APOCRIEFEN

1st Esdras

Eerste Esdra's

HOOFDSTUK 1

1 En Josias vierde het Paschafeest in Jeruzalem voor zijn Heer, en offerde het Pascha op de veertiende dag van de eerste maand;
2 Nadat ze de priesters hadden ingedeeld volgens hun dagelijkse gang van zaken, gekleed in lange kleding, in de tempel van de Heer.
3 En hij sprak tot de Levieten, de heilige dienaren van Israël, dat zij zich aan de Heer moesten heiligen, door de heilige ark van de Heer te plaatsen in het huis dat koning Salomo, de zoon van David, had gebouwd:
4 En zei: Gij zult de ark niet meer op uw schouders dragen; dien nu dan de Heer, uw God, en dien zijn volk Israël, en bereid u voor op uw families en verwanten,
5 Overeenkomstig zoals David, de koning van Israël, heeft voorgeschreven, en overeenkomstig de grootsheid van zijn zoon Salomo; en staande in de tempel overeenkomstig de verschillende waardigheid van de families van u, de Levieten, die dienen in het bijzijn van uw broers, de kinderen van Israël. ,
6 Bied het Pascha op ordelijke wijze aan, maak de offers voor uw broeders klaar en vier het Pascha volgens het gebod van de Heer, dat aan Mozes werd gegeven.
7 En aan het volk dat daar werd aangetroffen, gaf Josias dertigduizend lammeren en bokken, en drieduizend kalveren. Deze dingen werden gegeven uit het toelage van de koning, zoals hij beloofde, aan het volk, aan de priesters en aan de Levieten.
8 En Helkias, Zacharias en Syelus, de gouverneurs van de tempel, gaven aan de priesters voor het Pascha tweeduizend zeshonderd schapen en driehonderd kalveren.
9 En Jeconias, en Samaias, en zijn broer Nathanaël, en Assabias, en Ochiël, en Joram, oversten over duizenden, gaven aan de Levieten voor het Pascha vijfduizend schapen en zevenhonderd kalveren.
10 En toen deze dingen gedaan waren, stonden de priesters en de Levieten, die het ongezuurde brood hadden, in zeer fraaie volgorde, naar hun geslachten.
11 En volgens de verschillende waardigheid van de vaderen, voor het volk, om de Heer een offer te brengen, zoals geschreven staat in het boek van Mozes: en zo deden ze dat in de ochtend.
12 En zij roosterden het Pascha met vuur, zoals het hoort; wat de offers betreft, zij plaadden die in koperen potten en pannen met een goede smaak,
13 En ze stelden ze voor aan heel het volk, en daarna maakten ze voorbereidingen voor zichzelf en voor de priesters, hun broeders, de zonen van Aäron.
14 Want de priesters offerden het vet tot de nacht, en de Levieten maakten het voor zichzelf klaar, en de priesters, hun broeders, de zonen van Aäron.
15 Ook de heilige zangers, de zonen van Asaf, stonden in hun volgorde, volgens de aanstelling van David, namelijk Asaf, Zacharias en Jeduthun, die tot het gevolg van de koning behoorde.
16 Bovendien stonden er bij elke poort poortwachters; het was voor niemand geoorloofd om zijn gewone dienst te verlaten: voor hun broeders bereidden de Levieten zich voor.
17 Zo werden de dingen die tot de offers van de Heer behoorden op die dag volbracht, zodat zij het Pascha konden vieren,
18 En breng offers op het altaar van de Heer, volgens het bevel van koning Josias.
19 De kinderen van Israël die aanwezig waren vierden in die tijd het Pascha en het feest van zoete broden, zeven dagen lang.
20 En zo'n Pascha werd in Israël niet meer gevierd sinds de tijd van de profeet Samuël.
21 Ja, niet alle koningen van Israël vierden zo'n Pascha als Josias, en de priesters, de Levieten en de Joden, evenals heel Israël dat in Jeruzalem woonde.
22 In het achttiende regeringsjaar van Josias werd dit Pascha gevierd.
23 En de werken van Josias stonden oprecht voor zijn Heer met een hart vol godsvrucht.
24 Wat de dingen betreft die in zijn tijd zijn gebeurd, die zijn in vroegere tijden geschreven over degenen die hebben gezondigd en goddeloos jegens de Heer hebben gehandeld boven alle mensen en koninkrijken, en hoe zij hem buitengewoon hebben bedroefd, zodat de woorden van de Heer De Heer stond op tegen Israël.
25 Na al deze daden van Josias geschiedde het dat Farao, de koning van Egypte, kwam om oorlog te voeren bij Carchamis aan de Eufraat; en Josias trok tegen hem uit.
26 Maar de koning van Egypte stuurde hem een boodschap met de vraag: Wat heb ik met u te maken, koning van Judea?
27 Ik ben niet door de Heer God tegen u uitgezonden; want mijn oorlog is tegen de Eufraat: en nu is de Heer met mij, ja, de Heer is met mij en haast mij vooruit: ga weg van mij en wees niet tegen de Heer.
28 Maar Josias keerde zijn strijdwagen niet van hem af, maar besloot met hem te strijden, zonder rekening te houden met de woorden van de profeet Jeremy, uitgesproken bij monde van de Heer:
29 Maar ze sloten zich bij hem aan in de strijd in de vlakte van Magiddo, en de vorsten kwamen tegen koning Josias op.
30 Toen zei de koning tot zijn dienaren: Voer mij weg uit de strijd; want ik ben erg zwak. En onmiddellijk namen zijn dienaren hem mee uit de strijd.
31 Toen stapte hij op zijn tweede wagen; en toen hij naar Jeruzalem werd teruggebracht, stierf hij en werd begraven in het graf van zijn vader.
32 En in het hele jodendom rouwden zij om Josias, ja, Jeremy, de profeet, klaagde om Josias, en de belangrijkste mannen en de vrouwen klaagden tot op de dag van vandaag over hem: en dit werd uitgevaardigd als een verordening die voortdurend in het hele land moest worden gedaan. van Israël.
33 Deze dingen zijn geschreven in het boek met de verhalen van de koningen van Juda, en alle daden die Josias heeft gedaan, en zijn glorie, en zijn begrip van de wet van de Heer, en de dingen die hij eerder heeft gedaan. en de dingen die nu worden gereciteerd, worden gerapporteerd in het boek van de koningen van Israël en Judea.
34 En het volk nam Joachaz, de zoon van Josias, en maakte hem koning in plaats van zijn vader Josias, toen hij drieëntwintig jaar oud was.
35 En hij regeerde drie maanden in Judea en in Jeruzalem. Toen zette de koning van Egypte hem af van zijn regering in Jeruzalem.
36 En hij legde een belasting op het land van honderd talenten zilver en één talent goud.
37 De koning van Egypte maakte ook koning Joacim, zijn broer, koning van Judea en Jeruzalem.
38 En hij bond Joacim en de edelen vast, maar zijn broer Zaraces arresteerde hij en voerde hem uit Egypte.
39 Joacim was vijfentwintig jaar oud toen hij koning werd in het land Judea en Jeruzalem; en hij deed kwaad voor de Heer.

40 Daarom trok Nabuchodonosor, de koning van Babylon, tegen hem op, bond hem vast met een koperen ketting en droeg hem naar Babylon.
41 Ook Nabuchodonosor nam van de heilige vaten van de Heer, nam ze mee en plaatste ze in zijn eigen tempel in Babylon.
42 Maar de dingen die van hem zijn opgetekend, en van zijn onreinheid en goddeloosheid, zijn geschreven in de kronieken van de koningen.
43 En zijn zoon Joacim regeerde in zijn plaats; hij werd koning toen hij achttien jaar oud was;
44 En hij regeerde slechts drie maanden en tien dagen in Jeruzalem; en deed kwaad voor de Heer.
45 Dus na een jaar stuurde Nabuchodonosor een boodschapper om hem met de heilige vaten van de Heer naar Babylon te brengen;
46 En hij maakte Zedechias koning van Judea en Jeruzalem, toen hij eenentwintig jaar oud was; en hij regeerde elf jaar:
47 En hij deed ook kwaad in de ogen van de Heer, en bekommerde zich niet om de woorden die door de profeet Jeremy uit de mond van de Heer tot hem werden gesproken.
48 En nadat koning Nabuchodonosor hem had laten zweren bij de naam van de Heer, zwoer hij zichzelf af en kwam in opstand; en terwijl hij zijn nek en zijn hart verhardde, overtrad hij de wetten van de Heer, de God van Israël.
49 Ook de gouverneurs van het volk en de priesters deden veel dingen die in strijd waren met de wetten, en lieten alle verontreinigingen van alle natiën door, en verontreinigden de tempel van de Heer, die in Jeruzalem geheiligd was.
50 Niettemin heeft de God van hun vaderen door zijn boodschapper gestuurd om hen terug te roepen, omdat hij hen en ook zijn tabernakel heeft gespaard.
51 Maar zij maakten zijn boodschappers belachelijk; en kijk, toen de Heer tot hen sprak, maakten zij een grapje over zijn profeten:
52 Zo ver dat hij, vertoornd op zijn volk vanwege hun grote goddeloosheid, de koningen van de Chaldeeën beval tegen hen op te trekken;
53 Die hun jonge mannen met het zwaard doodden, ja, zelfs binnen de omtrek van hun heilige tempel, en noch jongeman noch meisje, oude man noch kind onder hen spaarden; want hij gaf alles in hun handen.
54 En zij namen alle heilige vaten van de Heer, zowel de grote als de kleine, met de vaten van de ark van God, en de schatten van de koning, en voerden ze weg naar Babylon.
55 Wat het huis van de Heer betreft, zij hebben het verbrand, de muren van Jeruzalem afgebroken en de torens ervan in brand gestoken.
56 En wat haar glorieuze dingen betreft, die hielden nooit op totdat ze ze allemaal hadden verteerd en tenietgedaan; en het volk dat niet met het zwaard was gedood, droeg hij naar Babylon:
57 Die hem en zijn kinderen tot dienaren zijn geworden, totdat de Perzen regeerden, om het woord van de Heer te vervullen dat bij monde van Jeremy was gesproken:
58 Totdat het land van zijn sabbatten heeft genoten, zal het de hele tijd van zijn verwoesting rusten, tot de volledige termijn van zeventig jaar.

HOOFDSTUK 2

1 In het eerste jaar van Cyrus, de koning van de Perzen, opdat het woord van de Heer zou worden vervuld, dat hij bij monde van Jeremy had beloofd;
2 De Heer wekte de geest van Cyrus, de koning van de Perzen, op, en hij maakte in zijn hele koninkrijk bekend, en ook door te schrijven:
3 Zeggende: Zo zegt Cyrus, de koning van de Perzen; De Heer van Israël, de allerhoogste Heer, heeft mij tot koning van de hele wereld gemaakt,
4 En hij gaf mij de opdracht een huis voor hem te bouwen in Jeruzalem, in het Jodendom.
5 Als er dus iemand onder u is die tot zijn volk behoort, laat de Heer, namelijk zijn Heer, met hem zijn, en laat hem optrekken naar Jeruzalem, dat in Judea ligt, en het huis van de Heer van Israël bouwen. is de Heer die in Jeruzalem woont.
6 Iedereen die dan in de omliggende plaatsen woont, laat hem, zeg ik, die zijn buren zijn, helpen met goud en met zilver.
7 Met geschenken, met paarden, en met vee, en andere dingen, die bij gelofte zijn uitgezet, voor de tempel van de Heer in Jeruzalem.
8 Toen stond het hoofd van de families van Judea en van de stam Benjamin op; ook de priesters, en de Levieten, en allen wier gedachten de Heer ertoe had aangezet om op te trekken en een huis voor de Heer te bouwen in Jeruzalem,
9 En zij die om hen heen woonden, en hen in alle dingen hielpen met zilver en goud, met paarden en vee, en met zeer vele gratis geschenken van een groot aantal wier geest daartoe werd aangezet.
10 Koning Cyrus bracht ook de heilige vaten tevoorschijn die Nabuchodonosor uit Jeruzalem had meegenomen en in zijn afgodentempel had neergezet.
11 Toen Cyrus, de koning van de Perzen, ze had voortgebracht, leverde hij ze over aan zijn schatbewaarder Mithridates:
12 En door hem werden ze overgeleverd aan Sanabassar, de stadhouder van Judea.
13 En dit was hun aantal; Duizend gouden bekers, en duizend zilveren wierookvaten, negenentwintig zilveren wierookvaten, dertig gouden flesjes, en tweeduizend vierhonderdtien zilveren schalen, en duizend andere vaten.
14 Zo bedroegen al de gouden en zilveren vaten die werden meegenomen vijfduizendvierhonderdnegenzestig.
15 Deze werden samen met hen uit de ballingschap door Sanabassar teruggebracht van Babylon naar Jeruzalem.
16 Maar in de tijd van Artexerxes, de koning van de Perzen, Belemus, en Mithridates, en Tabellius, en Rathumus, en Beeltethmus, en de secretaris Semellius, en anderen die bij hen in dienst waren, die in Samaria en andere plaatsen woonden, schreven hem tegen degenen die in Judea en Jeruzalem woonden, deze brieven volgen;
17 Aan koning Artexerxes, onze heer, uw dienaren, Rathumus, de verhalenschrijver, en Semellius, de schrijver, en de rest van hun raad, en de rechters die in Celosyria en Fenicië zijn.
18 Het zij de heer koning nu bekend dat de Joden die van u naar ons zijn gekomen, die in Jeruzalem zijn gekomen, die opstandige en goddeloze stad, de marktplaatsen bouwen en de muren ervan herstellen en het fundament leggen van de stad. tempel.
19 Als deze stad en haar muren opnieuw worden opgebouwd, zullen ze niet alleen weigeren schatting te geven, maar ook in opstand komen tegen koningen.
20 En aangezien de zaken met betrekking tot de tempel nu onderhanden zijn, denken wij dat het passend is een dergelijke kwestie niet te verwaarlozen,
21 Maar om tot onze heer de koning te spreken, met de bedoeling dat, als het u goeddunkt, het kan worden opgezocht in de boeken van uw vaderen:

22 En u zult in de kronieken vinden wat er over deze dingen is geschreven, en u zult begrijpen dat die stad opstandig was en zowel koningen als steden in moeilijkheden bracht:
23 En dat de Joden opstandig waren en daarin altijd oorlogen voerden; om welke reden zelfs deze stad verwoest werd.
24 Daarom verklaren wij u nu, o heer de koning, dat als deze stad opnieuw wordt gebouwd en de muren ervan opnieuw worden opgericht, u van nu af aan geen doorgang meer zult hebben naar Celosyria en Fenicië.
25 Toen schreef de koning op deze wijze opnieuw aan Rathumus, de verhalenschrijver, aan Beeltethmus, aan Semellius, de schrijver, en aan de overigen die in dienst waren, en aan inwoners van Samaria, Syrië en Fenicië;
26 Ik heb de brief gelezen die u mij hebt gestuurd: daarom heb ik bevolen ijverig te zoeken, en er is ontdekt dat die stad vanaf het begin tegen koningen in actie kwam;
27 En de mannen daarin werden overgegeven aan opstand en oorlog; en er waren machtige en felle koningen in Jeruzalem, die regeerden en schattingen eisten in Celosyrië en Fenicië.
28 Nu heb ik daarom geboden die mannen te verhinderen de stad te bouwen, en ervoor te zorgen dat er niet meer in wordt gedaan;
29 En dat die slechte werkers niet verder te werk gaan, tot ergernis van de koningen,
30 Toen koning Artexerxes zijn brieven voorlas, begonnen Rathumus en Semellius, de schrijver, en de overigen die met hen in opdracht waren, in haast richting Jeruzalem te trekken met een troep ruiters en een menigte mensen in slagorde, de bouwers te hinderen. ; en de bouw van de tempel in Jeruzalem stopte tot het tweede jaar van de regering van Darius, de koning van de Perzen.

HOOFDSTUK 3

1 Toen Darius nu regeerde, maakte hij een groot feest voor al zijn onderdanen, en voor zijn hele huishouden, en voor alle vorsten van Media en Perzië,
2 En aan alle gouverneurs, kapiteins en luitenants die onder hem stonden, van India tot Ethiopië, van honderdzevenentwintig provincies.
3 En toen ze gegeten en gedronken hadden, en voldaan naar huis waren gegaan, ging de koning Darius naar zijn slaapkamer, viel in slaap en werd kort daarna wakker.
4 Toen spraken drie jonge mannen, die deel uitmaakten van de wacht die het lichaam van de koning bewaakte, met elkaar;
5 Laat een ieder van ons een vonnis uitspreken: hij die zal overwinnen, en wiens oordeel wijzer zal lijken dan de anderen, hem zal de koning Darius grote geschenken geven, en grote dingen als teken van overwinning:
6 Zoals om in purper gekleed te zijn, om in goud te drinken, en om op goud te slapen, en een wagen met gouden hoofdstellen, en een hoofddeksel van fijn linnen, en een ketting om zijn nek:
7 En hij zal naast Darius zitten vanwege zijn wijsheid, en hij zal Darius, zijn neef, worden genoemd.
8 En toen schreef iedereen zijn vonnis, verzegelde het en legde het onder het kussen van koning Darius;
9 En hij zei dat, wanneer de koning zal opstaan, sommigen hem de geschriften zullen geven; en van wiens kant de koning en de drie prinsen van Perzië zullen oordelen dat zijn vonnis het verstandigste is; aan hem zal de overwinning worden gegeven, zoals was bepaald.
10 De eerste schreef: Wijn is de sterkste.
11 De tweede schreef: De koning is de sterkste.
12 De derde schreef: Vrouwen zijn het sterkst: maar bovenal verjaagt de waarheid de overwinning.
13 Toen nu de koning opstond, namen zij hun geschriften en overhandigden ze aan hem, en hij las ze voor:
14 En terwijl hij uitzond riep hij alle prinsen van Perzië en Medië bijeen, en de gouverneurs, en de kapiteins, en de luitenants, en de hoofdofficieren;
15 En hij zette hem neer op de koninklijke zetel van het oordeel; en de geschriften werden voor hen voorgelezen.
16 En hij zei: Roep de jonge mannen, en zij zullen hun eigen vonnis bekendmaken. Ze werden dus gebeld en kwamen binnen.
17 En Hij zei tegen hen: Vertel ons wat u van de geschriften vindt. Toen begon de eerste, die over de kracht van wijn had gesproken;
18 En hij zei aldus: O mannen, hoe buitengewoon sterk is wijn! het zorgt ervoor dat alle mensen dwalen die het drinken:
19 Het zorgt ervoor dat de geest van de koning en het vaderloze kind één zijn; van de slaaf en van de vrije, van de arme man en van de rijken:
20 Het verandert ook elke gedachte in vrolijkheid en vrolijkheid, zodat een mens zich geen verdriet of schulden herinnert:
21 En het maakt ieder hart rijk, zodat een mens noch aan de koning, noch aan de gouverneur denkt; en het maakt het mogelijk om alle dingen met talenten te spreken:
22 En als ze in hun bekers zitten, vergeten ze hun liefde voor vrienden en broeders, en even later trekken ze het zwaard:
23 Maar als ze van de wijn zijn, herinneren ze zich niet wat ze hebben gedaan.
24 O mannen, is wijn niet de sterkste die dit dwingt? En toen hij dit gezegd had, zweeg hij.

HOOFDSTUK 4

1 Toen begon de tweede, die over de kracht van de koning had gesproken, te zeggen:
2 O mannen, blinken de mensen niet uit in kracht die heersen over de zee en het land en alles wat zich daarin bevindt?
3 Maar toch is de koning machtiger: want hij is heer over al deze dingen en heeft er heerschappij over; en wat Hij hun ook gebiedt, dat doen zij.
4 Als hij hen beveelt oorlog tegen elkaar te voeren, doen ze dat. Als hij ze tegen de vijanden uitstuurt, gaan ze heen en breken de muren en torens van de bergen af.
5 Ze doden en worden gedood, en overtreden het gebod van de koning niet. Als ze de overwinning behalen, brengen ze alles naar de koning, zowel de buit als al het andere.
6 Hetzelfde geldt voor degenen die geen soldaten zijn en niet met oorlogen te maken hebben, maar gebruik maken van het boerenbedrijf: als ze weer hebben geoogst wat ze hadden gezaaid, brengen ze dat naar de koning en dwingen ze elkaar om schatting aan de koning te betalen.
7 En toch is hij maar één man: als hij beveelt te doden, doden zij; als hij opdracht geeft om te sparen, sparen zij;
8 Als hij beveelt te slaan, slaan zij; als hij beveelt om verwoesting te creëren, maken zij verwoesting; als hij opdracht geeft om te bouwen, bouwen zij;
9 Als hij beveelt om te kappen, kappen zij; als hij opdracht geeft om te planten, planten zij.
10 Al zijn volk en zijn legers gehoorzamen hem: bovendien gaat hij liggen, eet en drinkt hij en neemt hij rust.
11 En dezen houden de wacht om hem heen, en niemand mag vertrekken en zijn eigen zaken doen, en zij mogen hem in geen enkel ding ongehoorzaam zijn.
12 O mannen, hoe zou de koning niet de machtigste kunnen zijn, als hij op die manier wordt gehoorzaamd? En hij hield zijn mond.

13 Toen begon de derde, die over vrouwen en over de waarheid had gesproken (dit was Zorobabel).
14 O mannen, het is niet de grote koning, noch de menigte der mensen, noch de wijn, die uitmunt; Wie is het dan die over hen regeert, of de heerschappij over hen heeft? zijn het geen vrouwen?
15 Vrouwen hebben de koning gedragen, evenals het hele volk dat over zee en over land regeert.
16 Zelfs uit hen kwamen zij: en zij voedden hen die de wijngaarden plantten, waar de wijn vandaan komt.
17 Deze maken ook kleding voor mannen; deze brengen glorie voor de mensen; en zonder vrouwen kunnen mannen niet bestaan.
18 Ja, en als mannen goud en zilver of iets anders moois hebben verzameld, houden ze dan niet van een vrouw die bevallig is in gunst en schoonheid?
19 En als ze al die dingen loslaten, gapen ze niet, en richten ze zelfs met open mond hun ogen strak op haar; En hebben niet alle mensen meer verlangen naar haar dan naar zilver of goud, of wat dan ook?
20 Een man verlaat zijn eigen vader die hem heeft grootgebracht, en zijn eigen land, en hecht zich aan zijn vrouw.
21 Hij wil zijn leven niet met zijn vrouw doorbrengen. en herinnert zich noch vader, noch moeder, noch land.
22 Hierdoor moet u ook weten dat vrouwen heerschappij over u hebben: arbeidt en zwoegt u niet en geeft en brengt u niet alles aan de vrouw?
23 Ja, een man pakt zijn zwaard en gaat heen om te roven en te stelen, om op de zee en op rivieren te varen;
24 En keek naar een leeuw en ging in de duisternis; en wanneer hij heeft gestolen, beroofd en beroofd, brengt hij het naar zijn liefde.
25 Daarom heeft een man zijn vrouw beter lief dan zijn vader of moeder.
26 Ja, er zijn er velen die hun verstand verloren hebben voor vrouwen en ter wille van hen dienaren zijn geworden.
27 Velen zijn ook omgekomen, hebben gedwaald en gezondigd, wat vrouwen betreft.
28 En gelooft u mij nu niet? Is de koning niet groot in zijn macht? Zijn niet alle regio's bang om hem aan te raken?
29 Toch zag ik hem en Apame, de bijvrouw van de koning, de dochter van de bewonderenswaardige Bartacus, zitten aan de rechterhand van de koning,
30 En ze nam de kroon van het hoofd van de koning en zette die op haar eigen hoofd; ze sloeg ook de koning met haar linkerhand.
31 En toch gaapte de koning haar aan en staarde haar met open mond aan: als zij hem uitlachte, lachte hij ook: maar als zij enig ongenoegen over hem koesterde, wilde de koning haar graag vleien, zodat ze met hem verzoend kon worden. opnieuw.
32 O mannen, hoe kan het anders dat vrouwen sterk moeten zijn, aangezien ze dit zo doen?
33 Toen keken de koning en de prinsen elkaar aan, en hij begon over de waarheid te spreken.
34 O mannen, zijn vrouwen niet sterk? groot is de aarde, hoog is de hemel, snel is de zon in zijn baan, want hij omringt de hemel rondom, en brengt zijn koers in één dag weer naar zijn eigen plaats.
35 Is hij niet groot die deze dingen maakt? daarom is de waarheid groot, en sterker dan alle dingen.
36 De hele aarde roept om de waarheid, en de hemel zegent haar; alle werken schudden en beven ervoor, en er is niets onrechtvaardigs mee.
37 De wijn is slecht, de koning is slecht, vrouwen zijn slecht, alle mensenkinderen zijn slecht, en dat zijn al hun slechte werken; en er zit geen waarheid in; ook zij zullen in hun onrechtvaardigheid omkomen.
38 Wat de waarheid betreft, die blijft standvastig en is altijd sterk; het leeft en overwint voor altijd.
39 Bij haar is er geen sprake van het aanvaarden van personen of beloningen; maar zij doet de dingen die rechtvaardig zijn, en onthoudt zich van alle onrechtvaardige en goddeloze dingen; en alle mannen doen het goed met haar werken.
40 Ook in haar oordeel is er geen onrechtvaardigheid; en zij is de kracht, het koninkrijk, de macht en de majesteit van alle leeftijden. Gezegend zij de God van de waarheid.
41 En daarmee zweeg hij. En alle mensen schreeuwden toen en zeiden: Groot is de Waarheid, en machtig boven alles.
42 Toen zei de koning tegen hem: Vraag wat u meer wilt dan wat er in het schrift staat, en wij zullen het u geven, omdat u het wijst wordt bevonden; en jij zult naast mij zitten en mijn neef genoemd worden.
43 Toen zei hij tegen de koning: Denk aan uw gelofte, die u hebt beloofd Jeruzalem te zullen bouwen op de dag dat u naar uw koninkrijk kwam.
44 En om alle schepen weg te sturen die uit Jeruzalem waren meegenomen en die Cyrus apart had gezet toen hij beloofde Babylon te vernietigen, en om ze daar weer naartoe te sturen.
45 Gij hebt ook gezworen de tempel te zullen herbouwen, die de Edomieten in brand hebben gestoken toen Judea door de Chaldeeën verwoest werd.
46 En nu, o heer de koning, dit is wat ik verlang, en wat ik van u verlang, en dit is de prinselijke vrijgevigheid die uit u voortkomt: ik verlang daarom dat u de gelofte waarmaakt, waarvan u de vervulling met uw eigen mond doet. U hebt een belofte gedaan aan de Koning van de hemel.
47 Toen stond de koning Darius op, kuste hem en schreef brieven voor hem aan alle schatbewaarders, luitenants, kapiteins en gouverneurs, zodat zij zowel hem als allen die met hem optrokken om Jeruzalem veilig op weg te brengen, veilig op weg zouden gaan. .
48 Hij schreef ook brieven aan de luitenants die in Celosyrië en Fenicië waren, en aan hen in Libanus, dat zij cederhout van Libanus naar Jeruzalem moesten brengen, en dat zij met hem de stad moesten bouwen.
49 Bovendien schreef hij voor alle joden die vanuit zijn rijk naar het jodendom gingen, over hun vrijheid, dat geen enkele officier, geen heerser, geen luitenant of penningmeester met geweld hun deuren mocht binnenkomen;
50 En dat het gehele land dat zij bezitten, vrij zou zijn zonder belasting; en dat de Edomieten de dorpen van de Joden die ze toen bezaten, zouden overgeven:
51 Ja, dat er jaarlijks twintig talenten moeten worden besteed aan de bouw van de tempel, tot aan de tijd dat deze werd gebouwd;
52 En nog eens tien talenten per jaar, om de brandoffers elke dag op het altaar te houden, aangezien zij een gebod hadden om er zeventien te offeren:
53 En dat allen die uit Babylon zijn vertrokken om de stad te bouwen, vrije vrijheid zouden hebben, zowel zij als hun nageslacht, en alle priesters die zijn weggegaan.
54 Hij schreef ook over. de aanklachten en de gewaden van de priesters waarin zij dienen;
55 En eveneens voor de opdrachten van de Levieten, die hun moesten worden gegeven tot de dag dat het huis klaar was en Jeruzalem werd opgebouwd.
56 En hij gaf opdracht om aan allen die de stad behielden pensioenen en lonen te geven.
57 Hij stuurde ook alle vaten uit Babylon weg die Cyrus apart had gezet; en alles wat Cyrus als bevel had gegeven, beval hij hetzelfde te doen, en stuurde hij naar Jeruzalem.

58 Toen deze jongeman naar buiten was gegaan, hief hij zijn gezicht op naar de hemel, richting Jeruzalem, en prees de Koning van de hemel:
59 En hij zei: Van u komt de overwinning, van u komt wijsheid, en van u is de heerlijkheid, en ik ben uw dienaar.
60 Gezegend bent u, die mij wijsheid hebt gegeven: want aan u dank ik, o Heer van onze vaderen.
61 En dus nam hij de brieven, ging naar buiten en kwam naar Babylon en vertelde het aan al zijn broeders.
62 En zij prezen de God van hun vaderen, omdat Hij hun vrijheid en vrijheid had gegeven
63 Om op te trekken en Jeruzalem te bouwen, en de tempel die naar zijn naam is genoemd, en zij feestten zeven dagen lang met instrumenten van muziek en blijdschap.

HOOFDSTUK 5

1 Hierna werden de belangrijkste mannen van de families gekozen, afhankelijk van hun stammen, om met hun vrouwen, zonen en dochters, met hun dienstknechten en dienstmaagden en hun vee op te trekken.
2 En Darius stuurde duizend ruiters met zich mee, totdat zij hen veilig naar Jeruzalem hadden teruggebracht, met muziekinstrumenten, trommels en fluiten.
3 En al hun broers speelden, en hij liet hen samen met hen optrekken.
4 En dit zijn de namen van de mannen die naar hun families onder hun stammen optrokken, naar hun verschillende hoofden.
5 De priesters, de zonen van Pinees, de zoon van Aäron: Jezus, de zoon van Josedec, de zoon van Sarajas, en Joacim, de zoon van Zorobabel, de zoon van Salathiel, uit het huis van David, uit de familie van Phares, van de stam Juda;
6 Die wijze vonnissen uitsprak tegenover Darius, de koning van Perzië, in het tweede jaar van zijn regering, in de maand Nisan, wat de eerste maand is.
7 En dit zijn zij van het Jodendom die uit de ballingschap opkwamen, waar zij als vreemdelingen woonden, die Nabuchodonosor, de koning van Babylon, naar Babylon had weggevoerd.
8 En zij keerden terug naar Jeruzalem en naar de andere delen van het Jodendom, ieder naar zijn eigen stad, die met Zorobabel kwam, met Jezus, Nehemias en Zacharias, en Reesaias, Enenius, Mardocheus. Beelsarus, Aspharasus, Reelius, Roimus en Baana, hun gidsen.
9 Het aantal van hen van de natie en hun gouverneurs, de zonen van Phoros, tweeduizendhonderdtweeënzeventig; de zonen van Safat, vierhonderdtweeënzeventig:
10 De zonen van Ares, zevenhonderdzesenvijftig:
11 De zonen van Faath Moab, tweeduizend achthonderd twaalf:
12 De zonen van Elam, duizend tweehonderd vier en vijftig; de zonen van Zathul, negenhonderd vijf en veertig; de zonen van Corbe, zevenhonderd vijf; de zonen van Bani, zeshonderd acht en veertig;
13 De zonen van Bebai, zeshonderddrieëntwintig; de zonen van Sadas, drieduizendtweehonderdtweeëntwintig:
14 De zonen van Adonikam, zeshonderd zeven en zestig; de zonen van Bagoi, tweeduizend zes en zestig: de zonen van Adin, vierhonderdvier en vijftig:
15 De zonen van Aterezias, tweeënnegentig; de zonen van Ceilan en Azetas zevenendertig; de zonen van Azuran, vierhonderdtweeëndertig:
16 De zonen van Ananias, honderdeen; de zonen van Arom, tweeëndertig; en de zonen van Bassa, driehonderddrieëntwintig; de zonen van Azephurith, honderdtwee;
17 De zonen van Meterus, drieduizend vijf; de zonen van Bethlomon, honderddrieëntwintig;
18 Zij van Netofa, vijf en vijftig; die van Anathoth, honderdachtenvijftig; die van Bethsamos, tweeënveertig;
19 Zij van Kiriathiarius, vijfentwintig; zij van Caphira en Beroth, zevenhonderd drieënveertig; zij van Pira, zevenhonderd;
20 Zij van Chadias en Ammidoi, vierhonderd tweeëntwintig; zij van Cirama en Gabdes, zeshonderd een en twintig:
21 Zij van Macalon, honderdtweeëntwintig; zij van Betolius, tweeënvijftig; de zonen van Nephis, honderdzesenvijftig:
22 De zonen van Calamolalus en Onus, zevenhonderd vijfentwintig; de zonen van Jerechus, tweehonderd vijf en veertig:
23 De zonen van Annas, drieduizend driehonderd dertig.
24 De priesters: de zonen van Jeddu, de zoon van Jezus onder de zonen van Sanasib, negenhonderdtweeënzeventig; de zonen van Meruth, duizend tweeënvijftig:
25 De zonen van Phassaron, duizend zeven en veertig; de zonen van Carme, duizend zeventien.
26 De Levieten: de zonen van Jessue, en Cadmiel, en Banuas, en Sudias, vier en zeventig.
27 De heilige zangers: de zonen van Asaf, honderd achtentwintig.
28 De poortiers: de zonen van Salum, de zonen van Jatal, de zonen van Talmon, de zonen van Dacobi, de zonen van Teta, de zonen van Sami, in totaal honderdnegenendertig.
29 De dienaren van de tempel: de zonen van Esau, de zonen van Asifa, de zonen van Tabaoth, de zonen van Ceras, de zonen van Sud, de zonen van Phaleas, de zonen van Labana, de zonen van Graba,
30 De zonen van Acua, de zonen van Uta, de zonen van Cetab, de zonen van Agaba, de zonen van Subai, de zonen van Anan, de zonen van Cathua, de zonen van Geddur,
31 De zonen van Airus, de zonen van Daisan, de zonen van Noeba, de zonen van Chaseba, de zonen van Gazera, de zonen van Azia, de zonen van Pinees, de zonen van Azare, de zonen van Bastai, de zonen van Asana , de zonen van Meani, de zonen van Naphisi, de zonen van Acub, de zonen van Acipa, de zonen van Assur, de zonen van Faracim, de zonen van Basaloth,
32 De zonen van Meeda, de zonen van Coutha, de zonen van Charea, de zonen van Charcus, de zonen van Aserer, de zonen van Thomoi, de zonen van Nasith, de zonen van Atipa.
33 De zonen van de dienaren van Salomo: de zonen van Azaphion, de zonen van Pharira, de zonen van Jeeli, de zonen van Lozon, de zonen van Israël, de zonen van Safeth,
34 De zonen van Hagia, de zonen van Pharacareth, de zonen van Sabi, de zonen van Sarothie, de zonen van Masias, de zonen van Gar, de zonen van Addus, de zonen van Suba, de zonen van Aferra, de zonen van Barodis , de zonen van Sabat, de zonen van Allom.
35 Al het aantal dienaren van de tempel en de zonen van de dienaren van Salomo waren driehonderdtweeënzeventig.
36 Deze kwamen uit Thermeleth en Thelersas, Charaathalar leidde hen, en Aalar;
37 Ook konden zij hun families, noch hun afkomst, laten zien hoe zij van Israël waren: de zonen van Ladan, de zoon van Ban, de zonen van Necodan, zeshonderdtweeënvijftig.
38 En van de priesters die zich het ambt van het priesterschap toe-eigenden en niet werden gevonden: de zonen van Obdia, de zonen van Accoz, de zonen van Addus, die met Augia trouwde, een van de dochters van Barzelus, en naar zijn naam werd vernoemd.

39 En toen in het register werd gezocht naar de beschrijving van de verwanten van deze mannen, maar deze niet werd gevonden, werden zij ontheven van de uitoefening van het ambt van priesterschap:
40 Want Nehemias en Atharias zeiden tegen hen dat zij geen deel mochten hebben aan de heilige dingen, totdat er een hogepriester opstond, bekleed met leer en waarheid.
41 Zo waren er van Israël, van twaalf jaar en ouder, allen veertigduizend in getal, afgezien van de dienstknechten en slavinnen tweeduizenddriehonderdzestig.
42 Hun dienstknechten en dienstmaagden waren zevenduizend driehonderd zeven en veertig; de zingende mannen en zingende vrouwen, tweehonderd vijf en veertig:
43 Vierhonderdvijfendertig kamelen, zevenduizend zesendertig paarden, tweehonderdvijfenveertig muilezels, vijfduizendvijfhonderdvijfentwintig dieren die aan het juk gewend waren.
44 En sommigen van de voornaamste van hun families beloofden, toen zij bij de tempel van God in Jeruzalem kwamen, dat zij het huis naar hun vermogen weer op zijn eigen plaats zouden vestigen.
45 En om in de heilige schatkamer van de werken duizend pond goud, vijfduizend zilver en honderd priestergewaden te schenken.
46 En zo woonden de priesters en de Levieten en het volk in Jeruzalem, en in het land, ook de zangers en de poortiers; en heel Israël in zijn dorpen.
47 Maar toen de zevende maand aanbrak, en toen de kinderen van Israël ieder op zijn eigen plaats waren, kwamen zij allemaal samen met één instemming naar de open plaats van de eerste poort, die op het oosten ligt.
48 Toen stond Jezus, de zoon van Josedec, en zijn broers de priesters, en Zorobabel, de zoon van Salathiël, en zijn broers op, en maakten het altaar van de God van Israël gereed.
49 Om er brandoffers op te brengen, zoals uitdrukkelijk geboden is in het boek van Mozes, de man van God.
50 En er waren zich tot hen verzameld uit de andere natiën van het land, en zij richtten het altaar op zijn eigen plaats op, omdat alle natiën van het land vijandig tegenover hen stonden en hen onderdrukten; en zij brachten offers volgens de tijd, en brandoffers aan de Heer, zowel 's ochtends als 's avonds.
51 Ook vierden zij het loofhuttenfeest, zoals voorgeschreven in de wet, en brachten dagelijks offers zoals passend was:
52 En daarna de voortdurende offergaven en het offer van de sabbatten, en van de nieuwe manen, en van alle heilige feesten.
53 En allen die een gelofte aan God hadden afgelegd, begonnen vanaf de eerste dag van de zevende maand offers aan God te brengen, ook al was de tempel van de Heer nog niet gebouwd.
54 En zij gaven de metselaars en timmerlieden geld, vlees en drank, met blijdschap.
55 Ook aan de inwoners van Sidon en Tyrus gaven zij carrs, zodat zij cederbomen uit Libanus zouden brengen, die met praalwagens naar de haven van Joppe zouden worden gebracht, zoals hun was opgedragen door Cyrus, de koning van de Perzen.
56 En in het tweede jaar en de tweede maand na zijn komst naar de tempel van God in Jeruzalem begonnen Zorobabel, de zoon van Salathiel, en Jezus, de zoon van Josedec, en hun broeders, en de priesters, en de Levieten, en allen die daar waren. kom uit de ballingschap naar Jeruzalem:
57 En zij legden het fundament van het huis van God op de eerste dag van de tweede maand, in het tweede jaar nadat zij naar het Jodendom en Jeruzalem waren gekomen.
58 En zij stelden de Levieten vanaf twintig jaar aan over de werken van de Heer. Toen stond Jezus op, en zijn zonen en broeders, en Cadmiel, zijn broer, en de zonen van Madiabun, met de zonen van Joda, de zoon van Eliadun, met hun zonen en broeders, alle Levieten, die eensgezind de zaak voortzetten. werkend om de werken in het huis van God te bevorderen. Dus bouwden de werklieden de tempel van de Heer.
59 En de priesters stonden gekleed in hun gewaden met muziekinstrumenten en trompetten; en de Levieten, de zonen van Asaf, hadden cimbalen,
60 We zingen dankliederen en prijzen de Heer, zoals David, de koning van Israël, had opgedragen.
61 En zij zongen met luide stemmen liederen ter ere van de Heer, omdat zijn barmhartigheid en glorie voor altijd in heel Israël zijn.
62 En het hele volk blies op de trompetten en schreeuwde met luide stem, terwijl zij liederen van dankzegging voor de Heer zongen voor de oprichting van het huis van de Heer.
63 Ook van de priesters en Levieten, en van de hoofden van hun families, kwamen de Ouden die het voormalige huis hadden gezien, huilend en luid geschreeuw naar de bouw ervan.
64 Maar velen riepen met trompetten en vreugde met luide stem:
65 Zozeer dat de trompetten niet gehoord konden worden vanwege het huilen van het volk; toch klonk de schare op wonderbaarlijke wijze, zodat het van verre gehoord werd.
66 Toen de vijanden van de stam Juda en Benjamin het hoorden, kwamen zij er dus achter wat dat trompettengeluid moest betekenen.
67 En zij merkten dat zij die uit de gevangenschap waren, de tempel voor de Heer God van Israël bouwden.
68 Ze gingen dus naar Zorobabel en Jezus, en naar het hoofd van de families, en zeiden tegen hen: Wij zullen samen met jullie bouwen.
69 Want ook wij gehoorzamen, net als u, uw Heer en brengen offers aan Hem vanaf de dagen van Azbazareth, de koning van de Assyriërs, die ons hierheen bracht.
70 Toen zeiden Zorobabel, Jezus en de leiders van de families van Israël tegen hen: Het is niet aan ons en u om samen een huis te bouwen voor de Heer, onze God.
71 Alleen wijzelf zullen voor de Heer van Israël bouwen, zoals Cyrus, de koning van de Perzen, ons heeft geboden.
72 Maar de heidenen van het land, die zwaar op de inwoners van Judea drukten en hen in de greep hielden, verhinderden hun bouw;
73 En door hun geheime complotten, volksovertuigingen en commoties verhinderden zij de voltooiing van het gebouw gedurende de hele tijd dat koning Cyrus leefde; zo werden zij twee jaar lang verhinderd om te bouwen, tot aan de regering van Darius.

HOOFDSTUK 6

1 In het tweede jaar van de regering van Darius Aggeus en Zacharias, de zoon van Addo, profeteerden de profeten tot de Joden in het Jodendom en Jeruzalem in de naam van de Heer, de God van Israël, die op hen was.
2 Toen stonden Zorobabel, de zoon van Salatiel, en Jezus, de zoon van Josedec, op en begonnen het huis van de Heer in Jeruzalem te bouwen, terwijl de profeten van de Heer met hen waren en hen hielpen.
3 Tegelijkertijd kwam Sisinnes, de gouverneur van Syrië en Fenicië, met Sathrabuzanes en zijn metgezellen naar hen toe en zei tegen hen:
4 Op wiens bevel bouwt u dit huis en dit dak en voert u alle andere dingen uit? en wie zijn de werklieden die deze dingen uitvoeren?

5 Niettemin kregen de oudsten van de Joden gunst, omdat de Heer de gevangenschap had bezocht;
6 En zij werden niet verhinderd om te bouwen, totdat Darius informatie over hen kreeg en een antwoord werd ontvangen.
7 De kopie van de brieven die Sisinnes, gouverneur van Syrië en Fenicië, en Sathrabuzanes, met hun metgezellen, heersers in Syrië en Fenicië, schreven en naar Darius stuurden; Aan koning Darius, groet:
8 Laat onze heer de koning alle dingen weten: toen we het land Judea binnenkwamen en de stad Jeruzalem binnengingen, vonden we in de stad Jeruzalem de Ouden van de Joden die uit de ballingschap waren.
9 Een huis voor de Heer bouwen, groot en nieuw, van gehouwen en kostbare stenen, en het hout dat al op de muren is gelegd.
10 En die werken worden met grote snelheid gedaan, en het werk vordert voorspoedig in hun handen, en met alle glorie en ijver wordt het gemaakt.
11 Toen vroegen wij deze oudsten: Op wiens bevel hebt u dit huis gebouwd en de fundamenten voor deze werken gelegd?
12 Daarom hebben wij van hen gevraagd wie de belangrijkste daders waren, met de bedoeling dat wij u schriftelijk kennis konden geven, en van hen hadden wij de schriftelijke namen van hun belangrijkste mannen nodig.
13 Daarom gaven ze ons dit antwoord: Wij zijn de dienaren van de Heer die hemel en aarde heeft gemaakt.
14 En wat dit huis betreft, het werd vele jaren geleden gebouwd door een grote en sterke koning van Israël, en was voltooid.
15 Maar toen onze vaderen God tot toorn opwekten en zondigden tegen de Heer van Israël, die in de hemel is, gaf Hij hen over aan de macht van Nabuchodonosor, de koning van Babylon, van de Chaldeeën;
16 Die het huis heeft afgebroken, het in brand heeft gestoken en de gevangenen naar Babylon heeft weggevoerd.
17 Maar in het eerste jaar dat koning Cyrus over het land Babylon regeerde, schreef Cyrus de koning om dit huis te bouwen.
18 En de heilige vaten van goud en zilver, die Nabuchodonosor uit het huis in Jeruzalem had weggevoerd en in zijn eigen tempel had neergezet, die Cyrus de koning opnieuw uit de tempel in Babylon had gehaald, en ze werden overgeleverd aan Zorobabel en de heerser Sanabassarus,
19 Met bevel dat hij dezelfde voorwerpen zou wegvoeren en ze in de tempel in Jeruzalem zou plaatsen; en dat de tempel van de Heer op zijn plaats gebouwd zou worden.
20 Toen kwam dezelfde Sanabassarus hierheen en legde de fundamenten van het huis van de Heer in Jeruzalem; en vanaf dat moment, totdat dit nog steeds een gebouw is, is het nog niet volledig voltooid.
21 Welnu, als het de koning goed lijkt, laat er dan onderzoek worden gedaan in de kronieken van koning Cyrus:
22 En als blijkt dat de bouw van het huis des Heren in Jeruzalem is gedaan met de toestemming van koning Cyrus, en als onze heer de koning zo van plan is, laat hij ons dat dan laten weten.
23 Toen beval koning Darius om in de kronieken van Babylon te zoeken; en zo werd er in Ecbatane, het paleis, dat in het land Media ligt, een rol gevonden waarin deze dingen waren opgetekend.
24 In het eerste jaar van de regering van Cyrus gaf koning Cyrus het bevel het huis van de Heer in Jeruzalem opnieuw te bouwen, waar ze met voortdurend vuur offers brachten:
25 De hoogte zal zestig el zijn en de breedte zestig el, met drie rijen gehouwen stenen en één rij nieuw hout uit dat land; en de uitgaven daarvan zullen uit het huis van koning Cyrus worden gegeven:
26 En dat de heilige vaten van het huis van de Heer, zowel van goud als van zilver, die Nabuchodonosor uit het huis in Jeruzalem had gehaald en naar Babylon had gebracht, in het huis in Jeruzalem zouden worden teruggebracht en op de plaats zouden worden geplaatst waar ze waren eerder.
27 En hij beval ook dat Sisinnes, de gouverneur van Syrië en Fenicië, en Sathrabuzanes, en hun metgezellen, en degenen die waren aangesteld als heersers in Syrië en Fenicië, moesten oppassen zich niet met de plaats te bemoeien, maar toe te staan dat Zorobabel, de dienaar van de Heer en stadhouder van Judea, en de oudsten van de Joden, om op die plaats het huis van de Heer te bouwen.
28 Ik heb ook geboden om het weer in zijn geheel op te bouwen; en dat zij er ijverig naar uitzien om degenen die in de ballingschap van de Joden zijn, te helpen, totdat het huis des Heren voltooid zal zijn:
29 En van de schatting van Celosyria en Fenicië moet een deel zorgvuldig aan deze mannen worden gegeven voor de offers van de Heer, dat wil zeggen aan de stadhouder Zorobabel voor ossen, rammen en lammeren;
30 En ook maïs, zout, wijn en olie, en dat voortdurend elk jaar zonder verdere vragen, zoals de priesters die in Jeruzalem zijn, zullen aangeven dat ze dagelijks moeten worden besteed:
31 Dat er offers gebracht mogen worden aan de allerhoogste God voor de koning en voor zijn kinderen, en dat zij voor hun leven mogen bidden.
32 En hij beval dat iedereen die een overtreding begaat, ja, of iets dat eerder is gesproken of geschreven, lichtvaardig maakt, uit zijn eigen huis een boom moet halen en hem daaraan moet ophangen, en dat al zijn goederen voor de koning in beslag moeten worden genomen.
33 De Heer daarom, wiens naam daar wordt aangeroepen, vernietig volkomen elke koning en natie die zijn hand uitstrekt om dat huis van de Heer in Jeruzalem te hinderen of te beschadigen.
34 Ik, de koning, Darius, heb verordend dat het overeenkomstig deze dingen met ijver moet gebeuren.

HOOFDSTUK 7

1 Toen volgden Sisinnes, de gouverneur van Celosyria en Fenicië, en Sathrabuzanes, met hun metgezellen, de geboden van koning Darius,
2 Houdde zeer zorgvuldig toezicht op de heilige werken en assisteerde de Ouden van de Joden en de gouverneurs van de tempel.
3 En zo bloeiden de heilige werken, toen de profeten Aggeus en Zacharias profeteerden.
4 En zij volbrachten deze dingen op bevel van de Heer, de God van Israël, en met de toestemming van Cyrus, Darius en Artexerxes, koningen van Perzië.
5 En aldus werd het heilige huis voltooid op de drieëntwintigste dag van de maand Adar, in het zesde jaar van Darius, de koning van de Perzen.
6 En de kinderen van Israël, de priesters en de Levieten, en anderen die uit de ballingschap waren, die aan hen werden toegevoegd, deden overeenkomstig de dingen die in het boek van Mozes staan geschreven.
7 En voor de inwijding van de tempel van de Heer offerden zij honderd ossen, tweehonderd rammen en vierhonderd lammeren;
8 En twaalf bokken voor de zonde van heel Israël, naar het getal van de hoofden van de stammen van Israël.

9 Ook de priesters en de Levieten stonden gekleed in hun gewaden, naar hun verwanten, in de dienst van de Heer, de God van Israël, volgens het boek van Mozes; en de poortwachters bij elke poort.
10 En de kinderen van Israël die uit de gevangenschap waren, vierden het Pascha op de veertiende dag van de eerste maand, waarna de priesters en de Levieten geheiligd waren.
11 Zij die uit de ballingschap waren, werden niet allemaal samen geheiligd; maar de Levieten werden allemaal samen geheiligd.
12 En dus offerden zij het Pascha voor allen die in gevangenschap waren, en voor hun broeders, de priesters, en voor zichzelf.
13 En de kinderen van Israël die uit de ballingschap kwamen, aten, zelfs allen die zich hadden afgescheiden van de gruwelen van het volk van het land, en zochten de Heer.
14 En zij vierden het feest van de ongezuurde broden zeven dagen, waarbij zij feestvierden voor het aangezicht van de Heer,
15 Omdat hij de raad van de koning van Assyrië op hen had gericht, om hun handen te sterken in de werken van de Heer, de God van Israël.

HOOFDSTUK 8

1 En na deze dingen, toen Artexerxes, de koning van de Perzen, regeerde, kwam Esdras, de zoon van Saraias, de zoon van Ezerias, de zoon van Helchia, de zoon van Salum,
2 De zoon van Sadduc, de zoon van Achitob, de zoon van Amarias, de zoon van Ezias, de zoon van Meremoth, de zoon van Zarajas, de zoon van Savias, de zoon van Boccas, de zoon van Abisum, de zoon van Pinees , de zoon van Eleazar, de zoon van Aäron, de hogepriester.
3 Deze Esdras ging als schrijver uit Babylon op, zeer bereidwillig in de wet van Mozes, die gegeven was door de God van Israël.
4 En de koning deed hem eer: want hij vond genade in zijn ogen in al zijn verzoeken.
5 Ook gingen met hem enkele kinderen van Israël, van de priester van de Levieten, van de heilige zangers, poortiers en dienaren van de tempel, naar Jeruzalem,
6 In het zevende jaar van de regering van Artexerxes, in de vijfde maand, was dit het zevende jaar van de koning; want zij vertrokken op de eerste dag van de eerste maand uit Babylon en kwamen in Jeruzalem aan, volgens de voorspoedige reis die de Heer hun had gegeven.
7 Want Esdras beschikte over een zeer grote vaardigheid, zodat hij niets van de wetten en geboden van de Heer naliet, maar heel Israël de verordeningen en oordelen leerde.
8 Nu volgt het afschrift van de opdracht, die werd geschreven door de koning Artexerxes en die aan de priester Esdras en lezer van de wet van de Heer kwam;
9 Koning Artexerxes groet aan Esdras, de priester en lezer van de wet van de Heer:
10 Omdat ik besloten heb vriendelijk te handelen, heb ik bevel gegeven dat degenen uit de natie van de Joden, en van de priesters en Levieten die zich binnen ons rijk bevinden, die bereid en verlangend zijn, met u naar Jeruzalem moeten gaan.
11 Laat daarom zovelen die daar zin in hebben, met u vertrekken, zoals het mij en mijn zeven vrienden, de raadgevers, goed heeft geleken;
12 Opdat zij naar de aangelegenheden van Judea en Jeruzalem mogen kijken, in overeenstemming met hetgeen in de wet van de Heer staat;
13 En breng de geschenken naar de Heer van Israël naar Jeruzalem, die ik en mijn vrienden hebben beloofd, en al het goud en zilver dat in het land Babylon te vinden is, naar de Heer in Jeruzalem,
14 Ook met wat het volk heeft gegeven voor de tempel van de Heer, hun God, in Jeruzalem: en dat zilver en goud mogen worden ingezameld voor ossen, rammen en lammeren en alles wat daarbij hoort;
15 Zodat zij de Heer offers kunnen brengen op het altaar van de Heer, hun God, dat in Jeruzalem staat.
16 En wat u en uw broeders ook zullen doen met het zilver en het goud, dat doet u overeenkomstig de wil van uw God.
17 En de heilige vaten van de Heer, die u worden gegeven voor gebruik in de tempel van uw God, die in Jeruzalem is, zult u in Jeruzalem voor uw God neerleggen.
18 En wat u verder ook zult gedenken voor het gebruik van de tempel van uw God, u zult het uit de schatkist van de koning geven.
19 En ik, koning Artexerxes, heb ook de bewaarders van de schatten in Syrië en Fenicië geboden dat wat Esdras, de priester en de lezer van de wet van de allerhoogste God, ook zal laten vragen, zij het hem met spoed moeten geven.
20 Tot een bedrag van honderd talenten zilver, en ook tarwe, tot wel honderd cors, en honderd stukken wijn, en andere dingen in overvloed.
21 Laten alle dingen ijverig volgens de wet van God worden uitgevoerd voor de allerhoogste God, zodat er geen toorn over het koninkrijk van de koning en zijn zonen komt.
22 Ik gebied u ook dat u geen belasting of enige andere heffing hoeft te eisen van de priesters, of Levieten, of heilige zangers, of poortwachters, of dienaren van de tempel, of van iemand die in deze tempel iets te doen heeft, en dat geen mens de bevoegdheid heeft om hen iets op te leggen.
23 En jij, Esdras, wijdt volgens de wijsheid van God rechters en rechters aan, zodat zij in heel Syrië en Fenicië kunnen oordelen over allen die de wet van jouw God kennen; en degenen die het niet weten, zult u onderwijzen.
24 En iedereen die de wet van uw God en van de koning overtreedt, zal zwaar worden gestraft, hetzij met de dood, hetzij met een andere straf, met geldboete of met gevangenisstraf.
25 Toen zei Esdras, de schrijver: Gezegend zij de enige Heer God van mijn vaderen, die deze dingen in het hart van de koning heeft gelegd om zijn huis dat in Jeruzalem is te verheerlijken:
26 En hij heeft mij geëerd in de ogen van de koning en zijn raadgevers en al zijn vrienden en edelen.
27 Daarom werd ik bemoedigd door de hulp van de Heer, mijn God, en riep ik mannen van Israël bijeen om met mij op te trekken.
28 En dit zijn de voornaamste, naar hun families en verschillende hoogwaardigheidsbekleders, die met mij uit Babylon zijn opgetrokken tijdens de regering van koning Artexerxes:
29 Van de zonen van Pinees, Gerson; van de zonen van Ithamar, Gamael; van de zonen van David, Lettus, de zoon van Sechenias:
30 Van de zonen van Perez: Zacharias; en met hem werden honderdvijftig man geteld:
31 Van de zonen van Pahat Moab was Eliaonias, de zoon van Zarajas, en met hem tweehonderd mannen:
32 Van de zonen van Zathoë, Sechenias, de zoon van Jezelus, en met hem driehonderd mannen; van de zonen van Adin, Obeth, de zoon van Jonathan, en met hem tweehonderdvijftig mannen:
33 Van de zonen van Elam was Josias, de zoon van Gotholias, en met hem zeventig mannen:

34 Van de zonen van Saphatias was Zarajas, de zoon van Michaël, en met hem zestig en tien mannen:
35Van de zonen van Joab was Abadias, de zoon van Izelus, en met hem tweehonderdtwaalf mannen:
36Van de zonen van Banid was Assalimoth, de zoon van Josafias, en met hem honderdzestig man.
37 Van de zonen van Babi was Zacharias, de zoon van Bebai, en met hem achtentwintig mannen:
38 Van de zonen van Astath, Johannes, de zoon van Acatan, en met hem honderdtien mannen:
39 Van de zonen van Adonikam de laatste, en dit zijn de namen van hen: Eliphalet, Jewel en Samaias, en met hen zeventig mannen:
40 Van de zonen van Bago was Uthi, de zoon van Istalcurus, en met hem zeventig mannen.
41 En deze verzamelde ik bij de rivier genaamd Theras, waar we onze tenten drie dagen lang opsloegen: en daarna inspecteerde ik ze.
42 Maar toen ik daar niemand van de priesters en Levieten had aangetroffen,
43 Toen zond ik naar Eleazar, en Iduel, en Masman,
44 En Alnathan, en Mamaias, en Joribas, en Nathan, Eunatan, Zacharias en Mosollamon, voornaamste mannen en geleerden.
45 En ik beval hen dat zij naar de kapitein Saddeus moesten gaan, die zich op de plaats van de schatkamer bevond.
46 En gaf hun opdracht met Daddeus en zijn broers en met de schatbewaarders in die plaats te spreken, om ons mannen te sturen die het priesterambt in het huis des Heren zouden kunnen uitoefenen.
47 En door de machtige hand van onze Heer brachten zij bekwame mannen bij ons uit de zonen van Moli, de zoon van Levi, de zoon van Israël, Asebebia, en zijn zonen en zijn broeders, die achttien waren.
48 En Asebia, en Annus, en zijn broer Osaia, van de zonen van Channuneus, en hun zonen, waren twintig mannen.
49 En van de dienstknechten van de tempel die David had aangesteld, en van de belangrijkste mannen voor de dienst van de Levieten, te weten de dienstknechten van de tempel tweehonderdtwintig, van wie de lijst met namen werd getoond.
50 En daar beloofde ik de jonge mannen een vasten voor het aangezicht van onze Heer, om van hem een voorspoedige reis te wensen, zowel voor ons als voor hen die bij ons waren, voor onze kinderen en voor het vee:
51 Want ik schaamde mij om de koning voetvolk en ruiters te vragen en om bescherming te bieden tegen onze tegenstanders.
52 Want wij hadden tegen de koning gezegd dat de macht van de Heer, onze God, bij hen zou zijn die Hem zoeken, om hen op alle manieren te ondersteunen.
53 En opnieuw baden wij onze Heer met betrekking tot deze dingen, en vonden Hem gunstig voor ons.
54 Toen scheidde ik twaalf van de oversten van de priesters, Esebrias en Assanias, en tien mannen van hun broeders met hen af:
55 En ik woog hen het goud en het zilver en de heilige vaten van het huis van onze Heer, die de koning en zijn raad, en de vorsten en heel Israël hadden gegeven.
56 En nadat ik het had gewogen, overhandigde ik hun zeshonderdvijftig talenten zilver, en zilveren vaten van honderd talenten, en honderd talenten goud.
57 En twintig gouden vaten, en twaalf koperen vaten, zelfs van fijn koper, glinsterend als goud.
58 En ik zei tegen hen: Jullie zijn allebei heilig voor de Heer, en de vaten zijn heilig, en het goud en het zilver zijn een gelofte aan de Heer, de Heer van onze vaderen.
59 Houd ze in de gaten en bewaar ze totdat je ze overdraagt aan de oversten van de priesters en de Levieten en aan de belangrijkste mannen van de families van Israël in Jeruzalem, in de kamers van het huis van onze God.
60 De priesters en de Levieten, die het zilver, het goud en de voorwerpen hadden ontvangen, brachten ze naar Jeruzalem, naar de tempel van de Heer.
61 En wij vertrokken van de rivier de Theras op de twaalfde dag van de eerste maand en kwamen naar Jeruzalem door de machtige hand van onze Heer, die bij ons was; en vanaf het begin van onze reis verloste de Heer ons van elke vijand, en zo we kwamen naar Jeruzalem.
62 En toen wij daar drie dagen waren geweest, werd het gewogen goud en zilver op de vierde dag in het huis van onze Heer overhandigd aan Marmoth, de priester, de zoon van Iri.
63 En met hem was Eleazar, de zoon van Pinea's, en met hen waren Josabad, de zoon van Jesu, en Moeth, de zoon van Sabban, Levieten; allen werden hen overgeleverd naar aantal en gewicht.
64 En al het gewicht ervan werd op hetzelfde uur opgeschreven.
65 Bovendien brachten zij die uit de ballingschap waren gekomen offers aan de Heer, de God van Israël, twaalf stieren voor heel Israël, zestig en zestien rammen,
66 Zestig en twaalf lammeren, bokken als vredeoffer, twaalf; allemaal een offer aan de Heer.
67 En zij gaven de geboden van de koning over aan de rentmeesters van de koning en aan de gouverneurs van Celosyria en Fenicië; en zij eerden het volk en de tempel van God.
68 Toen deze dingen gebeurd waren, kwamen de heersers naar mij toe en zeiden:
69 Het volk Israël, de vorsten, de priesters en de Levieten, heeft het vreemde volk van het land niet van hen verdreven, noch de verontreinigingen van de heidenen, te weten de Kanaänieten, Hethieten, Fererieten, Jebusieten en de Moabieten, Egyptenaren en Edomieten.
70 Want zowel zij als hun zonen zijn met hun dochters getrouwd, en het heilige zaad is vermengd met de vreemde mensen van het land; en vanaf het begin van deze zaak hebben de heersers en de grote mannen deel gehad aan deze ongerechtigheid.
71 En zodra ik deze dingen had gehoord, scheurde ik mijn kleren en het heilige gewaad, trok het haar van mijn hoofd en baard, en liet me verdrietig en erg zwaar zitten.
72 Dus kwamen allen die toen ontroerd waren door het woord van de Heer, de God van Israël, naar mij toe, terwijl ik rouwde om de ongerechtigheid; maar ik zat nog steeds vol zwaarmoedigheid tot het avondoffer.
73 Toen stond ik op van het vasten terwijl mijn kleren en het heilige kleed gescheurd waren, en ik boog mijn knieën en strekte mijn handen uit naar de Heer,
74 Ik zei: O Heer, ik ben beschaamd en beschaamd voor uw aangezicht;
75 Want onze zonden worden boven ons hoofd vermenigvuldigd, en onze onwetendheid reikt tot aan de hemel.
76 Want sinds de tijd van onze vaderen zijn en zijn wij in grote zonde geweest, zelfs tot op de dag van vandaag.
77 En vanwege onze zonden en die van onze vaderen werden wij met onze broeders en onze koningen en onze priesters overgegeven aan de koningen van de aarde, aan het zwaard en aan gevangenschap, en tot een prooi met schaamte, tot op de dag van vandaag.
78 En nu is ons in zekere mate barmhartigheid van U betoond, o Heer, zodat er voor ons een wortel en een naam overblijft in de plaats van uw heiligdom;

79 En om ons een licht te ontdekken in het huis van de Heer, onze God, en ons voedsel te geven in de tijd van onze dienstbaarheid.
80 Ja, toen wij in slavernij waren, werden wij door onze Heer niet in de steek gelaten; maar hij maakte ons genadig tegenover de koningen van Perzië, zodat zij ons voedsel gaven;
81 Ja, en we hebben de tempel van onze Heer geëerd en het verlaten Sion doen opstaan, zodat zij ons een zeker verblijf in het Jodendom en Jeruzalem hebben gegeven.
82 En nu, o Heer, wat zullen wij zeggen als we deze dingen hebben? want wij hebben uw geboden overtreden, die u door de hand van uw dienaren, de profeten, hebt gegeven door te zeggen:
83 Dat het land dat u als erfdeel gaat bezitten, een land is dat vervuild is door de verontreinigingen van de vreemdelingen van het land, en zij hebben het gevuld met hun onreinheid.
84 Daarom zult u uw dochters nu niet bij hun zonen voegen, noch zult u hun dochters bij uw zonen nemen.
85 Bovendien zult u nooit proberen vrede met hen te hebben, zodat u sterk kunt zijn en de goede dingen van het land kunt eten, en dat u de erfenis van het land voor altijd aan uw kinderen kunt nalaten.
86 En alles wat ons is overkomen, wordt ons aangedaan vanwege onze slechte werken en grote zonden; want Gij, o Heer, hebt onze zonden licht gemaakt,
87 En wij hebben ons zo'n wortel gegeven, maar wij zijn weer teruggekeerd om uw wet te overtreden en ons te vermengen met de onreinheid van de natiën van het land.
88 Zou u niet boos op ons kunnen zijn om ons te vernietigen, totdat u ons geen wortel, zaad of naam had nagelaten?
89 O Heer van Israël, U bent waarachtig: want wij zijn vandaag met een wortel achtergebleven.
90 Zie, nu staan wij voor u in onze ongerechtigheden, want vanwege deze dingen kunnen wij niet langer voor u staan.
91 En terwijl Esdras in zijn gebed zijn bekentenis aflegde, huilend en plat op de grond liggend voor de tempel, verzamelde zich vanuit Jeruzalem een zeer grote menigte mannen, vrouwen en kinderen; want er was groot geween onder de menigte.
92 Toen riep Jechonias, de zoon van Jeelus, een van de zonen van Israël, en zei: O Esdras, we hebben gezondigd tegen de Heer God, we hebben vreemde vrouwen uit de naties van het land getrouwd, en nu is heel Israël in de lucht. .
93Laten wij de Heer een eed afleggen dat wij al onze vrouwen, die wij uit de heidenen hebben genomen, met hun kinderen zullen wegsturen,
94 Zoals u hebt verordend, en zovelen die de wet van de Heer gehoorzamen.
95 Sta op en voer de executie uit: want deze zaak heeft betrekking op u, en wij zullen bij u zijn: doe dapper.
96 Dus stond Esdras op en legde een eed af van de oversten van de priesters en de Levieten van heel Israël om deze dingen te doen; en dus zweren ze.

HOOFDSTUK 9

1 Toen stond Esdras op van de voorhof van de tempel en ging naar de kamer van Joanan, de zoon van Eliasib,
2 En bleef daar en at geen vlees en dronk geen water, terwijl hij rouwde om de grote ongerechtigheden van de menigte.
3 En er was een proclamatie in het gehele Jodendom en in Jeruzalem voor allen die uit de ballingschap waren, dat zij in Jeruzalem bijeen zouden worden gebracht:
4 En dat iedereen die daar niet binnen twee of drie dagen samenkomt, zoals de oudsten die het gezag hadden aangewezen, zijn vee in beslag zou nemen voor gebruik in de tempel, en hijzelf zou worden uitgeworpen uit hen die tot de ballingschap behoorden.
5 En binnen drie dagen kwamen allen van de stam Juda en Benjamin bijeen in Jeruzalem, op de twintigste dag van de negende maand.
6 En de hele menigte zat bevend op de brede binnenplaats van de tempel vanwege het huidige slechte weer.
7 Esdras stond dus op en zei tegen hen: U hebt de wet overtreden door met vreemde vrouwen te trouwen, waardoor de zonden van Israël zijn toegenomen.
8 En geef nu door te belijden eer aan de Heer, de God van onze vaderen,
9 En doe zijn wil en scheid u af van de heidenen van het land en van de vreemde vrouwen.
10 Toen riep de hele menigte en zei met luide stem: Zoals u hebt gesproken, zo zullen wij ook doen.
11 Maar aangezien er veel mensen zijn en het slecht weer is, zodat we niet zonder kunnen, en dit geen werk van een dag of twee is, aangezien onze zonde in deze dingen wijd verspreid is:
12 Laten daarom de leiders van de menigte blijven, en laten al onze woonplaatsen die vreemde vrouwen hebben, op de vastgestelde tijd komen,
13 En met hen de heersers en rechters van elke plaats, totdat wij de toorn van de Heer over deze kwestie van ons hebben afgewend.
14 Toen namen Jonathan, de zoon van Azaël, en Ezechias, de zoon van Theocanus, deze zaak dienovereenkomstig op zich; en Mosollam, Levis en Sabbatheus hielpen hen.
15 En zij die uit de gevangenschap waren, deden overeenkomstig al deze dingen.
16 En de priester Esdras koos voor hem de belangrijkste mannen van hun families, allemaal bij naam; en op de eerste dag van de tiende maand zaten ze samen om de zaak te onderzoeken.
17 Zo werd hun zaak, waarbij vreemde vrouwen betrokken waren, op de eerste dag van de eerste maand beëindigd.
18 En van de priesters die bijeengekomen waren en vreemde vrouwen hadden, werden er gevonden:
19 Van de zonen van Jezus, de zoon van Josedec, en zijn broers; Matthelas en Eleazar, en Joribus en Joadanus.
20 En zij gaven hun handen om hun vrouwen weg te sturen en rammen te offeren om verzoening te brengen voor hun fouten.
21 En van de zonen van Emmer; Ananias, en Zabdeus, en Eanes, en Sameius, en Hiereel, en Azarias.
22 En van de zonen van Faisur; Elionas, Massias Israël en Nathanaël, en Ocidelus en Talsas.
23 En van de Levieten; Jozabad, en Semis, en Colius, die Calitas heette, en Patheus, en Judas, en Jonas.
24 Van de heilige zangers; Elazurus, Bacchurus.
25 Van de dragers; Sallumus en Tolbanes.
26 Van hen van Israël, van de zonen van Phoros; Hiermas, en Eddias, en Melchias, en Maelus, en Eleazar, en Asibias, en Baanias.
27 Van de zonen van Ela; Matthanias, Zacharias en Hierielus, en Hieremoth en Aedias.
28 En van de zonen van Zamoth; Eliadas, Elisimus, Othonias, Jarimoth en Sabatus, en Sardeus.
29 Van de zonen van Babai; Johannes, en Ananias en Josabad, en Amatheis.
30 Van de zonen van Mani; Olamus, Mamuchus, Jedeus, Jasubus, Jasael en Hieremoth.
31 En van de zonen van Addi; Naathus, en Moosias, Lacunus, en Naidus, en Mathanias, en Sesthel, Balnuus en Manasseas.
32 En van de zonen van Annas; Elionas en Aseas, en Melchias, en Sabbeüs, en Simon Chosameus.

33 En van de zonen van Asom; Altaneus, en Matthias, en Baanaja, Eliphalet, en Manasse, en Semei.
34 En van de zonen van Maani; Jeremias, Momdis, Omaerus, Juël, Mabdai en Pelias, en Anos, Carabasion en Enasibus, en Mamnitanaimus, Eliasis, Bannus, Eliali, Samis, Selemias, Nathanias: en van de zonen van Ozora; Sesis, Esril, Azaelus, Samatus, Zambis, Josephus.
35 En van de zonen van Etma; Mazitias, Zabadaias, Edes, Juel, Banaias.
36 Ze hadden allemaal vreemde vrouwen genomen en ze met hun kinderen weggestuurd.
37 En de priesters en Levieten, en zij die van Israël waren, woonden in Jeruzalem en in het land, op de eerste dag van de zevende maand; zo waren de kinderen van Israël in hun woonplaatsen.
38 En de hele menigte kwam eendrachtig samen op de brede plaats van het heilige voorportaal, op het oosten.
39 En zij spraken tot Esdras, de priester en lezer, dat hij de wet van Mozes zou brengen, die gegeven was door de Heer, de God van Israël.
40 Zo bracht de hogepriester Esdras de wet naar de hele menigte, van man tot vrouw, en naar alle priesters, om de wet te horen op de eerste dag van de zevende maand.
41 En hij las van de ochtend tot de middag op de brede binnenplaats vóór de heilige veranda, voor zowel mannen als vrouwen; en de menigte sloeg acht op de wet.
42 En Esdras, de priester en lezer van de wet, stond op een houten preekstoel, die voor dat doel was gemaakt.
43 En naast hem stonden Mattathias, Sammus, Ananias, Azarias, Urias, Ezecias en Balasamus aan de rechterhand.
44 En aan zijn linkerhand stonden Phaldaius, Misael, Melchias, Lothasubus en Nabarias.
45 Toen nam Esdras het wetboek mee voor de menigte, want hij zat in de eerste plaats eervol voor de ogen van hen allen.
46 En toen hij de wet opende, stonden ze allemaal rechtop. Dus Esdras zegende de Heer God de Allerhoogste, de God der heerscharen, de Almachtige.
47 En het hele volk antwoordde: Amen; en hun handen opheffend vielen ze op de grond en aanbaden de Heer.
48 Ook Jezus, Anus, Sarabias, Adinus, Jacubus, Sabateas, Auteas, Maianeas en Calitas, Asrias en Joazabdus, en Ananias, Biatas, de Levieten, leerden de wet van de Heer, waardoor ze die ook konden begrijpen.
49 Toen sprak Attharates tot de hogepriester Esdras. en lezer, en aan de Levieten die de menigte onderwezen, zelfs aan allen, door te zeggen:
50 Deze dag is heilig voor de Heer; (want ze huilden allemaal toen ze de wet hoorden :)
51 Ga dan, eet het vet en drink het zoete, en stuur een deel naar hen die niets hebben;
52 Want deze dag is heilig voor de Heer: en wees niet bedroefd; want de Heer zal u tot eer brengen.
53 Toen maakten de Levieten alles bekend aan het volk en zeiden: Deze dag is heilig voor de Heer; wees niet bedroefd.
54 Toen gingen zij heen, ieder om te eten en te drinken, en vrolijk te zijn, en deel te geven aan hen die niets hadden, en om grote vreugde te creëren;
55 Omdat zij de woorden begrepen waarin zij waren onderwezen, en waarvoor zij waren bijeengekomen.

2nd Esdras

Tweede Ezra

HOOFDSTUK 1

1 Het tweede boek van de profeet Esdras, de zoon van Saraias, de zoon van Azarias, de zoon van Helchias, de zoon van Sadamias, de zoon van Sadoc, de zoon van Achitob,
2 De zoon van Achias, de zoon van Pinees, de zoon van Eli, de zoon van Amarias, de zoon van Aziei, de zoon van Marimoth, de zoon van Arna, de zoon van Ozias, de zoon van Borith, de zoon van Abisei , de zoon van Pinees, de zoon van Eleazar,
3 De zoon van Aäron, uit de stam Levi; die gevangen zat in het land van de Meden, tijdens de regering van Artexerxes, de koning van de Perzen.
4 En het woord van de Heer kwam tot mij:
5 Ga heen en toon mijn volk hun zondige daden, en hun kinderen hun goddeloosheid die zij tegen mij hebben bedreven; dat zij de kinderen van hun kinderen mogen vertellen:
6 Omdat de zonden van hun vaderen in hen zijn toegenomen: omdat ze mij zijn vergeten en aan vreemde goden hebben geofferd.
7Ben ik niet zelfs degene die hen uit het land Egypte, uit het diensthuis, heeft geleid? maar zij hebben mij tot toorn opgewekt en mijn raadgevingen veracht.
8 Trek dan het haar van uw hoofd af en werp al het kwaad op hen, want zij zijn niet gehoorzaam geweest aan mijn wet, maar het is een opstandig volk.
9 Hoe lang zal ik hen, aan wie ik zoveel goeds heb gedaan, nalaten?
10 Veel koningen heb ik omwille van hen vernietigd; Farao met zijn dienaren en al zijn macht heb ik neergeslagen.
11 Alle volken heb ik vóór hen vernietigd, en in het oosten heb ik de mensen van twee provincies verstrooid, zelfs van Tyrus en Sidon, en heb ik al hun vijanden gedood.
12 Spreek daarom tot hen en zeg: Zo zegt de Heer:
13 Ik heb je door de zee geleid en je in het begin een grote en veilige doorgang gegeven; Ik heb je Mozes als leider gegeven, en Aäron als priester.
14 Ik gaf jullie licht in een vuurkolom, en grote wonderen heb Ik onder jullie gedaan; toch bent u Mij vergeten, zegt de Heer.
15 Zo zegt de Almachtige Heer: De kwartels waren voor u een teken; Ik heb je tenten gegeven ter bescherming, maar toch mompelde je daar:
16 En u hebt niet in mijn naam gezegevierd vanwege de vernietiging van uw vijanden, maar tot op de dag van vandaag moppert u nog steeds.
17 Waar zijn de voordelen die ik voor u heb gedaan? Toen u hongerig en dorstig was in de woestijn, riep u niet tot Mij:
18 Zeggende: Waarom hebt u ons naar deze wildernis gebracht om ons te doden? het was beter voor ons geweest de Egyptenaren te hebben gediend, dan in deze wildernis te sterven.
19 Toen had ik medelijden met uw rouw en gaf ik u manna te eten; Zo hebt u engelenbrood gegeten.
20 Toen jullie dorst kregen, heb Ik de rots niet gespleten, zodat het water naar jullie toe stroomde? voor de hitte bedekte ik je met de bladeren van de bomen.
21 Ik heb een vruchtbaar land onder jullie verdeeld, ik heb de Kanaänieten, de Ferezieten en de Filistijnen vóór jullie verdreven. Wat zal ik nog meer voor jullie doen? zegt de Heer.
22 Zo zegt de Almachtige Heer: Toen u in de woestijn, bij de rivier van de Amorieten, dorstig was en mijn naam lasterde,
23 Ik heb u geen vuur gegeven vanwege uw godslasteringen, maar ik heb een boom in het water gegooid en de rivier zoet gemaakt.
24 Wat zal ik u doen, o Jakob? Jij, Juda, zou mij niet gehoorzamen: ik zal mij tot andere naties wenden, en aan hen zal ik mijn naam geven, zodat zij mijn statuten kunnen houden.
25 Omdat jullie mij in de steek hebben gelaten, zal ik ook jou in de steek laten; Wanneer u verlangt dat ik u genadig ben, zal ik geen medelijden met u hebben.
26 Telkens wanneer u mij aanroept, zal ik niet naar u luisteren, want u hebt uw handen met bloed verontreinigd en uw voeten zijn snel om doodslag te plegen.
27 Gij hebt Mij niet als het ware in de steek gelaten, maar uzelf, zegt de Heer.
28 Zo zegt de Almachtige Heer: Heb Ik u niet gebeden als een vader voor zijn zonen, als een moeder voor haar dochters en als een verpleegster voor haar jonge kinderen?
29 Dat u mijn volk wilt zijn, en ik uw God; dat jullie mijn kinderen zouden zijn, en ik jullie vader?
30 Ik heb jullie bijeengebracht, zoals een kip haar kippen onder haar vleugels verzamelt. Maar wat moet ik nu met jullie doen? Ik zal je uit mijn gezicht verdrijven.
31 Wanneer u mij een offer brengt, zal ik mijn gezicht van u afwenden: vanwege uw plechtige feestdagen, uw nieuwe manen en uw besnijdenissen heb ik verlaten.
32 Ik heb mijn dienstknechten tot u gezonden, de profeten, die u hebt meegenomen en gedood, en hun lichamen in stukken hebt gescheurd, wier bloed Ik van uw handen zal eisen, zegt de Heer.
33 Zo zegt de Almachtige Heer: Uw huis is een woestenij, ik zal u verdrijven zoals de wind stopt.
34 En uw kinderen zullen niet vruchtbaar zijn; want zij hebben mijn gebod veracht en gedaan wat een kwaad is in mijn ogen.
35 Uw huizen zal ik geven aan een volk dat zal komen; die, omdat ze nog niet van mij gehoord hebben, mij zullen geloven; aan wie ik geen tekenen heb gedaan, toch zullen zij doen wat ik hun heb opgedragen.
36 Zij hebben geen profeten gezien, maar toch zullen zij hun zonden in herinnering roepen en erkennen.
37 Ik ben getuige van de genade van de komende mensen, wier kleintjes zich verheugen in blijdschap; en hoewel ze mij niet met lichamelijke ogen hebben gezien, geloven ze toch in de geest wat ik zeg.
38 En nu, broeder, zie welke glorie; en zie de mensen die uit het oosten komen:
39 Aan wie Ik als leiders zal geven: Abraham, Isaak en Jakob, Oseas, Amos en Micheas, Joël, Abdias en Jonas,
40 Nahum en Abacuc, Sophonias, Aggeus, Zachary en Malachy, die ook een engel van de Heer wordt genoemd.

HOOFDSTUK 2

1 Zo zegt de Heer: Ik heb dit volk uit de slavernij bevrijd en ik heb hun mijn geboden gegeven door dienstknechten, de profeten; die zij niet wilden horen, maar mijn raadgevingen verachtten.
2 De moeder die hen gebaard heeft, zei tegen hen: Ga heen, kinderen; want ik ben een weduwe en verlaten.
3 Ik heb je met blijdschap grootgebracht; maar met verdriet en zwaarmoedigheid heb ik u verloren; want u hebt gezondigd voor de Heer, uw God, en datgene gedaan wat slecht is voor Hem.

4 Maar wat moet ik nu met je doen? Ik ben een weduwe en verlaten: ga heen, o mijn kinderen, en vraag genade aan de Heer.
5 Wat mij betreft, o vader, ik roep u op als getuige over de moeder van deze kinderen, die mijn verbond niet wilde nakomen,
6 Dat Gij hen in verwarring brengt, en hun moeder tot roof, zodat er geen nageslacht van hen zal zijn.
7 Laat ze onder de heidenen verstrooid worden, laat hun namen van de aarde verwijderd worden, want ze hebben mijn verbond veracht.
8 Wee u, Assur, u die de onrechtvaardigen in u verbergt! O slechte mensen, onthoud wat ik Sodom en Gomorra heb aangedaan;
9 Wiens land ligt in kluiten pek en hopen as: zo zal ik ook doen met hen die mij niet horen, zegt de Almachtige Heer.
10 Zo zegt de Heer tot Esdras: Vertel mijn volk dat Ik hun het koninkrijk Jeruzalem zal geven, dat Ik aan Israël zou hebben gegeven.
11 Ook zal ik hun heerlijkheid tot mij nemen en deze de eeuwige tabernakels geven die ik voor hen had bereid.
12 Zij zullen de boom des levens hebben als zalf van zoete smaak; zij zullen niet zwoegen, noch moe worden.
13 Ga, en u zult ontvangen: bid voor een paar dagen tot u, dat ze ingekort mogen worden: het koninkrijk is al voor u bereid: let op.
14 Neem de hemel en de aarde als getuige; want Ik heb het kwade in stukken gebroken en het goede geschapen; want Ik leef, zegt de Heer.
15 Moeder, omhels uw kinderen en voed ze met blijdschap op, maak hun voeten zo vast als een pilaar: want Ik heb u uitgekozen, zegt de Heer.
16 En degenen die dood zijn, zal Ik uit hun plaatsen opwekken en uit de graven halen; want Ik heb mijn naam gekend in Israël.
17 Wees niet bang, moeder van de kinderen, want Ik heb jou uitgekozen, zegt de Heer.
18 Voor uw hulp zal ik mijn dienaren Esay en Jeremy zenden, op wier raad ik twaalf bomen beladen met verschillende vruchten heb geheiligd en voor u bereid,
19 En evenveel fonteinen die stromen van melk en honing, en zeven machtige bergen, waarop rozen en lelies groeien, waarmee ik uw kinderen met vreugde zal vervullen.
20 Doe recht aan de weduwe, oordeel voor de wezen, geef aan de armen, verdedig de wezen, kleed de naakten,
21 Genees de gebrokenen en de zwakken, lach een kreupele man niet uit tot minachting, verdedig de verminkte en laat de blinde man in het zicht van mijn helderheid komen.
22 Houd oud en jong binnen uw muren.
23 Waar u de doden ook vindt, neem ze mee en begraaf ze, en ik zal u de eerste plaats geven in mijn opstanding.
24 Blijf stil, o mijn volk, en rust uit, want uw rust komt nog steeds.
25 Voed uw kinderen, o goede voedster; hun voeten stabiel houden.
26 Wat de dienaren betreft die Ik u heb gegeven, niemand van hen zal omkomen; want ik zal ze uit uw midden nodig hebben.
27 Wees niet moe: want wanneer de dag van benauwdheid en zwaarte komt, zullen anderen huilen en bedroefd zijn, maar jij zult vrolijk zijn en overvloed hebben.
28 De heidenen zullen jaloers op u zijn, maar zij zullen niets tegen u kunnen doen, zegt de Heer.
29 Mijn handen zullen u bedekken, zodat uw kinderen de hel niet zullen zien.
30 Wees blij, o moeder, met uw kinderen; want Ik zal u bevrijden, zegt de Heer.
31 Denk aan uw kinderen die slapen, want Ik zal ze uit de zijkanten van de aarde halen en barmhartigheid jegens hen tonen: want Ik ben barmhartig, zegt de Almachtige Heer.
32 Omhels uw kinderen totdat ik kom en barmhartigheid jegens hen betoon: want mijn bronnen lopen over en mijn genade zal niet falen.
33 Ik Esdras ontving op de berg Oreb de opdracht van de Heer dat ik naar Israël moest gaan; maar toen ik bij hen kwam, stelden ze mij terzijde en verachtten het gebod van de Heer.
34 En daarom zeg ik u: O gij heidenen, die luistert en begrijpt, verwacht uw Herder, hij zal u eeuwige rust geven; want hij is nabij, dat zal komen aan het einde van de wereld.
35 Wees voorbereid op de beloning van het koninkrijk, want het eeuwige licht zal voor altijd op je schijnen.
36 Ontvlucht de schaduw van deze wereld, ontvang de vreugde van uw glorie: ik getuig openlijk van mijn Heiland.
37 O, ontvang de gave die u wordt gegeven, en wees blij en dank hem die u naar het hemelse koninkrijk heeft geleid.
38 Sta op en ga staan, zie het aantal van degenen die verzegeld zijn op het feest van de Heer;
39 Die zijn vertrokken uit de schaduw van de wereld, en hebben glorieuze klederen van de Heer ontvangen.
40 Neem uw nummer, o Sion, en sluit degenen van u op die in het wit gekleed zijn en de wet van de Heer hebben vervuld.
41 Het aantal van uw kinderen waar u naar verlangde, is vervuld: smeek de macht van de Heer, dat uw volk, dat vanaf het begin is geroepen, geheiligd mag worden.
42 Ik, Esdras, zag op de berg Sion een groot volk, dat ik niet kon tellen, en zij prezen allemaal de Heer met gezangen.
43 En in hun midden was een jongeman van groot postuur, groter dan de rest, en op ieder van hun hoofden zette hij kronen, en hij was meer verheven; waar ik enorm veel bewondering voor had.
44 Dus vroeg ik de engel en zei: Mijnheer, wat zijn dit?
45 Hij antwoordde en zei tegen mij: Dit zijn zij die de sterfelijke kleding hebben uitgetrokken en het onsterfelijke hebben aangetrokken en de naam van God hebben beleden: nu worden zij gekroond en ontvangen ze palmen.
46 Toen zei ik tegen de engel: Welke jongeman is het die hen kroont en hen handpalmen geeft?
47 Hij antwoordde en zei tegen mij: Het is de Zoon van God, die zij in de wereld hebben beleden. Toen begon ik hen die zo standvastig voor de naam van de Heer stonden, enorm te prijzen.
48 Toen zei de engel tot mij: Ga heen en vertel mijn volk wat voor dingen en welke grote wonderen u van de Heer, uw God, hebt gezien.

HOOFDSTUK 3

1 In het dertigste jaar na de verwoesting van de stad was ik in Babylon en lag verontrust op mijn bed, en mijn gedachten kwamen over mijn hart:
2 Want ik zag de verwoesting van Sion en de rijkdom van hen die in Babylon woonden.
3 En mijn geest werd zo ontroerd, dat ik vol angst woorden begon te spreken tot de Allerhoogste en zei:

4 O Heer, die de heerschappij draagt, U sprak in het begin, toen U de aarde plantte, en dat alleen u, en het volk de opdracht gaf:
5 En gaf Adam een lichaam zonder ziel, hetgeen het werk van uw handen was, en blies de levensadem in hem, en hij werd voor uw ogen levend gemaakt.
6 En u leidde hem naar het paradijs, dat uw rechterhand had geplant voordat de aarde ooit naar voren kwam.
7 En u hebt hem het gebod gegeven om uw weg lief te hebben; dat heeft hij overtreden, en u hebt onmiddellijk de dood in hem en in zijn generaties aangewezen, waaruit naties, stammen, mensen en geslachten voortkwamen, in ontelbare aantallen.
8 En ieder volk volgde zijn eigen wil, deed wonderbaarlijke dingen voor uw aangezicht en verachtte uw geboden.
9 En opnieuw bracht u na verloop van tijd de vloed over degenen die in de wereld woonden, en vernietigde hen.
10 En het geschiedde in ieder van hen dat zoals de dood voor Adam was, zo ook de vloed voor dezen was.
11 Niettemin hebt u één van hen achtergelaten, namelijk Noach met zijn huisgezin, van wie allemaal rechtvaardige mannen kwamen.
12 En het gebeurde dat toen zij die op aarde woonden zich begonnen te vermenigvuldigen en veel kinderen voor hen hadden gekregen en een groot volk waren geworden, zij opnieuw goddelozer begonnen te worden dan de eersten.
13 Toen zij nu zo goddeloos voor u leefden, hebt u uit hun midden een man gekozen, wiens naam Abraham was.
14 Hem hebt u liefgehad, en alleen aan hem hebt u uw wil getoond:
15 En sloot een eeuwig verbond met hem, waarbij hij hem beloofde dat u zijn zaad nooit in de steek zou laten.
16 En aan hem gaf gij Isaak, en ook aan Isaak gaf gij Jakob en Esau. Wat Jakob betreft, u hebt hem voor u uitgekozen en aan Esau gezet; en zo werd Jakob een grote menigte.
17 En het geschiedde, toen u zijn zaad uit Egypte leidde, dat u het naar de berg Sinaï bracht.
18 En terwijl u de hemel boog, zette u de aarde vast, bracht u de hele wereld in beroering, liet u de diepten trillen en bracht u de mensen van die tijd in moeilijkheden.
19 En uw heerlijkheid ging door vier poorten: van vuur, en van aardbeving, en van wind, en van kou; opdat u de wet aan het zaad van Jakob zou geven, en toewijding aan de generatie van Israël.
20 En toch hebt u hun boze hart niet ontnomen, zodat uw wet vrucht in hen zou kunnen voortbrengen.
21 Want de eerste Adam die een goddeloos hart droeg, overtrad en werd overwonnen; en zo zullen allen zijn die uit hem geboren zijn.
22 Zo werd de zwakheid permanent gemaakt; en de wet (ook) in het hart van het volk met de kwaadaardigheid van de wortel; zodat het goede vertrok en het kwade nog steeds bleef.
23 Zo gingen de tijden voorbij en kwamen de jaren tot een einde. Toen hebt u een dienaar voor u aangesteld, genaamd David.
24 Die u hebt geboden een stad voor uw naam te bouwen en u daarin wierook en offergaven te offeren.
25 Toen dit vele jaren duurde, lieten de bewoners van de stad u in de steek.
26 En in alle dingen deden ze zoals Adam en al zijn generaties hadden gedaan: want ook zij hadden een slecht hart:
27 En dus gaf u uw stad in de handen van uw vijanden.
28 Zijn hun daden dan beter dan die van Babylon, zodat zij daarom de heerschappij over Sion zouden hebben?
29 Want toen ik daar kwam en talloze goddeloosheid had gezien, zag mijn ziel in deze dertigste eeuw vele boosdoeners. oor, zodat mijn hart mij in de steek liet.
30 Want ik heb gezien hoe u hen hebt laten zondigen, en goddelozen hebt gespaard, en uw volk hebt vernietigd, en uw vijanden hebt bewaard, en het niet hebt aangegeven.
31 Ik kan me niet herinneren hoe deze weg kan worden verlaten: zijn zij dan van Babylon beter dan zij van Sion?
32 Of is er naast Israël nog een ander volk dat u kent? Of welke generatie heeft uw verbonden zo geloofd als Jakob?
33 En toch verschijnt hun beloning niet, en hun arbeid heeft geen vrucht; want ik ben hier en daar door de heidenen gegaan, en ik zie dat zij rijkelijk rijk zijn en niet aan uw geboden denken.
34 Weeg daarom nu onze goddeloosheid op de weegschaal, en ook die van hen die in de wereld wonen; en zo zal uw naam nergens anders gevonden worden dan in Israël.
35 Of wanneer hebben zij die op de aarde wonen, in uw ogen niet gezondigd? Of welk volk heeft uw geboden zo onderhouden?
36 U zult ontdekken dat Israël bij naam uw voorschriften heeft onderhouden; maar niet de heidenen.

HOOFDSTUK 4

1 En de engel die naar mij was gestuurd, wiens naam Uriël was, gaf mij een antwoord:
2 En zei: Uw hart is te ver gegaan in deze wereld en denkt dat u de weg van de Allerhoogste begrijpt?
3 Toen zei ik: Ja, mijn heer. En hij antwoordde mij en zei: Ik ben gezonden om u drie manieren te tonen en drie gelijkenissen voor u uiteen te zetten:
4 En als u mij er een kunt verklaren, zal ik u ook de weg wijzen die u graag wilt zien, en ik zal u laten zien waar het boze hart vandaan komt.
5 En ik zei: Vertel verder, mijn heer. Toen zei hij tegen mij: Ga heen, weeg het gewicht van het vuur voor mij, of meet de windvlaag, of bel mij opnieuw op de dag die voorbij is.
6 Toen antwoordde ik en zei: Welke man is daartoe in staat, dat u zulke dingen van mij vraagt?
7 En hij zei tegen mij: Als ik u zou vragen hoe groot de woningen midden in de zee zijn, of hoeveel bronnen er aan het begin van de diepte zijn, of hoeveel bronnen zich boven het firmament bevinden, of welke de uitgangen zijn van paradijs:
8 Misschien zou je tegen mij willen zeggen: Ik ben nooit in de diepte afgedaald, noch tot nu toe in de hel, noch ben ik ooit naar de hemel geklommen.
9 Niettemin heb ik u nu alleen maar gevraagd naar het vuur en de wind, en naar de dag waar u doorheen bent gegaan, en naar dingen waarvan u niet gescheiden kunt zijn, en toch kunt u mij daarop geen antwoord geven.
10 Bovendien zei hij tegen mij: Uw eigen dingen, en die waarmee u bent opgegroeid, kunt u niet weten;
11 Hoe zou uw vat dan in staat moeten zijn de weg van de Allerhoogste te begrijpen, en nu de wereld uiterlijk verdorven is, de verdorvenheid te begrijpen die duidelijk in mijn ogen zichtbaar is?
12 Toen zei ik tegen hem: Het was beter dat we er helemaal niet waren, dan dat we nog steeds in goddeloosheid zouden leven en moesten lijden, zonder te weten waarom.

13 Hij antwoordde mij en zei: Ik ging een bos in, een vlakte in, en de bomen beraadslaagden:
14 En hij zei: Kom, laten we gaan en oorlog voeren tegen de zee, zodat deze voor ons uit wijkt, en zodat we meer bossen voor ons kunnen maken.
15 Ook de overstromingen van de zee beraadslaagden op soortgelijke wijze en zeiden: Kom, laten we optrekken en de bossen van de vlakte onderwerpen, zodat we ook daar een ander land voor ons kunnen maken.
16 De gedachte aan het hout was tevergeefs, want het vuur kwam en verteerde het.
17 De gedachte aan de overstromingen van de zee leidde eveneens tot niets, want het zand stond op en hield ze tegen.
18 Als u nu tussen deze twee zou oordelen, wie zou u dan beginnen te rechtvaardigen? of wie zou je veroordelen?
19 Ik antwoordde en zei: Het is waarlijk een dwaze gedachte die ze allebei hebben bedacht, want de grond wordt aan het bos gegeven en de zee heeft ook zijn plek om zijn overstromingen te dragen.
20 Toen antwoordde hij mij en zei: U hebt een juist oordeel geveld, maar waarom oordeelt u ook uzelf niet?
21 Want zoals de grond wordt gegeven aan het bos en de zee aan zijn overstromingen: zo kunnen zij die op de aarde wonen niets anders begrijpen dan wat op de aarde is: en hij die boven de hemel woont, kan alleen de dingen begrijpen die boven de hoogte van de hemel zijn.
22 Toen antwoordde ik en zei: Ik smeek u, o Heer, laat mij begrip hebben:
23 Want het was niet mijn bedoeling om nieuwsgierig te zijn naar de hoge dingen, maar naar dingen die dagelijks aan ons voorbijgaan, namelijk: daarom wordt Israël overgegeven als een smaad aan de heidenen, en om welke reden wordt het volk dat u hebt liefgehad, gegeven over te dragen aan goddeloze volken, en waarom de wet van onze voorvaderen teniet wordt gedaan, en de geschreven verbonden tevergeefs zijn,
24 En wij verdwijnen uit de wereld als sprinkhanen, en ons leven is verbazing en angst, en we zijn het niet waard om genade te verkrijgen.
25 Wat zal hij dan doen met zijn naam, waardoor wij worden genoemd? van deze dingen heb ik gevraagd.
26 Toen antwoordde hij mij en zei: Hoe meer u onderzoekt, hoe meer u zich zult verbazen; want de wereld haast zich snel voorbij te gaan,
27 En ik kan de dingen niet begrijpen die in de komende tijd aan de rechtvaardigen worden beloofd: want deze wereld is vol onrechtvaardigheid en zwakheden.
28 Maar wat betreft de thi waar u mij om vraagt, zal ik u vertellen; want het kwaad is gezaaid, maar de vernietiging ervan is nog niet gekomen.
29 Als dus wat gezaaid is, niet op zijn kop wordt gezet, en als de plaats waar het kwade is gezaaid niet voorbijgaat, dan kan het niet komen dat met het goede is gezaaid.
30 Want het graantje van het kwade zaad is vanaf het begin in het hart van Adam gezaaid, en hoeveel goddeloosheid heeft het tot op de dag van vandaag voortgebracht? En hoeveel zal het nog opleveren voordat de tijd van het dorsen aanbreekt?
31 Denk nu bij uzelf na hoe groot de vrucht van goddeloosheid het graantje van het kwade zaad heeft voortgebracht.
32 En wanneer de oren zullen worden afgehakt, die ontelbaar zijn, hoe groot zullen ze dan de vloer vullen?
33 Toen antwoordde ik en zei: Hoe en wanneer zullen deze dingen gebeuren? waarom zijn onze jaren weinig en slecht?
34 En hij antwoordde mij en zei: Haast je niet boven de Allerhoogste, want je haast is tevergeefs om boven hem te staan, want je hebt veel overschreden.
35 Hebben ook de zielen van de rechtvaardigen zich in hun kamers niet over deze dingen afgevraagd en gezegd: Hoe lang zal ik nog op deze manier hopen? wanneer komt de vrucht van de vloer van onze beloning?
36 En op deze dingen gaf de aartsengel Uriël hun antwoord en zei: Zelfs wanneer het aantal zaden in jou gevuld is: want hij heeft de wereld op de weegschaal gewogen.
37 Met maat heeft hij de tijden gemeten; en door nummer heeft hij de tijden geteld; en hij beweegt of roert ze niet, totdat de genoemde maatregel is vervuld.
38 Toen antwoordde ik en zei: O Heer, de meest duurzame heerschappij, zelfs wij zijn allemaal vol goddeloosheid.
39 En misschien is het ter wille van ons dat de vloeren van de rechtvaardigen niet gevuld zijn vanwege de zonden van hen die op de aarde wonen.
40 Hij antwoordde mij en zei: Ga naar een vrouw die zwanger is, en vraag haar wanneer ze haar negen maanden heeft volbracht, of haar baarmoeder de geboorte nog langer in haar mag bewaren.
41 Toen zei ik: Nee Heer, dat kan zij niet. En hij zei tegen mij: In het graf zijn de kamers van de ziel als de baarmoeder van een vrouw:
42 Want zoals een vrouw die in barensnood verkeert zich haast om aan de noodzaak van de barensnood te ontkomen: zo haasten deze plaatsen zich ook om de dingen af te leveren die hun zijn toevertrouwd.
43 Kijk, vanaf het begin, wat u wilt zien, zal u worden getoond.
44 Toen antwoordde ik en zei: Als ik gunst in uw ogen heb gevonden, en als het mogelijk is, en als ik daarom tegemoetkom,
45 Laat mij dan zien of er meer zal komen dan voorbij is, of meer voorbij is dan komen gaat.
46 Wat voorbij is weet ik, maar wat komen gaat weet ik niet.
47 En hij zei tegen mij: Ga aan de rechterkant staan, dan zal ik u de gelijkenis uitleggen.
48 Dus ik stond en zag, en zie, een hete brandende oven ging voor mij voorbij; en het gebeurde dat toen de vlam voorbij was, ik keek, en zie, de rook bleef stil.
49 Hierna trok er voor mij een waterige wolk voorbij, die veel regen met een storm deed neerdalen; en toen de stormachtige regen voorbij was, bleven de druppels stil.
50 Toen zei hij tegen mij: Denk goed na; zoals de regen meer is dan de druppels, en zoals het vuur groter is dan de rook; maar de druppels en de rook blijven achter: de hoeveelheid die voorbij is, is dus meer overschreden.
51 Toen bad ik en zei: Mag ik tot die tijd leven, denkt u? of wat zal er in die dagen gebeuren?
52 Hij antwoordde mij en zei: Wat de tekenen betreft waarvan u mij vraagt, kan ik u gedeeltelijk vertellen; maar wat uw leven betreft, ben ik niet gestuurd om u ze te tonen; want ik weet het niet.

HOOFDSTUK 5

1 Niettemin, als de tekenen komen, zie, de dagen zullen komen dat zij die op aarde wonen in een groot aantal zullen worden weggenomen, en de weg van de waarheid zal verborgen zijn, en het land zal onvruchtbaar zijn van geloof.

2 Maar de ongerechtigheid zal groter worden dan wat u nu ziet, of wat u lang geleden hebt gehoord.
3 En het land dat u nu wortel ziet schieten, zult u plotseling verwoest zien worden.
4 Maar als de Allerhoogste u laat leven, zult u na de derde bazuin zien dat de zon plotseling weer zal schijnen in de nacht, en de maan driemaal op de dag:
5 En er zal bloed uit het hout druppelen, en de steen zal zijn stem geven, en het volk zal in beroering komen:
6 En zelfs hij zal heersen, naar wie ze niet uitzien en die op de aarde wonen, en de vogels zullen samen wegvluchten:
7 En de Sodomietenzee zal vissen uitwerpen en een geluid maken in de nacht, dat velen niet hebben gekend; maar zij zullen allen de stem ervan horen.
8 Er zal ook op veel plaatsen verwarring zijn, en het vuur zal vaak opnieuw worden uitgezonden, en de wilde dieren zullen van plaats veranderen, en menstruatievrouwen zullen monsters voortbrengen:
9 En zout water zal in het zoete gevonden worden, en alle vrienden zullen elkaar vernietigen; dan zal het verstand zich verbergen, en het verstand zich terugtrekken in zijn geheime kamer,
10 En door velen zal worden gezocht, maar toch niet worden gevonden: dan zullen onrechtvaardigheid en incontinentie op aarde worden vermenigvuldigd.
11 Ook het ene land zal het andere vragen en zeggen: Is het gerechtigheid die iemand rechtvaardig maakt? via jou? En het zal zeggen: Nee.
12 Tegelijkertijd zullen de mensen hopen, maar niets verkrijgen: zij zullen arbeiden, maar hun wegen zullen niet voorspoedig zijn.
13 Ik heb toestemming om u zulke tekenen te tonen; en als u opnieuw wilt bidden en huilen zoals nu, en zelfs dagen wilt vasten, zult u nog grotere dingen horen.
14 Toen werd ik wakker, en er ging een enorme angst door mijn hele lichaam, en mijn geest was in de war, zodat hij flauwviel.
15 De engel die met mij kwam praten, hield mij vast, troostte mij en zette mij op mijn voeten.
16 En in de tweede nacht gebeurde het dat Salathiël, de aanvoerder van het volk, naar mij toe kwam en zei: Waar bent u geweest? en waarom is uw gelaat zo zwaar?
17 Weet u niet dat Israël aan u is toevertrouwd in het land van hun ballingschap?
18 Eet dan brood en laat ons niet in de steek, zoals de herder die zijn kudde in de handen van wrede wolven achterlaat.
19 Toen zei ik tegen hem: Ga van mij weg en kom niet bij mij in de buurt. En hij hoorde wat ik zei en ging bij mij weg.
20 En dus vastte ik zeven dagen, rouwend en huilend, zoals de engel Uriël mij had opgedragen.
21 En na zeven dagen was het zo dat de gedachten van mijn hart mij opnieuw zeer smartelijk waren,
22 En mijn ziel hervond de geest van begrip, en ik begon weer met de Allerhoogste te praten,
23 En hij zei: O Heer die de Heerser is, van alle houtsoorten op aarde en van al de bomen daarvan hebt U voor U slechts één wijnstok gekozen:
24 En uit alle landen van de hele wereld hebt u één kuil uitgekozen, en uit al de bloemen daarvan één lelie:
25 En uit alle diepten van de zee hebt u één rivier gevuld, en uit alle gebouwde steden hebt u Sion voor uzelf geheiligd:
26 En van al het gevogelte dat is geschapen, hebt u u één duif genoemd, en van al het vee dat is gemaakt, hebt u u één schaap gegeven:
27 En onder al de menigten mensen hebt u één volk gekregen; en aan dit volk, van wie u hield, hebt u een wet gegeven die door iedereen wordt goedgekeurd.
28 En nu, o Heer, waarom hebt U dit ene volk aan velen overgegeven? en op de ene wortel hebt u anderen voorbereid, en waarom hebt u uw enige volk onder velen verstrooid?
29 En zij die uw beloften hebben tegengesproken en uw verbonden niet hebben geloofd, hebben ze vertreden.
30 Als u uw volk zo erg haatte, zou u het toch met uw eigen handen moeten straffen.
31 Toen ik deze woorden had gesproken, werd de engel die de avond ervoor naar mij toe kwam, naar mij toe gestuurd:
32 En zei tegen mij: Luister naar mij, en ik zal u onderwijzen; luister naar wat ik zeg, en ik zal u meer vertellen.
33 En ik zei: Spreek voort, mijn Heer. Toen zei hij tegen mij: U bent ter wille van Israël zeer verontrust van geest. Heeft u dat volk beter lief dan hij die het heeft gemaakt?
34 En ik zei: Nee, Heer, maar ik heb zeer verdrietig gesproken, want mijn teugels doen mij elk uur pijn, terwijl ik mijn best doe om de weg van de Allerhoogste te begrijpen en een deel van zijn oordeel te achterhalen.
35 En hij zei tegen mij: Dat kunt u niet. En ik zei: Waarom, Heer? waar ben ik dan geboren? Of waarom was de baarmoeder van mijn moeder toen niet mijn graf, zodat ik de moeite van Jakob en het vermoeiende zwoegen van het geslacht van Israël niet had kunnen zien?
36 En hij zei tegen mij: Tel voor mij de dingen die nog niet zijn gekomen, verzamel voor mij het afval dat overal verspreid is, maak voor mij de bloemen die verdord zijn weer groen,
37 Open mij de plaatsen die gesloten zijn, en breng mij de winden tevoorschijn die daarin opgesloten zijn, toon mij het beeld van een stem: en dan zal ik u verkondigen wat u zo graag wilt weten.
38 En ik zei: O Heer die de heerschappij draagt, wie kan deze dingen weten dan hij die niet bij de mensen woont?
39 Wat mij betreft, ik ben onverstandig: hoe kan ik dan spreken over de dingen waarover u mij vraagt?
40 Toen zei hij tegen mij: Zoals u geen van deze dingen kunt doen waarover ik heb gesproken, zo kunt u ook mijn oordeel niet ontdekken, of uiteindelijk de liefde die ik mijn volk heb beloofd.
41 En ik zei: Zie, o Heer, toch bent U nabij degenen die tot het einde zijn gereserveerd; en wat zullen zij doen die vóór mij zijn geweest, of wij die er nu zijn, of zij die na ons zullen komen?
42 En hij zei tegen mij: Ik zal mijn oordeel vergelijken met een ring: zoals er geen traagheid is bij de laatste, zo is er ook geen snelheid bij de eerste.
43 Dus antwoordde ik en zei: Zou u de dingen die gemaakt zijn, die er nu zijn en die nog zullen komen, niet tegelijk kunnen maken; dat u des te eerder uw oordeel kunt tonen?
44 Toen antwoordde hij mij en zei: Het schepsel mag zich niet haasten boven de maker; noch mag de wereld hen onmiddellijk vasthouden die daarin zullen worden geschapen.
45 En ik zei: Zoals u tot uw dienaar hebt gezegd, dat u, die leven geeft aan allen, in één keer leven hebt gegeven aan het schepsel dat u hebt geschapen, en dat het schepsel het heeft gebaard: zo zou het nu ook hen kunnen verdragen dat wees nu meteen aanwezig.

46 En hij zei tegen mij: Vraag de baarmoeder van een vrouw en zeg tegen haar: Als u kinderen ter wereld brengt, waarom doet u dat dan niet samen, maar de een na de ander? bid haar daarom om tien kinderen voort te brengen n tegelijk.
47 En ik zei: Dat kan ze niet, maar ze moet het doen op basis van de tijdsafstand.
48 Toen zei hij tegen mij: Zo heb ik de baarmoeder van de aarde gegeven aan degenen die daarin in hun tijd zijn gezaaid.
49 Want zoals een jong kind misschien niet de dingen voortbrengt die aan de bejaarden toebehoren, zo heb ik de wereld ingericht die ik heb geschapen.
50 En ik vroeg en zei: Aangezien u mij nu de weg hebt gewezen, zal ik verder met u spreken: want onze moeder, van wie u mij hebt verteld dat ze jong is, nadert nu de leeftijd.
51 Hij antwoordde mij en zei: Vraag het aan een vrouw die kinderen baart, en zij zal het u vertellen.
52 Zeg tegen haar: Waarom zijn degenen die u nu hebt voortgebracht als degenen die voorheen waren, maar minder groot?
53 En zij zal u antwoorden: Zij die geboren worden in de kracht van de jeugd zijn van dezelfde aard, en zij die geboren worden in de tijd van de ouderdom, wanneer de baarmoeder faalt, zijn anders.
54 Bedenk daarom ook hoe u minder groot bent dan degenen die vóór u waren.
55 En dat geldt ook voor degenen die na u komen, in mindere mate dan u, als de schepselen die nu oud beginnen te worden en de kracht van de jeugd zijn gepasseerd.
56 Toen zei ik: Heer, ik smeek u, als ik gunst in uw ogen heb gevonden, toon dan aan uw dienaar door wie u uw schepsel bezoekt.

HOOFDSTUK 6

1 En hij zei tegen mij: In het begin, toen de aarde werd gemaakt, voordat de grenzen van de wereld bestonden, of ooit de wind waaide,
2 Voordat het donderde en bliksemde, of ooit de fundamenten van het paradijs werden gelegd,
3 Voordat de mooie bloemen werden gezien, of ooit de beweegbare krachten werden gevestigd, voordat de ontelbare menigte engelen bijeen was,
4 Of ooit werden de hoogten van de lucht verhoogd, voordat de afmetingen van het firmament werden genoemd, of ooit waren de schoorstenen in Sion heet,
5 En voordat er naar de huidige jaren werd gezocht, en of ooit de uitvindingen ervan die nu tot zonde werden omgezet, voordat ze werden verzegeld en die geloof tot een schat hebben verzameld:
6 Toen overwoog ik deze dingen, en ze zijn allemaal door mij alleen gemaakt, en door niemand anders: ook door mij zullen ze worden beëindigd, en door niemand anders.
7 Toen antwoordde ik en zei: Wat zal het scheiden van de tijden zijn? Of wanneer zal het einde zijn van de eerste, en het begin van de daaropvolgende?
8 En hij zei tegen mij: Van Abraham tot Isaak, toen Jakob en Esau uit hem geboren werden, hield Jakobs hand eerst de hiel van Esau vast.
9 Want Esau is het einde van de wereld, en Jakob is het begin van de daaropvolgende wereld.
10 De hand van de mens bevindt zich tussen de hiel en de hand: een andere vraag, Esdras, stel hem niet.
11 Toen antwoordde ik en zei: Heer, de meest verdragen heerschappij, als ik gunst in uw ogen heb gevonden,
12 Ik smeek u: toon uw dienaar het einde van uw tekenen, waarvan u mij de afgelopen nacht afscheid hebt genomen.
13 Hij antwoordde en zei tegen mij: Ga op uw voeten staan en hoor een machtige stem.
14 En het zal zijn als een grote beweging; maar de plaats waar u staat, zal niet worden verplaatst.
15 En wees daarom niet bang als het spreekt: want het woord is van het einde en de grondlegging van de aarde wordt begrepen.
16 En waarom? omdat de spraak over deze dingen beeft en ontroerd is; want zij weet dat het einde van deze dingen veranderd moet worden.
17 En het gebeurde dat ik, toen ik het had gehoord, op mijn voeten ging staan en luisterde, en zie, er was een stem die sprak, en het geluid ervan was als het geluid van vele wateren.
18 En er werd gezegd: Zie, de dagen komen dat ik zal beginnen naderbij te komen en hen te bezoeken die op de aarde wonen,
19 En zal een begin maken met het onderzoeken van hen wat zij zijn die door hun onrechtvaardigheid onrechtvaardig hebben geschaad, en wanneer de verdrukking van Sion zal zijn vervuld;
20 En wanneer de wereld, die zal beginnen te verdwijnen, zal eindigen, dan zal ik deze tekenen tonen: de boeken zullen worden geopend voor het uitspansel, en zij zullen alles samen zien:
21 En de kinderen van een jaar oud zullen met hun stem spreken, de vrouwen die zwanger zijn, zullen ontijdige kinderen van drie of vier maanden ter wereld brengen, en zij zullen leven en worden opgewekt.
22 En plotseling zullen de ingezaaide plaatsen er ongezaaid uitzien, de volle voorraadschuren zullen plotseling leeg blijken te zijn:
23 En de bazuin zal een geluid geven, en als iedereen het hoort, zullen ze plotseling bang worden.
24 In die tijd zullen vrienden als vijanden tegen elkaar vechten, en de aarde zal in angst staan, samen met degenen die daarin wonen, de bronnen van de fonteinen zullen stilstaan, en binnen drie uur zullen ze niet meer stromen.
25 Iedereen die overblijft van al deze dingen die ik u heb verteld, zal ontsnappen en mijn redding en het einde van uw wereld zien.
26 En de mannen die worden ontvangen, zullen het zien, die de dood niet hebben geproefd vanaf hun geboorte: en het hart van de inwoners zal worden veranderd en in een andere betekenis worden veranderd.
27 Want het kwaad zal worden uitgeroeid en het bedrog zal worden uitgeblust.
28 Wat het geloof betreft, het zal bloeien, het verderf zal worden overwonnen, en de waarheid, die zo lang vruchteloos is geweest, zal worden verkondigd.
29 En toen hij met mij sprak Zie, ik keek beetje bij beetje naar hem voor wie ik stond.
30 En deze woorden zei hij tot mij; Ik ben gekomen om u de tijd van de komende nacht te laten zien.
31 Als u nog meer bidt en opnieuw zeven dagen vast, zal ik u overdag grotere dingen vertellen dan ik heb gehoord.
32 Want uw stem wordt gehoord voor de Allerhoogste: want de Machtige heeft uw rechtvaardig handelen gezien, hij heeft ook uw kuisheid gezien, die u sinds uw jeugd hebt gehad.

33 En daarom heeft Hij mij gestuurd om u al deze dingen te laten zien, en om u te zeggen: Wees gerust en vrees niet.
34 En haast u niet met de voorbije tijden om ijdele dingen te denken, zodat u zich niet zult haasten vanaf de laatste tijden.
35 En het geschiedde daarna dat ik opnieuw huilde en zeven dagen op dezelfde manier vastte, zodat ik de drie weken kon vervullen die hij mij vertelde.
36 En in de achtste nacht werd mijn hart opnieuw gekweld, en ik begon voor de Allerhoogste te spreken.
37 Want mijn geest was in vuur en vlam gezet en mijn ziel was in nood.
38 En ik zei: O Heer, U hebt gesproken vanaf het begin van de schepping, zelfs vanaf de eerste dag, en hebt dit gezegd; Laat hemel en aarde gemaakt worden; en uw woord was een volmaakt werk.
39 En toen was de geest, en duisternis en stilte waren aan alle kanten; het geluid van de menselijke stem was nog niet gevormd.
40 Toen beval u dat er een mooi licht uit uw schatten zou komen, zodat uw werk zou verschijnen.
41 Op de tweede dag maakte u de geest van het uitspansel en beval u het uiteen te splitsen en een scheiding te maken tussen de wateren, zodat het ene deel omhoog zou gaan en het andere beneden zou blijven.
42 Op de derde dag hebt u bevolen dat de wateren in het zevende deel van de aarde zouden worden verzameld: zes delen hebt u opgedroogd en bewaard, met de bedoeling dat hiervan enkele die door God waren geplant en bewerkt, u zouden kunnen dienen.
43 Want zodra uw woord uitging, was het werk gemaakt.
44 Want er waren onmiddellijk grote en ontelbare vruchten, en vele en uiteenlopende geneugten voor de smaak, en bloemen van onveranderlijke kleur, en geuren met een heerlijke geur: en dit gebeurde op de derde dag.
45 Op de vierde dag beval u dat de zon zou schijnen en de maan haar licht zou geven, en dat de sterren op volgorde zouden staan:
46 En gaf hun de opdracht om de mens te dienen, die moest worden gegeven.
47 Op de vijfde dag zei u tegen het zevende deel, waar de wateren zich verzamelden, zodat er levende wezens, vogels en vissen uit voort zouden komen: en zo gebeurde het.
48 Want het stomme water en zonder leven bracht op bevel van God levende wezens voort, opdat alle mensen uw wonderwerken zouden prijzen.
49 Toen stelde u twee levende wezens aan, de ene noemde u Henoch en de andere Leviathan;
50 En ze scheidden de een van de ander: want het zevende deel, namelijk waar het water verzameld werd, hield ze misschien niet allebei vast.
51 Aan Henoch gaf u één deel, dat op de derde dag verdroogde, zodat hij in hetzelfde deel zou wonen, waar duizend heuvels zijn:
52 Maar aan Leviathan gaf u het zevende deel, namelijk het vocht; en heb hem bewaard om verslonden te worden door wie je wilt, en wanneer.
53 Op de zesde dag gaf u de aarde het bevel dat zij voor uw ogen dieren, vee en kruipende dieren zou voortbrengen:
54 En daarna ook Adam, die u tot heer van al uw schepselen hebt gemaakt: van hem komen wij allemaal, en ook het volk dat u hebt uitgekozen.
55 Dit alles heb ik voor U gesproken, o Heer, omdat U de wereld ter wille van ons hebt gemaakt
56 Wat de andere mensen betreft, die ook uit Adam voortkomen, hebt u gezegd dat zij niets anders zijn dan als speeksel: en hebt u hun overvloed vergeleken met een druppel die uit een vat valt.
57 En nu, o Heer, zie, deze heidenen, die ooit als niets zijn beschouwd, zijn begonnen heren over ons te zijn en ons te verslinden.
58 Maar wij, uw volk, die u uw eerstgeborene, uw eniggeborene en uw vurige minnaar hebt genoemd, worden in hun handen gegeven.
59 Als de wereld nu voor ons gemaakt is, waarom bezitten wij dan geen erfenis met de wereld? hoe lang zal dit duren?

HOOFDSTUK 7

1 En toen ik klaar was met het spreken van deze woorden, werd de engel naar mij toe gestuurd die de voorgaande avonden naar mij was gestuurd:
2 En hij zei tegen mij: Sta op, Esdras, en luister naar de woorden die ik je kom vertellen.
3 En ik zei: Spreek voort, mijn God. Toen zei hij tegen mij: De zee ligt op een wijde plek, zodat ze diep en groot kan zijn.
4 Maar stel dat de ingang smal was en als een rivier;
5 Wie zou dan de zee in kunnen gaan om ernaar te kijken en erover te heersen? Als hij niet door het smalle ging, hoe zou hij dan in het brede kunnen komen?
6 Er is ook nog iets; Een stad is gebouwd op een uitgestrekt veld en is vol van allerlei goede dingen:
7 De ingang ervan is smal en bevindt zich op een gevaarlijke plek waar het kan vallen, alsof er aan de rechterkant een vuur is en aan de linkerkant een diep water:
8 En er was maar één pad tussen hen beiden, zelfs tussen het vuur en het water, zo klein dat er maar o Geen man, ga er meteen heen.
9 Als deze stad nu aan een man als erfenis zou worden gegeven en als hij het gevaar dat eraan wordt gesteld nooit zal overwinnen, hoe zal hij dan deze erfenis ontvangen?
10 En ik zei: Het is zo, Heer. Toen zei hij tegen mij: Zo is ook het deel van Israël.
11 Omdat ik ter wille van hen de wereld heb gemaakt: en toen Adam mijn wetten overtrad, werd besloten dat het nu zou gebeuren.
12 Toen werden de ingangen van deze wereld smal gemaakt, vol verdriet en moeite: ze zijn maar weinig en slecht, vol gevaren: en zeer pijnlijk.
13 Want de ingangen van de oudere wereld waren wijd en zeker, en brachten onsterfelijke vruchten.
14 Als zij die leven dan moeite doen om deze benauwde en ijdele dingen niet binnen te gaan, kunnen zij nooit ontvangen wat voor hen is weggelegd.
15 Waarom maakt u zich nu zorgen, aangezien u slechts een vergankelijk mens bent? en waarom bent u ontroerd, terwijl u slechts sterfelijk bent?
16 Waarom hebt u in uw gedachten niet nagedacht over wat komen gaat, in plaats van over wat nu is?
17 Toen antwoordde ik en zei: O Heer die de heerschappij draagt, Gij hebt in uw wet bepaald dat de rechtvaardigen deze dingen moeten beërven, maar dat de goddelozen omkomen.
18 Niettemin zullen de rechtvaardigen het benauwde lijden, en op wijd hopen; want zij die goddeloos hebben gehandeld, hebben het benauwde geleden, en toch zullen zij het wijde niet zien.

19 En hij zei tegen mij. Er is geen rechter boven God, en niemand die verstand heeft boven de Allerhoogste.
20 Want er zijn velen die in dit leven verloren gaan, omdat ze de wet van God verachten die hun wordt voorgesteld.
21 Want God heeft aan degenen die kwamen een streng gebod gegeven, wat zij moesten doen om te leven zoals zij kwamen, en wat zij moesten naleven om straf te ontlopen.
22 Niettemin waren zij hem niet gehoorzaam; maar sprak tegen hem en verbeeldde ijdele dingen;
23 En zij hebben zichzelf bedrogen door hun slechte daden; en zei van de Allerhoogste dat hij dat niet is; en kende zijn wegen niet:
24 Maar zij hebben zijn wet veracht en zijn verbonden verloochend; in zijn inzettingen zijn zij niet trouw geweest, en hebben zij zijn werken niet uitgevoerd.
25 En daarom, Esdras, want het lege zijn lege dingen, en voor het volle zijn de volle dingen.
26 Zie, de tijd zal komen dat deze tekenen die ik u heb verteld, zullen geschieden, en de bruid zal verschijnen, en zij die tevoorschijn komt, zal worden gezien, die nu van de aarde is teruggetrokken.
27 En iedereen die verlost wordt van het bovengenoemde kwaad, zal mijn wonderen zien.
28 Want mijn zoon Jezus zal geopenbaard worden samen met degenen die bij hem zijn, en zij die overblijven zullen zich binnen vierhonderd jaar verheugen.
29 Na deze jaren zal mijn zoon Christus sterven, en alle mensen die leven hebben.
30 En de wereld zal zeven dagen in de oude stilte worden veranderd, zoals in de vorige oordelen: zodat er geen mens zal overblijven.
31 En na zeven dagen zal de wereld die nog niet ontwaakt, worden opgewekt en die verdorven is, sterven.
32 En de aarde zal degenen herstellen die in haar slapen, en dat geldt ook voor het stof van degenen die in stilte verblijven, en de geheime plaatsen zullen de zielen bevrijden die aan hen waren toevertrouwd.
33 En de Allerhoogste zal verschijnen op de zetel van het oordeel, en de ellende zal voorbijgaan en er zal een einde komen aan het lankmoedige lijden.
34 Maar alleen het oordeel zal blijven, de waarheid zal standhouden en het geloof zal sterk worden:
35 En het werk zal volgen, en de beloning zal worden getoond, en de goede daden zullen van kracht zijn, en slechte daden zullen geen regel verdragen.
36 Toen zei ik: Abraham bad eerst voor de Sodomieten, en Mozes voor de vaderen die gezondigd hadden in de woestijn:
37 En Jezus volgde hem voor Israël in de tijd van Achan:
38 En Samuël en David voor de vernietiging, en Salomo voor degenen die naar het heiligdom zouden komen:
39 En Helias voor degenen die regen ontvingen; en voor de doden, opdat hij zou leven:
40 En Ezechias voor het volk in de tijd van Sanherib: en velen voor velen.
41 Zo ook nu, aangezien de corruptie is toegenomen en de goddeloosheid is toegenomen en de rechtvaardigen voor de goddelozen hebben gebeden: waarom zal het nu ook niet zo zijn?
42 Hij antwoordde mij en zei: Dit huidige leven is niet het einde waar veel glorie verblijft; daarom hebben zij voor de zwakken gebeden.
43 Maar de dag des oordeels zal het einde van deze tijd zijn, en het begin van de komende onsterfelijkheid, waarin de verdorvenheid voorbij is,
44 Er komt een einde aan de onmatigheid, de ontrouw wordt afgesneden, de gerechtigheid groeit en de waarheid komt tevoorschijn.
45 Dan zal niemand in staat zijn hem die vernietigd wordt te redden, noch hem te onderdrukken die de overwinning heeft behaald.
46 Ik antwoordde toen en zei: Dit is mijn eerste en laatste uitspraak, dat het beter was geweest om de aarde niet aan Adam te hebben gegeven, of anders, toen zij hem werd gegeven, om hem ervan te weerhouden te zondigen.
47 Wat voor nut heeft het voor de mens nu in deze huidige tijd om in zwaarte te leven en na de dood naar straf uit te zien?
48 O jij Adam, wat heb jij gedaan? Want hoewel u het was die zondigde, bent u niet alleen gevallen, maar wij allen die uit u voortkomen.
49 Wat voor nut heeft het voor ons als ons een onsterfelijke tijd wordt beloofd, terwijl Hebben we de werken gedaan die de dood tot gevolg hebben?
50 En dat ons een eeuwige hoop is beloofd, terwijl wij, omdat wij zeer goddeloos zijn, ijdel worden gemaakt?
51 En dat er voor ons woningen van gezondheid en veiligheid zijn weggelegd, terwijl wij goddeloos hebben geleefd?
52 En dat de glorie van de Allerhoogste wordt bewaard om hen te verdedigen die een behoedzaam leven hebben geleid, terwijl wij de meest slechte wegen van allemaal hebben bewandeld?
53 En dat er een paradijs getoond zou worden, waarvan de vrucht eeuwig blijft bestaan, waarin veiligheid en medicijn zijn, aangezien wij er niet binnen zullen gaan?
54 (Want we hebben op onaangename plaatsen gewandeld.)
55 En dat de gezichten van hen die onthouding hebben gebruikt, boven de sterren zullen schijnen, terwijl onze gezichten zwarter zullen zijn dan duisternis?
56 Want terwijl wij leefden en ongerechtigheid begingen, hebben wij er niet over nagedacht dat wij er na de dood voor zouden moeten lijden.
57 Toen antwoordde hij mij en zei: Dit is de toestand van de strijd die de mens die op aarde is geboren, zal strijden;
58 Dat, als hij wordt overwonnen, hij zal lijden zoals u hebt gezegd; maar als hij de overwinning behaalt, zal hij ontvangen wat ik zeg.
59 Want dit is het leven waarover Mozes tot het volk sprak terwijl hij leefde en zei: Kies het leven voor jou, zodat je leeft.
60 Niettemin geloofden zij hem niet, noch de profeten na hem, noch ik, die tot hen hebben gesproken,
61 Dat hun vernietiging niet zo zwaar zou zijn als de vreugde over hen die tot redding zijn overgehaald.
62 Ik antwoordde toen en zei: Ik weet, Heer, dat de Allerhoogste barmhartig wordt genoemd, omdat Hij medelijden heeft met hen die nog niet in de wereld zijn gekomen.
63 En ook op degenen die zich tot zijn wet wenden;
64 En dat hij geduldig is en degenen die gezondigd hebben, lang verdraagt, net als zijn schepselen;
65 En dat hij overvloedig is, want hij is bereid te geven waar dat nodig is;
66 En dat hij van grote barmhartigheid is, want hij vermenigvuldigt steeds meer barmhartigheden voor hen die nu en in het verleden zijn, en ook voor hen die nog zullen komen.

67 Want als hij zijn barmhartigheden niet vermenigvuldigt, zou de wereld niet blijven bestaan met degenen die daarin beërven.
68 En hij vergeeft; Want als hij dat niet zou doen vanwege zijn goedheid, zodat zij die ongerechtigheden hebben begaan, daarvan verlost zouden worden, zou het tienduizendste deel van de mensen niet in leven blijven.
69 En als rechter, als hij hen die door zijn woord genezen zijn, niet zou vergeven en de veelheid van twisten niet zou uitbannen,
70 Er zouden er misschien maar heel weinig over moeten zijn in een ontelbare menigte.

HOOFDSTUK 8

1 En hij antwoordde mij en zei: De Allerhoogste heeft deze wereld voor velen gemaakt, maar de komende wereld voor weinigen.
2 Ik zal je een gelijkenis vertellen, Esdras; Zoals wanneer u de aarde vraagt, zij zal u zeggen dat zij veel vorm geeft waarvan aarden vaten zijn gemaakt, maar weinig stof waar goud uit voortkomt: zo is de loop van deze huidige wereld.
3Er worden er velen geschapen, maar weinigen zullen gered worden.
4 Dus antwoordde ik en zei: Slik dan naar beneden, o mijn ziel, begrip, en verslind de wijsheid.
5 Want u hebt ermee ingestemd gehoor te geven, en u bent bereid te profeteren: want u hebt niet langer ruimte dan alleen om te leven.
6 O Heer, als U Uw dienstknecht niet toestaat, mogen wij voor U bidden, en U geeft ons zaad voor ons hart en cultuur voor ons begrip, zodat er vrucht uit mag voortkomen; Hoe zal ieder mens leven die verdorven is, die de plaats van een mens vervult?
7 Want u bent alleen, en wij zijn allemaal één werk van uw handen, zoals u hebt gezegd.
8 Want wanneer het lichaam nu in de baarmoeder van de moeder wordt gevormd en u het leden geeft, wordt uw schepsel bewaard in vuur en water, en negen maanden lang verdraagt uw vakmanschap uw schepsel dat in haar is geschapen.
9 Maar wat bewaard blijft en bewaard wordt, zal beide behouden blijven; en wanneer de tijd daar is, levert de bewaarde baarmoeder de dingen op die erin groeiden.
10 Want Gij hebt geboden dat uit de delen van het lichaam, dat wil zeggen uit de borsten, melk moet worden gegeven, wat de vrucht van de borsten is.
11 Opdat het gevormde ding een tijdlang kan worden gevoed, totdat u het aan uw genade toevertrouwt.
12 Gij hebt het met uw gerechtigheid grootgebracht, en met uw wet gevoed, en met uw oordeel hervormd.
13 En u zult het doden als uw schepsel, en levend maken als uw werk.
14 Als u daarom hem vernietigt die met zoveel moeite is vervaardigd, is het gemakkelijk om door uw gebod te worden verordend, zodat het gemaakte ding behouden blijft.
15 Nu dan, Heer, zal ik spreken; wat betreft de mens in het algemeen weet u het het beste; maar het aanraken van uw volk, ter wille van wie het mij spijt;
16 En om uw erfenis, om wiens zaak ik treur; en voor Israël, voor wie ik zwaar ben; en voor Jacob, om wiensentwil ik mij zorgen maak;
17 Daarom zal ik voor u beginnen te bidden voor mezelf en voor hen: want ik zie de watervallen van ons die in het land wonen.
18 Maar ik heb de snelheid gehoord van de rechter die komt.
19 Luister daarom naar mijn stem en begrijp mijn woorden, en ik zal voor u spreken. Dit is het begin van de woorden van Esdras, voordat hij werd opgenomen: en ik shulp,
20 O Heer, Gij die in de eeuwigheid woont en van bovenaf de dingen in de hemel en in de lucht aanschouwt;
21 Wiens troon onschatbaar is; wiens glorie misschien niet begrepen wordt; voor wie de menigten engelen bevend staan,
22 Wiens dienst vertrouwd is met wind en vuur; wiens woord waar is en de uitspraken constant; wiens gebod sterk is en de verordening angstaanjagend;
23 Wiens blik de diepten doet opdrogen, en verontwaardiging de bergen doet wegsmelten; waarvan de waarheid getuigt:
24 O hoor het gebed van uw dienaar, en luister naar de smeekbede van uw schepsel.
25 Want zolang ik leef, zal ik spreken, en zolang ik het begrijp, zal ik antwoorden.
26 O kijk niet naar de zonden van uw volk; maar over hen die u in waarheid dienen.
27 Let niet op de goddeloze uitvindingen van de heidenen, maar op de verlangens van hen die in verdrukkingen uw getuigenis bewaren.
28 Denk niet aan degenen die geveinsd voor u hebben gewandeld, maar gedenk hen, die overeenkomstig uw wil uw angst hebben gekend.
29 Laat het niet uw wil zijn om hen te vernietigen die als beesten hebben geleefd; maar om naar hen te kijken die duidelijk uw wet hebben onderwezen.
30 Wees niet verontwaardigd over hen die erger worden geacht dan beesten; maar heb hen lief die altijd hun vertrouwen stellen in uw gerechtigheid en glorie.
31 Want wij en onze vaderen lijden aan zulke ziekten; maar vanwege ons, zondaars, zult u barmhartig genoemd worden.
32 Want als u ons barmhartig wilt zijn, zult u barmhartig worden genoemd, namelijk tegen ons die geen werken van gerechtigheid hebben.
33 Want de rechtvaardigen, die u vele goede werken hebben opgelegd, zullen uit hun eigen daden beloning ontvangen.
34 Want wat is de mens, dat u misnoegen over hem zou hebben? Of wat is een vergankelijke generatie, waar u zo verbitterd over zou moeten zijn?
35 Want in werkelijkheid is er geen mens onder hen die geboren zijn, of hij heeft goddeloos gehandeld; en onder de getrouwen is er niemand die geen kwaad heeft gedaan.
36 Want hierin, o Heer, zullen uw rechtvaardigheid en uw goedheid worden verkondigd, als u barmhartig bent jegens hen die niet het vertrouwen hebben op goede werken.
37 Toen antwoordde hij mij en zei: Sommige dingen hebt u juist gesproken, en volgens uw woorden zal het gebeuren.
38 Want ik zal inderdaad niet nadenken over de gezindheid van hen die gezondigd hebben vóór de dood, vóór het oordeel, vóór de vernietiging:
39 Maar ik zal mij verheugen over de gezindheid van de rechtvaardigen, en ik zal ook hun pelgrimstocht gedenken, en de redding en de beloning die zij zullen ontvangen.
40 Zoals ik nu heb gesproken, zo zal het gebeuren.
41 Want zoals de landman veel zaad op de grond zaait en veel bomen plant, en toch komt het goede dat in zijn seizoen is gezaaid niet op, en evenmin schiet alles wat is geplant wortel. in de wereld; ze zullen niet allemaal gered worden.

42 Toen antwoordde ik en zei: Als ik genade heb gevonden, laat mij dan spreken.
43 Zoals het zaad van de landman vergaat als het niet opkomt en uw regen niet op de juiste tijd ontvangt; of als er te veel regen valt en deze bederft:
44 Zo gaat ook de mens verloren, die door uw handen is gevormd en uw eigen beeld wordt genoemd, omdat u gelijk bent aan hem, ter wille van wie u alle dingen hebt gemaakt en hem hebt vergeleken met het zaad van de landman.
45 Wees niet boos op ons, maar spaar uw volk en heb medelijden met uw eigen erfenis: want u bent barmhartig jegens uw schepsel.
46 Toen antwoordde hij mij en zei: De huidige dingen zijn voor het heden, en de toekomstige dingen zijn voor wat nog zal komen.
47 Want het komt u veel te kort dat u mijn schepsel meer zou kunnen liefhebben dan ik; maar ik ben dikwijls tot u en tot haar gekomen, maar nooit tot de onrechtvaardigen.
48 Ook hierin bent u wonderbaarlijk voor de Allerhoogste:
49 Omdat u uzelf hebt vernederd, zoals het u betaamt, en uzelf niet waardig hebt geacht om veel verheerlijkt te worden onder de rechtvaardigen.
50 Want hen die in de laatste tijd in de wereld zullen wonen, zal veel grote ellende worden aangedaan, omdat zij in grote trots hebben gewandeld.
51 Maar begrijp uzelf en zoek de eer voor degenen die op u lijken.
52 Want voor u is het paradijs geopend, de boom des levens is geplant, de komende tijd is voorbereid, overvloed is gereedgemaakt, een stad is gebouwd en rust is toegestaan, ja, volmaakte goedheid en wijsheid.
53 De wortel van het kwaad is voor u verzegeld, zwakte en de mot zijn voor u verborgen, en het verderf is naar de hel gevlucht om te worden vergeten:
54 Het verdriet gaat voorbij en uiteindelijk wordt de schat van onsterfelijkheid getoond.
55 En stel daarom geen vragen meer over de menigte van hen die omkomen.
56 Want toen zij de vrijheid hadden genomen, verachtten zij de Allerhoogste, minachtten zij zijn wet en verlieten zijn wegen.
57 Bovendien hebben zij zijn rechtvaardige vertrapt,
58 En ze zeiden in hun hart dat er geen God is; ja, en dat wetende dat ze moeten sterven.
59 Want zoals de bovengenoemde dingen u zullen ontvangen, zo zijn dorst en pijn daarop voorbereid; want het was niet zijn wil dat de mensen teniet zouden gaan:
60 Maar zij die geschapen zijn, hebben dat wel gedaan verontreinigden de naam van hem die ze gemaakt had, en waren ondankbaar jegens hem die het leven voor hen bereidde.
61 En daarom is mijn oordeel nu nabij.
62 Deze dingen heb ik niet aan alle mensen getoond, maar aan u, en enkelen zoals u. Toen antwoordde ik en zei:
63 Zie, o Heer, nu hebt U mij de veelheid aan wonderen laten zien die U in de laatste tijden zult gaan doen; maar op welk tijdstip hebt U mij niet laten zien.

HOOFDSTUK 9

1 Hij antwoordde mij toen en zei: Meet de tijd zorgvuldig op zichzelf; en wanneer je een deel van de tekenen voorbij ziet komen, die ik je eerder heb verteld,
2 Dan zul je begrijpen dat het precies dezelfde tijd is waarin de Allerhoogste de wereld zal gaan bezoeken die hij heeft gemaakt.
3 Daarom, wanneer er aardbevingen en opschudding onder de mensen in de wereld zullen worden gezien:
4 Dan zult u goed begrijpen dat de Allerhoogste over deze dingen heeft gesproken vanaf de tijd die vóór u lag, zelfs vanaf het begin.
5 Want zoals alles wat in de wereld wordt gemaakt een begin en een einde heeft, en het einde duidelijk is:
6Zo hebben ook de tijden van de Allerhoogste een duidelijk begin in verwondering en krachtige werken, en eindigend in effecten en tekenen.
7 En een ieder die zalig zal worden en zal kunnen ontkomen door zijn werken en door geloof, waardoor gij hebt geloofd,
8Zal worden bewaard voor de genoemde gevaren, en zal mijn redding zien in mijn land en binnen mijn grenzen: want ik heb ze vanaf het begin voor mij geheiligd.
9 Dan zullen zij in een beklagenswaardige toestand verkeren, die nu mijn wegen hebben misbruikt; en zij die ze op ondankbare wijze hebben verworpen, zullen in kwellingen wonen.
10 Want degenen die in hun leven voordelen hebben ontvangen, en mij niet hebben gekend;
11 En zij die mijn wet hebben verafschuwd terwijl zij nog vrijheid hadden, en toen de plaats van bekering nog voor hen openstond, begrepen die niet, maar verachtten die;
12 Hetzelfde moet het weten na de dood door pijn.
13 En wees daarom niet nieuwsgierig hoe de goddelozen zullen worden gestraft, en wanneer: maar vraag hoe de rechtvaardigen zullen worden gered, van wie de wereld is en voor wie de wereld is geschapen.
14 Toen antwoordde ik en zei:
15 Ik heb eerder gezegd, en spreek nu, en zal het ook hierna zeggen, dat er veel meer van hen zijn die verloren gaan, dan van hen die zullen worden gered:
16 Zoals een golf groter is dan een druppel.
17 En hij antwoordde mij en zei: Zoals het veld is, zo is ook het zaad; zoals de bloemen zijn, zo zijn ook de kleuren; zoals de werkman is, zo is ook het werk; en zoals de landman zichzelf is, zo is ook zijn veehouderij: want het was de tijd van de wereld.
18 En toen ik nu de wereld, die nog niet gemaakt was, voorbereidde op het wonen in de wereld die nu leeft, sprak niemand tegen mij.
19 Want toen gehoorzaamde iedereen: maar nu worden de manieren van hen die in deze wereld zijn geschapen, bedorven door een eeuwig zaad, en door een wet die ondoorgrondelijk is.
20 Dus keek ik naar de wereld, en zie, er dreigde gevaar vanwege de apparaten die erin kwamen.
21 En ik zag het en spaarde hem enorm, en heb een druif van de tros voor mij bewaard, en een plant van een groot volk.
22 Laat dan de menigte omkomen, die tevergeefs geboren is; en laat mijn druif en mijn plant behouden blijven; want met veel moeite heb ik het volmaakt gemaakt.
23 Niettemin, als u nog zeven dagen ophoudt (maar daarin niet vastt),
24 Maar ga naar een bloemenveld, waar geen huis gebouwd is, en eet alleen de bloemen van het veld; proef geen vlees, drink geen wijn, maar eet alleen bloemen;)
25 En bid voortdurend tot de Allerhoogste, dan zal ik komen en met u praten.

26 Dus ging ik het veld in dat Ardath wordt genoemd, zoals hij mij had opgedragen; en daar zat ik tussen de bloemen, en at van de kruiden van het veld, en het vlees daarvan gaf mij verzadiging.
27 Na zeven dagen zat ik op het gras, en mijn hart was net als voorheen gekweld in mij:
28 En ik opende mijn mond, begon te praten voor de Allerhoogste en zei:
29 O Heer, Gij die Uzelf aan ons vertoont, Gij zijt aan onze vaderen getoond in de wildernis, op een plaats waar niemand betreedt, in een dorre plaats, toen zij uit Egypte kwamen.
30 En u sprak en zei: Hoor mij, o Israël; en let op mijn woorden, gij zaad van Jakob.
31 Want zie, Ik zaai mijn wet in u, en die zal vrucht in u voortbrengen, en u zult daarin voor altijd geëerd worden.
32 Maar onze vaderen, die de wet hebben aangenomen, hebben die niet gehouden en uw verordeningen niet onderhouden; en hoewel de vrucht van uw wet niet verloren ging, kon zij dat ook niet, want zij was de uwe;
33 Toch kwamen zij die het ontvingen om, omdat zij niet hielden wat erin gezaaid was.
34 En zie, het is een gewoonte dat wanneer de grond zaad heeft ontvangen, of de zee een schip, of enig ander vat met voedsel of drank, datgene waarin het is gezaaid of waarin het is geworpen, vergaat,
35 Ook wat is gezaaid, erin geworpen of ontvangen, gaat verloren en blijft niet bij ons; maar bij ons is het niet zo gebeurd.
36 Want wij die de wet hebben aangenomen, gaan verloren door de zonde, en ook ons hart dat de wet heeft aangenomen, gaat verloren
37 Niettegenstaande gaat de wet niet verloren, maar blijft bestaan zijn kracht.
38 En toen ik deze dingen in mijn hart sprak, keek ik om met mijn ogen, en aan de rechterkant zag ik een vrouw, en zie, zij rouwde en huilde met luide stem, en was zeer bedroefd van hart, en haar kleren waren gescheurd en er zat as op haar hoofd.
39 Toen liet ik mijn gedachten gaan waar ik in was, en keerde mij tot haar,
40 En zei tegen haar: Waarom huilt u? Waarom bent u zo bedroefd in uw geest?
41 En zij zei tegen mij: Heer, laat mij met rust, zodat ik mezelf kan bewenen en mijn verdriet kan vergroten, want ik ben zeer gekweld in mijn geest en zeer vernederd.
42 En ik zei tegen haar: Wat is er met je? zeg eens.
43 Zij zei tegen mij: Ik, uw dienaar, ben onvruchtbaar geweest en heb geen kind gekregen, ook al had ik dertig jaar een man,
44 En die dertig jaar deed ik dag en nacht en elk uur niets anders dan mijn gebed uitspreken tot de Allerhoogste.
45 Na dertig jaar hoorde God mij, uw dienstmaagd, keek naar mijn ellende, overwoog mijn problemen en gaf mij een zoon: en ik was erg blij met hem, net als mijn man en al mijn buren: en we gaven grote eer aan de almachtige.
46 En ik voedde hem met grote moeite.
47 Dus toen hij opgroeide en de tijd aanbrak dat hij een vrouw moest hebben, maakte ik een feestmaal.

HOOFDSTUK 10

1 En het gebeurde zo dat toen mijn zoon de trouwzaal binnenging, hij viel en stierf.
2 Toen gooiden we allemaal de lichten omver, en al mijn buren stonden op om mij te troosten: dus nam ik mijn rust tot de tweede dag 's nachts.
3 En het geschiedde, toen zij allen waren opgehouden mij te troosten, dat ik uiteindelijk stil zou kunnen zijn; Toen stond ik 's nachts op en vluchtte, en kwam hier in dit veld, zoals je ziet.
4 En ik ben nu van plan niet naar de stad terug te keren, maar hier te blijven, en niet te eten of te drinken, maar voortdurend te rouwen en te vasten tot ik sterf.
5 Toen verliet ik de meditaties waarin ik was, en sprak boos tot haar en zei:
6 Gij dwaze vrouw boven alle anderen, ziet gij onze rouw niet, en wat gebeurt er met ons?
7 Hoe is het dat Sion, onze moeder, vol van alle zwaarte is, en zeer vernederd, en zeer pijnlijk rouwt?
8 En nu, terwijl we allemaal rouwen en verdrietig zijn, omdat we allemaal in zwaarte verkeren, ben je dan bedroefd om één zoon?
9 Want vraag het aan de aarde, en zij zal u vertellen dat zij het is die moet treuren om de val van zovelen die op haar groeien.
10 Want uit haar zijn ze allemaal voortgekomen, en uit haar zullen alle anderen voortkomen, en zie, zij lopen bijna allen de vernietiging tegemoet, en een menigte van hen is volkomen uitgeroeid.
11 Wie zou dan meer rouw kunnen zaaien dan zij, die zo'n grote menigte heeft verloren? en jij niet, wie heeft medelijden behalve één?
12 Maar als u tegen mij zegt: Mijn weeklacht is niet als die van de aarde, omdat ik de vrucht van mijn baarmoeder heb verloren, die ik met pijn heb voortgebracht en met verdriet heb gedragen;
13 Maar zo is het niet met de aarde: want de menigte die daarin aanwezig is, afhankelijk van de loop van de aarde, is verdwenen zoals ze kwam:
14 Dan zeg ik u: Zoals u met arbeid hebt voortgebracht; zo heeft ook de aarde haar vrucht, namelijk de mens, vanaf het begin gegeven aan Hem die haar gemaakt heeft.
15 Houd daarom uw verdriet voor uzelf en draag met goede moed wat u is overkomen.
16 Want als u de vastberadenheid van God erkent dat hij rechtvaardig is, zult u zowel uw zoon op tijd ontvangen als geprezen worden onder de vrouwen.
17 Ga dan de stad in, naar uw man.
18 En zij zei tegen mij: Dat zal ik niet doen: ik zal de stad niet ingaan, maar hier zal ik sterven.
19 Dus ging ik verder met haar praten en zei:
20 Doe dat niet, maar laat u adviseren. door mij: voor hoeveel zijn de tegenslagen van Sion? wees getroost over het verdriet van Jeruzalem.
21 Want gij ziet dat ons heiligdom verwoest is, ons altaar afgebroken, onze tempel verwoest;
22 Ons psalterium wordt op de grond gelegd, ons lied wordt tot zwijgen gebracht, onze vreugde is ten einde, het licht van onze kandelaar wordt gedoofd, de ark van ons verbond wordt bedorven, onze heilige dingen worden verontreinigd en de naam die Er wordt een beroep op ons gedaan, het wordt bijna ontheiligd: onze kinderen worden beschaamd, onze priesters worden verbrand, onze Levieten worden in ballingschap gevoerd, onze maagden worden verontreinigd en onze vrouwen worden verkracht; onze rechtvaardige mannen worden weggevoerd, onze kleintjes vernietigd, onze jonge mannen worden in slavernij gebracht en onze sterke mannen worden zwak;

23 En wat het grootste van allemaal is: het zegel van Sion heeft nu haar eer verloren; want zij is overgeleverd in de handen van hen die ons haten.
24 En schud daarom uw grote zwaarte van u af, en doe de veelheid van verdriet weg, zodat de Machtige weer barmhartig jegens u kan zijn, en de Allerhoogste u rust en verlichting van uw arbeid zal geven.
25 En het gebeurde terwijl ik met haar aan het praten was, zie, haar gezicht straalde plotseling buitengewoon en haar gelaat straalde, zodat ik bang voor haar werd, en overpeinsde wat het zou kunnen zijn.
26 En zie, plotseling slaakte zij een luide, zeer angstaanjagende kreet, zodat de aarde beefde van het geluid van de vrouw.
27 En ik keek, en zie, de vrouw verscheen niet meer aan mij, maar er werd een stad gebouwd en een grote plaats openbaarde zich vanaf de fundamenten: toen werd ik bang en riep met luide stem en zei:
28 Waar is Uriël, de engel, die eerst naar mij toe kwam? want hij heeft ervoor gezorgd dat ik in vele trances raakte, en mijn einde veranderde in verdorvenheid, en mijn gebed in berisping.
29 En terwijl ik deze woorden sprak, zie, hij kwam naar mij toe en keek mij aan.
30 En zie, ik lag daar als een dode, en mijn begrip werd mij ontnomen; en hij pakte mij bij de rechterhand, troostte mij, zette mij op mijn voeten en zei tegen mij:
31 Wat is er met je? En waarom bent u zo verontrust? en waarom zijn uw verstand en de gedachten van uw hart verontrust?
32 En ik zei: Omdat u mij in de steek hebt gelaten, en toch deed ik naar uw woorden, en ik ging het veld in, en zie, ik heb gezien en toch zie, wat ik niet kan uitdrukken.
33 En hij zei tegen mij: Sta manmoedig op, dan zal ik u raad geven.
34 Toen zei ik: Spreek voort, mijn heer, in mij; Verlaat mij alleen niet, anders sterf ik gefrustreerd door mijn hoop.
35 Want ik heb gezien dat ik het niet wist, en hoor dat ik het niet weet.
36 Of is mijn gevoel bedrogen, of is mijn ziel in een droom?
37 Nu daarom smeek ik u dat u uw dienaar dit visioen wilt laten zien.
38 Hij antwoordde mij toen en zei: Luister naar mij, dan zal ik u informeren en u vertellen waarom u bang bent: want de Allerhoogste zal u veel geheime dingen openbaren.
39 Hij heeft gezien dat uw weg juist is; daarom hebt u voortdurend berouw over uw volk en weeklaagt u diep over Sion.
40 Dit is daarom de betekenis van het visioen dat u onlangs zag:
41 U zag een vrouw treuren en u begon haar te troosten:
42 Maar nu ziet u de gelijkenis van de vrouw niet meer, maar er verscheen u een gebouwde stad.
43 En terwijl zij u vertelde over de dood van haar zoon, is dit de oplossing:
44 Deze vrouw, die u zag, is Sion; en terwijl zij tegen u zei: zelfs zij die u ziet als een gebouwde stad:
45 Terwijl zij, zeg ik u, dertig jaar onvruchtbaar is geweest: dat zijn de dertig jaren waarin er geen offer in haar werd gebracht.
46 Maar na dertig jaar bouwde Salomo de stad en bracht offers, en baarde toen de onvruchtbare een zoon.
47 En terwijl zij u vertelde dat zij hem met weeën voedde: dat was de woning in Jeruzalem.
48 Maar terwijl zij tegen u zei: Dat mijn zoon, toen hij de trouwkamer binnenkwam, toevallig een mislukking had en stierf: dit was de verwoesting die over Jeruzalem kwam.
49 En zie, u zag haar gelijkenis, en omdat zij om haar zoon rouwde, begon u haar te troosten: en van deze dingen die zijn gebeurd, zullen deze voor u worden opengesteld.
50 Want nu ziet de Allerhoogste dat u ongeveinsd bedroefd bent en met heel uw hart voor haar lijdt, zo heeft hij u de helderheid van haar glorie en de schoonheid van haar getoond:
51 En daarom verzocht ik u op het veld te blijven waar geen huis gebouwd was:
52 Want ik wist dat de Allerhoogste u dit zou tonen.
53 Daarom beval ik u naar het veld te gaan, waar geen fundament van een gebouw was.
54 Want op de plaats waar de Allerhoogste zijn stad begint te tonen, kan geen enkel menselijk gebouw standhouden.
55 En vrees daarom niet, laat uw hart niet beangstigd worden, maar ga naar binnen en zie de schoonheid en grootsheid van het gebouw, zoveel als uw ogen kunnen zien:
56 En dan zult u zoveel horen als uw oren kunnen begrijpen.
57 Want gij zijt gezegend boven vele anderen, en zijt geroepen met de Allerhoogste; en dat zijn er maar weinig.
58 Maar morgenavond zul je hier blijven;
59 En zo zal de Allerhoogste u visioenen tonen van de hoge dingen, die de Allerhoogste zal doen met hen die in de laatste dagen op aarde wonen. Dus ik sliep die nacht en nog een nacht, zoals hij mij had opgedragen.

HOOFDSTUK 11

1 Toen zag ik een droom, en zie, er kwam een adelaar uit de zee op, die twaalf gevederde vleugels en drie koppen had.
2 En ik zag het, en zie, zij spreidde haar vleugels over de hele aarde, en alle winden van de lucht bliezen op haar en kwamen samen.
3 En ik zag, en uit haar veren groeiden andere tegengestelde veren; en ze werden kleine veertjes en klein.
4 Maar haar hoofden waren in rust: het hoofd in het midden was groter dan het andere, maar liet het rusten met de resten.
5 Bovendien zag ik, en zie, de adelaar vloog met haar veren en regeerde over de aarde, en over hen die daarin woonden.
6 En ik zag dat alle dingen onder de hemel aan haar onderworpen waren, en niemand sprak tegen haar, nee, geen schepsel op aarde.
7 En ik zag, en zie, de adelaar stond op haar klauwen en sprak tegen haar veren en zei:
8 Let niet allemaal tegelijk op: slaap ieder op zijn eigen plek en let op:
9 Maar laat de hoofden voor het laatst bewaard worden.
10 En ik zag, en zie, de stem kwam niet uit haar hoofd, maar uit het midden van haar lichaam.
11 En ik telde haar tegengestelde veren, en zie, het waren er acht.
12 En ik keek, en zie, aan de rechterkant kwam één veer op en regeerde d over de hele aarde;
13 En zo gebeurde het dat toen het regeerde, het einde ervan kwam en de plaats ervan niet meer verscheen: dus stond de volgende volgende op. en regeerde, en had een geweldige tijd;
14 En het gebeurde dat toen het regeerde, ook het einde ervan kwam, net als de eerste, zodat het niet meer verscheen.
15 Toen kwam er een stem en zei:
16 Hoor dat u zo lang over de aarde hebt geregeerd: dit zeg ik u, voordat u niet meer begint te verschijnen:

17 Niemand na u zal uw tijd bereiken, noch de helft ervan.
18 Toen stond de derde op, regeerde net als de vorige, en verscheen ook niet meer.
19 Zo ging het met al het overblijfsel de een na de ander, zodat iedereen regeerde en daarna niet meer verscheen.
20 Toen zag ik, en zie, na verloop van tijd gingen de veren die daarop volgden aan de rechterkant rechtop staan, zodat zij ook konden heersen; en sommigen van hen regeerden, maar binnen een tijdje verschenen ze niet meer:
21 Sommigen van hen werden opgericht, maar regeerden niet.
22 Hierna keek ik, en zie, de twaalf veertjes verschenen niet meer, noch de twee kleine veertjes:
23 En er zat niets meer op het lichaam van de adelaar dan drie koppen die rustten, en zes kleine vleugels.
24 Toen zag ik ook dat twee kleine veertjes zich van de zes scheidden en onder de kop aan de rechterkant achterbleven: want de vier bleven op hun plaats.
25 En ik zag, en zie, de veren die onder de vleugel zaten, dachten dat ze zichzelf zouden oprichten en de regel zouden hebben.
26 En ik zag, en zie, er was er één opgesteld, maar al snel verscheen hij niet meer.
27 En de tweede was eerder weg dan de eerste.
28 En ik zag, en zie, de twee die achterbleven dachten ook bij zichzelf te regeren:
29 En toen zij dat dachten, zie, daar ontwaakte een van de hoofden die in rust waren, namelijk degene die in het midden was; want dat was groter dan de twee andere hoofden.
30 En toen zag ik dat de twee andere hoofden ermee verbonden waren.
31 En zie, het hoofd werd omgedraaid met degenen die erbij waren, en at de twee veren op onder de vleugel die zou hebben geregeerd.
32 Maar dit hoofd bracht de hele aarde in angst en oefende heerschappij uit over allen die met veel onderdrukking op de aarde woonden; en het had meer bestuur over de wereld dan alle vleugels die er geweest waren.
33 En daarna zag ik het, en zie, het hoofd dat zich in het midden bevond, verscheen plotseling niet meer, zoals de vleugels.
34 Maar er bleven de twee hoofden over, die ook op dezelfde manier regeerden over de aarde, en over degenen die daarin woonden.
35 En ik zag, en zie, het hoofd aan de rechterkant verslond het dat aan de linkerkant was.
36 Toen leidde ik een stem die tegen mij zei: Kijk voor je uit en overweeg wat je ziet.
37 En ik zag, en zie, alsof er een brullende leeuw uit het bos werd gejaagd; en ik zag dat hij een mensenstem naar de adelaar zond en zei:
38 Luister, ik zal met je praten, en de Allerhoogste zal tegen je zeggen:
39 Bent u niet de overgebleven van de vier dieren, die ik heb laten regeren in mijn wereld, zodat het einde van hun tijden door hen zou komen?
40 En de vierde kwam en overwon alle dieren die er waren, en had macht over de wereld met grote angst, en over het hele gebied van de aarde met veel goddeloze onderdrukking; en zo lang heeft hij met bedrog op de aarde gewoond.
41 Want de aarde hebt gij niet met waarheid geoordeeld.
42 Want u hebt de zachtmoedigen gekweld, u hebt de vredelieven gekwetst, u hebt leugenaars liefgehad, en de woningen van hen die vrucht voortbrachten, verwoest en de muren neergehaald van degenen die u geen kwaad hebben gedaan.
43 Daarom komt uw onrechtmatig handelen op voor de Allerhoogste, en uw hoogmoed voor de Machtigen.
44 Ook de Allerhoogste heeft naar de trotse tijden gekeken, en zie, ze zijn voorbij en zijn gruwelen zijn vervuld.
45 En daarom verschijnt u niet meer, gij arend, noch uw verschrikkelijke vleugels, noch uw slechte veren, noch uw kwaadaardige hoofden, noch uw schadelijke klauwen, noch uw hele ijdele lichaam:
46 Opdat de hele aarde verkwikt mag worden en mag terugkeren, verlost van uw geweld, en dat zij mag hopen op het oordeel en de barmhartigheid van Hem die haar gemaakt heeft.

HOOFDSTUK 12

1 En het geschiedde, terwijl de leeuw deze woorden tot de adelaar sprak, dat ik zag:
2 En zie, het hoofd dat overbleef en de vier vleugels verschenen niet meer, en de twee gingen erheen en stelden zich op om te regeren, en hun koninkrijk was klein en gevuld met opschudding.
3 En ik zag het, en zie, ze verschenen niet meer, en het hele lichaam van de adelaar verbrandde zodat de aarde in grote angst verkeerde. Toen werd ik wakker uit de problemen en trance van mijn geest, en uit grote angst, en zei tegen mijn geest:
4 Zie, dit hebt u mij aangedaan, doordat u de wegen van de Allerhoogste hebt onderzocht.
5 Zie, toch ben ik vermoeid van geest en zeer zwak van geest; en er is weinig kracht in mij vanwege de grote angst waarmee ik deze nacht werd gekweld.
6 Daarom smeek ik nu de Allerhoogste dat Hij mij tot het einde toe zal troosten.
7 En ik zei: Heer die de heerschappij draagt, als ik genade heb gevonden vóór twat ik zie, en of ik samen met u gerechtvaardigd ben tegenover vele anderen, en of mijn gebed inderdaad voor uw aangezicht is opgekomen;
8 Troost mij dan, en toon mij uw dienaar de interpretatie en het duidelijke verschil van dit beangstigende visioen, zodat u mijn ziel volkomen kunt troosten.
9 Want Gij hebt mij waardig geacht om mij de laatste keren te tonen.
10 En hij zei tegen mij: Dit is de interpretatie van het visioen:
11 De adelaar, die u uit de zee hebt zien opkomen, is het koninkrijk dat werd gezien in het visioen van uw broer Daniël.
12 Maar het werd hem niet uitgelegd, daarom verklaar ik het u nu.
13 Zie, de dagen zullen komen dat er een koninkrijk op aarde zal verrijzen, en het zal meer gevreesd worden dan alle koninkrijken die eraan voorafgingen.
14 In dezelfde zullen twaalf koningen regeren, de een na de ander:
15 Waarvan de tweede zal beginnen te regeren, en meer tijd zal hebben dan wie van de twaalf.
16 En dit betekenen de twaalf vleugels, die u zag.
17 Wat betreft de stem die u hebt horen spreken, en die u niet uit de hoofden hebt zien komen, maar uit het midden van het lichaam ervan: dit is de interpretatie:
18 Dat er na de tijd van dat koninkrijk grote strijd zal ontstaan, en dat het gevaar zal lopen te mislukken; niettemin zal het dan niet vallen, maar zal het weer worden hersteld naar zijn begin.

19 En terwijl je de acht kleine onderveren aan haar vleugels zag plakken, is dit de interpretatie:
20 Dat er in hem acht koningen zullen opstaan, wier tijden slechts klein zullen zijn, en hun jaren snel.
21 En twee van hen zullen omkomen, terwijl de middelste tijd nadert; vier zullen worden bewaard totdat hun einde begint te naderen; maar twee zullen tot het einde worden bewaard.
22 En terwijl u drie hoofden zag rusten, is dit de interpretatie:
23 In zijn laatste dagen zal de Allerhoogste drie koninkrijken oprichten, en daarin vele dingen vernieuwen, en zij zullen de heerschappij over de aarde hebben,
24 En van degenen die daarin wonen, met veel onderdrukking, vooral degenen die vóór hen waren: daarom worden zij de koppen van de adelaar genoemd.
25 Want dezen zijn het die zijn goddeloosheid zullen volbrengen, en die zijn laatste doel zullen volbrengen.
26 En hoewel u zag dat het grote hoofd niet meer verscheen, betekent dit dat een van hen op zijn bed zal sterven, en toch met pijn.
27 Want de twee die overblijven, zullen met het zwaard worden gedood.
28 Want het zwaard van de een zal de ander verslinden; maar uiteindelijk zal hij zelf door het zwaard vallen.
29 En terwijl je twee veren onder de vleugels zag die over de kop gingen die aan de rechterkant zit;
30 Het betekent dat zij het zijn die de Allerhoogste tot hun einde heeft bewaard: dit is het kleine koninkrijk en vol problemen, zoals u hebt gezien.
31 En de leeuw, die u uit het bos zag opkomen en brullen en tot de adelaar sprak, en haar berispte vanwege haar onrechtvaardigheid met alle woorden die u hebt gehoord;
32 Dit is de gezalfde, die de Allerhoogste voor hen en voor hun goddeloosheid tot het einde toe heeft bewaard: Hij zal hen terechtwijzen en hen hun wreedheid verwijten.
33 Want hij zal hen levend in het oordeel voorleggen, en hen bestraffen en corrigeren.
34 Want de rest van mijn volk zal hij met barmhartigheid bevrijden, degenen die aan mijn grenzen zijn gedrukt, en hij zal hen blij maken tot de komst van de dag des oordeels, waarover ik vanaf het begin tot u heb gesproken.
35 Dit is de droom die je zag, en dit zijn de interpretaties.
36 Jij bent alleen geschikt om dit geheim van de Allerhoogste te kennen.
37 Schrijf daarom al deze dingen die u hebt gezien in een boek en verberg ze:
38 En leer ze aan de wijzen van het volk, van wie u weet dat het hart deze geheimen kan begrijpen en bewaren.
39 Maar wacht nog zeven dagen hier, zodat u getoond mag worden wat de Hoogste u ook maar wil verkondigen. En daarmee ging hij zijn weg.
40 En het geschiedde toen al het volk zag dat de zeven dagen voorbij waren en ik niet meer in de stad kwam, ze verzamelden hen allemaal, van de kleinste tot de grootste, en kwamen naar mij toe en zeiden:
41 Wat hebben wij u beledigd? En wat voor kwaad hebben wij tegen u gedaan, dat u ons in de steek hebt gelaten en hier op deze plaats bent blijven zitten?
42 Want van alle profeten bent u alleen ons overgebleven, als een groep van de wijnoogst, en als een kaars op een donkere plaats, en als een toevluchtsoord of schip dat is bewaard voor de storm.
43 Is het kwaad dat ons overkomt niet voldoende?
44 Als u ons in de steek zou laten, hoeveel beter zou het dan voor ons zijn geweest als ook wij midden in Sion verbrand waren?
45 Want wij zijn niet beter dan degenen die daar stierven. En zij huilden met luide stem. Toen antwoordde ik ze en zei:
46 Wees gerust, o Israël; en wees niet zwaar, huis van Jakob:
47 Want de Allerhoogste heeft u in gedachtenis, en de Machtige heeft u niet vergeten in verzoeking.
48 Wat mij betreft, ik heb u niet in de steek gelaten, noch ben ik van u afgeweken; maar ik ben naar deze plaats gekomen om te bidden voor de verwoesting van Sion, en dat ik genade mag zoeken voor de lage staat van u. uw heiligdom.
49 En ga nu allemaal naar huis, en na deze dagen zal ik naar jullie toe komen.
50 De mensen gingen dus de stad in, zoals ik hun geboden had:
51 Maar ik bleef zeven dagen in het veld, zoals de engel mij had opgedragen; en at in die dagen alleen maar van de bloemen van het veld, en at mijn vlees van de kruiden.

HOOFDSTUK 13

1 En het gebeurde na zeven dagen dat ik 's nachts een droom droomde:
2 En zie, er stak een wind op uit de zee, die al zijn golven in beweging bracht.
3 En ik zag, en zie, die man werd sterk met de duizenden van de hemel; en toen hij zijn gezicht omdraaide om te kijken, beefden alle dingen die onder hem werden gezien.
4 En telkens wanneer de stem uit zijn mond ging, verbrandden allen die zijn stem hoorden, zoals de aarde bezwijkt wanneer zij het vuur voelt.
5 En daarna zag ik het, en zie, er werd een menigte mannen verzameld, uit hun getal, uit de vier windstreken van de hemel, om de man te onderwerpen die uit de zee kwam.
6 Maar ik zag het, en zie, hij had een grote berg voor zichzelf uitgegraven en vloog erop.
7 Maar ik had het gebied of de plaats willen zien waar de heuvel was uitgehouwen, maar dat kon ik niet.
8 En daarna zag ik het, en zie, allen die bijeen waren om hem te onderwerpen, waren hevig bang en durfden toch te vechten.
9 En zie, toen hij het geweld zag van de menigte die kwam, hief hij zijn hand niet op en hield hij geen zwaard of enig oorlogsinstrument vast:
10 Maar alleen ik zag dat hij uit zijn mond een vuurstoot uitstraalde, en uit zijn lippen een vlammende adem, en uit zijn tong vonken en stormen uitstootte.
11 En ze waren allemaal met elkaar vermengd; de vuurstoot, de vlammende adem en de grote storm; en viel met geweld op de menigte die bereid was te vechten, en verbrandde ze allemaal, zodat plotseling van een ontelbare menigte niets anders te zien was dan alleen stof en de geur van rook. Toen ik dit zag, was ik bang .
12 Daarna zag ik dezelfde man van de berg afdalen en een andere vreedzame menigte tot zich roepen.
13 En er kwamen veel mensen naar hem toe, waarvan sommigen blij waren, sommigen berouw hadden, en sommigen van hen werden vastgebonden, en anderen brachten sommigen mee van hen die werden aangeboden. Toen werd ik ziek van grote angst, en ik werd wakker en zei:
14 U hebt uw dienaar vanaf het begin deze wonderen laten zien, en u hebt mij waardig geacht dat u mijn gebed zou ontvangen:
15 Laat me nu nog de interpretatie van deze droom zien.

16 Want zoals ik het begrijp, wee degenen die in die dagen zullen achterblijven, en nog veel meer wee degenen die niet achterblijven!
17Want zij die niet overgebleven waren, waren zwaar bedroefd.
18 Nu begrijp ik de dingen die in de laatste dagen zijn weggelegd en die met hen zullen gebeuren, en met degenen die achterblijven.
19 Daarom komen ze in grote gevaren en in veel behoeften terecht, zoals deze dromen beweren.
20 Toch is het gemakkelijker voor hem die gevaar loopt om in deze dingen terecht te komen, dan als een wolk uit de wereld te verdwijnen en de dingen die in de laatste dagen gebeuren niet te zien. En hij antwoordde mij en zei:
21 Ik zal u de uitlegging van het visioen laten zien, en ik zal voor u opendoen wat u hebt verlangd.
22 Terwijl u hebt gesproken over degenen die achterblijven, is dit de interpretatie:
23 Hij die het gevaar in die tijd zal verdragen, heeft zichzelf bewaard: zij die in gevaar zijn gevallen, zijn degenen die werken hebben en geloof jegens de Almachtige.
24 Weet daarom dat zij die achterblijven gezegender zijn dan zij die dood zijn.
25 Dit is de betekenis van het visioen: Terwijl je een man uit het midden van de zee zag opkomen:
26 Dezelfde is hij die God de Allerhoogste een grote tijd heeft gehouden, die uit eigen beweging zijn schepsel zal bevrijden; en hij zal hen die achterblijven, ordenen.
27 En terwijl u zag dat er uit zijn mond een windvlaag, vuur en storm kwam;
28 En dat hij noch het zwaard, noch enig oorlogsinstrument vasthield, maar dat het binnenstormen van hem de hele menigte vernietigde die hem kwam onderwerpen; dit is de interpretatie:
29 Zie, de dagen komen dat de Allerhoogste zal beginnen hen die op aarde zijn, te bevrijden.
30 En hij zal tot verbazing komen van hen die op de aarde wonen.
31 En men zal het ondernemen om tegen de andere te strijden, de ene stad tegen de andere, de ene plaats tegen de andere, het ene volk tegen het andere, en het ene rijk tegen het andere.
32 En de tijd zal zijn dat deze dingen zullen gebeuren, en de tekenen zullen gebeuren die ik u eerder heb getoond, en dan zal mijn Zoon worden bekendgemaakt, die u hebt gezien als een man die opstijgt.
33 En als al het volk zijn stem hoort, zal iedereen in zijn eigen land de strijd tussen hen en elkaar verlaten.
34 En een ontelbare menigte zal worden verzameld, zoals u ze hebt gezien, bereid om te komen en hem door te vechten te overwinnen.
35 Maar hij zal op de top van de berg Sion staan.
36 En Sion zal komen en aan alle mensen worden getoond, voorbereid en gebouwd, zoals je de heuvel zonder handen zag uithouwen.
37 En deze, mijn Zoon, zal de goddeloze uitvindingen van die natiën berispen, die vanwege hun goddeloze leven in de storm zijn gevallen;
38 En hij zal hun kwade gedachten voorleggen, en de kwellingen waarmee zij zullen worden gepijnigd, die als een vlam zijn; en hij zal ze zonder moeite vernietigen door de wet die aan mij gelijk is.
39 En terwijl u zag dat hij een andere vreedzame menigte bij zich verzamelde;
40 Dit zijn de tien stammen die gevangenen uit hun eigen land werden weggevoerd in de tijd van koning Osea, die door Salmanasar, de koning van Assyrië, gevangen werd genomen, en hij hen over de wateren droeg, en zo kwamen ze in een ander land terecht. .
41 Maar zij beraadslaagden onder elkaar, dat zij de menigte der heidenen zouden verlaten en naar een verder land zouden gaan, waar nooit mensen hebben gewoond.
42 Opdat zij daar hun wetten zouden naleven, die zij in hun eigen land nooit hebben nageleefd.
43 En zij kwamen de Eufraat binnen via de smalle plekken van de rivier.
44 Want de Allerhoogste toonde hen toen tekenen en hield de vloed tegen, totdat zij werden gepasseerd.
45 Want er was een lange weg door dat land heen te gaan, namelijk anderhalf jaar; en dezelfde streek heet Arsareth.
46 Toen bleven zij daar tot de laatste tijd; en nu ze zullen beginnen te komen,
47 De Allerhoogste zal de bronnen van de stroom weer tegenhouden, zodat ze er doorheen kunnen gaan: daarom zag jij de menigte met vrede.
48 Maar degenen die van uw volk achterblijven, zijn degenen die binnen mijn grenzen worden gevonden.
49 Wanneer hij nu de menigte van de verzamelde volken vernietigt, zal hij zijn volk dat overblijft verdedigen.
50 En dan zal hij hun grote wonderen tonen.
51 Toen zei ik: O Heer, de meest behoudende heerschappij, toon mij dit: Waarom heb ik de man uit het midden van de zee zien opkomen?
52 En hij zei tegen mij: Zoals jij de dingen die zich in de diepte van de zee bevinden, noch kunt opzoeken noch weten: zo kan ook geen mens op aarde mijn Zoon zien, of degenen die bij hem zijn, behalve overdag .
53 Dit is de interpretatie van de droom die je zag, en waardoor je hier alleen maar verlicht bent.
54 Want u hebt uw eigen weg verlaten en uw ijver op mijn wet toegepast en die gezocht.
55 Uw leven hebt u in wijsheid geordend, en u hebt begrip uw moeder genoemd.
56 En daarom heb ik u de schatten van de Allerhoogste getoond: na nog eens drie dagen zal ik andere dingen tot u spreken en u machtige en wonderbaarlijke dingen bekendmaken.
57 Toen ging ik het veld in, terwijl ik de Allerhoogste lof en dank bracht vanwege de wonderen die hij op tijd deed;
58 En omdat hij hetzelfde regeert, en zulke dingen vallen in hun seizoenen: en daar zat ik drie dagen.

HOOFDSTUK 14

1 En het gebeurde op de derde dag dat ik onder een eik zat, en zie, er kwam een stem uit een struik tegenover mij en zei: Esdras, Esdras.
2 En ik zei: Hier ben ik, Heer, en ik stond op mijn voeten.
3 Toen zei hij tegen mij: In de struik heb ik mij duidelijk aan Mozes geopenbaard en met hem gesproken toen mijn volk in Egypte diende:
4 En ik stuurde hem en leidde mijn volk uit Egypte, en bracht hem naar de berg waar ik hem een lange tijd bij me hield,
5 En vertelde hem vele wonderbaarlijke dingen, en toonde hem de geheimen van de tijden en het einde; en beval hem, zeggende:

6 Deze woorden zult u bekendmaken, en deze zult u verbergen.
7 En nu zeg ik u:
8 Dat u in uw hart de tekenen bewaart die ik heb getoond, en de dromen die u hebt gezien, en de uitleggingen die u hebt gehoord:
9 Want u zult van allen worden weggenomen, en van nu af aan zult u bij mijn Zoon blijven, en bij degenen die zijn zoals u, totdat de tijden zijn geëindigd.
10 Want de wereld heeft zijn jeugd verloren en de tijden beginnen oud te worden.
11 Want de wereld is verdeeld in twaalf delen, en de tien delen ervan zijn al verdwenen, en de helft van een tiende deel:
12 En er blijft wat na de helft van het tiende deel is.
13 Breng nu uw huis in orde, wijs uw volk terecht, troost degenen onder hen die in moeilijkheden verkeren, en doe nu afstand van corruptie.
14 Laat uw sterfelijke gedachten los, werp de lasten van de mens weg, leg nu de zwakke natuur af,
15 En zet de gedachten opzij die het zwaarst voor u zijn, en haast u om uit deze tijden te vluchten.
16 Want nog groter kwaad dan wat u hebt zien gebeuren, zal hierna gebeuren.
17 Want kijk hoezeer de wereld door de jaren heen zwakker zal worden, des te meer zal het kwaad toenemen over hen die daarin wonen.
18 Want de tijd is ver weg gevlucht en het huren is moeilijk; want nu komt het visioen dat u hebt gezien, dichterbij.
19 Toen antwoordde ik in uw bijzijn en zei:
20 Zie, Heer, ik zal gaan, zoals u mij hebt opgedragen, en het aanwezige volk terechtwijzen; maar wie daarna geboren zal worden, wie zal hen vermanen? Zo is de wereld in duisternis gehuld, en zij die daarin wonen zijn zonder licht.
21 Want uw wet is daarom verbrand niemand weet de dingen die van u worden gedaan, of het werk dat zal beginnen.
22 Maar als ik genade voor u heb gevonden, zend dan de Heilige Geest in mij, en ik zal alles opschrijven wat er sinds het begin in de wereld is gedaan, wat in uw wet is geschreven, zodat de mensen uw pad mogen vinden, en dat zij die in de laatste dagen zullen leven, mogen leven.
23 En hij antwoordde mij: Ga heen, verzamel het volk en zeg tegen hen dat zij u veertig dagen lang niet zullen zoeken.
24 Maar kijk eens, u maakt veel buxussen klaar en neemt Sarea, Dabria, Selemia, Ecanus en Asiel mee, deze vijf die klaar zijn om snel te schrijven;
25 En kom hier, en ik zal een kaars van begrip in uw hart aansteken, die niet zal worden uitgedoofd totdat de dingen zijn volbracht die u zult beginnen te schrijven.
26 En als u dat hebt gedaan, zult u sommige dingen publiceren, en sommige dingen zult u in het geheim aan de wijzen laten zien; morgen op dit uur zult u beginnen te schrijven.
27 Toen ging ik uit, zoals hij bevolen had, en ik riep het hele volk bijeen en zei:
28Hoor deze woorden, Israël.
29 Onze vaderen waren in het begin vreemdelingen in Egypte, vanwaar zij werden verlost:
30 En zij hebben de wet van het leven ontvangen, die zij niet hebben gehouden, en die ook u na hen hebt overtreden.
31 Toen werd het land, namelijk het land Sion, door het lot onder u verdeeld; maar uw vaderen, en uzelf, hebben onrechtvaardigheid bedreven en hebben zich niet gehouden aan de wegen die de Allerhoogste u heeft geboden.
32 En aangezien hij een rechtvaardige rechter is, heeft hij u tijdig ontnomen wat hij u had gegeven.
33 En nu bent u hier, en uw broeders onder u.
34 Daarom, als u uw eigen verstand onderwerpt en uw hart hervormt, zult u in leven worden gehouden en zult u na de dood barmhartigheid verkrijgen.
35 Want na de dood zal het oordeel komen, wanneer wij weer zullen leven; en dan zullen de namen van de rechtvaardigen openbaar worden, en de werken van de goddelozen zullen worden bekendgemaakt.
36 Laat daarom nu niemand tot mij komen, noch mij zoeken deze veertig dagen.
37 Dus nam ik de vijf mannen mee, zoals hij mij had opgedragen, en we gingen het veld in en bleven daar.
38 En zie, de volgende dag riep een stem mij en zei: Esdras, open uw mond en drink wat ik u te drinken geef.
39 Toen opende ik mijn mond, en zie, hij reikte mij een volle beker aan, die als het ware vol was met water, maar de kleur ervan was als vuur.
40 En ik nam het en dronk: en toen ik ervan had gedronken, uitte mijn hart begrip, en de wijsheid groeide in mijn borst, want mijn geest versterkte mijn geheugen:
41 En mijn mond werd geopend en niet meer gesloten.
42 De Allerhoogste gaf de vijf mannen begrip, en zij schreven de prachtige nachtelijke visioenen op die verteld werden, die zij niet wisten; en zij zaten veertig dagen, en schreven overdag, en 's nachts aten zij brood.
43 Wat mij betreft. Overdag sprak ik, en 's nachts zweeg ik niet.
44 In veertig dagen schreven ze tweehonderdvier boeken.
45 En het geschiedde, toen de veertig dagen waren vervuld, dat de Allerhoogste sprak en zei: Het eerste dat u hebt geschreven, publiceert openlijk, zodat zowel waardige als onwaardige mensen het kunnen lezen:
46 Maar bewaar de zeventig laatste, zodat u ze alleen kunt uitleveren aan mensen die wijs zijn onder het volk.
47 Want in hen is de bron van begrip, de bron van wijsheid en de stroom van kennis.
48 En dat deed ik.

HOOFDSTUK 15

1 Zie, spreek voor de oren van mijn volk de woorden van profetie, die Ik in uw mond zal leggen, zegt de Heer:
2 En laat ze op papier schrijven: want ze zijn trouw en waarachtig.
3 Vrees de verbeeldingen tegen u niet, laat het ongeloof ervan u niet verontrusten, die tegen u spreken.
4 Want alle ontrouwen zullen in hun ontrouw sterven.
5 Zie, zegt de Heer, Ik zal plagen over de wereld brengen; het zwaard, hongersnood, dood en vernietiging.
6 Want goddeloosheid heeft de hele aarde buitengewoon verontreinigd, en hun schadelijke werken zijn vervuld.
7 Daarom zegt de Heer:
8 Ik zal mijn mond niet meer houden als ik hun goddeloosheid aanraak die zij godslasterlijk begaan, noch zal ik hen dulden in die dingen waarin zij zich op goddeloze wijze uitleven: zie, het onschuldige en rechtvaardige bloed roept tot Mij, en de zielen van de gewoon voortdurend klagen.
9 En daarom, zegt de Heer, zal Ik hen zeker wreken en Mij al het onschuldige bloed uit hun midden ontvangen.
10 Zie, mijn volk wordt als kudde naar de slacht geleid. Ik wil niet toestaan dat ze nu in het land Egypte blijven wonen.

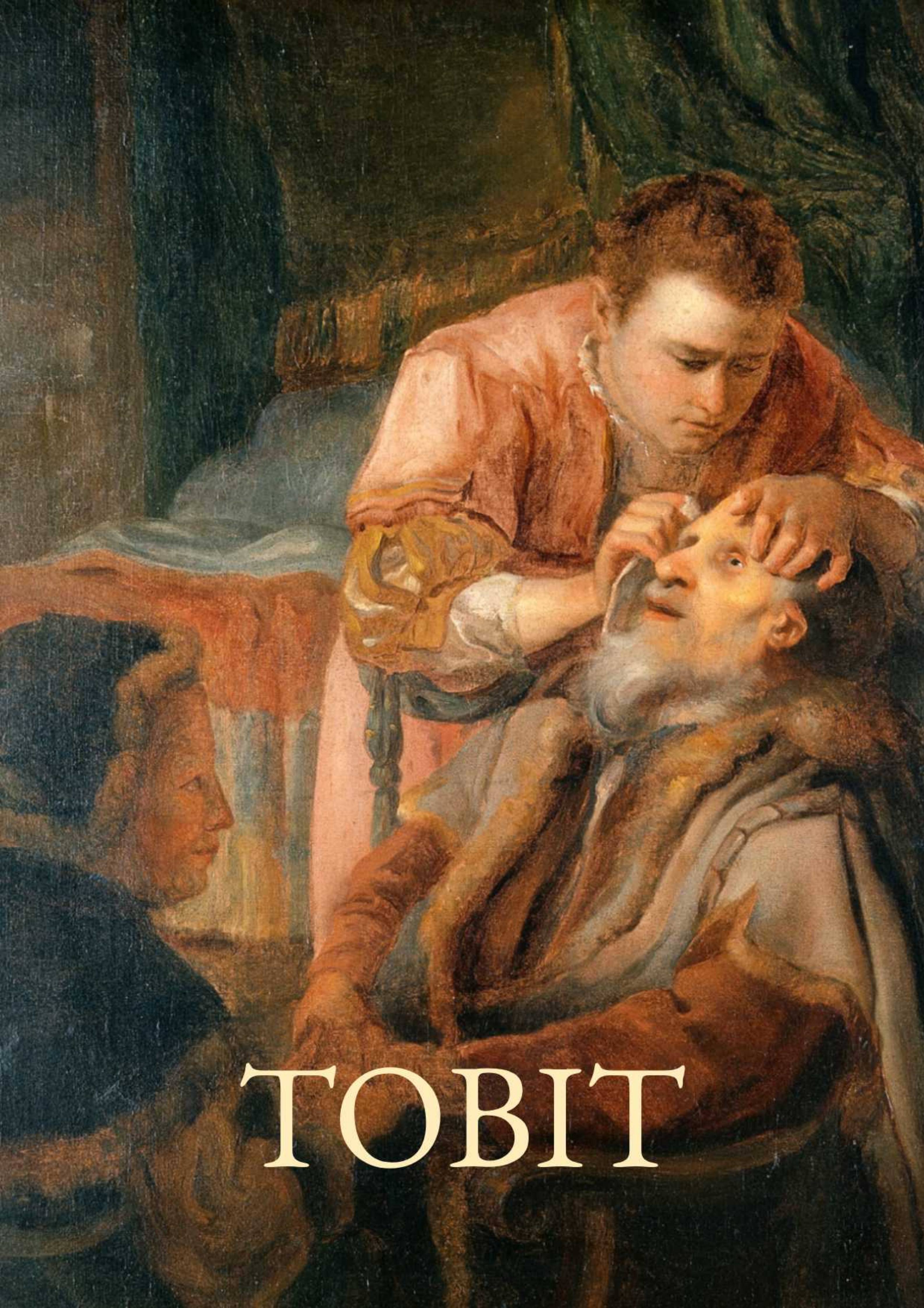
11 Maar Ik zal hen met een sterke hand en een uitgestrekte arm brengen, en Egypte met plagen slaan, zoals voorheen, en het gehele land ervan vernietigen.
12 Egypte zal rouwen, en het fundament ervan zal worden geslagen door de plaag en de straf die God over het land zal brengen.
13 Zij die de grond bewerken, zullen treuren: want hun zaden zullen bezwijken door het geblaf en de hagel, en met een angstaanjagende constellatie.
14 Wee de wereld en degenen die daarin wonen!
15 Want het zwaard en hun vernietiging zijn nabij, en één volk zal opstaan en tegen hen strijden t een ander, en zwaarden in hun handen.
16 Want er zal oproer onder de mensen zijn en elkaar overvallen; zij zullen geen acht slaan op hun koningen of prinsen, en de loop van hun daden zal in hun macht staan.
17 Een man zal verlangen om naar een stad te gaan, maar zal er niet toe in staat zijn.
18 Want vanwege hun hoogmoed zullen de steden in beroering komen, de huizen zullen verwoest worden en de mensen zullen bang zijn.
19 Een man zal geen medelijden hebben met zijn naaste, maar hij zal hun huizen met het zwaard vernietigen en hun goederen beroven vanwege het gebrek aan brood en vanwege grote verdrukking.
20 Zie, zegt God, ik zal alle koningen van de aarde bijeenroepen om eerbied voor mij te hebben, namelijk vanaf de opgang van de zon, vanaf het zuiden, vanaf het oosten, en vanaf Libanus; zichzelf tegen elkaar op te zetten en de dingen terug te betalen die zij hen hebben aangedaan.
21 Zoals zij vandaag nog doen met mijn uitverkorenen, zo zal ik ook doen, en het in hun boezem vergelden. Zo zegt de Heere God;
22 Mijn rechterhand zal de zondaars niet sparen, en mijn zwaard zal niet ophouden over hen die onschuldig bloed op de aarde vergieten.
23 Het vuur is voortgekomen uit zijn toorn en heeft de fundamenten van de aarde en de zondaars verteerd, zoals het stro dat wordt aangestoken.
24 Wee hun die zondigen en mijn geboden niet onderhouden! zegt de Heer.
25 Ik zal ze niet sparen: ga heen, jullie kinderen, van de macht, verontreinig mijn heiligdom niet.
26 Want de Heer kent allen die tegen Hem zondigen, en daarom levert Hij hen over aan dood en vernietiging.
27 Want nu zijn de plagen over de hele aarde gekomen en u zult daarin blijven; want God zal u niet verlossen, omdat u tegen Hem gezondigd hebt.
28 Zie een verschrikkelijk visioen en de verschijning ervan vanuit het oosten:
29 Waar de volken van de draken van Arabië zullen uittrekken met vele wagens, en de menigte van hen zal als de wind over de aarde worden gedragen, zodat allen die hen horen zullen vrezen en beven.
30 Ook zullen de Carmaniërs, woedend van woede, uitgaan als de wilde zwijnen van het bos, en met grote kracht zullen zij komen en met hen de strijd aangaan, en een deel van het land van de Assyriërs verwoesten.
31 En dan zullen de draken de overhand hebben, terwijl ze zich hun aard herinneren; en als zij zich zullen bekeren en met grote macht zullen samenzweren om hen te vervolgen,
32 Dan zullen dezen in beroering worden gebracht, en door hun macht zwijgen, en vluchten.
33 En vanuit het land van de Assyriërs zal de vijand hen belegeren en sommigen van hen verteren, en in hun leger zal angst en angst en strijd zijn onder hun koningen.
34 Zie de wolken vanuit het oosten en van het noorden tot het zuiden, en ze zijn zeer verschrikkelijk om naar te kijken, vol toorn en storm.
35 Zij zullen de een op de ander slaan, en zij zullen een grote menigte sterren op de aarde neerslaan, zelfs hun eigen ster; en er zal bloed vloeien van het zwaard tot de buik,
36 En de mest van mensen in de hoogte van de kameel.
37 En er zal grote angst en beving op aarde zijn; en zij die de toorn zien, zullen bevreesd worden, en beving zal over hen komen.
38 En dan zullen er grote stormen komen uit het zuiden, en uit het noorden, en een ander deel uit het westen.
39 En er zullen sterke winden opsteken uit het oosten, en die zullen opengaan; en de wolk die hij in toorn opwekte, en de ster die in beroering werd gebracht om angst te veroorzaken in de richting van de oosten- en westenwind, zullen worden vernietigd.
40 De grote en machtige wolken zullen vol toorn worden opgeblazen, en de ster, zodat ze de hele aarde bang kunnen maken, en degenen die daarin wonen; en zij zullen over elke hoge en verheven plaats een verschrikkelijke ster uitstorten,
41 Vuur en hagel en vliegende zwaarden en veel water, zodat alle velden vol mogen zijn, en alle rivieren, met een overvloed aan grote wateren.
42 En zij zullen de steden en muren afbreken, bergen en heuvels, bomen van het bos, en gras van de weiden, en hun koren.
43 En zij zullen standvastig naar Babylon gaan en haar bang maken.
44 Zij zullen naar haar toe komen en haar belegeren; de ster en alle toorn zullen zij over haar uitstorten; dan zal het stof en de rook naar de hemel opstijgen, en allen die om haar heen zijn, zullen over haar weeklagen.
45 En zij die onder haar blijven, zullen dienst doen aan hen die haar in angst hebben gebracht.
46 En jij, Asia, die deelgenoot bent van de hoop van Babylon, en de glorie van haar persoon bent:
47 Wee u, ongelukkige, omdat u uzelf aan haar gelijk hebt gemaakt; en heb uw dochters met hoererij omhuld, zodat zij uw minnaars, die altijd met u hoererij wilden bedrijven, konden plezieren en roemen.
48 Gij hebt haar gevolgd die gehaat wordt in al haar werken en uitvindingen: daarom zegt God:
49 Ik zal plagen over u zenden; weduwschap, armoede, hongersnood, zwaard en pest, om uw huizen te verwoesten met vernietiging en dood.
50 En de glorie van uw macht zal verdrogen als een bloem, de hitte zal ontstaan die over u wordt gezonden.
51 Gij zult verzwakt worden als een arme vrouw met striemen, en als iemand die getuchtigd wordt met wonden, zodat de machtigen en minnaars niet in staat zullen zijn om te ontvangen ik ben jou.
52 Zou ik met jaloezie zo tegen u te werk zijn gegaan, zegt de Heer:
53 Als u mijn uitverkorene niet altijd had gedood, terwijl u de slag van uw handen verhief en over hun doden zei, terwijl u dronken was:
54 Zet de schoonheid van uw gelaat uiteen?
55 De beloning voor uw hoererij zal in uw boezem zijn, daarom zult u vergelding ontvangen.

56 Zoals u mijn uitverkorene hebt aangedaan, zegt de Heer, zo zal God u ook aandoen en u in onheil overleveren
57 Uw kinderen zullen van honger omkomen, en u zult door het zwaard vallen; uw steden zullen worden verwoest, en al die van u zullen omkomen door het zwaard in het veld.
58 Zij die in de bergen zijn, zullen van honger sterven en hun eigen vlees eten en hun eigen bloed drinken, vanwege de honger naar brood en de dorst naar water.
59 Jij als ongelukkige zult door de zee komen en opnieuw plagen ontvangen.
60 En tijdens de doorgang zullen zij de inactieve stad binnenstormen, en een deel van uw land vernietigen, en een deel van uw heerlijkheid verteren, en terugkeren naar het verwoeste Babylon.
61 En u zult door hen worden neergeworpen als stoppels, en zij zullen voor u zijn als vuur;
62 En zij zullen u en uw steden, uw land en uw bergen verteren; al uw bossen en uw vruchtbare bomen zullen zij met vuur verbranden.
63 Uw kinderen zullen zij gevangen nemen, en kijk, wat u hebt, zij zullen het bederven en de schoonheid van uw gezicht bederven.

HOOFDSTUK 16

1 Wee u, Babylon en Azië! wee u, Egypte en Syrië!
2 Omgord uzelf met zakken en haren, beklaag uw kinderen en heb spijt; want uw vernietiging is nabij.
3 Er wordt een zwaard op je afgestuurd, en wie kan het terugdraaien?
4 Er wordt een vuur onder u gezonden, en wie kan het blussen?
5 Er worden plagen naar u toegezonden, en wie kan ze verdrijven?
6 Mag iemand een hongerige leeuw in het bos verdrijven? Of kan iemand het vuur in stoppels doven, wanneer het begint te branden?
7 Mag men opnieuw de pijl afschieten die is afgeschoten door een sterke boogschutter?
8 De machtige Heer zendt de plagen, en wie kan ze verdrijven?
9 Er zal een vuur voortkomen uit zijn toorn, en wie is hij die het kan blussen?
10 Hij zal bliksemen werpen, en wie zal niet vrezen? hij zal donderen, en wie zal niet bang zijn?
11 De Heer zal dreigen, en wie zal bij zijn aanwezigheid niet volkomen tot poeder worden geslagen?
12 De aarde beeft en haar fundamenten; de zee rijst op met golven uit de diepte, en de golven ervan worden in beroering gebracht, en ook de vissen ervan, voor de Heer en voor de glorie van zijn macht:
13 Want sterk is zijn rechterhand die de boog spant, zijn pijlen die hij afschiet zijn scherp en zullen niet missen wanneer ze naar de uiteinden van de wereld worden geschoten.
14 Zie, de plagen zijn verzonden en zullen niet meer terugkeren totdat ze op de aarde komen.
15 Het vuur wordt ontstoken en zal niet worden uitgedoofd, totdat het de grondvesten van de aarde heeft verteerd.
16 Zoals een pijl die is afgeschoten door een machtige boogschutter niet achteruit terugkeert: zo zullen ook de plagen die naar de aarde worden gestuurd, niet meer terugkeren.
17 Wee mij! Wee mij! wie zal mij in die dagen bevrijden?
18 Het begin van verdriet en groot verdriet; het begin van hongersnood en grote dood; het begin van oorlogen, en de machten zullen in angst verkeren; het begin van het kwaad! Wat moet ik doen als dit kwaad zal komen?
19 Zie, hongersnood en pest, verdrukking en angst worden gezonden als plagen ter verbetering.
20 Maar ondanks al deze dingen zullen zij zich niet van hun goddeloosheid afkeren, noch altijd aan de gesels denken.
21 Zie, de levensmiddelen zullen zo goed en goedkoop zijn op aarde, dat zij zullen denken dat zij er goed aan toe zijn, en zelfs dan zal het kwaad op aarde toenemen, zoals zwaard, hongersnood en grote verwarring.
22 Want velen van hen die op aarde wonen, zullen van honger omkomen; en de andere, die aan de honger ontsnappen, zal het zwaard vernietigen.
23 En de doden zullen als mest worden weggeworpen, en er zal geen mens zijn om hen te troosten; want de aarde zal verwoest worden en de steden zullen worden verwoest.
24 Er zal geen mens meer zijn die de aarde bebouwt en bezaait
25 De bomen zullen vrucht geven, en wie zal ze verzamelen?
26 De druiven zullen rijpen, en wie zal ze treden? want alle plaatsen zullen een woestenij van mensen zijn:
27 Zodat de ene mens ernaar verlangt de ander te zien en zijn stem te horen.
28 Want van een stad zullen er tien overblijven, en twee van het veld, die zich zullen verbergen in de dichte bosjes en in de kloven van de rotsen.
29 Zoals in een olijfboomgaard blijven er aan elke boom drie of vier olijven over;
30 Of zoals wanneer een wijngaard wordt verzameld, er enkele trossen overblijven die ijverig door de wijngaard zoeken:
31 Zo zullen er in die dagen nog drie of vier overblijven van degenen die hun huizen met het zwaard doorzoeken.
32 En de aarde zal verwoest worden, en de velden ervan zullen oud worden, en haar wegen en al haar paden zullen vol doornen worden, omdat niemand er doorheen zal reizen.
33 De maagden zullen treuren omdat ze geen bruidegom hebben; de vrouwen zullen treuren omdat ze geen man hebben; hun dochters zullen treuren, zonder helpers.
34 In de oorlogen zullen hun bruidegoms worden vernietigd, en hun echtgenoten zullen omkomen van de honger.
35 Luister nu naar deze dingen en begrijp ze, dienstknechten van de Heer.
36 Zie, het woord van de Heer, aanvaard het: geloof niet in de goden van wie de Heer sprak.
37 Zie, de plagen naderen en duren niet lang.
38 Zoals wanneer een vrouw die zwanger is in de negende maand haar zoon ter wereld brengt, twee of drie uur na haar geboorte omhelzen grote pijnen haar baarmoeder, en wanneer het kind tevoorschijn komt, verslappen ze geen moment:
39 Evenzo zullen de plagen niet op zich laten wachten om over de aarde te komen, en de wereld zal treuren, en er zal van alle kanten verdriet over haar komen.
40 O mijn volk, luister naar mijn woord: bereid u voor op uw strijd, en wees in dat kwaad gelijk als pelgrims op aarde.
41 Hij die verkoopt, laat hem zijn als hij die vlucht, en hij die koopt, als iemand die zal verliezen:
42 Hij die koopwaar bezit, als hij die er geen voordeel uit haalt; en hij die bouwt, als hij die er niet in zal wonen:
43 Hij die zaait alsof hij niet zou oogsten; zo ook hij die de wijngaard plant, zoals hij die de druiven niet zal verzamelen:
44 Zij die trouwen, zoals zij die geen kinderen krijgen; en zij die niet trouwen, zoals de weduwnaars.

45 En daarom zwoegen zij die arbeiden tevergeefs:
46 Want vreemdelingen zullen hun vruchten oogsten, hun goederen bederven, hun huizen omverwerpen en hun kinderen gevangen nemen, want in gevangenschap en hongersnood zullen zij kinderen krijgen.
47 En zij die hun koopwaar beroven met roof, des te meer bedekken zij hun steden, hun huizen, hun bezittingen en hun eigen personen:
48 Des te meer zal Ik boos op hen zijn vanwege hun zonde, zegt de Heer.
49 Zoals een hoer een eerlijke en deugdzame vrouw benijdt:
50 Zo zal de gerechtigheid de ongerechtigheid haten, wanneer zij zichzelf bedekt, en haar in haar gezicht beschuldigen, wanneer hij komt die hem zal verdedigen die ijverig elke zonde op aarde onderzoekt.
51 En daarom weest daar niet gelijk aan, noch aan de werken ervan.
52 Want nog een beetje, en de ongerechtigheid zal van de aarde worden weggenomen, en gerechtigheid zal onder u heersen.
53 Laat de zondaar niet zeggen dat hij niet gezondigd heeft: want God zal vurige kolen op zijn hoofd verbranden, dat voor de Heer God en zijn heerlijkheid zegt: Ik heb niet gezondigd.
54 Zie, de Heer kent alle werken van de mens, hun verbeelding, hun gedachten en hun hart:
55 Die slechts het woord sprak: Laat de aarde gemaakt worden; en er werd gemaakt: Laat de hemel gemaakt worden; en het is gemaakt.
56 In zijn woord zijn de sterren gemaakt, en hij kent het aantal ervan.
57 Hij doorzoekt de diepte en zijn schatten; Hij heeft de zee gemeten, en wat zij bevat.
58 Hij heeft de zee midden in de wateren gesloten, en met zijn woord heeft Hij de aarde aan de wateren gehangen.
59 Hij spreidt de hemel uit als een gewelf; op de wateren heeft Hij het gegrondvest.
60 In de woestijn heeft hij waterbronnen en poelen op de toppen van de bergen aangelegd, zodat de overstromingen van de hoge rotsen naar beneden konden stromen om de aarde te bevloeien.
61 Hij maakte de mens, plaatste zijn hart in het midden van het lichaam en gaf hem adem, leven en begrip.
62 Ja, en de Geest van de Almachtige God, die alle dingen heeft gemaakt en alle verborgen dingen in de geheimen van de aarde doorzoekt,
63 Hij kent zeker uw uitvindingen en wat u in uw hart denkt, zelfs degenen die zondigen en hun zonde willen verbergen.
64 Daarom heeft de Heer al uw werken nauwkeurig onderzocht, en Hij zal u allen te schande maken.
65 En wanneer uw zonden naar voren worden gebracht, zult u beschaamd staan voor de mensen, en op die dag zullen uw eigen zonden uw aanklagers zijn.
66 Wat wilt u doen? Of hoe wilt u uw zonden voor God en zijn engelen verbergen?
67 Zie, God zelf is de rechter, vrees Hem: laat uw zonden achterwege en vergeet uw ongerechtigheden, en bemoei u er voor eeuwig niet meer mee; zo zal God u voortleiden en u van alle moeilijkheden verlossen.
68 Want zie, de brandende toorn van een grote menigte is over u ontstoken, en zij zullen sommigen van u wegnemen en u, terwijl u lui bent, voeden met dingen die aan afgoden zijn geofferd.
69 En zij die ermee instemmen, zullen bespot en gesmaad worden en vertrapt worden.
70 Want er zal op elke plaats en in de volgende steden een grote opstand zijn tegen degenen die de Heer vrezen.
71 Zij zullen als gekken zijn, niemand sparend, maar toch degenen beroven en vernietigen die de Heer vrezen.
72 Want zij zullen hun goederen verkwisten, wegnemen en uit hun huizen werpen.
73 Dan zullen zij bekend worden wie mijn uitverkorenen zijn; en zij zullen beproefd worden als goud in het vuur.
74 Hoor, o gij mijn geliefden, zegt de Heer: zie, de dagen van benauwdheid zijn nabij, maar Ik zal u daarvan verlossen.
75 Wees niet bang en twijfel niet; want God is jouw gids,
76 En de gids van hen die mijn geboden en voorschriften onderhouden, zegt de Heer God: laat uw zonden u niet terneerdrukken en laat uw ongerechtigheden zich niet verheffen.
77 Wee hun die gebonden zijn door hun zonden en bedekt zijn met hun zonden zoals een veld bedekt is met struiken en het pad ervan bedekt is met doornen, waar geen mens doorheen mag reizen!
78 Het wordt ontkleed gelaten en in het vuur geworpen om daarmee te worden verteerd.

TOBIT

HOOFDSTUK 1

1 Het boek met de woorden van Tobit, de zoon van Tobiël, de zoon van Ananiël, de zoon van Aduel, de zoon van Gabael, uit het zaad van Asael, uit de stam Neftali;
2 Wie werd in de tijd van Enemessar, de koning van de Assyriërs, gevangen genomen uit Thisbe, dat aan de rechterhand ligt van de stad die in Galilea, boven Aser, eigenlijk Nephthali wordt genoemd?
3 Ik, Tobit, heb al de dagen van mijn leven de wegen van waarheid en gerechtigheid bewandeld, en ik heb veel liefdadigheidsdaden gedaan voor mijn broeders en mijn volk, die met mij meegingen naar Nineve, naar het land van de Assyriërs.
4 En toen ik in mijn eigen land was, in het land Israël dat nog maar jong was, viel de hele stam Nephthali, mijn vader, uit het huis van Jeruzalem, dat uit alle stammen van Israël was gekozen, zodat alle stammen offers zouden brengen. daar, waar de tempel van de woonplaats van de Allerhoogste werd ingewijd en gebouwd voor alle eeuwen.
5 Nu brachten alle stammen die samen in opstand kwamen, en het huis van mijn vader Nephthali, offers aan de vaars Baäl.
6 Maar ik alleen ging vaak naar Jeruzalem op de feesten, zoals dat bij een eeuwigdurend besluit aan het gehele volk van Israël was verordend, met de eerstelingen en tienden van de opbrengst, samen met dat wat het eerst was geschoren; en ik gaf ze bij het altaar aan de priesters, de kinderen van Aäron.
7 Het eerste tiende deel van alle opbrengst gaf ik aan de zonen van Aäron, die in Jeruzalem dienden; een ander tiende deel verkocht ik weg, ging heen en bracht het elk jaar in Jeruzalem uit.
8 En de derde gaf ik aan hen aan wie het passend was, zoals de moeder van mijn vader Debora mij had opgedragen, omdat mijn vader mij als wees had achtergelaten.
9 Bovendien trouwde ik, toen ik de leeftijd van een man had bereikt, met Anna uit mijn eigen familie, en uit haar verwekte ik Tobias.
10 En toen wij als gevangenen naar Nineve werden weggevoerd, aten al mijn broeders en degenen die tot mijn verwanten behoorden van het brood van de heidenen.
11 Maar ik heb mezelf ervan weerhouden te eten;
12 Omdat ik met heel mijn hart aan God dacht.
13 En de Allerhoogste gaf mij genade en gunst bij Enemessar, zodat ik zijn leverancier was.
14 En ik ging naar Media, en liet in vertrouwen bij Gabael, de broer van Gabrias, in Rages, een stad in Media, tien talenten zilver achter.
15 Toen Enemessar dood was, regeerde zijn zoon Sanherib in zijn plaats; wiens landgoed in moeilijkheden was, dat ik niet naar Media kon gaan.
16 En in de tijd van Enemessar gaf ik veel aalmoezen aan mijn broeders, en gaf mijn brood aan de hongerigen,
17 En mijn kleren voor de naakten: en als ik iemand van mijn volk dood zag, of rond de muren van Nineve zag werpen, begroef ik hem.
18 En als de koning Sanherib er iemand had gedood, toen hij kwam en uit Judea vluchtte, begroef ik ze in het geheim; want in zijn toorn doodde hij velen; maar de lichamen werden niet gevonden toen ze door de koning werden gezocht.
19 En toen een van de Ninevieten ging en bij de koning over mij klaagde, dat ik hen begroef en mij verborg; Omdat ik begreep dat er naar mij werd gezocht om ter dood te worden gebracht, trok ik mij terug uit angst.
20 Toen werden al mijn goederen met geweld weggenomen, en er was niets meer van mij over, behalve mijn vrouw Anna en mijn zoon Tobias.
21 En er gingen nog geen vijfvijftig dagen voorbij voordat twee van zijn zonen hem doodden, en zij vluchtten naar de bergen van Ararat; en zijn zoon Sarchedonus regeerde in zijn plaats; die Achiacharus, de zoon van mijn broer Anael, aanstelde over de rekeningen van zijn vader en over al zijn zaken.
22 En Achiacharus smeekte voor mij en keerde terug naar Nineve. Nu was Achiacharus schenker, en bewaarder van de zegel, en rentmeester, en opziener van de rekeningen; en Sarchedonus stelde hem naast hem aan: en hij was de zoon van mijn broer.

HOOFDSTUK 2

1 Toen ik nu weer thuiskwam en mijn vrouw Anna, samen met mijn zoon Tobias, op het Pinksterfeest, het heilige feest van de zeven weken, bij mij werd teruggegeven, werd er een goed diner voor mij bereid, waarbij Ik ging zitten om te eten.
2 En toen ik een overvloed aan vlees zag, zei ik tegen mijn zoon: Ga en breng de arme man die je maar kunt vinden onder onze broeders, die de Heer indachtig zijn; en zie, ik wacht op u.
3 Maar hij kwam opnieuw en zei: Vader, iemand uit ons volk is gewurgd en op de markt geworpen.
4 Voordat ik ook maar enig vlees had geproefd, stond ik op en nam hem mee naar een kamer tot zonsondergang.
5 Toen keerde ik terug, waste mij en at zwaar van mijn vlees,
6 Denkend aan de profetie van Amos, zoals hij zei: Uw feesten zullen in rouw veranderen, en al uw vrolijkheid in weeklagen.
7 Daarom huilde ik; en nadat de zon onderging, ging ik heen, maakte een graf en begroef hem.
8 Maar mijn buren bespotten mij en zeiden: Deze man is nog niet bang om ter dood te worden gebracht vanwege deze zaak: die is weggevlucht; en toch, zie, hij begraaft de doden opnieuw.
9 Diezelfde nacht keerde ik ook terug van de begrafenis en sliep bij de muur van mijn binnenplaats, omdat ik vervuild was en mijn gezicht onbedekt was:
10 En ik wist niet dat er mussen in de muur zaten, en omdat mijn ogen open waren, dempten de mussen warme mest in mijn ogen, en er kwam een witheid in mijn ogen: en ik ging naar de artsen, maar ze hielpen me niet: bovendien Achiacharus voedde mij, totdat ik Elymais binnenging.
11 En mijn vrouw Anna nam vrouwenwerk over om te doen.
12 En toen ze ze naar huis had gestuurd, naar de eigenaren, betaalden ze haar loon en gaven ze haar ook nog een bokje.
13 En toen het in mijn huis was en begon te huilen, zei ik tegen haar: Waar komt dit jongetje vandaan? is het niet gestolen? geef het aan de eigenaren; want het is niet geoorloofd iets te eten dat gestolen is.
14 Maar zij antwoordde mij: Het werd meer als geschenk gegeven dan als loon. Maar ik geloofde haar niet, maar verzocht haar het aan de eigenaren te geven: en ik schaamde me voor haar. Maar zij antwoordde mij: Waar zijn uw aalmoezen en uw rechtvaardige daden? zie, u en al uw werken zijn bekend.

HOOFDSTUK 3

1 Toen huilde ik, bedroefd, en in mijn verdriet bad ik, zeggende:
2 O Heer, U bent rechtvaardig, en al uw werken en al uw wegen zijn barmhartigheid en waarheid, en u oordeelt waarachtig en rechtvaardig voor altijd.

3 Denk aan mij, en kijk naar mij, straf mij niet voor mijn zonden en onwetendheid, en de zonden van mijn vaderen, die vóór u gezondigd hebben:
4 Want zij hebben uw geboden niet gehoorzaamd; daarom hebt u ons overgeleverd tot buit, tot gevangenschap en tot de dood, en tot een smaadwoord voor alle natiën onder wie wij verstrooid zijn.
5 En nu zijn uw oordelen talrijk en waar: handel met mij overeenkomstig mijn zonden en die van mijn vaderen: omdat wij uw geboden niet hebben onderhouden, noch in waarheid voor uw aangezicht hebben gewandeld.
6 Behandel mij nu zoals het u het beste lijkt, en beveel dat mijn geest van mij wordt weggenomen, zodat ik kan worden ontbonden en aarde kan worden: want het is voor mij voordeliger te sterven dan te leven, omdat ik valse woorden heb gehoord. smaadheden, en veel verdriet hebben: beveel daarom dat ik nu uit deze benauwdheid verlost mag worden en naar de eeuwige plaats mag gaan: wend uw gezicht niet van mij af.
7 Het geschiedde dezelfde dag dat in Ecbatane, een stad in Media Sara, de dochter van Raguel, ook werd gesmaad door de dienstmeisjes van haar vader;
8 Omdat ze met zeven echtgenoten getrouwd was geweest, die Asmodeus, de boze geest, had gedood voordat ze bij haar hadden gelegen. Weet u niet, zeiden zij, dat u uw echtgenoten hebt gewurgd? U hebt al zeven echtgenoten gehad en u bent niet naar een van hen vernoemd.
9 Waarom slaat u ons daarvoor? als ze dood zijn, ga dan achter hen aan, laten we u nooit zien, noch zoon, noch dochter.
10 Toen ze deze dingen hoorde, werd ze erg bedroefd, zodat ze dacht zichzelf te hebben gewurgd; en ze zei: Ik ben de enige dochter van mijn vader, en als ik dit doe, zal het een smaad voor hem zijn, en zal ik zijn oude dag met verdriet naar het graf brengen.
11 Toen bad ze in de richting van het raam en zei: Gezegend bent u, o Heer, mijn God, en uw heilige en glorieuze naam is gezegend en eervol voor altijd: laat al uw werken U voor altijd loven.
12 En nu, o Heer, richt ik mijn ogen en mijn gezicht op U,
13 En zeg: Haal mij van de aarde, zodat ik de smaad niet meer hoor.
14 U weet, Heer, dat ik rein ben van alle zonden bij de mens,
15 En dat ik mijn naam, noch de naam van mijn vader, nooit heb bezoedeld in het land van mijn ballingschap: ik ben de enige dochter van mijn vader, noch heeft hij een kind als zijn erfgenaam, noch een naaste bloedverwant, noch enige zoon van hem in leven, voor wie ik mezelf als vrouw mag houden: mijn zeven echtgenoten zijn al dood; en waarom zou ik leven? Maar als het u niet behaagt dat ik sterf, zorg er dan voor dat er enige aandacht voor mij is en dat er medelijden met mij wordt betoond, zodat ik geen verwijten meer hoor.
16 Zo werden de gebeden van hen beiden verhoord voor de majesteit van de grote God.
17 En Rafaël werd gestuurd om hen beiden te genezen, dat wil zeggen om de witheid van Tobits ogen weg te scheren, en om Sara, de dochter van Raguel, tot vrouw te geven aan Tobias, de zoon van Tobit; en om Asmodeus de boze geest te binden; omdat zij door erfrecht aan Tobias toebehoorde. Op hetzelfde moment kwam Tobit thuis en ging zijn huis binnen, en Sara, de dochter van Raguel, kwam uit haar bovenkamer naar beneden.

HOOFDSTUK 4

1 Op die dag herinnerde Tobit zich het geld dat hij aan Gabael had toevertrouwd in Rages of Media,
2 En zei bij zichzelf: Ik heb de dood gewenst; Waarom roep ik mijn zoon Tobias niet op, zodat ik hem het geld kan overhandigen voordat ik sterf?
3 En toen hij hem had geroepen, zei hij: Mijn zoon, als ik dood ben, begraaf mij dan; en veracht uw moeder niet, maar eer haar al de dagen van uw leven, en doe dat wat haar zal behagen, en haar niet bedroeven.
4 Bedenk, mijn zoon, dat ze veel gevaren voor je zag toen je nog in haar baarmoeder was; en als ze dood is, begraaf haar dan bij mij in één graf.
5 Mijn zoon, houd al uw dagen rekening met de Heer, onze God, en laat uw wil niet ertoe worden gebracht te zondigen of zijn geboden te overtreden: handel uw hele leven oprecht en volg niet de wegen van onrechtvaardigheid.
6 Want als u eerlijk handelt, zullen uw daden voorspoedig slagen voor u en voor allen die rechtvaardig leven.
7 Geef aalmoezen van uw vermogen; En als u aalmoezen geeft, laat uw oog dan niet jaloers zijn en wend uw gezicht niet af van een arme, en het aangezicht van God zal niet van u worden afgewend.
8 Als je overvloed hebt, geef dan dienovereenkomstig aalmoezen; als je maar weinig hebt, wees dan niet bang om naar dat weinige te geven:
9 Want u verzamelt een goede schat voor uzelf tegen de dag van nood.
10 Omdat aalmoezen inderdaad bevrijden van de dood, en niet in de duisternis terechtkomen.
11 Want aalmoezen zijn in de ogen van de Allerhoogste een goed geschenk voor allen die ze geven.
12 Pas op voor alle hoererij, mijn zoon, en neem vooral een vrouw uit het zaad van uw vaderen, en neem geen vreemde vrouw tot vrouw, die niet van de stam van uw vader is; want wij zijn de kinderen van de profeten, Noë, Abraham , Isaac en Jacob: onthoud, mijn zoon, dat onze vaders vanaf het begin, zelfs dat zij allemaal met vrouwen van hun eigen verwanten trouwden, en gezegend werden met hun kinderen, en dat hun zaad het land zal erven.
13 Welnu, mijn zoon, heb uw broeders lief en veracht uw broeders, de zonen en dochters van uw volk, niet in uw hart door geen vrouw van hen te nemen; want hoogmoed brengt vernietiging en veel problemen met zich mee, en ontucht is verval. en grote behoefte: want ontucht is de moeder van hongersnood.
14 Laat het loon van iemand die voor u heeft gewerkt niet bij u blijven, maar geef het hem uit eigen hand. Want als u God dient, zal Hij u ook vergelden. Wees voorzichtig, mijn zoon, in alles wat u doet. en wees wijs in al uw gesprekken.
15 Doe dat met niemand die u haat: drink geen wijn om dronken te worden; laat ook geen dronkenschap met u meegaan op uw reis.
16 Geef van uw brood aan de hongerigen, en van uw klederen aan hen die naakt zijn; en geef aalmoezen overeenkomstig uw overvloed; en laat uw oog niet jaloers zijn als u aalmoezen geeft.
17 Giet uw brood uit op de begrafenis van de rechtvaardige, maar geef niets aan de goddelozen.
18 Vraag raad aan allen die verstandig zijn, en veracht geen enkele raad die nuttig is.
19 Loof de Heer, uw God, altijd, en verlang van Hem dat uw wegen gericht mogen zijn, en dat al uw paden en plannen voorspoedig mogen zijn: want geen enkel volk heeft raad; maar de Heer zelf geeft alle goede dingen, en hij vernedert wie hij wil, zoals hij wil; daarom nu, mijn zoon, denk aan mijn geboden en laat ze niet uit je gedachten verdwijnen.
20 En nu maak ik hen dit duidelijk dat ik tien talenten heb gegeven aan Gabael, de zoon van Gabrias, in Rages in Media.

21 En vrees niet, mijn zoon, dat wij arm worden; want jij hebt veel rijkdom, als jij God vreest, en afstand neemt van alle zonde, en doet wat welgevallig is in Zijn ogen.

HOOFDSTUK 5

1 Toen antwoordde Tobias en zei: Vader, ik zal alles doen wat u mij hebt opgedragen:
2 Maar hoe kan ik het geld ontvangen, aangezien ik hem niet ken?
3 Toen gaf hij hem het handschrift en zei tegen hem: Zoek een man die met u mee kan gaan, zolang ik nog leef, en ik zal hem loon geven, en ga het geld in ontvangst nemen.
4 Toen hij dus een man ging zoeken, vond hij Rafaël, een engel.
5 Maar hij wist het niet; en hij zei tegen hem: Kunt u met mij meegaan naar Rages? En kent u die plaatsen goed?
6 Tot wie de engel zei: Ik zal met je meegaan, en ik ken de weg goed: want ik heb bij onze broer Gabael gelogeerd.
7 Toen zei Tobias tegen hem: Wacht nog even tot ik het mijn vader vertel.
8 Toen zei hij tegen hem: Ga en wacht niet. Hij ging dus naar binnen en zei tegen zijn vader: Zie, ik heb er een gevonden die met mij mee wil. Toen zei hij: Roep hem bij mij, zodat ik kan weten tot welke stam hij behoort, en of hij een betrouwbaar man is om met u mee te gaan.
9 Toen riep hij hem, en hij kwam binnen, en zij groetten elkaar.
10 Toen zei Tobit tegen hem: Broeder, laat mij zien van welke stam en familie jij bent.
11 Tegen wie hij zei: Zoekt u een stam of familie, of een huurling om met uw zoon mee te gaan? Toen zei Tobit tegen hem: Ik zou graag weten, broeder, wat je familie en naam zijn.
12 Toen zei hij: Ik ben Azarias, de zoon van Ananias de grote, en van uw broers.
13 Toen zei Tobit: Je bent welkom, broeder; wees nu niet boos op mij, omdat ik heb gevraagd om uw stam en uw familie te kennen; want jij bent mijn broer, van eerlijke en goede afkomst: want ik ken Ananias en Jonathas, zonen van die grote Samaias, toen we samen naar Jeruzalem gingen om te aanbidden, en de eerstgeborenen en de tienden van de vruchten offerden; en ze werden niet verleid door de dwaling van onze broeders: mijn broer, jij bent van goede afkomst.
14 Maar zeg mij: welk loon zal ik u geven? Wilt u een drachme per dag, en de noodzakelijke dingen, zoals voor mijn eigen zoon?
15 Ja, bovendien, als u veilig terugkeert, zal ik iets aan uw loon toevoegen.
16 Ze waren dus zeer tevreden. Toen zei hij tegen Tobias: Bereid je voor op de reis, en God zal je een goede reis sturen. En toen zijn zoon alles voor de reis had voorbereid, zei zijn vader: Ga met deze man mee, en God, die in de hemel woont, maak je reis voorspoedig, en de engel van God houdt je gezelschap. Dus gingen ze allebei op pad, en de hond van de jongeman met hen.
17 Maar zijn moeder Anna huilde en zei tegen Tobit: Waarom heb je onze zoon weggestuurd? Is Hij niet de staf van onze hand, die voor ons in en uit gaat?
18 Wees niet hebzuchtig om geld bij geld te voegen, maar laat het als afval zijn met betrekking tot ons kind.
19 Want wat de Heer ons heeft gegeven om mee te leven, is voor ons voldoende.
20 Toen zei Tobit tegen haar: Maak je geen zorgen, mijn zuster; hij zal veilig terugkeren, en jouw ogen zullen hem zien.
21 Want de goede engel zal hem gezelschap houden, en zijn reis zal voorspoedig zijn, en hij zal veilig terugkeren.
22 Toen hield ze op met huilen.

HOOFDSTUK 6

1 En terwijl ze op reis gingen, kwamen ze 's avonds bij de rivier de Tigris en logeerden daar.
2 En toen de jongeman naar beneden ging om zich te wassen, sprong er een vis uit de rivier, die hem zou hebben verslonden.
3 Toen zei de engel tegen hem: Neem de vis. En de jongeman pakte de vis vast en trok hem aan land.
4 Tot wie de engel zei: Open de vis, neem het hart, de lever en de gal en berg ze veilig op.
5 De jongeman deed wat de engel hem had opgedragen; en toen ze de vis hadden geroosterd, aten ze hem op: daarna gingen ze allebei verder, totdat ze Ecbatane naderden.
6 Toen zei de jongeman tegen de engel: Broeder Azarias, wat voor nut hebben het hart, de lever en de gal van de vis?
7 En hij zei tegen hem: Als we het hart en de lever aanraken, moeten we, als een duivel of een boze geest iemand lastig valt, daarvan een rook maken in het bijzijn van de man of de vrouw, en het gezelschap zal niet meer geïrriteerd zijn.
8 Wat de gal betreft: het is goed om iemand te zalven die witheid in zijn ogen heeft, en hij zal genezen worden.
9 En toen zij Rages naderden,
10 De engel zei tegen de jongeman: Broeder, vandaag zullen we logeren bij Raguel, uw neef; hij heeft ook één enige dochter, genaamd Sara; Ik zal voor haar spreken, zodat zij u tot vrouw mag worden gegeven.
11 Want u behoort het recht van haar toe, aangezien u alleen tot haar verwanten behoort.
12 En het meisje is mooi en wijs: luister nu naar mij, dan zal ik met haar vader spreken; en als we terugkeren uit Rages zullen we het huwelijk vieren: want ik weet dat Raguel haar niet met een ander kan trouwen volgens de wet van Mozes, maar hij zal schuldig zijn aan de dood, omdat het erfrecht eerder jou toebehoort dan wie dan ook. ander.
13 Toen antwoordde de jongeman de engel: Ik heb gehoord, broeder Azarias, dat deze meid aan zeven mannen is gegeven, die allemaal in de huwelijkskamer zijn gestorven.
14 En nu ben ik de enige zoon van mijn vader, en ik ben bang dat ik, als ik bij haar binnenga, zal sterven, net als de ander voorheen: want een boze geest heeft haar lief, die geen enkel lichaam schaadt dan degenen die tot haar komen. haar; daarom ben ik ook bang dat ik sterf en het leven van mijn vader en mijn moeder vanwege mij met verdriet naar het graf zal brengen: want ze hebben geen andere zoon om hen te begraven.
15 Toen zei de engel tot hem: Herinnert u zich niet de voorschriften die uw vader u heeft gegeven, namelijk dat u een vrouw van uw eigen bloedverwant moet trouwen? luister daarom naar mij, o mijn broeder; want zij zal u tot vrouw gegeven worden; en reken niet op de boze geest; want diezelfde nacht zal zij u ten huwelijk worden gegeven.
16 En als u in de trouwzaal komt, moet u de as van de parfum nemen en er wat van het hart en de lever van de vis op leggen, en er rook mee maken.
17 En de duivel zal het ruiken, wegvluchten en nooit meer terugkomen. Maar als u bij haar komt, sta dan beiden op en bid tot de barmhartige God, die medelijden met u zal hebben en u zal redden. jij: wees niet bang, want zij is jou vanaf het begin toegewezen; en gij zult haar behouden, en zij zal met u meegaan. Bovendien veronderstel ik dat zij u kinderen zal baren. Toen Tobias deze dingen had gehoord, hield hij van haar, en zijn hart werd krachtig met haar verbonden.

HOOFDSTUK 7

1 En toen ze in Ecbatane waren aangekomen, kwamen ze bij het huis van Raguel, en Sara ontmoette hen; en nadat ze elkaar hadden gegroet, bracht ze hen het huis binnen.
2 Toen zei Raguel tegen zijn vrouw Edna: Wat lijkt deze jongeman op mijn neef Tobit!
3 En Raguel vroeg hun: Waar komt u vandaan, broeders? Tot wie zij zeiden: Wij behoren tot de zonen van Nephthalim, die gevangen zitten in Nineve.
4 Toen zei hij tegen hen: Kent u Tobit, onze bloedverwant? En ze zeiden: Wij kennen hem. Toen zei hij: Is hij in goede gezondheid?
5 En zij zeiden: Hij leeft en verkeert in goede gezondheid; en Tobias zei: Hij is mijn vader.
6 Toen sprong Raguël op, kuste hem en huilde.
7 En hij zegende hem en zei tegen hem: Jij bent de zoon van een eerlijk en goed man. Maar toen hij hoorde dat Tobit blind was, werd hij bedroefd en huilde.
8 En ook Edna, zijn vrouw, en Sara, zijn dochter huilden. Bovendien vermaakten zij hen vrolijk; en nadat ze een ram van de kudde hadden gedood, zetten ze een voorraad vlees op tafel. Toen zei Tobias tegen Raphael, broeder Azarias, spreek over de dingen waarover u onderweg sprak, en laat deze zaak worden afgehandeld.
9 Hij legde de kwestie dus aan Raguel voor, en Raguel zei tegen Tobias: Eet en drink, en maak er een feestje van.
10 Want het is passend dat u met mijn dochter trouwt; niettemin zal ik u de waarheid verkondigen.
11 Ik heb mijn dochter uitgehuwelijkt aan zeven mannen, die stierven op de avond dat ze bij haar binnenkwamen: wees voorlopig toch vrolijk. Maar Tobias zei: Ik zal hier niets eten, totdat we het eens zijn en elkaar zweren.
12 Raguel zei: Neem haar van nu af aan zoals de manier waarop, want jij bent haar nicht, en zij is de jouwe, en de barmhartige God geve je veel succes in alle dingen.
13 Toen riep hij zijn dochter Sara, en zij kwam bij haar vader, en hij pakte haar bij de hand en gaf haar tot vrouw aan Tobias, zeggende: Zie, neem haar mee volgens de wet van Mozes en leid haar weg naar uw huis. vader. En hij zegende hen;
14 En hij riep Edna, zijn vrouw, en nam papier, schreef een instrument met verbonden op en verzegelde het.
15 Toen begonnen ze te eten.
16 Daarna riep Raguel zijn vrouw Edna en zei tegen haar: Zuster, bereid een andere kamer voor en breng haar daarheen.
17 Nadat ze had gedaan wat hij haar had opgedragen, bracht ze haar daarheen. Ze huilde, ontving de tranen van haar dochter en zei tegen haar:
18 Wees gerust, mijn dochter; de Heer van hemel en aarde geve je vreugde voor dit verdriet: wees getroost, mijn dochter.

HOOFDSTUK 8

1 En toen ze gegeten hadden, brachten ze Tobias bij haar binnen.
2 En terwijl hij ging, herinnerde hij zich de woorden van Rafaël, en nam de as van de parfums, legde het hart en de lever van de vis erop en maakte er rook mee.
3 Toen de boze geest de geur rook, vluchtte hij naar de uiterste delen van Egypte, en de engel bond hem vast.
4 En nadat ze allebei samen waren opgesloten, stond Tobias op uit het bed en zei: Zuster, sta op en laten we bidden dat God medelijden met ons zal hebben.
5 Toen begon Tobias te zeggen: Gezegend bent u, o God van onze vaderen, en gezegend is uw heilige en glorieuze naam voor altijd; laat de hemel u en al uw schepselen zegenen.
6 Gij hebt Adam gemaakt en hem Eva zijn vrouw gegeven als helper en steun; uit hen is de mensheid voortgekomen: u hebt gezegd: Het is niet goed dat de mens alleen is; laten wij hem een hulp maken zoals hijzelf.
7 En nu, o Heer, beschouw ik deze mijn zuster niet uit lust, maar uit oprechtheid: besluit daarom barmhartig dat wij samen ouder mogen worden.
8 En zij zei met hem: Amen.
9 Dus sliepen ze die nacht allebei. En Raguel stond op, ging heen en maakte een graf,
10 Zeggende: Ik vrees dat ook hij dood zal zijn.
11 Maar toen Raguel in zijn huis kwam,
12 Hij zei tegen zijn vrouw Edna. Stuur een van de dienstmeisjes en laat haar kijken of hij nog leeft; zo niet, dan kunnen we hem begraven, en niemand weet het.
13 Toen deed het dienstmeisje de deur open, ging naar binnen en trof hen beiden slapend aan.
14 En hij kwam naar voren en vertelde hun dat hij nog leefde.
15 Toen prees Raguel God en zei: O God, u bent het waard geprezen te worden met alle zuivere en heilige lof; laat daarom uw heiligen u prijzen met al uw schepselen; en laten al uw engelen en uw uitverkorenen u voor altijd loven.
16 U moet geprezen worden, want u hebt mij blij gemaakt; en dat is niet tot mij gekomen wat ik vermoedde; maar Gij hebt ons behandeld overeenkomstig uw grote barmhartigheid.
17 U moet geprezen worden omdat u genade hebt gehad van twee die de eniggeboren kinderen van hun vaderen waren: schenk hen genade, o Heer, en eindig hun leven in gezondheid met vreugde en barmhartigheid.
18 Toen beval Raguel zijn dienaren het graf te vullen.
19 En hij hield het bruiloftsfeest veertien dagen.
20 Want voordat de dagen van het huwelijk voorbij waren, had Raguel hem onder ede gezegd dat hij niet zou vertrekken voordat de veertien dagen van het huwelijk waren verstreken;
21 En dan moest hij de helft van zijn bezittingen meenemen en veilig naar zijn vader gaan; en de rest zou moeten krijgen als ik en mijn vrouw dood zijn.

HOOFDSTUK 9

1 Toen riep Tobias Rafaël en zei tegen hem:
2 Broeder Azarias, neem een bediende en twee kamelen mee, en ga naar Rages of Media, naar Gabael, en breng mij het geld, en breng hem naar de bruiloft.
3 Want Raguel heeft gezworen dat ik niet zal vertrekken.
4 Maar mijn vader telt de dagen; en als ik lang wacht, zal het hem heel erg spijten.
5 Rafaël ging dus naar buiten, logeerde bij Gabael en gaf hem het handschrift. Deze bracht verzegelde zakken tevoorschijn en gaf ze aan hem.
6 En vroeg in de ochtend gingen ze allebei samen op pad en kwamen naar de bruiloft: en Tobias zegende zijn vrouw.

HOOFDSTUK 10

1Tobit, zijn vader, telde elke dag, en toen de dagen van de reis voorbij waren en ze niet kwamen,
2 Toen zei Tobit: Zijn ze vastgehouden? Of is Gabael dood en is er niemand die hem het geld kan geven?
3 Daarom had hij er veel spijt van.
4 Toen zei zijn vrouw tegen hem: Mijn zoon is dood, aangezien hij lang blijft; en zij begon over hem te jammeren en zei:
5 Nu kan het mij niets schelen, mijn zoon, sinds ik je heb laten gaan, het licht van mijn ogen.

6 Tegen wie Tobit zei: Zwijg, wees niet bezorgd, want hij is veilig.
7 Maar zij zei: Zwijg en bedrieg mij niet; mijn zoon is dood. En zij ging iedere dag de weg op die zij gingen, en at overdag geen vlees, en hield niet hele nachten op met het treuren over haar zoon Tobias, totdat de veertien dagen van de bruiloft waren verstreken, die Raguel had gezworen dat hij dat zou doen. daar doorbrengen. Toen zei Tobias tegen Raguel: 'Laat me gaan, want mijn vader en moeder kijken niet meer om mij te zien.
8 Maar zijn schoonvader zei tegen hem: Blijf bij mij, dan zal ik een bericht naar je vader sturen, en zij zullen hem vertellen hoe het met je gaat.
9 Maar Tobias zei: Nee; maar laat mij naar mijn vader gaan.
10 Toen stond Raguel op en gaf hem zijn vrouw Sara, en de helft van zijn goederen, bedienden, vee en geld.
11 En hij zegende hen en stuurde hen weg met de woorden: De God van de hemel geef jullie een voorspoedige reis, mijn kinderen.
12 En hij zei tegen zijn dochter: Eer uw vader en uw schoonmoeder, die nu uw ouders zijn, zodat ik een goed bericht over u mag horen. En hij kuste haar. Edna zei ook tegen Tobias: De Heer des hemels herstelt u, mijn dierbare broer, en geef dat ik uw kinderen van mijn dochter Sara mag zien voordat ik sterf, zodat ik mij mag verheugen voor het aangezicht van de Heer: zie, ik draag mijn dochter aan u over. speciaal vertrouwen; waar zijn haar niet smeken om kwaad te doen.

HOOFDSTUK 11

1 Na deze dingen ging Tobias heen, God prijzend dat Hij hem een voorspoedige reis had gegeven, en hij zegende Raguel en zijn vrouw Edna, en vervolgde zijn weg totdat ze Nineve naderden.
2 Toen zei Rafaël tegen Tobias: ‘Je weet, broeder, hoe je je vader hebt verlaten.
3 Laten we ons naar uw vrouw haasten en het huis in gereedheid brengen.
4 En neem de gal van de vis in je hand. Dus gingen ze hun weg, en de hond ging achter hen aan.
5 Nu zat Anna rond te kijken naar de weg naar haar zoon.
6 En toen zij hem zag aankomen, zei zij tegen zijn vader: Zie, uw zoon komt, en de man die met hem meeging.
7 Toen zei Rafaël: Ik weet het, Tobias, dat je vader zijn ogen zal openen.
8 Zalf daarom zijn ogen met de gal, en nadat hij ermee geprikt is, zal hij wrijven, en het wit zal wegvallen, en hij zal u zien.
9 Toen rende Anna naar buiten, viel haar zoon om de nek en zei tegen hem: Omdat ik je heb gezien, mijn zoon, ben ik van nu af aan tevreden te sterven. En ze huilden allebei.
10 Ook Tobit ging naar de deur en struikelde; maar zijn zoon rende naar hem toe.
11 En hij pakte zijn vader vast, en hij streek de gal op de ogen van zijn vader en zei: Heb goede hoop, mijn vader.
12 En toen zijn ogen pijnlijk begonnen te worden, wreef hij ze;
13 En het wit verdween uit zijn ooghoeken; en toen hij zijn zoon zag, viel hij op zijn nek.
14 En hij huilde en zei: Gezegend bent u, o God, en gezegend is uw naam voor altijd; en gezegend zijn al uw heilige engelen:
15 Want gij hebt gegeseld en medelijden met mij gekregen; want zie, ik zie mijn zoon Tobias. En zijn zoon ging blij naar binnen en vertelde zijn vader de grote dingen die hem in Media waren overkomen.
16Toen ging Tobit naar buiten om zijn schoondochter te ontmoeten bij de poort van Nineve, terwijl hij zich verheugde en God prees. En degenen die hem zagen waren verbaasd, omdat hij weer kon zien.
17 Maar Tobias dankte in hun bijzijn, omdat God medelijden met hem had. En toen hij bij zijn schoondochter Sara kwam, zegende hij haar en zei: Je bent welkom, dochter. God zij gezegend, die je tot ons heeft gebracht, en gezegend zij je vader en je moeder. En er was vreugde onder al zijn broeders die in Nineve waren.
18 En Achiacharus en de zoon van zijn broer Nasbas kwamen:
19 En de bruiloft van Tobias werd zeven dagen met grote vreugde gevierd.

HOOFDSTUK 12

1 Toen riep Tobit zijn zoon Tobias en zei tegen hem: Mijn zoon, zorg ervoor dat de man zijn loon krijgt, dat met je meeging, en jij moet hem meer geven.
2 En Tobias zei tegen hem: O vader, het kan mij geen kwaad hem de helft te geven van wat ik heb meegebracht:
3 Want hij heeft mij veilig bij u teruggebracht, en mijn vrouw gezond gemaakt, en mij het geld gebracht, en u eveneens genezen.
4 Toen zei de oude man: Het komt hem toe.
5 Daarom riep hij de engel en zei tegen hem: Neem de helft van alles wat u hebt meegebracht en ga veilig weg.
6 Toen haalde hij ze allebei uit elkaar en zei tegen hen: Prijs God, prijs hem, maak hem groot en prijs hem voor de dingen die hij jullie heeft aangedaan voor de ogen van allen die leven. Het is goed om God te prijzen en zijn naam te verhogen, en op eervolle wijze de werken van God te verkondigen; wees daarom niet traag om hem te prijzen.
7 Het is goed om het geheim van een koning geheim te houden, maar het is eervol om de werken van God te onthullen. Doe wat goed is, en geen kwaad zal u treffen.
8 Gebed is goed samen met vasten, aalmoezen en gerechtigheid. Een beetje met gerechtigheid is beter dan veel met onrechtvaardigheid. Het is beter aalmoezen te geven dan goud te verzamelen:
9 Want aalmoezen bevrijden van de dood en reinigen alle zonden. Degenen die aalmoezen en gerechtigheid uitoefenen, zullen gevuld worden met leven:
10 Maar zij die zondigen, zijn vijanden van hun eigen leven.
11 Ik zal zeker niets voor u verborgen houden. Want ik zei: Het was goed om het geheim van een koning geheim te houden, maar het was eervol om de werken van God te onthullen.
12 Welnu, toen u bad, en Sara, uw schoondochter, bracht ik de herinnering aan uw gebeden voor de Heilige; en toen u de doden begroef, was ik eveneens bij u.
13 En toen u niet aarzelde om op te staan en uw diner te verlaten om de doden te gaan bedekken, werd uw goede daad niet voor mij verborgen; maar ik was bij u.
14 En nu heeft God mij gestuurd om u en Sara, uw schoondochter, te genezen.
15 Ik ben Rafaël, een van de zeven heilige engelen, die de gebeden van de heiligen aanbieden, en die in en uit gaan voor de glorie van de Heilige.
16 Toen raakten ze allebei in paniek en vielen op hun gezicht, want ze waren bang.
17 Maar Hij zei tegen hen: Wees niet bang, want het zal u goed gaan; prijs daarom God.
18 Want niet vanwege enige gunst van mij, maar door de wil van onze God ben ik gekomen; prijs hem daarom voor altijd.
19 Al deze dagen ben ik aan u verschenen; maar ik heb niet gegeten of gedronken, maar jullie hebben wel een visioen gezien.

20 Nu dan dank God: want ik ga op naar hem die mij heeft gestuurd; maar schrijf alle dingen die gedaan worden in een boek.
21 En toen ze opstonden, zagen ze hem niet meer.
22 Toen beleden zij de grote en wonderbaarlijke werken van God, en hoe de engel van de Heer aan hen was verschenen.

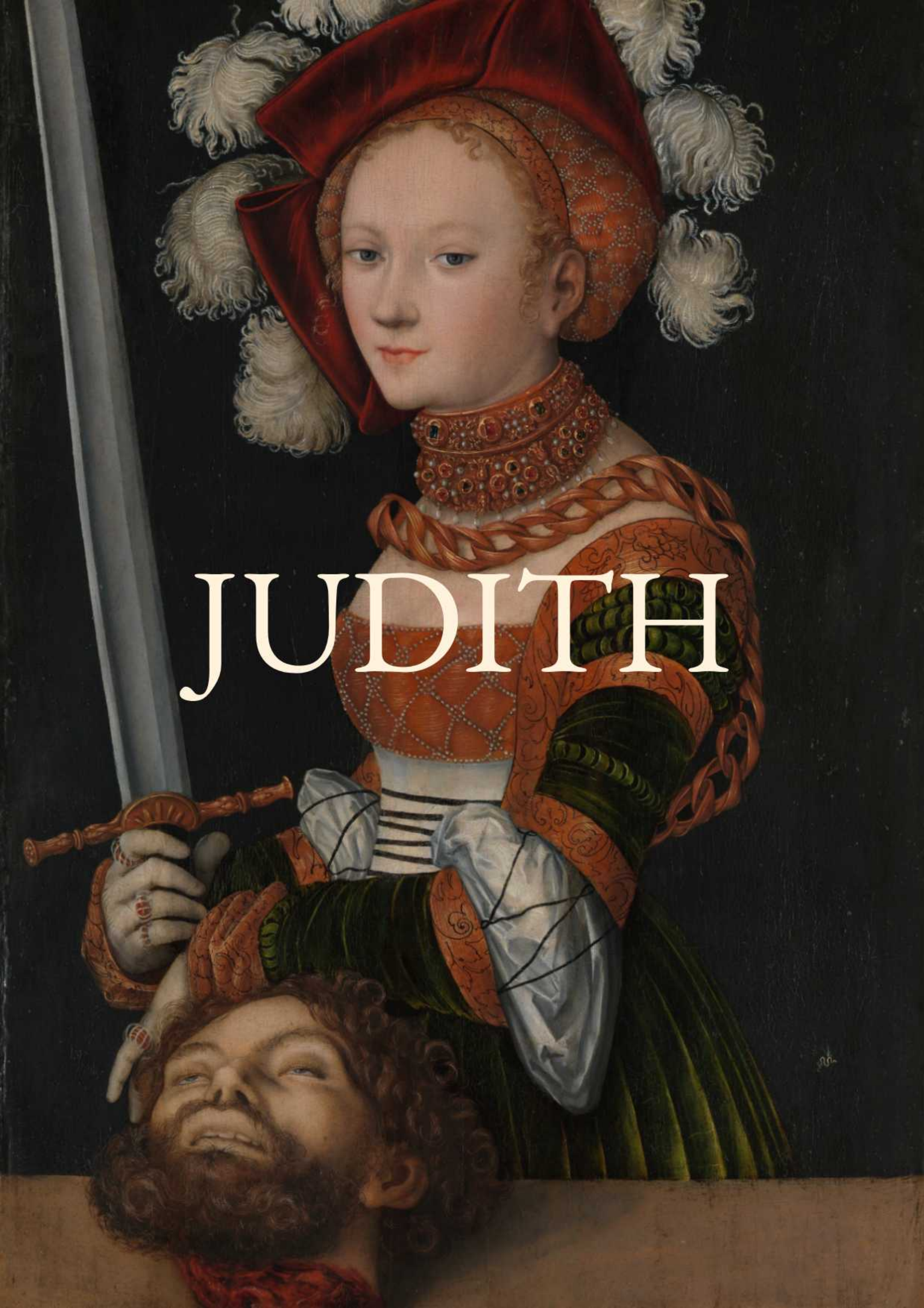
HOOFDSTUK 13

1 Toen schreef Tobit een vreugdegebed en zei: Gezegend zij God die eeuwig leeft, en gezegend zij zijn koninkrijk.
2 Want hij geselt en heeft barmhartigheid: hij leidt naar de hel en brengt weer naar boven: er is niemand die zijn hand kan ontwijken.
3 Belijd hem voor de heidenen, kinderen van Israël, want hij heeft ons onder hen verstrooid.
4 Maak daar zijn grootheid bekend en verheerlijk hem voor alle levenden: want hij is onze Heer, en hij is de God onze Vader voor altijd.
5 En hij zal ons geselen vanwege onze ongerechtigheden, en opnieuw barmhartigheid hebben, en ons verzamelen uit alle naties, onder wie hij ons heeft verstrooid.
6 Als u zich met heel uw hart en met geheel uw verstand tot hem wendt en oprecht tegenover hem handelt, dan zal hij zich tot u wenden en zijn aangezicht niet voor u verbergen. Kijk daarom wat hij met u zal doen, belijd het met uw hele mond, prijs de Heer van de macht en verheerlijk de eeuwige Koning. In het land van mijn gevangenschap prijs ik hem en verkondig ik zijn macht en majesteit aan een zondig volk. O zondaars, keer u om en doe gerechtigheid voor hem: wie kan zeggen of hij u zal accepteren en medelijden met u zal hebben?
7 Ik zal mijn God verheerlijken, en mijn ziel zal de Koning van de hemel loven en zich verheugen in zijn grootheid.
8Laat alle mensen spreken en laat iedereen hem prijzen vanwege zijn gerechtigheid.
9 O Jeruzalem, de heilige stad, hij zal u geselen vanwege de werken van uw kinderen, en opnieuw medelijden hebben met de zonen van de rechtvaardigen.
10 Loof de Heer, want Hij is goed; en prijs de eeuwige Koning, zodat zijn tabernakel met vreugde in u weer mag worden gebouwd, en laat Hij daar de gevangenen blij maken, en voor eeuwig liefhebben degenen die ellendig zijn.
11 Vele naties zullen van heinde en verre naar de naam van de Heer God komen met geschenken in hun handen, zelfs geschenken aan de Koning van de hemel; alle generaties zullen u met grote vreugde prijzen.
12 Vervloekt zijn allen die u haten, en gezegend zullen allen zijn die u voor altijd liefhebben.
13 Verheug u en wees blij voor de kinderen van de rechtvaardigen, want zij zullen bijeenkomen en de Heer van de rechtvaardigen prijzen.
14 O gezegend zijn zij die u liefhebben, want zij zullen zich verheugen in uw vrede; gezegend zijn zij die bedroefd zijn geweest over al uw gesels; want zij zullen zich over u verheugen als zij al uw heerlijkheid hebben gezien, en zij zullen voor altijd blij zijn.
15 Laat mijn ziel God, de grote Koning, prijzen.
16 Want Jeruzalem zal gebouwd worden met saffieren en smaragden, en kostbare stenen; uw muren en torens en kantelen met zuiver goud.
17 En de straten van Jeruzalem zullen geplaveid worden met beryl, karbonkel en stenen van Ofir.
18 En al haar straten zullen zeggen: Halleluja; en zij zullen Hem prijzen, zeggende: Gezegend zij God, die het voor altijd heeft verheerlijkt.

HOOFDSTUK 14

1 Tobit maakte dus een einde aan het loven van God.
2 En hij was achtvijftig jaar oud toen hij zijn gezichtsvermogen verloor, dat na acht jaar weer bij hem terugkwam; en hij gaf aalmoezen, en hij werd steeds banger voor de Heer God, en prees hem.
3 En toen hij hoogbejaard was, riep hij zijn zoon en de zonen van zijn zoon en zei tegen hem: Mijn zoon, neem je kinderen; want zie, ik ben oud en ben bereid dit leven te verlaten.
4 Ga naar Media, mijn zoon, want ik geloof zeker in de dingen die Jonas, de profeet, over Nineve sprak, dat het zal worden omvergeworpen; en dat er een tijdlang vrede zal zijn in Media; en dat onze broeders vanuit dat goede land op de aarde verspreid zullen liggen; en Jeruzalem zal een woestenij zijn, en het huis van God daarin zal verbrand worden, en het zal een tijdlang een woestenij zijn;
5 En dat God opnieuw barmhartigheid over hen zal hebben en hen weer in het land zal brengen, waar zij een tempel zullen bouwen, maar niet zoals de eerste, totdat de tijd van dat tijdperk is vervuld; en daarna zullen zij terugkeren uit alle plaatsen van hun ballingschap, en Jeruzalem glorierijk opbouwen, en het huis van God zal daarin voor altijd worden gebouwd met een glorieus gebouw, zoals de profeten erover hebben gesproken.
6 En alle volken zullen zich bekeren en de Heer God waarlijk vrezen, en hun afgoden begraven.
7 Zo zullen alle volken de Heer prijzen, en zijn volk zal God belijden, en de Heer zal zijn volk verhogen; en allen die de Heer God liefhebben in waarheid en gerechtigheid zullen zich verheugen en barmhartigheid tonen aan onze broeders.
8 En nu, mijn zoon, vertrek uit Nineve, omdat de dingen die de profeet Jonas heeft gesproken zeker zullen gebeuren.
9 Maar onderhoud de wet en de geboden en betoon u barmhartig en rechtvaardig, zodat het u goed zal gaan.
10 En begraaf mij fatsoenlijk, en uw moeder met mij; maar blijf niet langer in Nineve. Bedenk, mijn zoon, hoe Aman omging met Achiacharus die hem grootbracht, hoe hij hem uit het licht in de duisternis bracht, en hoe hij hem opnieuw beloonde: toch werd Achiacharus gered, maar de ander kreeg zijn beloning: want hij daalde af in de duisternis. Manasses gaf aalmoezen en ontsnapte aan de strikken van de dood die ze voor hem hadden gezet. Maar Aman viel in de strik en kwam om.
11 Daarom nu, mijn zoon, bedenk wat een aalmoes doet, en hoe gerechtigheid bevrijdt. Toen hij deze dingen had gezegd, gaf hij de geest in bed, toen hij honderdachtvijftig jaar oud was; en hij begroef hem eervol.
12 En toen zijn moeder Anna dood was, begroef hij haar bij zijn vader. Maar Tobias vertrok met zijn vrouw en kinderen naar Ecbatane, naar Raguel, zijn schoonvader,
13 Waar hij eervol oud werd, en zijn vader en schoonmoeder eervol begroef, en hij erfde hun bezittingen, en die van zijn vader Tobit.
14 En hij stierf in Ecbatane in Media, toen hij honderdzevenentwintig jaar oud was.
15 Maar voordat hij stierf hoorde hij van de verwoesting van Nineve, die werd ingenomen door Nabuchodonosor en Assuerus; en vóór zijn dood verheugde hij zich over Nineve.

JUDITH

HOOFDSTUK 1

1 In het twaalfde regeringsjaar van Nabuchodonosor, die regeerde in Nineve, de grote stad; in de dagen van Arphaxad, die regeerde over de Meden in Ecbatane,
2 En in Ecbatane werden muren rondom gebouwd van stenen, drie el breed en zes el lang, en de hoogte van de muur zeventig el, en de breedte daarvan vijftig el.
3 En plaats zijn torens op de poorten ervan, honderd el hoog, en de breedte ervan in het fundament zestig el.
4 En hij maakte de poorten ervan, poorten die waren verhoogd tot een hoogte van zeventig el, en de breedte ervan was veertig el, voor het uitgaan van zijn machtige legers, en voor het opstellen van zijn voetvolk.
5 Zelfs in die dagen voerde koning Nabuchodonosor oorlog met koning Arphaxad in de grote vlakte, de vlakte aan de grens van Ragau.
6 En allen die in het bergland woonden, en allen die bij de Eufraat, en de Tigris en Hydaspes woonden, en de vlakte van Arioch, de koning van de Elymeërs, en zeer vele naties van de zonen van Chelod, kwamen naar hem toe. naar de strijd.
7 Toen stuurde Nabuchodonosor, de koning van de Assyriërs, een boodschap naar allen die in Perzië woonden, en naar allen die westwaarts woonden, en naar degenen die in Cilicië, en Damascus, en Libanus, en Antilibanus, en naar allen die aan de zeekust woonden, woonden:
8 En tot degenen onder de volken die van Karmel en Galaad waren, en het hogere Galilea, en de grote vlakte van Esdrelom:
9 En aan allen die in Samaria waren en haar steden, en aan de overkant van de Jordaan, tot aan Jeruzalem, en Betane, en Chelus, en Kades, en de rivier van Egypte, en Taphnes, en Ramesse, en het hele land Gesem,
10 Totdat u voorbij Tanis en Memphis komt, en tot alle inwoners van Egypte, totdat u aan de grens van Ethiopië komt.
11 Maar alle inwoners van het land hielden zich niet aan het gebod van Nabuchodonosor, de koning van de Assyriërs, en gingen niet met hem mee ten strijde; want ze waren niet bang voor hem: ja, hij stond voor hen als één man, en ze stuurden zijn ambassadeurs zonder resultaat en met schande van hen weg.
12 Daarom was Nabuchodonosor erg boos op heel dit land, en hij zwoer bij zijn troon en koninkrijk dat hij zeker gewroken zou worden op al die kusten van Cilicië, en Damascus, en Syrië, en dat hij met het zwaard alle inwoners van het land Moab, en de kinderen van Ammon, en heel Judea, en alles wat in Egypte was, totdat jullie bij de grens van de twee zeeën komen.
13 Toen marcheerde hij in slagorde met zijn macht tegen koning Arphaxad in het zeventiende jaar, en hij overwon in zijn strijd: want hij wierp de hele macht van Arphaxad omver, en al zijn ruiters, en al zijn strijdwagens.
14 En werd heer over zijn steden, en kwam naar Ecbatane, en nam de torens in, en verwoestte de straten ervan, en veranderde de schoonheid ervan in schande.
15 Hij nam ook Arphaxad in de bergen van Ragau in, sloeg hem door met zijn pijlen en vernietigde hem die dag volkomen.
16 Dus keerde hij daarna terug naar Nineve; zowel hij als zijn hele gezelschap van verschillende naties bestond uit een zeer grote menigte krijgslieden, en daar nam hij zijn gemak en gaf een feestmaal, zowel hij als zijn leger, honderdtwintig dagen.

HOOFDSTUK 2

1 En in het achttiende jaar, de tweeëntwintigste dag van de eerste maand, werd er in het huis van Nabuchodonosor, de koning van de Assyriërs, gesproken dat hij, zoals hij zei, zich op de hele aarde zou wreken.
2 Dus riep hij al zijn officieren en al zijn edelen bij zich, deelde zijn geheime raad met hen mee, en besloot uit zijn eigen mond de verdrukking van de hele aarde.
3 Toen besloten zij om al het vlees dat het gebod van zijn mond niet gehoorzaamde, te vernietigen.
4 En toen hij zijn raadsbesluit had beëindigd, riep Nabuchodonosor, de koning van de Assyriërs, Holofernes de opperbevelhebber van zijn leger, dat naast hem stond, en zei tegen hem.
5 Zo zegt de grote koning, de heer van de hele aarde: Zie, u zult uit mijn aanwezigheid vertrekken en mannen meenemen die op hun eigen kracht vertrouwen, honderdtwintigduizend voetvolk; en het aantal paarden met hun berijders twaalfduizend.
6 En gij zult tegen het gehele westelijke land optrekken, omdat zij mijn gebod ongehoorzaam zijn geweest.
7 En u zult verklaren dat zij aarde en water voor mij bereiden: want ik zal in mijn toorn tegen hen uitgaan en de hele aarde met de voeten van mijn leger bedekken, en ik zal ze als buit aan hen geven. hen:
8 Zodat hun verslagenen hun valleien en beken zullen vullen, en de rivier gevuld zal worden met hun doden, totdat hij overstroomt.
9 En Ik zal ze gevangenen naar de uiterste delen van de hele aarde leiden.
10 Daarom zult u uitgaan. en neem van tevoren al hun kustgebieden voor mij in beslag; en als zij zich aan u willen overgeven, zult u ze voor mij bewaren tot de dag van hun bestraffing.
11 Maar wat betreft hen die in opstand komen, laat uw oog hen niet sparen; maar breng ze ter slachting en bederf ze waar je ook gaat.
12 Want zo waar ik leef, en door de kracht van mijn koninkrijk, wat ik ook heb gesproken, dat zal ik met mijn hand doen.
13 En pas op dat u geen van de geboden van uw heer overtreedt, maar voer ze volledig uit, zoals Ik u geboden heb, en aarzel niet om ze te doen.
14 Toen verliet Holofernes het bijzijn van zijn heer en riep alle gouverneurs en kapiteins en de officieren van het leger van Assur bijeen;
15 En hij verzamelde de uitverkoren mannen voor de strijd, zoals zijn heer hem had opgedragen, tot honderdtwintigduizend en twaalfduizend boogschutters te paard;
16 En hij rangschikte ze, zoals een groot leger voor de oorlog is bevolen.
17 En hij nam kamelen en ezels als rijtuig, een zeer groot aantal; en schapen en ossen en ontelbare geiten als voorziening:
18 En een overvloed aan levensmiddelen voor iedere man van het leger, en heel veel goud en zilver uit het huis van de koning.
19 Toen ging hij uit met al zijn macht om op reis voor koning Nabuchodonosor uit te gaan, en om de hele aarde westwaarts te bestrijken met hun wagens, en ruiters, en hun uitverkoren voetvolk.
20 Een groot aantal en ook diverse landen kwamen met hen mee als sprinkhanen en als het zand van de aarde: want de menigte was ontelbaar.
21 En zij vertrokken vanuit Nineve op een reis van drie dagen naar de vlakte van Bectileth, en sloegen hun kamp op van Bectileth nabij de berg die aan de linkerkant van het bovenste Cilicië ligt.

22 Toen nam hij zijn hele leger, zijn voetvolk, zijn ruiters en strijdwagens, en trok vandaar naar het bergland;
23 En hij vernietigde Phud en Lud, en plunderde alle kinderen van Rasses en de kinderen van Israël, die zich in de richting van de wildernis ten zuiden van het land van de Chelliërs bevonden.
24 Toen trok hij over de Eufraat en trok door Mesopotamië, en verwoestte alle hoge steden aan de rivier de Arbonai, totdat u bij de zee kwam.
25 En hij nam de grens van Cilicië in, doodde iedereen die hem tegenstond, en kwam bij de grens van Jafeth, die zuidwaarts lag, tegenover Arabië.
26 Hij omsingelde ook al de kinderen van Madian, en verbrandde hun tenten, en verwoestte hun schaapskooien.
27 Toen daalde hij af naar de vlakte van Damascus, ten tijde van de tarweoogst, en verbrandde al hun velden, en vernietigde hun schapen en runderen; ook plunderde hij hun steden, en verwoestte hun landen volkomen, en sloeg al hun jonge mannen met de scherpte van het zwaard.
28 Daarom trof de angst en angst voor hem alle inwoners van de zeekusten, die in Sidon en Tyrus waren, en degenen die in Sur en Ocina woonden, en allen die in Jemnaan woonden; en zij die in Azotus en Ascalon woonden, vreesden hem enorm.

HOOFDSTUK 3

1 Daarom stuurden zij gezanten naar hem toe om over de vrede te spreken, en zeiden:
2 Zie, wij, de dienaren van Nabuchodonosor, de grote koning, liggen voor u; gebruik ons zoals goed is in uw ogen.
3 Zie, onze huizen en al onze plaatsen, en al onze tarwevelden, en schapen en runderen, en al de loges van onze tenten liggen voor uw aangezicht; gebruik ze zoals u wilt.
4 Zie, zelfs onze steden en de inwoners daarvan zijn uw dienaren; kom en handel met hen zoals u goeddunkt.
5 De mannen kwamen dus naar Holofernes en vertelden het hem op deze manier.
6 Toen daalde hij af naar de zeekust, zowel hij als zijn leger, en plaatste garnizoenen in de hoge steden, en haalde daaruit uitverkoren mannen ter hulp.
7 Zo ontvingen zij en het hele land rondom hen met bloemenslingers, met dansen en met timbres.
8 Toch gooide hij hun grenzen neer en hakte hun bosjes om: want hij had besloten alle goden van het land te vernietigen, dat alle volken alleen Nabuchodonosor zouden aanbidden, en dat alle talen en stammen hem als god zouden aanroepen.
9 Ook trok hij over naar Esdraëlon, dicht bij Judea, tegenover de grote zeestraat van Judea.
10 En hij sloeg een kamp op tussen Geba en Scythopolis, en bleef daar een hele maand, om alle rijtuigen van zijn leger bijeen te brengen.

HOOFDSTUK 4

1 De kinderen van Israël, die in Judea woonden, hoorden alles wat Holofernes, de opperbevelhebber van Nabuchodonosor, de koning van de Assyriërs, de volken had aangedaan, en op welke manier hij al hun tempels had verwoest en vernietigd.
2 Daarom waren zij buitengewoon bang voor hem en maakten zich zorgen over Jeruzalem en over de tempel van de Heer, hun God.
3 Want zij waren onlangs teruggekeerd uit de ballingschap, en heel het volk van Judea was onlangs bijeengekomen; en de vaten, en het altaar, en het huis werden geheiligd na de ontwijding.
4 Daarom stuurden zij een boodschap naar de hele kust van Samaria, en naar de dorpen, en naar Bethoron, en Belmen, en Jericho, en naar Choba, en Esora, en naar het dal van Salem.
5 En zij bezaten zich van tevoren alle toppen van de hoge bergen, en versterkten de dorpen die daarin waren, en legden levensmiddelen op voor de oorlogsvoorziening: want hun velden waren pas laat geoogst.
6 Ook de hogepriester Joacim, die in die dagen in Jeruzalem was, schreef aan hen die in Bethulië en Betomestam woonden, dat tegenover Esdraëlon ligt, in de open streek, vlakbij Dothaim:
7 Ze gaven hen de opdracht de doorgangen van het bergland te behouden; want daardoor was er een ingang naar Judea, en het was gemakkelijk om hen tegen te houden die naar boven wilden komen, omdat de doorgang recht was, voor maximaal twee mannen.
8 En de kinderen van Israël deden zoals de hogepriester Joacim hun geboden had, evenals de Ouden van het gehele volk van Israël dat in Jeruzalem woonde.
9 Toen riep iedere man van Israël met grote vurigheid tot God, en met grote heftigheid vernederden zij hun ziel:
10 Zowel zij als hun vrouwen en hun kinderen, en hun vee, en alle vreemdelingen en huurlingen, en hun met geld gekochte bedienden, deden een zak om hun lendenen.
11 Zo vielen alle mannen en vrouwen, en de kleine kinderen, en de inwoners van Jeruzalem voor de tempel, en wierpen as op hun hoofd, en spreidden hun rouwgewaad uit voor het aangezicht van de Heer; ook legden zij een rouwgewaad rond het altaar,
12 En riepen allen met één instemming ernstig tot de God van Israël, dat Hij hun kinderen niet als prooi zou geven, en hun vrouwen niet als buit, en de steden van hun erfdeel aan vernietiging, en het heiligdom aan ontheiliging en smaad, en waar de naties zich over kunnen verheugen.
13 God hoorde hun gebeden en keek naar hun ellende. Want het volk vastte vele dagen in heel Judea en Jeruzalem voor het heiligdom van de Heer, de Almachtige.
14 En de hogepriester Joacim, en alle priesters die voor het aangezicht van de Heer stonden, en zij die de Heer dienden, lieten hun lendenen omgorden met een zak en brachten de dagelijkse brandoffers, met de geloften en vrije gaven van het volk.
15 En ze hadden as op hun mijten, en riepen tot de Heer met al hun macht, dat Hij genadig naar het hele huis van Israël zou kijken.

HOOFDSTUK 5

1 Toen werd aan Holofernes, de opperbevelhebber van het leger van Assur, bekendgemaakt dat de kinderen van Israël zich op de oorlog hadden voorbereid en de doorgangen van het bergland hadden afgesloten, en alle toppen van de hoge heuvels hadden versterkt en belemmeringen opgeworpen in de champagnelanden:
2 Waarop hij zeer boos werd en alle vorsten van Moab en de bevelhebbers van Ammon en alle gouverneurs van de zeekust bij zich riep.
3 En hij zei tegen hen: Vertel mij nu, zonen van Chanaän, wie dit volk is, dat in het bergland woont, en wat de steden zijn die zij bewonen, en hoe groot de menigte van hun leger is, en waarin hun macht en kracht, en welke koning over hen is aangesteld, of aanvoerder van hun leger;
4 En waarom hebben zij besloten mij niet te komen ontmoeten, meer dan alle inwoners van het westen?
5 Toen zei Achior, de aanvoerder van alle zonen van Ammon: Laat mijn heer nu een woord horen uit de mond van uw

dienaar, en ik zal u de waarheid verkondigen over dit volk dat dichtbij u woont en in de berglanden woont. en er zal geen leugen uit de mond van uw dienaar komen.
6 Dit volk stamt af van de Chaldeeën:
7 En zij verbleven tot nu toe in Mesopotamië, omdat zij de goden van hun vaderen, die zich in het land Chaldea bevonden, niet wilden volgen.
8 Want zij verlieten de weg van hun voorouders en aanbaden de God van de hemel, de God die zij kenden. Daarom wierpen zij hen uit het aangezicht van hun goden, vluchtten naar Mesopotamië en verbleven daar vele dagen.
9 Toen gebood hun God hen om de plaats waar zij als vreemdelingen woonden te verlaten en naar het land Chanaän te gaan, waar zij woonden en werden vermeerderd met goud en zilver, en met heel veel vee.
10 Maar toen een hongersnood het hele land Chanaän bedekte, trokken ze naar Egypte en verbleven daar, terwijl ze gevoed werden, en werden daar tot een grote menigte, zodat hun natie niet te tellen was.
11 Daarom stond de koning van Egypte tegen hen op, handelde listig met hen, bracht hen omlaag door met stenen te werken en maakte hen tot slaven.
12 Toen riepen zij tot hun God, en Hij sloeg het hele land Egypte met ongeneeslijke plagen; daarom wierpen de Egyptenaren hen uit hun zicht.
13 En God droogde de Rode Zee voor hen op,
14 En bracht hen naar de berg Sina en Cades-Barne, en verdreef allen die in de wildernis woonden.
15 Zij woonden dus in het land van de Amorieten, en zij vernietigden door hun kracht heel Esebon, en toen zij de Jordaan overstaken, namen zij het hele bergland in bezit.
16 En zij wierpen voor zich uit de Kanaänieten, de Ferezieten, de Jebusieten en de Sychemieten, en al de Gergesieten, en zij woonden vele dagen in dat land.
17 En hoewel zij niet zondigden voor hun God, waren zij voorspoedig, omdat de God die de ongerechtigheid haat, met hen was.
18 Maar toen zij afweken van de weg die Hij hun had aangewezen, werden zij in vele zeer hevige veldslagen vernietigd en werden zij als gevangenen naar een land geleid dat niet het hunne was, en de tempel van hun God werd met de grond gelijk gemaakt, en hun steden werden verwoest. door de vijanden ingenomen.
19 Maar nu zijn zij tot hun God teruggekeerd en zijn zij opgekomen uit de plaatsen waar zij verstrooid waren, en hebben Jeruzalem in bezit genomen, waar hun heiligdom is, en zij zitten in het bergland; want het was verlaten.
20 Welnu, mijn heer en gouverneur, als er enige dwaling tegen dit volk wordt begaan en zij zondigen tegen hun God, laten we dan bedenken dat dit hun ondergang zal zijn, en laten we optrekken, en we zullen ze overwinnen.
21 Maar als er geen ongerechtigheid in hun volk is, laat mijn heer dan nu voorbijgaan, opdat hun Heer hen niet verdedigt en hun God voor hen is, en wij een smaad worden voor de hele wereld.
22 En toen Achior deze woorden had geëindigd, mompelde al het volk dat rondom de tent stond, en de voornaamste mannen van Holofernes en allen die aan de zeezijde en in Moab woonden, zeiden dat hij hem moest doden.
23 Want, zeggen zij, wij zullen niet bang zijn voor het aangezicht van de kinderen van Israël: want zie, het is een volk dat geen kracht of kracht heeft voor een sterke strijd.
24 Nu dan, heer Holofernes, zullen wij optrekken, en zij zullen een prooi zijn die door uw gehele leger zal worden verslonden.

HOOFDSTUK 6

1 En toen het tumult van de mannen rond de raad was opgehouden, zei Holofernes, de opperbevelhebber van het leger van Assur, tegen Achior en alle Moabieten in aanwezigheid van het hele gezelschap van andere naties:
2 En wie bent u, Achior en de huurlingen van Efraïm, die u vandaag tegen ons hebt geprofeteerd en hebt gezegd dat wij geen oorlog tegen het volk van Israël moeten voeren, omdat hun God hen zal verdedigen? en wie is God anders dan Nabuchodonosor?
3 Hij zal zijn macht zenden en hen van de aardbodem vernietigen, en hun God zal hen niet bevrijden; maar wij, zijn dienaren, zullen hen als één man vernietigen; want ze zijn niet in staat de kracht van onze paarden te behouden.
4 Want wij zullen hen met hen vertrappen, en hun bergen zullen dronken zijn van hun bloed, en hun velden zullen gevuld zijn met hun dode lichamen, en hun voetstappen zullen voor ons niet stand kunnen houden, want zij zullen volkomen omkomen. zegt koning Nabuchodonosor, heer van de hele aarde: want hij zei: Geen van mijn woorden zal tevergeefs zijn.
5 En jij, Achior, een huurling van Ammon, die deze woorden hebt gesproken op de dag van jouw ongerechtigheid, zult mijn aangezicht vanaf deze dag niet meer zien, totdat ik wraak neem op dit volk dat uit Egypte is gekomen.
6 En dan zal het zwaard van mijn leger, en de menigte van hen die mij dienen, door uw zijden gaan, en u zult onder hun doden vallen, wanneer ik terugkom.
7 Nu zullen mijn dienaren u terugbrengen naar het bergland en u in een van de steden van de doorgangen plaatsen.
8 En u zult niet omkomen, totdat u samen met hen wordt vernietigd.
9 En als u uzelf ervan overtuigt dat ze zullen worden meegenomen, laat uw gelaat dan niet verstijven: ik heb het gesproken en geen van mijn woorden zal tevergeefs zijn.
10 Toen gaf Holofernes zijn dienaren, die in zijn tent wachtten, het bevel Achior mee te nemen en hem naar Bethulia te brengen, en hem in de handen van de kinderen van Israël over te leveren.
11 Zijn dienaren namen hem dus mee en brachten hem uit het kamp naar de vlakte. Zij gingen vanuit het midden van de vlakte het bergland in en kwamen bij de bronnen die onder Bethulia lagen.
12 Toen de mannen van de stad hen zagen, pakten zij hun wapens en gingen de stad uit naar de top van de heuvel. Iedereen die een slinger gebruikte, weerhield hen ervan naar boven te komen door stenen tegen hen te gooien.
13 Niettemin nadat ze in het geheim onder de heuvel waren beland, bonden ze Achior vast, wierpen hem neer, lieten hem achter aan de voet van de heuvel en keerden terug naar hun heer.
14 Maar de Israëlieten daalden af uit hun stad, kwamen naar hem toe, lieten hem los, brachten hem naar Bethulia en stelden hem voor aan de gouverneurs van de stad.
15 Dat waren in die dagen Ozias, de zoon van Micha, uit de stam Simeon, en Chabris, de zoon van Gothoniel, en Charmis, de zoon van Melchiel.
16 En zij riepen alle ouden van de stad bijeen, en al hun jongeren liepen samen met hun vrouwen naar de vergadering, en zij plaatsten Achior in het midden van hun hele volk. Toen vroeg Ozias hem wat er was gedaan.
17 En hij antwoordde en vertelde hun de woorden van de raad van Holofernes, en alle woorden die hij had gesproken te midden van de vorsten van Assur, en alles wat Holofernes trots tegen het huis van Israël had gesproken.

18 Toen viel het volk neer, aanbad God en riep tot God. gezegde,
19 O Heer God van de hemel, aanschouw hun trots, en heb medelijden met de lage staat van onze natie, en kijk naar het gezicht van hen die vandaag voor U geheiligd zijn.
20 Toen troostten zij Achior en prezen hem enorm.
21 En Ozias nam hem uit de vergadering mee naar zijn huis en maakte een feestmaal voor de oudsten; en zij riepen die hele nacht de God van Israël om hulp.

HOOFDSTUK 7

1 De volgende dag beval Holofernes zijn hele leger en al zijn volk dat gekomen was om zijn deel te nemen, dat zij hun kamp tegen Bethulia moesten optrekken, om vooraf de beklimmingen van het bergland in te nemen en oorlog te voeren tegen de kinderen van Israël. .
2 Toen trokken hun sterke mannen op die dag hun kampen op, en het leger van de krijgslieden bestond uit honderdzeventigduizend voetvolk en twaalfduizend ruiters, afgezien van de bagage, en andere mannen die onder hen te voet waren, een zeer grote menigte. .
3 En zij legerden zich in de vallei dichtbij Bethulia, bij de bron, en zij verspreidden zich in de breedte over Dothaim tot aan Belmaim, en in de lengte van Bethulia tot Cynamon, dat tegenover Esdraelon ligt.
4 Toen de kinderen van Israël de menigte van hen zagen, raakten ze zeer verontrust en zeiden een ieder tegen zijn buurman: Nu zullen deze mannen de aardbodem oplikken; want noch de hoge bergen, noch de valleien, noch de heuvels kunnen hun gewicht dragen.
5 Toen pakte iedereen zijn oorlogswapens op, en toen ze vuur op hun torens hadden aangestoken, bleven ze de hele nacht staan kijken.
6 Maar op de tweede dag bracht Holofernes al zijn ruiters tevoorschijn voor de ogen van de kinderen van Israël die in Bethulia waren,
7 En bekeek de doorgangen naar de stad, en kwam bij de bronnen van hun wateren, en nam ze in, en plaatste garnizoenen van krijgslieden over hen, en hijzelf ging op weg naar zijn volk.
8 Toen kwamen alle leiders van de kinderen van Esau en alle bestuurders van het volk van Moab en de kapiteins van de zeekust naar hem toe en zeiden:
9 Laat onze heer nu een woord horen, zodat er geen omverwerping in uw leger zal plaatsvinden.
10 Want dit volk van de Israëlieten vertrouwt niet op zijn speren, maar op de hoogte van de bergen waarin zij wonen, omdat het niet gemakkelijk is om de toppen van hun bergen te bereiken.
11 Nu dan, mijn heer, vecht niet tegen hen in slagorde, en er zal niet één man van uw volk omkomen.
12 Blijf in uw kamp en houd al de mannen van uw leger onder uw hoede, en laat uw dienaren de waterbron die aan de voet van de berg uitmondt in hun handen krijgen.
13 Want alle inwoners van Bethulia hebben daar hun water; Zo zullen de dorst hen doden, en zij zullen hun stad opgeven, en wij en ons volk zullen optrekken naar de toppen van de nabijgelegen bergen, en zullen daar hun kamp opslaan, om te waken dat niemand de stad uitgaat.
14 Zo zullen zij en hun vrouwen en hun kinderen door vuur verteerd worden, en voordat het zwaard tegen hen komt, zullen zij omvergeworpen worden in de straten waar zij wonen.
15 Zo zult u hun een slechte beloning geven; omdat zij in opstand kwamen en uw persoon niet vreedzaam tegemoet gingen.
16 En deze woorden behaagden Holofernes en al zijn dienaren, en hij gaf opdracht te doen zoals zij hadden gesproken.
17 Zo vertrok het kamp van de kinderen van Ammon, en met hen vijfduizend van de Assyriërs, en zij sloegen hun kamp op in de vallei, en namen de wateren en de waterbronnen van de kinderen van Israël.
18 Toen trokken de kinderen van Esau op met de kinderen van Ammon, en sloegen hun kamp op in het bergland tegenover Dothaim; en zij stuurden sommigen van hen naar het zuiden en naar het oosten, tegen Ekrebel, dat dichtbij Chusi ligt, dat wil zeggen aan de beek Mochmur; en de rest van het leger van de Assyriërs kampeerde in de vlakte en bedekte het oppervlak van het hele land; en hun tenten en rijtuigen werden voor een zeer grote menigte opgezet.
19 Toen riepen de kinderen van Israël tot de Heer, hun God, omdat hun hart begaf, want al hun vijanden hadden hen rondom omringd, en er was geen manier om uit hun midden te ontsnappen.
20 Zo bleef het hele gezelschap van Assur om hen heen, zowel hun voetvolk, strijdwagens als ruiters, vier en dertig dagen, zodat al hun waterschepen alle inwoners van Bethulia tekortschoten.
21 En de waterbakken werden geleegd, en zij hadden een dag lang geen water meer om vol te drinken; want zij gaven hun met mate te drinken.
22 Daarom waren hun jonge kinderen moedeloos, en hun vrouwen en jonge mannen vielen flauw van de dorst, en vielen neer in de straten van de stad en bij de doorgangen van de poorten, en er was geen kracht meer in hen.
23 Toen verzamelde al het volk zich bij Ozias en bij het hoofd van de stad, zowel jonge mannen als vrouwen en kinderen, en riep met luide stem en zei in het bijzijn van alle oudsten:
24 God zij rechter tussen ons en u: want u hebt ons grote schade toegebracht, doordat u geen vrede van de kinderen van Assur hebt geëist.
25 Want nu hebben we geen helper: maar God heeft ons in hun handen verkocht, zodat we voor hen zouden worden neergeworpen met dorst en grote vernietiging.
26 Roep ze nu bij u en lever de hele stad uit als buit voor het volk van Holofernes en voor zijn hele leger.
27 Want het is beter voor ons om voor hen tot roof te worden gemaakt dan om van de dorst te sterven; want wij zullen zijn dienaren zijn, zodat onze ziel mag leven en de dood van onze kinderen niet voor onze ogen zal zien, noch van onze vrouwen, noch van onze kinderen. onze kinderen sterven.
28 Wij getuigen tegen u van de hemel en de aarde, en van onze God en Heer van onze vaderen, die ons straft naar onze zonden en de zonden van onze vaderen, dat Hij niet doet zoals wij vandaag hebben gezegd.
29 Toen ontstond er met één instemming een groot geween in het midden van de vergadering; en zij riepen tot de Heer God met luide stem.
30 Toen zei Ozias tegen hen: Broeders, heb goede moed, laten we het nog vijf dagen volhouden, waarin de Heer, onze God, zijn genade op ons kan richten; want Hij zal ons niet geheel in de steek laten.
31 En als deze dagen voorbijgaan en er geen hulp tot ons komt, zal ik overeenkomstig uw woord handelen.
32 En hij verspreidde het volk, ieder op zijn eigen verantwoordelijkheid; en zij gingen naar de muren en torens van hun stad, en stuurden de vrouwen en kinderen naar hun huizen; en zij werden zeer laag in de stad gebracht.

HOOFDSTUK 8

1 In die tijd hoorde Judith hiervan, de dochter van Merari, de zoon van Ox, de zoon van Jozef, de zoon van Ozel, de zoon van Elcia, de zoon van Ananias, de zoon van Gedeon, de zoon van Rafaïm , de zoon van Acitho, de zoon van Eliu, de zoon van Eliab, de zoon van Nathanaël, de zoon van Samael, de zoon van Salasadal, de zoon van Israël.
2 En Manasse was haar echtgenoot, van haar stam en verwanten, die stierf tijdens de gerstoogst.
3 Want terwijl hij toezicht hield op de schovenbinders in het veld, kwam de hitte op zijn hoofd. Hij viel op zijn bed en stierf in de stad Bethulia. Ze begroeven hem bij zijn vaderen in het veld tussen Dothaim en Balamo. .
4 Judith was dus drie jaar en vier maanden weduwe in haar huis.
5 En zij maakte een tent voor haar op de top van haar huis, trok een zak om haar lendenen aan en trok de kleding van haar weduwe aan.
6 En zij vastte al de dagen van haar weduwschap, behalve de avonden van de sabbatten, en de sabbatten, en de vooravonden van de nieuwe manen, en de nieuwe manen en de feesten en plechtige dagen van het huis van Israël.
7 Ze had ook een mooi uiterlijk en was heel mooi om te zien; en haar man Manasse had haar goud en zilver, en dienstknechten en dienstmaagden, en vee, en land achtergelaten; en zij bleef op hen.
8 En er was niemand die haar een kwaad woord gaf; omdat ze God enorm vreesde.
9 Toen ze nu de kwade woorden van het volk tegen de stadhouder hoorde, vielen ze flauw door gebrek aan water; want Judith had alle woorden gehoord die Ozias tot hen had gesproken, en dat hij had gezworen de stad na vijf dagen aan de Assyriërs te leveren;
10 Toen stuurde ze haar dienstmeisje, die de leiding had over alles wat zij bezat, om Ozias, Chabris en Charmis, de Ouden van de stad, op te roepen.
11 En zij kwamen naar haar toe en zij zei tegen hen: Luister nu naar mij, o gouverneurs van de inwoners van Bethulia, want uw woorden die u vandaag voor het volk hebt gesproken, zijn niet juist, wat betreft deze eed die u hebt afgelegd en uitgesproken. tussen God en u, en hebben beloofd de stad aan onze vijanden over te leveren, tenzij de Heer zich binnen deze dagen omdraait om u te helpen.
12 En wie bent u nu die God vandaag op de proef hebt gesteld en in plaats van God onder de mensenkinderen staat?
13 En beproef nu de Heer, de Almachtige, maar u zult nooit iets weten.
14 Want u kunt de diepte van het hart van de mens niet vinden, noch kunt u de dingen waarnemen die hij denkt. Hoe kunt u dan God zoeken, die al deze dingen heeft gemaakt, en zijn gedachten kennen, of zijn voornemen begrijpen? Nee, mijn broeders, wek de Heer, onze God, niet tot toorn op.
15 Want als hij ons niet binnen deze vijf dagen wil helpen, heeft hij de macht om ons te verdedigen wanneer hij wil, zelfs elke dag, of om ons voor onze vijanden te vernietigen.
16 Bind de raadgevingen van de Heer, onze God, niet vast: want God is niet als een mens, zodat hij bedreigd kan worden; noch is hij als een mensenzoon, dat hij zou aarzelen.
17 Laten wij daarom wachten op zijn verlossing, en een beroep op hem doen om ons te helpen, en hij zal onze stem horen, als het hem behaagt.
18 Want er is niemand in onze tijd opgestaan, noch is er nu in deze tijd iemand, noch stam, noch familie, noch volk, noch stad onder ons, die goden aanbidt die met handen zijn gemaakt, zoals voorheen.
19 Om die reden werden onze vaderen aan het zwaard overgegeven en als buit, en kregen ze een grote val voor onze vijanden.
20 Maar we kennen geen andere god, daarom vertrouwen we erop dat hij ons, noch iemand van onze natie, zal verachten.
21 Want als wij zo worden ingenomen, zal heel Judea verwoest liggen en zal ons heiligdom worden geplunderd; en hij zal de ontheiliging ervan door onze mond eisen.
22 En de slachting van onze broeders, en de ballingschap van het land, en de verwoesting van onze erfenis, zal Hij op onze hoofden keren onder de heidenen, waar wij ook in slavernij zullen zijn; en wij zullen een belediging en een smaad zijn voor allen die ons bezitten.
23 Want onze dienstbaarheid zal niet gericht zijn op gunst, maar de Heer, onze God, zal er schande van maken.
24 Welnu, broeders, laten wij onze broeders een voorbeeld geven, omdat hun hart van ons afhankelijk is, en het heiligdom, het huis en het altaar op ons rusten.
25 Laten wij bovendien de Heer, onze God, danken, die ons op de proef stelt, zoals Hij onze vaderen heeft beproefd.
26 Bedenk wat hij Abraham heeft aangedaan, hoe hij Isaak beproefde, en wat er met Jakob gebeurde in Mesopotamië in Syrië, toen hij de schapen van Laban, de broer van zijn moeder, hoedde.
27 Want hij heeft ons niet in het vuur beproefd, zoals hij hen deed, om hun hart te onderzoeken, noch heeft hij wraak op ons genomen; maar de Heer geselt hen die tot Hem naderen, om hen te vermanen.
28 Toen zei Ozias tegen haar: Alles wat u hebt gezegd, hebt u met een goed hart gesproken, en er is niemand die uw woorden kan tegenspreken.
29 Want dit is niet de eerste dag waarop uw wijsheid wordt geopenbaard; maar vanaf het begin van uw dagen heeft het hele volk uw begrip gekend, omdat de gezindheid van uw hart goed is.
30 Maar het volk was erg dorstig en dwongen ons om met hen te doen wat we hebben gezegd, en een eed op onszelf af te leggen die we niet zullen breken.
31 Bid daarom nu voor ons, want u bent een godvrezende vrouw, en de Heer zal ons regen sturen om onze waterputten te vullen, en wij zullen niet meer flauwvallen.
32 Toen zei Judith tegen hen: Luister naar mij, en ik zal iets doen dat door alle generaties heen naar de kinderen van ons volk zal gaan.
33 Vannacht zult u in de poort blijven staan, en ik zal met mijn dienstvrouw uitgaan. Binnen de dagen dat u hebt beloofd de stad aan onze vijanden te zullen overleveren, zal de Heer Israël door mijn hand bezoeken.
34 Maar vraag niet naar mijn daad; want ik zal het u niet bekendmaken voordat de dingen die ik doe, zijn volbracht.
35 Toen zeiden Ozias en de prinsen tegen haar: Ga in vrede, en de Here God zij voor uw aangezicht, om wraak te nemen op onze vijanden.
36 Ze keerden dus terug van de tent en gingen naar hun afdelingen.

HOOFDSTUK 9

1 Judith viel op haar aangezicht, deed as op haar hoofd en ontdekte de zak waarmee zij gekleed was; en rond de tijd dat de wierook van die avond in Jeruzalem werd geofferd in het huis van de Heer, riep Judith met luide stem en zei:
2 O Heer God van mijn vader Simeon, aan wie Gij een zwaard hebt gegeven om wraak te nemen op de vreemdelingen, die de gordel van een meisje losmaakte om haar te verontreinigen, en tot haar schande de dij ontdekte, en tot haar smaad haar

maagdelijkheid bezoedelde; want u zei: Het zal niet zo zijn; en toch deden ze dat:
3 Daarom hebt u hun heersers ter dood gebracht, zodat zij, bedrogen, hun bed met bloed verfden, en de dienaren met hun heren en de heren op hun tronen sloegen;
4 En zij hebben hun vrouwen als prooi gegeven, en hun dochters als gevangenen, en al hun buit om onder uw geliefde kinderen te verdelen; die door uw ijver werden bewogen en de verontreiniging van hun bloed verafschuwden en U om hulp riepen: O God, o mijn God, hoor ook mij, een weduwe.
5 Want u hebt niet alleen die dingen tot stand gebracht, maar ook de dingen die ervoor vielen en die daarna volgden; U hebt nagedacht over de dingen die nu zijn en die zullen komen.
6 Ja, de dingen die u vaststelde, waren gereed en u zei: Zie, we zijn hier: want al uw wegen zijn voorbereid en uw oordelen liggen in uw voorkennis.
7 Want zie, de Assyriërs zijn in hun macht vermenigvuldigd; zij zijn verheven met paard en mens; zij roemen in de kracht van hun voetvolk; zij vertrouwen op schild, speer, boog en slinger; en weet niet dat u de Heer bent die de strijd breekt: de Heer is uw naam.
8 Gooi hun kracht neer in uw macht, en breng hun kracht neer in uw toorn: want zij zijn van plan uw heiligdom te verontreinigen, en de tabernakel te verontreinigen waar uw glorieuze naam rust, en de hoorn van uw altaar met het zwaard neer te werpen.
9 Zie hun trots en zend uw toorn op hun hoofd: geef de macht die ik heb ontvangen in mijn hand, die een weduwe ben.
10 Sla door het bedrog van mijn lippen de dienaar met de prins, en de prins met de dienaar: verbreek hun statigheid door de hand van een vrouw.
11 Want uw macht houdt geen stand in de menigte, noch uw macht in sterke mannen: want u bent een God van de ellendigen, een helper van de onderdrukten, een ondersteuner van de zwakken, een beschermer van de verlatenen, een redder van hen die zonder hoop zijn .
12 Ik bid u, ik bid u, o God van mijn vader en God van de erfenis van Israël, Heer van de hemel en de aarde, Schepper van de wateren, koning van elk schepsel, hoor mijn gebed:
13 En laat mijn woorden en bedrog hun wond en striemen zijn, die wrede dingen hebben beraamd tegen uw verbond, en tegen uw heilige huis, en tegen de top van Sion, en tegen het huis van het bezit van uw kinderen.
14 En zorg ervoor dat iedere natie en stam erkent dat U de God van alle macht en macht bent, en dat er niemand anders is die het volk Israël beschermt dan U.

HOOFDSTUK 10

1 Daarna was zij opgehouden de God van Israël aan te roepen en maakte zij een einde aan al deze woorden.
2 Zij stond op waar zij gevallen was, riep haar dienstmeisje en ging naar het huis waar zij op de sabbatdagen en op haar feestdagen verbleef.
3 En ze trok de zak uit die ze aan had, en trok de kleren van haar weduwschap uit, en waste haar lichaam helemaal met water, en zalfde zichzelf met kostbare zalf, en vlocht het haar van haar hoofd, en deed een band om. en trok haar gewaden van vreugde aan, waarmee ze gekleed was tijdens het leven van haar echtgenoot Manasse.
4 En zij nam sandalen aan haar voeten, deed haar armbanden om, en haar kettingen, en haar ringen, en haar oorbellen, en al haar sieraden, en kleedde zich dapper aan, om de ogen te lokken van alle mannen die haar zouden zien.
5 Toen gaf zij haar dienstmeisje een fles wijn en een kruik olie, en vulde een zak met geroosterd koren, en stukjes vijgen, en met fijn brood; dus vouwde ze al deze dingen samen en legde ze op haar.
6 Zo gingen zij naar de poort van de stad Bethulia, en vonden daar Ozias en de Ouden van de stad, Chabris en Charmis.
7 En toen zij haar zagen, dat haar gelaat veranderd was en haar kleding veranderd was, verwonderden zij zich zeer over haar schoonheid en zeiden tegen haar.
8 De God, de God van onze vaderen, geef u gunst en volbreng uw ondernemingen tot eer van de kinderen van Israël en tot de verhoging van Jeruzalem. Vervolgens aanbaden zij God.
9 En zij zei tegen hen: Geef opdracht om de poorten van de stad voor mij te openen, zodat ik kan uitgaan om de dingen te volbrengen waarover u met mij hebt gesproken. Daarom bevalen zij de jonge mannen om voor haar open te doen, zoals zij had gezegd.
10 En toen zij dat gedaan hadden, ging Judith naar buiten, zij en haar dienstmeisje met haar; en de mannen van de stad zorgden voor haar, totdat ze de berg was afgedaald, en totdat ze de vallei was gepasseerd en haar niet meer kon zien.
11 Zo gingen ze rechtdoor het dal in, en de eerste wacht van de Assyriërs ontmoette haar,
12 En nam haar mee en vroeg haar: Van welk volk bent u? en waar kom jij vandaan? en waar ga je heen? En zij zei: Ik ben een vrouw van de Hebreeën en ben voor hen gevlucht, want zij zullen u gegeven worden om verteerd te worden.
13 En ik kom voor Holofernes, de opperbevelhebber van uw leger, om woorden van waarheid bekend te maken; en ik zal hem een weg wijzen waarlangs hij zal gaan en het hele heuvelland zal veroveren, zonder het lichaam of het leven van een van zijn mannen te verliezen.
14 Toen de mannen haar woorden hoorden en haar gezicht zagen, verwonderden ze zich enorm over haar schoonheid en zeiden tegen haar:
15 U hebt uw leven gered doordat u zich haastte om naar de tegenwoordigheid van onze heer te komen. Kom daarom nu naar zijn tent, en sommigen van ons zullen u begeleiden, totdat zij u aan zijn handen hebben overgeleverd.
16 En wanneer u voor hem staat, wees dan niet bevreesd in uw hart, maar vertoon hem overeenkomstig uw woord; en hij zal u goed smeken.
17 Toen kozen zij uit hen honderd mannen om haar en haar dienstmaagd te vergezellen; en zij brachten haar naar de tent van Holofernes.
18 Toen was er een menigte door het hele kamp; want haar komst werd gehoord tussen de tenten, en ze kwamen om haar heen, terwijl ze buiten de tent van Holofernes stond, totdat ze hem over haar vertelden.
19 En zij verwonderden zich over haar schoonheid en bewonderden de kinderen van Israël vanwege haar, en iedereen zei tegen zijn buurman: Wie zou dit volk verachten, dat zulke vrouwen onder hen heeft? Het is beslist niet goed dat er één man van hen overblijft, van wie het loslaten de hele aarde zou kunnen misleiden.
20 En zij die in de buurt van Holofernes lagen, gingen naar buiten, en al zijn dienaren, en zij brachten haar in de tent.
21 Holofernes nu rustte op zijn bed onder een baldakijn, dat geweven was met purper, en goud, en smaragden, en kostbare stenen.
22 Zo lieten zij hem van haar zien; en hij kwam naar buiten voor zijn tent, terwijl zilveren lampen voor hem uit gingen.
23 En toen Judith voor hem en zijn dienaren kwam, verwonderden zij zich allen over de schoonheid van haar gelaat; en zij viel op haar aangezicht neer en had eerbied voor hem; en zijn dienaren namen haar op.

HOOFDSTUK 11

1 Toen zei Holofernes tegen haar: Vrouw, wees gerust, vrees niet in je hart: want ik heb nooit iemand kwaad gedaan die bereid was Nabuchodonosor, de koning van de hele aarde, te dienen.
2 Welnu, als uw volk dat in de bergen woont, mij niet had aangestoken, zou ik mijn speer niet tegen hen hebben opgeheven; maar zij hebben zichzelf deze dingen aangedaan.
3 Maar vertel mij nu waarom u voor hen bent gevlucht en naar ons bent gekomen: want u bent gekomen voor bescherming; wees gerust, u zult deze nacht leven, en hierna:
4 Want niemand zal u kwaad doen, maar u goed smeken, zoals zij doen met de dienaren van koning Nabuchodonosor, mijn heer.
5 Toen zei Judith tegen hem: Ontvang de woorden van uw dienaar en laat uw dienstmaagd in uw bijzijn spreken, en ik zal vannacht geen leugen tegen mijn heer verkondigen.
6 En als u de woorden van uw dienstmaagd wilt volgen, zal God de zaak perfect door u laten gebeuren; en mijn heer zal zijn voornemens niet nalaten.
7 Zo waar Nabuchodonosor, de koning van de hele aarde, leeft, en zo waar zijn macht leeft, die u heeft gestuurd om al het levende wezen in stand te houden; want niet alleen mensen zullen hem door u dienen, maar ook de dieren van het veld en het vee. en de vogels van de lucht zullen door uw macht leven onder Nabuchodonosor en zijn hele huis.
8 Want wij hebben gehoord van uw wijsheid en uw beleid, en er wordt over de hele aarde bericht dat u alleen maar uitmuntend bent in het hele koninkrijk, en machtig in kennis, en wonderbaarlijk in oorlogsprestaties.
9 Wat betreft de kwestie die Achior in uw raadsvergadering heeft gesproken, wij hebben zijn woorden gehoord; want de mannen van Bethulia hebben hem gered, en hij heeft hun alles verteld wat hij tot u had gesproken.
10 Daarom, o heer en stadhouder, respecteer zijn woord niet; maar leg het in uw hart, want het is waar: want onze natie zal niet gestraft worden, noch kan het zwaard over hen zegevieren, tenzij zij zondigen tegen hun God.
11 En nu, opdat mijn heer niet wordt verslagen en zijn voornemen niet wordt verijdeld, is nu zelfs de dood over hen gevallen, en heeft hun zonde hen overvallen, waarmee zij hun God tot toorn zullen opwekken wanneer zij dat doen wat niet passend is klaar:
12 Want hun voedsel ontbreekt hen, en al hun water is schaars, en zij hebben besloten de handen op hun vee te leggen en zijn van plan al die dingen te consumeren waarvan God hun op grond van zijn wetten verboden heeft te eten:
13 En zij zijn vastbesloten de eerstelingen van de tienden aan wijn en olie uit te geven, die zij hadden geheiligd en gereserveerd voor de priesters die in Jeruzalem dienen voor het aangezicht van onze God; welke dingen het voor niemand van de mensen zelfs maar is toegestaan om ze met hun handen aan te raken.
14 Want zij hebben sommigen naar Jeruzalem gestuurd, omdat ook zij die daar wonen hetzelfde hebben gedaan, om hen een vergunning van de senaat te bezorgen.
15 Wanneer zij hun bericht brengen, zullen zij dat onmiddellijk doen, en zij zullen aan u worden gegeven om dezelfde dag te worden vernietigd.
16 Daarom ben ik, uw dienstmaagd, die dit alles weet, uit hun aanwezigheid gevlucht; en God heeft mij gestuurd om dingen met u te doen, waar de hele aarde versteld van zal staan, en iedereen die het zal horen.
17 Want uw dienaar is godsdienstig en dient de God van de hemel dag en nacht. Daarom zal ik, mijn heer, bij u blijven, en uw dienaar zal 's nachts de vallei in gaan, en ik zal tot God bidden, en hij zal zal mij vertellen wanneer zij hun zonden hebben begaan:
18 En ik zal komen en het u tonen; dan zult u met uw hele leger uitgaan, en er zal niemand van hen zijn die u zal weerstaan.
19 En Ik zal u door het midden van Judea leiden, totdat u voor Jeruzalem komt; en Ik zal uw troon in het midden daarvan plaatsen; en u zult ze drijven als schapen die geen herder hebben, en een hond zal zijn mond niet eens tegen u opendoen; want deze dingen zijn mij verteld volgens mijn voorkennis, en ze zijn mij bekendgemaakt, en ik ben gestuurd om het te vertellen u.
20 Toen waren haar woorden in de smaak van Holofernes en al zijn dienaren; en zij verwonderden zich over haar wijsheid en zeiden:
21 Er is niet zo'n vrouw van het ene uiteinde van de aarde tot het andere, zowel vanwege de schoonheid van het gezicht als de wijsheid van woorden.
22 Op dezelfde manier zei Holofernes tegen haar. God heeft er goed aan gedaan u voor het volk te zenden, opdat er kracht in onze handen zou zijn en vernietiging over hen die mijn heer lichtvaardig beschouwen.
23 En nu bent u zowel mooi van uiterlijk als geestig in uw woorden: als u doet wat u hebt gesproken, zal uw God zeker mijn God zijn, en zult u in het huis van koning Nabuchodonosor wonen en door de hele wereld beroemd worden. aarde.

HOOFDSTUK 12

1 Toen beval hij haar binnen te brengen waar zijn bord stond; en beval dat zij voor haar zijn eigen vlees zouden bereiden, en dat zij van zijn eigen wijn zou drinken.
2 En Judith zei: Ik wil er niet van eten, anders wordt er een overtreding gemaakt; maar er zal voor mij gezorgd worden van de dingen die ik heb meegebracht.
3 Toen zei Holofernes tegen haar: Als uw voorziening mislukt, hoe moeten wij u dan iets dergelijks geven? want er is niemand bij ons van uw natie.
4 Toen zei Judith tot hem Zo waar uw ziel leeft, mijn heer, uw dienstmaagd zal de dingen die ik heb niet uitgeven voordat de Heer door mijn hand de dingen heeft bewerkt die Hij heeft bepaald.
5 Toen brachten de dienaren van Holofernes haar in de tent, en zij sliep tot middernacht, en zij stond op tegen de ochtendwake.
6 En naar Holofernes gestuurd met de mededeling: Laat mijn heer nu gebieden dat uw dienstmaagd mag uitgaan om te bidden.
7 Toen beval Holofernes zijn bewakers dat ze haar niet mochten tegenhouden. Zo bleef ze drie dagen in het kamp en ging 's nachts naar buiten naar de vallei van Bethulia, en waste zich in een waterbron bij het kamp.
8 En toen ze naar buiten kwam, smeekte ze de Heer, de God van Israël, om haar weg te wijzen naar de opvoeding van de kinderen van haar volk.
9Ze kwam schoon binnen en bleef in de tent, totdat ze 's avonds haar vlees at.
10 En op de vierde dag gaf Holofernes alleen een feestmaal voor zijn eigen dienaren, en hij riep geen van de officieren voor het banket.
11 Toen zei hij tegen Bagoas, de eunuch, die de leiding had over alles wat hij had: Ga nu en overtuig deze Hebreeuwse vrouw die bij u is, dat zij naar ons toe komt en met ons eet en drinkt.

12 Want zie, het zal een schande voor ons zijn als we zo'n vrouw laten gaan, omdat we haar niet hebben bijgewoond; want als we haar niet naar ons toe trekken, zal ze ons uitlachen.
13 Toen ging Bagoas weg van de aanwezigheid van Holofernes en kwam naar haar toe, en hij zei: Laat deze mooie dame niet bang zijn om naar mijn heer te komen en geëerd te worden in zijn aanwezigheid, en wijn te drinken, en vrolijk met ons te zijn en vrolijk te zijn. maakte deze dag als een van de dochters van de Assyriërs, die in het huis van Nabuchodonosor dienen.
14 Toen zei Judith tegen hem: Wie ben ik nu, dat ik mijn heer zou tegenspreken? Zeker, alles wat hem behaagt, zal ik snel doen, en het zal mijn vreugde zijn tot de dag van mijn dood.
15 Ze stond dus op en kleedde zich aan met haar kleding en al haar vrouwenkledij, en haar dienstmeisje ging heen en legde zachte huiden voor haar op de grond tegenover Holofernes, die ze van Bagoas had gekregen voor haar dagelijks gebruik, zodat ze kon gaan zitten en eet ervan.
16 Toen Judith nu binnenkwam en ging zitten, werd Holofernes hart door haar verrukt, en zijn geest werd ontroerd, en hij verlangde enorm naar haar gezelschap; want hij wachtte een tijd om haar te misleiden, vanaf de dag dat hij haar had gezien.
17 Toen zei Holofernes tegen haar: Drink nu en wees vrolijk met ons.
18 Judith zei dus: Ik zal nu drinken, heer, omdat mijn leven vandaag meer in mij is verheerlijkt dan in alle dagen sinds mijn geboorte.
19 Toen nam ze, at en dronk voor hem wat haar dienstmeisje had bereid.
20 En Holofernes was erg ingenomen met haar en dronk meer wijn dan hij ooit op één dag sinds zijn geboorte had gedronken.

HOOFDSTUK 13

1 Toen de avond aanbrak, haastten zijn dienaren zich om te vertrekken, en Bagoas sloot zijn tent buiten af en stuurde de obers weg uit de aanwezigheid van zijn heer; en ze gingen naar hun bed: want ze waren allemaal moe, omdat het feest lang had geduurd.
2 En Judith werd alleen in de tent achtergelaten, en Holofernes lag alleen op zijn bed, want hij was dronken van wijn.
3 Judith had haar dienstmeisje bevolen buiten haar slaapkamer te gaan staan en op haar te wachten. naar voren komen, zoals ze dagelijks deed: want ze zei dat ze zou gaan bidden, en ze sprak met Bagoas volgens hetzelfde doel.
4 Iedereen ging dus naar buiten en er bleef niemand in de slaapkamer achter, klein noch groot. Toen zei Judith, die bij zijn bed stond, in haar hart: O Heer God van alle macht, kijk naar dit geschenk op de werken van mijn handen voor de verhoging van Jeruzalem.
5Want nu is het de tijd om uw erfenis ten goede te komen, en uw ondernemingen ten uitvoer te leggen, met als doel de vernietiging van de vijanden die tegen ons zijn opgestaan.
6 Toen kwam ze bij de bedpilaar, die aan het hoofdeinde van Holofernes stond, en haalde daar zijn kin vandaan,
7 En hij ging naar zijn bed, pakte het haar van zijn hoofd vast en zei: Versterk mij, Heer, God van Israël, vandaag.
8 En zij sloeg uit alle macht tweemaal in zijn nek en nam zijn hoofd van hem af.
9 En hij liet zijn lichaam van het bed vallen en trok het baldakijn van de pilaren naar beneden; en even later ging ze weg en gaf Holofernes zijn hoofd aan haar dienstmeisje;
10 En zij stopte het in haar zak met vlees. Zo gingen ze samen volgens hun gewoonte in gebed; en toen ze het kamp voorbij waren, omsingelden ze de vallei, gingen de berg van Bethulia op en kwamen bij de poorten ervan.
11 Toen zei Judith van verre tegen de wachters bij de poort: Open, open nu de poort: God, zelfs onze God, is met ons om zijn macht nog in Jeruzalem te tonen, en zijn strijdkrachten tegen de vijand, zoals hij zelfs heeft gedaan. deze dag gedaan.
12 Toen de mannen van haar stad haar stem hoorden, haastten zij zich om naar de poort van hun stad te gaan, en zij riepen de oudsten van de stad.
13 En toen renden ze allemaal samen, zowel klein als groot, want het was vreemd voor hen dat ze kwam: dus openden ze de poort, ontvingen hen, maakten een vuur als licht en gingen om hen heen staan.
14 Toen zei ze met luide stem tegen hen: Prijs, prijs God, prijs God, zeg ik, want Hij heeft zijn barmhartigheid niet van het huis van Israël weggenomen, maar heeft deze nacht onze vijanden door mijn handen vernietigd.
15 Dus haalde zij het hoofd uit de zak, liet het zien en zei tegen hen: Zie het hoofd van Holofernes, de opperbevelhebber van het leger van Assur, en zie het baldakijn, waarin hij in zijn dronkenschap lag; en de Heer heeft hem geslagen door de hand van een vrouw.
16 Zo waar de Heer leeft, die mij heeft behoed op de weg die ik ben gegaan, mijn gelaat heeft hem misleid tot zijn vernietiging, en toch heeft hij geen zonde met mij begaan om mij te verontreinigen en te schande te maken.
17 Toen was het hele volk wonderbaarlijk verbaasd, bogen zich en aanbaden God en zeiden eenstemmig: Gezegend zij u, o onze God, die vandaag de vijanden van uw volk teniet heeft gedaan.
18 Toen zei Ozias tegen haar: O dochter, gezegend zijt u door de allerhoogste God boven alle vrouwen op aarde; en gezegend zij de Heer God, die de hemel en de aarde heeft geschapen, die u heeft geleid tot het afhakken van het hoofd van de voornaamste van onze vijanden.
19 Want dit zal uw vertrouwen niet verlaten uit het hart van de mensen, die zich de kracht van God voor altijd herinneren.
20 En God wendt u deze dingen tot eeuwige lof, om u in goede dingen te bezoeken, omdat u uw leven niet hebt gespaard voor de ellende van onze natie, maar onze ondergang hebt gewroken door een rechte weg voor onze God te bewandelen. En alle mensen zeiden; Het zij zo, het zij zo.

HOOFDSTUK 14

1 Toen zei Judith tegen hen: Luister nu naar mij, mijn broeders, en neem dit hoofd en hang het op de hoogste plaats van uw muren.
2 En zodra de ochtend aanbreekt en de zon op de aarde opkomt, neem dan ieder zijn wapens en ga iedere dappere man de stad uit en stel een kapitein over hen aan, alsof je dat zou willen. ga het veld in, richting de wacht van de Assyriërs; maar ga niet naar beneden.
3 Dan zullen zij hun wapenrusting aannemen en hun kamp binnengaan, en de aanvoerders van het leger van Assur oprichten, en naar de tent van Holofernes rennen, maar hem niet vinden; dan zal angst op hen vallen, en zij zullen zullen voor uw aangezicht vluchten.
4 Zo zult u, en allen die de kust van Israël bewonen, hen achtervolgen en hen onderweg omverwerpen.
5 Maar voordat u deze dingen doet, moet u mij Achior de Ammoniet noemen, zodat hij hem mag zien en kennen die het huis van Israël heeft veracht en hem als het ware naar ons heeft gestuurd ter dood.

6 Toen riepen zij Achior uit het huis van Ozias; en toen hij kwam en het hoofd van Holofernes in de hand van een man zag in de menigte van het volk, viel hij op zijn gezicht en zijn geest bezweek.
7 Maar toen zij hem hadden teruggevonden, viel hij aan de voeten van Judith neer, vereerde haar en zei: Gezegend bent u in alle tabernakels van Juda en onder alle volken, die bij het horen van uw naam verbaasd zullen staan.
8 Vertel mij nu alles wat u in deze dagen hebt gedaan. Toen vertelde Judith hem in het midden van het volk alles wat ze had gedaan, vanaf de dag dat ze vertrok tot dat uur dat ze tot hen sprak.
9 En toen zij was opgehouden met spreken, riep het volk met luide stem en maakte een vreugdevol geluid in hun stad.
10 En toen Achior alles had gezien wat de God van Israël had gedaan, geloofde hij enorm in God, besneed het vlees van zijn voorhuid, en werd tot op de dag van vandaag met het huis van Israël verbonden.
11 En zodra de ochtend aanbrak, hingen ze het hoofd van Holofernes aan de muur, en iedereen pakte zijn wapens, en ze gingen in groepen uit naar de zeestraat van de berg.
12 Maar toen de Assyriërs hen zagen, stuurden zij een boodschap naar hun leiders, die naar hun aanvoerders en tribunes kwamen, en naar al hun heersers.
13 Ze kwamen dus bij de tent van Holofernes en zeiden tegen hem die de leiding had over al zijn zaken: Maak onze heer wakker, want de slaven zijn moedig geweest om tegen ons ten strijde te trekken, zodat ze volkomen vernietigd kunnen worden.
14 Toen ging Bagoas binnen en klopte op de deur van de tent; want hij dacht dat hij met Judith had geslapen.
15 Maar omdat niemand antwoordde, opende hij de deur, ging de slaapkamer binnen en vond hem dood op de grond liggen, en zijn hoofd werd van hem weggenomen.
16 Daarom riep hij met luide stem, met geween en zuchten, en met een krachtige kreet, en scheurde zijn kleren.
17 Nadat hij de tent was binnengegaan waar Judith logeerde, en toen hij haar niet vond, sprong hij naar buiten, naar het volk toe, en riep:
18 Deze slaven hebben verraderlijk gehandeld; Eén vrouw uit de Hebreeën heeft schande gebracht over het huis van koning Nabuchodonosor: want zie, Holofernes ligt zonder hoofd op de grond.
19 Toen de aanvoerders van het leger van de Assyriërs deze woorden hoorden, scheurden ze hun jassen en hun geest was wonderbaarlijk verontrust, en er klonk een kreet en een heel groot lawaai door het hele kamp.

HOOFDSTUK 15

1 En toen zij die in de tenten waren dit hoorden, waren zij verbaasd over wat er gebeurde.
2 En angst en beven vielen op hen, zodat er geen man was die in de ogen van zijn buurman durfde te blijven, maar ze stormden allemaal samen naar buiten en vluchtten naar alle kanten van de vlakte en het heuvelland.
3 Ook zij die in de bergen rondom Bethulia hun kamp hadden opgeslagen, vluchtten. Toen stormden de kinderen van Israël, iedereen die een strijder onder hen was, op hen af.
4 Toen stuurde Ozias naar Betomasthem, en naar Bebai, en Chobai, en Cola en naar alle kusten van Israël, zodat iedereen de dingen zou vertellen die gebeurd waren, en dat iedereen op zijn vijanden zou afstormen om hen te vernietigen.
5 Toen nu de kinderen van Israël het hoorden, vielen zij allen met één instemming op hen aan en doodden hen in Chobai. Hetzelfde geldt voor degenen die uit Jeruzalem en uit het hele bergland kwamen (want mensen hadden hen verteld wat er was gedaan in het kamp van hun vijanden) en zij die in Galaad en in Galilea waren, achtervolgden hen met een grote slachting, totdat ze voorbij Damascus en de grenzen daarvan waren.
6 En het overblijfsel dat in Bethulia woonde, viel op het kamp van Assur, en plunderde het, en werd enorm verrijkt.
7 En de kinderen van Israël die terugkeerden van de slachting hadden wat overbleef; en de dorpen en steden die in de bergen en in de vlakte lagen, behaalden veel buit; want de menigte was zeer groot.
8 Toen kwamen Joacim, de hogepriester, en de ouden van de kinderen van Israël die in Jeruzalem woonden, om de goede dingen te aanschouwen die God aan Israël had getoond, en om Judith te zien en haar te groeten.
9 En toen zij bij haar kwamen, zegenden zij haar eendrachtig en zeiden tot haar: Gij zijt de verhoging van Jeruzalem, gij zijt de grote glorie van Israël, gij zijt de grote vreugde van onze natie.
10 U hebt al deze dingen met uw hand gedaan: u hebt Israël veel goeds gedaan, en God is daar blij mee: gezegend zij u door de Almachtige Heer voor altijd. En alle mensen zeiden: Het zij zo.
11 En het volk plunderde het kamp dertig dagen lang; en zij gaven aan Judith Holofernes zijn tent, en al zijn bord, en bedden, en vaten, en al zijn spullen; en zij nam het en legde het op haar muilezel; en maakte haar karren gereed en legde ze daarop.
12 Toen renden alle vrouwen van Israël samen om haar te zien, zegenden haar en maakten een dans onder hen voor haar. Zij nam takken in haar hand en gaf het ook aan de vrouwen die bij haar waren.
13 En zij deden haar en haar dienstmeisje, dat bij haar was, een olijfkrans om, en zij ging voor het hele volk uit in de dans, terwijl zij alle vrouwen aanvoerde; en alle mannen van Israël volgden in hun wapenrusting met bloemenslingers en met gezangen. in hun mond.

HOOFDSTUK 16

1 Toen begon Judith dit dankzegging voor heel Israël te zingen, en heel het volk zong dit loflied na haar.
2 En Judith zei: Begin voor mijn God met timbres, zing voor mijn Heer met cimbalen: stem een nieuwe psalm op hem af, verhoog hem en roep zijn naam aan.
3 Want God breekt de strijd; want Hij heeft mij onder de kampen, te midden van het volk, bevrijd uit de handen van hen die mij vervolgden.
4 Assur kwam uit de bergen vanuit het noorden, hij kwam met tienduizenden van zijn leger, waarvan de menigte de stromen stopte, en hun ruiters de heuvels bedekten.
5 Hij schepte op dat hij mijn grenzen zou verbranden, en mijn jonge mannen met het zwaard zou doden, en de zuigende kinderen tegen de grond zou slaan, en mijn kinderen tot prooi zou maken, en mijn maagden tot buit.
6 Maar de Almachtige Heer heeft hen teleurgesteld door de hand van een vrouw.
7 Want de machtige viel niet door de jonge mannen, noch sloegen de zonen van de Titanen hem, noch vielen hoge reuzen hem aan: maar Judith, de dochter van Merari, verzwakte hem met de schoonheid van haar gelaat.
8 Want zij legde het kleed van haar weduwschap af ter verhoging van degenen die in Israël onderdrukt werden, en zalfde haar gezicht met balsem, bond haar haar in een band en nam een linnen kleed om hem te misleiden.

9 Haar sandalen verrukten zijn ogen, haar schoonheid nam zijn geest gevangen en de fauchion ging door zijn nek.
10 De Perzen beefden van haar stoutmoedigheid, en de Meden waren ontmoedigd door haar onverschrokkenheid.
11 Toen riepen mijn ellendigen van vreugde, en mijn zwakken huilden luid; maar ze waren verbaasd: deze verhieven hun stem, maar ze werden omvergeworpen.
12 De zonen van de meisjes hebben hen doorboord en verwond als kinderen van vluchtelingen: zij zijn omgekomen in de strijd van de Heer.
13 Ik zal een nieuw lied voor de Heer zingen: O Heer, U bent groot en glorieus, wonderbaarlijk in kracht en onoverwinnelijk.
14 Laat alle schepselen u dienen: want u sprak, en zij zijn gemaakt, u hebt uw geest uitgezonden en die heeft ze geschapen, en er is niemand die uw stem kan weerstaan.
15 Want de bergen zullen door het water van hun grondvesten worden verplaatst, de rotsen zullen als was smelten bij uw aanwezigheid; toch bent u barmhartig jegens hen die u vrezen.
16 Want alle offers zijn te weinig voor u als een zoete geur, en al het vet is niet voldoende voor uw brandoffer: maar wie de Heer vreest, is te allen tijde groot.
17 Wee de volken die tegen mijn verwanten in opstand komen! de Almachtige Heer zal wraak op hen nemen op de dag des oordeels, door vuur en wormen in hun vlees te leggen; en zij zullen ze voelen en voor altijd huilen.
18 Zodra zij Jeruzalem binnenkwamen, aanbaden zij de Heer; en zodra de mensen gereinigd waren, boden ze hun brandoffers, hun gratis offers en hun geschenken aan.
19 Judith droeg ook alle spullen van Holofernes op, die de mensen haar hadden gegeven, en gaf het baldakijn, dat ze uit zijn slaapkamer had gehaald, als geschenk aan de Heer.
20 Het volk bleef dus drie maanden lang in Jeruzalem voor het heiligdom feesten, en Judith bleef bij hen.
21 Daarna keerde iedereen terug naar zijn eigen erfdeel, en Judith ging naar Bethulia, en bleef in haar eigen bezit, en was op haar tijd eervol in het hele land.
22 En velen begeerden haar, maar niemand kende haar al de dagen van haar leven, daarna was haar man Manasses dood en werd hij tot zijn volk verzameld.
23 Maar zij groeide steeds meer in eer en werd oud in het huis van haar man, toen zij honderdvijf jaar oud was, en maakte haar dienstmeisje vrij; dus stierf ze in Bethulia; en ze begroeven haar in de grot van haar echtgenoot Manasse.
24 En het huis van Israël weeklaagde over haar zeven dagen; en voordat zij stierf, verdeelde zij haar goederen onder allen die het dichtst verwant waren aan Manasses, haar man, en aan hen die het dichtst bij haar verwanten waren.
25 En er was niemand die de kinderen van Israël banger maakte in de dagen van Judith, en ook niet lang na haar dood.

Aanvullingen op Ester

HOOFDSTUK 10

4 Toen zei Mardocheus: God heeft deze dingen gedaan.
5 Want ik herinner me een droom die ik over deze zaken zag, en niets daarvan is mislukt.
6 Een kleine fontein werd een rivier, en er was licht, en de zon, en veel water: deze rivier is Esther, met wie de koning trouwde en koningin werd:
7 En de twee draken zijn ik en Aman.
8 En de naties waren degenen die bijeenkwamen om de naam van de Joden te vernietigen:
9 En mijn natie is dit Israël, dat tot God riep en werd gered: want de Heer heeft zijn volk gered, en de Heer heeft ons verlost van al dat kwaad, en God heeft tekenen en grote wonderen verricht die niet zijn gedaan onder de heidenen.
10 Daarom heeft hij twee loten gemaakt, één voor het volk van God, en een ander voor alle heidenen.
11 En deze twee loten kwamen op het uur en de tijd en de dag van het oordeel voor God onder alle natiën.
12 God dacht dus aan zijn volk en rechtvaardigde zijn erfenis.
13 Daarom zullen die dagen voor hen zijn in de maand Adar, de veertiende en de vijftiende dag van dezelfde maand, met een samenkomst en vreugde en met blijdschap voor God, overeenkomstig de generaties voor altijd onder zijn volk.

HOOFDSTUK 11

1 In het vierde jaar van de regering van Ptolemeus en Cleopatra brachten Dositheus, die zei dat hij een priester en Leviet was, en zijn zoon Ptolemeus, deze brief van Phurim, waarvan zij zeiden dat deze dezelfde was, en dat Lysimachus, de zoon van Ptolemeus, dat in Jeruzalem was, had het uitgelegd.
2 In het tweede jaar van de regering van Artexerxes de grote, op de eerste dag van de maand Nisan, had Mardocheus, de zoon van Jaïrus, de zoon van Semei, de zoon van Cisai, uit de stam Benjamin, een droom;
3 Die een Jood was en in de stad Susan woonde, een groot man, die dienaar was aan het hof van de koning.
4 Hij was ook een van de gevangenen die Nabuchodonosor, de koning van Babylon, samen met Jechonias, de koning van Judea, uit Jeruzalem had weggevoerd; en dit was zijn droom:
5 Zie een geluid van tumult, met donder en aardbevingen, en opschudding in het land:
6 En zie, twee grote draken kwamen tevoorschijn, klaar om te vechten, en hun geroep was luid.
7 En op hun roep waren alle naties bereid ten strijde te trekken, zodat zij tegen het rechtvaardige volk konden strijden.
8 En zie, een dag van duisternis en duisternis, verdrukking en angst, verdrukking en grote opschudding op aarde.
9 En de hele rechtvaardige natie was in beroering, uit angst voor hun eigen kwaad, en stond op het punt om te komen.
10 Toen riepen zij tot God, en op hun geroep ontstond er, als het ware uit een kleine fontein, een grote vloed, zelfs veel water.
11 Het licht en de zon gingen op, en de nederigen werden verhoogd, en verslonden de glorierijke.
12 Toen Mardocheus, die deze droom had gezien en wat God had besloten te doen, wakker werd, hield hij deze droom in gedachten, en tot de nacht verlangde hij er alleszins naar om die te kennen..

HOOFDSTUK 12

1 En Mardocheus rustte uit in het hof met Gabatha en Tharra, de twee eunuchs van de koning en de bewakers van het paleis.
2 En hij hoorde hun plannen, en onderzocht hun doeleinden, en hoorde dat ze op het punt stonden de handen op te leggen aan de koning Artexerxes; en dus verklaarde hij de koning van hen.
3 Toen onderzocht de koning de twee eunuchen, en nadat ze het hadden beleden, werden ze gewurgd.
4 En de koning maakte een kroniek van deze dingen, en Mardocheus schreef er ook over.
5 De koning beval Mardocheüs om aan het hof te dienen, en hij beloonde hem hiervoor.
6 Maar Aman, de zoon van Amadathus de Agagiet, die in grote eer stond bij de koning, probeerde Mardocheus en zijn volk lastig te vallen vanwege de twee eunuchen van de koning.

HOOFDSTUK 13

1 De kopie van de brieven was deze: De grote koning Artexerxes schrijft deze dingen aan de prinsen en gouverneurs die onder hem staan van India tot Ethiopië in honderdzevenentwintig provincies.

2 Daarna werd ik heer over vele naties en had ik heerschappij over de hele wereld, niet verheven door aanmatiging van mijn gezag, maar mezelf altijd met billijkheid en zachtaardigheid gedragend. Ik was van plan mijn onderdanen voortdurend in een rustig leven te vestigen, en mijn koninkrijk vreedzaam en open voor doorgang naar de uiterste kusten, om de vrede te hernieuwen, die gewenst is voor alle mensen.
3 Toen ik nu mijn raadgevers vroeg hoe dit tot stand kon worden gebracht, zei Aman, die onder ons uitblonk in wijsheid, en werd goedgekeurd vanwege zijn voortdurende goede wil en standvastige trouw, en de eer had van de tweede plaats in het koninkrijk,
4 Heeft ons verklaard dat er onder alle naties over de hele wereld een bepaald kwaadaardig volk verstrooid was, dat wetten had die in strijd waren met alle naties, en voortdurend de geboden van koningen verachtte, zodat de vereniging van onze koninkrijken, die door ons op eervolle wijze bedoeld was, niet kan gebeuren. vooruit.
5 Nu we dus begrijpen, begrijpen we dat alleen dit volk voortdurend in oppositie is tegen alle mensen, dat ze van mening verschillen in de vreemde manier van hun wetten, en dat het kwaad onze staat treft, en al het kwaad aanricht dat ze kunnen, zodat ons koninkrijk niet stevig gevestigd zal worden:
6 Daarom hebben wij geboden dat allen die schriftelijk aan u zijn verbonden door Aman, die over de zaken is aangesteld en naast ons staat, allen, met hun vrouwen en kinderen, volkomen zullen worden vernietigd door het zwaard van hun vijanden. , zonder alle genade en medelijden, de veertiende dag van de twaalfde maand Adar van dit huidige jaar:
7 Dat zij, die vroeger en nu ook kwaadaardig zijn, op één dag met geweld het graf in mogen gaan, en er zo voor altijd hierna voor zullen zorgen dat onze zaken goed geregeld en zonder problemen zijn.
8 Toen dacht Mardocheus na over alle werken van de Heer en richtte zijn gebed tot hem:
9 Zeggende: O Heer, Heer, de Almachtige Koning, want de hele wereld ligt in uw macht, en als u hebt besloten Israël te redden, is er niemand die u kan tegenspreken:
10 Want Gij hebt de hemel en de aarde gemaakt, en al het wonderbaarlijke onder de hemel.
11 Gij zijt Heer van alle dingen, en er is geen mens die U kan weerstaan, die de Heer zijt.
12 U weet alle dingen, en U weet, Heer, dat ik niet uit minachting of trots, noch uit enig verlangen naar glorie, voor de trotse Aman heb gebogen.
13 Want ik had tevreden kunnen zijn met de goede wil voor de redding van Israël door zijn voetzolen te kussen.
14 Maar ik deed dit om de glorie van de mens niet te verkiezen boven de glorie van God: noch zal ik iemand anders aanbidden dan U, o God, noch zal ik het uit trots doen.
15 En nu, o Heer God en Koning, spaar uw volk: want hun ogen zijn op ons gericht om ons teniet te doen; ja, zij verlangen ernaar de erfenis te vernietigen die vanaf het begin de uwe is geweest.
16 Veracht het deel niet dat u voor uzelf uit Egypte hebt bevrijd.
17 Hoor mijn gebed en wees genadig voor uw erfenis: verander ons verdriet in vreugde, zodat wij mogen leven, o Heer, en uw naam prijzen; en vernietig de mond niet van hen die U prijzen, o Heer.
18 Heel Israël riep op dezelfde manier zeer ernstig tot de Heer, omdat hun dood voor hun ogen lag.

HOOFDSTUK 14

1 Ook koningin Esther nam, uit angst voor de dood, haar toevlucht tot de Heer:
2 En legde haar glorieuze kleding af en trok de kleren van angst en rouw aan; en in plaats van kostbare zalven bedekte ze haar hoofd met as en mest, en ze vernederde haar lichaam enorm, en alle plaatsen van haar vreugde vulde ze met haar gescheurde haar.
3 En zij bad tot de Heer, de God van Israël, zeggende: O mijn Heer, Gij zijt alleen onze Koning: help mij, verlaten vrouw, die geen andere helper heeft dan U:
4 Want mijn gevaar ligt in mijn hand.
5 Vanaf mijn jeugd heb ik in de stam van mijn familie gehoord dat U, o Heer, Israël uit alle volken hebt weggenomen, en onze vaderen uit al hun voorgangers, voor een eeuwigdurende erfenis, en U hebt alles gedaan wat U hun beloofd had.
6 En nu hebben wij tegen u gezondigd; daarom hebt u ons in de handen van onze vijanden gegeven,
7 Omdat wij hun goden aanbaden: O Heer, u bent rechtvaardig.

8 Toch bevredigt het hen niet dat wij in bittere gevangenschap zijn; maar zij hebben de handen geslagen met hun afgoden,
9 Dat zij zullen afschaffen wat u met uw mond hebt verordend, en uw erfenis zullen vernietigen, en de mond zullen stoppen van hen die u prijzen, en de glorie van uw huis en van uw altaar zullen uitdoven,
10 En open de mond van de heidenen om de lof van de afgoden te verkondigen, en om een vleselijke koning voor altijd groot te maken.
11 O Heer, geef uw scepter niet aan hen die niets zijn, en laat hen niet lachen om onze val; maar richt hun plan op zichzelf en maak hem tot een voorbeeld, die dit tegen ons is begonnen.
12 Bedenk, o Heer, maak uzelf bekend in tijden van onze verdrukking, en geef mij vrijmoedigheid, o Koning van de naties en Heer van alle macht.
13 Geef mij een welsprekende toespraak in mijn mond voor de leeuw: keer zijn hart om hem te haten die tegen ons strijdt, zodat er een einde kan komen aan hem en aan allen die op hem lijken.
14 Maar bevrijd ons met uw hand en help mij die verlaten ben en die geen andere hulp heeft dan u.
15 U weet alles, Heer; U weet dat ik de glorie van de onrechtvaardigen haat, en het bed van de onbesnedenen en van alle heidenen verafschuw.
16 U kent mijn noodzaak: want ik verafschuw het teken van mijn hoge staat, dat op mijn hoofd staat in de dagen waarin ik mezelf vertoon, en dat ik het verafschuw als een menstruatiedoek, en dat ik het niet draag als ik alleen ben. mezelf.
17 En dat uw dienstmaagd niet aan de tafel van Aman heeft gegeten, en dat ik het feest van de koning niet hoog heb gewaardeerd, noch de wijn van het drankoffer heb gedronken.
18 Ook uw dienstmaagd heeft geen enkele vreugde gehad sinds de dag dat ik hierheen werd gebracht naar dit heden, dan in u, o Heer, God van Abraham.
19 O, machtige God boven alles, hoor de stem van de verlatenen en verlos ons uit de handen van de ondeugden, en verlos mij uit mijn angst.

HOOFDSTUK 15

1 En op de derde dag, toen ze haar gebeden had beëindigd, legde ze haar rouwkleding af en trok haar glorieuze kleding aan.
2 En heerlijk versierd, nadat ze God had aangeroepen, die de toeschouwer en redder van alle dingen is, nam ze twee dienstmeisjes mee:
3 En op degene die zij leunde, terwijl ze zichzelf sierlijk droeg;
4 En de ander volgde, haar sleep voortdragend.
5 En ze was blozend door de perfectie van haar schoonheid, en haar gelaat was opgewekt en zeer beminnelijk: maar haar hart was bang van angst.
6 Toen ze alle deuren was gepasseerd, stond ze voor de koning, die op zijn koninklijke troon zat, en gekleed was in al zijn majesteitelijke gewaden, allemaal glinsterend van goud en kostbare stenen; en hij was erg bang.
7 Toen hief hij zijn gelaat op dat straalde van majesteit en keek haar zeer fel aan; en de koningin viel neer, werd bleek en viel flauw, en boog zich op het hoofd van het meisje dat voor haar uit ging.
8 Toen veranderde God de geest van de koning in zachtaardigheid, die vol angst van zijn troon sprong en haar in zijn armen nam, totdat ze weer tot zichzelf kwam, en haar troostte met liefdevolle woorden en tegen haar zei:
9 Ester, wat is er aan de hand? Ik ben je broer, wees goedsmoeds:
10 Gij zult niet sterven, ook al is ons gebod algemeen: kom dichterbij.
11 En hij hield zijn gouden scepter omhoog en legde die op haar nek,
12 En omhelsde haar en zei: Spreek tot mij.
13 Toen zei zij tegen hem: Ik heb u gezien, mijn heer, als een engel van God, en mijn hart was bedroefd uit angst voor uw majesteit.
14 Want u bent wonderbaarlijk, heer, en uw aangezicht is vol genade.
15 En terwijl ze sprak, viel ze flauw.
16 Toen werd de koning ongerust en al zijn dienaren troostten haar.

HOOFDSTUK 16

1 De grote koning Artexerxes aan de prinsen en gouverneurs van honderdzevenentwintig provincies van India tot Ethiopië, en aan al onze trouwe onderdanen, gegroet.
2 Velen, hoe vaker ze worden geëerd met de grote milddadigheid van hun genadige prinsen, hoe trotser ze zijn,
3 En probeer niet alleen onze onderdanen pijn te doen, maar omdat we niet in staat zijn overvloed te verdragen, neem dan ook de handen ineen om ook te oefenen tegen degenen die hen goed doen:
4 En neem niet alleen de dankbaarheid onder de mensen weg, maar verhef ze ook met de glorieuze woorden van onzedelijke personen, die nooit

goed zijn geweest en denken te ontkomen aan de gerechtigheid van God, die alles ziet en het kwade haat.
5 Vaak heeft ook de eerlijke toespraak van degenen aan wie de zaken van hun vrienden zijn toevertrouwd, ertoe geleid dat velen die gezag hebben, deel hebben aan onschuldig bloed, en hen in onherstelbare rampen hebben gehuld:
6 Verleidend met de valsheid en het bedrog van hun onzedelijke gezindheid, de onschuld en goedheid van prinsen.
7 Nu kunt u dit, zoals wij hebben verklaard, niet zozeer zien aan de hand van oude geschiedenissen als wel, als u onderzoekt wat er de laatste tijd goddeloos is gedaan door het verderfelijke gedrag van hen die onwaardig onder gezag zijn geplaatst.
8 En we moeten ervoor zorgen dat de komende tijd ons koninkrijk rustig en vredig zal zijn voor alle mensen,
9 Zowel door onze doeleinden te veranderen, als door altijd op een meer gelijkwaardige manier te oordelen over dingen die duidelijk zijn.
10 Want Aman, een Macedoniër, de zoon van Amadatha, die inderdaad een vreemdeling was van het Perzische bloed en ver verwijderd was van onze goedheid, en als een vreemdeling van ons ontving,
11 Had tot nu toe de gunst verkregen die wij jegens elke natie betuigen, namelijk dat hij onze vader werd genoemd, en voortdurend werd geëerd door alle volgende personen voor de koning.
12 Maar hij, die zijn grote waardigheid niet toonde, ging rond om ons ons koninkrijk en ons leven te ontnemen:
13 Omdat wij door veelvuldig en sluw bedrog de vernietiging van ons zochten, zowel van Mardocheus, die ons leven redde en voortdurend ons welzijn verwierf, als ook van de onberispelijke Esther, deelgenoot van ons koninkrijk, met hun hele natie.
14 Want hij dacht dat hij op deze manier beroofd was van vrienden omdat hij het koninkrijk van de Perzen naar de Macedoniërs had overgebracht.
15 Maar wij ontdekken dat de Joden, die deze goddeloze ellendeling aan de totale vernietiging heeft overgeleverd, geen boosdoeners zijn, maar volgens zeer rechtvaardige wetten leven:
16 En dat zij kinderen zijn van de allerhoogste en machtigste, levende God, die het koninkrijk zowel aan ons als aan onze voorouders op de meest voortreffelijke wijze heeft bevolen.
17 Daarom zult u er goed aan doen de brieven die Aman, de zoon van Amadatha, u heeft gestuurd, niet ten uitvoer te leggen.
18 Want hij die deze dingen heeft bewerkstelligd, wordt met zijn hele gezin aan de poorten van Susa opgehangen: God, die over alle dingen regeert en hem snel wraak neemt overeenkomstig zijn verdiensten.
19 Daarom moet u de kopie van deze brief overal publiceren, zodat de Joden vrijelijk volgens hun eigen wetten kunnen leven.
20 En u zult hen helpen, zodat zij zelfs op dezelfde dag, zijnde de dertiende dag van de twaalfde maand Adar, op hen kunnen worden gewroken, die hen in de tijd van hun verdrukking zal aanvallen.
21 Want de Almachtige God heeft zich tot hen tot vreugde gewend op de dag waarop het uitverkoren volk had moeten omkomen.
22 Daarom moet u het onder uw plechtige feesten een feestdag houden met alle feesten:
23 Dat er zowel nu als in het hiernamaals veiligheid mag zijn voor ons en de zwaar getroffen Perzen; maar voor degenen die tegen ons samenzweren, is het een herinnering aan vernietiging.
24 Daarom zal elke stad en elk land dat niet overeenkomstig deze dingen zal handelen, zonder genade met vuur en zwaard worden vernietigd, en niet alleen ondoordringbaar voor mensen worden gemaakt, maar ook voor altijd zeer gehaast voor wilde dieren en vogels.

THE Wisdom OF Solomon

De wijsheid van Salomo

HOOFDSTUK 1

1 Heb de gerechtigheid lief, gij die rechters van de aarde zijt: denk met een goed hart aan de Heer en zoek Hem in eenvoud van hart.
2 Want hij zal gevonden worden door hen die hem niet verleiden; en toont zich aan degenen die hem niet wantrouwen.
3 Want wrede gedachten zijn gescheiden van God; en zijn macht bestraft, wanneer deze wordt beproefd, de onverstandigen.
4 Want in een boze ziel zal geen wijsheid binnendringen; noch verblijven in het lichaam dat onderworpen is aan de zonde.
5Want de heilige geest van discipline zal het bedrog ontvluchten en zich verwijderen van gedachten die zonder begrip zijn, en zal niet standhouden als er onrechtvaardigheid binnenkomt.
6 Want wijsheid is een liefdevolle geest; en zal een godslasteraar niet vrijspreken van zijn woorden: want God is getuige van zijn nieren, en een waarachtige toeschouwer van zijn hart, en een hoorder van zijn tong.
7 Want de Geest van de Heer vervult de wereld: en wat alle dingen bevat, heeft kennis van de stem.
8 Daarom kan hij die onrechtvaardige dingen spreekt, niet verborgen blijven; noch zal de wraak, wanneer deze straft, aan hem voorbijgaan.
9 Want er zal onderzoek worden gedaan naar de raadgevingen van de goddelozen; en het geluid van zijn woorden zal tot de Heer komen ter openbaring van zijn slechte daden.
10 Want het oor van jaloezie hoort alle dingen, en het geluid van gemopper is niet verborgen.
11 Pas daarom op voor morren, want dat heeft geen nut; en weerhoud uw tong van laster: want er is geen woord zo geheim dat voor niets zal gelden; en de mond die gelovig is, doodt de ziel.
12 Zoek de dood niet in de dwaling van uw leven; en roep uzelf geen vernietiging op door de werken van uw handen.
13 Want God heeft de dood niet gemaakt; noch heeft Hij behagen in de vernietiging van de levenden.
14 Want hij heeft alle dingen geschapen, zodat ze hun bestaan zouden kunnen hebben: en de generaties van de wereld waren gezond; en er is geen gif van vernietiging in hen, noch het koninkrijk van de dood op aarde:
15 (Want gerechtigheid is onsterfelijk :)
16 Maar goddelozen riepen het met hun werken en woorden naar hen toe; want toen ze dachten dat ze het tot hun vriend zouden hebben, aten ze er niets van op en sloten er een verbond mee, omdat ze het waard waren eraan deel te nemen.

HOOFDSTUK 2

1 Want de goddelozen zeiden, met zichzelf redenerend, maar niet terecht: Ons leven is kort en vervelend, en bij de dood van een man is er geen remedie: er was ook geen mens bekend die uit het graf was teruggekeerd.
2 Want we zijn geboren in elk avontuur: en we zullen hiernamaals zijn alsof we er nooit zijn geweest: want de adem in onze neusgaten is als rook, en een kleine vonk in de beweging van ons hart:
3 Nadat dit uitgedoofd is, zal ons lichaam in as veranderen, en onze geest zal verdwijnen als de zachte lucht,
4 En onze naam zal mettertijd worden vergeten, en niemand zal onze werken in herinnering houden, en ons leven zal voorbijgaan als het spoor van een wolk, en zal worden verspreid als een mist, die wordt verdreven door de stralen van de hemel. zon, en overweldigd door de hitte daarvan.
5 Want onze tijd is slechts een schaduw die voorbijgaat; en na ons einde is er geen terugkeer mogelijk: want het is snel verzegeld, zodat niemand meer komt.
6 Kom daarom, laten we genieten van de goede dingen die aanwezig zijn: en laten we de wezens snel gebruiken zoals in de jeugd.
7 Laten we onszelf vullen met kostbare wijn en zalf, en laat geen lentebloem aan ons voorbijgaan:
8 Laten we onszelf kronen met rozenknoppen, voordat ze verwelken:
9 Laat niemand van ons gaan zonder zijn deel van onze wellust: laten we overal tekenen van onze vreugde achterlaten: want dit is ons deel, en dit is ons lot.
10 Laten we de arme, rechtvaardige man onderdrukken, laten we de weduwe niet sparen en de oude grijze haren van ouderen niet respecteren.

11 Laat onze kracht de wet van gerechtigheid zijn: want wat zwak is, blijkt niets waard te zijn.
12 Laten wij daarom op de loer liggen voor de rechtvaardigen; omdat hij niet aan de beurt is, en hij is rein in strijd met onze daden: hij verwijt ons dat we de wet hebben overtreden, en maakt bezwaar tegen onze schande tegen de overtredingen van onze opvoeding.
13 Hij belijdt de kennis van God te hebben, en hij noemt zichzelf een kind van de Heer.
14 Hij is gemaakt om onze gedachten terecht te wijzen.
15 Hij is zelfs pijnlijk voor ons om te zien: want zijn leven is niet zoals dat van andere mensen, zijn wegen zijn van een andere manier.
16 Wij worden door hem beschouwd als vervalsingen: hij onthoudt zich van onze wegen als van vuiligheid: hij verkondigt het einde van de rechtvaardige die gezegend moet worden, en roemt dat God zijn vader is.
17 Laten we zien of zijn woorden waar zijn: en laten we bewijzen wat er uiteindelijk met hem zal gebeuren.
18 Want als de rechtvaardige de zoon van God is, zal hij hem helpen en hem uit de hand van zijn vijanden bevrijden.
19 Laten we hem met boosaardigheid en marteling onderzoeken, zodat we zijn zachtmoedigheid mogen kennen en zijn geduld kunnen bewijzen.
20 Laten we hem veroordelen met een schandelijke dood, want volgens zijn eigen zeggen zal hij gerespecteerd worden.
21 Zulke dingen hebben zij zich ingebeeld en zijn misleid; want hun eigen goddeloosheid heeft hen verblind.
22 Wat de mysteries van God betreft, zij kenden die niet: noch hoopten zij op het loon van gerechtigheid, noch onderscheidden zij een beloning voor onberispelijke zielen.
23 Want God heeft de mens geschapen om onsterfelijk te zijn en hem tot een beeld van zijn eigen eeuwigheid gemaakt.
24 Niettemin kwam door afgunst op de duivel de dood in de wereld: en zij die aan zijn zijde blijven, vinden die ook.

HOOFDSTUK 3

1 Maar de zielen van de rechtvaardigen zijn in de hand van God, en geen enkele pijniging zal hen aanraken.
2 In de ogen van de dwazen leken ze te sterven: en hun vertrek wordt opgevat als ellende,
3 En hun vertrek van ons zal een totale vernietiging zijn: maar zij leven in vrede.
4 Want ook al worden ze gestraft in de ogen van de mensen, toch is hun hoop vol onsterfelijkheid.
5 En nadat ze een beetje getuchtigd zijn, zullen ze rijkelijk beloond worden: want God heeft ze op de proef gesteld en voor zichzelf waardig bevonden.
6 Hij heeft ze als goud in de oven beproefd en als brandoffer ontvangen.
7 En ten tijde van hun bezoek zullen ze stralen en heen en weer rennen als vonken tussen de stoppels.
8 Zij zullen de volken oordelen en over het volk heersen, en hun Heer zal voor eeuwig regeren.
9 Zij die hun vertrouwen op Hem stellen, zullen de waarheid begrijpen; en wie trouw zijn in de liefde, zullen bij Hem blijven; want genade en barmhartigheid zijn voor zijn heiligen, en Hij zorgt voor zijn uitverkorenen.
10 Maar de goddelozen zullen worden gestraft volgens hun eigen verbeelding, die de rechtvaardigen hebben verwaarloosd en de Heer hebben verlaten.
11 Want wie wijsheid en opvoeding veracht, die is ellendig, en hun hoop is ijdel, hun arbeid onvruchtbaar en hun werken onnuttig.
12 Hun vrouwen zijn dwaas en hun kinderen slecht:
13 Hun nakomelingen zijn vervloekt. Daarom is gezegend de onvruchtbare die onbesmet is, die het zondige bed niet heeft gekend: zij zal vrucht hebben in het bezoek van zielen.
14 En gezegend is de eunuch, die met zijn handen geen ongerechtigheid heeft bedreven, noch slechte dingen tegen God heeft bedacht: want hem zal de bijzondere gave van geloof worden gegeven, en een erfenis in de tempel van de Heer die voor zijn geest aanvaardbaarder is.
15 Want heerlijk is de vrucht van goede arbeid: en de wortel van wijsheid zal nooit wegvallen.

16 Wat de kinderen van overspelers betreft, zij zullen niet tot volmaaktheid komen, en het zaad van een onrechtvaardig bed zal worden uitgeroeid.
17 Want hoewel ze lang leven, worden ze toch als niets beschouwd; en hun laatste eeuw zal zonder eer zijn.
18 Of als ze snel sterven, hebben ze geen hoop en geen troost op de dag van beproeving.
19 Want het einde van de onrechtvaardige generatie is verschrikkelijk.

HOOFDSTUK 4

1 Het is beter om geen kinderen te hebben en deugd te hebben: want de gedachtenis daarvan is onsterfelijk: omdat het bekend is bij God en bij de mensen.
2Als het aanwezig is, nemen mensen er het voorbeeld van; en als het weg is, verlangen ze ernaar: het draagt een kroon en triomfeert voor altijd, nadat het de overwinning heeft behaald en streeft naar onbesmette beloningen.
3 Maar het zich vermenigvuldigende kroost van de goddelozen zal niet gedijen, noch diep wortelen uit bastaarduitlopers, noch een stevig fundament leggen.
4 Want ook al bloeien ze een tijdje in takken; toch zullen ze, als ze niet standhouden, door de wind worden geschud, en door de kracht van de wind zullen ze worden uitgeroeid.
5 De onvolmaakte takken zullen worden afgebroken, hun vruchten zullen onnuttig zijn, niet rijp om te eten, ja, ze zullen voor niets voldoen.
6Want kinderen die uit onwettige bedden zijn verwekt, zijn tijdens hun proces getuigen van slechtheid jegens hun ouders.
7 Maar hoewel de rechtvaardige door de dood verhinderd wordt, zal hij toch in rust zijn.
8 Want een eervolle leeftijd is niet iets wat in tijdsduur staat, noch wordt dat gemeten aan de hand van het aantal jaren.
9 Maar wijsheid is het grijze haar voor de mens, en een vlekkeloos leven is ouderdom.
10 Hij behaagde God en werd door hem geliefd, zodat hij, levend onder de zondaars, werd overgebracht.
11 Ja, hij werd spoedig weggevoerd, opdat die goddeloosheid zijn begrip niet zou veranderen, of dat bedrog zijn ziel zou verleiden.
12 Want de betovering van ondeugendheid verduistert de dingen die eerlijk zijn; en het ronddwalen van de begeerte ondermijnt de eenvoudige geest.
13 Nadat hij in korte tijd volmaakt was geworden, vervulde hij een lange tijd:
14 Want zijn ziel behaagde de Heer; daarom haastte hij zich om hem weg te nemen uit het midden van de goddelozen.
15 Dit zag het volk, maar begreep het niet, noch legden zij dit in hun gedachten: dat zijn genade en barmhartigheid bij zijn heiligen is, en dat hij respect heeft voor zijn uitverkorenen.
16 Zo zal de rechtvaardige die dood is, de goddelozen die leven veroordelen; en jeugd die spoedig wordt geperfectioneerd na de vele jaren en ouderdom van de onrechtvaardigen.
17 Want zij zullen het einde van de wijzen zien, en zullen niet begrijpen wat God in zijn raad van hem heeft verordend, en met welk doel de Heer hem in veiligheid heeft gebracht.
18 Zij zullen hem zien en verachten; maar God zal hen verachtelijk uitlachen; en zij zullen hierna een verachtelijk karkas zijn, en een smaad onder de doden voor altijd.
19 Want hij zal ze verscheuren en voorover werpen, zodat ze sprakeloos zullen zijn; en hij zal ze van de grond af schudden; en zij zullen volkomen verwoest worden en bedroefd zijn; en hun gedachtenis zal vergaan.
20 En wanneer zij de rekeningen van hun zonden opwerpen, zullen zij met angst komen; en hun eigen ongerechtigheden zullen hen in hun gezicht overtuigen.

HOOFDSTUK 5

1 Dan zal de rechtvaardige man met grote vrijmoedigheid staan voor het aangezicht van degenen die hem hebben gekweld, en geen rekening hebben gehouden met zijn inspanningen.
2 Als ze het zien, zullen ze door vreselijke angst worden gekweld en versteld staan van de vreemdheid van zijn verlossing, zo ver boven alles waar ze naar hadden uitgekeken.
3 En zij die zich bekeren en kreunen van geestelijke angst, zullen bij zichzelf zeggen: Dit was hij, die we soms bespotten, en een smaadwoord:

4 Wij dwazen beschouwden zijn leven als waanzin en zijn einde als eerloos:
5 Hoe wordt hij gerekend onder de kinderen van God, en zijn lot is onder de heiligen!
6 Daarom zijn wij afgedwaald van de weg van de waarheid, en het licht van de gerechtigheid heeft ons niet geschenen, en de zon der gerechtigheid is niet op ons opgegaan.
7 We hebben onszelf afgemat op de weg van goddeloosheid en vernietiging: ja, we zijn door woestijnen gegaan, waar geen weg was: maar wat de weg van de Heer betreft, die hebben we niet gekend.
8 Wat heeft trots ons opgeleverd? Of wat voor goeds heeft de rijkdom ons met ons geroezemoes gebracht?
9 Al deze dingen gaan voorbij als een schaduw en als een post die voorbijsnelt;
10 En zoals een schip over de golven van het water vaart, en wanneer het voorbijgaat, kan het spoor ervan niet worden gevonden, noch het pad van de kiel in de golven;
11 Of zoals wanneer een vogel door de lucht vliegt en er geen spoor van haar weg te vinden is, maar de lichte lucht die wordt geslagen met de slag van haar vleugels en wordt gescheiden door het gewelddadige geluid en de beweging ervan, wordt erdoorheen gevoerd, en daarin is daarna geen teken meer te vinden waar ze heen ging;
12 Of zoals wanneer een pijl op een doel wordt afgeschoten, de lucht uiteenspat en onmiddellijk weer samenkomt, zodat een mens niet kan weten waar hij doorheen is gegaan:
13 Toch begonnen wij op dezelfde manier, zodra we geboren waren, ons einde te naderen, en hadden we geen teken van deugd te tonen; maar werden verteerd door onze eigen slechtheid.
14 Want de hoop van de goddelozen is als stof dat door de wind wordt weggeblazen; als een dun schuim dat door de storm wordt verdreven; zoals de rook die hier en daar door een storm wordt verspreid en verdwijnt als de herinnering aan een gast die maar een dag blijft.
15 Maar de rechtvaardigen leven voor altijd; hun beloning ligt ook bij de Heer, en de zorg voor hen ligt bij de Allerhoogste.
16 Daarom zullen zij een heerlijk koninkrijk en een prachtige kroon uit de hand van de Heer ontvangen: want met zijn rechterhand zal hij hen bedekken, en met zijn arm zal hij hen beschermen.
17 Hij zal zijn jaloezie tot zich nemen als volledige wapenrusting, en het schepsel tot zijn wapen maken om wraak te nemen op zijn vijanden.
18 Hij zal gerechtigheid aandoen als een borstharnas, en het ware oordeel in plaats van een helm.
19 Hij zal heiligheid als een onoverwinnelijk schild beschouwen.
20 Zijn hevige toorn zal hij tot een zwaard scherpen, en de wereld zal met hem strijden tegen de dwazen.
21 Dan zullen de naar rechts gerichte bliksemschichten naar het buitenland gaan; en vanuit de wolken zullen zij, als vanuit een goed gespannen boog, naar het doel vliegen.
22 En hagelstenen vol toorn zullen als uit een stenen boog worden geworpen, en het water van de zee zal tegen hen woeden, en de overstromingen zullen hen wreed verdrinken.
23 Ja, een machtige wind zal tegen hen opstaan, en als een storm zal hen wegblazen: aldus zal ongerechtigheid de hele aarde verwoesten, en slecht handelen zal de tronen van de machtigen omverwerpen.

HOOFDSTUK 6

1 Luister daarom, o koningen, en begrijp het; leer, gij die rechters zijt van de uiteinden der aarde.
2 Luister, jullie die het volk regeren, en roem in de veelheid van naties.
3Want u is macht gegeven door de Heer, en soevereiniteit door de Allerhoogste, die uw werken zal beproeven en uw raadgevingen zal onderzoeken.
4 Omdat u dienaren van zijn koninkrijk bent, hebt u niet juist geoordeeld, noch de wet gehouden, noch naar de raad van God gewandeld;
5 Vreselijk en snel zal hij u overvallen, want een scherp oordeel zal komen voor hen die op hoge plaatsen zijn.
6 Want barmhartigheid zal spoedig de gemeensten vergeven; maar machtige mannen zullen machtig gepijnigd worden.
7 Want hij die Heer over alles is, zal niemands persoon vrezen, noch zal hij ontzag hebben

voor de grootheid van iemand; want hij heeft het kleine en het grote gemaakt, en zorgt voor iedereen gelijk.
8 Maar een zware beproeving zal over de machtigen komen.
9 Daarom spreek ik tot u, o koningen, zodat u wijsheid leert en niet afvalt.
10 Want zij die de heiligheid heilig houden, zullen als heilig worden beoordeeld; en zij die zulke dingen hebben geleerd, zullen vinden wat ze moeten antwoorden.
11 Richt daarom uw genegenheid op mijn woorden; verlang ernaar, en u zult onderwezen worden.
12 Wijsheid is heerlijk en vervaagt nooit: ja, ze wordt gemakkelijk gezien door hen die haar liefhebben, en gevonden door hen die haar zoeken.
13 Zij weerhoudt hen die haar verlangen, door zichzelf voor het eerst aan hen bekend te maken.
14 Wie haar vroeg zoekt, zal geen grote moeite hebben; want hij zal haar aan zijn deuren aantreffen.
15 Daarom is het een volmaakte wijsheid om aan haar te denken: en wie naar haar waakt, zal snel zonder zorgen zijn.
16 Want zij gaat rond op zoek naar mensen die haar waardig zijn, betoont zich gunstig jegens hen op de wegen en komt hen tegemoet in elke gedachte.
17 Want het echte begin van haar is het verlangen naar discipline; en de zorg voor discipline is liefde;
18 En liefde is het houden van haar wetten; en het gehoor geven aan haar wetten is de zekerheid van onvergankelijkheid;
19 En de onvergankelijkheid brengt ons dichter bij God:
20 Daarom leidt het verlangen naar wijsheid naar een koninkrijk.
21 Als u zich dan verheugt in tronen en scepters, o koningen van het volk, eer dan de wijsheid, zodat u voor altijd kunt regeren.
22 Wat de wijsheid betreft, wat ze is en hoe ze is ontstaan, zal ik je vertellen, en ik zal geen mysteries voor je verbergen, maar ik zal haar opzoeken vanaf het begin van haar geboorte, en de kennis van haar aan het licht brengen, en zal de waarheid niet over het hoofd zien.
23 Ik zal ook niet meegaan in verterende afgunst; want zo iemand zal geen gemeenschap hebben met wijsheid.
24 Maar de menigte der wijzen is het welzijn van de wereld; en een wijze koning is de steun van het volk.
25 Ontvang daarom instructie door mijn woorden, en het zal u goed doen.

HOOFDSTUK 7

1 Ikzelf ben ook een sterfelijk mens, zoals iedereen, en het nageslacht van hem die voor het eerst uit de aarde werd gemaakt,
2 En in de baarmoeder van mijn moeder werd het gevormd om vlees te zijn in de tijd van tien maanden, verdicht in bloed, uit het zaad van de mens, en het plezier dat met de slaap gepaard ging.
3 En toen ik werd geboren, zoog ik de gewone lucht in en viel op de aarde, die van dezelfde aard is, en de eerste stem die ik uitte was huilen, zoals alle anderen doen.
4 Ik werd in doeken verpleegd, en dat met zorgen.
5 Want er is geen koning die een ander begin van geboorte heeft gehad.
6 Want alle mensen hebben één ingang in het leven, en een soortgelijke uitgang.
7 Daarom bad ik en het inzicht werd mij gegeven: ik riep God aan en de geest van wijsheid kwam tot mij.
8 Ik gaf de voorkeur aan haar boven scepters en tronen, en achtte rijkdom niets in vergelijking met haar.
9 Ik heb ook geen enkele kostbare steen met haar vergeleken, omdat al het goud voor haar als een beetje zand is, en zilver voor haar als klei zal worden gerekend.
10 Ik hield meer van haar dan van gezondheid en schoonheid, en verkoos haar te hebben in plaats van licht: want het licht dat van haar komt, gaat nooit uit.
11 Alle goede dingen samen kwamen met haar naar mij toe, en ontelbare rijkdommen in haar handen.
12 En ik verheugde mij over hen allen, omdat de wijsheid hen vooruitgaat; en ik wist niet dat zij de moeder van hen was.

13 Ik heb ijverig geleerd en communiceer vrijelijk met haar: ik verberg haar rijkdommen niet.
14 Want zij is een schat voor mensen die nooit faalt: die zij die er gebruik van maken, vrienden van God worden, en worden geprezen om de gaven die voortkomen uit leren.
15 God heeft mij toegestaan te spreken zoals ik wil, en te bedenken zoals passend is voor de dingen die mij zijn gegeven: omdat Hij het is die tot wijsheid leidt en de wijzen leidt.
16 Want in zijn hand zijn zowel wij als onze woorden; ook alle wijsheid en kennis van vakmanschap.
17 Want hij heeft mij bepaalde kennis gegeven van de dingen die zijn, namelijk om te weten hoe de wereld is gemaakt en de werking van de elementen:
18 Het begin, het einde en het midden van de tijden: de veranderingen van het draaien van de zon en de wisseling van seizoenen:
19 De circuits van jaren en de posities van sterren:
20 De aard van levende wezens, en de woede van wilde dieren: het geweld van de wind, en de redeneringen van mensen: de diversiteit van planten en de deugden van wortels:
21 En al zulke dingen die geheim of openbaar zijn, die ken ik.
22 Want wijsheid, die de werker van alle dingen is, heeft mij geleerd: want in haar is een begrijpende geest, heilig, één alleen, veelvuldig, subtiel, levendig, helder, onbesmet, duidelijk, niet onderhevig aan pijn, die houdt van het goede snel, wat niet kan worden verhuurd, klaar om goed te doen,
23 Vriendelijk voor de mens, standvastig, zeker, vrij van zorg, met alle macht, overziet alle dingen en gaat door alle begrip heen, zuivere en meest subtiele geesten.
24 Want wijsheid is ontroerender dan welke beweging dan ook: zij gaat en gaat door alle dingen heen vanwege haar zuiverheid.
25 Want zij is de adem van de kracht van God en een zuivere invloed die voortvloeit uit de glorie van de Almachtige: daarom kan niets verontreinigd in haar vallen.
26 Want zij is de helderheid van het eeuwige licht, de onbevlekte spiegel van de kracht van God en het beeld van zijn goedheid.
27 En omdat ze maar één is, kan ze alle dingen; en terwijl ze in zichzelf blijft, maakt ze alle dingen nieuw; en in alle tijden, terwijl ze heilige zielen binnengaat, maakt ze ze vrienden van God en profeten.
28 Want God heeft niemand lief dan hem die in wijsheid woont.
29 Want ze is mooier dan de zon, en bovenal de orde van de sterren: vergeleken met het licht, wordt ze ervoor gevonden.
30 Want hierna komt de nacht: maar de ondeugd zal de wijsheid niet overweldigen.

HOOFDSTUK 8

1 Wijsheid reikt krachtig van het ene einde naar het andere: en lieflijk ordent zij alle dingen.
2 Ik hield van haar en zocht haar vanaf mijn jeugd op. Ik wilde haar tot mijn echtgenoot maken, en ik was een liefhebber van haar schoonheid.
3 Doordat ze vertrouwd is met God, verheerlijkt ze haar adel: ja, de Heer aller dingen Zelf had haar lief.
4Want zij is op de hoogte van de mysteries van de kennis van God en houdt van zijn werken.
5Als rijkdom een begerenswaardig bezit is in dit leven; Wat is rijker dan wijsheid, die alle dingen werkt?
6 En als voorzichtigheid werkt; wie van al die mensen is een sluwere werkman dan zij?
7 En als een man gerechtigheid liefheeft, zijn haar inspanningen deugden: want zij onderwijst matigheid en voorzichtigheid, rechtvaardigheid en standvastigheid: dat zijn zulke dingen, omdat mannen niets nuttigers in hun leven kunnen hebben.
8 Als een man veel ervaring verlangt, weet ze dingen van vroeger, en vermoedt ze precies wat er gaat komen: ze kent de subtiliteiten van toespraken, en kan duistere zinnen uiteenzetten: ze voorziet tekenen en wonderen, en de gebeurtenissen van seizoenen en tijden.
9 Daarom was ik van plan haar bij mij te laten wonen, omdat ik wist dat ze een raadgever voor goede dingen zou zijn, en een troost bij zorgen en verdriet.
10 Ter wille van haar zal ik waardering hebben onder de menigte en eer genieten bij de oudsten, ook al ben ik jong.

11 Ik zal snel verwaand zijn in mijn oordeel, en bewonderd worden in de ogen van grote mannen.
12 Als ik mijn mond houd, zullen ze rustig afwachten, en als ik spreek, zullen ze goed naar mij luisteren; als ik veel praat, zullen ze hun handen op hun mond leggen.
13 Bovendien zal ik door haar tussenkomst onsterfelijkheid verwerven en een eeuwig gedenkteken achterlaten voor hen die na mij komen.
14 Ik zal het volk op orde brengen, en de volken zullen aan mij onderworpen zijn.
15 Afschuwelijke tirannen zullen bang zijn als ze alleen maar van mij horen; Ik zal goed bevonden worden onder de menigte, en dapper in de oorlog.
16 Nadat ik in mijn huis ben gekomen, zal ik bij haar uitrusten: want haar gesprek kent geen bitterheid; en met haar leven kent geen verdriet, maar vrolijkheid en vreugde.
17 Toen ik deze dingen nu bij mezelf overwoog en ze in mijn hart overwoog, hoe onsterfelijkheid is verbondenheid met wijsheid;
18 En het is een groot genoegen haar vriendschap te hebben; en in de werken van haar handen zijn oneindige rijkdommen; en bij het uitoefenen van overleg met haar voorzichtigheid; en door met haar te praten, een goed rapport; Ik ging rond en zocht hoe ik haar bij mij kon brengen.
19 Want ik was een geestig kind en had een goede geest.
20 Ja, liever gezegd, omdat ik goed was, kwam ik in een onbesmet lichaam.
21 Niettemin, toen ik besefte dat ik haar op geen enkele andere manier kon verkrijgen, tenzij God haar mij gaf; en dat was ook een punt van wijsheid om te weten wiens geschenk ze was; Ik bad tot de Heer en smeekte Hem, en met heel mijn hart zei ik:

HOOFDSTUK 9

1 O God van mijn vaderen en Heer van barmhartigheid, die alles met uw woord hebt gemaakt,
2 En wij hebben de mens door uw wijsheid aangesteld, zodat hij heerschappij zou hebben over de schepselen die u hebt gemaakt,
3 En orden de wereld volgens billijkheid en gerechtigheid, en voer het oordeel uit met een oprecht hart:
4 Geef mij wijsheid, die bij uw troon zit; en wijs mij niet af onder uw kinderen:
5 Want ik, uw dienaar en zoon van uw dienstmaagd, ben een zwak persoon, van korte duur, en te jong om het oordeel en de wetten te begrijpen.
6 Want ook al is een mens onder de mensenkinderen nog nooit zo volmaakt, toch zal hij, als uw wijsheid niet met hem is, in het niets worden beschouwd.
7 U hebt mij uitgekozen als koning van uw volk en als rechter over uw zonen en dochters.
8 U hebt mij geboden een tempel op uw heilige berg te bouwen, en een altaar in de stad waarin u woont, een gelijkenis met de heilige tabernakel, die u vanaf het begin hebt voorbereid.
9 En wijsheid was bij u: die uw werken kent, en aanwezig was toen u de wereld maakte, en wist wat aanvaardbaar was in uw ogen en wat juist was in uw geboden.
10 O zend haar uit uw heilige hemel en van de troon van uw heerlijkheid, zodat zij, nu zij aanwezig is, met mij mag samenwerken, zodat ik mag weten wat u behaagt.
11 Want zij weet en begrijpt alle dingen, en zij zal mij nuchter leiden in mijn daden, en mij in haar macht bewaren.
12 Zo zullen mijn werken aanvaardbaar zijn, en dan zal ik uw volk rechtvaardig oordelen en waardig zijn om op de stoel van mijn vader te zitten.
13Want welke mens is hij die de raad van God kan kennen? Of wie kan bedenken wat de wil van de Heer is?
14 Want de gedachten van sterfelijke mensen zijn ellendig, en onze plannen zijn slechts onzeker.
15 Want het vergankelijke lichaam drukt de ziel neer, en de aardse tabernakel drukt de geest neer die over veel dingen nadenkt.
16 En we kunnen nauwelijks goed raden naar de dingen die op aarde zijn, en met moeite vinden we de dingen die voor ons liggen; maar wie heeft de dingen die in de hemel zijn onderzocht?

17 En uw raad, wie heeft het geweten, tenzij u wijsheid geeft en uw Heilige Geest van boven zendt?
18 Want aldus werden de levenswijzen van hen die op aarde leefden hervormd, en werd de mensen onderwezen in de dingen die u behagen, en werden zij door wijsheid gered.

HOOFDSTUK 10

1 Ze bewaarde de eerste gevormde vader van de wereld, die alleen was geschapen, en bracht hem uit zijn val,
2 En gaf hem de macht om over alle dingen te regeren.
3 Maar toen de onrechtvaardige in zijn woede van haar wegging, kwam hij ook om in de woede waarmee hij zijn broer vermoordde.
4 Om wiens oorzaak de aarde door de vloed verdronken was, heeft de wijsheid haar weer in stand gehouden en de koers van de rechtvaardigen geleid in een stuk hout van geringe waarde.
5 Bovendien, omdat de natiën in hun goddeloze samenzwering in verwarring waren gebracht, ontdekte zij de rechtvaardige, en bewaarde hem onberispelijk voor God, en hield hem sterk tegen zijn tedere mededogen jegens zijn zoon.
6 Toen de goddelozen omkwamen, bevrijdde zij de rechtvaardige man, die vluchtte voor het vuur dat op de vijf steden viel.
7 Van wiens goddeloosheid zelfs tot op de dag van vandaag de woestenij die rookt een getuigenis is, en planten die vruchten dragen die nooit rijp worden: en een staande zoutpilaar is een monument van een ongelovige ziel.
8 Omdat ze geen verstand hadden van wijsheid, kregen ze niet alleen deze pijn, omdat ze de dingen die goed waren niet wisten; maar lieten hen ook een gedenkteken aan hun dwaasheid aan de wereld achter, zodat ze in de dingen waarin ze beledigden niet eens verborgen konden blijven.
9 Maar de wijsheid bevrijdde degenen die haar verzorgden van pijn.
10 Toen de rechtvaardigen vluchtten voor de toorn van zijn broer, leidde zij hem op rechte paden, toonde hem het koninkrijk van God en gaf hem kennis van heilige dingen, maakte hem rijk op zijn reizen en vermenigvuldigde de vrucht van zijn arbeid.
11 In de hebzucht van degenen die hem onderdrukten, stond zij hem bij en maakte hem rijk.
12 Ze verdedigde hem tegen zijn vijanden en beschermde hem tegen degenen die op de loer lagen, en in een hevig conflict bezorgde ze hem de overwinning; opdat hij zou weten dat goedheid sterker is dan alles.
13 Toen de rechtvaardige verkocht was, verliet zij hem niet, maar verloste hem van de zonde: zij daalde met hem af in de put,
14 En liet hem niet in de boeien, totdat zij hem de scepter van het koninkrijk bracht, en macht tegen degenen die hem onderdrukten; wat hen betreft die hem hadden beschuldigd, zij toonde hen als leugenaars en gaf hem eeuwige glorie.
15 Ze bevrijdde de rechtvaardige mensen en het onberispelijke zaad van het volk dat hen onderdrukte.
16 Zij drong binnen in de ziel van de dienaar van de Heer en weerstond vreselijke koningen in wonderen en tekenen;
17 Hij gaf de rechtvaardigen een beloning voor hun arbeid, leidde hen op wonderbaarlijke wijze en was voor hen een dekking overdag en een licht van sterren in de nacht;
18 Hij bracht hen door de Rode Zee en leidde hen door veel water:
19 Maar zij verdronk hun vijanden en wierp hen uit de bodem van de diepte.
20 Daarom hebben de rechtvaardigen de goddelozen beroofd, en uw heilige naam geprezen, o Heer, en met één stem uw hand groot gemaakt, die voor hen streed.
21 Want de wijsheid opende de mond van de stommen en maakte de tongen van hen die niet kunnen spreken welsprekend.

HOOFDSTUK 11

1 Zij maakte hun werken voorspoedig in de hand van de heilige profeet.
2 Ze trokken door de onbewoonde wildernis en sloegen tenten op op plekken waar geen doorgang was.
3 Zij stonden tegenover hun vijanden en namen wraak op hun tegenstanders.
4 Toen zij dorst hadden, riepen zij u aan, en er werd hun water gegeven uit de harde rots, en hun dorst werd gelest uit de harde steen.

5Want waarmee hun vijanden werden gestraft, daarmee werden zij in hun nood geprofiteerd.
6Want in plaats van een voortdurend stromende rivier, beroerd van vuil bloed,
7 Als duidelijke berisping van dat gebod, waarbij de kinderen werden gedood, hebt u hun een overvloed aan water gegeven op een manier waarop zij niet hadden gehoopt:
8 Vervolgens verklaarde u door die dorst hoe u hun tegenstanders had gestraft.
9 Want toen ze werden beproefd, zij het maar in genade getuchtigd, wisten ze hoe de goddelozen in toorn werden geoordeeld en gekweld, terwijl ze op een andere manier dorstten dan de rechtvaardigen.
10 Deze hebt u als vader vermaand en beproefd; maar de ander heeft u als strenge koning veroordeeld en gestraft.
11 Of ze nu afwezig of aanwezig waren, ze waren evenzeer geïrriteerd.
12 Want er kwam een dubbele droefheid over hen, en een zuchten vanwege de herinnering aan dingen uit het verleden.
13Want toen zij hoorden dat de ander baat zou hebben bij hun eigen bestraffing, hadden zij een gevoel van de Heer.
14 Voor wie zij met minachting respecteerden, toen hij lang geleden werd weggegooid bij de geboorte van de kinderen, bewonderden ze hem uiteindelijk, toen ze zagen wat er gebeurde.
15 Maar vanwege de dwaze plannen van hun goddeloosheid, waarmee zij, misleid, redeloze slangen en gemene beesten aanbaden, hebt u een menigte onredelijke beesten op hen afgestuurd om wraak te nemen;
16 Opdat zij zouden weten dat waarmee een mens zondigt, hij daardoor ook gestraft zal worden.
17 Want uw Almachtige hand, die de wereld van stof zonder vorm heeft gemaakt, heeft niet gewild dat hij een menigte beren of woeste leeuwen onder hen zou sturen,
18 Of onbekende wilde beesten, vol woede, nieuw geschapen, die ofwel een vurige damp uitademen, ofwel een smerige geur van verspreide rook, of vreselijke schitteringen uit hun ogen schieten:
19 Waarvan niet alleen het kwaad hen onmiddellijk zou kunnen vernietigen, maar ook het vreselijke gezicht hen volkomen zou vernietigen.
20 Ja, en zonder deze macht zouden zij in één klap zijn neergevallen, vervolgd door wraak, en verspreid door de adem van uw macht: maar u hebt alle dingen in maat, aantal en gewicht geordend.
21 Want u kunt te allen tijde uw grote kracht tonen wanneer u maar wilt; en wie kan de kracht van uw arm weerstaan?
22 Want de hele wereld voor u is als een klein graankorreltje, ja, als een druppel ochtenddauw die op de aarde valt.
23 Maar Gij hebt medelijden met allen; want u kunt alle dingen doen en knipoogt naar de zonden van de mensen, omdat ze beter moeten worden.
24 Want u houdt van alle dingen die zijn, en verafschuwt niets van wat u hebt gemaakt; want u zou nooit iets hebben gemaakt als u het had gehaat.
25 En hoe zou iets kunnen blijven bestaan als het niet uw wil was geweest? of bewaard gebleven, zo niet door u geroepen?
26 Maar Gij spaart allen; want zij zijn van U, O Heer, Gij minnaar van zielen.

HOOFDSTUK 12

1Want uw onvergankelijke Geest is in alle dingen.
2 Daarom kastijdt Gij hen beetje bij beetje die overtredingen begaan, en waarschuwt u hen door hen in herinnering te brengen waarin zij overtredingen hebben begaan, zodat zij hun goddeloosheid achterwege kunnen laten en in U mogen geloven, o Heer.
3 Want het was uw wil om door de handen van onze vaderen beide oude inwoners van uw heilige land te vernietigen,
4 Die u haatte omdat hij de meest verfoeilijke werken van hekserij en goddeloze offers deed;
5 En ook die meedogenloze kindermoordenaars, en de verslinders van mensenvlees, en de bloedfeesten,
6 Met hun priesters uit het midden van hun afgodische bemanning, en de ouders, die met hun eigen handen zielen zonder hulp doodden:
7Opdat het land, dat u boven al het andere achtte, een waardige kolonie van Gods kinderen zou ontvangen.

8 Niettemin spaarde u zelfs degenen als mensen, en stuurde u wespen, voorlopers van uw leger, om ze beetje bij beetje te vernietigen.
9 Niet dat u niet in staat was de goddelozen in de strijd onder de hand van de rechtvaardigen te brengen, of ze onmiddellijk te vernietigen met wrede beesten, of met één ruw woord:
10 Maar door uw oordelen beetje bij beetje aan hen uit te voeren, hebt u hun een plaats van berouw gegeven, niet onwetend dat zij een ondeugende generatie waren, en dat hun boosaardigheid in hen was gekweekt, en dat hun overpeinzingen nooit zouden veranderen.
11 Want het was vanaf het begin een vervloekt zaad; noch hebt u hen uit angst voor wie dan ook vergeving gegeven voor de dingen waarin zij gezondigd hadden.
12 Want wie zal zeggen: Wat heb je gedaan? Of wie zal uw oordeel weerstaan? Of wie zal u beschuldigen van de volken die verloren gaan, die u hebt gemaakt? Of wie zal tegen u opkomen om wraak te nemen op de onrechtvaardige mannen?
13 Want er is geen andere God dan Gij, die voor allen zorgt, aan wie gij kunt laten zien dat uw oordeel niet onrechtvaardig is.
14 Geen koning of tiran zal zijn aangezicht tegen u kunnen keren voor iemand die u hebt gestraft.
15 Omdat u zelf rechtvaardig bent, ordent u alle dingen rechtvaardig; u denkt dat het niet in overeenstemming is met uw macht om hem te veroordelen die het niet verdient om gestraft te worden.
16 Want uw macht is het begin van gerechtigheid, en omdat Gij de Heer van allen zijt, zorgt dit ervoor dat u genadig jegens allen bent.
17 Want wanneer de mensen niet willen geloven dat u over de volle macht beschikt, toont u uw kracht, en onder hen die het weten, maakt u hun vrijmoedigheid openbaar.
18 Maar u, die uw macht beheerst, oordeelt eerlijk en beveelt ons met grote gunst: want u mag macht gebruiken wanneer u wilt.
19 Maar door zulke werken hebt u uw volk geleerd dat de rechtvaardige barmhartig moet zijn, en hebt u ervoor gezorgd dat uw kinderen goede hoop hebben dat u berouw geeft over zonden.
20 Want als u de vijanden van uw kinderen en de ter dood veroordeelden zo weloverwogen had gestraft, door hen tijd en plaats te geven, waardoor zij van hun boosaardigheid zouden kunnen worden verlost:
21 Met hoe grote omzichtigheid hebt u uw eigen zonen beoordeeld, aan wier vaders u hebt gezworen en verbonden van goede beloften hebt gesloten?
22 Daarom, terwijl u ons kastijdt, geselt u onze vijanden nog duizend keer meer, met de bedoeling dat we, wanneer we oordelen, zorgvuldig aan uw goedheid moeten denken, en wanneer we zelf worden geoordeeld, we naar genade moeten zoeken.
23 Welnu, terwijl de mensen losbandig en onrechtvaardig hebben geleefd, hebt Gij hen met hun eigen gruwelen gekweld.
24 Want zij waren zeer ver afgedwaald in de wegen van dwaling, en hielden hen voor goden, die zelfs onder de dieren van hun vijanden werden veracht, omdat ze werden misleid, als kinderen zonder begrip.
25 Daarom hebt u hen, net als kinderen zonder verstand, een oordeel gezonden om hen te bespotten.
26 Maar zij die niet willen worden hervormd door die correctie, waarin hij met hen omging, zullen een oordeel voelen dat God waardig is.
27 Want kijk eens naar welke dingen ze wrok koesterden toen ze werden gestraft, dat wil zeggen naar degenen van wie ze dachten dat ze goden waren; Nu ze in hen werden gestraft, erkenden ze, toen ze het zagen, dat hij de ware God was, die ze voorheen ontkenden te kennen: en daarom kwam er een extreme verdoemenis over hen.

HOOFDSTUK 13

1 Zeker zijn alle mensen van nature ijdel, die onwetend zijn over God, en die uit de goede dingen die gezien worden, Hem die is, niet konden kennen: noch door de werken te overwegen erkenden zij de werkmeester;
2 Maar hij beschouwde vuur, of wind, of de snelle lucht, of de cirkel van de sterren, of het gewelddadige water, of de lichten van de hemel, als de goden die de wereld regeren.
3 Met wiens schoonheid ze, als ze verrukt waren, hen voor goden hielden; laat ze weten

hoeveel beter de Heer van hen is: want de eerste auteur van schoonheid heeft ze geschapen.
4 Maar als ze verbaasd waren over hun macht en deugd, laat ze dan door hen begrijpen hoeveel machtiger Hij is die hen heeft gemaakt.
5Want aan de grootheid en schoonheid van de schepselen wordt naar verhouding de maker ervan gezien.
6 Maar dit valt hen des te minder te verwijten: want zij begaan misschien een dwaling, zoeken God en verlangen Hem te vinden.
7 Omdat ze op de hoogte zijn van zijn werken, onderzoeken ze hem ijverig en geloven ze wat ze zien: omdat de dingen mooi zijn die worden gezien.
8 Maar ook zij mogen geen vergeving ontvangen.
9 Want als ze zoveel konden weten, zouden ze zich op de wereld kunnen richten; Hoe hebben zij niet eerder de Heer daarvan ontdekt?
10 Maar ellendig zijn zij, en op dode dingen is hun hoop, die hen goden noemen, die het werk van mensenhanden zijn, goud en zilver, om kunst in te tonen, en gelijkenissen met beesten, of een steen die nergens voor dient, het werk van een eeuwenoude hand.
11 Welnu, een timmerman die hout velt, nadat hij een boom heeft omgezaagd die geschikt is voor dat doel, en alle bast rondom vakkundig heeft verwijderd en die fraai heeft bewerkt, en er een vat van heeft gemaakt dat geschikt is voor de dienst van het leven van de mens;
12 En nadat hij het afval van zijn werk had uitgegeven om zijn vlees klaar te maken, heeft hij zichzelf verzadigd;
13 En juist het afval genomen onder de afval dat geen nut had, omdat het een krom stuk hout was en vol knopen, heeft het ijverig uitgehouwen, terwijl hij niets anders te doen had, en het gevormd door de vaardigheid van zijn verstand, en vormde het naar het beeld van een man;
14 Of maakte het als een verachtelijk beest, bedekte het met vermiljoen en kleurde het rood met verf, en bedekte elke plek erin;
15 Toen hij er een geschikte ruimte voor had gemaakt, plaatste hij het in een muur en maakte het vast met ijzer.
16 Want hij zorgde ervoor dat het niet zou vallen, omdat hij wist dat het zichzelf niet kon helpen; want het is een beeld en heeft hulp nodig:
17 Dan bidt hij voor zijn goederen, voor zijn vrouw en kinderen, en schaamt zich niet om te spreken tegen iets dat geen leven heeft.
18 Voor gezondheid doet hij een beroep op wat zwak is; want het leven bidt tot wat dood is; want hulp smeekt nederig datgene wat de minste middelen heeft om te helpen; en voor een goede reis vraagt hij datgene wat geen voet vooruit kan zetten:
19 En voor het winnen en verkrijgen, en voor een goed succes van zijn handen, wordt het vermogen om te doen van hem gevraagd, die tot niets in staat is.

HOOFDSTUK 14

1 Opnieuw roept iemand die zich klaarmaakt om te zeilen en op het punt staat door de woeste golven te varen, een stuk hout aan dat nog rotter is dan het schip dat hem vervoert.
2 Want het verlangen naar winst heeft dat inderdaad bedacht, en de werkman heeft het met zijn vaardigheid gebouwd.
3 Maar uw voorzienigheid, o Vader, regeert het: want Gij hebt een weg in de zee gemaakt, en een veilig pad in de golven;
4 Laten zien dat u van alle gevaar kunt redden: ja, ook al ging een man zonder kunst naar zee.
5 Niettemin zou u niet willen dat de werken van uw wijsheid nutteloos zouden zijn, en daarom wijden mensen hun leven aan een klein stukje hout, en worden ze gered als ze in een zwak schip de ruwe zee oversteken.
6 Want ook in de oude tijd, toen de trotse reuzen omkwamen, ontsnapte de hoop op de wereld die door uw hand werd geregeerd in een zwak vat, en liet aan alle eeuwen een zaadje van voortplanting over.
7Want gezegend is het hout waardoor gerechtigheid komt.
8 Maar wat met handen is gemaakt, is vervloekt, zowel als hij die het heeft gemaakt: hij, omdat hij het heeft gemaakt; en het, omdat het, omdat het vergankelijk was, god werd genoemd.
9Want de goddeloze en zijn goddeloosheid zijn beide evenzeer hatelijk voor God.
10Want wat gemaakt is, zal gestraft worden samen met degene die het gemaakt heeft.

11 Daarom zal er zelfs bezoeking plaatsvinden over de afgoden van de heidenen: omdat ze in het schepsel van God een gruwel zijn geworden, en struikelblokken voor de zielen van de mensen, en een strik voor de voeten van de dwazen.
12 Want het bedenken van afgoden was het begin van geestelijke hoererij, en de uitvinding ervan was de verdorvenheid van het leven.
13 Want dat waren ze niet vanaf het begin, en dat zullen ze ook niet voor altijd zijn.
14 Want door de ijdele glorie van mensen zijn zij de wereld binnengekomen, en daarom zal er binnenkort een einde aan komen.
15 Want een vader die door vroegtijdige rouw werd getroffen, toen hij een beeld had gemaakt van zijn kind dat spoedig was weggenomen, eerde hem nu als een god, die toen een dode man was, en bracht ceremonies en offers over aan degenen die onder hem waren.
16 Zo werd in de loop van de tijd een goddeloos gebruik dat steeds sterker werd, als wet gehandhaafd, en werden gesneden beelden aanbeden door de geboden van koningen.
17 Aan wie de mensen in aanwezigheid niet konden eren, omdat ze ver weg woonden, namen ze de vervalsing van zijn gezicht van ver, en maakten een uitdrukkelijke afbeelding van een koning die ze eerden, met als doel dat ze hem door hun vooruitstrevendheid zouden kunnen vleien was afwezig, alsof hij aanwezig was.
18 Ook de bijzondere ijver van de ambachtsman hielp de onwetenden tot meer bijgeloof te leiden.
19 Want hij, die misschien bereid was iemand met autoriteit te behagen, dwong al zijn vaardigheden om op de beste manier op hem te lijken.
20 En zo hield de menigte, verleid door de genade van het werk, hem nu voor een god, die kort daarvoor slechts geëerd werd.
21 En dit was een gelegenheid om de wereld te misleiden: want mannen, die óf rampspoed óf tirannie dienden, schreven aan stenen en aandelen de onmededeelbare naam toe.
22 Bovendien was dit voor hen niet genoeg, dat zij zich vergisten in de kennis van God; maar terwijl zij in de grote oorlog van onwetendheid leefden, noemden deze zo grote plagen hen vrede.
23 Want terwijl zij hun kinderen doodden tijdens offers, of geheime ceremonies gebruikten, of vreemde rituelen uitvoerden;
24 Zij hielden hun levens en huwelijken niet langer onbesmet, maar de een doodde de ander op verraderlijke wijze, of bedroefde hem door overspel.
25 Zo heerste er onder alle mensen, zonder uitzondering, bloed, doodslag, diefstal en huichelarij, corruptie, ontrouw, oproer, meineed,
26 Het verontrusten van goede mensen, het vergeten van goede daden, het verontreinigen van zielen, verandering van soort, wanorde in het huwelijk, overspel en schaamteloze onreinheid.
27 Want het aanbidden van onbekende afgoden is het begin, de oorzaak en het einde van alle kwaad.
28 Want ze zijn óf gek als ze vrolijk zijn, óf ze profeteren leugens, óf ze leven onrechtvaardig, óf ze zweren zichzelf lichtvaardig af.
29 Want omdat zij vertrouwen op afgoden, die geen leven hebben; Ook al zweren ze vals, toch lijken ze niet gekwetst te zijn.
30 Om beide redenen zullen zij echter terecht worden gestraft: zowel omdat zij niet goed over God dachten, omdat zij acht sloegen op afgoden, en ook omdat zij ten onrechte in bedrog hadden gezworen en de heiligheid hadden veracht.
31 Want het is niet hun macht bij wie zij zweren; maar het is de rechtvaardige wraak van zondaars, die altijd de overtreding van de goddelozen bestraft.

HOOFDSTUK 15

1 Maar Gij, o God, zijt genadig en waarachtig, lankmoedig en in barmhartigheid regelt u alle dingen,
2 Want als we zondigen, zijn we van u, omdat we uw macht kennen; maar we zullen niet zondigen, omdat we weten dat we als de uwe worden beschouwd.
3Want U kennen is volmaakte gerechtigheid; ja, Uw macht kennen is de wortel van onsterfelijkheid.
4 Want noch de ondeugende uitvinding van mensen heeft ons misleid, noch een beeld met verschillende kleuren, het vruchteloze werk van de schilder;

5 De aanblik ervan verleidt dwazen ernaar te verlangen, en daarom verlangen zij naar de vorm van een dood beeld, dat geen adem heeft.
6 Zowel zij die ze maken, zij die ernaar verlangen, als zij die ze aanbidden, zijn liefhebbers van kwade dingen en zijn het waard zulke dingen te hebben om op te vertrouwen.
7 Want de pottenbakker, die zachte aarde tempert, maakt elk vat met veel moeite voor ons dienstwerk; ja, van dezelfde klei maakt hij zowel de vaten die voor schoon gebruik dienen, als ook alle vaten die het tegendeel dienen: maar wat is Bij gebruik van beide soorten is de pottenbakker zelf de rechter.
8 En door zijn arbeid op schandelijke wijze te verrichten, maakt hij een ijdele god van dezelfde klei, zelfs hij die een korte tijd daarvoor zelf van aarde was gemaakt, en binnen een korte tijd daarna naar dezelfde terugkeert, wanneer zijn leven dat hem werd geleend, zal zijn eiste.
9 Ondanks zijn zorg is het niet zo dat hij veel arbeid zal hebben, noch dat zijn leven kort is: maar hij streeft ernaar goudsmeden en zilversmeden te overtreffen, en probeert te doen als de werkers in koper, en beschouwt het als zijn glorie om nagemaakte dingen te maken.
10 Zijn hart is as, zijn hoop is verachtelijker dan de aarde, en zijn leven is van minder waarde dan klei:
11 Omdat hij zijn Maker niet kende, en hem die een actieve ziel in hem inspireerde en een levende geest inademde.
12 Maar ze beschouwden ons leven als een tijdverdrijf en onze tijd hier als een markt voor gewin: want, zeggen zij, we moeten alle kanten op gaan, ook al is het met kwade middelen.
13 Want deze man, die uit aardse materie broze vaten en gesneden beelden maakt, weet dat hij meer dan alle anderen beledigt.
14 En al de vijanden van uw volk, die hen onderworpen houden, zijn zeer dwaas en ellendiger dan kleine kinderen.
15 Want zij beschouwden alle afgoden van de heidenen als goden: die noch het gebruik van ogen hebben om te zien, noch neuzen om adem te halen, noch oren om te horen, noch vingers of handen om te hanteren; en wat hun voeten betreft, ze gaan langzaam.
16 Want de mens heeft ze gemaakt, en hij die zijn eigen geest leende, heeft ze gevormd: maar niemand kan een god maken zoals hijzelf.
17 Omdat hij sterfelijk is, bewerkt hij iets doods met slechte handen; want hijzelf is beter dan de dingen die hij aanbidt: terwijl hij ooit heeft geleefd, maar zij nooit.
18 Ja, zij aanbaden ook die beesten die het meest hatelijk zijn: omdat sommige samen vergeleken zijn, zijn sommige erger dan andere.
19 Ze zijn ook niet zo mooi dat ze wenselijk zijn voor de dieren: maar ze gingen zonder de lof van God en zijn zegen.

HOOFDSTUK 16

1 Daarom werden zij door soortgelijke dieren waardig gestraft, en door de menigte dieren gepijnigd.
2 In plaats van deze straf, door uw eigen mensen vriendelijk te behandelen, bereidde u vlees met een vreemde smaak voor hen, zelfs kwartels om hun eetlust op te wekken:
3 Met als doel dat zij, verlangend naar voedsel, voor de lelijke aanblik van de beesten onder hen zelfs datgene zouden kunnen afkeuren waarnaar zij wel moeten verlangen; maar dezen, die een korte tijd in armoede leden, zouden deel kunnen krijgen aan een vreemde smaak.
4 Want het was noodzakelijk dat het uitoefenen van tirannie over hen zou leiden tot armoede, die zij niet konden vermijden: maar aan hen mocht alleen worden getoond hoe hun vijanden werden gekweld.
5 Want toen de verschrikkelijke wreedheid van de dieren over hen kwam en zij omkwamen door de steken van kromme slangen, duurde uw toorn niet voor altijd.
6 Maar zij werden een korte tijd in beroering gebracht, zodat zij, omdat zij een teken van verlossing hadden, zouden kunnen worden vermaand hen in gedachten te houden aan het gebod van uw wet.
7Want hij die zich daarop richtte, werd niet gered door wat hij zag, maar door u, die de Redder van allen zijt.
8 En hierin hebt u uw vijanden laten bekennen dat u het bent die verlost van alle kwaad:
9 Voor hen werden de beten van sprinkhanen en vliegen gedood, en er werd geen remedie

voor hun leven gevonden: want zij waren het waard om daardoor gestraft te worden.
10 Maar uw zonen hebben niet de tanden van giftige draken overwonnen: want uw barmhartigheid was altijd bij hen en genas hen.
11 Want zij waren geprikt, dat zij aan uw woorden zouden denken; en werden snel gered, zodat ze, zonder in diepe vergeetachtigheid te vervallen, voortdurend aan uw goedheid zouden denken.
12 Want het was noch een kruid, noch een verzachtend pleister dat hen weer gezond maakte: maar uw woord, o Heer, dat alle dingen geneest.
13 Want u hebt macht over leven en dood: u leidt naar de poorten van de hel en brengt u weer naar boven.
14 Een mens doodt inderdaad door zijn boosaardigheid; en de geest keert, wanneer hij is uitgegaan, niet terug; noch de ziel die is opgenomen, komt niet meer terug.
15 Maar het is niet mogelijk om aan je hand te ontsnappen.
16 Want de goddelozen die ontkenden u te kennen, werden gegeseld door de kracht van uw arm: met vreemde regens, hagelbuien en buien werden zij vervolgd, waar ze niet aan konden ontkomen, en door vuur werden ze verteerd.
17 Want, wat het meest verwonderlijk is, het vuur had meer kracht in het water, dat alle dingen uitblust: want de wereld vecht voor de rechtvaardigen.
18 Een tijdlang werd de vlam gedoofd, zodat de dieren die op de goddelozen waren afgestuurd, niet zouden verbranden; maar zijzelf konden zien en bemerken dat zij vervolgd werden door het oordeel van God.
19 En op een ander moment brandt het zelfs midden in water boven de kracht van vuur, om de vruchten van een onrechtvaardig land te vernietigen.
20 In plaats daarvan voedde u uw eigen volk met engelenvoedsel en stuurde u hen vanuit de hemel brood dat zonder hun inspanning was bereid, in staat om ieders vreugde te bevredigen en in te stemmen met elke smaak.
21 Want uw levensonderhoud maakte uw kinderen uw zoetheid bekend, en door de eetlust van de eter te dienen, werd het getemperd naar ieders smaak.
22 Maar sneeuw en ijs doorstonden het vuur en smolten niet, zodat zij konden weten dat vuur dat brandde in de hagel en glinsterde in de regen de vruchten van de vijanden vernietigde.
23 Maar deze vergat opnieuw zelfs zijn eigen kracht, zodat de rechtvaardigen gevoed mochten worden.
24 Want het schepsel dat u dient, dat de Maker is, vergroot zijn kracht tegen de onrechtvaardigen voor hun bestraffing, en vermindert zijn kracht ten behoeve van degenen die hun vertrouwen op u stellen.
25 Daarom was het toen al in alle opzichten veranderd en gehoorzaamde het aan uw genade, die alle dingen voedt, naar de wens van hen die het nodig hadden:
26 Opdat uw kinderen, o Heer, van wie u houdt, mogen weten dat het niet het groeien van vruchten is die de mens voedt, maar dat het uw woord is dat hen beschermt die hun vertrouwen op u stellen.
27Want wat niet door het vuur was vernietigd, werd verwarmd door een kleine zonnestraal en smolt spoedig weg:
28 Zodat het bekend mag worden dat we moeten voorkomen dat de zon u dankt, en bij de dageraad tot u bidden.
29 Want de hoop van de ondankbaren zal wegsmelten als de rijp van de winter, en wegvloeien als onnuttig water.

HOOFDSTUK 17

1Want uw oordelen zijn groot en kunnen niet worden uitgedrukt: daarom hebben niet-gevoede zielen gedwaald.
2 Want toen onrechtvaardige mensen dachten de heilige natie te onderdrukken; Zij waren opgesloten in hun huizen, de gevangenen van de duisternis, en geboeid door de banden van een lange nacht, en lagen daar verbannen uit de eeuwige voorzienigheid.
3 Want terwijl ze veronderstelden verborgen te blijven in hun geheime zonden, werden ze verstrooid onder een donkere sluier van vergeetachtigheid, waren ze vreselijk verbaasd en werden ze geplaagd door vreemde verschijningen.
4 Want ook de hoek die hen vasthield, kon hen niet van angst weerhouden: maar geluiden als van vallend water klonken om hen heen, en

droevige visioenen verschenen voor hen met een zwaar gezicht.
5 Geen enkele kracht van het vuur zou hen licht kunnen geven; evenmin konden de heldere vlammen van de sterren het verdragen die verschrikkelijke nacht te verlichten.
6 Alleen verscheen er voor hen een vuur dat uit zichzelf ontstak, heel verschrikkelijk; omdat ze erg bang waren, dachten ze dat de dingen die ze zagen erger waren dan het schouwspel dat ze niet zagen.
7 Wat de illusies van de kunstmagie betreft, die werden onderdrukt, en hun opscheppen over wijsheid werd met schande bestraft.
8 Want zij die beloofden de verschrikkingen en problemen van een zieke ziel te verdrijven, waren zelf ziek van angst, waardig om uitgelachen te worden.
9 Want hoewel niets verschrikkelijks hen vreesde; toch bang zijnde voor de beesten die voorbijkwamen, en het gesis van slangen,
10 Ze stierven van angst en ontkenden dat ze de lucht hadden gezien, iets wat absoluut niet te vermijden was.
11 Want goddeloosheid, door haar eigen getuigenis veroordeeld, is zeer angstaanjagend, en onder druk van het geweten voorspelt ze altijd ernstige dingen.
12Want angst is niets anders dan het verraden van de hulp die de rede biedt.
13 En omdat de verwachting van binnenuit kleiner is, wordt de onwetendheid belangrijker geacht dan de oorzaak die de kwelling veroorzaakt.
14 Maar zij sliepen die nacht dezelfde slaap, die inderdaad ondraaglijk was en die hen overkwam vanuit de diepten van de onvermijdelijke hel,
15 We werden deels gekweld door monsterlijke verschijningen, en deels flauwgevallen, omdat hun hart hen in de steek liet: want een plotselinge angst, waar ze niet naar uitkeken, kwam over hen.
16 Iedereen die daar viel, werd opgesloten in een gevangenis zonder ijzeren tralies,
17 Want of hij nu een landman, een herder of een arbeider op het veld was, hij werd ingehaald en onderging die noodzaak, die niet vermeden kon worden: want ze waren allemaal gebonden aan één keten van duisternis.
18 Of het nu een fluitende wind was, of een melodieus geluid van vogels tussen de uitgestrekte takken, of een aangename waterval die met geweld stroomde,
19 Of een vreselijk geluid van naar beneden geworpen stenen, of een rennen dat niet kon worden gezien van springende dieren, of een brullende stem van de meest wilde wilde dieren, of een terugkaatsende echo uit de holle bergen; deze dingen deden hen bezwijmen van angst.
20 Want de hele wereld scheen met helder licht, en niemand werd gehinderd in zijn werk:
21 Alleen over hen lag een zware nacht uitgespreid, een beeld van de duisternis die hen later zou ontvangen; maar toch waren zij voor zichzelf erger dan de duisternis.

HOOFDSTUK 18

1 Niettemin hadden uw heiligen een heel groot licht, wiens stem zij hoorden, en omdat zij hun vorm niet zagen, omdat zij ook niet hetzelfde hadden geleden, achtten zij hen gelukkig.
2 Maar omdat ze hen nu, van wie hen eerder onrecht was aangedaan, geen kwaad deden, bedankten ze hen en vroegen ze om vergeving voor het feit dat ze vijanden waren geweest.
3 In plaats daarvan gaf u hen een brandende vuurkolom, zowel als gids op de onbekende reis, als een onschadelijke zon om hen eervol te vermaken.
4 Want zij waren het waard om van het licht te worden beroofd en in de duisternis gevangen te worden gezet, die uw zonen opgesloten hadden gehouden, door wie het onvergankelijke licht van de wet aan de wereld zou worden gegeven.
5 En toen zij hadden besloten de baby's van de heiligen te doden, waarbij één kind werd uitgeworpen en gered, om hen terecht te wijzen, nam u de menigte van hun kinderen weg en vernietigde hen geheel in een machtig water.
6 Van die avond werden onze vaders vooraf gecertificeerd, dat ze, als ze zeker wisten aan welke eed ze geloof hadden gehecht, later goedsmoeds zouden kunnen zijn.
7 Dus van uw volk werd zowel de redding van de rechtvaardigen als de vernietiging van de vijanden aanvaard.
8 Want waarmee u onze tegenstanders hebt gestraft, daarmee hebt u ons, die u had geroepen, verheerlijkt.

9 Want de rechtvaardige kinderen van goede mensen hebben in het geheim offers gebracht, en met één instemming een heilige wet opgesteld, dat de heiligen als deelnemers aan hetzelfde goede en slechte zouden moeten zijn, terwijl de vaders nu de lofliederen zongen.
10 Maar aan de andere kant klonk een kwade kreet van de vijanden, en een betreurenswaardig geluid werd naar het buitenland gedragen voor de kinderen die geweeklaagd werden.
11 De meester en de dienaar werden op één manier gestraft; en net als de koning, zo leed de gewone man.
12 Ze hadden dus allemaal samen ontelbare doden met één soort dood; noch waren de levenden voldoende om hen te begraven: want in één ogenblik werd de edelste nakomelingen van hen vernietigd.
13 Want terwijl ze niets wilden geloven vanwege de betoveringen; na de vernietiging van de eerstgeborenen erkenden zij dat dit volk de zonen van God was.
14 Want terwijl alle dingen in stille stilte waren, en die nacht midden in haar snelle koers was,
15 Uw Almachtige woord sprong vanuit de hemel neer vanaf uw koninklijke troon, als een woeste krijgsman midden in een land van vernietiging,
16 En bracht uw ongeveinsde gebod als een scherp zwaard, en het opstaan vervulde alles met de dood; en het raakte de hemel, maar het bleef op de aarde staan.
17 Toen werden ze plotseling zeer verontrust door visioenen van afschuwelijke dromen, en werden ze onverwacht overvallen door verschrikkingen.
18 En één hier gegooid, en een andere daar, halfdood, toonden de oorzaak van zijn dood.
19 Want de dromen die hen verontrustten, hadden dit voorspeld, zodat ze niet zouden omkomen en niet zouden weten waarom ze werden getroffen.
20 Ja, de smaak van de dood raakte ook de rechtvaardigen, en er vond een vernietiging van de menigte in de wildernis plaats: maar de toorn duurde niet lang.
21 Want toen haastte de onberispelijke man zich en ging naar voren om hen te verdedigen; en met het schild van zijn juiste bediening, namelijk het gebed en de verzoening met wierook, stelde hij zichzelf tegen de toorn op en maakte zo een einde aan de ramp, terwijl hij verklaarde dat hij uw dienaar was.
22 Zo overwon hij de vernietiger, niet met lichaamskracht, noch met wapenkracht, maar met een woord onderwierp hij hem dat strafte, op grond van de eden en verbonden die hij met de vaderen had gesloten.
23 Want toen de doden nu op hopen op elkaar waren gevallen, terwijl ze ertussen stonden, hield hij de toorn tegen en scheidde de weg naar de levenden.
24 Want in het lange kleed was de hele wereld te zien, en in de vier rijen stenen was de glorie van de vaderen gegraveerd, en uw Majesteit op de diadeem van zijn hoofd.
25 De vernietiger gaf plaats aan hen en was bang voor hen; want het was genoeg dat ze alleen maar van de toorn proefden.

HOOFDSTUK 19

1 Wat de goddelozen betreft, de toorn kwam zonder genade over hen tot het einde: want hij wist van tevoren wat zij zouden doen;
2 Hoe zij, nadat zij hen toestemming hadden gegeven om te vertrekken en hen haastig hadden weggestuurd, zich bekeerden en hen achtervolgden.
3 Want terwijl ze nog rouwden en klaagden bij de graven van de doden, voegden ze er nog een dwaas plan aan toe en achtervolgden hen als vluchtelingen, van wie ze hadden gesmeekt dat ze weg waren.
4Want het lot, dat zij waardig waren, trok hen tot dit doel en deed hen de dingen vergeten die al gebeurd waren, zodat zij de straf konden volbrengen die hun kwellingen te boven ging:
5 En dat uw volk een prachtige weg zou kunnen afleggen, maar dat zij een vreemde dood zouden kunnen vinden.
6 Want het hele schepsel in zijn juiste soort werd opnieuw gevormd, en voldeed aan de bijzondere geboden die hun waren gegeven, zodat uw kinderen zonder schade konden worden gehouden:
7 Zoals namelijk een wolk die het kamp overschaduwt; en waar eerst water stond, verscheen droog land; en uit de Rode Zee een weg zonder belemmeringen; en uit de geweldige stroom een groen veld:

8 Waar al het volk doorheen ging dat door uw hand werd verdedigd, terwijl het uw wonderbaarlijke wonderen zag.
9 Want zij gingen vrij rond als paarden en sprongen als lammeren, terwijl zij U prezen, o Heer, die hen had bevrijd.
10 Want zij waren zich nog steeds bewust van de dingen die werden gedaan terwijl zij in het vreemde land verbleven, hoe de grond vliegen voortbracht in plaats van vee, en hoe de rivier een groot aantal kikkers in plaats van vissen voortbracht.
11 Maar daarna zagen ze een nieuwe generatie vogels, toen ze, geleid door hun eetlust, om delicaat vlees vroegen.
12 Want er kwamen kwartels uit de zee naar hen toe, voor hun tevredenheid.
13 En er kwamen straffen over de zondaars, niet zonder voorafgaande tekenen, door de kracht van donderslagen: want zij leden rechtvaardig volgens hun eigen goddeloosheid, in zoverre zij zich harder en hatelijker gedroegen jegens vreemden.
14Want de Sodomieten ontvingen degenen die zij niet kenden toen zij kwamen niet; maar zij brachten vrienden in slavernij, die hen welverdiend hadden verdiend.
15 En dat niet alleen, maar misschien zal er enig respect voor hen worden genoten, omdat zij vreemden gebruikten die niet vriendelijk waren:
16 Maar deze kwelden hen zeer zwaar, die zij met feesten hadden ontvangen, en die al met hen deel hadden gekregen aan dezelfde wetten.
17 Daarom werden dezen zelfs met blindheid getroffen, zoals degenen die bij de deuren van de rechtvaardige man stonden: toen, omringd door vreselijke grote duisternis, iedereen de doorgang van zijn eigen deuren zocht.
18 Want de elementen zijn op zichzelf veranderd door een soort harmonie, zoals noten in een psalterium de naam van de melodie veranderen, en toch zijn het altijd klanken; wat heel goed kan worden waargenomen door de aanblik van de dingen die zijn gedaan.
19 Want aardse dingen werden waterig, en de dingen die voorheen in het water zwommen, gingen nu op de grond.
20 Het vuur had macht in het water en vergat zijn eigen deugd; en het water vergat zijn eigen uitdovende aard.
21 Aan de andere kant verspilden de vlammen het vlees van de vergankelijke levende wezens niet, ook al liepen ze daarin; noch smolten zij het ijskoude soort hemels vlees dat van nature geneigd was te smelten.
22 Want in alle dingen, o Heer, hebt U Uw volk groot gemaakt en verheerlijkt, en hebt U hen niet lichtvaardig behandeld, maar heeft U hen op elke tijd en plaats bijgestaan.

PREDIKER

De wijsheid van Jezus, de zoon van Sirach

HOOFDSTUK 1

1 De proloog van de wijsheid van Jezus, de zoon van Sirach. Terwijl vele en grote dingen ons zijn overgeleverd door de wet en de profeten, en door anderen die hun voetstappen hebben gevolgd, waarvoor Israël geprezen zou moeten worden vanwege zijn kennis en wijsheid; en waarvan niet alleen de lezers zelf vaardig moeten worden, maar ook zij die willen leren, in staat moeten zijn om hen die dat niet hebben, te profiteren, zowel door te spreken als te schrijven: mijn grootvader Jezus, toen hij zich veel had overgegeven aan het lezen van de wet , en de profeten en andere boeken van onze vaderen, en daar een goed oordeel over hadden gekregen, werd ook tot hemzelf aangetrokken om iets te schrijven dat betrekking had op kennis en wijsheid; met de bedoeling dat degenen die verlangend zijn om te leren en verslaafd zijn aan deze dingen, veel meer profijt zouden kunnen hebben van het leven volgens de wet. Laat mij u daarom verzoeken het met welwillendheid en aandacht te lezen, en ons te vergeven, waarin het lijkt alsof we bepaalde woorden te kort schieten, die we hebben geprobeerd te interpreteren. Want dezelfde dingen die in het Hebreeuws zijn uitgesproken en in een andere taal zijn vertaald, hebben niet dezelfde kracht in zich. En niet alleen deze dingen, maar ook de wet zelf, en de profeten, en de rest van de boeken, hebben geen klein verschil wanneer ze worden in hun eigen taal gesproken. Want toen ik in het achtste en dertigste jaar Egypte binnenkwam, toen Euergetes koning was, en daar enige tijd bleef, vond ik een boek van niet geringe geleerdheid: daarom vond ik het zeer noodzakelijk dat ik enige ijver en moeite besteedde om het te interpreteren; waarbij hij op dat gebied grote waakzaamheid en vaardigheid gebruikte om het boek tot een einde te brengen, en het ook voor hen uiteen te zetten, die in een vreemd land bereid zijn te leren, omdat ze van tevoren voorbereid zijn op manieren om naar de wet te leven. Alle wijsheid komt van de Heer en is voor altijd bij Hem.
2 Wie kan het zand van de zee tellen, en de regendruppels, en de dagen van de eeuwigheid?
3 Wie kan de hoogte van de hemel, en de breedte van de aarde, en de diepte, en wijsheid ontdekken?
4 Wijsheid is vóór alle dingen geschapen, en het begrip van voorzichtigheid van eeuwigheid.
5Het woord van de allerhoogste God is de bron van wijsheid; en haar wegen zijn eeuwige geboden.
6 Aan wie is de wortel van wijsheid geopenbaard? Of wie kent haar wijze raadgevingen?
7 Aan wie is de kennis van wijsheid openbaar gemaakt? en wie heeft haar grote ervaring begrepen?
8 Er is één wijze en zeer te vrezen: de Heer die op zijn troon zit.
9 Hij schiep haar, zag haar, telde haar en stortte haar uit over al zijn werken.
10 Zij is met alle vlees overeenkomstig zijn gave, en hij heeft haar gegeven aan hen die hem liefhebben.
11 De vreze des Heren is eer, en heerlijkheid, en blijdschap, en een kroon van vreugde.
12 De vreze des Heren maakt een vrolijk hart en geeft vreugde en blijdschap en een lang leven.
13 Wie de Heer vreest, het zal uiteindelijk goed met hem gaan, en hij zal genade vinden op de dag van zijn dood.
14 De Heer vrezen is het begin van wijsheid: en deze werd met de gelovigen in de baarmoeder geschapen.
15 Zij heeft een eeuwig fundament gebouwd onder de mensen, en zij zal doorgaan met hun zaad.
16 De Heer vrezen is een volheid van wijsheid, en vervult de mensen met haar vruchten.
17 Zij vult hun hele huis met begeerlijke dingen, en de graanschuren met haar opbrengst.
18 De vreze des Heren is een kroon van wijsheid, die vrede en volmaakte gezondheid doet bloeien; beide zijn gaven van God: en het vergroot hun vreugde die Hem liefheeft.
19 Wijsheid regent vaardigheid en kennis van begrip voort, en verheft hen tot eer die haar vasthouden.
20 De wortel van wijsheid is ontzag voor de Heer, en de takken daarvan zijn een lang leven.
21 De vreze des Heren verdrijft de zonden, en waar zij aanwezig is, wendt zij de toorn af.
22 Een woedende man kan niet gerechtvaardigd worden; want de macht van zijn woede zal zijn vernietiging zijn.
23 Een geduldig mens zal een tijdlang verscheuren, en daarna zal er vreugde in hem opkomen.
24 Hij zal zijn woorden een tijdlang verbergen, en de lippen van velen zullen zijn wijsheid verkondigen.
25 De gelijkenissen van kennis bevinden zich in de schatten van wijsheid; maar godsvrucht is een gruwel voor een zondaar.
26 Als u wijsheid verlangt, onderhoud dan de geboden, en de Heer zal haar u geven.
27 Want de vreze des Heren is wijsheid en onderricht; en geloof en zachtmoedigheid zijn zijn vreugde.
28 Wantrouw de vreze des Heren niet als u arm bent, en kom niet met een dubbel hart tot Hem.
29 Wees geen huichelaar in de ogen van de mensen, en sla goed acht op wat u zegt.
30 Verhef uzelf niet, opdat u niet valt en oneer over uw ziel brengt, zodat God uw geheimen ontdekt en u in het midden van de gemeente neerwerpt, omdat u niet in waarheid tot de vreze des Heren bent gekomen, maar tot uw hart. zit vol bedrog.

HOOFDSTUK 2

1 Mijn zoon, als je de Heer komt dienen, bereid je ziel dan voor op verleiding.
2 Zet uw hart op het juiste spoor, volhard voortdurend en haast u niet in tijden van moeilijkheden.
3 Houd hem vast en wijk niet af, zodat u aan uw laatste einde zult toenemen.
4 Wat u ook overkomt, neem het vrolijk aan en wees geduldig als u in een lage staat terechtkomt.
5Want goud wordt beproefd in het vuur, en aanvaardbare mensen in de oven van tegenspoed.
6 Geloof in hem, en hij zal je helpen; Orden uw weg op de juiste manier en vertrouw op Hem.

7 Gij die de Heer vreest, wacht op zijn genade; en ga niet opzij, anders val je.
8 Gij die de Heer vreest, geloof Hem; en uw beloning zal niet ontbreken.
9 Gij die de Heer vreest, hoopt op het goede en op eeuwige vreugde en barmhartigheid.
10 Kijk naar de generaties van weleer, en zie; Heeft u ooit op de Heer vertrouwd en werd u beschaamd? Of bleef iemand in zijn angst en werd hij in de steek gelaten? of wie heeft hij ooit veracht, die een beroep op hem deed?
11 Want de Heer is vol mededogen en barmhartigheid, lankmoedig en zeer meelijwekkend, en vergeeft zonden en redt in tijden van verdrukking.
12 Wee de bevreesde harten en de zwakke handen, en de zondaar die twee kanten op gaat!
13 Wee hem die bang is! want hij gelooft niet; daarom zal hij niet verdedigd worden.
14 Wee u die uw geduld hebt verloren! En wat zult u doen als de Heer u bezoekt?
15 Zij die de Heer vrezen, zullen zijn Woord niet ongehoorzaam zijn; en zij die hem liefhebben, zullen zijn wegen bewaren.
16 Zij die de Heer vrezen, zullen zoeken naar wat goed is en Hem welgevallig is; en zij die Hem liefhebben zullen vervuld worden met de wet.
17 Zij die de Heer vrezen, zullen hun hart voorbereiden en hun ziel vernederen voor zijn ogen,
18 Zeggende: Wij zullen in de handen van de Heer vallen, en niet in de handen van mensen: want zoals zijn majesteit is, zo is zijn barmhartigheid.

HOOFDSTUK 3

1 Luister naar mij, jullie vader, kinderen, en doe het daarna, zodat jullie veilig zijn.
2 Want de Heer heeft de vader eer over de kinderen gegeven en het gezag van de moeder over de zonen bevestigd.
3 Wie zijn vader eert, doet verzoening voor zijn zonden:
4 En hij die zijn moeder eert, is als iemand die schatten verzamelt.
5 Wie zijn vader eert, zal vreugde hebben over zijn eigen kinderen; en wanneer hij zijn gebed doet, zal hij verhoord worden.
6 Wie zijn vader eert, zal een lang leven hebben; en hij die de Heer gehoorzaam is, zal een troost zijn voor zijn moeder.
7 Wie de Heer vreest, zal zijn vader eren en zijn ouders dienen als zijn meesters.
8 Eer uw vader en moeder zowel in woord als in daad, zodat er van hen een zegen over u moge komen.
9 Want de zegen van de vader vestigt de huizen van kinderen; maar de vloek van de moeder roeit fundamenten uit.
10 Roem niet op de oneer van uw vader; want de oneer van uw vader is voor u geen eer.
11 Want de eer van een man komt voort uit de eer van zijn vader; en een oneervolle moeder is een smaad voor de kinderen.
12 Mijn zoon, help je vader op zijn leeftijd, en bedroef hem niet zolang hij leeft.
13 En als zijn begrip faalt, heb dan geduld met hem; en veracht hem niet wanneer u in uw volle kracht bent.
14 Want de verlichting van uw vader zal niet vergeten worden; en in plaats van de zonden zal die toegevoegd worden om u op te bouwen.
15 Op de dag van uw verdrukking zal eraan gedacht worden; Ook uw zonden zullen wegsmelten, als het ijs bij mooi warm weer.
16 Wie zijn vader verlaat, is als een godslasteraar; en hij die zijn moeder boos maakt, is vervloekt: van God.
17 Mijn zoon, ga zachtmoedig door met je zaken; zo zult u geliefd zijn bij hem die wordt goedgekeurd.
18 Hoe groter u bent, hoe nederiger u bent, en u zult gunst vinden bij de Heer.
19 Velen staan op een hoge plaats en staan bekend; maar mysteries worden aan de zachtmoedigen geopenbaard.
20 Want de macht van de Heer is groot, en hij wordt geëerd door de nederigen.
21 Zoek niet naar dingen die te moeilijk voor je zijn, en onderzoek ook niet naar dingen die je kracht te boven gaan.
22 Maar wat u wordt geboden, denk daarover met eerbied na, want het is niet nodig dat u met uw ogen de dingen ziet die in het geheim verborgen zijn.
23 Wees niet nieuwsgierig in onnodige zaken: want er worden u meer dingen getoond dan de mensen begrijpen.
24 Want velen worden misleid door hun eigen ijdele mening; en een boze achterdocht heeft hun oordeel omvergeworpen.
25 Zonder ogen zul je licht missen; belijd daarom niet de kennis die je niet hebt.
26 Een koppig hart zal uiteindelijk kwaad vergaan; en wie gevaar liefheeft, zal daarin omkomen.
27 Een koppig hart zal beladen zijn met verdriet; en de goddeloze zal zonde op zonde stapelen.
28 Er is geen remedie tegen de bestraffing van hoogmoedigen; want de plant der goddeloosheid heeft wortel in hem geschoten.
29 Het hart van de verstandige zal een gelijkenis begrijpen; en een aandachtig oor is het verlangen van een wijze man.
30 Water zal een vlammend vuur doven; en aalmoezen doen verzoening voor zonden.
31 En hij die goede beloningen vergeldt, denkt aan wat hierna kan gebeuren; en als hij valt, zal hij een houvast vinden.

HOOFDSTUK 4

1 Mijn zoon, bedrieg de armen niet van hun levensonderhoud, en laat de behoeftige ogen niet lang wachten.
2 Maak een hongerige ziel niet bedroefd; noch een man in zijn nood provoceren.
3 Voeg niet nog meer problemen toe aan een hart dat gekweld is; en aarzel niet te geven aan hem die in nood is.

4Wijs de smeekbede van de ellendige niet af; wend uw gezicht niet af van een arme man.
5 Wend uw oog niet af van de behoeftige en geef hem geen gelegenheid om u te vervloeken:
6 Want als hij u vervloekt in de bitterheid van zijn ziel, zal zijn gebed worden verhoord door hem die hem heeft gemaakt.
7 Zorg dat u de liefde van de gemeente krijgt en buig uw hoofd voor een groot man.
8 Laat het u niet bedroeven uw oor te buigen voor de armen en hem vriendelijk en zachtmoedig te antwoorden.
9 Bevrijd hem die onrecht lijdt uit de hand van de onderdrukker; en wees niet bang als u in het oordeel zit.
10 Wees als een vader voor de vaderlozen, en in plaats van een echtgenoot voor hun moeder: zo zult u zijn als de zoon van de Allerhoogste, en hij zal u meer liefhebben dan uw moeder.
11 De wijsheid verheft haar kinderen en grijpt hen aan die haar zoeken.
12 Wie haar liefheeft, heeft het leven lief; en zij die haar vroeg zoeken, zullen met vreugde vervuld worden.
13 Wie haar vasthoudt, zal heerlijkheid beërven; en waar zij ook binnengaat, de Heer zal zegenen.
14 Zij die haar dienen, zullen de Heilige dienen; en degenen die haar liefhebben, heeft de Heer lief.
15 Wie naar haar luistert, zal de volken oordelen; en wie naar haar luistert, zal veilig wonen.
16 Als een man zich aan haar toevertrouwt, zal hij haar erven; en zijn generatie zal haar in bezit houden.
17 Want in het begin zal zij langs kronkelige wegen met hem meegaan, en angst en angst over hem brengen, en hem kwellen met haar discipline, totdat zij op zijn ziel mag vertrouwen en hem volgens haar wetten kan beproeven.
18 Dan zal zij de rechte weg naar hem terugkeren, hem troosten en hem haar geheimen onthullen.
19 Maar als hij fout gaat, zal zij hem in de steek laten en hem aan zijn eigen ondergang overgeven.
20 Grijp uw kans en pas op voor het kwaad; en schaam u niet als het uw ziel betreft.
21 Want er is schande die zonde brengt; en er is een schande die glorie en genade is.
22 Accepteer niemand tegen uw ziel, en laat de eerbied van wie dan ook u niet doen vallen.
23 En houd ervan niet te spreken als er gelegenheid is om goed te doen, en verberg uw wijsheid niet in haar schoonheid.
24 Want door spraak zal wijsheid bekend worden, en door leren door het woord van de tong.
25 Spreek in geen geval tegen de waarheid; maar schaam u voor de dwaling van uw onwetendheid.
26 Schaam u niet om uw zonden te belijden; en forceer de loop van de rivier niet.
27 Maak uzelf niet ondergeschikt aan een dwaas mens; noch aanvaardt u de persoon van de machtige.
28 Streef naar de waarheid tot de dood toe, en de Heer zal voor u strijden.
29 Wees niet overhaast in uw tong, en in uw daden traag en nalatig.
30 Wees niet als een leeuw in uw huis, en maak geen paniek onder uw dienaren.
31 Laat uw hand niet uitgestrekt zijn om te ontvangen, en sluit hem niet wanneer u zou moeten terugbetalen.

HOOFDSTUK 5

1 Zet uw hart niet op uw goederen; en zeg niet: ik heb genoeg voor mijn leven.
2Volg niet uw eigen geest en uw kracht, om te wandelen in de wegen van uw hart:
3 En zeg niet: Wie zal mij beheersen vanwege mijn werken? want de Heer zal zeker uw trots wreken.
4 Zeg niet: ik heb gezondigd, en wat voor kwaad is mij overkomen? want de Heer is lankmoedig, Hij zal u geenszins laten gaan.
5 Wat verzoening betreft, wees niet zonder angst om zonde op zonde toe te voegen:
6 En zeg niet dat Zijn barmhartigheid groot is; hij zal tot vrede worden gebracht vanwege de veelheid van mijn zonden; want genade en toorn komen van hem, en zijn verontwaardiging rust op zondaars.
7 Wacht er niet mee om je tot de Heer te wenden, en stel het niet uit van dag tot dag: want plotseling zal de toorn van de Heer tevoorschijn komen, en in jouw zekerheid zul je worden vernietigd en omkomen op de dag van de wraak.
8 Zet uw hart niet op goederen die ten onrechte zijn verkregen, want zij zullen u niet van nut zijn op de dag van rampspoed.
9 Wankel niet bij elke wind en ga niet op elke weg; want dat geldt ook voor de zondaar die een dubbele tong heeft.
10 Wees standvastig in uw begrip; en laat uw woord hetzelfde zijn.
11 Wees snel om te horen; en laat uw leven oprecht zijn; en geef met geduld antwoord.
12 Als u inzicht heeft, antwoord dan uw naaste; zo niet, leg dan uw hand op uw mond.
13 Eer en schande zijn in gesprek: en de tong van de mens is zijn val.
14 Wees geen fluisteraar genoemd, en lig niet op de loer met uw tong; want een vuile schande treft de dief, en een boze veroordeling over de dubbele tong.
15Wees van niets onwetend, zowel in grote als in kleine zaken.

HOOFDSTUK 6

1 In plaats van een vriend wordt je geen vijand; want daardoor zult u een slechte naam, schande en smaad erven; net zo zal een zondaar die een dubbele tong heeft.
2 Prijs uzelf niet in de raad van uw eigen hart; dat uw ziel niet in stukken wordt gescheurd als een stier die alleen ronddwaalt.
3Gij zult uw bladeren opeten, uw vrucht verliezen, en uzelf achterlaten als een dorre boom.
4 Een goddeloze ziel zal hem vernietigen die het heeft, en zal ervoor zorgen dat hij wordt uitgelachen tot minachting door zijn vijanden.

5 Zoete taal zal het aantal vrienden vermenigvuldigen, en een eerlijke tong zal het aantal vriendelijke groeten doen toenemen.
6 Heb vrede met velen: heb toch maar één raadsman uit duizend.
7 Als je een vriend wilt, bewijs hem dan eerst en wees niet overhaast om hem de eer te geven.
8Want de een of andere man is een vriend voor zijn eigen gelegenheid, en zal niet standhouden op de dag van uw benauwdheid.
9 En er is een vriend die zich tot vijandschap en strijd wendt en uw smaad zal ontdekken.
10 Nogmaals, een vriend is een metgezel aan tafel, en zal niet blijven op de dag van uw ellende.
11 Maar in uw voorspoed zal hij zijn als uzelf, en zal hij stoutmoedig zijn tegenover uw dienaren.
12 Als u vernederd wordt, zal hij tegen u zijn en zich voor uw aangezicht verbergen.
13 Scheid uzelf af van uw vijanden en pas op voor uw vrienden.
14 Een trouwe vriend is een sterke verdediging: en wie zo iemand heeft gevonden, heeft een schat gevonden.
15 Niets kan een trouwe vriend tegenwerken, en zijn uitmuntendheid is van onschatbare waarde.
16 Een trouwe vriend is het medicijn van het leven; en zij die de Heer vrezen, zullen hem vinden.
17 Wie de Heer vreest, zal zijn vriendschap op de juiste manier richten: want zoals hij is, zo zal ook zijn naaste zijn.
18 Mijn zoon, verzamel onderwijs vanaf uw jeugd; zo zult u wijsheid vinden tot op hoge leeftijd.
19 Kom naar haar toe als iemand die ploegt en zaait, en wacht op haar goede vruchten; want u zult niet veel zwoegen bij het werken om haar heen, maar u zult spoedig van haar vruchten eten.
20 Ze is erg onaangenaam voor de ongeletterden: wie zonder begrip is, zal niet bij haar blijven.
21 Zij zal op hem liggen als een machtige steen van beproeving; en hij zal haar van zich afwerpen voordat het lang zal duren.
22 Want wijsheid is naar haar naam, en zij is niet voor velen zichtbaar.
23 Luister, mijn zoon, luister naar mijn advies en weiger mijn raad niet,
24 En steek uw voeten in haar boeien, en uw nek in haar ketting.
25 Buig uw schouder en draag haar, en wees niet bedroefd over haar banden.
26 Kom tot haar met heel uw hart, en onderhoud haar wegen met al uw macht.
27 Zoek en zoek, en zij zal u bekend worden gemaakt; en als u haar te pakken hebt, laat haar dan niet gaan.
28 Want uiteindelijk zult u haar rust vinden, en dat zal tot uw vreugde leiden.
29 Dan zullen haar boeien een sterke verdediging voor u zijn, en haar ketenen een kleed van glorie.
30 Want er zit een gouden sieraad op haar, en haar banden zijn van purperen kant.
31 Gij zult haar aantrekken als een erekleed, en haar om u heen dragen als een kroon van vreugde.
32 Mijn zoon, als je wilt, zul je onderwezen worden; en als je je geest erop toelegt, zul je verstandig zijn.
33 Als u graag hoort, zult u inzicht ontvangen; en als u uw oor buigt, zult u wijs zijn.
34 Sta in de menigte van de oudsten; en kleef hem aan die wijs is.
35 Wees bereid elke goddelijke toespraak te horen; en laat de gelijkenissen van begrip u niet ontgaan.
36 En als u een verstandig man ziet, ga dan tijdig naar hem toe en laat uw voet de treden van zijn deur dragen.
37 Laat uw gedachten gericht zijn op de verordeningen van de Heer en mediteer voortdurend over zijn geboden: Hij zal uw hart versterken en u wijsheid geven wanneer u dat wenst.

HOOFDSTUK 7

1 Doe geen kwaad, zodat u geen kwaad zal overkomen.
2 Neem afstand van de onrechtvaardigen, en de ongerechtigheid zal zich van u afwenden.
3 Mijn zoon, zaai niet in de voren van de onrechtvaardigheid, en je zult ze niet zevenvoudig oogsten.
4 Zoek niet naar de voorrang van de Heer, noch naar de ereplaats van de koning.
5 Rechtvaardig uzelf niet voor de Heer; en roem niet op uw wijsheid tegenover de koning.
6 Probeer geen rechter te zijn, omdat je de ongerechtigheid niet kunt wegnemen; opdat u op geen enkel moment de persoon van de machtige vreest, een struikelblok op de weg van uw oprechtheid.
7 Beledig de menigte van een stad niet, en dan zult u zich niet onder het volk werpen.
8 Bind niet de ene zonde aan de andere; want in één geval zult u niet ongestraft blijven.
9 Zeg niet: God zal naar de veelheid van mijn offergaven kijken, en wanneer ik het aan de allerhoogste God offer, zal hij het aanvaarden.
10 Wees niet moedeloos als u uw gebed doet, en verzuim geen aalmoezen te geven.
11 Lach niemand uit in de bitterheid van zijn ziel: want er is er één die vernedert en verheerlijkt.
12 Bedenk geen leugen tegen uw broer; doe hetzelfde ook niet met uw vriend.
13 Maak geen enkele leugen, want de gewoonte daarvan is niet goed.
14 Gebruik niet veel woorden in een menigte oudsten, en maak niet veel gebabbel als u bidt.
15 Haat geen moeizaam werk, noch de veehouderij, die de Allerhoogste heeft verordend.
16 Tel uzelf niet onder de menigte zondaars, maar bedenk dat de toorn niet lang zal duren.
17 Verneder uzelf zeer: want de wraak van de goddelozen is vuur en wormen.
18Verander in geen geval een vriend voor wat voor goed dan ook; noch een trouwe broeder voor het goud van Ofir.
19 Laat een wijze en goede vrouw niet achterwege, want haar genade gaat goud te boven.

20 Terwijl uw dienaar waarachtig werkt, smeek hem dan niet kwaad, noch de huurling die zichzelf geheel voor u schenkt.
21 Laat uw ziel een goede dienaar liefhebben en beroof hem niet van zijn vrijheid.
22 Hebt u vee? houd ze in de gaten; en als ze voor uw voordeel zijn, houd ze dan bij u.
23Hebt u kinderen? onderricht hen, en buig hun nek vanaf hun jeugd.
24Hebt u dochters? zorg goed voor hun lichaam en wees niet opgewekt jegens hen.
25 Trouw met uw dochter, dan zult u een gewichtige zaak hebben uitgevoerd; maar geef haar aan een man met begrip.
26Hebt u een vrouw naar uw zin? verlaat haar niet: maar geef uzelf niet over aan een lichte vrouw.
27 Eer uw vader met heel uw hart en vergeet het verdriet van uw moeder niet.
28 Bedenk dat u uit hen bent verwekt; En hoe kunt u hen de dingen vergoeden die zij voor u hebben gedaan?
29 Vrees de Heer met heel uw ziel en heb eerbied voor zijn priesters.
30 Heb hem lief die u gemaakt heeft met al uw kracht, en laat zijn dienaren niet in de steek.
31 Vrees de Heer en eer de priester; en geef hem zijn deel, zoals u is bevolen; de eerstelingen, en het schuldoffer, en de schoudergave, en het offer der heiliging, en de eerstelingen van de heilige dingen.
32 En strek uw hand uit naar de armen, zodat uw zegen vervolmaakt zal worden.
33 Een gave heeft genade in de ogen van ieder levend mens; en voor de doden houdt het niet vast.
34 Blijf niet achter bij hen die huilen, en treur met hen die treuren.
35 Wees niet traag met het bezoeken van de zieken, want dat zal ervoor zorgen dat u geliefd wordt.
36 Wat u ook ter hand neemt, denk aan het einde, en u zult nooit iets verkeerds doen.

HOOFDSTUK 8

1 Strijd niet met een machtige man, anders val je in zijn handen.
2 Wees niet oneens met een rijke man, opdat hij u niet te zwaar maakt; want goud heeft velen vernietigd en de harten van koningen verdorven.
3 Strijd niet met iemand die vol van tong is, en hoop geen hout op zijn vuur.
4 Maak geen grapjes met een onbeleefde man, anders worden uw voorouders te schande gemaakt.
5 Maak iemand die zich van de zonde afkeert geen verwijt, maar bedenk dat we allemaal straf waard zijn.
6 Onteer een man niet op zijn oude dag: want zelfs sommigen van ons worden oud.
7 Wees niet blij dat uw grootste vijand dood is, maar onthoud dat we allemaal sterven.
8 Veracht de woorden van de wijzen niet, maar maak uzelf vertrouwd met hun spreuken: want van hen zult u onderricht leren, en hoe u grote mannen met gemak kunt dienen.
9 Mis de toespraak van de oudsten niet: want zij hebben ook van hun vaderen geleerd, en van hen zult u begrip leren, en antwoorden geven als dat nodig is.
10 Steek de kolen van een zondaar niet aan, anders verbrand je door de vlam van zijn vuur.
11 Sta niet op in woede over de aanwezigheid van een schadelijk persoon, anders ligt hij op de loer om u in uw woorden te vangen
12 Leen niet aan hem die machtiger is dan uzelf; want als je hem leent, beschouw het dan als verloren.
13 Wees geen borg die boven uw macht ligt; want als u borg staat, zorg er dan voor dat u die betaalt.
14 Ga niet naar de rechter met een rechter; want zij zullen voor hem oordelen naar zijn eer.
15 Reis onderweg niet met een stoutmoedige kerel, opdat hij niet kwaadaardig tegen u wordt; want hij zal doen naar zijn eigen wil, en u zult samen met hem omkomen door zijn dwaasheid.
16 Strijd niet met een boze man, en ga niet met hem mee naar een eenzame plek: want bloed is als niets in zijn ogen, en waar er geen hulp is, zal hij je omverwerpen.
17 Raadpleeg geen dwaas; want hij kan geen raad houden.
18 Doe niets geheims in het bijzijn van een vreemde; want u weet niet wat hij zal voortbrengen.
19 Open uw hart niet voor iedereen, anders zal hij u met een slimme wending vergelden.

HOOFDSTUK 9

1 Wees niet jaloers op de vrouw van uw boezem, en leer haar geen slechte les tegen uzelf.
2 Geef uw ziel niet aan een vrouw om haar voet op uw bezit te zetten.
3 Ontmoet geen hoer, anders val je in haar strikken.
4 Maak niet veel gebruik van het gezelschap van een vrouw die zangeres is, anders word je meegesleept door haar pogingen.
5 Kijk niet naar een meisje, zodat je niet valt door de dingen die kostbaar in haar zijn.
6 Geef uw ziel niet aan hoeren, zodat u uw erfenis niet verliest.
7 Kijk niet om je heen in de straten van de stad, en dwaal niet rond in de eenzame plaats ervan.
8 Wend uw oog af van een mooie vrouw, en kijk niet naar de schoonheid van iemand anders; want velen zijn misleid door de schoonheid van een vrouw; want hierdoor wordt de liefde ontstoken als een vuur.
9 Ga in het geheel niet met de vrouw van iemand anders zitten, en ga niet met haar in uw armen zitten, en geef uw geld niet met haar uit aan de wijn; opdat uw hart zich niet naar haar neigt, en u door uw verlangen in de vernietiging vervalt.
10 Verlaat een oude vriend niet; want het nieuwe is niet met hem te vergelijken: een nieuwe vriend is als nieuwe wijn; als het oud is, zul je het met plezier drinken.
11 Benijd de glorie van een zondaar niet, want u weet niet wat zijn einde zal zijn.

12 Geniet niet van datgene waar de goddelozen plezier in hebben; maar bedenk dat zij niet ongestraft hun graf in zullen gaan.
13 Houd u verre van de man die macht heeft om te doden; Zo zult u niet twijfelen aan de angst voor de dood. En als u naar hem toe komt, maak dan geen fout, opdat hij u niet meteen van uw leven berooft. Bedenk dat u zich midden in de strikken bevindt en dat u over de kantelen van de stad loopt.
14 Ga zo dicht mogelijk naar uw naaste en raadpleeg de wijzen.
15 Laat uw gesprek met de wijzen zijn, en al uw communicatie in de wet van de Allerhoogste.
16 En laat rechtvaardige mannen met u eten en drinken; en laat uw roem zijn in de vreze des Heren.
17 Om de hand van de kunstenaar zal het werk geprezen worden, en om de wijze heerser van het volk om zijn woorden.
18 Een man met een slechte tong is gevaarlijk in zijn stad; en wie overhaast is in zijn woorden, zal gehaat worden.

HOOFDSTUK 10

1 Een wijze rechter zal zijn volk onderwijzen; en de regering van een verstandig man is goed geordend.
2 Zoals hijzelf de rechter van het volk is, zo zijn ook zijn ambtenaren; en wat voor man de heerser van de stad ook is, dat zijn allen die daarin wonen.
3 Een onverstandige koning vernietigt zijn volk; maar door de voorzichtigheid van hen die het gezag hebben, zal de stad bewoond worden.
4 De macht over de aarde is in de hand van de Heer, en te zijner tijd zal Hij er een aanstellen die nuttig is.
5 In de hand van God ligt de voorspoed van de mens: en op de persoon van de schrijver zal hij zijn eer leggen.
6 Heb geen haat jegens uw naaste vanwege al het onrecht; en helemaal niets doen door schadelijke praktijken.
7 Hoogmoed is hatelijk voor God en voor de mens: en door beiden begaat men ongerechtigheid.
8 Vanwege onrechtvaardige handelingen, onrecht en door bedrog verkregen rijkdommen wordt het koninkrijk van het ene volk naar het andere overgebracht.
9 Waarom zijn aarde en as trots? Er is niets goddelozer dan een hebzuchtig mens: want zo iemand zet zijn eigen ziel te koop; want zolang hij leeft, werpt hij zijn ingewanden weg.
10 De dokter snijdt een langdurige ziekte af; en hij die morgen koning is, zal sterven.
11 Want als een mens dood is, zal hij kruipende dieren, beesten en wormen erven.
12 Het begin van hoogmoed is wanneer iemand zich van God afwendt en zijn hart zich afkeert van zijn Maker.
13 Want hoogmoed is het begin van de zonde, en wie die heeft, zal een gruwel uitstorten. Daarom heeft de Heer vreemde rampen over hen gebracht en hen volkomen omvergeworpen.
14 De Heer heeft de tronen van trotse vorsten omvergeworpen en de zachtmoedigen in hun plaats gesteld.
15 De Heer heeft de wortels van de trotse volken uitgerukt en de nederigen in hun plaats geplant.
16 De Heer heeft de landen van de heidenen omvergeworpen en vernietigd tot op de grondvesten van de aarde.
17 Hij heeft sommigen van hen meegenomen en vernietigd, en heeft ervoor gezorgd dat hun gedachtenis van de aarde is verdwenen.
18 Trots is niet gemaakt voor mannen, noch woede voor hen die uit een vrouw geboren zijn.
19 Zij die de Heer vrezen, zijn een zeker zaad, en zij die Hem liefhebben een eervolle plant; zij die de wet niet respecteren, zijn een oneervol zaad; zij die de geboden overtreden zijn een bedrieglijk zaad.
20 Onder de broeders is de leider eervol; zo zijn zij die de Heer vrezen in zijn ogen.
21 De vreze des Heren gaat vóór het verkrijgen van autoriteit; maar ruwheid en hoogmoed zijn het verlies daarvan.
22 Of hij nu rijk, edel of arm is, hun glorie is de vreze des Heren.
23 Het is niet juist om de arme man die verstand heeft te verachten; het is ook niet gemakkelijk om een zondig mens groot te maken.
24 Grote mannen, rechters en machthebbers zullen geëerd worden; toch is er niemand van hen groter dan hij die de Heer vreest.
25 De vrije dienaar zal dienst doen aan de dienaar die wijs is; en hij die kennis heeft, zal geen wrok koesteren als hij wordt hervormd.
26 Wees niet overmatig in het doen van uw zaken; en roem niet op uzelf in de tijd van uw nood.
27 Beter is hij die arbeidt en in alles overvloedig is, dan hij die op zichzelf roemt en brood nodig heeft.
28 Mijn zoon, verheerlijk uw ziel in zachtmoedigheid en geef haar eer overeenkomstig de waardigheid ervan.
29 Wie zal hem rechtvaardigen die tegen zijn eigen ziel zondigt? En wie zal hem eren die zijn eigen leven onteerd?
30 De arme man wordt geëerd om zijn vaardigheid, en de rijke man wordt geëerd om zijn rijkdom.
31 Wie geëerd wordt in armoede, hoeveel te meer in rijkdom? en hij die oneervol is in rijkdom, hoeveel te meer in armoede?

HOOFDSTUK 11

1 Wijsheid verheft het hoofd van hem die van lage graad is, en zorgt ervoor dat hij tussen grote mannen zit.
2 Prijs een man niet om zijn schoonheid; noch verafschuwen een man vanwege zijn uiterlijke verschijning.
3 De bij is klein onder de vliegen; maar haar vrucht is het voornaamste van zoete dingen.
4 Poch niet op uw kleding en kleding, en verhoog uzelf niet op de dag van eer: want de werken van de Heer zijn

wonderbaar, en zijn werken onder de mensen zijn verborgen.
5 Veel koningen zijn op de grond gaan zitten; en eentje waar nooit aan gedacht werd, heeft de kroon gedragen.
6 Veel machtige mannen zijn enorm in ongenade gevallen; en de eervolle overgeleverd in de handen van andere mannen.
7 Geef niet de schuld voordat je de waarheid hebt onderzocht: begrijp eerst en bestraf dan.
8 Antwoord niet voordat je de oorzaak hebt gehoord; onderbreek mensen niet midden in hun gesprek.
9 Strijd niet in een zaak die u niet aangaat; en zit niet in het oordeel met zondaars.
10 Mijn zoon, bemoei je niet met veel zaken; want als je je veel bemoeit, zul je niet onschuldig zijn; en als u volgt, zult u niets verkrijgen, noch zult u ontsnappen door te vluchten.
11 Er is er een die zwoegt en moeite doet en zich haast, en des te meer achterop raakt.
12 Opnieuw is er een ander die langzaam is, hulp nodig heeft, geen bekwaamheid heeft en vol armoede is; toch zag het oog des Heren ten goede op hem, en zette hem uit zijn lage staat,
13 En hief zijn hoofd op van ellende; zodat velen die het zagen zich over hem verwonderden.
14 Voorspoed en tegenspoed, leven en dood, armoede en rijkdom, komen van de Heer.
15 Wijsheid, kennis en begrip van de wet zijn van de Heer: liefde en de weg van goede werken zijn van Hem.
16 Dwaling en duisternis hebben hun begin samen met zondaars; en het kwaad zal oud worden met hen die daarin roemen.
17 De gave van de Heer blijft bij de godvruchtigen, en zijn gunst brengt voor altijd voorspoed.
18 Er is iemand die rijk wordt door zijn behoedzaamheid en bekrompenheid, en dit is het deel van zijn beloning:
19 Terwijl hij zegt: Ik heb rust gevonden en zal nu voortdurend van mijn goederen eten; en toch weet hij niet welke tijd hem zal overkomen, en dat hij die dingen aan anderen moet overlaten en sterven.
20 Wees standvastig in uw verbond, wees daarin vertrouwd en word oud in uw werk.
21 Bewonder de werken van zondaars niet; maar vertrouw op de Heer en blijf in uw werk: want het is gemakkelijk in de ogen van de Heer om plotseling een arme man rijk te maken.
22 De zegen van de Heer ligt in de beloning van de godvruchtigen, en plotseling laat Hij zijn zegen bloeien.
23 Zeg niet: Wat voor nut heeft mijn dienst? en welke goede dingen zal ik hierna hebben?
24 Nogmaals, zeg niet: ik heb genoeg en bezit veel dingen, en wat voor kwaad zal ik hierna hebben?
25 Op de dag van voorspoed is er een vergeetachtigheid van verdrukking; en op de dag van verdrukking is er geen herinnering aan voorspoed.
26 Want het is voor de Heer gemakkelijk op de dag van de dood om iemand te belonen naar zijn wegen.
27 De verdrukking van een uur doet een mens zijn plezier vergeten; en uiteindelijk zullen zijn daden ontdekt worden.
28 Oordeel niemand gezegend vóór zijn dood: want een man zal aan zijn kinderen worden herkend.
29 Breng niet iedereen in uw huis, want de bedrieglijke man heeft vele treinen.
30 Zoals een patrijs wordt gevangen en in een kooi wordt gehouden, zo is het hart van de hoogmoedige; en als een spion waakt hij over uw val:
31 Want hij ligt op de loer en verandert het goede in het kwade, en in dingen die lofwaardig zijn, zal hij u de schuld geven.
32 Van een vuurvonk wordt een hoop kolen ontstoken, en een zondig mens wacht op bloed.
33 Pas op voor een kwaadaardig mens, want hij begaat goddeloosheid; opdat hij u niet een eeuwige smet bezorgt.
34 Ontvang een vreemdeling in uw huis, en hij zal u storen en u uit uw eigen huis verdrijven.

HOOFDSTUK 12

1 Wanneer je goed wilt doen, weet dan aan wie je het doet; zo zult u bedankt worden voor uw voordelen.
2 Doe goed aan de godvrezende, en u zult vergelding vinden; en zo niet van hem, dan toch van de Allerhoogste.
3 Er kan geen goed komen tot hem die altijd bezig is met kwaad, noch tot hem die geen aalmoezen geeft.
4 Geef aan de godvruchtige en help een zondaar niet.
5 Doe goed aan degene die gering is, maar geef niet aan de goddelozen: houd uw brood achter en geef het niet aan hem, anders zal hij u daardoor overmeesteren; want anders zult u tweemaal zoveel kwaad ontvangen voor al het goede dat u zult hebben. hem gedaan.
6 Want de Allerhoogste haat zondaars, en zal wraak vergelden aan de goddelozen, en hen behoeden voor de machtige dag van hun bestraffing.
7 Geef aan de goeden en help de zondaar niet.
8 Een vriend kan niet gekend worden in voorspoed, en een vijand kan niet verborgen blijven in tegenspoed.
9 In de voorspoed van een man zullen vijanden bedroefd zijn; maar in zijn tegenspoed zal zelfs een vriend vertrekken.
10 Vertrouw nooit op uw vijand: want zoals ijzer roest, zo is zijn goddeloosheid.
11 Hoewel hij zichzelf vernedert en gaat hurken, let toch goed op en pas op voor hem, en u zult tegen hem zijn alsof u een spiegel hebt afgeveegd, en u zult weten dat zijn roest niet helemaal is weggevaagd.
12 Zet hem niet bij u, anders zal hij, wanneer hij u omvergeworpen heeft, in uw plaats opstaan; Laat hem ook niet aan uw rechterhand zitten, anders probeert hij uw plaats in te nemen en zult u uiteindelijk aan mijn woorden denken en daardoor geprikkeld worden.
13 Wie zal medelijden hebben met een bezweerder die door een slang is gebeten, of met enig soort dat in de buurt van wilde dieren komt?
14 Wie zal dan medelijden hebben met iemand die naar een zondaar gaat en met hem verontreinigd wordt in zijn zonden?

15 Een tijdje zal hij bij je blijven, maar als je begint te vallen, zal hij niet wachten.
16 Een vijand spreekt lieflijk met zijn lippen, maar in zijn hart bedenkt hij hoe hij u in een kuil moet gooien; hij zal met zijn ogen huilen, maar als hij de gelegenheid krijgt, zal hij niet tevreden zijn met bloed.
17 Als u tegenspoed overkomt, zult u hem daar het eerst vinden; en hoewel hij doet alsof hij u helpt, zal hij u toch ondermijnen.
18 Hij zal zijn hoofd schudden, in zijn handen klappen, veel fluisteren, en zijn gelaat veranderen.

HOOFDSTUK 13

1 Wie pek aanraakt, zal daarmee verontreinigd worden; en hij die gemeenschap heeft met een trotse man, zal aan hem gelijk zijn.
2 Belast uzelf niet boven uw macht zolang u leeft; en heb geen gemeenschap met iemand die machtiger en rijker is dan jijzelf: want hoe stemmen de ketel en de aarden pot met elkaar overeen? want als de een tegen de ander wordt geslagen, zal het worden verbroken.
3 De rijke man heeft onrecht gedaan, en toch dreigt hij ermee: de arme wordt onrecht aangedaan, en hij moet ook smeken.
4 Als u voor zijn eigen voordeel bent, zal hij u gebruiken; maar als u niets hebt, zal hij u in de steek laten.
5 Als je iets hebt, zal hij bij je wonen; ja, hij zal je naakt maken, en zal er geen spijt van hebben.
6 Als hij u nodig heeft, zal hij u bedriegen, naar u glimlachen en u hoop geven; Hij zal u eerlijk spreken en zeggen: Wat wilt u?
7 En hij zal u te schande maken met zijn vlees, totdat hij u twee- of driemaal droog heeft gemaakt, en op het laatst zal hij u daarna uitlachen; als hij u ziet, zal hij u in de steek laten en zijn hoofd tegen u schudden.
8 Pas op dat u niet wordt misleid en in uw vrolijkheid ten val wordt gebracht.
9 Als u door een machtig man wordt uitgenodigd, trek u dan terug, en des te meer zal hij u uitnodigen.
10 Druk niet op hem, anders word je teruggeworpen; blijf niet ver weg, anders wordt u vergeten.
11 Probeer niet gelijk met hem te worden gemaakt in het praten, en geloof zijn vele woorden niet: want met veel communicatie zal hij u verleiden, en naar u glimlachen zal uw geheimen onthullen:
12 Maar hij zal uw woorden wreed bewaren, en niet nalaten u pijn te doen en u in de gevangenis te zetten.
13 Let op en let goed op, want u loopt gevaar dat u omvergeworpen wordt; als u deze dingen hoort, ontwaak dan in uw slaap.
14 Heb de Heer uw hele leven lief en roep Hem aan voor uw verlossing.
15 Ieder dier heeft zijn gelijke lief, en ieder mens heeft zijn naaste lief.
16 Alle vlees gaat met elkaar om, naar soort, en de mens zal zich aan zijn gelijke hechten.
17 Welke gemeenschap heeft de wolf met het lam? dus de zondaar met de goddelijken.
18 Welke overeenkomst bestaat er tussen de hyena en een hond? en welke vrede tussen rijk en arm?
19 Zoals de wilde ezel de prooi van de leeuw is in de woestijn, zo eten de rijken de armen op.
20 Zoals de hoogmoedigen de nederigheid haten, zo verafschuwen de rijken de armen.
21 Een rijke man die begint te vallen, wordt door zijn vrienden opgehouden; maar een arme man die in de problemen zit, wordt door zijn vrienden weggestoten.
22 Wanneer een rijke man gevallen is, heeft hij veel helpers: hij spreekt dingen die niet gezegd mogen worden, en toch rechtvaardigen de mensen hem: de arme man gleed uit, en toch berispten zij hem ook; hij sprak wijs, en kon geen plaats hebben.
23 Als een rijke man spreekt, houdt iedereen zijn mond, en kijk, wat hij zegt, prijzen ze tot in de wolken; maar als de arme man spreekt, zeggen ze: Welke kerel is dit? en als hij struikelt, zullen ze helpen hem omver te werpen.
24 Rijkdom is goed voor wie geen zonde heeft, en armoede is slecht in de mond van de goddelozen.
25 Het hart van een man verandert zijn gelaat, of het nu ten goede of ten kwade is; en een vrolijk hart maakt een vrolijk gelaat.
26 Een vrolijk gelaat is een teken van een hart dat in voorspoed verkeert; en het ontdekken van gelijkenissen is een vermoeiende geestesarbeid.

HOOFDSTUK 14

1 Gezegend is de man die niet met zijn mond is uitgegleden en niet geprikt is door de veelheid van zonden.
2 Gezegend is hij wiens geweten hem niet heeft veroordeeld, en die zijn hoop op de Heer niet heeft opgegeven.
3 Rijkdom is niet mooi voor een gierigaard: en wat moet een jaloerse man met geld doen?
4 Wie vergadert door zijn eigen ziel te bedriegen, vergadert voor anderen, die zijn goederen op een losbandige wijze zal uitgeven.
5 Wie slecht is voor zichzelf, voor wie zal hij goed zijn? hij zal geen plezier beleven aan zijn goederen.
6 Er is niemand erger dan hij die zichzelf benijdt; en dit is een vergelding voor zijn goddeloosheid.
7 En als hij goed doet, doet hij het tegen zijn wil; en ten slotte zal hij zijn goddeloosheid bekendmaken.
8 De afgunstige heeft een slecht oog; hij wendt zijn aangezicht af en veracht de mensen.
9 Het oog van een hebzuchtig mens is niet tevreden met zijn deel; en de ongerechtigheid van de goddeloze verdroogt zijn ziel.
10 Een goddeloos oog is jaloers op zijn brood, en hij is een gierigaard aan zijn tafel.
11 Mijn zoon, doe goed voor uzelf, naar uw vermogen, en geef de Heer zijn verdiende offer.
12 Bedenk dat de dood niet lang op zich zal laten wachten, en dat het verbond van het graf u niet wordt getoond.

13 Doe goed aan uw vriend voordat u sterft, en strek uw hand uit, naar uw vermogen, en geef hem.
14 Bedrieg jezelf niet van de goede dag, en laat het deel van een goed verlangen je niet voorbijgaan.
15 Zult u uw beproevingen niet aan iemand anders overlaten? en dat uw arbeid door het lot wordt verdeeld?
16 Geef en neem en heilig uw ziel; want er wordt niet naar lekkernijen gezocht in het graf.
17 Alle vlees wordt oud als een kleed; want het verbond luidt van het begin af: Gij zult de dood sterven.
18 Sommige vallen als de groene bladeren aan een dikke boom en sommige groeien; zo is het voortbrengen van vlees en bloed: aan de ene komt een einde en aan de andere wordt geboren.
19 Elk werk rot en verteert, en de arbeider ervan zal meegaan.
20 Gezegend is de man die met wijsheid over goede dingen nadenkt, en die over heilige dingen redeneert door zijn verstand.
21 Wie haar wegen in zijn hart overweegt, zal ook begrip hebben voor haar geheimen.
22 Ga haar achterna als iemand die spoort, en loer op haar wegen.
23 Wie door haar ramen naar binnen gluurt, zal ook naar haar deuren luisteren.
24 Wie dichtbij haar huis logeert, moet ook een speld in haar muren steken.
25 Hij zal zijn tent dicht bij haar opslaan, en overnachten in een verblijfplaats waar goede dingen zijn.
26 Hij zal zijn kinderen onder haar schuilplaats plaatsen, en onder haar takken overnachten.
27 Door haar zal hij beschermd worden tegen de hitte, en in haar glorie zal hij wonen.

HOOFDSTUK 15

1 Wie de Heer vreest, zal het goede doen, en wie de kennis van de wet heeft, zal haar verkrijgen.
2 En als een moeder zal zij hem ontmoeten en hem ontvangen als een getrouwde vrouw uit een maagd.
3 Met het brood van inzicht zal zij hem voeden, en hem het water van wijsheid te drinken geven.
4 Hij zal op haar blijven staan, en zal niet wankelen; en zal op haar vertrouwen, en zal niet beschaamd worden.
5 Zij zal hem boven zijn buren verheffen, en in het midden van de gemeente zal zij zijn mond openen.
6 Hij zal vreugde vinden en een kroon van blijdschap, en zij zal hem een eeuwige naam doen erven.
7 Maar dwaze mensen zullen haar niet bereiken, en zondaars zullen haar niet zien.
8 Want ze is verre van trots, en mannen die leugenaars zijn, kunnen zich haar niet herinneren.
9 Lof is niet passend in de mond van een zondaar, want het is hem niet door de Heer gezonden.
10Want lof zal in wijsheid worden uitgesproken, en de Heer zal het voorspoedig maken.
11 Zeg niet: Het is door de Heer dat ik ben gevallen, want u behoort niet te doen wat Hij haat.
12 Zeg niet: Hij heeft mij doen dwalen, want hij heeft de zondige mens niet nodig.
13 De Heer haat alle gruwel; en zij die God vrezen, hebben het niet lief.
14 Hijzelf heeft de mens vanaf het begin gemaakt en hem aan zijn raadsman overgelaten;
15 Als u wilt, onderhoud dan de geboden en beoefen aanvaardbare trouw.
16 Hij heeft vuur en water voor u gezet; strek uw hand uit of u wilt.
17 Voor de mens is leven en dood; en of het hem bevalt, zal hem gegeven worden.
18 Want de wijsheid van de Heer is groot, en Hij is machtig in kracht, en hij aanschouwt alle dingen:
19 En zijn ogen zijn gericht op hen die hem vrezen, en hij kent elk menselijk werk.
20 Hij heeft niemand geboden goddeloos te handelen, noch heeft Hij iemand toestemming gegeven om te zondigen.

HOOFDSTUK 16

1 Verlang niet naar een menigte onnutte kinderen, en heb geen behagen in goddeloze zonen.
2 Hoewel ze zich vermenigvuldigen, verheug je er niet over, tenzij de vreze des Heren met hen is.
3 Vertrouw niet op hun leven en respecteer hun menigte niet: want één die rechtvaardig is, is beter dan duizend; en het is beter om zonder kinderen te sterven, dan goddeloze mensen te hebben.
4 Want door iemand die verstand heeft, zal de stad worden aangevuld; maar de verwanten van de goddelozen zullen spoedig verlaten worden.
5 Veel van zulke dingen heb ik met mijn ogen gezien, en mijn oor heeft grotere dingen gehoord dan deze.
6 In de gemeente der goddelozen zal een vuur worden ontstoken; en in een opstandige natie wordt de toorn in brand gestoken.
7 Hij was niet kalm tegenover de oude reuzen, die wegvielen in de kracht van hun dwaasheid.
8 Hij spaarde de plaats waar Lot verbleef niet, maar verafschuwde hen vanwege hun trots.
9 Hij had geen medelijden met de mensen van het verderf, die in hun zonden werden weggenomen:
10 En ook niet de zeshonderdduizend voetvolk, die in de hardheid van hun hart bijeen waren gekomen.
11 En als er onder het volk iemand halsstarrig is, is het een wonder dat hij ongestraft ontsnapt: want genade en toorn zijn met hem; Hij is machtig om te vergeven en om ongenoegen uit te storten.
12 Zoals zijn barmhartigheid groot is, zo is ook zijn correctie: hij beoordeelt een mens naar zijn werken
13 De zondaar zal niet ontkomen met zijn buit; en het geduld van de godvruchtigen zal niet worden gedwarsboomd.
14 Maak plaats voor elk werk van barmhartigheid: want ieder mens zal vinden naar zijn werken.
15 De Heer heeft Farao verhard, zodat hij hem niet meer zou kennen, zodat zijn krachtige werken aan de wereld bekend zouden worden.

16 Zijn barmhartigheid is openbaar voor ieder schepsel; en hij heeft zijn licht van de duisternis gescheiden met een diamant.
17 Zeg niet: Ik zal mij voor de Heer verbergen; zal iemand mij van boven gedenken? Ik zal niet herinnerd worden onder zoveel mensen: want wat is mijn ziel onder zo'n oneindig aantal wezens?
18 Zie, de hemel en de hemel der hemelen, de diepte en de aarde, en alles wat daarin is, zullen in beroering komen wanneer hij op bezoek komt.
19 Ook de bergen en de fundamenten van de aarde zullen schudden van beving, wanneer de Heer ernaar kijkt.
20 Geen hart kan op een waardige manier over deze dingen nadenken; en wie kan zijn wegen begrijpen?
21 Het is een storm die geen mens kan zien: het grootste deel van zijn werken is verborgen.
22 Wie kan de werken van zijn gerechtigheid bekendmaken? of wie kan ze verdragen? want zijn verbond is ver weg, en de beproeving van alle dingen is ten einde.
23 Wie begrip mist, zal over ijdele dingen nadenken; en een dwaas mens die dwaalt, bedenkt dwaasheden.
24 Mijn zoon, luister naar mij en leer kennis, en let op mijn woorden met uw hart.
25 Ik zal de leer in kracht uiteenzetten en zijn kennis nauwkeurig verklaren.
26 De werken van de Heer worden vanaf het begin in het oordeel gedaan: en vanaf het moment dat hij ze maakte, heeft hij de delen ervan bepaald.
27 Hij versierde zijn werken voor altijd, en in zijn hand zijn de voornaamste ervan voor alle generaties: zij werken niet, worden niet moe, en houden niet op met hun werken.
28 Geen van hen hindert een ander, en zij zullen zijn woord nooit ongehoorzaam zijn.
29 Hierna keek de Heer naar de aarde en vervulde haar met zijn zegeningen.
30 Met allerlei levende wezens heeft hij het oppervlak daarvan bedekt; en zij zullen er weer in terugkeren.

HOOFDSTUK 17

1 De Heer heeft de mens van de aarde geschapen en hem er weer in veranderd.
2 Hij gaf hun enkele dagen en een korte tijd, en ook macht over de dingen die daarin waren.
3 Hij gaf ze uit zichzelf kracht en maakte ze naar zijn beeld,
4 En legde de vrees voor de mens op alle vlees, en gaf hem heerschappij over dieren en vogels.
5 Zij ontvingen het gebruik van de vijf handelingen van de Heer, en in de zesde plaats verleende Hij hun begrip, en in de zevende toespraak een vertolker van de overpeinzingen ervan.
6 Raad, en een tong, en ogen, oren en een hart, gaf hij hun te begrijpen.
7 Bovendien vervulde hij hen met de kennis van het verstand, en toonde hun goed en kwaad.
8 Hij richtte zijn oog op hun hart, zodat hij hun de grootsheid van zijn werken kon tonen.
9 Hij gaf hen voor altijd de roem in zijn wonderbaarlijke daden, zodat zij zijn werken met begrip zouden kunnen verkondigen.
10 En de uitverkorenen zullen zijn heilige naam loven.
11 Daarnaast gaf hij hun kennis en de wet van het leven als erfenis.
12 Hij sloot een eeuwig verbond met hen en maakte hun zijn oordelen bekend.
13 Hun ogen zagen de majesteit van zijn heerlijkheid, en hun oren hoorden zijn glorieuze stem.
14 En Hij zei tegen hen: Hoedt u voor alle onrechtvaardigheid; en hij gaf ieder een gebod betreffende zijn naaste.
15 Hun wegen zijn altijd voor hem, en zullen voor zijn ogen niet verborgen blijven.
16 Ieder mens is van zijn jeugd af aan het kwade; evenmin konden zij voor zichzelf een vlezig hart in plaats van steen maken.
17 Want bij de verdeling van de volken van de hele aarde heeft hij een heerser over elk volk aangesteld; maar Israël is het deel van de Heer:
18 Die hij, als eerstgeborene, voedt met discipline, en hem het licht van zijn liefde geeft, laat hij hem niet in de steek.
19 Daarom zijn al hun werken als de zon voor hem, en zijn ogen zijn voortdurend op hun wegen gericht.
20 Geen van hun onrechtvaardige daden is voor hem verborgen, maar al hun zonden liggen voor de Heer.
21 Maar de Heer was genadig en kende zijn vakmanschap. Hij liet ze niet in de steek en liet ze ook niet in de steek, maar spaarde ze.
22 De aalmoezen van een man zijn als een zegel bij hem, en hij zal de goede daden van de mens bewaren als een oogappel, en berouw tonen aan zijn zonen en dochters.
23 Daarna zal Hij opstaan en hen belonen en hun vergelding op hun hoofd geven.
24 Maar degenen die zich bekeren, heeft Hij hen teruggegeven, en Hij heeft degenen getroost die in geduld faalden.
25 Keer terug tot de Heer en verzaak uw zonden, richt uw gebed voor zijn aangezicht en beledig minder.
26 Keer terug naar de Allerhoogste en keer u af van de ongerechtigheid; want Hij zal u uit de duisternis leiden naar het licht van de gezondheid, en u zult de gruwel hevig haten.
27 Wie zal de Allerhoogste prijzen in het graf, in plaats van hen die leven en danken?
28 Dankzegging gaat verloren van de doden, als van iemand die niet is: de levenden en gezonden van hart zullen de Heer loven.
29 Hoe groot is de goedertierenheid van de Heer, onze God, en zijn mededogen voor degenen die zich in heiligheid tot Hem wenden!
30 Want niet alles kan in de mens bestaan, omdat de mensenzoon niet onsterfelijk is.
31 Wat is helderder dan de zon? toch faalt het licht ervan; en vlees en bloed zullen zich het kwaad voorstellen.

32 Hij ziet de macht van de hoogte van de hemel; en alle mensen zijn slechts aarde en as.

HOOFDSTUK 18

1 Hij die eeuwig leeft, heeft alle dingen in het algemeen geschapen.
2Alleen de Heer is rechtvaardig, en er is niemand anders dan Hij,
3 Die de wereld regeert met de palm van zijn hand, en alle dingen gehoorzamen zijn wil: want hij is de Koning van alles, door zijn macht die heilige dingen onder hen scheidt van profane.
4 Aan wie heeft hij de macht gegeven om zijn werken bekend te maken? en wie zal zijn nobele daden ontdekken?
5 Wie zal de kracht van zijn majesteit tellen? en wie zal ook zijn barmhartigheden verkondigen?
6 Wat de wonderbaarlijke werken van de Heer betreft, er mag niets van worden weggenomen, noch mag er iets aan worden toegevoegd, noch kan de grond ervan worden achterhaald.
7 Wanneer iemand iets gedaan heeft, begint hij; en als hij ophoudt, zal hij twijfelen.
8 Wat is de mens, en waartoe dient hij? wat is zijn goed, en wat is zijn kwaad?
9 Het aantal dagen van een mens bedraagt maximaal honderd jaar.
10 Als een waterdruppel in de zee, en als een grindsteen in vergelijking met het zand; zo zijn duizend jaren tot aan de dagen van de eeuwigheid.
11 Daarom heeft God geduld met hen en stort hij zijn barmhartigheid over hen uit.
12 Hij zag en besefte dat hun einde slecht was; daarom vermenigvuldigde hij zijn mededogen.
13 De barmhartigheid van de mens is jegens zijn naaste; maar de barmhartigheid van de Heer rust op alle vlees: Hij berispt, voedt, onderwijst en brengt terug, zoals een herder zijn kudde.
14 Hij heeft medelijden met hen die tucht ontvangen en die ijverig naar zijn oordelen streven.
15 Mijn zoon, bezoedel je goede daden niet en gebruik geen ongemakkelijke woorden als je iets geeft.
16 Zal de dauw de hitte niet verdrijven? zo is een woord beter dan een geschenk.
17 Zie, is een woord niet beter dan een geschenk? maar beiden zijn bij een gracieuze man.
18 Een dwaas zal grof verwijten maken, en een gave van een afgunstige verteert de ogen.
19 Leer voordat u spreekt, en gebruik uw arts, anders wordt u ooit ziek.
20 Onderzoek uzelf vóór het oordeel, en op de dag van uw bezoek zult u barmhartigheid vinden.
21 Verneder uzelf voordat u ziek wordt, en toon in de tijd van zonden berouw.
22 Laat niets u ervan weerhouden uw gelofte op zijn tijd te betalen, en wacht niet tot de dood gerechtvaardigd is.
23 Bereid u voor voordat u bidt; en wees niet als iemand die de Heer verzoekt.
24 Denk aan de toorn die aan het einde zal zijn, en aan de tijd van wraak, wanneer hij zijn gezicht zal afwenden.
25 Als je genoeg hebt, denk dan aan de tijd van honger; en als je rijk bent, denk dan aan armoede en nood.
26 Van de ochtend tot de avond wordt de tijd veranderd, en alle dingen zijn spoedig klaar voor het aangezicht van de Heer.
27 Een wijze zal in alles bang zijn, en op de dag van de zonde zal hij op zijn hoede zijn voor overtredingen; maar een dwaas zal de tijd niet in acht nemen.
28 Ieder verstandig mens kent wijsheid en zal loven aan hem die haar heeft gevonden.
29 Zij die verstandig waren in uitspraken, werden ook zelf wijs en brachten voortreffelijke gelijkenissen naar voren.
30Ga niet achter uw lusten aan, maar onthoud uzelf van uw begeerten.
31 Als u uw ziel de verlangens geeft die haar behagen, zal zij u tot een lachertje maken voor uw vijanden die u belasteren.
32 Geniet niet van veel goede moed en laat u niet binden aan de kosten daarvan.
33 Laat u niet tot een bedelaar maken door een banket te geven terwijl u leent, terwijl u niets in uw beurs heeft; want u zult op de loer liggen voor uw eigen leven, en er wordt over u gepraat.

HOOFDSTUK 19

1 Een arbeidende man die aan dronkenschap wordt overgegeven, zal niet rijk zijn; en hij die kleine dingen veracht, zal beetje bij beetje vallen.
2 Wijn en vrouwen zullen ervoor zorgen dat verstandige mannen afvallen; en wie zich aan hoeren vastklampt, zal onbeschaamd worden.
3 Motten en wormen zullen hem als erfdeel hebben, en een stoutmoedige man zal worden weggenomen.
4Hij die haastig is om krediet te geven, is lichtzinnig; en wie zondigt, zal zijn eigen ziel beledigen.
5 Wie plezier beleeft aan goddeloosheid, zal worden veroordeeld; maar wie genoegens weerstaat, kroont zijn leven.
6 Wie zijn tong kan beheersen, zal zonder strijd leven; en hij die babbelen haat, zal minder kwaad hebben.
7 Herhaal niet aan een ander wat u wordt verteld, en het zal u nooit slechter vergaan.
8 Of het nu tegen vriend of vijand is, praat niet over de levens van andere mensen; en als u zonder aanstoot kunt, openbaar ze dan niet.
9 Want hij heeft u gehoord en opgemerkt, en als de tijd komt, zal hij u haten.
10 Als u een woord hebt gehoord, laat het dan samen met u sterven; en wees moedig, het zal je niet barsten.
11 Een dwaas heeft moeite met een woord, zoals een vrouw die zwanger is van een kind.
12 Zoals een pijl in de dij van een man steekt, zo steekt een woord in de buik van een dwaas.
13 Waarschuw een vriend: het kan zijn dat hij het niet heeft gedaan; en als hij het wel heeft gedaan, doe het dan niet meer.

14 Waarschuw uw vriend: het kan zijn dat hij het niet heeft gezegd; en als hij het wel heeft gezegd, zeg het dan niet nog een keer.
15 Waarschuw een vriend: want vaak is het een laster, en geloof niet elk verhaal.
16 Er is er een die in zijn spraak verglijdt, maar niet vanuit zijn hart; En wie is hij die niet met zijn tong heeft beledigd?
17 Waarschuw uw naaste voordat u hem bedreigt; en wees niet boos, geef plaats aan de wet van de Allerhoogste.
18 De vreze des Heren is de eerste stap om door hem aanvaard te worden, en wijsheid verkrijgt zijn liefde.
19 De kennis van de geboden van de Heer is de leer van het leven: en zij die dingen doen die Hem behagen, zullen de vrucht van de boom der onsterfelijkheid ontvangen.
20 De vreze des Heren is louter wijsheid; en in alle wijsheid ligt de uitvoering van de wet, en de kennis van zijn almacht.
21 Als een dienaar tegen zijn heer zegt: Ik zal niet doen wat u wilt; hoewel hij het daarna doet, maakt hij degene die hem voedt boos.
22 De kennis van goddeloosheid is geen wijsheid, noch de raad van zondaars ooit voorzichtigheid.
23 Er is een goddeloosheid, en dezelfde een gruwel; en er is een dwaas die wijsheid mist.
24 Hij die weinig begrip heeft en God vreest, is beter dan iemand die veel wijsheid heeft en de wet van de Allerhoogste overtreedt.
25 Er is een voortreffelijke listigheid, en dezelfde is onrechtvaardig; en er is er één die zich afwendt om het oordeel te laten verschijnen; en er is een wijze man die rechtvaardigt in zijn oordeel.
26 Er is een goddeloos man die bedroefd zijn hoofd laat hangen; maar van binnen is hij vol bedrog,
27 Hij heeft zijn gelaat neergeslagen en gedaan alsof hij het niet heeft gehoord: waar hij niet bekend is, zal hij u kwaad doen voordat u het weet.
28 En als hij door gebrek aan kracht wordt verhinderd te zondigen, zal hij toch kwaad doen als hij de gelegenheid daartoe vindt.
29 Een man kun je herkennen aan zijn blik, en iemand die begrip heeft aan zijn gelaat, wanneer je hem ontmoet.
30 De kleding van een man, zijn overdreven gelach en manier van lopen laten zien wat hij is.

HOOFDSTUK 20

1 Er is een terechtwijzing die niet mooi is: nogmaals, iemand houdt zijn mond en hij is wijs.
2 Het is veel beter om terecht te wijzen dan in het geheim boos te zijn: en hij die zijn fout belijdt, zal voor pijn behoed worden.
3 Hoe goed is het om, als u terechtgewezen wordt, berouw te tonen! want zo zult u aan opzettelijke zonde ontsnappen.
4 Zoals de lust van een eunuch is om een maagd te ontmaagden; zo is hij die het oordeel met geweld uitvoert.
5 Er is er een die zwijgt en wijs wordt bevonden; en een ander wordt door veel gebabbel haatdragend.
6 De een houdt zijn mond, omdat hij niet hoeft te antwoorden; en de ander zwijgt, omdat hij zijn tijd kent.
7 Een wijs man zal zijn mond houden totdat hij de gelegenheid ziet, maar een babbelaar en een dwaas zullen geen rekening houden met de tijd.
8 Wie veel woorden gebruikt, zal verafschuwd worden; en hij die daarin gezag op zich neemt, zal gehaat worden.
9 Er is een zondaar die goed succes heeft in kwade dingen; en er is winst die in verlies verandert.
10 Er is een geschenk dat u niet zal baten; en er is een geschenk waarvan de beloning dubbel is.
11 Er is vernedering vanwege de heerlijkheid; en er is er die zijn hoofd opheft van een lage staat.
12 Er zijn er die veel voor weinig kopen en het zevenvoudig terugbetalen.
13 Een wijze man maakt hem door zijn woorden geliefd; maar de genaden van dwazen zullen worden uitgestort.
14 De gave van een dwaas zal u geen goed doen als u die bezit; noch van de afgunstigen vanwege zijn noodzaak: want hij ziet ernaar uit om veel dingen voor één te ontvangen.
15 Hij geeft weinig, maar verwijt veel; hij opent zijn mond als een omroeper; vandaag leent hij, en morgen zal hij het opnieuw vragen: zo iemand moet door God en de mens worden gehaat.
16 De dwaas zegt: Ik heb geen vrienden, ik heb geen dank voor al mijn goede daden, en zij die mijn brood eten, spreken kwaad over mij.
17 Hoe vaak, en met hoeveel zal hij worden uitgelachen! want hij weet niet precies wat het is om te hebben; en het is voor hem allemaal één alsof hij het niet had.
18 Uitglijden op de stoep is beter dan uitglijden met de tong: zo zal de val van de goddelozen spoedig komen.
19 Een ongebruikelijk verhaal zal altijd in de mond van de onverstandigen liggen.
20 Een wijs vonnis zal worden verworpen als het uit de mond van een dwaas komt; want hij zal het niet te zijner tijd uitspreken.
21 Er zijn er die door gebrek verhinderd worden te zondigen; en als hij rust neemt, zal hij niet verontrust worden.
22 Er is er een die zijn eigen ziel vernietigt door verlegenheid, en door het aanvaarden van personen zichzelf omverwerpt.
23 Er is iets dat hij uit verlegenheid aan zijn vriend belooft, en hem voor niets tot vijand maakt.
24 Een leugen is een vuile smet in een mens, maar toch blijft hij voortdurend in de mond van ongeleerden.
25 Een dief is beter dan een man die gewend is te liegen, maar beiden zullen hun erfgoed vernietigen.
26 De gezindheid van een leugenaar is oneervol, en zijn schande is altijd bij hem.
27 Een wijze man zal zichzelf in ere houden met zijn woorden; en hij die inzicht heeft, zal grote mannen behagen.
28 Wie zijn land bebouwt, zal zijn hoop vergroten; en wie grote mannen behaagt, zal vergeving van ongerechtigheid krijgen.

29 Geschenken en geschenken verblinden de ogen van de wijze en stoppen zijn mond dicht, zodat hij niet kan terechtwijzen.
30 Wijsheid die verborgen is, en schatten die zijn opgepot, wat voor voordeel schuilt er in beide?
31 Beter is hij die zijn dwaasheid verbergt dan iemand die zijn wijsheid verbergt.
32 Het noodzakelijke geduld bij het zoeken naar de Heer is beter dan hij die zijn leven leidt zonder gids.

HOOFDSTUK 21

1Mijn zoon, heb je gezondigd? doe dat niet meer, maar vraag vergeving voor uw vroegere zonden.
2 Vlucht voor de zonde als voor het gezicht van een slang: want als je er te dichtbij komt, zal hij je bijten; de tanden ervan zijn als de tanden van een leeuw, die de zielen van mensen doodt.
3Alle ongerechtigheid is als een tweesnijdend zwaard, waarvan de wonden niet kunnen worden genezen.
4 Bang maken en kwaad doen zal rijkdom verspillen: zo zal het huis van trotse mannen verlaten worden.
5 Een gebed uit de mond van een arme man reikt tot de oren van God, en zijn oordeel komt spoedig.
6 Wie het haat om terechtgewezen te worden, begeeft zich op de weg van zondaars; maar wie de Heer vreest, zal zich van harte bekeren.
7 Een welsprekend man is van heinde en verre bekend; maar een man met begrip weet wanneer hij uitglijdt.
8 Hij die zijn huis bouwt met het geld van anderen, is als iemand die stenen verzamelt voor het graf van zijn begrafenis.
9 De gemeenschap van de goddelozen is als samengebonden touw, en het uiteinde ervan is een vuurvlam die hen vernietigt.
10 De weg van zondaars is effen gemaakt met stenen, maar aan het einde ervan is de put van de hel.
11 Wie de wet van de Heer onderhoudt, krijgt inzicht daarin; en de volmaaktheid van de vreze des Heren is wijsheid.
12 Wie niet wijs is, zal niet onderwezen worden; maar er is wijsheid die de bitterheid vermenigvuldigt.
13 De kennis van een wijze man zal overvloedig zijn als een vloed; en zijn raad is als een zuivere bron van leven.
14 De innerlijke delen van een dwaas zijn als een gebroken vat, en hij zal geen kennis bezitten zolang hij leeft.
15 Als een bekwaam man een wijs woord hoort, zal hij het aanbevelen en er iets aan toevoegen; maar zodra iemand die geen verstand heeft het hoort, bevalt het hem niet en gooit hij het achter zijn rug.
16 Het praten van een dwaas is als een last op de weg; maar genade zal gevonden worden op de lippen van de wijze.
17 Zij doen navraag bij de mond van de wijze man in de gemeente, en zij zullen zijn woorden in hun hart overdenken.
18 Zoals een huis kapot gaat, zo is wijsheid voor een dwaas; en de kennis van de dwazen is als spraak zonder verstand.
19 De leer is voor dwazen als boeien aan de voeten en als boeien aan de rechterhand.
20 Een dwaas verheft zijn stem van het lachen; maar een wijze man glimlacht nauwelijks een beetje.
21 Leren is voor een wijze man als een sieraad van goud, en als een armband om zijn rechterarm.
22 De voet van een dwaas komt spoedig in het huis van zijn buurman terecht, maar een man met ervaring schaamt zich voor hem.
23 Een dwaas zal door de deur van het huis naar binnen gluren, maar wie goed verzorgd is, zal buiten staan.
24 Het is de onbeschoftheid van een man om aan de deur te luisteren; maar een wijze man zal bedroefd zijn over de schande.
25 De lippen van praters zullen dingen vertellen die niet op hen betrekking hebben: maar de woorden van hen die begrip hebben, worden in de weegschaal gewogen.
26 Het hart van de dwazen is in hun mond, maar de mond van de wijzen is in hun hart.
27 Wanneer de goddeloze Satan vervloekt, vervloekt hij zijn eigen ziel.
28 Een fluisteraar verontreinigt zijn eigen ziel en wordt gehaat waar hij ook woont.

HOOFDSTUK 22

1 Een luie man wordt vergeleken met een vuile steen, en iedereen zal hem tot zijn schande uitsissen.
2 Een luie man wordt vergeleken met het vuil van een mesthoop: iedereen die hem oppakt, zal hem de hand schudden.
3 Een slecht verzorgde man is de schande van zijn vader die hem verwekte; en door zijn verlies wordt een dwaze dochter geboren.
4 Een verstandige dochter zal haar man een erfenis geven; maar zij die oneerlijk leeft, is de last van haar vader.
5 Zij die stoutmoedig is, onteert zowel haar vader als haar man, maar zij zullen haar allebei verachten.
6 Een verhaal dat buiten het seizoen valt, is als muziek bij rouw: maar strepen en correctie van wijsheid zijn nooit buiten de tijd.
7 Wie een dwaas onderwijst, is als iemand die een potscherf aan elkaar lijmt, en als iemand die iemand uit een diepe slaap wekt.
8 Wie een verhaal aan een dwaas vertelt, spreekt tegen iemand die in slaap is; als hij zijn verhaal heeft verteld, zal hij zeggen: Wat is er aan de hand?
9 Als kinderen eerlijk leven en over de middelen beschikken, zullen zij de laagheid van hun ouders verbergen.
10 Maar kinderen, die hooghartig zijn, bezoedelen door minachting en gebrek aan opvoeding de adel van hun verwanten.
11 Huil om de doden, want hij heeft het licht verloren; en huil om de dwaas, want hij heeft geen begrip; huil weinig om de doden, want hij is in rust: maar het leven van de dwaas is erger dan de dood.

12 Zeven dagen treuren de mensen om hem die dood is; maar voor een dwaas en een goddeloze man, al de dagen van zijn leven.
13 Praat niet veel met een dwaas, en ga niet naar hem die geen verstand heeft; pas op voor hem, anders krijg je problemen, en zul je nooit verontreinigd worden met zijn dwaasheden; ga van hem af, en je zult rust vinden, en nooit meer verontreinigd worden. verontrust door waanzin.
14 Wat is zwaarder dan lood? en wat is de naam daarvan anders dan een dwaas?
15 Zand, zout en een hoop ijzer zijn gemakkelijker te verdragen dan een mens zonder verstand.
16 Zoals hout dat in een gebouw is omgord en aan elkaar is gebonden, niet los kan worden gemaakt door te schudden: zo zal het hart dat door goed advies wordt gesterkt, nooit bang zijn.
17 Een hart dat zich vestigt op een gedachte van begrip is als een mooi pleisterwerk op de muur van een galerij.
18 Pales op een hoge plaats zullen nooit stand houden tegen de wind: dus een angstig hart in de verbeelding van een dwaas kan geen enkele angst weerstaan.
19 Wie het oog prikt, zal tranen laten vallen; en wie het hart prikt, doet het om haar kennis te tonen.
20 Wie een steen naar de vogels gooit, rafelt ze weg; en wie zijn vriend verwijt, verbreekt de vriendschap.
21 Ook al trok u een zwaard naar uw vriend, wanhoop toch niet: want er kan een terugkeer naar gunst zijn.
22 Als u uw mond tegen uw vriend hebt geopend, vrees dan niet; want er kan een verzoening zijn: behalve verwijten, of trots, of het onthullen van geheimen, of een verraderlijke wond: want voor deze dingen zal elke vriend vertrekken.
23 Wees trouw aan uw naaste in zijn armoede, zodat u zich kunt verheugen in zijn voorspoed; blijf standvastig bij hem in de tijd van zijn problemen, zodat u samen met hem erfgenaam kunt zijn in zijn erfenis: want een slechte staat is niet altijd te veroordelen : noch de rijken die dwaas zijn om bewonderd te worden.
24 Zoals de damp en de rook van een oven voor het vuur uit gaan; zo scheldend voor bloed.
25 Ik zal me niet schamen om een vriend te verdedigen; noch zal ik mij voor hem verbergen.
26 En als mij door hem iets kwaads overkomt, zal iedereen die het hoort op zijn hoede zijn.
27 Wie zal een wacht voor mijn mond zetten en een zegel van wijsheid op mijn lippen, zodat ik er niet plotseling door val en mijn tong mij niet vernietigt?

HOOFDSTUK 23

1 O Heer, Vader en Bestuurder van mijn hele leven, laat mij niet over aan hun raadgevingen, en laat mij er niet door vallen.
2 Wie zal geselingen over mijn gedachten plaatsen, en de discipline van wijsheid over mijn hart? dat ze mij niet sparen vanwege mijn onwetendheid, en dat het niet aan mijn zonden voorbijgaat:
3 Opdat mijn onwetendheid niet toeneemt en mijn zonden niet toenemen en mijn vernietiging veroorzaken, en ik val voor mijn tegenstanders, en mijn vijand zich over mij verheugt, wiens hoop ver verwijderd is van uw genade.
4 O Heer, Vader en God van mijn leven, kijk mij niet trots aan, maar wend u altijd met een hooghartige geest af van uw dienaren.
5 Keer ijdele hoop en begeerte van mij af, en gij zult hem steunen die u altijd wil dienen.
6 Laat de hebzucht van de buik, noch de lust van het vlees mij niet grijpen; en geef mij uw dienaar niet over aan een onbeschaamde geest.
7 Hoor, o kinderen, de discipline van de mond: hij die zich daaraan houdt, zal nooit door zijn lippen worden opgenomen.
8 De zondaar zal in zijn dwaasheid achterblijven; zowel de boze spreker als de hoogmoedige zullen daardoor vallen.
9 Wen uw mond niet aan zweren; noch gebruik uzelf voor de naamgeving van de Heilige.
10 Want zoals een dienaar die voortdurend wordt geslagen, niet zonder een blauw merkteken zal blijven, zo zal ook hij die voortdurend zweert en God noemt, niet onberispelijk zijn.
11 Een man die veel zweert, zal met ongerechtigheid vervuld worden, en de plaag zal nooit uit zijn huis wijken. Als hij een overtreding begaat, zal zijn zonde op hem rusten; en als hij zijn zonde niet erkent, begaat hij een dubbele overtreding. als hij tevergeefs zweert, zal hij niet onschuldig zijn, maar zijn huis zal vol rampen zijn.
12 Er is een woord dat met de dood bekleed is: God geve dat het niet gevonden wordt in de erfenis van Jakob; want al zulke dingen zullen ver verwijderd zijn van de godvruchtigen, en zij zullen zich niet in hun zonden wentelen.
13 Gebruik uw mond niet om onmatig te vloeken, want daarin ligt het woord van de zonde.
14 Denk aan uw vader en uw moeder, wanneer u tussen grote mannen zit. Wees niet vergeetachtig tegenover hen, en zo word je door jouw gewoonte een dwaas, en wens je dat je niet geboren was, en vervloek je de dag van je geboorte.
15 De man die gewend is aan schandelijke woorden zal nooit de hele dag van zijn leven bekeerd worden.
16 Twee soorten mensen vermenigvuldigen de zonde, en de derde zal toorn brengen: een hete geest is als een brandend vuur, het zal nooit uitgeblust worden totdat het verteerd is; een hoereerder in het lichaam van zijn vlees zal nooit ophouden totdat hij een vuur.
17 Al het brood is zoet voor een hoereerder; hij zal niet ophouden tot hij sterft.
18 Een man die het huwelijk verbreekt en in zijn hart zegt: Wie ziet mij? Ik ben omgeven door duisternis, de muren bedekken mij, en geen enkel lichaam ziet mij; wat moet ik vrezen? de Allerhoogste zal mijn zonden niet herinneren:
19 Zo iemand is alleen bang voor de ogen van mensen, en weet niet dat de ogen van de Heer tienduizend keer helderder zijn dan de zon, alle wegen van de mens

aanschouwend en de meest geheime delen in overweging nemend.
20 Hij wist alle dingen voordat ze ooit werden geschapen; dus ook nadat ze waren vervolmaakt, keek hij naar ze allemaal.
21 Deze man zal op de straten van de stad worden gestraft, en waar hij het niet vermoedt, zal hij worden meegenomen.
22 Zo zal het ook gaan met de vrouw die haar man verlaat en een erfgenaam aanbrengt bij een ander.
23 Want in de eerste plaats is zij ongehoorzaam geweest aan de wet van de Allerhoogste; en ten tweede heeft zij haar eigen echtgenoot overtreden; en ten derde heeft zij hoer gespeeld in overspel, en kinderen gebracht door een andere man.
24 Zij zal in de gemeente worden gebracht, en er zal een onderzoek naar haar kinderen worden ingesteld.
25 Haar kinderen zullen geen wortel schieten, en haar takken zullen geen vrucht voortbrengen.
26 Zij zal haar nagedachtenis laten vervloeken, en haar smaad zal niet worden uitgewist.
27 En zij die achterblijven, zullen weten dat er niets beters is dan de vrees voor de Heer, en dat er niets zoeter is dan acht te slaan op de geboden van de Heer.
28 Het is een grote eer om de Heer te volgen, en door Hem ontvangen te worden betekent een lang leven.

HOOFDSTUK 24

1 De wijsheid zal zichzelf prijzen en zich beroemen te midden van haar volk.
2 In de gemeente van de Allerhoogste zal zij haar mond openen en triomferen voor zijn macht.
3 Ik kwam uit de mond van de Allerhoogste en bedekte de aarde als een wolk.
4 Ik woonde op hoge plaatsen, en mijn troon staat in een bewolkte pilaar.
5 Ik alleen bewandelde het circuit van de hemel en liep op de bodem van de diepte.
6 In de golven van de zee en op de hele aarde, en in elk volk en natie, heb ik bezit gekregen.
7 Met al deze heb ik rust gezocht; en in wiens erfenis zal ik verblijven?
8 Toen gaf de Schepper van alle dingen mij een gebod, en Hij die mij gemaakt heeft, liet mijn tabernakel rusten en zei: Laat uw woning in Jakob zijn, en uw erfdeel in Israël.
9 Hij heeft mij vanaf het begin voor de wereld geschapen, en ik zal nooit falen.
10 In de heilige tabernakel diende ik voor hem; en zo werd ik gevestigd in Sion.
11 Zo gaf hij mij ook rust in de geliefde stad, en in Jeruzalem was mijn macht.
12 En ik schoot wortel in een eervol volk, zelfs in het deel van de erfenis van de Heer.
13 Ik werd verheven als een ceder in Libanus, en als een cipres op de bergen van Hermon.
14 Ik werd verheven als een palmboom in En-Gaddi, en als een rozenplant in Jericho, als een mooie olijfboom in een aangenaam veld, en groeide op als een plataan aan het water.
15 Ik verspreidde een zoete geur als kaneel en aspalathus, en ik verspreidde een aangename geur als de beste mirre, als galbanum, en onyx, en zoete storax, en als de rook van wierook in de tabernakel.
16 Als de terpentijnboom strekte ik mijn takken uit, en mijn takken zijn de takken van eer en genade.
17 Zoals de wijnstok mij een aangename geur voortbracht, en mijn bloemen zijn de vrucht van eer en rijkdom.
18 Ik ben de moeder van eerlijke liefde, en angst, en kennis, en heilige hoop: daarom word ik, omdat ik eeuwig ben, gegeven aan al mijn kinderen die naar hem zijn genoemd.
19 Kom tot mij, allen die naar mij verlangen, en vervul uzelf met mijn vruchten.
20 Want mijn gedachtenis is zoeter dan honing, en mijn erfenis dan honingraat.
21 Zij die mij eten zullen nog honger hebben, en zij die mij drinken zullen nog dorst krijgen.
22 Hij die mij gehoorzaamt, zal nooit in verwarring worden gebracht, en zij die door mij werken, zullen geen kwaad doen.
23 Al deze dingen vormen het boek van het verbond van de allerhoogste God, namelijk de wet die Mozes gebood als erfenis voor de gemeenten van Jakob.
24 Wees niet zwak om sterk te zijn in de Heer; opdat Hij u kan bevestigen, blijf hem aanhangen: want de Almachtige Heer is alleen God, en naast Hem is er geen andere Verlosser.
25 Hij vervult alle dingen met zijn wijsheid, zoals Phison en als Tigris in de tijd van de nieuwe vruchten.
26 Hij maakt het verstand overvloedig als de Eufraat, en als de Jordaan in de tijd van de oogst.
27 Hij laat de leer van kennis verschijnen als het licht, en als Geon in de tijd van de wijnoogst.
28 De eerste man kende haar niet perfect: de laatste zal haar niet meer ontdekken.
29 Want haar gedachten zijn meer dan de zee, en haar raadgevingen dieper dan de grote diepte.
30 Ook kwam ik uit als een beek uit een rivier, en als een kanaal naar een tuin.
31 Ik zei: Ik zal mijn beste tuin water geven, en mijn tuinbed overvloedig water geven; en zie, mijn beek werd een rivier, en mijn rivier werd een zee.
32 Ik zal de leer nog laten stralen als de morgen, en haar licht van verre laten voortkomen.
33 Ik zal de leer nog steeds uitstorten als profetie, en die voor altijd aan alle eeuwen overlaten.
34 Zie dat ik niet alleen voor mezelf heb gewerkt, maar voor allen die wijsheid zoeken.

HOOFDSTUK 25

1 In drie dingen werd ik verfraaid en stond ik prachtig zowel voor God als voor de mensen: de eenheid van broeders, de liefde voor de buren, een man en een vrouw die het samen eens zijn.

2 Drie soorten mannen haat mijn ziel, en ik ben zeer beledigd door hun leven: een arme man die trots is, een rijke man die een leugenaar is, en een oude overspeler die doet.
3 Als je in je jeugd niets hebt verzameld, hoe kun je dan op je leeftijd iets vinden?
4 O, hoe mooi is het oordeel over grijze haren, en voor mensen uit de oudheid om raad te weten!
5 O, hoe lieflijk is de wijsheid van oude mannen, en het begrip en de raad voor mannen van eer.
6Veel ervaring is de kroon van oude mensen, en de vrees voor God is hun glorie.
7 Er zijn negen dingen waarvan ik in mijn hart heb geoordeeld dat ze gelukkig zijn, en de tiende zal ik met mijn tong uitspreken: Een man die vreugde heeft over zijn kinderen; en hij die leeft om de val van zijn vijand te zien:
8 Het gaat goed met hem die samenwoont met een verstandige vrouw, en die niet met zijn tong is uitgegleden, en die geen man heeft gediend die onwaardiger is dan hijzelf.
9 Het gaat goed met hem die voorzichtigheid heeft gevonden, en hij die spreekt voor de oren van hen die willen horen:
10 O hoe groot is hij die wijsheid vindt! toch is er niemand boven hem die de Heer vreest.
11 Maar de liefde van de Heer gaat alle dingen ter verlichting voorbij: met wie zal hij die haar vasthoudt, vergeleken worden?
12 De vreze des Heren is het begin van zijn liefde: en geloof is het begin van zijn gehechtheid aan Hem.
13 Geef mij welke plaag dan ook, behalve de plaag van het hart; en alle goddeloosheid, behalve de goddeloosheid van een vrouw:
14 En elke verdrukking, behalve de verdrukking van hen die mij haten: en elke wraak, maar de wraak van vijanden.
15 Er is geen kop boven de kop van een slang; en er is geen toorn boven de toorn van een vijand.
16 Ik woon liever bij een leeuw en een draak, dan bij een slechte vrouw te wonen.
17 De goddeloosheid van een vrouw verandert haar gezicht en verduistert haar gelaat als een zak.
18 Haar man zal tussen zijn buren zitten; en als hij het hoort, zal hij bitter zuchten.
19 Alle goddeloosheid is maar weinig vergeleken met de goddeloosheid van een vrouw: laat het deel van een zondaar op haar vallen.
20 Zoals het beklimmen van een zandweg voor de voeten van een bejaarde is, zo is een vrouw vol woorden voor een rustige man.
21 Struikel niet over de schoonheid van een vrouw en verlang niet naar haar voor plezier.
22 Als een vrouw haar man onderhoudt, is ze vol woede, onbeschaamdheid en veel smaad.
23 Een slechte vrouw vermindert de moed, maakt een zwaar gezicht en een gewond hart; een vrouw die haar man in nood niet wil troosten, maakt zwakke handen en zwakke knieën.
24 Uit de vrouw kwam het begin van de zonde, en door haar sterven we allemaal.
25 Geef het water geen doorgang; noch de vrijheid van een slechte vrouw om naar het buitenland te gaan.
26 Als ze niet gaat zoals u wilt, snijd haar dan van je vlees af, geef haar een scheidingsbrief en laat haar gaan.

HOOFDSTUK 26

1 Gezegend is de man die een deugdzame vrouw heeft, want het aantal van zijn dagen zal verdubbelen.
2 Een deugdzame vrouw verheugt zich over haar man, en hij zal de jaren van zijn leven in vrede vervullen.
3 Een goede vrouw is een goed deel, dat gegeven zal worden aan het deel van hen die de Heer vrezen.
4 Of een mens nu rijk of arm is, als hij een goed hart jegens de Heer heeft, zal hij zich te allen tijde met een opgewekt gelaat verheugen.
5 Er zijn drie dingen waar mijn hart bang voor is; en voor de vierde was ik erg bang: de laster van een stad, het bijeenkomen van een weerbarstige menigte en een valse beschuldiging: dit alles is erger dan de dood.
6 Maar een droefheid van hart en verdriet is een vrouw die jaloers is op een andere vrouw, en een gesel van de tong die met iedereen communiceert.
7 Een slechte vrouw is een juk dat heen en weer wordt geschud; hij die haar vasthoudt, is alsof hij een schorpioen vasthoudt.
8 Een dronken vrouw en een gadder in het buitenland veroorzaken grote woede, en ze zal haar eigen schaamte niet verbergen.
9 De hoererij van een vrouw kan herkenbaar zijn aan haar hooghartige blikken en oogleden.
10 Als uw dochter schaamteloos is, houd haar dan in bedwang, zodat ze zichzelf niet misbruikt door te veel vrijheid.
11 Waak over een onbeschaamd oog, en verwonder u niet als zij u overtreedt.
12 Ze zal haar mond openen, zoals een dorstige reiziger wanneer hij een fontein heeft gevonden, en van elk water in de buurt drinken; bij elke heg zal ze gaan zitten en haar pijlkoker openen voor elke pijl.
13 De genade van een vrouw verrukt haar man, en haar discretie zal zijn botten vetmesten.
14 Een stille en liefdevolle vrouw is een geschenk van de Heer; en er is niets zoveel waard als een goed onderrichte geest.
15 Een beschaamde en trouwe vrouw is een dubbele genade, en haar continentale geest kan niet op waarde worden geschat.
16 Zoals de zon wanneer zij opkomt in de hoge hemel; zo is de schoonheid van een goede vrouw in de ordening van haar huis.
17 Zoals het heldere licht op de heilige kandelaar schijnt; zo is de schoonheid van het gezicht op rijpe leeftijd.
18 Zoals de gouden pilaren op zilveren voetstukken staan; zo zijn de mooie voeten met een constant hart.
19 Mijn zoon, zorg ervoor dat de bloem van jouw eeuw gezond blijft; en geef uw kracht niet aan vreemden.

20 Als je een vruchtbaar bezit hebt gekregen door het hele veld, zaai het dan met je eigen zaad, vertrouwend op de goedheid van je nakomelingen.
21 Dus uw ras dat u achterlaat, zal groot worden, met het vertrouwen op hun goede afkomst.
22 Een hoer zal als speeksel worden beschouwd; maar een getrouwde vrouw is voor haar man een toren tegen de dood.
23 Een slechte vrouw wordt aan een slechte man gegeven, maar een godvrezende vrouw wordt aan hem gegeven die de Heer vreest.
24 Een oneerlijke vrouw veracht schaamte, maar een eerlijke vrouw zal eerbied hebben voor haar man.
25 Een schaamteloze vrouw zal als een hond worden beschouwd; maar zij die beschaamd is, zal de Heer vrezen.
26 Een vrouw die haar man eert, zal van allen als wijs worden beoordeeld; maar zij die hem in haar trots oneert, zal van allen als goddeloos worden beschouwd.
27 Er zal een luid schreeuwende vrouw en een scheldpartij worden uitgelokt om de vijanden te verdrijven.
28 Er zijn twee dingen die mijn hart bedroeven; en de derde maakt mij boos: een krijgsman die armoede lijdt; en mannen met begrip die zich daar niet aan houden; en één die terugkeert van gerechtigheid naar zonde; de Heer bereidt zo iemand voor op het zwaard.
29 Een koopman zal zich er nauwelijks van weerhouden kwaad te doen; en een venter zal niet van zonde bevrijd worden.

HOOFDSTUK 27

1 Velen hebben om een kleine zaak gezondigd; en hij die overvloed zoekt, zal zijn ogen afwenden.
2 Zoals een spijker tussen de verbindingen van de stenen blijft plakken; zo blijft de zonde nauw tussen kopen en verkopen.
3 Tenzij iemand zich ijverig in de vreze des Heren houdt, zal zijn huis spoedig omvergeworpen worden.
4 Zoals wanneer iemand met een zeef zift, blijft er afval over; dus het vuil van de mens in zijn gepraat.
5 De oven beproeft de potten van de pottenbakker; dus de beproeving van de mens zit in zijn redenering.
6 De vrucht geeft aan of de boom is aangekleed; zo is de uiting van een verwaandheid in het hart van de mens.
7 Prijs niemand voordat je hem hoort spreken; want dit is de beproeving van mensen.
8 Als u de gerechtigheid volgt, zult u haar verkrijgen en haar aantrekken als een heerlijk lang kleed.
9 De vogels zullen hun toevlucht nemen tot hun soortgenoten; zo zal de waarheid terugkeren naar hen die in haar praktiseren.
10 Zoals de leeuw op de prooi loert; zondig dus voor hen die ongerechtigheid bedrijven.
11 De toespraak van een godvruchtig mens is altijd met wijsheid; maar een dwaas verandert als de maan.
12 Als u tot de indiscreten behoort, let dan op de tijd; maar wees voortdurend onder mensen met begrip.
13 Het betoog van dwazen is vervelend, en hun spel is de baldadigheid van de zonde.
14 Het gepraat van hem die veel zweert, doet de haren rechtop staan; en hun vechtpartijen zorgen ervoor dat iemand zijn oren stopt.
15 De strijd van de hoogmoedigen is bloedvergieten, en hun scheldwoorden zijn pijnlijk voor het oor.
16 Wie geheimen ontdekt, verliest zijn krediet; en zal nooit een vriend in zijn geest vinden.
17 Heb je vriend lief en wees hem trouw; maar als je zijn geheimen verraadt, volg hem dan niet meer.
18 Want zoals een mens zijn vijand heeft vernietigd; zo bent u de liefde van uw naaste kwijtgeraakt.
19 Zoals iemand die een vogel uit zijn hand laat gaan, zo hebt u uw naaste laten gaan en zult u hem niet meer terugkrijgen
20 Volg hem niet meer, want hij is te ver weg; hij is als een ree die uit de strik ontsnapt.
21 Wat een wond betreft, die kan verbonden zijn; en na beschimping kan er verzoening zijn: maar hij die geheimen verraadt, heeft geen hoop.
22 Wie met de ogen knipoogt, doet kwaad; en wie hem kent, zal van hem afwijken.
23 Als u aanwezig bent, zal hij vriendelijk spreken en uw woorden bewonderen; maar op het laatst zal hij zijn mond kronkelen en uw woorden belasteren.
24 Ik heb veel dingen gehaat, maar niets zoals hij; want de Heer zal hem haten.
25 Wie een steen naar boven werpt, werpt die op zijn eigen hoofd; en een bedrieglijke slag zal wonden veroorzaken.
26 Wie een kuil graaft, zal daarin vallen; en wie een valstrik zet, zal daarin gevangen worden.
27 Wie onheil pleegt, het zal op hem vallen, en hij zal niet weten waar het vandaan komt.
28 Spot en smaad zijn van de hoogmoedigen; maar wraak zal hen als een leeuw op de loer liggen.
29 Zij die zich verheugen over de val van de rechtvaardigen zullen in de strik worden gegrepen; en angst zal hen verteren voordat ze sterven.
30 Boosheid en toorn, zelfs dit zijn gruwelen; en de zondige mens zal ze allebei hebben.

HOOFDSTUK 28

1 Hij die wraak neemt, zal wraak van de Heer vinden, en hij zal zijn zonden zeker in gedachten houden.
2 Vergeef uw naaste de pijn die hij u heeft aangedaan, zo zullen ook uw zonden vergeven worden als u bidt.
3 De een koestert haat tegen de ander en zoekt vergeving bij de Heer?
4 Hij toont geen genade aan een man die op hem lijkt; en vraagt hij vergeving van zijn eigen zonden?
5 Als hij die maar vlees is, haat koestert, wie zal dan om vergeving van zijn zonden smeken?
6 Denk aan uw einde, en laat de vijandschap ophouden; denk aan de corruptie en de dood, en houd u aan de geboden.

7 Denk aan de geboden en koester geen boosaardigheid jegens uw naaste: denk aan het verbond van de Allerhoogste en knipoog naar onwetendheid.
8 Onthoud u van strijd, en u zult uw zonden verminderen; want een woedende man zal strijd aanwakkeren,
9 Een zondig mens brengt vrienden in verwarring en veroorzaakt ruzie onder hen die vrede hebben.
10 Zoals de stof van het vuur is, zo brandt het; en zoals de kracht van een mens is, zo is zijn toorn; en overeenkomstig zijn rijkdom stijgt zijn toorn; en hoe sterker zij zijn die strijden, des te meer zullen zij ontstoken raken.
11 Een overhaaste strijd ontsteekt een vuur, en een overhaaste strijd vergiet bloed.
12 Als u de vonk blaast, zal hij branden; als u erop spuugt, zal hij worden uitgeblust; en beide komen uit uw mond.
13 Vervloek de fluisteraar en de dubbeltong: want zulke mensen hebben velen vernietigd die vrede leefden.
14 Een lasterlijke tong heeft velen verontrust en hen van natie tot natie verdreven; sterke steden heeft zij neergehaald en de huizen van grote mannen omvergeworpen.
15 Een lasterlijke tong heeft deugdzame vrouwen uitgeworpen en hen van hun werk beroofd.
16 Wie ernaar luistert, zal nooit rust vinden en nooit rustig wonen.
17 De slag van de zweep maakt littekens in het vlees, maar de slag van de tong breekt de botten.
18 Velen zijn gevallen door de scherpte van het zwaard, maar niet zoveel als door de tong.
19 Het gaat goed met hem die verdedigd wordt door zijn gif; die zijn juk niet heeft getrokken, noch in haar banden gebonden is.
20 Want zijn juk is een juk van ijzer, en zijn banden zijn koperen banden.
21 De dood ervan is een kwade dood; het graf zou beter zijn dan dat.
22 Het zal geen heerschappij hebben over hen die God vrezen, noch zullen zij met de vlam ervan verbrand worden.
23 Wie de Heer verlaat, zal erin vallen; en het zal daarin branden en niet uitgeblust worden; Het zal op hen afkomen als een leeuw, en hen verslinden als een luipaard.
24 Zorg ervoor dat u uw bezit afschermt met doornen, en uw zilver en goud samenbindt,
25 En weeg uw woorden op een weegschaal, en maak een deur en een grendel voor uw mond.
26 Pas op dat u er niet aan afglijdt, anders valt u voor hem die op de loer ligt.

HOOFDSTUK 29

1 Wie barmhartig is, zal aan zijn naaste lenen; en wie zijn hand versterkt, onderhoudt de geboden.
2 Leen aan uw naaste op het moment dat hij het nodig heeft, en betaal uw naaste opnieuw op de juiste tijd.
3 Houd u aan uw woord en handel trouw met hem, en u zult altijd vinden wat u nodig heeft.
4 Velen, als hun iets werd geleend, dachten dat het gevonden zou worden, en brachten hen in de problemen die hen hielpen.
5 Totdat hij heeft ontvangen, zal hij de hand van een man kussen; en voor het geld van zijn buurman zal hij onderdanig spreken: maar wanneer hij moet terugbetalen, zal hij de tijd verlengen, woorden van verdriet teruggeven en klagen over de tijd.
6 Als hij overwint, zal hij nauwelijks de helft ontvangen, en hij zal tellen alsof hij het gevonden heeft; zo niet, dan heeft hij hem van zijn geld beroofd en heeft hij hem zonder reden een vijand bezorgd: hij betaalt hem met vloeken en balustrades; en voor eer zal hij hem te schande maken.
7 Velen hebben daarom geweigerd geld te lenen voor de slechte handelwijze van anderen, uit angst bedrogen te worden.
8 Heb echter geduld met iemand die in een slechte staat verkeert, en wacht niet met hem barmhartigheid te betonen.
9 Help de armen omwille van het gebod, en stuur hem niet weg vanwege zijn armoede.
10 Verlies uw geld voor uw broer en uw vriend, en laat het niet onder een steen roesten, zodat het verloren gaat.
11 Verzamel uw schat volgens de geboden van de Allerhoogste, en het zal u meer winst opleveren dan goud.
12 Bewaar aalmoezen in uw voorraadschuren, dan zal het u van alle ellende verlossen.
13 Het zal beter voor u tegen uw vijanden strijden dan een machtig schild en een sterke speer.
14 Een eerlijk man staat borg voor zijn naaste, maar wie onbeschaamd is, zal hem in de steek laten.
15 Vergeet de vriendschap van uw borg niet, want hij heeft zijn leven voor u gegeven.
16 Een zondaar zal de goede staat van zijn borg omverwerpen:
17 En wie ondankbaar van geest is, zal hem in het gevaar achterlaten dat hem heeft bevrijd.
18 De borgtocht heeft velen van hun goede bezittingen ongedaan gemaakt en hen geschokt als een golf van de zee; machtige mannen hebben het uit hun huizen verdreven, zodat zij onder vreemde volken rondzwierven.
19 Een goddeloze die de geboden van de Heer overtreedt, zal in borgtocht vervallen; en hij die de zaken van anderen op zich neemt en volgt uit winstbejag, zal in rechtszaken terechtkomen.
20 Help uw naaste naar uw vermogen, en pas op dat u er zelf niet in vervalt.
21 Het belangrijkste voor het leven is water, en brood, en kleding, en een huis om schaamte te bedekken.
22 Beter is het leven van een arme man in een armzalig huisje, dan delicate kost in het huis van iemand anders.
23 Of het nu weinig of veel is, wees tevreden, dat u de smaad van uw huis niet hoort.

24 Want het is een ellendig leven om van huis tot huis te gaan; want waar u een vreemdeling bent, durft u uw mond niet open te doen.
25 Gij zult vermaken en feestvieren, maar geen dank hebben; bovendien zult u bittere woorden horen:
26 Kom, vreemdeling, en zorg voor een tafel, en geef mij te eten met wat u klaar heeft liggen.
27 Geef plaats, vreemdeling, aan een eerzaam man; mijn broer komt logeren, en ik heb mijn huis nodig.
28 Deze dingen zijn pijnlijk voor een verstandig mens; het verwijten van de huiskamer en het verwijten van de geldschieter.

HOOFDSTUK 30

1 Wie zijn zoon liefheeft, zorgt ervoor dat hij vaak de roede voelt, zodat hij uiteindelijk vreugde over hem mag hebben.
2 Hij die zijn zoon kastijdt, zal vreugde in hem hebben en zich onder zijn kennissen over hem verheugen.
3 Wie zijn zoon onderwijst, doet de vijand verdriet, en in het bijzijn van zijn vrienden zal hij zich over hem verheugen.
4 Ook al sterft zijn vader, toch is hij alsof hij niet dood is; want hij heeft iemand achter zich gelaten die op hem lijkt.
5 Terwijl hij leefde, zag hij hem en verheugde zich over hem; en toen hij stierf, was hij niet bedroefd.
6 Hij liet een wreker tegen zijn vijanden achter, een die zijn vrienden goedheid zal belonen.
7 Wie zijn zoon te veel waardeert, zal zijn wonden verbinden; en zijn ingewanden zullen bij elke schreeuw in beroering raken.
8 Een paard dat niet gebroken wordt, wordt koppig; en een kind dat aan zichzelf overgelaten wordt, zal eigenzinnig zijn.
9 Cocker uw kind, en hij zal u bang maken; speel met hem, en hij zal u zwaar maken.
10 Lach niet met hem mee, anders zult u verdriet over hem hebben en zult u uiteindelijk niet met uw tanden knarsetanden.
11 Geef hem geen vrijheid in zijn jeugd, en knipoog niet naar zijn dwaasheden.
12 Buig zijn nek terwijl hij jong is, en sla hem op zijn zij terwijl hij nog een kind is, zodat hij niet koppig wordt en u ongehoorzaam wordt en zo verdriet in uw hart brengt.
13 Kastijd uw zoon en houd hem aan het werk, opdat zijn onzedelijke gedrag u niet beledigt.
14 Beter is de arme, die gezond en sterk van aard is, dan een rijke man die lichamelijk ziek is.
15 Gezondheid en een goed lichaam zijn bovenal goud, en een sterk lichaam boven oneindige rijkdom.
16 Er is geen rijkdom boven een gezond lichaam, en geen vreugde boven de vreugde van het hart.
17 De dood is beter dan een bitter leven of voortdurende ziekte.
18 Lekkernijen die over een mond worden gegoten, zijn als stukken vlees die op een graf worden gelegd.
19 Wat voor goed doet het offer aan een afgod? want het kan niet eten of ruiken: zo is het met hem die door de Heer vervolgd wordt.
20 Hij ziet met zijn ogen en kreunt, als een eunuch die een maagd omhelst en zucht.
21 Geef uw geest niet over aan zwaarmoedigheid, en kwel uzelf niet met uw eigen raad.
22 De vreugde van het hart is het leven van de mens, en de vreugde van een mens verlengt zijn dagen.
23 Heb uw eigen ziel lief en troost uw hart, verwijder verdriet ver van u; want verdriet heeft velen gedood, en daar zit geen voordeel in.
24 Afgunst en toorn verkorten het leven, en zorgvuldigheid brengt de ouderdom vóór de tijd.
25 Een opgewekt en goed hart zal zorg dragen voor zijn vlees en dieet.

HOOFDSTUK 31

1 Het waken voor rijkdom verteert het vlees, en de zorg ervoor verdrijft de slaap.
2Waakzaam zijn zal een mens niet laten sluimeren, zoals een pijnlijke ziekte de slaap verbreekt,
3 De rijken hebben grote moeite om rijkdommen te vergaren; en als hij rust, wordt hij vervuld van zijn delicatessen.
4 De arme werkt op zijn arme landgoed; en als hij ophoudt, is hij nog steeds behoeftig.
5 Wie goud liefheeft, zal niet gerechtvaardigd worden, en wie het verderf najaagt, zal er genoeg van hebben.
6 Goud is voor velen de ondergang geweest, en hun vernietiging was aanwezig.
7 Het is een struikelblok voor hen die er offers aan brengen, en iedere dwaas zal daarmee worden gegrepen.
8 Gezegend is de rijken die smetteloos worden bevonden en niet achter goud aan zijn gegaan.
9 Wie is hij? en we zullen hem gezegend noemen: want wonderbaarlijke dingen heeft hij onder zijn volk gedaan.
10 Wie is daardoor beproefd en volmaakt bevonden? laat hem dan roemen. Wie zou kunnen beledigen, en heeft niet beledigd? Of kwaad gedaan, en het niet gedaan?
11 Zijn goederen zullen worden vastgesteld, en de gemeente zal zijn aalmoezen bekendmaken.
12 Als u aan een overvloedige tafel zit, wees er dan niet begerig naar en zeg niet: Er zit veel vlees op.
13 Bedenk dat een slecht oog een slecht ding is: en wat is er slechter geschapen dan een oog? daarom huilt het bij elke gelegenheid.
14 Strek uw hand niet uit waarheen hij ook maar kijkt, en steek hem niet met hem in de schaal.
15 Beoordeel uw naaste niet naar uzelf, en wees op elk punt discreet.
16 Eet wat een mens betaamt, wat u wordt voorgezet; en verslind het, opdat u niet gehaat wordt.
17 Houd eerst op vanwege de goede manieren; en wees niet onverzadigbaar, anders beledig je.
18 Als u tussen velen zit, strek dan niet eerst uw hand uit.

19 Een heel klein beetje is voldoende voor een goed verzorgde man, en hij krijgt zijn wind niet tekort op zijn bed.
20 Een gezonde slaap komt voort uit matig eten: hij staat vroeg op, en zijn verstand is bij hem: maar de pijn van het kijken, en choler, en buikpijn, zijn bij een onverzadigbare man.
21 En als u gedwongen wordt te eten, sta dan op, ga heen, geef over en u zult rusten.
22 Mijn zoon, luister naar mij en veracht mij niet, en uiteindelijk zult u vinden wat ik u heb gezegd: wees snel in al uw werken, zodat u geen ziekte zal overkomen.
23 Wie vrijgevig is met zijn voedsel, de mensen zullen goed over hem spreken; en het rapport van zijn goede huishouding zal worden geloofd.
24 Maar tegen hem die te weinig vlees eet, zal de hele stad murmureren; en aan de getuigenissen van zijn gierigheid zal niet worden getwijfeld.
25 Toon uw moed niet in de wijn; want de wijn heeft velen vernietigd.
26 De oven beproeft de scherpte door te dompelen; zo wijnt het hart van hoogmoedigen door dronkenschap.
27 Wijn is net zo goed als het leven voor een man, als hij met mate wordt gedronken: wat is het leven dan voor een man die zonder wijn is? want het is gemaakt om mensen blij te maken.
28 Wijn die meetbaar wordt gedronken en op het juiste moment is, brengt vreugde van het hart en opgewektheid van de geest:
29 Maar wijn die overmatig wordt gedronken, veroorzaakt bitterheid van de geest, met vechtpartijen en ruzie.
30 Dronkenschap vergroot de woede van een dwaas totdat hij beledigt: het vermindert de kracht en veroorzaakt wonden.
31 Bestraf uw naaste niet bij de wijn, en veracht hem niet in zijn vrolijkheid: spreek hem geen hatelijke woorden uit en dring hem niet aan door hem aan te sporen te drinken.

HOOFDSTUK 32

1 Als u tot meester van een feest wordt benoemd, verhef uzelf dan niet, maar wees onder hen als een van de anderen; zorg goed voor ze en ga zitten.
2 En wanneer u al uw ambt hebt vervuld, neem dan uw plaats in, zodat u vrolijk met hen kunt zijn en een kroon kunt ontvangen voor het goed organiseren van het feest.
3 Spreek, gij die de oudste zijt, want het betaamt u, maar met gezond verstand; en hinder niet musick.
4 Giet geen woorden uit waar een muzikant is, en toon geen wijsheid buiten de tijd.
5 Een muziekconcert tijdens een wijnbanket is als een zegel van een karbonkel, in goud gezet.
6 Zoals een zegel van een smaragd, gezet in een werk van goud, zo is de melodie van muziek met aangename wijn.
7 Spreek, jongeman, als je dat nodig hebt, en toch nauwelijks als je twee keer wordt gevraagd.
8 Laat uw toespraak kort zijn en veel in weinig woorden begrijpen; wees als iemand die weet en toch zwijgt.
9 Als u tot de grote mannen behoort, maak uzelf dan niet gelijk aan hen; en als er oude mannen aanwezig zijn, gebruik dan niet veel woorden.
10 Voordat de donder bliksemt; en voordat een beschaamde man in de gunst zal komen.
11 Sta vroeg op en wees niet de laatste; maar breng je zonder uitstel naar huis.
12 Neem daar uw vrije tijd en doe wat u wilt, maar zondig niet door trots te spreken.
13 En zegen hem vanwege deze dingen die u heeft gemaakt en u heeft aangevuld met zijn goede dingen.
14 Wie de Heer vreest, zal zijn tucht ontvangen; en zij die Hem vroeg zoeken, zullen gunst vinden.
15 Wie de wet zoekt, zal daarmee vervuld worden; maar de huichelaar zal daardoor beledigd worden.
16 Zij die de Heer vrezen, zullen het oordeel vinden en de gerechtigheid als een licht aansteken.
17 Een zondig mens zal niet terechtgewezen worden, maar vindt een excuus naar zijn wil.
18 Een man met raad zal attent zijn; maar een vreemde en trotse man laat zich niet afschrikken door angst, zelfs als hij uit zichzelf zonder raad heeft gehandeld.
19 Doe niets zonder advies; en als u eenmaal klaar bent, bekeer u dan niet.
20 Ga niet op een manier waarop u kunt vallen, en struikel niet tussen de stenen.
21 Wees niet op een eenvoudige manier zelfverzekerd.
22 En pas op voor uw eigen kinderen.
23 Vertrouw bij elk goed werk op uw eigen ziel; want dit is het onderhouden van de geboden.
24 Wie in de Heer gelooft, slaat acht op het gebod; en wie op hem vertrouwt, zal nooit slechter vergaan.

HOOFDSTUK 33

1 Er zal geen kwaad gebeuren met hem die de Heer vreest; maar in verleiding zal hij hem zelfs opnieuw verlossen.
2 Een wijs man haat de wet niet; maar wie daarin een huichelaar is, is als een schip in een storm.
3 Een man met begrip vertrouwt op de wet; en de wet is Hem trouw, als een orakel.
4 Bereid wat te zeggen voor, zodat u gehoord zult worden; bind instructie samen en geef dan antwoord.
5Het hart van de dwazen is als een rad; en zijn gedachten zijn als een rollende as.
6 Een hengstpaard is als een spottende vriend; hij hinnikt onder iedereen die op hem zit.
7 Waarom overtreft de ene dag de andere, terwijl al het licht van elke dag van het jaar van de zon is?
8 Door de kennis van de Heer werden ze onderscheiden: en hij veranderde seizoenen en feesten.
9 Sommigen van hen heeft hij hoge dagen gemaakt en geheiligd, en sommigen van hen heeft hij gewone dagen gemaakt.
10 En alle mensen zijn van de grond, en Adam werd uit de aarde geschapen:

11 Met veel kennis heeft de Heer hen verdeeld en hun wegen verschillend gemaakt.
12 Sommigen van hen heeft hij gezegend en verhoogd, en sommigen van hen heeft hij geheiligd, en hij heeft zich dichtbij zich geplaatst; maar sommigen van hen heeft hij vervloekt en vernederd, en van hun plaatsen verdreven.
13 Zoals de klei in de hand van de pottenbakker is, om het naar eigen goeddunken te vormen, zo is de mens in de hand van degene die hem gemaakt heeft, om aan hen te geven zoals hij het beste uitkomt.
14 Het goede staat tegenover het kwade, en het leven tegenover de dood: zo staat de godvruchtige tegenover de zondaar, en de zondaar tegenover de godvruchtige.
15 Kijk dus naar alle werken van de Allerhoogste; en er zijn twee en twee, de een tegen de ander.
16 Ik werd als laatste van allen wakker, als iemand die achter de druivenplukkers aan vergadert; door de zegen van de Heer heb ik er profijt van gehad en heb ik mijn wijnpers getreden als een druivenplukelaar.
17 Bedenk dat ik niet alleen voor mezelf heb gewerkt, maar voor allen die kennis zoeken.
18 Luister naar mij, o grote mannen van het volk, en luister met uw oren, leiders van de gemeente.
19 Geef uw zoon en vrouw, uw broer en vriend geen macht over u zolang u leeft, en geef uw bezittingen niet aan iemand anders, anders zal hij zich bekeren en u opnieuw om hetzelfde smeken.
20 Zolang je leeft en adem in je hebt, geef jezelf aan niemand over.
21 Want het is beter dat uw kinderen u zoeken, dan dat u zich aan hun hoffelijkheid houdt.
22 Houd in al uw werken de voorrang voor uzelf; laat geen smet op uw eer achter.
23 Op het moment dat u uw dagen zult beëindigen en uw leven zult beëindigen, verdeel dan uw erfenis.
24Voeder, een toverstaf en lasten zijn voor de ezel; en brood, correctie en werk voor een dienaar.
25 Als u uw dienaar aan het werk zet, zult u rust vinden; maar als u hem werkloos laat, zal hij vrijheid zoeken.
26 Een juk en een halsband buigen de nek: dat geldt ook voor martelingen en kwellingen voor een slechte dienaar.
27 Laat hem werken, zodat hij niet werkeloos blijft; want luiheid leert veel kwaad.
28 Zet hem aan het werk zoals het hem uitkomt; als hij niet gehoorzaam is, doe dan nog zwaardere boeien om.
29 Maar wees tegen niemand buitensporig; en zonder discretie niets doen.
30 Als u een dienaar hebt, laat hem u zijn zoals uzelf, want u hebt hem duur gekocht.
31 Als u een dienaar hebt, smeek hem dan als een broer. Want u hebt hem nodig, net als uw eigen ziel. Als u hem kwaadaardig smeekt en hij van u wegrent, welke kant wilt u dan opgaan om hem te zoeken?

HOOFDSTUK 34

1 De hoop van een man zonder verstand is ijdel en vals: en dromen verheffen dwazen.
2 Wie naar dromen kijkt, is als hij die naar een schaduw grijpt en de wind achtervolgt.
3Het visioen van dromen is de gelijkenis van het een met het ander, net zoals de gelijkenis van een gezicht tot een gezicht.
4 Wat kan van iets onreins worden gereinigd? En welke waarheid kan voortkomen uit datgene wat vals is?
5 Waarzeggerij, waarzeggerij en dromen zijn ijdel; en het hart verbeeldt zich, zoals het hart van een vrouw in barensnood.
6Als ze tijdens uw bezoek niet door de Allerhoogste zijn gezonden, zet uw hart er dan niet op.
7Want dromen hebben velen bedrogen, en die hebben gefaald als zij hun vertrouwen op hen stelden.
8 De wet zal volmaakt bevonden worden zonder leugens; en wijsheid is volmaaktheid voor een trouwe mond.
9 Een man die heeft gereisd, weet veel dingen; en hij die veel ervaring heeft, zal wijsheid verkondigen.
10 Wie geen ervaring heeft, weet weinig; maar wie gereisd heeft, is vol voorzichtigheid.
11 Toen ik reisde, zag ik veel dingen; en ik begrijp meer dan ik kan uitdrukken.
12 Ik verkeerde vaak in levensgevaar; toch werd ik vanwege deze dingen bevrijd.
13 De geest van hen die de Heer vrezen, zal leven; want hun hoop is gevestigd op Hem die hen redt.
14 Wie de Heer vreest, zal niet vrezen noch bang zijn; want hij is zijn hoop.
15 Gezegend is de ziel van hem die de Heer vreest: naar wie kijkt hij? en wie is zijn kracht?
16 Want de ogen van de Heer zijn op hen die Hem liefhebben; Hij is hun machtige bescherming en sterke steun, een bescherming tegen de hitte en een bescherming tegen de middagzon, een bescherming tegen struikelen en een hulp tegen vallen.
17 Hij verheft de ziel en verlicht de ogen: hij geeft gezondheid, leven en zegen.
18 Hij die iets offert dat ten onrechte is verkregen, zijn offer is belachelijk; en de gaven van onrechtvaardige mensen worden niet aanvaard.
19 De Allerhoogste is niet blij met de offers van de goddelozen; noch wordt hij door de veelheid aan offers tot vrede gebracht voor de zonde.
20 Wie een offer brengt van de goederen van de armen, doet hetzelfde als iemand die zijn zoon voor de ogen van zijn vader doodt.
21 Het brood van de behoeftigen is hun leven; wie hem daarvan berooft, is een man van bloed.
22 Wie het leven van zijn naaste wegneemt, doodt hem; en hij die de arbeider van zijn loon berooft, is een bloedvergieter.
23 Als de één bouwt en de ander afbreekt, wat voor voordeel hebben zij dan anders dan arbeid?
24 Als de één bidt en de ander vloekt, wiens stem zal de Heer dan horen?
25 Wat heeft het voor zin als hij zich wast nadat hij een dood lichaam heeft aangeraakt?
26 Zo is het ook met een man die voor zijn zonden vast, en opnieuw gaat en hetzelfde doet: wie zal zijn gebed horen? Of wat levert zijn vernedering hem op?

HOOFDSTUK 35

1 Wie zich aan de wet houdt, brengt voldoende offers; wie acht slaat op het gebod, brengt een dankoffer.
2 Wie iets goeds vergeldt, biedt meelbloem aan; en hij die aalmoezen geeft, offert lof.
3 Het is iets dat de Heer welgevallig is om af te wijken van de goddeloosheid; en ongerechtigheid verzaken is een verzoening.
4Gij zult niet leeg verschijnen voor de Heer.
5Want al deze dingen moeten gedaan worden vanwege het gebod.
6 Het offer van de rechtvaardige maakt het altaar vet, en de zoete geur daarvan is voor de Allerhoogste.
7Het offer van een rechtvaardige man is aanvaardbaar. en de herdenking daarvan zal nooit vergeten worden.
8 Geef de Heer zijn eer met een goed oog, en verminder de eerstelingen van uw handen niet.
9 Toon in al uw gaven een opgewekt gelaat en draag uw tienden met blijdschap op.
10 Geef aan de Allerhoogste, zoals Hij u verrijkt heeft; en zoals je hebt gekregen, geef met een opgewekt oog.
11 Want de Heer vergeldt het en zal u zevenmaal zoveel geven.
12 Denk niet te corrumperen met geschenken; want zulke mensen zal hij niet ontvangen; en vertrouw niet op onrechtvaardige offers; want de Heer is rechter, en bij Hem is er geen aanzien des persoons.
13 Hij zal niemand accepteren tegen een arme man, maar hij zal het gebed van de onderdrukten horen.
14 Hij zal de smeekbeden van wezen niet verachten; noch de weduwe, wanneer zij haar klacht uit.
15 Lopen de tranen niet over de wangen van de weduwe? En is het niet haar roep tegen Hem die hen doet vallen?
16 Hij die de Heer dient, zal met gunst worden aanvaard, en zijn gebed zal tot de wolken reiken.
17 Het gebed van de nederigen doordringt de wolken; en totdat het dichtbij komt, zal hij niet getroost worden; en zal niet wijken, totdat de Allerhoogste zal zien rechtvaardig te oordelen en het oordeel uit te voeren.
18 Want de Heer zal niet traag zijn, noch zal de Machtige geduldig jegens hen zijn, totdat Hij de lendenen van de onbarmhartigen in stukken heeft geslagen en wraak heeft betaald aan de heidenen; totdat Hij de menigte der hoogmoedigen heeft weggenomen en de scepter van de onrechtvaardigen heeft gebroken;
19 Totdat hij aan ieder mens heeft vergolden naar zijn daden, en aan de werken van mensen naar hun plannen; totdat hij de zaak van zijn volk heeft berecht en hen heeft doen verheugen in zijn barmhartigheid.
20 Barmhartigheid is gepast in tijden van verdrukking, zoals regenwolken in tijden van droogte.

HOOFDSTUK 36

1 Heb medelijden met ons, o Heer God van allen, en aanschouw ons:
2 En stuur uw angst naar alle volken die u niet zoeken.
3 Hef uw hand op tegen de vreemde volken en laat hen uw macht zien.
4 Zoals u vóór hen in ons werd geheiligd, zo wordt u vóór ons onder hen grootgemaakt.
5 En laat hen u kennen, zoals wij u hebben gekend, dat er geen God is dan alleen u, o God.
6 Toon nieuwe tekenen en doe andere vreemde wonderen: verheerlijk uw hand en uw rechterarm, zodat zij uw wonderwerken mogen uiteenzetten.
7 Roep verontwaardiging op en stort toorn uit: neem de tegenstander weg en vernietig de vijand.
8 Houd de tijd kort, denk aan het verbond en laat hen uw wonderwerken bekendmaken.
9 Laat hij die ontsnapt, verteerd worden door de woede van het vuur; en laat hen omkomen die het volk onderdrukken.
10 Sla de hoofden van de heersers van de heidenen in stukken, die zeggen: Er is niemand anders dan wij.
11 Verzamel alle stammen van Jakob en erf ze, vanaf het begin.
12 O Heer, heb medelijden met het volk dat naar uw naam wordt genoemd, en met Israël, dat u als eerstgeborene hebt genoemd.
13 O wees barmhartig jegens Jeruzalem, uw heilige stad, de plaats van uw rust.
14 Vul Sion met uw onuitsprekelijke orakels, en uw volk met uw glorie:
15 Geef getuigenis aan degenen die u vanaf het begin hebt bezeten, en verwek profeten die in uw naam zijn geweest.
16 Beloon hen die op u wachten, en laat uw profeten getrouw bevonden worden.
17 O Heer, hoor het gebed van uw dienaren, volgens de zegen van Ääron over uw volk, zodat allen die op aarde wonen, mogen weten dat U de Heer bent, de eeuwige God.
18 De buik verteert al het vlees, maar toch is het ene vlees beter dan het andere.
19 Zoals het gehemelte verschillende soorten wild proeft, zo proeft een hart dat valse uitspraken begrijpt.
20 Een boos hart veroorzaakt zwaarte, maar een man met ervaring zal hem vergelden.
21 Een vrouw zal iedere man ontvangen, maar toch is de ene dochter beter dan de andere.
22 De schoonheid van een vrouw vrolijkt het gelaat op, en een man heeft niets liever.
23 Als er vriendelijkheid, zachtmoedigheid en troost in haar tong is, dan is haar man niet zoals andere mannen.
24 Wie een vrouw krijgt, begint een bezit, een hulp zoals hijzelf, en een pilaar van rust.
25 Waar geen heg is, wordt het bezit verwoest; en wie geen vrouw heeft, zal rouwend op en neer dwalen.
26 Wie zal een goed aangestelde dief vertrouwen, die van stad tot stad springt? Dus wie zal een man geloven die geen huis heeft en verblijft waar de nacht hem ook brengt?

HOOFDSTUK 37

1 Iedere vriend zegt: Ik ben ook zijn vriend; maar er is een vriend, die alleen in naam een vriend is.

2 Is het geen verdriet tot de dood, wanneer een metgezel en vriend in een vijand veranderen?
3 O boze verbeelding, waar kwam jij vandaan om de aarde met bedrog te bedekken?
4 Er is een metgezel die zich verheugt over de voorspoed van een vriend, maar in tijden van moeilijkheden tegen hem zal zijn.
5 Er is een metgezel, die zijn vriend helpt bij de buik, en het beukelaar opneemt tegen de vijand.
6 Vergeet uw vriend niet in uw gedachten, en wees niet onachtzaam voor hem in uw rijkdom.
7 Iedere raadgever prijst raad; maar er zijn er die voor zichzelf raad geven.
8 Wees op uw hoede voor een raadgever, en weet vooraf wat voor nood hij heeft; want hij zal zelf raad geven; opdat hij het lot niet op u werpt,
9 En zeg u: Uw weg is goed; en daarna gaat hij aan de andere kant staan om te zien wat u zal overkomen.
10 Raadpleeg niet iemand die u verdenkt; en verberg uw raad voor mensen die u benijden.
11 Raadpleeg geen vrouw die haar aanraakt en op wie zij jaloers is; noch met een lafaard in oorlogszaken; noch met een handelaar over ruilen; noch met een koper van verkoop; noch met een jaloerse man van dankbaarheid; noch met een onbarmhartige man die vriendelijkheid aanraakt; noch met de luiaards voor enig werk; noch met een huurling voor een jaar afwerken; noch met een nutteloze dienaar die veel zaken doet: luister niet naar hen in welke kwestie dan ook.
12 Maar wees voortdurend bij een godvruchtig man, van wie u weet dat hij de geboden van de Heer onderhoudt, wiens gedachten in overeenstemming zijn met uw gedachten, en die met u mee zal treuren als u een miskraam krijgt.
13 En laat de raad van uw eigen hart standhouden: want er is niemand die u trouwer is dan deze.
14 Want de geest van een mens is soms gewend hem meer te vertellen dan zeven wachters, die daarboven in een hoge toren zitten.
15 En bid vooral tot de Allerhoogste, dat hij uw weg in waarheid zal leiden.
16 Laat de rede vóór elke onderneming gaan, en raad vóór elke actie.
17 Het gelaat is een teken van verandering van het hart.
18 Er verschijnen vier dingen: goed en kwaad, leven en dood: maar de tong regeert er voortdurend over.
19 Er is er een die wijs is en velen onderwijst, maar toch voor zichzelf niets oplevert.
20 Er is er een die wijsheid in woorden openbaart en gehaat wordt: hij zal verstoken zijn van al het voedsel.
21 Want genade wordt hem niet gegeven door de Heer, omdat hij van alle wijsheid beroofd is.
22 Een ander is wijs voor zichzelf; en de vruchten van begrip zijn prijzenswaardig in zijn mond.
23 Een wijs man onderwijst zijn volk; en de vruchten van zijn begrip ontbreken niet.
24 Een wijze man zal met zegen vervuld worden; en allen die hem zien, zullen hem gelukkig prijzen.
25 De dagen van het leven van de mens mogen dan geteld zijn, maar de dagen van Israël zijn ontelbaar.
26 Een wijs man zal glorie beërven onder zijn volk, en zijn naam zal eeuwig zijn.
27 Mijn zoon, beproef uw ziel in uw leven en zie wat kwaad voor haar is, en geef haar dat niet.
28 Want niet alle dingen zijn nuttig voor alle mensen, en ook heeft niet iedere ziel in alles plezier.
29 Wees niet onverzadigbaar in iets lekkers, en wees niet te begerig naar vlees:
30 Want teveel eten brengt ziekte met zich mee, en overdaad zal in choler veranderen.
31 Door overdaad zijn velen omgekomen; maar wie acht slaat, verlengt zijn leven.

HOOFDSTUK 38

1 Eer een arts met de eer die hem toekomt vanwege het gebruik dat u van hem kunt maken: want de Heer heeft hem geschapen.
2 Want van de Allerhoogste komt genezing, en hij zal de eer van de koning ontvangen.
3 De vaardigheid van de arts zal zijn hoofd opheffen; en in de ogen van grote mannen zal hij in bewondering zijn.
4 De Heer heeft medicijnen uit de aarde geschapen; en hij die wijs is, zal ze niet verafschuwen.
5 Werd het water niet zoet gemaakt met hout, zodat de kracht ervan bekend zou worden?
6 En hij heeft de mensen vaardigheid gegeven, zodat hij geëerd zou kunnen worden in zijn wonderbare werken.
7 Met zulke mensen geneest Hij de mensen en neemt Hij hun pijn weg.
8 Van zulke dingen maakt de apotheker een lekkernij; en aan zijn werken komt geen einde; en van hem komt vrede over de hele aarde,
9 Mijn zoon, wees tijdens je ziekte niet nalatig, maar bid tot de Heer, en Hij zal je genezen.
10 Houd af van de zonde, orden uw handen goed en reinig uw hart van alle goddeloosheid.
11 Geef een zoete smaak en een gedenkteken van meelbloem; en breng een vette offerande, alsof het niet bestaat.
12 Geef dan plaats aan de arts, want de Heer heeft hem geschapen. Laat hem niet bij u weggaan, want u hebt hem nodig.
13 Er is een tijd dat er in hun handen goed succes is.
14 Want zij zullen ook tot de Heer bidden dat Hij datgene wat zij geven voor gemak en remedie om het leven te verlengen, voorspoedig wil maken.
15 Wie zondigt voor zijn Maker, laat hem in de hand van de geneesheer vallen.
16 Mijn zoon, laat de tranen over de doden vallen en begin te weeklagen, alsof je zelf grote schade hebt geleden; en bedek dan zijn lichaam volgens de gewoonte, en verwaarloos zijn begrafenis niet.
17 Ween bitter, en klaag luid, en weeklaag, zoals hij het waard is, en dat over een dag of twee, opdat er niet slecht over u wordt gesproken; en troost uzelf dan met uw zwaarmoedigheid.
18 Want uit zwaarte komt de dood, en uit zwaarte van het hart breekt kracht.

19 Ook in de verdrukking blijft verdriet bestaan: en het leven van de armen is de vloek van het hart.
20 Neem geen zwaarmoedigheid ter harte: verdrijf het en neem het laatste einde.
21 Vergeet het niet, want er is geen weg meer terug: je zult hem geen goed doen, maar jezelf pijn doen.
22 Denk aan mijn oordeel: want ook dat van u zal zo zijn; gisteren voor mij, en vandaag voor jou.
23 Als de doden rusten, laat zijn gedachtenis dan rusten; en wees voor hem getroost, wanneer zijn Geest van hem is afgenomen.
24 De wijsheid van een geleerd man komt voort uit de gelegenheid tot vrije tijd: en hij die weinig zaken doet, zal wijs worden.
25 Hoe kan hij wijsheid verkrijgen die de ploeg vasthoudt, en die roemt op de prikstok, die ossen voortdrijft, en bezig is met hun werk, en wiens praatjes over ossen gaan?
26 Hij geeft zijn zinnen om voren te maken; en is ijverig om de koeienvoer te geven.
27 Dus elke timmerman en werkmeester die dag en nacht werkt, en zij die zegels snijden en graveren, en ijverig zijn om een grote verscheidenheid aan te brengen, en zichzelf overgeven aan nagemaakte beelden, en toekijken om een werk af te maken:
28 Ook de smid zit bij het aambeeld, en als hij naar het ijzerwerk kijkt, verspilt de damp van het vuur zijn vlees, en hij vecht met de hitte van de oven: het geluid van de hamer en het aambeeld is altijd in zijn oren, en zijn de ogen kijken nog steeds naar het patroon van het ding dat hij maakt; hij heeft zijn zinnen erop gezet zijn werk af te maken, en waakt erover om het perfect te polijsten:
29 Zo zit de pottenbakker aan zijn werk en draait hij het wiel met zijn voeten rond, die altijd zorgvuldig aan zijn werk werkt en al zijn werk op nummer maakt;
30 Hij vormt het leem met zijn arm, en buigt zijn kracht voor zijn voeten; hij spant zich in om er leiding aan te geven; en hij is ijverig om de oven schoon te maken:
31 Al deze mensen vertrouwen op hun handen: en iedereen is wijs in zijn werk.
32 Zonder deze kan een stad niet bewoond worden; en zij zullen niet wonen waar zij willen, noch op en neer gaan.
33 Zij zullen niet worden gezocht in openbare raadsvergaderingen, noch hoog in de gemeente zitten: zij zullen niet op de stoel van de rechters zitten, noch het vonnis van het oordeel begrijpen: zij kunnen geen gerechtigheid en oordeel uitspreken; en zij zullen niet gevonden worden waar gelijkenissen worden gesproken.
34 Maar zij zullen de toestand van de wereld in stand houden, en al hun verlangen ligt in het werk van hun vak.

HOOFDSTUK 39

1 Maar hij die zijn geest richt op de wet van de Allerhoogste, en zich bezighoudt met het overdenken daarvan, zal de wijsheid van alle ouden opzoeken en zich bezighouden met profetieën.
2 Hij zal de uitspraken van de beroemde mannen in acht nemen: en waar subtiele gelijkenissen zijn, zal hij daar ook zijn.
3Hij zal de geheimen van ernstige vonnissen opzoeken en vertrouwd zijn met duistere gelijkenissen.
4 Hij zal onder grote mannen dienen en voor prinsen verschijnen; hij zal door vreemde landen reizen; want hij heeft het goede en het kwade onder de mensen beproefd.
5 Hij zal zijn hart geven om vroeg zijn toevlucht te nemen tot de Heer die hem gemaakt heeft, en zal bidden voor de Allerhoogste, en zijn mond openen in gebed, en smeken voor zijn zonden.
6 Wanneer de grote Heer het wil, zal hij vervuld worden met de geest van begrip: hij zal wijze zinnen uitspreken en de Heer danken in zijn gebed.
7 Hij zal zijn raad en kennis richten, en in zijn geheimen zal hij mediteren.
8 Hij zal tonen wat hij heeft geleerd, en roemen in de wet van het verbond van de Heer.
9 Velen zullen zijn begrip prijzen; en zolang de wereld voortduurt, zal zij niet worden uitgedelgd; zijn gedachtenis zal niet wijken, en zijn naam zal van generatie op generatie voortleven.
10 Naties zullen zijn wijsheid tonen, en de gemeente zal zijn lof verkondigen.
11 Als hij sterft, zal hij een grotere naam nalaten dan duizend; en als hij leeft, zal hij die vergroten.
12 Toch heb ik nog meer te zeggen waar ik over heb nagedacht; want ik ben vervuld als de volle maan.
13 Luister naar mij, jullie heilige kinderen, en ontkiem als een roos die groeit aan de beek van het veld:
14 En geef u een zoete geur als wierook, en bloei als een lelie, zend een geur uit en zing een loflied, prijs de Heer in al zijn werken.
15 Verheerlijk zijn naam en verkondig zijn lof met de liederen van uw lippen en met harpen, en terwijl u hem prijst, moet u op deze manier zeggen:
16 Alle werken van de Heer zijn buitengewoon goed, en wat Hij gebiedt, zal te zijner tijd worden volbracht.
17 En niemand zal misschien zeggen: Wat is dit? waarom is dat? want op een geschikte tijd zullen ze allemaal worden opgezocht: op zijn bevel stonden de wateren als een hoop, en op de woorden van zijn mond stonden de waterbakken.
18 Op zijn bevel wordt gedaan wat hem behaagt; en niemand kan hem tegenhouden, wanneer hij zal redden.
19 De werken van alle vlees liggen voor hem, en niets kan voor zijn ogen verborgen blijven.
20 Hij ziet van eeuwigheid tot eeuwigheid; en er is niets wonderbaarlijks voor hem.
21 Een mens hoeft niet te zeggen: Wat is dit? waarom is dat? want Hij heeft alle dingen gemaakt voor hun gebruik.
22 Zijn zegen bedekte het droge land als een rivier en gaf het water als een vloed.
23 Zoals hij de wateren in zoutheid heeft veranderd, zo zullen de heidenen zijn toorn erven.
24 Zoals zijn wegen duidelijk zijn voor de heiligen; zo zijn zij struikelblokken voor de goddelozen.

25 Want het goede is het goede dat vanaf het begin is geschapen; het kwade is voor de zondaars dus ook het kwade.
26 De belangrijkste dingen voor het gehele gebruik van het leven van de mens zijn water, vuur, ijzer en zout, tarwemeel, honing, melk en druivenbloed, en olie en kleding.
27 Al deze dingen zijn ten goede voor de godvruchtigen; zo worden ze voor de zondaars in kwaad veranderd.
28 Er zijn geesten die tot wraak zijn geschapen en die in hun woede zware slagen toebrengen; in de tijd van vernietiging storten zij hun kracht uit en kalmeren de toorn van Hem die hen gemaakt heeft.
29 Vuur, hagel, hongersnood en dood, dit alles is geschapen voor wraak;
30 Tanden van wilde dieren, en schorpioenen, slangen, en het zwaard dat de goddelozen straft tot vernietiging.
31 Zij zullen zich verheugen in zijn gebod, en zij zullen op aarde gereed zijn als dat nodig is; en wanneer hun tijd gekomen is, zullen zij zijn woord niet overtreden.
32 Daarom was ik vanaf het begin vastbesloten, dacht over deze dingen na en heb ze op schrift gesteld.
33 Alle werken van de Heer zijn goed: en hij zal op zijn tijd alles geven wat nodig is.
34 Zodat een mens niet kan zeggen: Dit is erger dan dat; want na verloop van tijd zullen ze allemaal goed worden goedgekeurd.
35 En daarom prijst u de Heer met heel uw hart en mond, en zegent de naam van de Heer.

HOOFDSTUK 40

1 Er wordt voor ieder mens een grote beproeving geschapen, en er rust een zwaar juk op de zonen van Adam, vanaf de dag dat zij de moederschoot verlaten, tot de dag dat zij terugkeren naar de moeder aller dingen.
2 Hun verbeelding over de toekomstige dingen en de dag van de dood verstoren hun gedachten en veroorzaken angst in het hart;
3 Van hem die op een troon van heerlijkheid zit, tot hem die vernederd is in aarde en as;
4 Van hem die purper en een kroon draagt, tot hem die gekleed is met een linnen japon.
5 Toorn en afgunst, moeite en onrust, angst voor de dood, en toorn en strijd, en in de tijd dat hij op bed ligt, zijn nachtrust, veranderen zijn kennis.
6 Zijn rust is weinig of niets, en daarna is hij in zijn slaap, als op een dag waarop hij de wacht houdt, verontrust in de visie van zijn hart, alsof hij uit een veldslag is ontsnapt.
7 Toen alles veilig was, werd hij wakker en verwonderde zich erover dat de angst niets was.
8 Dergelijke dingen gebeuren met alle vlees, zowel mens als dier, en dat geldt voor zondaars zevenvoudig meer.
9 Dood en bloedvergieten, strijd en zwaard, rampen, hongersnood, verdrukking en gesel;
10 Deze dingen zijn voor de goddelozen geschapen, en ter wille van hen kwam de vloed.
11 Alles wat van de aarde is, zal weer naar de aarde terugkeren: en wat uit de wateren komt, keert terug in de zee.
12 Alle omkoping en onrechtvaardigheid zullen worden uitgewist; maar echte handel zal voor altijd blijven bestaan.
13 De goederen van de onrechtvaardigen zullen opdrogen als een rivier, en zullen verdwijnen met lawaai, als een donderslag in de regen.
14 Terwijl hij zijn hand opent, zal hij zich verheugen; zo zullen overtreders tot niets leiden.
15 De kinderen der goddelozen zullen niet veel takken voortbrengen, maar zijn als onreine wortels op een harde rots.
16 Het onkruid dat op alle wateren en oevers van een rivier groeit, zal vóór al het gras worden uitgetrokken.
17 Vrijgevigheid is als een zeer vruchtbare tuin, en barmhartigheid duurt eeuwig.
18 Werken en tevreden zijn met wat een mens heeft, is een zoet leven; maar wie een schat vindt, staat boven beide.
19 Kinderen en de bouw van een stad zetten de naam van een man voort, maar een onberispelijke vrouw wordt boven hen beiden gerekend.
20 Wijn en muziek verheugen het hart: maar de liefde voor wijsheid gaat boven hen beiden.
21 De fluit en het psalterium maken een zoete melodie: maar een aangename tong gaat boven beide.
22 Uw oog verlangt naar gunst en schoonheid: maar meer dan beide koren, zolang het groen is.
23 Een vriend en een metgezel ontmoeten elkaar nooit verkeerd: maar boven beiden staat een vrouw met haar man.
24 Broeders en hulp zijn tegen tijden van benauwdheid: maar aalmoezen zullen meer opleveren dan zij allebei.
25 Goud en zilver zorgen ervoor dat de voet stevig staat, maar raad wordt boven beide gewaardeerd.
26 Rijkdom en kracht verheffen het hart: maar de vrees voor de Heer gaat boven hen beiden: er is geen gebrek aan de vrees voor de Heer, en het is niet nodig om hulp te zoeken.
27 De vreze des Heren is een vruchtbare tuin, en bedekt Hem boven alle heerlijkheid.
28 Mijn zoon, leid geen bedelaarsleven; want het is beter om te sterven dan te bedelen.
29 Het leven van hem die afhankelijk is van de tafel van iemand anders mag niet als een leven worden meegeteld; want hij vervuilt zichzelf met het vlees van anderen; maar een goed verzorgde wijze zal daarvoor op zijn hoede zijn.
30 Het bedelen is zoet in de mond van de schaamteloze; maar in zijn buik zal een vuur branden.

HOOFDSTUK 41

1 O dood, hoe bitter is de herinnering aan u voor een man die in rust leeft in zijn bezittingen, voor de man die niets heeft om hem te kwellen, en die voorspoed heeft in alle dingen: ja, voor hem die nog in staat is om te ontvangen vlees!

2 O dood, aanvaardbaar is uw vonnis voor de behoeftigen, en voor hem wiens kracht tekortschiet, die zich nu in het laatste tijdperk bevindt en door alle dingen wordt gekweld, en voor hem die wanhoopt en zijn geduld heeft verloren!
3 Vrees niet het doodvonnis, denk aan hen die vóór u zijn geweest en die daarna komen; want dit is het oordeel van de Heer over alle vlees.
4 En waarom bent u tegen het plezier van de Allerhoogste? er is geen inquisitie in het graf, of u nu tien, honderd of duizend jaar hebt geleefd.
5 De kinderen van zondaars zijn afschuwelijke kinderen, en zij die vertrouwd zijn met de woning van goddelozen.
6 De erfenis van de kinderen van zondaars zal vergaan, en hun nageslacht zal voortdurend worden gesmaad.
7 De kinderen zullen klagen over een goddeloze vader, omdat zij om zijnentwil gesmaad zullen worden.
8 Wee jullie, goddeloze mensen, die de wet van de allerhoogste God hebben verlaten! want als u in aantal toeneemt, zal dat tot uw ondergang leiden:
9 En als u geboren wordt, zult u door een vloek geboren worden; en als u sterft, zal een vloek uw deel zijn.
10 Allen die van de aarde zijn, zullen zich weer tot de aarde wenden: dus de goddelozen zullen van een vloek naar vernietiging gaan.
11 De rouw van de mensen gaat over hun lichaam: maar de slechte naam van zondaars zal worden uitgewist.
12 Let op uw naam; want dat zal bij u voortduren boven duizend grote goudschatten.
13 Een goed leven heeft maar weinig dagen, maar een goede naam blijft eeuwig bestaan.
14 Mijn kinderen, bewaar de discipline in vrede: wat voor voordeel schuilt er in de wijsheid die verborgen is en een schat die niet wordt gezien?
15 Een man die zijn dwaasheid verbergt, is beter dan een man die zijn wijsheid verbergt.
16 Schaam u daarom overeenkomstig mijn woord: want het is niet goed om alle schaamte te behouden; noch wordt het in alles volledig goedgekeurd.
17 Schaam u voor hoererij tegenover vader en moeder, en voor een leugen tegenover een prins en een machtige man;
18 Van een overtreding voor een rechter en heerser; van ongerechtigheid jegens een gemeente en volk; van onrechtvaardig handelen jegens uw partner en vriend;
19 En van diefstal met betrekking tot de plaats waar u verblijft, en met betrekking tot de waarheid van God en zijn verbond; en met uw elleboog op het vlees te leunen; en van minachting voor geven en nemen;
20 En van stilte voor hen die u groeten; en naar een hoer te kijken;
21 En om uw aangezicht af te wenden van uw bloedverwant; of om een portie of een geschenk af te halen; of om naar de vrouw van een andere man te staren.
22 Of het te druk hebben met zijn dienstmeisje, en niet in de buurt van haar bed komen; of van verwijtende toespraken voor vrienden; en nadat u gegeven hebt, verwijt niet;
23 Of door te herhalen en opnieuw uit te spreken wat u hebt gehoord; en van het onthullen van geheimen.
24 Zo zult u zich werkelijk schamen en gunst vinden bij alle mensen.

HOOFDSTUK 42

1 Schaam u niet voor deze dingen en laat niemand daardoor zondigen:
2 Van de wet van de Allerhoogste en zijn verbond; en van oordeel om de goddelozen te rechtvaardigen;
3 Van afrekening met uw partners en reizigers; of van de gift van de erfenis van vrienden;
4 Van nauwkeurigheid van balans en gewichten; of om veel of weinig te krijgen;
5 En van de onverschillige verkoop van kooplieden; van veel correctie van kinderen; en om de zijde van een slechte dienaar te laten bloeden.
6 Zeker houden is goed, waar een slechte vrouw is; en zwijg, waar vele handen zijn.
7 Lever alle dingen in aantal en gewicht; en zet alles op schrift wat u uitdeelt of ontvangt.
8 Schaam u niet om de onverstandigen en dwazen te informeren, en de extreem bejaarden die strijden met de jongeren: zo zult u waarlijk geleerd worden en goedgekeurd door alle levende mensen.
9 De vader wordt wakker voor de dochter, terwijl niemand het weet; en de zorg voor haar neemt de slaap weg: als ze jong is, opdat ze niet de bloem van haar leeftijd overlijdt; en getrouwd zijn, opdat ze niet gehaat zou worden:
10 In haar maagdelijkheid, opdat zij niet verontreinigd zou worden en zwanger zou worden in het huis van haar vader; en een echtgenoot hebben, uit angst dat ze zich zou misdragen; en als ze getrouwd is, opdat ze niet onvruchtbaar zou zijn.
11 Zorg ervoor dat je een schaamteloze dochter in de gaten houdt, zodat ze je niet tot een lachertje voor je vijanden maakt, tot een scheldwoord in de stad en tot smaad onder het volk, en je schaamt voor de menigte.
12 Zie niet de schoonheid van ieder lichaam, en zit niet te midden van vrouwen.
13 Want uit kleding komt een mot voort, en uit vrouwen komt goddeloosheid voort.
14 Beter is de grofheid van een man dan een hoffelijke vrouw, een vrouw, zeg ik, die schaamte en smaad brengt.
15 Ik zal nu de werken van de Heer gedenken en de dingen verklaren die ik heb gezien: in de woorden van de Heer zijn zijn werken.
16 De zon die licht geeft, kijkt naar alle dingen, en het werk ervan is vol van de heerlijkheid van de Heer.
17 De Heer heeft de heiligen geen macht gegeven om al zijn wonderbare werken, die de Almachtige Heer vastbesloten heeft, bekend te maken, zodat wat er ook is, tot zijn glorie zou kunnen worden gevestigd.
18 Hij zoekt de diepte en het hart op en overweegt hun sluwe plannen: want de Heer weet alles wat bekend kan worden, en Hij aanschouwt de tekenen van de wereld.

19 Hij maakt de dingen bekend die voorbij zijn en die nog komen gaan, en openbaart de stappen van verborgen dingen.
20 Geen gedachte ontgaat hem, noch enig woord is voor hem verborgen.
21 Hij heeft de voortreffelijke werken van zijn wijsheid versierd, en hij is van eeuwigheid tot eeuwigheid: hem mag niets worden toegevoegd, noch kan hij worden verminderd, en hij heeft geen raadsman nodig.
22 O, hoe begeerlijk zijn al zijn werken! en dat een mens zelfs maar een vonk kan zien.
23 Al deze dingen leven en blijven voor altijd, voor alle doeleinden, en ze zijn allemaal gehoorzaam.
24 Alle dingen zijn dubbel tegen elkaar: en hij heeft niets onvolmaakt gemaakt.
25 Het een bevestigt het goede of het ander: en wie zal vervuld worden met het aanschouwen van zijn heerlijkheid?

HOOFDSTUK 43

1 De trots van de hoogte, het heldere firmament, de schoonheid van de hemel, met zijn glorieuze show;
2 Wanneer de zon verschijnt, verklaart hij bij zijn opkomst een prachtig instrument, het werk van de Allerhoogste:
3 Op de middag verdroogt het land, en wie kan de brandende hitte ervan verdragen?
4 Iemand die een oven aanblaast, verkeert in hitte, maar de zon verbrandt de bergen drie keer zo veel; Door vurige dampen uit te ademen en heldere stralen uit te zenden, worden de ogen verduisterd.
5 Groot is de Heer die het gemaakt heeft; en op zijn bevel loopt hij haastig.
6 Hij heeft de maan ook gemaakt om op haar tijd te dienen als tijdsaanduiding en als teken van de wereld.
7 Van de maan is het teken van feesten, een licht dat afneemt in haar perfectie.
8 De maand is naar haar naam genoemd en neemt wonderbaarlijk toe in haar verandering, omdat ze een instrument is van de legers daarboven, stralend aan het firmament van de hemel;
9 De schoonheid van de hemel, de glorie van de sterren, een sieraad dat licht geeft in de hoogste plaatsen van de Heer.
10 Op bevel van de Heilige zullen zij in hun orde staan, en nooit flauwvallen tijdens hun wacht.
11 Kijk naar de regenboog en prijs hem die hem heeft gemaakt; heel mooi is het in de helderheid ervan.
12 Het omringt de hemel rondom met een glorieuze cirkel, en de handen van de Allerhoogste hebben het gebogen.
13 Op zijn bevel laat hij de sneeuw vallen en zendt hij snel de bliksemschichten van zijn oordeel.
14 Hierdoor worden de schatten geopend en vliegen de wolken voort als vogels.
15 Door zijn grote kracht maakt hij de wolken stevig en worden de hagelstenen klein gebroken.
16 Bij zijn aanblik wankelen de bergen, en naar zijn wil waait de zuidenwind.
17 Het geluid van de donder doet de aarde beven; dat geldt ook voor de noordelijke storm en de wervelwind: als vliegende vogels verspreidt hij de sneeuw, en het naar beneden vallen ervan is als de verlichting van sprinkhanen:
18 Het oog verwondert zich over de schoonheid van de witheid ervan, en het hart is verbaasd over de regen ervan.
19 De rijp goot hij ook als zout op de aarde, en nadat hij was gestold, lag hij op de top van scherpe palen.
20 Wanneer de koude noordenwind waait en het water tot ijs stolt, blijft het op elke samentrekking van water hangen en bekleedt het water als met een borstharnas.
21 Het verslindt de bergen, en verbrandt de woestijn, en verteert het gras als vuur.
22 Een huidige remedie voor alles is een mist die snel komt, een dauw die komt nadat hitte zich verfrist.
23 Door zijn raad kalmeert hij de diepte en plant er eilanden in.
24 Zij die op zee varen, vertellen over het gevaar daarvan; en als we het met onze oren horen, verbazen we ons erover.
25 Want daarin worden vreemde en wonderbaarlijke werken gecreëerd, een verscheidenheid aan allerlei soorten beesten en walvissen.
26 Door hem heeft het einde ervan voorspoedig succes, en door zijn woord bestaan alle dingen.
27 We kunnen veel spreken, maar toch tekortschieten: daarom is hij, kort gezegd, alles.
28 Hoe zullen wij hem kunnen verheerlijken? want hij is groot boven al zijn werken.
29 De Heer is verschrikkelijk en zeer groot, en wonderbaarlijk is zijn macht.
30 Wanneer u de Heer verheerlijkt, verhoog Hem dan zoveel u kunt; want zelfs nu zal hij nog veel groter zijn. En als u hem verheerlijkt, zet dan al uw kracht in en wordt niet moe; want je kunt nooit ver genoeg gaan.
31 Wie heeft hem gezien, zodat hij het ons zou kunnen vertellen? en wie kan hem grootmaken zoals hij is?
32 Er zijn nog grotere dingen verborgen dan deze, want we hebben maar een paar van zijn werken gezien.
33 Want de Heer heeft alle dingen gemaakt; en aan de godvruchtigen heeft Hij wijsheid gegeven.

HOOFDSTUK 44

1 Laten we nu beroemde mannen prijzen, en onze vaders die ons hebben voortgebracht.
2 De Heer heeft grote heerlijkheid door hen bewerkt door zijn grote macht vanaf het begin.
3 Degenen die regeerden in hun koninkrijken, mannen die bekend stonden om hun macht, die raad gaven door hun begrip en profetieën bekendmaakten:
4 Leiders van het volk komen door hun raadgevingen en door hun kennis van geleerdheid overeen met het volk, wijs en welsprekend zijn hun instructies:
5 Zoals het ontdekken van muziekmelodieën en het reciteren van verzen op schrift:
6 Rijke mannen voorzien van bekwaamheid, die vredig leven in hun woningen:

7 Deze werden allemaal geëerd in hun generaties, en waren de glorie van hun tijd.
8 Er zijn onder hen die een naam achter zich hebben gelaten, opdat hun lof zou worden gerapporteerd.
9 En er zijn er die geen gedachtenis hebben; die zijn omgekomen, alsof ze er nooit zijn geweest; en zijn geworden alsof ze nooit geboren zijn; en hun kinderen na hen.
10 Maar dit waren barmhartige mannen, wier rechtvaardigheid niet vergeten is.
11 Hun zaad zal voortdurend een goede erfenis blijven, en hun kinderen vallen binnen het verbond.
12 Hun zaad houdt stand, en hun kinderen omwille van hen.
13 Hun zaad zal voor altijd blijven bestaan, en hun heerlijkheid zal niet worden uitgewist.
14 Hun lichamen worden in vrede begraven; maar hun naam leeft voor altijd.
15 Het volk zal over hun wijsheid vertellen, en de gemeente zal hun lof verkondigen.
16 Henoch behaagde de Heer en werd opgenomen, omdat hij voor alle generaties een voorbeeld van bekering was.
17 Noach werd volmaakt en rechtvaardig bevonden; in de tijd van toorn werd hij meegenomen in ruil voor de wereld; daarom werd hij als een overblijfsel op de aarde achtergelaten toen de vloed kwam.
18 Er werd een eeuwig verbond met hem gesloten, zodat alle vlees niet meer door de vloed zou omkomen.
19 Abraham was een geweldige vader van veel mensen: in glorie was er niemand zoals hij;
20 Die de wet van de Allerhoogste onderhield en een verbond met hem had: hij heeft het verbond in zijn vlees gevestigd; en toen hij op de proef werd gesteld, werd hij getrouw bevonden.
21 Daarom verzekerde hij hem door een eed dat hij de natiën in zijn zaad zou zegenen, en dat hij hem zou vermenigvuldigen als het stof van de aarde, en zijn zaad zou verheffen als de sterren, en hen zou laten erven van zee tot zee, en van de rivier tot het uiterste deel van het land.
22 Met Isaak stelde hij ter wille van zijn vader Abraham op dezelfde manier de zegen van alle mensen en het verbond in, en liet dit rusten op het hoofd van Jakob. Hij erkende hem in zijn zegen, gaf hem een erfenis en verdeelde zijn delen; van de twaalf stammen scheidde hij ze.

HOOFDSTUK 45

1 En hij bracht uit hem een barmhartig man voort, die genade vond in de ogen van alle vlees, namelijk Mozes, geliefd bij God en de mensen, wiens gedachtenis gezegend is.
2 Hij maakte hem gelijk aan de glorieuze heiligen en maakte hem groot, zodat zijn vijanden bang voor hem werden.
3 Door zijn woorden deed hij de wonderen ophouden, en hij maakte hem verheerlijkt in de ogen van koningen, en gaf hem een gebod voor zijn volk, en toonde hem een deel van zijn glorie.
4 Hij heiligde hem in zijn trouw en zachtmoedigheid, en koos hem uit alle mensen.
5 Hij liet hem zijn stem horen en bracht hem in de donkere wolk, en gaf hem geboden voor zijn aangezicht, namelijk de wet van leven en kennis, zodat hij Jakob zijn verbonden zou kunnen leren, en Israël zijn oordelen.
6 Hij verhoogde Aäron, een heilige man zoals hij, zelfs zijn broer, uit de stam Levi.
7 Hij sloot een eeuwig verbond met hem en gaf hem het priesterschap onder het volk; Hij verfraaide hem met mooie sieraden en kleedde hem met een gewaad van glorie.
8 Hij bekleedde hem volmaakte heerlijkheid; en versterkte hem met rijke kleding, met een broek, met een lang gewaad en met de efod.
9 En hij omsingelde hem met granaatappels en met vele gouden belletjes eromheen, zodat er, terwijl hij ging, een geluid zou kunnen klinken en een geluid zou worden gemaakt dat in de tempel gehoord zou kunnen worden, ter gedachtenis aan de kinderen van zijn volk;
10 Met een heilig kleed, met goud, en blauwe zijde, en purper, het werk van het borduurwerk, met een borstharnas van oordeel, en met Urim en Tummim;
11 Met gedraaid scharlaken, het werk van een sluwe werkman, met kostbare stenen gesneden als zegels, en in goud gezet, het werk van de juwelier, met een schrift gegraveerd ter herinnering, naar het nummer van de stammen van Israël.
12 Hij plaatste een gouden kroon op de mijter, waarin Heiligheid was gegraveerd, een sieraad van eer, een kostbaar werk, de begeerten van de ogen, goed en mooi.
13 Vóór hem waren er geen van zulke, en ook heeft geen enkele vreemdeling ze ooit aangetrokken, maar alleen zijn kinderen en de kinderen van zijn kinderen, voortdurend.
14 Hun offers zullen elke dag, tweemaal achtereen, volledig worden verteerd.
15 Mozes wijdde hem in en zalfde hem met heilige olie: dit werd hem door een eeuwig verbond toegewezen, en ook zijn zaad, zolang de hemel mocht blijven bestaan, zodat zij hem zouden dienen en het ambt van het priesterschap zouden uitoefenen. en zegen de mensen in zijn naam.
16 Hij koos hem uit alle mensen die leefden om offers aan de Heer te brengen, wierook en een zoete geur, ter nagedachtenis, om verzoening te brengen voor zijn volk.
17 Hij gaf hem zijn geboden en gezag in de statuten van de oordelen, zodat hij Jakob de getuigenissen zou leren en Israël in zijn wetten zou informeren.
18 Vreemdelingen spanden samen tegen hem samen en belasterden hem in de wildernis, zelfs de mannen die aan de kant van Dathan en Abiron stonden, en de gemeente van Core, met woede en toorn.
19 Dit zag de Heer, en het beviel hem niet, en in zijn toornige verontwaardiging werden zij verteerd: hij deed wonderen aan hen door hen te verteren met de vurige vlam.

20 Maar hij maakte Aäron eervoller, en gaf hem een erfenis, en verdeelde hem de eerstelingen van de opbrengst; vooral maakte hij brood in overvloed klaar:
21 Want zij eten van de offers van de Heer, die Hij hem en zijn zaad heeft gegeven.
22 Maar in het land van het volk had hij geen erfenis, noch had hij enig deel onder het volk: want de Heer zelf is zijn deel en erfenis.
23 De derde in heerlijkheid is Pinees, de zoon van Eleazar, omdat hij ijver had in de vreze des Heren, en met goede moed van hart opstond, toen het volk zich omkeerde en verzoening voor Israël maakte.
24 Daarom werd er een vredesverbond met hem gesloten, dat hij het hoofd van het heiligdom en van zijn volk zou zijn, en dat hij en zijn nageslacht voor altijd de waardigheid van het priesterschap zouden hebben:
25 Volgens het verbond dat was gesloten met David, de zoon van Isaï, uit de stam Juda, dat de erfenis van de koning alleen aan zijn nageslacht zou toekomen; zo zou de erfenis van Aäron ook aan zijn nakomelingen toekomen.
26 God geve u wijsheid in uw hart om zijn volk in gerechtigheid te oordelen, zodat hun goede dingen niet teniet worden gedaan en hun glorie voor altijd mag blijven bestaan.

HOOFDSTUK 46

1 Jezus, de zoon van Naaf, was dapper in de oorlogen en was de opvolger van Mozes in de profetieën, die volgens zijn naam groot werd gemaakt voor de redding van de uitverkorenen van God en voor het nemen van wraak op de vijanden die tegen hen in opstand kwamen. opdat Hij Israël in hun erfdeel zou kunnen plaatsen.
2 Wat een grote glorie kreeg hij toen hij zijn handen ophief en zijn zwaard uitstak tegen de steden!
3 Wie vóór hem stond daar zo achter? want de Heer zelf bracht zijn vijanden tot hem.
4 Is de zon niet door zijn toedoen teruggegaan? en duurde niet één dag net zoveel als twee?
5 Hij riep de allerhoogste Heer aan, toen de vijanden van alle kanten tegen hem aandrongen; en de grote Heer hoorde hem.
6 En met hagelstenen van enorme kracht zorgde hij ervoor dat de strijd met geweld op de natiën viel, en tijdens de afdaling van Beth-Horon vernietigde hij hen die zich verzetten, zodat de natiën al hun kracht mochten kennen, omdat hij vocht voor de ogen van de Heer. , en hij volgde de Machtige.
7 Ook in de tijd van Mozes verrichtte hij een werk van barmhartigheid, hij en Kaleb, de zoon van Jefunne, doordat zij de gemeente weerstonden, het volk van de zonde weerhielden en het gemopper van de goddelozen kalmeerden.
8 En van de zeshonderdduizend mensen te voet werden zij twee bewaard om hen naar het erfgoed te brengen, ja, naar het land dat overvloeit van melk en honing.
9 De Heer gaf ook kracht aan Kaleb, die bij hem bleef tot op hoge leeftijd, zodat hij de hoge plaatsen van het land betrad, en zijn zaad het als erfdeel verkreeg:
10Opdat alle kinderen van Israël zouden zien dat het goed is de Heer te volgen.
11 En wat de rechters betreft, ieder bij naam, van wie het hart niet hoereerde en niet van de Heer afdwaalde, laat hun nagedachtenis gezegend worden.
12 Laat hun botten uit hun plaats bloeien, en laat de naam van hen die geëerd werden, worden voortgezet op hun kinderen.
13 Samuël, de profeet van de Heer, geliefd door zijn Heer, stichtte een koninkrijk en zalfde vorsten over zijn volk.
14 Volgens de wet van de Heer oordeelde hij de gemeente, en de Heer had respect voor Jakob.
15 Door zijn trouw werd hij een waar profeet bevonden, en door zijn woord stond hij bekend als getrouw in visioen.
16 Hij riep de machtige Heer aan, toen zijn vijanden hem van alle kanten aandrongen, toen hij het zuigende lam offerde.
17 En de Heer donderde vanuit de hemel en deed met veel lawaai zijn stem horen.
18 En hij vernietigde de heersers van de Tyriërs en alle vorsten van de Filistijnen.
19 En vóór zijn lange slaap protesteerde hij voor de ogen van de Heer en zijn gezalfde: Ik heb van niemand de goederen meegenomen, zelfs niet van een schoen: en niemand beschuldigde hem.
20 En na zijn dood profeteerde hij, en maakte de koning zijn einde bekend, en verhief zijn stem van de aarde in profetie, om de goddeloosheid van het volk uit te roeien.

HOOFDSTUK 47

1 En na hem stond Nathan op om te profeteren in de tijd van David.
2 Zoals het vet van het vredeoffer werd weggenomen, zo werd David uit de kinderen van Israël gekozen.
3 Hij speelde met leeuwen als met kinderen, en met beren als met lammeren.
4 Heeft hij geen reus gedood toen hij nog jong was? En heeft hij de smaad van het volk niet weggenomen, toen hij zijn hand ophief met de steen in de slinger en de roem van Goliath neersloeg?
5 Want hij riep de Allerhoogste Heer aan; en hij gaf hem kracht in zijn rechterhand om die machtige krijger te doden en de hoorn van zijn volk op te richten.
6 Het volk eerde hem dus met tienduizenden mensen en prees hem met de zegeningen van de Heer, doordat hij hem een kroon van glorie gaf.
7 Want hij heeft de vijanden van alle kanten vernietigd, en de Filistijnen, zijn tegenstanders, tenietgedaan, en hun hoorn tot op de dag van vandaag in stukken gebroken.
8 In al zijn werken prees hij de Allerhoogste Heilige met woorden van glorie; met heel zijn hart zong hij liedjes en hield van hem die hem gemaakt had.
9 Hij zette ook zangers voor het altaar, zodat zij met hun stem een zoete melodie konden maken en dagelijks lofzangen konden zingen in hun liederen.

10 Hij verfraaide hun feesten en zette de plechtige tijden tot het einde in orde, zodat zij zijn heilige naam konden loven en de tempel vanaf de ochtend zou klinken.
11 De Heer nam zijn zonden weg en verhief zijn hoorn voor altijd: Hij gaf hem een verbond van koningen en een troon van glorie in Israël.
12 Na hem stond een wijze zoon op, en ter wille van hem ging hij in de wijde omgeving wonen.
13 Salomo regeerde in een vredevolle tijd en werd geëerd; want God maakte iedereen stil rondom hem, zodat hij een huis in zijn naam zou kunnen bouwen en zijn heiligdom voor altijd zou kunnen bereiden.
14 Hoe wijs was u in uw jeugd en als een vloed vervuld van begrip!
15Uw ziel bedekte de hele aarde en u vulde haar met duistere gelijkenissen.
16 Uw naam ging ver naar de eilanden; en vanwege uw vrede werd u geliefd.
17 De landen verwonderden zich over u vanwege uw liederen, spreekwoorden, gelijkenissen en interpretaties.
18 Onder de naam van de Heer God, die de Heer God van Israël wordt genoemd, hebt u goud verzameld als tin en zilver vermenigvuldigd als lood.
19 Gij hebt uw lendenen voor vrouwen gebogen, en door uw lichaam bent u onderworpen.
20 Gij hebt uw eer bezoedeld en uw zaad verontreinigd, zodat u toorn over uw kinderen bracht en bedroefd werd over uw dwaasheid.
21 Het koninkrijk werd verdeeld en vanuit Efraïm regeerde een opstandig koninkrijk.
22 Maar de Heer zal zijn barmhartigheid nooit verlaten, noch zal een van zijn werken verloren gaan, noch zal Hij het nageslacht van zijn uitverkorenen uitroeien, en het zaad van hem die Hem liefheeft zal Hij niet wegnemen: daarom gaf Hij een overblijfsel aan Jakob , en uit hem een wortel voor David.
23 Aldus rustte Salomo bij zijn vaderen, en uit zijn zaad liet hij Roboam achter, zelfs de dwaasheid van het volk, en iemand die geen begrip had, die het volk door zijn raad afwendde. Er was ook Jerobeam, de zoon van Nebat, die Israël deed zondigen en Efraïm de weg van de zonde liet zien:
24 En hun zonden werden buitengewoon vermenigvuldigd, zodat zij uit het land werden verdreven.
25 Want zij zochten alle goddeloosheid op, totdat de wraak over hen kwam.

HOOFDSTUK 48

1 Toen stond de profeet Elias op als vuur, en zijn woord brandde als een lamp.
2 Hij bracht een zware hongersnood over hen, en door zijn ijver verminderde hij hun aantal.
3 Door het woord van de Heer sloot hij de hemel toe en bracht hij ook driemaal vuur naar beneden.
4 O Elias, hoe werd je geëerd in je wonderbaarlijke daden! en wie mag er net zo roemen als jij!
5 Wie heeft een dode uit de dood opgewekt, en zijn ziel uit de plaats van de doden, door het woord van de Allerhoogste:
6 Die koningen ten onder heeft gebracht, en eervolle mannen uit hun bed heeft gehaald:
7 Wie heeft op de Sinaï de berisping van de Heer gehoord, en op de Horeb het oordeel van de wraak?
8 Die koningen zalfde om wraak te nemen, en profeten om na hem op te volgen:
9 Die werd opgenomen in een wervelwind van vuur en in een wagen met vurige paarden:
10 Die in hun tijd tot terechtwijzing waren verordend, om de toorn van het oordeel des Heren tot bedaren te brengen voordat het in woede uitbarstte, en om het hart van de vader tot de zoon te keren, en om de stammen van Jakob te herstellen.
11 Zalig zijn zij die u hebben gezien en in liefde hebben geslapen; want wij zullen zeker leven.
12 Het was Elias, die door een wervelwind werd bedekt; en Eliseus werd vervuld van zijn geest: terwijl hij leefde, werd hij door de aanwezigheid van geen enkele prins bewogen, noch kon iemand hem tot onderwerping brengen.
13 Geen woord kon hem overwinnen; en na zijn dood profeteerde zijn lichaam.
14 Hij deed wonderen in zijn leven, en bij zijn dood waren zijn werken wonderbaarlijk.
15 Vanwege dit alles bekeerde het volk zich niet en week niet af van hun zonden, totdat het werd geplunderd en uit zijn land werd weggevoerd en over de hele aarde werd verstrooid. Toch bleef er een klein volk over en een heerser in het huis van David. :
16 Van wie sommigen deden wat God welgevallig was, en sommigen vermenigvuldigden de zonden.
17 Ezekia versterkte zijn stad en bracht water in het midden ervan; hij groef de harde rots met ijzer uit en maakte waterputten.
18 Op zijn tijd kwam Sanherib op en stuurde Rabsaces, en hief zijn hand op tegen Sion en pochte trots.
19 Toen beefden hun hart en handen, en zij leden pijn, zoals vrouwen in barensnood.
20 Maar zij riepen de Heer aan, die barmhartig is, en strekten hun handen naar Hem uit; en onmiddellijk hoorde de Heilige hen uit de hemel en verloste hen door de bediening van Esay.
21 Hij versloeg het leger van de Assyriërs en zijn engel vernietigde hen.
22 Want Ezekia had gedaan wat de Heer behaagde, en was sterk in de wegen van zijn vader David, zoals de profeet Esay, die groot en trouw was in zijn visioen, hem had geboden.
23 In zijn tijd ging de zon achteruit, en hij verlengde het leven van de koning.
24 Hij zag met een voortreffelijke geest wat er uiteindelijk zou gebeuren, en hij troostte hen die in Sion treurden.
25 Hij liet zien wat er voor altijd zou gebeuren, en er kwamen geheime dingen.

HOOFDSTUK 49

1 De herinnering aan Josias is als de compositie van het parfum dat door de kunst van de apotheker wordt gemaakt: het is zoet als honing in alle monden, en als muziek bij een wijnbanket.
2 Hij gedroeg zich oprecht in de bekering van het volk en nam de gruwelen van de ongerechtigheid weg.
3 Hij richtte zijn hart op de Heer, en in de tijd van de goddelozen vestigde hij de aanbidding van God.
4 Allen, behalve David, Ezekia en Josias, waren gebrekkig: want zij verlieten de wet van de Allerhoogste, zelfs de koningen van Juda faalden.
5 Daarom gaf hij hun macht aan anderen, en hun glorie aan een vreemde natie.
6 Ze verbrandden de uitverkoren stad van het heiligdom en maakten de straten verlaten, volgens de profetie van Jeremias.
7 Want zij smeekten hem kwaad, die niettemin een profeet was, geheiligd in de schoot van zijn moeder, opdat hij zou kunnen uitroeien, kwellen en vernietigen; en dat hij ook zou kunnen opbouwen en planten.
8 Het was Ezechiël die het glorieuze visioen zag dat hem op de wagen van de cherubs werd getoond.
9 Want hij maakte melding van de vijanden onder de gedaante van de regen, en gaf leiding aan hen die naar rechts gingen.
10 En van de twaalf profeten liet de herdenking gezegend worden, en lieten hun beenderen opnieuw bloeien uit hun plaats: want zij troostten Jakob en verlosten hen door verzekerde hoop.
11 Hoe zullen we Zorobabel groot maken? zelfs hij was als een zegel aan de rechterhand:
12 Zo was Jezus, de zoon van Josedec, die in hun tijd het huis bouwde en een heilige tempel voor de Heer oprichtte, die was voorbereid voor eeuwige glorie.
13 En onder de uitverkorenen was Neemias, wiens faam groot is, die voor ons de gevallen muren oprichtte, en de poorten en de grendels oprichtte, en onze ruïnes weer oprichtte.
14 Maar op aarde is geen mens geschapen zoals Henoch; want hij werd van de aarde weggenomen.
15 Er was ook geen jonge man geboren zoals Jozef, een gouverneur van zijn broers, een steunpilaar van het volk, wiens botten door de Heer werden beschouwd.
16 Sem en Seth stonden onder de mensen in grote eer, en dat geldt ook voor Adam boven al het levende wezen in de schepping.

HOOFDSTUK 50

1 Simon, de hogepriester, de zoon van Onias, die tijdens zijn leven het huis opnieuw repareerde en in zijn dagen de tempel versterkte:
2 En door hem werd vanaf het fundament de dubbele hoogte gebouwd, de hoge vesting van de muur rond de tempel:
3 In zijn dagen was de put waarin water werd opgevangen, zo nauwkeurig als de zee, bedekt met koperen platen:
4 Hij zorgde ervoor dat de tempel niet zou instorten en versterkte de stad tegen belegeringen.
5 Hoe werd hij onder het volk geëerd toen hij uit het heiligdom kwam!
6 Hij was als de morgenster midden in een wolk, en als de volle maan:
7 Zoals de zon schijnt op de tempel van de Allerhoogste, en zoals de regenboog licht geeft in de heldere wolken:
8 En als de bloem van rozen in de lente van het jaar, als lelies aan de rivieren van water, en als de takken van de wierookboom in de tijd van de zomer:
9 Als vuur en wierook in het wierookvat, en als een vat van geslagen goud bezet met allerlei kostbare stenen:
10 En als een mooie olijfboom die vruchten voortbrengt, en als een cipres die tot aan de wolken opgroeit.
11 Toen hij het kleed van eer aantrok en gekleed was met de volmaaktheid van glorie, toen hij naar het heilige altaar ging, maakte hij het kleed van heiligheid eervol.
12 Toen hij de porties uit de handen van de priesters nam, stond hij zelf bij de haard van het altaar, omcirkeld, als een jonge ceder in Libanus; en terwijl palmbomen hem omsingelden.
13 Zo waren alle zonen van Aäron in hun glorie, en de offergaven van de Heer in hun handen, voor de hele gemeente van Israël.
14 En hij beëindigde de dienst bij het altaar, zodat hij het offer van de allerhoogste Almachtige zou kunnen versieren,
15 Hij strekte zijn hand uit naar de beker, goot het bloed van de druif uit en goot aan de voet van het altaar een zoetgeurende geur uit voor de allerhoogste Koning van allemaal.
16 Toen schreeuwden de zonen van Aäron, en bliezen op de zilveren trompetten, en maakten een luid geluid dat gehoord kon worden, ter herinnering aan de Allerhoogste.
17 Toen haastte het hele volk zich samen en viel op hun aangezicht ter aarde om hun Heer God, de Almachtige, de Allerhoogste, te aanbidden.
18 De zangers zongen ook lofzangen met hun stem, met een grote verscheidenheid aan geluiden werd er een zoete melodie gemaakt.
19 En het volk smeekte de Heer, de Allerhoogste, door te bidden voor Hem die barmhartig is, totdat het plechtigheid van de Heer voorbij was en zij zijn dienst hadden beëindigd.
20 Toen daalde hij af en hief zijn handen op over de hele vergadering van de kinderen van Israël, om met zijn lippen de zegen van de Heer uit te spreken en zich te verheugen in zijn naam.
21 En zij bogen zich voor de tweede keer neer om te aanbidden, zodat zij een zegen van de Allerhoogste zouden ontvangen.
22 Nu zegent daarom de God van allen, die overal alleen maar wonderbaarlijke dingen doet, die onze dagen vanaf de baarmoeder verheft en met ons handelt overeenkomstig zijn barmhartigheid.
23 Hij schenkt ons vreugde van hart, zodat er voor altijd vrede mag zijn in onze dagen in Israël:

24 Dat hij zijn barmhartigheid aan ons zou bevestigen en ons op zijn tijd zou bevrijden!
25 Er zijn twee soorten naties die mijn hart verafschuwt, en de derde is geen natie:
26 Zij die op de berg van Samaria zitten, en zij die onder de Filistijnen wonen, en dat dwaze volk dat in Sichem woont.
27 Jezus, de zoon van Sirach van Jeruzalem, heeft in dit boek de instructie van begrip en kennis geschreven, die uit zijn hart wijsheid uitstortte.
28 Gezegend is hij die in deze dingen wordt geoefend; en hij die ze in zijn hart bewaart, zal wijs worden.
29 Want als hij ze doet, zal hij in alles sterk zijn; want het licht van de Heer leidt hem, die wijsheid geeft aan de godvruchtigen. Gezegend zij de naam van de Heer voor altijd. Amen, Amen.

HOOFDSTUK 51

1 Een gebed van Jezus, de zoon van Sirach. Ik zal u danken, o Heer en Koning, en u prijzen, o God, mijn Redder: ik prijs uw naam:
2 Want Gij zijt mijn verdediger en helper, en hebt mijn lichaam behoed voor vernietiging, en voor de strik van de lasterlijke tong, en voor de lippen die leugens smeden, en bent mijn helper geweest tegen mijn tegenstanders:
3 En hebt mij, overeenkomstig de veelheid van barmhartigheden en de grootheid van uw naam, verlost van de tanden van hen die op het punt stonden mij te verslinden, en uit de handen van hen die naar mijn leven zochten, en van de vele kwellingen die Ik had;
4 Van het stikken van vuur aan alle kanten, en van het midden van het vuur dat ik niet heb aangestoken;
5 Uit de diepte van de buik van de hel, uit een onreine tong en uit leugenachtige woorden.
6 Door een beschuldiging aan de koning vanuit een onrechtvaardige tong naderde mijn ziel zelfs de dood, mijn leven was dichtbij de hel beneden.
7 Ze omsingelden me van alle kanten, en er was niemand om me te helpen. Ik zocht hulp van mensen, maar die was er niet.
8 Toen dacht ik aan uw barmhartigheid, o Heer, en aan uw daden van weleer, hoe u degenen die op u wachten, bevrijdt en hen uit de handen van de vijanden redt.
9 Toen hief ik mijn smeekbeden van de aarde op en bad om verlossing van de dood.
10 Ik riep de Heer, de Vader van mijn Heer, aan dat Hij mij niet in de steek zou laten in de dagen van mijn problemen en in de tijd van de hoogmoedigen, wanneer er geen hulp was.
11 Ik zal uw naam voortdurend loven en lof zingen met dankzegging; en zo werd mijn gebed verhoord:
12 Want Gij hebt mij gered van de ondergang en mij verlost van de kwade tijd: daarom zal ik u danken en U loven en zegenen, Heer.
13 Toen ik nog jong was, of ooit naar het buitenland ging, verlangde ik openlijk naar wijsheid in mijn gebed.
14 Ik heb voor haar gebeden vóór de tempel, en ik zal haar tot het einde toe blijven opzoeken.
15 Zelfs vanaf de bloem totdat de druif rijp was, heeft mijn hart zich in haar verheugd: mijn voet ging de goede kant op, vanaf mijn jeugd zocht ik naar haar.
16 Ik boog mijn oor een beetje, ontving haar en leerde veel.
17 Ik heb daarvan geprofiteerd, daarom zal ik eer toeschrijven aan hem die mij wijsheid geeft.
18 Want ik was van plan haar na te doen, en ik volgde vurig het goede; zo zal ik niet in verwarring raken.
19 Mijn ziel heeft met haar geworsteld, en in mijn daden was ik streng: ik strekte mijn handen uit naar de hemel daarboven en beweende mijn onwetendheid over haar.
20 Ik richtte mijn ziel op haar en vond haar in zuiverheid: mijn hart was vanaf het begin bij haar aangesloten, daarom zal ik niet in de steek worden gelaten.
21 Mijn hart was verontrust toen ik haar zocht: daarom heb ik een goed bezit gekregen.
22 De Heer heeft mij een tong gegeven als beloning, en ik zal hem daarmee prijzen.
23 Kom dichter tot mij, jullie ongeleerden, en woon in het huis van de geleerdheid.
24 Waarom bent u traag, en wat zegt u van deze dingen, aangezien uw ziel erg dorstig is?
25 Ik opende mijn mond en zei: Koop haar voor jezelf zonder geld.
26 Leg je nek onder het juk en laat je ziel onderricht krijgen: ze is moeilijk te vinden.
27 Zie met uw ogen hoe ik maar weinig moeite heb en mij veel rust heb gegeven.
28 Leer met een grote som geld en krijg veel goud van haar.
29 Laat uw ziel zich verheugen in zijn barmhartigheid, en schaam u niet voor zijn lof.
30 Doe uw werk op tijd, en op zijn tijd zal hij u uw beloning geven.

Book of Baruch

Boek Baruch

HOOFDSTUK 1

1 En dit zijn de woorden van het boek dat Baruch, de zoon van Nerias, de zoon van Maasias, de zoon van Sedecias, de zoon van Asadias, de zoon van Chelcias, in Babylon schreef:
2 In het vijfde jaar en op de zevende dag van de maand, op welk tijdstip de Chaldeeën Jeruzalem innamen en het met vuur verbrandden.
3 En Baruch las de woorden van dit boek voor ten aanhoren van Jechonias, de zoon van Joachim, de koning van Juda, en voor de oren van heel het volk dat naar het boek kwam luisteren.
4 En voor de oren van de edelen, en voor de zonen van de koning, en voor de oren van de oudsten, en voor het hele volk, van de laagste tot de hoogste, zelfs van allen die in Babylon aan de rivier de Sud woonden.
5 Waarop ze huilden, vastten en baden voor de Heer.
6 Ze verzamelden ook geld, afhankelijk van ieders vermogen:
7 En zij stuurden het naar Jeruzalem, naar Joachim, de hogepriester, de zoon van Chelcias, de zoon van Salom, en naar de priesters, en naar al het volk dat bij hem in Jeruzalem werd aangetroffen.
8 Toen hij op de tiende dag van de maand Sivan de voorwerpen van het huis des Heren ontving die uit de tempel waren gedragen, om ze terug te brengen naar het land Juda, namelijk de zilveren voorwerpen, die Sedecias de zoon van Josias, koning van Jada, had gemaakt,
9 Daarna had Nabuchodonosor, de koning van Babylon, Jechonias, en de vorsten, en de gevangenen, en de machtige mannen, en de mensen van het land, uit Jeruzalem weggevoerd en naar Babylon gebracht.
10 En zij zeiden: Zie, wij hebben u geld gestuurd om brandoffers, zondoffers en wierook voor u te kopen, en manna te bereiden en op het altaar van de Heer, onze God, te offeren;
11 En bid voor het leven van Nabuchodonosor, de koning van Babylon, en voor het leven van zijn zoon Balthasar, dat hun dagen op aarde mogen zijn als de dagen van de hemel:
12 En de Heer zal ons kracht geven en onze ogen verlichten, en we zullen leven onder de schaduw van Nabuchodonosor, de koning van Babylon, en onder de schaduw van Balthasar, zijn zoon, en we zullen hen vele dagen dienen en gunst vinden in hun ogen .
13 Bid ook voor ons tot de Heer, onze God, want wij hebben gezondigd tegen de Heer, onze God; en tot op de dag van vandaag zijn de woede van de Heer en zijn toorn niet van ons afgewend.
14 En u zult dit boek lezen dat wij u hebben gestuurd, om tijdens de feesten en plechtige dagen belijdenis af te leggen in het huis van de Heer.
15 En gij zult zeggen: Aan de Heer, onze God, behoort de gerechtigheid toe, maar aan ons is de verwarring van gezichten, zoals deze dag zal geschieden, aan hen van Juda en aan de inwoners van Jeruzalem,
16 En aan onze koningen, en aan onze vorsten, en aan onze priesters, en aan onze profeten, en aan onze vaderen:
17 Want wij hebben gezondigd voor de Heer,
18 En zij zijn hem ongehoorzaam geweest en hebben niet geluisterd naar de stem van de Heer, onze God, om te wandelen in de geboden die Hij ons openlijk heeft gegeven:
19 Sinds de dag dat de Heer onze voorvaders uit het land Egypte heeft geleid, zijn wij tot op de dag van vandaag ongehoorzaam geweest aan de Heer, onze God, en zijn we nalatig geweest door zijn stem niet te horen.
20 Daarom kleefden het kwaad ons aan en de vloek die de Heer door zijn dienaar Mozes had uitgesproken toen hij onze vaderen uit het land Egypte leidde, om ons een land te geven dat vloeit van melk en honing, zoals het is om deze dag te zien.
21 Niettemin hebben wij niet geluisterd naar de stem van de Heer, onze God, overeenkomstig alle woorden van de profeten die Hij tot ons heeft gezonden:
22 Maar ieder mens volgde de verbeelding van zijn eigen boze hart, om vreemde goden te dienen en kwaad te doen in de ogen van de Heer, onze God.

HOOFDSTUK 2

1 Daarom heeft de Heer zijn woord waargemaakt, dat Hij tegen ons heeft uitgesproken, en tegen onze rechters die Israël hebben geoordeeld, en tegen onze koningen, en tegen onze vorsten, en tegen de mannen van Israël en Juda,
2 Om grote plagen over ons te brengen, zoals nog nooit onder de hele hemel is gebeurd, zoals in Jeruzalem gebeurde, overeenkomstig de dingen die in de wet van Mozes stonden geschreven;
3 Dat een man het vlees van zijn eigen zoon zou eten, en het vlees van zijn eigen dochter.
4 Bovendien heeft Hij hen overgeleverd om onderworpen te zijn aan alle koninkrijken die ons omringen, om als een smaad en verwoesting te zijn onder al het volk rondom, waar de Heer hen heeft verstrooid.
5 Zo zijn wij neergeworpen en niet verhoogd, omdat wij hebben gezondigd tegen de Heer, onze God, en zijn stem niet hebben gehoorzaamd.
6 Aan de Heer, onze God, behoort gerechtigheid toe; maar aan ons en aan onze vaderen is er sprake van openlijke schande, zoals deze dag blijkt.
7 Want al deze plagen zijn over ons gekomen, die de Heer tegen ons heeft uitgesproken
8 Toch hebben we niet tot de Heer gebeden, dat we iedereen mogen afkeren van de verbeeldingen van zijn boze hart.
9 Daarom heeft de Heer over ons gewaakt vanwege het kwade, en de Heer heeft het over ons gebracht: want de Heer is rechtvaardig in al zijn werken die Hij ons heeft opgedragen.

10 Toch hebben wij niet naar zijn stem geluisterd om te wandelen in de geboden van de Heer, die Hij ons heeft voorgelegd.
11 En nu, o Heer God van Israël, die uw volk uit het land Egypte hebt geleid met een machtige hand en een hoge arm, en met tekenen, en met wonderen, en met grote kracht, en u een naam hebt gegeven. zoals deze dag verschijnt:
12 O Heer, onze God, wij hebben gezondigd, wij hebben goddeloos gehandeld, wij hebben onrechtvaardig gehandeld in al uw verordeningen.
13 Laat uw toorn zich van ons afkeren; want wij zijn nog maar met weinigen overgebleven onder de heidenen, waar Gij ons hebt verstrooid.
14 Hoor onze gebeden, o Heer, en onze smeekbeden, en bevrijd ons omwille van Uzelf, en schenk ons gunst in de ogen van hen die ons hebben weggeleid:
15 Opdat de hele aarde mag weten dat U de Heer, onze God, bent, omdat Israël en zijn nakomelingen bij uw naam worden genoemd.
16 O Heer, kijk neer vanuit uw heilig huis en denk aan ons: buig uw oor, o Heer, om ons te horen.
17 Open uw ogen en zie; want de doden die in de graven zijn, wier zielen uit hun lichaam zijn gehaald, zullen de Heer noch lof noch gerechtigheid geven:
18 Maar de ziel die zeer gekweld is, die zich bukt en zwak is, en de ogen die bezwijken, en de hongerige ziel, zullen U lof en gerechtigheid geven, o Heer.
19 Daarom bidden wij niet nederig voor U, Heer onze God, om de gerechtigheid van onze vaderen en van onze koningen.
20 Want u hebt uw toorn en verontwaardiging over ons uitgezonden, zoals u hebt gesproken door uw dienaren, de profeten, door te zeggen:
21 Zo zegt de Heer: Buig uw schouders om de koning van Babylon te dienen; zo zult u blijven in het land dat Ik aan uw vaderen heb gegeven.
22 Maar als u de stem van de Heer niet wilt horen om de koning van Babylon te dienen,
23 Ik zal ervoor zorgen dat uit de steden van Juda en van buiten Jeruzalem de stem van vrolijkheid en de stem van vreugde, de stem van de bruidegom en de stem van de bruid ophoudt; en het hele land zal een woestenij zijn van inwoners.
24 Maar wij wilden niet naar uw stem luisteren om de koning van Babylon te dienen: daarom hebt u de woorden waargemaakt die u door uw dienaren, de profeten, hebt gesproken, namelijk dat de beenderen van onze koningen en de beenderen van onze vaderen van hun plaats worden gehaald.
25 En zie, zij werden uitgeworpen voor de hitte van de dag en voor de nachtvorst, en zij stierven in grote ellende door hongersnood, door het zwaard en door de pest.
26 En het huis waarnaar uw naam wordt genoemd, hebt u verwoest, zoals dat vandaag de dag te zien is, vanwege de goddeloosheid van het huis van Israël en het huis van Juda.
27 O Heer, onze God, U hebt met ons gehandeld na al uw goedheid en overeenkomstig al uw grote barmhartigheid.
28 Zoals u door uw dienaar Mozes hebt gesproken op de dag dat u hem de opdracht gaf de wet voor de kinderen van Israël te schrijven, zeggende:
29 Als u mijn stem niet wilt horen, zal deze zeer grote menigte zeker tot een klein aantal onder de natiën worden veranderd, waar ik ze zal verstrooien.
30 Want ik wist dat ze mij niet zouden horen, omdat het een halsstarrig volk is; maar in het land van hun ballingen zullen ze aan zichzelf denken.
31 En zij zullen weten dat Ik de Heer, hun God, ben, want Ik zal hun een hart en oren geven om te horen:
32 En zij zullen mij prijzen in het land van hun ballingschap, en aan mijn naam denken,
33 En keer terug van hun stijve nek en van hun slechte daden: want zij zullen de weg van hun vaderen gedenken, die gezondigd hebben voor de Heer.
34 En Ik zal hen weer naar het land brengen dat Ik met een eed aan hun vaderen, Abraham, Isaak en Jakob, heb beloofd, en zij zullen er de heren van zijn; en Ik zal ze vermeerderen, en ze zullen niet kleiner worden.
35 En ik zal een eeuwig verbond met hen sluiten om hun God te zijn, en zij zullen mijn volk zijn; en ik zal mijn volk Israël niet meer verdrijven uit het land dat ik hun heb gegeven.

HOOFDSTUK 3

1 O Almachtige Heer, God van Israël, de ziel in angst en de verontruste geest roept tot U.
2 Hoor, o Heer, en heb medelijden; want Gij zijt barmhartig; en heb medelijden met ons, omdat wij tegen U gezondigd hebben.
3 Want u blijft eeuwig volharden, en wij gaan volkomen verloren.
4 O Heer Almachtig, God van Israël, luister nu naar de gebeden van de dode Israëlieten en van hun kinderen, die voor uw aangezicht hebben gezondigd en niet naar de stem van u, hun God, hebben geluisterd; want de oorzaak daarvan is dat deze plagen ons aankleven. .
5 Denk niet aan de ongerechtigheden van onze voorvaderen, maar denk nu en in deze tijd aan uw macht en uw naam.
6 Want Gij zijt de Heer, onze God, en U, o Heer, zullen wij prijzen.
7 En om deze reden hebt u uw angst in ons hart gelegd, met de bedoeling dat wij uw naam zouden aanroepen en u zouden prijzen in onze gevangenschap: want wij hebben aan al de ongerechtigheid van onze voorvaderen gedacht, die vóór u gezondigd hebben.
8 Zie, wij bevinden ons vandaag nog in onze gevangenschap, waar Gij ons hebt verstrooid wegens smaad en vloek, en om onderworpen te zijn aan betalingen overeenkomstig alle ongerechtigheden van onze vaderen, die van de Heer, onze God, zijn afgeweken.

9 Hoor, Israël, de geboden van het leven: luister naar wijsheid.
10 Hoe komt het Israël, dat u zich in het land van uw vijanden bevindt, dat u oud wordt in een vreemd land, dat u verontreinigd bent met de doden?
11 Dat u tot hen wordt gerekend die in het graf afdalen?
12 Gij hebt de bron van wijsheid verlaten.
13 Want als u de weg van God had bewandeld, zou u voor altijd in vrede hebben geleefd.
14 Leer waar wijsheid is, waar kracht is, waar begrip is; opdat u ook mag weten waar de lengte van de dagen is, en waar het leven is, waar het licht van de ogen is en de vrede.
15 Wie heeft haar plaats ontdekt? of wie is er in haar schatten gekomen?
16 Waar zijn de vorsten van de heidenen geworden, en degenen die over de dieren op de aarde regeerden;
17 Zij die hun tijdverdrijf hadden met de vogels van de lucht, en zij die zilver en goud verzamelden, waarop mensen vertrouwen, en er geen einde aan maakten?
18 Want zij die zilver smeedden en zo zorgvuldig waren, en wier werken ondoorgrondelijk zijn,
19 Ze zijn verdwenen en naar het graf gegaan, en anderen zijn in hun plaats gekomen.
20 Jonge mannen hebben het licht gezien en op de aarde gewoond, maar de weg van de kennis hebben zij niet gekend,
21 Ze begrepen de paden ervan niet en hielden er ook geen vat op: hun kinderen waren ver van die weg verwijderd.
22 Er is in Chanaän niet van gehoord, en in Theman is het ook niet gezien.
23 De Agarenen die wijsheid zoeken op aarde, de kooplieden van Meran en Theman, de auteurs van fabels en zoekers zonder begrip; geen van deze heeft de weg van de wijsheid gekend, of herinnert zich haar paden.
24 O Israël, hoe groot is het huis van God! en hoe groot is de plaats van zijn bezit!
25 Groot, en kent geen einde; hoog en onmeetbaar.
26 Er waren reuzen die vanaf het begin beroemd waren, die zo groot waren en zo bedreven in oorlog.
27 Deze heeft de Heer niet uitgekozen en Hij heeft hun ook niet de weg van kennis gegeven:
28 Maar zij werden vernietigd omdat zij geen wijsheid bezaten, en kwamen om door hun eigen dwaasheid.
29 Wie is naar de hemel gegaan en heeft haar meegenomen en uit de wolken gehaald?
30 Wie is de zee overgestoken, heeft haar gevonden en zal haar voor zuiver goud brengen?
31 Niemand kent haar weg, noch denkt aan haar pad.
32 Maar hij die alle dingen weet, kent haar, en heeft haar ontdekt met zijn verstand; hij die de aarde voor altijd heeft voorbereid, heeft haar gevuld met viervoetige dieren:
33 Hij die licht uitzendt en het gaat, roept het opnieuw en het gehoorzaamt hem met angst.
34 De sterren schitterden tijdens hun horloges en waren blij: als hij ze riep, zeiden ze: Hier zijn we; en zo toonden zij met blijdschap licht aan Hem die hen gemaakt had.
35 Dit is onze God, en er zal geen ander in vergelijking met Hem worden gerekend
36 Hij heeft de hele weg van kennis ontdekt, en heeft die aan zijn dienaar Jakob en aan zijn geliefde Israël gegeven.
37 Daarna toonde hij zich op aarde en sprak met de mensen.

HOOFDSTUK 4

1 Dit is het boek met de geboden van God, en de wet die eeuwig duurt: allen die zich eraan houden, zullen tot leven komen; maar wie het verlaat, zal sterven.
2 Keer je om, o Jakob, en grijp het vast: loop in de aanwezigheid van het licht ervan, zodat je verlicht mag worden.
3 Geef uw eer niet aan een ander, noch de dingen die voor u nuttig zijn aan een vreemde natie.
4 O Israël, gelukkig zijn wij: want dingen die God welgevallig zijn, zijn ons bekendgemaakt.
5 Heb goede moed, mijn volk, de gedachtenis van Israël.
6 U bent aan de volken verkocht, niet voor uw vernietiging; maar omdat u God in toorn hebt gebracht, bent u aan de vijanden overgeleverd.
7 Want u hebt Hem die u heeft gemaakt, getergd door offers te brengen aan de duivels, en niet aan God.
8 U bent de eeuwige God vergeten, die u heeft grootgebracht; en gij hebt Jeruzalem, dat u verzorgde, bedroefd.
9 Want toen zij de toorn van God over u zag komen, zei zij: Luister, gij die in de buurt van Sion woont: God heeft grote rouw over mij gebracht;
10 Want ik zag de gevangenschap van mijn zonen en dochters, die de Eeuwige over hen bracht.
11 Met vreugde heb ik ze gevoed; maar stuurde hen wenend en rouwend weg.
12 Laat niemand zich over mij verheugen, een weduwe en door velen verlaten, die vanwege de zonden van mijn kinderen verlaten ben; omdat zij afweken van de wet van God.
13 Zij kenden zijn inzettingen niet, noch wandelden zij in de wegen van zijn geboden, noch betreden zij de paden van tucht in zijn gerechtigheid.
14 Laat degenen die in de omgeving van Sion wonen, komen en denk aan de gevangenschap van mijn zonen en dochters, die de Eeuwige over hen heeft gebracht.
15 Want hij heeft van verre een natie over hen gebracht, een schaamteloze natie, met een vreemde taal, die noch eerbied had voor de oude man, noch medelijden had met een kind.
16 Deze hebben de geliefde kinderen van de weduwe weggevoerd en haar, die alleen was, verlaten zonder dochters.

17 Maar waar kan ik je mee helpen?
18 Want hij die deze plagen over u heeft gebracht, zal u uit de handen van uw vijanden bevrijden.
19 Ga heen, o mijn kinderen, ga heen, want ik blijf verlaten achter.
20 Ik heb de kleding van de vrede uitgetrokken en de zak van mijn gebed omgedaan: ik zal in mijn dagen tot de Eeuwige roepen.
21 Heb goede moed, o mijn kinderen, roep tot de Heer, en Hij zal jullie verlossen uit de macht en hand van de vijanden.
22 Want mijn hoop is op de Eeuwige, dat Hij u zal redden; en vreugde is tot mij gekomen van de Heilige, vanwege de genade die spoedig tot u zal komen van de Eeuwige, onze Verlosser.
23Want ik heb u met rouw en wenen uitgezonden, maar God zal u voor altijd met vreugde en blijdschap aan mij teruggeven.
24 Zoals nu de buren van Sion uw gevangenschap hebben gezien: zo zullen zij binnenkort uw redding van onze God zien, die over u zal komen met grote heerlijkheid en helderheid van de eeuwigheid.
25 Mijn kinderen, lijd geduldig de toorn die van God over jullie komt: want je vijand heeft je vervolgd; maar binnenkort zult u zijn vernietiging zien en zult u op zijn nek trappen.
26 Mijn kwetsbaren zijn een ruig pad bewandeld en zijn weggevoerd als een kudde die door de vijanden is beroofd.
27 Wees getroost, o mijn kinderen, en roep tot God: want jullie zullen gedacht worden aan Hem die deze dingen over jullie heeft gebracht.
28 Want zoals het uw bedoeling was om van God af te dwalen, zo zoekt u Hem, als u teruggekeerd bent, tienmaal vaker.
29 Want hij die deze plagen over u heeft gebracht, zal u met uw redding eeuwige vreugde schenken.
30 Houd een goed hart, Jeruzalem, want hij die u die naam heeft gegeven, zal u troosten.
31 Ellendig zijn zij die u hebben getroffen en zich hebben verheugd over uw val.
32 Ellendig zijn de steden die uw kinderen hebben gediend; ellendig is zij die uw zonen heeft ontvangen.
33 Want zoals zij zich verheugde over uw ondergang en blij was over uw val, zo zal zij bedroefd zijn over haar eigen verwoesting.
34 Want Ik zal de vreugde van haar grote menigte wegnemen, en haar trots zal in rouw veranderen.
35 Want vuur zal van eeuwigheid over haar komen, lang van blijvende aard; en zij zal voor een lange tijd door duivels bewoond worden.
36 O Jeruzalem, kijk om je heen naar het oosten en zie de vreugde die van God tot je komt.
37 Zie, uw zonen komen, die u hebt weggestuurd, zij komen bijeen van oost naar west door het woord van de Heilige, zich verheugend in de glorie van God.

HOOFDSTUK 5

1 Trek, o Jeruzalem, het kleed van rouw en verdrukking uit, en trek de schoonheid aan van de heerlijkheid die van God komt, voor altijd.
2 Werp een dubbel kleed om u heen van de gerechtigheid die van God komt; en zet een diadeem op uw hoofd van de glorie van de Eeuwige.
3 Want God zal uw helderheid tonen aan elk land onder de hemel.
4 Want uw naam zal voor altijd door God worden genoemd, de vrede van gerechtigheid en de glorie van Gods aanbidding.
5 Sta op, o Jeruzalem, en ga in de hoogte staan, en kijk om u heen naar het oosten, en zie uw kinderen verzameld van het westen naar het oosten door het woord van de Heilige, zich verheugend in de gedachtenis aan God.
6 Want zij zijn te voet van u vertrokken en zijn van hun vijanden weggeleid; maar God brengt hen tot u verheven met heerlijkheid, als kinderen van het koninkrijk.
7 Want God heeft bepaald dat elke hoge heuvel en oevers met een lange geschiedenis moeten worden afgebroken en valleien moeten worden opgevuld, om de grond effen te maken, zodat Israël veilig kan gaan in de glorie van God,
8 Bovendien zullen zelfs de bossen en alle geurige bomen Israël overschaduwen op bevel van God.
9 Want God zal Israël met vreugde leiden in het licht van zijn heerlijkheid, met de barmhartigheid en gerechtigheid die van hem uitgaan.

Letter of Jeremiah

Brief van Jeremia

HOOFDSTUK 1

1 Een kopie van een brief die Jeremy naar hen stuurde die door de koning van de Babyloniërs gevangenen naar Babylon zouden worden geleid, om hen te bevestigen, zoals hem door God was opgedragen.
2 Vanwege de zonden die u voor God hebt begaan, zult u door Nabuchodonosor, de koning van de Babyloniërs, als gevangenen naar Babylon worden weggevoerd.
3 Wanneer u dus naar Babylon komt, zult u daar vele jaren en een lang seizoen blijven, namelijk zeven generaties; en daarna zal ik u vandaar vreedzaam wegvoeren.
4 Nu zult gij in Babylon goden van zilver, goud en hout zien, op schouders gedragen, die de volken doen vrezen.
5 Wees daarom op uw hoede dat u in geen geval als vreemdelingen zult zijn, noch uzelf en één van hen zult zijn, wanneer u de menigte vóór en achter hen ziet, die hen aanbidt.
6 Maar zeg in uw hart: O Heer, wij moeten U aanbidden.
7 Want mijn engel is bij jullie, en ik zorg zelf voor jullie zielen.
8 Hun tong wordt door de werkman gepolijst, en zijzelf worden verguld en met zilver overtrokken; toch zijn ze slechts vals en kunnen ze niet spreken.
9 En door goud te nemen, als voor een maagd die graag homoseksueel is, maken ze kronen voor de hoofden van hun goden.
10 Soms brengen de priesters ook goud en zilver van hun goden over en schenken het aan zichzelf.
11 Ja, zij zullen het aan de gewone hoeren geven, en hen als mannen met klederen uitkleden, zijnde goden van zilver, en goden van goud en hout.
12 Toch kunnen deze goden zichzelf niet redden van roest en mot, ook al zijn ze bedekt met paarse kleding.
13 Ze vegen hun gezicht af vanwege het stof van de tempel, terwijl er veel op hen ligt.
14 En hij die iemand die hem beledigt niet ter dood kan brengen, houdt een scepter vast, alsof hij een rechter van het land is.
15 Hij heeft ook een dolk en een bijl in zijn rechterhand, maar hij kan zichzelf niet redden van oorlog en dieven.
16 Waardoor bekend is dat ze geen goden zijn: vrees ze daarom niet.
17 Want zoals een vat dat een mens gebruikt, is het niets waard als het kapot is; zo is het ook met hun goden: als ze in de tempel worden opgesteld, zijn hun ogen vol stof door de voeten van degenen die binnenkomen.
18 En zoals de deuren aan alle kanten zijn beveiligd tegen hem die de koning beledigt, alsof hij de dood zal ondergaan, zo sluiten ook de priesters hun tempels vast met deuren, met sloten en grendels, opdat hun goden niet door rovers worden geroofd.
19 Ze steken die kaarsen aan, ja, meer dan voor zichzelf, waarvan ze er geen kunnen zien.
20 Ze zijn als een van de balken van de tempel, maar toch zeggen ze dat aan hun hart wordt geknaagd door dingen die uit de aarde kruipen; en als ze ze en hun kleren eten, voelen ze het niet.
21 Hun gezichten zijn zwart van de rook die uit de tempel komt.
22 Op hun lichamen en hoofden zitten vleermuizen, zwaluwen en vogels, en ook de katten.
23 Hierdoor kunt u weten dat zij geen goden zijn: vrees daarom niet voor hen.
24 Ondanks het goud dat om hen heen is om ze mooi te maken, zullen ze niet glanzen als ze de roest niet afvegen, want toen ze gesmolten waren, voelden ze het ook niet.
25 De dingen waarin geen adem is, worden voor een zeer hoge prijs gekocht.
26 Ze worden op schouders gedragen en hebben geen voeten waarmee ze aan de mensen verklaren dat ze niets waard zijn.
27 Ook degenen die hen dienen, schamen zich. Want als ze op enig moment op de grond vallen, kunnen ze niet meer uit zichzelf opstaan. Als iemand ze rechtop zet, kunnen ze ook niet uit zichzelf bewegen. En ook niet als ze voorovergebogen zijn. kunnen zij zichzelf rechtzetten; maar zij houden hen geschenken voor als dode mensen.
28 Wat de dingen betreft die hun worden geofferd, verkopen en misbruiken hun priesters; op dezelfde manier leggen hun vrouwen een deel ervan in zout; maar aan de armen en machtelozen geven zij er niets van.
29 Menstruerende vrouwen en vrouwen in het kraambed eten hun offers. Door deze dingen kun je weten dat ze geen goden zijn: vrees ze niet.
30 Want hoe kunnen ze goden worden genoemd? omdat vrouwen vlees voor de goden van zilver, goud en hout zetten.
31 En de priesters zitten in hun tempels, hun kleren zijn gescheurd en hun hoofd en baard zijn geschoren, en er is niets op hun hoofd.
32 Ze brullen en huilen voor hun goden, zoals mensen doen op het feest als iemand dood is.
33 Ook de priesters trekken hun klederen uit en kleden hun vrouwen en kinderen.
34 Of het nu kwaad is dat iemand hen aandoet, of goed, zij kunnen het niet vergelden: zij kunnen geen koning aanstellen, noch hem afzetten.
35 Op dezelfde manier kunnen zij noch rijkdom noch geld geven: ook al doet iemand hun een belofte en houdt zich die niet, zij zullen er niet om vragen.
36 Ze kunnen niemand van de dood redden, noch de zwakken van de machtigen verlossen.
37 Ze kunnen een blinde niet weer zien, noch iemand helpen in zijn nood.
38 Ze kunnen geen barmhartigheid tonen aan de weduwe, noch goed doen aan de wees.

39 Hun houten goden, die met goud en zilver zijn overtrokken, zijn als de stenen die uit de berg zijn gehouwen: zij die ze aanbidden, zullen beschaamd staan.
40 Hoe zou een mens dan kunnen denken en zeggen dat zij goden zijn, terwijl zelfs de Chaldeeën hen zelf onteren?
41 Als ze een stomme zien die niet kan praten, brengen ze hem en smeken Bel dat hij mag spreken alsof hij het kan begrijpen.
42 Toch kunnen ze dit zelf niet begrijpen en laten ze het achterwege: want ze hebben geen kennis.
43 Ook de vrouwen met koorden om zich heen, die op de wegen zitten, verbranden zemelen voor parfum; maar als een van hen, aangetrokken door iemand die voorbijgaat, bij hem ligt, verwijt zij haar collega dat zij niet zo waardig werd geacht als zijzelf. , noch haar koord gebroken.
44 Alles wat onder hen wordt gedaan, is vals: hoe kan men dan denken of zeggen dat zij goden zijn?
45 Ze zijn gemaakt van timmerlieden en goudsmeden: ze kunnen niets anders zijn dan de werklieden willen dat ze zijn.
46 En zijzelf die ze gemaakt hebben, kunnen nooit lang doorgaan; Hoe zouden de dingen die ervan gemaakt zijn dan goden moeten zijn?
47 Want zij hebben leugens en smaad nagelaten aan degenen die daarna kwamen.
48 Want wanneer er een oorlog of een plaag over hen komt, overleggen de priesters met zichzelf, waar zij bij hen verborgen kunnen worden.
49 Hoe kunnen de mensen dan niet inzien dat zij geen goden zijn, die zichzelf noch van oorlog, noch van de pest kunnen redden?
50 Want aangezien ze slechts van hout zijn en bedekt met zilver en goud, zal het hierna bekend worden dat ze vals zijn:
51 En het zal voor alle naties en koningen duidelijk blijken dat zij geen goden zijn, maar de werken van mensenhanden, en dat er geen werk van God in hen is.
52 Wie weet dan misschien niet dat zij geen goden zijn?
53 Want zij kunnen ook geen koning in het land aanstellen, noch de mensen regen geven.
54 Ook kunnen zij niet over hun eigen zaak oordelen, noch een onrecht herstellen, omdat zij daartoe niet in staat zijn: want zij zijn als kraaien tussen hemel en aarde.
55 Wanneer er vervolgens vuur valt op het huis van de goden van hout of bedekt met goud of zilver, zullen hun priesters vluchten en ontkomen; maar zijzelf zullen als balken in stukken worden verbrand.
56 Bovendien kunnen ze geen enkele koning of vijand weerstaan: hoe kan men dan denken of zeggen dat zij goden zijn?
57 Ook zijn die goden van hout en bedekt met zilver of goud niet in staat te ontsnappen aan dieven of rovers.
58 Wiens goud, en zilver, en klederen waarmee zij gekleed zijn, nemen zij die sterk zijn, en gaan ermee weg; noch kunnen zij zichzelf helpen.
59 Daarom is het beter een koning te zijn die zijn macht laat zien, of anders een winstgevend vat in een huis, waar de eigenaar gebruik van kan maken, dan zulke valse goden; of om een deur in een huis te zijn, om zulke dingen daarin te bewaren, dan zulke valse goden. of een houten pilaar in een paleis, dan zulke valse goden.
60 Want de zon, de maan en de sterren zijn gehoorzaam, omdat ze helder zijn en gestuurd om hun taken te vervullen.
61 Op dezelfde manier is de bliksem, wanneer hij uitbreekt, gemakkelijk te zien; en op dezelfde manier waait de wind in elk land.
62 En wanneer God de wolken gebiedt over de hele wereld te gaan, doen ze wat hun wordt opgedragen.
63 En het vuur dat van boven wordt gezonden om heuvels en bossen te verteren, doet wat geboden is: maar deze zijn noch qua uiterlijk, noch qua kracht aan hen gelijk.
64 Daarom mag niet worden verondersteld of gezegd dat zij goden zijn, aangezien zij noch in staat zijn oorzaken te beoordelen, noch goed te doen aan mensen.
65 Omdat u dus weet dat zij geen goden zijn, hoeft u niet bang voor hen te zijn,
66 Want zij kunnen koningen niet vervloeken of zegenen:
67 Ook kunnen zij onder de heidenen geen tekenen aan de hemel tonen, noch schijnen als de zon, noch licht geven als de maan.
68 De dieren zijn beter dan zij: want ze kunnen onder dekking kruipen en zichzelf helpen.
69 Het is ons dan geenszins duidelijk dat zij goden zijn: vrees daarom niet voor hen.
70 Want zoals een vogelverschrikker in een tuin vol komkommers niets bewaart: zo zijn hun goden van hout, overladen met zilver en goud.
71 En evenzo zijn hun goden van hout en overtrokken met zilver en goud als een witte doorn in een boomgaard, waarop elke vogel zit; en ook voor een lijk, dat wil zeggen oostwaarts in het donker.
72 En u zult weten dat ze geen goden zijn, aan het heldere purper dat op hen rot; en zijzelf zullen daarna worden opgegeten, en zullen een smaad zijn in het land.
73 Daarom is de rechtvaardige man die geen afgoden heeft beter, want hij zal verre van smaad zijn.

Gebed van Azarja

HOOFDSTUK 1

1 En zij liepen midden in het vuur, terwijl zij God prezen en de Heer zegenden.
2 Toen stond Azarias op en bad op deze manier; en opende zijn mond midden in het vuur en zei:
3 Gezegend bent u, o Heer God van onze vaderen: uw naam is het waard om voor altijd geprezen en verheerlijkt te worden:
4 Want u bent rechtvaardig in alles wat u ons hebt aangedaan: ja, al uw werken zijn waar, uw wegen zijn goed en al uw oordelen zijn waar.
5 In al de dingen die u over ons hebt gebracht, en over de heilige stad van onze vaderen, namelijk Jeruzalem, hebt u het ware oordeel voltrokken: want volgens waarheid en oordeel hebt u al deze dingen over ons gebracht vanwege onze zonden.
6 Want wij hebben gezondigd en ongerechtigheid bedreven, terwijl wij van u zijn afgeweken.
7 Wij hebben in alles overtreden en uw geboden niet gehoorzaamd, noch onderhouden, en niet gedaan zoals u ons hebt opgedragen, zodat het goed met ons zou gaan.
8 Daarom hebt u alles wat u ons hebt aangedaan en alles wat u ons hebt aangedaan, naar waarachtig oordeel gedaan.
9 En Gij hebt ons overgeleverd in de handen van wetteloze vijanden, de meest gehate verzakers van God, en aan een onrechtvaardige koning, en de meest goddeloze ter wereld.
10 En nu kunnen wij onze mond niet meer opendoen; wij zijn een schande en een smaad geworden voor uw dienaren; en voor hen die u aanbidden.
11 Geef ons echter niet geheel over ter wille van uw naam, noch ontbind u uw verbond:
12 En laat uw barmhartigheid niet van ons wijken, ter wille van uw geliefde Abraham, ter wille van uw dienaar Isaac, en ter wille van uw heilige Israël;
13 Tot wie u hebt gesproken en beloofd dat u hun zaad zou vermenigvuldigen als de sterren aan de hemel en als het zand dat aan de kust ligt.
14 Want wij, o Heer, zijn minder geworden dan welk volk dan ook, en worden vanwege onze zonden in de hele wereld onder deze tijd gehouden.
15 Ook is er op dit moment geen prins, of profeet, of leider, of brandoffer, of offer, of offergave, of wierook, of plaats om voor uw ogen te offeren en barmhartigheid te vinden.
16 Niettemin laten wij ons met een berouwvol hart en een nederige geest aanvaarden.
17 Zoals bij de brandoffers van rammen en ossen, en zoals bij tienduizenden vette lammeren: laat ons offer daarom vandaag in uw ogen zijn, en geef dat wij volledig achter u aan mogen gaan: want zij zullen niet in verwarring worden gebracht stellen hun vertrouwen in u.
18 En nu volgen wij u met heel ons hart, wij vrezen u en zoeken uw aangezicht.
19 Zet ons niet te schande, maar handel met ons naar uw goedertierenheid en volgens de veelheid van uw barmhartigheden.
20 Verlos ons ook volgens uw wonderbare werken, en geef eer aan uw naam, o Heer; en laat allen die uw dienaren kwaad doen, beschaamd worden;
21 En laat hen in al hun macht en macht worden beschaamd, en laat hun kracht worden gebroken;
22 En laat hen weten dat U God bent, de enige God, en glorieus over de hele wereld.
23 En de dienaren van de koning, die ze erin stopten, hielden niet op de oven heet te maken met hars, pek, touw en klein hout;
24Zodat de vlam negenenveertig el boven de oven uitstroomde.
25 En het trok er doorheen en verbrandde de Chaldeeën die het in de oven vond.
26 Maar de engel van de Heer daalde samen met Azarias en zijn metgezellen de oven in en sloeg de vlam van het vuur uit de oven;
27 En hij maakte het midden van de oven alsof het een vochtige fluitende wind was geweest, zodat het vuur hen in het geheel niet raakte, geen pijn deed of hen verontrustte.
28 Toen prezen, verheerlijkten en zegenden de drie, als uit één mond, God in de oven, zeggende:
29 Gezegend bent u, Heer God van onze vaderen, en om voor altijd boven alles geprezen en verheven te worden.

30 En gezegend is uw glorieuze en heilige naam: en om voor altijd boven alles geprezen en verheven te worden.
31 Gezegend bent u in de tempel van uw heilige glorie: en om bovenal voor altijd geprezen en verheerlijkt te worden.
32 Gezegend bent u die de diepten aanschouwt en op de cherubs zit, en voor altijd boven alles geprezen en verheven wordt.
33 Gezegend bent u op de glorieuze troon van uw koninkrijk: en om bovenal voor altijd geprezen en verheerlijkt te worden.
34 Gezegend bent u in het firmament van de hemel: en vooral om voor altijd geprezen en verheerlijkt te worden.
35 O al uw werken van de Heer, prijs de Heer: prijs en verhoog Hem boven alles, voor altijd,
36 O hemel, prijs de Heer: prijs en verhoog Hem boven alles voor altijd.
37 O engelen van de Heer, prijs de Heer: prijs en verhoog Hem boven alles voor altijd.
38 O alle wateren die boven de hemel zijn, loof de Heer: prijs en verheerlijk Hem boven alles voor altijd.
39 O alle machten van de Heer, prijs de Heer: prijs en verhoog Hem boven alles voor altijd.
40 O gij zon en maan, loof de Heer: prijs en verheerlijk Hem boven alles voor altijd.
41 O sterren van de hemel, prijs de Heer: prijs en verhoog Hem boven alles voor altijd.
42 O elke regenbui en dauw, loof de Heer: prijs en verheerlijk Hem boven alles voor altijd.
43 O alle winden, prijs de Heer: prijs en verhoog Hem boven alles, voor altijd,
44 O gij vuur en hitte, prijs de Heer: prijs en verhoog Hem abo alles voor altijd.
45 O gij winter en zomer, prijs de Heer: prijs en verheerlijk Hem boven alles voor altijd.
46 O gij dauw en sneeuwstormen, loof de Heer: prijs en verheerlijk Hem boven alles voor altijd.
47 O gij nachten en dagen, prijs de Heer: zegen en verhoog Hem boven alles voor altijd.
48 O gij licht en duisternis, prijs de Heer: prijs en verhoog Hem boven alles voor altijd.
49 O gij ijs en kou, prijs de Heer: prijs en verheerlijk Hem boven alles voor altijd.
50 O gij vorst en sneeuw, prijs de Heer: prijs en verheerlijk Hem boven alles voor altijd.
51 O bliksemstralen en wolken, loof de Heer: prijs en verheerlijk Hem boven alles voor altijd.
52 O, laat de aarde de Heer zegenen: prijs en verhoog hem boven alles voor altijd.
53 O bergen en kleine heuvels, prijs de Heer: prijs en verhoog Hem boven alles voor altijd.
54 O alle dingen die op aarde groeien, prijs de Heer: prijs en verhoog Hem boven alles voor altijd.
55 O bergen, prijs de Heer: prijs en verheerlijk Hem boven alles voor altijd.
56 O jullie zeeën en rivieren, prijs de Heer: prijs en verheerlijk Hem boven alles voor altijd.
57 O walvissen, en allen die zich in de wateren bewegen, prijs de Heer: prijs en verheerlijk Hem boven alles voor altijd.
58 O alle vogels van de lucht, prijs de Heer: prijs en verheerlijk Hem boven alles voor altijd.
59 O alle dieren en vee, prijs de Heer: prijs en verhoog Hem boven alles voor altijd.
60 O mensenkinderen, prijs de Heer: prijs en verheerlijk Hem boven alles voor altijd.
61 O Israël, prijs de Heer: prijs en verhoog hem boven alles voor altijd.
62 O priesters van de Heer, prijs de Heer: prijs en verhoog Hem voor altijd.
63 O dienstknechten van de Heer, prijs de Heer: prijs en verhoog Hem boven alles voor altijd.
64 O gij geesten en zielen van de rechtvaardigen, prijs de Heer: prijs en verhoog Hem boven alles voor altijd.
65 O gij heilige en nederige mensen van hart, loof de Heer: prijs en verhoog Hem boven alles voor altijd.
66 O Ananias, Azarias en Misael, loof de Heer: prijs en verheerlijk Hem boven alles voor altijd: want Hij heeft ons verlost van de hel, en ons gered van de hand van de dood, en ons uit het midden van de oven verlost en brandende vlam: zelfs uit het midden van het vuur heeft Hij ons verlost.
67 O dank de Heer, omdat Hij genadig is: want zijn barmhartigheid duurt eeuwig.
68 O allen die de Heer aanbidden, prijs de God der goden, prijs hem en dank hem: want zijn barmhartigheid duurt eeuwig.

SUSANNA

HOOFDSTUK 1

1 Er woonde een man in Babylon, genaamd Joacim:
2 En hij nam een vrouw, wier naam Susanna was, de dochter van Chelcias, een heel mooie vrouw, en iemand die de Heer vreesde.
3 Ook haar ouders waren rechtvaardig en leerden hun dochter volgens de wet van Mozes.
4 Joacim nu was een groot rijk man, en hij had een mooie tuin die bij zijn huis hoorde; en tot hem namen de Joden hun toevlucht; omdat hij eervoller was dan alle anderen.
5 In hetzelfde jaar werden twee van de Ouden van het volk aangesteld als rechters, zoals de Heer sprak, dat de goddeloosheid uit Babylon kwam van de oude rechters, die het volk leken te regeren.
6 Deze hielden veel in het huis van Joacim; en allen die een rechtszaak hadden, kwamen naar hen toe.
7 Toen de mensen om twaalf uur 's middags vertrokken, ging Susanna de tuin van haar man in om te wandelen.
8 En de twee oudsten zagen haar elke dag binnenkomen en lopen; zodat hun lust jegens haar ontvlamde.
9 En zij verdraaiden hun eigen geest en wendden hun ogen af, zodat zij niet naar de hemel zouden kijken, noch zich rechtvaardige oordelen zouden herinneren.
10 En hoewel ze allebei gewond waren door haar liefde, durfde niemand zijn verdriet aan de ander te tonen.
11 Want zij schaamden zich om hun lusten bekend te maken, dat zij met haar te maken wilden hebben.
12 Toch keken ze van dag tot dag ijverig toe om haar te zien.
13 En de een zei tegen de ander: Laten we nu naar huis gaan, want het is etenstijd.
14 Toen ze dus naar buiten waren gegaan, scheidden ze de een van de ander, en toen ze weer terugkeerden, kwamen ze op dezelfde plaats terecht; en nadat ze elkaar de oorzaak hadden gevraagd, erkenden ze hun lust en spraken ze toen samen een tijd af waarop ze haar alleen zouden kunnen vinden.
15 En toen het uitviel, ging ze, net als voorheen, met slechts twee dienstmeisjes naar binnen, en ze wilde zich graag in de tuin wassen, want het was heet.
16 En er was daar geen lichaam behalve de twee oudsten, die zich hadden verborgen en naar haar hadden gekeken.
17 Toen zei ze tegen haar dienstmeisjes: Breng mij olie en wasballen, en sluit de tuindeuren, zodat ik mij kan wassen.
18 En zij deden wat zij hun had opgedragen, sloten de tuindeuren en gingen zelf via de geheime deuren naar buiten om de spullen te halen die zij hun had opgedragen; maar zij zagen de oudsten niet, omdat zij verborgen waren.
19 Toen de dienstmeisjes waren vertrokken, stonden de twee oudsten op en renden naar haar toe en zeiden:
20 Zie, de tuindeuren zijn gesloten, zodat niemand ons kan zien, en wij zijn verliefd op u; stem daarom met ons in en lieg met ons.
21 Als u niet wilt, zullen wij tegen u getuigen dat er een jonge man bij u was, en daarom hebt u uw dienstmeisjes bij u weggestuurd.
22 Toen zuchtte Susanna en zei: Ik ben aan alle kanten benauwd; want als ik dit doe, is het de dood voor mij; en als ik het niet doe, kan ik niet aan je handen ontsnappen.
23 Het is beter voor mij om in uw handen te vallen en het niet te doen, dan te zondigen in de ogen van de Heer.
24 Toen riep Susanna met luide stem, en de twee oudsten schreeuwden tegen haar.
25 Toen rende de ene weg en opende de tuindeur.
26 Toen de bedienden van het huis de roep in de tuin hoorden, stormden ze naar binnen via de geheime deur om te zien wat er met haar werd gedaan.
27 Maar toen de oudsten hun zaak bekend hadden gemaakt, schaamden de bedienden zich diep, want er was nooit zo'n rapport over Susanna gemaakt.
28 En het gebeurde de volgende dag, toen het volk zich bij haar man Joacim verzamelde, dat de twee oudsten ook vol ondeugende fantasieën tegen Susanna kwamen om haar ter dood te brengen;
29 En hij zei tegen het volk: Laat Susanna komen, de dochter van Chelcias, de vrouw van Joacim. En dus stuurden ze.
30 Ze kwam dus met haar vader en moeder, haar kinderen en al haar familieleden.
31 Nu was Susanna een zeer delicate vrouw, en mooi om te zien.
32 En deze slechte mannen gaven opdracht haar gezicht te ontbloten, (want zij was bedekt) zodat zij vervuld konden worden met haar schoonheid.

33 Daarom huilden haar vrienden en iedereen die haar zag.
34 Toen stonden de twee oudsten midden tussen het volk op en legden hun handen op haar hoofd.
35 En huilend keek ze omhoog naar de hemel, want haar hart vertrouwde op de Heer.
36 En de oudsten zeiden: Terwijl we alleen door de tuin liepen, kwam deze vrouw binnen met twee dienstmeisjes, sloot de tuindeuren en stuurde de dienstmeisjes weg.
37 Toen kwam een jongeman, die verborgen was, naar haar toe en ging bij haar liggen.
38 Toen wij, die in een hoek van de tuin stonden, deze goddeloosheid zagen, renden we naar hen toe.
39 En toen we ze samen zagen, konden we de man niet vasthouden: want hij was sterker dan wij, opende de deur en sprong naar buiten.
40 Maar nadat we deze vrouw hadden meegenomen, vroegen we wie de jongeman was, maar ze wilde het ons niet vertellen: van deze dingen getuigen we.
41 Toen geloofde de vergadering dat ze de oudsten en rechters van het volk waren; daarom veroordeelden ze haar ter dood.
42 Toen riep Susanna met luide stem en zei: O eeuwige God, die de geheimen kent en alle dingen weet voordat ze plaatsvinden:
43 U weet dat zij een vals getuigenis tegen mij hebben afgelegd, en zie, ik moet sterven; terwijl ik nooit zulke dingen heb gedaan als deze mannen kwaadwillig tegen mij hebben bedacht.
44 En de Heer hoorde haar stem.
45 Toen zij daarom ter dood werd gebracht, wekte de Heer de heilige geest op van een jonge jongen, wiens naam Daniël was:
46 Die met luide stem riep: ik ben vrij van het bloed van deze vrouw.
47 Toen draaide het hele volk zich naar hem toe en zei: Wat betekenen deze woorden die u hebt gesproken?
48 Hij stond in hun midden en zei: Bent u zulke dwazen, zonen van Israël, dat u zonder onderzoek of kennis van de waarheid een dochter van Israël hebt veroordeeld?
49 Keer terug naar de plaats van het oordeel, want zij hebben valse getuigenissen tegen haar afgelegd.
50 Daarom keerde het hele volk zich opnieuw haastig om, en de oudsten zeiden tegen hem: Kom, ga bij ons zitten en laat het ons zien, aangezien God u de eer van een ouderling heeft gegeven.
51 Toen zei Daniël tegen hen: Zet deze twee ver van elkaar opzij, dan zal ik ze onderzoeken.
52 Toen ze dus van elkaar werden gescheiden, riep hij een van hen en zei tegen hem: O jij die oud bent geworden in goddeloosheid, nu zijn je zonden die je eerder hebt begaan aan het licht gekomen.
53 Want u hebt een vals oordeel uitgesproken en de onschuldigen veroordeeld en de schuldigen vrij gelaten; alhoewel de Heer zegt: De onschuldigen en rechtvaardigen zult gij niet doden.
54 Welnu, als u haar hebt gezien, zeg mij dan: Onder welke boom zag u hen samenkomen? Die antwoordde: Onder een mastiekboom.
55 En Daniël zei: Heel goed; je hebt tegen je eigen hoofd gelogen; want zelfs nu heeft de engel van God het vonnis van God ontvangen om u in tweeën te snijden.
56 Hij zette hem daarom terzijde en beval de ander te brengen, en zei tegen hem: O gij zaad van Chanaän, en niet van Juda, schoonheid heeft u bedrogen en lust heeft uw hart verdorven.
57 Zo hebt u met de dochters van Israël gehandeld, en zij zijn uit angst met u meegegaan, maar de dochter van Juda wilde uw goddeloosheid niet tolereren.
58 Vertel mij nu: Onder welke boom hebt u hen samengebracht? Die antwoordde: Onder een steenboom.
59 Toen zei Daniël tegen hem: Welnu; U hebt ook tegen uw eigen hoofd gelogen: want de engel van God wacht met het zwaard om u in tweeën te snijden, zodat hij u kan vernietigen.
60 Daarop riep de hele vergadering met luide stem en prees God, die hen redt die op Hem vertrouwen.
61 En zij kwamen in opstand tegen de twee oudsten, omdat Daniël hen uit eigen mond had veroordeeld wegens valse getuigenissen:
62 En volgens de wet van Mozes deden zij met hen wat zij kwaadwillig van plan waren hun naaste aan te doen: en zij brachten hen ter dood. Zo werd het onschuldige bloed dezelfde dag nog gered.
63 Daarom prezen Chelcias en zijn vrouw God voor hun dochter Susanna, haar man Joacim en al haar familieleden, omdat er geen oneerlijkheid in haar werd aangetroffen.
64 Vanaf die dag had Daniël een grote reputatie bij het volk.

Bel and the Dragon

Bel en de Draak

HOOFDSTUK 1

1 En koning Astyages werd tot zijn vaderen vergaderd, en Cyrus van Perzië ontving zijn koninkrijk.
2 Daniël sprak met de koning en werd boven al zijn vrienden geëerd.
3 Nu hadden de Babyloniërs een afgod, genaamd Bel, en er werden elke dag twaalf grote maten meelmeel, veertig schapen en zes vaten wijn aan hem besteed.
4 En de koning aanbad het en ging er dagelijks heen om het te aanbidden; maar Daniël aanbad zijn eigen God. En de koning zei tegen hem: Waarom aanbidt u Bel niet?
5 Die antwoordde en zei: Omdat ik geen met handen gemaakte afgoden mag aanbidden, maar de levende God, die de hemel en de aarde heeft geschapen en soevereiniteit heeft over alle vlees.
6 Toen zei de koning tot hem: Denkt u niet dat Bel een levende God is? Ziet u niet hoeveel hij elke dag eet en drinkt?
7 Toen glimlachte Daniël en zei: O koning, laat u niet misleiden; want dit is slechts klei van binnen en koper van buiten, en ik heb nooit iets gegeten of gedronken.
8 De koning werd dus woedend, riep zijn priesters bij zich en zei tegen hen: Als u mij niet vertelt wie deze kosten verslindt, zult u sterven.
9 Maar als u mij kunt garanderen dat Bel hen verslindt, dan zal Daniël sterven; want hij heeft godslastering tegen Bel gesproken. En Daniël zei tegen de koning: Laat het overeenkomstig uw woord zijn.
10 De priesters van Bel nu waren zestig en tien, hun vrouwen en kinderen niet meegerekend. En de koning ging met Daniël naar de tempel van Bel.
11 De priesters van Bel zeiden: Zie, wij gaan naar buiten. Maar u, o koning, gaat aan het vlees zitten, maakt de wijn klaar, sluit de deur snel en verzegelt hem met uw eigen zegel;
12 En als u morgen binnenkomt, zullen wij de dood ondergaan als u merkt dat Bel niet alles heeft opgegeten; of anders Daniël, die vals tegen ons spreekt.
13 En zij hielden er weinig rekening mee: want onder de tafel hadden zij een geheime ingang gemaakt, waardoor zij voortdurend binnenkwamen en die dingen consumeerden.
14 Toen zij dus vertrokken, zette de koning Bel een maaltijd voor. Nu had Daniël zijn dienaren opgedragen as mee te brengen, en de as die zij door de hele tempel strooiden, in aanwezigheid van de koning alleen, gingen toen naar buiten, sloten de deur en verzegelden die met de zegel van de koning, en vertrokken zo.
15 Nu kwamen de priesters 's nachts met hun vrouwen en kinderen, zoals zij gewoonlijk deden, en aten en dronken alles op.
16 De volgende ochtend stond de koning op, en Daniël met hem.
17 En de koning zei: Daniël, zijn de zegels heel? En hij zei: Ja, o koning, ze zijn heel.
18 En zodra hij de deur open had gedaan, keek de koning naar de tafel en riep met luide stem: Groot bent u, o Bel, en bij u bestaat helemaal geen bedrog.
19 Toen lachte Daniël en hield de koning op het hart dat hij niet naar binnen moest gaan, en zei: Zie nu het trottoir en let goed op wiens voetstappen deze zijn.
20 En de koning zei: Ik zie de voetstappen van mannen, vrouwen en kinderen. En toen werd de koning boos,
21 En ze namen de priesters mee met hun vrouwen en kinderen, die hem de geheime deuren lieten zien, waar ze binnenkwamen, en aten wat er op tafel lag.
22 Daarom doodde de koning hen en leverde Bel in de macht van Daniël, die hem en zijn tempel vernietigde.
23 En op diezelfde plaats was een grote draak, die zij van Babylon aanbaden.
24 En de koning zei tegen Daniël: Wilt u ook zeggen dat dit van koper is? zie, hij leeft, hij eet en drinkt; U kunt niet zeggen dat hij geen levende god is: aanbid hem daarom.
25 Toen zei Daniël tegen de koning: Ik zal de Heer, mijn God, aanbidden, want Hij is de levende God.
26 Maar geef mij toestemming, o koning, en ik zal deze draak zonder zwaard of staf doden. De koning zei: Ik geef je toestemming.
27 Toen nam Daniël pek, vet en haar, kookte ze samen en maakte er klontjes van. Dit stopte hij in de bek van de draak, en de draak barstte uiteen. En Daniël zei: Kijk, dit zijn de goden, jullie zijn de goden. aanbidden.
28 Toen de Babyloniërs dat hoorden, waren zij zeer verontwaardigd en smeedden een samenzwering tegen de koning, zeggende: De koning is een Jood geworden en hij heeft Bel vernietigd, hij heeft de draak gedood en de priesters ter dood gebracht.
29 Zij kwamen dus bij de koning en zeiden: Geef ons Daniël, anders zullen wij u en uw huis vernietigen.
30 Toen de koning zag dat zij hem zwaar onder druk zetten, gaf hij Daniël aan hen over.
31 Die hem in de leeuwenkuil wierp: waar hij zes dagen bleef.
32 En in de kuil waren zeven leeuwen, en zij hadden hun elke dag twee karkassen en twee schapen gegeven; die werden hun toen niet gegeven, met de bedoeling Daniël te verslinden.
33 Nu was er in de Joden een profeet, genaamd Habbacuc, die soep had gekookt en brood in een kom had gebroken, en het veld in ging om het naar de maaiers te brengen.
34 Maar de engel van de Heer zei tegen Habbacuc: Ga, breng het diner dat je hebt naar Babylon, naar Daniël, die in de leeuwenkuil is.
35 En Habbacuc zei: Heer, ik heb Babylon nooit gezien; Ik weet ook niet waar het hol is.
36 Toen pakte de engel van de Heer hem bij de kroon, ontbloot hem bij zijn hoofdhaar, en door de heftigheid van zijn geest plaatste hij hem in Babylon boven de kuil.
37 En Habbacuc riep en zei: O Daniël, Daniël, neem het diner dat God u heeft gezonden.
38 En Daniël zei: U hebt aan mij gedacht, o God, en u hebt hen die u zoeken en liefhebben niet in de steek gelaten.
39 Toen stond Daniël op en at. De engel van de Heer zette Habbacuc onmiddellijk weer op zijn eigen plaats.
40 Op de zevende dag ging de koning Daniël bewenen. Toen hij bij de kuil kwam, keek hij naar binnen en zie, Daniël zat.
41 Toen riep de koning met luide stem en zei: Grote kunst, Heer, de God van Daniël, en er is niemand anders naast u.
42 En hij trok hem eruit en wierp degenen die de oorzaak waren van zijn vernietiging in de kuil, en ze werden in een ogenblik voor zijn aangezicht verslonden.

Prayer of Manasseh

Gebed van Manasse

O Heer, Almachtige God van onze vaderen, Abraham, Isaak en Jakob, en van hun rechtvaardige zaad; die de hemel en de aarde heeft gemaakt, met al zijn versieringen; die de zee heeft gebonden door het woord van uw gebod; die de diepte heeft afgesloten en verzegeld met uw verschrikkelijke en glorieuze naam; die alle mensen vrezen en beven voor uw macht; want de majesteit van uw heerlijkheid kan niet worden gedragen, en uw boze dreigementen jegens zondaars zijn importeerbaar: maar uw barmhartige belofte is onmeetbaar en ondoorgrondelijk; want Gij zijt de allerhoogste Heer, met groot mededogen, lankmoedigheid, zeer barmhartig en berouwvol over het kwaad van de mens. Gij, o Heer, hebt overeenkomstig uw grote goedheid berouw en vergeving beloofd aan hen die tegen U gezondigd hebben; en uit uw oneindige barmhartigheden heeft u berouw aan zondaars opgedragen, zodat zij gered mogen worden. Gij daarom, o Heer, die de God van de rechtvaardigen zijt, hebt de rechtvaardigen geen bekering opgedragen, zoals Abraham, Isaak en Jakob, die niet tegen U gezondigd hebben; maar Gij hebt mij, die een zondaar ben, bekering opgedragen; want ik heb gezondigd boven het getal van het zand der zee. Mijn overtredingen, o Heer, zijn vermenigvuldigd: mijn overtredingen zijn vermenigvuldigd, en ik ben het niet waard om de hoogte van de hemel te aanschouwen en te zien vanwege de veelheid van mijn ongerechtigheden. Ik ben gebogen met vele ijzeren banden, zodat ik mijn hoofd niet kan optillen, noch enige verlossing kan krijgen: want ik heb uw toorn uitgelokt en kwaad voor u gedaan: ik heb uw wil niet gedaan, noch heb ik uw geboden onderhouden: ik heb hebben gruwelen verzonnen, en hebben de overtredingen vermenigvuldigd. Nu buig ik daarom de knie van mijn hart en smeek u om genade. Ik heb gezondigd, o Heer, ik heb gezondigd en ik erken mijn ongerechtigheden. Daarom smeek ik U nederig: vergeef mij, o Heer, vergeef mij, en vernietig mij niet met mijn ongerechtigheden. Wees niet voor altijd boos op mij, door het kwaad voor mij te reserveren; veroordeel mij ook niet tot de lagere delen van de aarde. Want Gij zijt de God, ja, de God van hen die zich bekeren; en in mij zult u al uw goedheid tonen: want u zult mij redden, die onwaardig ben, volgens uw grote barmhartigheid. Daarom zal ik u voor altijd prijzen, alle dagen van mijn leven: want alle machten van de hemel prijzen u, en aan u is de glorie voor altijd en eeuwig. Amen.

Eerste Makkabeeën

HOOFDSTUK 1

1 En het gebeurde nadat Alexander, de zoon van Filippus, de Macedoniër, die uit het land Chettiim kwam, Darius, de koning van de Perzen en Meden, had verslagen, dat hij in zijn plaats regeerde, de eerste over Griekenland,
2 En voerde vele oorlogen, en veroverde vele sterke posities, en doodde de koningen van de aarde,
3 En hij trok door tot aan de uiteinden van de aarde en buitte vele natiën buit, zodat de aarde stil voor hem werd; waarop hij werd verheven en zijn hart werd verheven.
4 En hij verzamelde een machtig, sterk leger en heerste over landen, naties en koningen, die schatplichtigen van hem werden.
5 En na deze dingen werd hij ziek en besefte dat hij zou sterven.
6 Daarom riep hij zijn dienaren, die eerbaar waren en vanaf zijn jeugd bij hem waren grootgebracht, en verdeelde zijn koninkrijk onder hen, terwijl hij nog leefde.
7 Alexander regeerde twaalf jaar en stierf toen.
8 En zijn dienaren regeerden ieder op zijn plaats.
9 En na zijn dood zetten ze zichzelf allemaal een kronen op; dat deden hun zonen na hen vele jaren ook; en het kwaad vermenigvuldigde zich op de aarde.
10 En er kwam uit hen een slechte wortel Antiochus voort, bijgenaamd Epiphanes, zoon van Antiochus de koning, die gijzelaar was geweest in Rome, en hij regeerde in het honderdzevenendertigste jaar van het koninkrijk van de Grieken.
11 In die dagen gingen er uit Israël slechte mannen weg, die velen overtuigden met de woorden: Laten wij gaan en een verbond sluiten met de heidenen die ons omringen; want sinds wij van hen zijn vertrokken, hebben wij veel verdriet gehad.
12 Dit apparaat beviel hen dus goed.
13 Toen waren sommigen van het volk hierin zo vooruitstrevend, dat zij naar de koning gingen, die hun toestemming gaf om te doen volgens de verordeningen van de heidenen:
14Daarop bouwden zij in Jeruzalem een oefenplaats, volgens de gebruiken van de heidenen:
15 En zij maakten zich onbesneden, en verlieten het heilig verbond, en sloten zich aan bij de heidenen, en werden verkocht om onheil te bedrijven.
16 Toen het koninkrijk vóór Antiochus werd gevestigd, dacht hij over Egypte te regeren, zodat hij de heerschappij over twee rijken zou kunnen hebben.
17 Daarom trok hij Egypte binnen met een grote menigte, met wagens, en olifanten, en ruiters, en een grote vloot,
18 En voerde oorlog tegen Ptolemaeus, de koning van Egypte, maar Ptolemaeus werd bang voor hem en vluchtte; en velen raakten doodgewond.
19 Zo kregen zij de sterke steden in het land Egypte, en hij nam de buit ervan.
20 Nadat Antiochus Egypte had verslagen, keerde hij in het honderddrieënveertigste jaar opnieuw terug en trok met een grote menigte op tegen Israël en Jeruzalem.
21 En hij ging trots het heiligdom binnen en nam het gouden altaar en de lichtkandelaar en al zijn voorwerpen weg,
22 En de tafel met de toonbroden, en de gietvaten, en de flesjes. en de gouden wierookvaten, en het voorhangsel, en de kroon, en de gouden sieraden die voor de tempel stonden, die hij allemaal aftrok.
23 Hij nam ook het zilver en het goud en de kostbare voorwerpen mee; ook nam hij de verborgen schatten mee die hij vond.
24 En toen hij alles had weggenomen, ging hij naar zijn eigen land, nadat hij een groot bloedbad had aangericht, en sprak zeer trots.
25 Daarom ontstond er grote rouw in Israël, overal waar zij zich bevonden;
26 Zodat de prinsen en oudsten rouwden, de maagden en jonge mannen zwak werden en de schoonheid van vrouwen veranderde.
27 Iedere bruidegom klaagde, en zij die in de trouwzaal zat, voelde zich bedroefd,
28 Ook het land werd in rep en roer gebracht voor de inwoners ervan, en het hele huis van Jakob raakte in verwarring.
29 En nadat twee jaar volledig waren verstreken, stuurde de koning zijn hoofdontvanger van schatting naar de steden van Juda, die met een grote menigte naar Jeruzalem kwamen.
30 En hij sprak vreedzame woorden tot hen, maar het was allemaal bedrog: want toen zij hem geloofwaardigheid hadden gegeven, viel hij plotseling de stad aan en sloeg haar met grote kracht, en vernietigde veel mensen van Israël.
31 En toen hij de buit van de stad had buitgemaakt, stak hij haar in brand en sloopte de huizen en de muren ervan aan alle kanten.
32 Maar de vrouwen en kinderen namen ze gevangen en namen het vee in bezit.
33 Toen bouwden zij de stad van David met een grote en sterke muur en met machtige torens, en maakten er een sterke vesting voor hen van.
34 En zij plaatsten daarin een zondig volk, slechte mensen, en versterkten zich daarin.
35 Ze sloegen het ook op met wapenrusting en voedsel, en toen ze de buit van Jeruzalem hadden verzameld, legden ze die daar neer, en zo werden ze een zware strik.
36Want het was een plaats waar men op de loer lag tegen het heiligdom, en een kwade tegenstander voor Israël.
37 Zo vergoten zij aan alle kanten van het heiligdom onschuldig bloed en verontreinigden het.
38 Zozeer dat de inwoners van Jeruzalem vanwege hen vluchtten: waarop de stad tot een woonplaats van vreemdelingen werd gemaakt, en vreemd werd voor degenen die in haar geboren waren; en haar eigen kinderen verlieten haar.
39 Haar heiligdom werd verwoest als een wildernis, haar feesten werden in rouw veranderd, haar sabbatten in smaad en haar eer in minachting.
40 Zoals haar glorie was geweest, zo werd haar oneer groter, en haar voortreffelijkheid werd in rouw veranderd.
41 Bovendien schreef koning Antiochus aan zijn hele koninkrijk dat iedereen één volk moest zijn,
42 En iedereen moest zijn wetten nalaten; dus kwamen alle heidenen overeen volgens het gebod van de koning.
43 Ja, ook velen van de Israëlieten stemden in met zijn religie, brachten offers aan afgoden en ontheiligden de sabbat.
44 Want de koning had via boodschappers brieven naar Jeruzalem en de steden van Juda gestuurd met de opdracht de vreemde wetten van het land te volgen.
45 En verbied brandoffers, slachtoffers en drankoffers in de tempel; en dat zij de sabbatten en feestdagen moeten ontheiligen:
46 En vervuil het heiligdom en het heilige volk:
47 Zet altaren op, en bosjes, en afgodskapellen, en offer varkensvlees en onreine dieren.
48 Dat zij ook hun kinderen onbesneden zouden laten, en hun ziel verfoeilijk zouden maken met allerlei onreinheid en ontheiliging:

49 Uiteindelijk zouden ze de wet kunnen vergeten en alle verordeningen kunnen veranderen.
50 En wie niet zou handelen volgens het gebod van de koning, zei hij, die moest sterven.
51 Op dezelfde manier schreef hij aan zijn hele koninkrijk en stelde opzichters aan over het hele volk, waarbij hij de steden van Juda opdracht gaf stad voor stad te offeren.
52 Toen verzamelden zich velen uit het volk, namelijk iedereen die de wet overtrad; en dus begingen zij kwaad in het land;
53 En dreef de Israëlieten naar geheime plaatsen, zelfs waar ze maar konden vluchten voor hulp.
54 Nu, op de vijftiende dag van de maand Casleu, in het honderdvijfenveertigste jaar, richtten zij de gruwel der verwoesting op het altaar, en bouwden zij afgodenaltaren in alle steden van Juda aan alle kanten;
55 En zij brandden wierook bij de deuren van hun huizen en op straat.
56 En toen zij de wetboeken die zij vonden in stukken hadden gescheurd, verbrandden zij die met vuur.
57 En iedereen die werd aangetroffen met enig boek van het testament, of iemand die zich aan de wet had gehouden, was het bevel van de koning dat zij hem ter dood moesten brengen.
58 Zo deden zij op grond van hun gezag iedere maand tegen de Israëlieten, voor zovelen als er in de steden werden aangetroffen.
59 Nu brachten zij op de vijfentwintigste dag van de maand een offer op het afgodenaltaar, dat op het altaar van God stond.
60 Op dat moment brachten ze volgens het gebod bepaalde vrouwen ter dood die de besnijdenis van hun kinderen hadden veroorzaakt.
61 En zij hingen de kinderen om hun nek, plunderden hun huizen en doodden degenen die hen besneden hadden.
62 Velen in Israël waren echter vastbesloten en bevestigd in zichzelf om niets onreins te eten.
63 Daarom wilden ze liever sterven, zodat ze niet verontreinigd zouden worden met vlees, en dat ze het heilige verbond niet zouden ontheiligen: dus stierven ze.
64 En er kwam een zeer grote toorn over Israël.

HOOFDSTUK 2

1 In die dagen verrees Mattathias, de zoon van Johannes, de zoon van Simeon, een priester uit de zonen van Joarib, uit Jeruzalem, en ging in Modin wonen.
2 En hij had vijf zonen, Joannan, genaamd Caddis:
3 Simon; genaamd Thassi:
4 Judas, die Makkabeüs werd genoemd:
5 Eleazar, bijgenaamd Avaran, en Jonathan, wiens achternaam Apphus was.
6 En toen hij de godslasteringen zag die in Juda en Jeruzalem werden gepleegd,
7 Hij zei: Wee mij! Waarom ben ik geboren om deze ellende van mijn volk en van de heilige stad te zien, en daar te wonen, toen deze in de hand van de vijand werd overgeleverd, en het heiligdom in de hand van vreemden?
8 Haar tempel is geworden als een man zonder glorie.
9 Haar glorieuze schepen worden in gevangenschap weggevoerd, haar kinderen worden op straat gedood, haar jonge mannen met het zwaard van de vijand.
10 Welk volk heeft geen deel gehad aan haar koninkrijk en heeft niet van haar buit geprofiteerd?
11 Al haar sieraden zijn weggenomen; van een vrije vrouw is zij een slaaf geworden.
12 En zie, ons heiligdom, ja, onze schoonheid en onze heerlijkheid, is verwoest, en de heidenen hebben het ontheiligd.
13 Met welk doel zullen wij dan nog langer leven?
14 Toen scheurden Mattathias en zijn zonen hun kleren, trokken een zak aan en rouwden zeer zwaar.
15 Ondertussen kwamen de officieren van de koning, die het volk tot opstand dwongen, de stad Modin binnen om hen offers te brengen.
16 En toen velen van Israël naar hen toe kwamen, kwamen ook Mattathias en zijn zonen samen.
17 Toen antwoordden de officieren van de koning en zeiden hierover tegen Mattathias: U bent een heerser en een eerzaam en groot man in deze stad, en versterkt met zonen en broeders:
18 Kom nu dan eerst en voer het gebod van de koning uit, zoals alle heidenen hebben gedaan, ja, en ook de mannen van Juda, en degenen die in Jeruzalem achterblijven: zo zullen u en uw huis in het getal van de koning zijn. vrienden, en u en uw kinderen zullen geëerd worden met zilver en goud, en vele beloningen.
19 Toen antwoordde Mattathias en sprak met luide stem: Hoewel alle volken die onder de heerschappij van de koning staan, hem gehoorzamen en iedereen afvallen van de religie van hun vaderen en instemmen met zijn geboden.
20 Toch zullen ik, mijn zonen en mijn broers wandelen in het verbond van onze vaderen.
21 God verhoede dat wij de wet en de verordeningen verzaken.
22 We zullen niet luisteren naar de woorden van de koning, om van onze religie af te wijken, noch ter rechter, noch ter linkerhand.
23 Toen hij deze woorden had uitgesproken, kwam er voor het oog van allen een van de Joden om te offeren op het altaar dat in Modin stond, volgens het bevel van de koning.
24 Toen Mattathias dat zag, werd hij ontstoken van ijver, en zijn teugels trilden, en hij kon het ook niet nalaten zijn woede te tonen volgens het oordeel; daarom rende hij weg en doodde hem op het altaar.
25 Ook de commissaris van de koning, die de mensen dwong offers te brengen, doodde hij in die tijd, en het altaar brak hij af.
26 Zo handelde hij ijverig voor de wet van God, zoals Pineës deed met Zambri, de zoon van Salom.
27 En Mattathias riep met luide stem door de hele stad en zei: Iedereen die ijverig is voor de wet en zich aan het verbond houdt, laat hij mij volgen.
28 Hij en zijn zonen vluchtten de bergen in en lieten alles wat ze ooit hadden in de stad achter.
29 Velen die gerechtigheid en oordeel zochten, gingen de woestijn in om daar te wonen.
30 Zowel zij als hun kinderen en hun vrouwen; en hun vee; omdat de verdrukkingen hen steeds heviger werden.
31 Toen nu aan de dienaren van de koning en aan het leger dat in Jeruzalem was, in de stad van David, werd verteld dat bepaalde mannen, die het gebod van de koning hadden overtreden, naar de geheime plaatsen in de wildernis waren afgedaald,
32 Zij achtervolgden hen met een groot aantal, en nadat zij hen hadden ingehaald, legerden zij zich tegen hen en voerden op de sabbatdag oorlog tegen hen.
33 En zij zeiden tot hen: Laat het voldoende zijn wat u tot nu toe hebt gedaan; Kom naar buiten en doe naar het bevel van de koning, en u zult leven.
34 Maar zij zeiden: Wij zullen niet naar buiten komen, noch zullen wij het bevel van de koning uitvoeren om de sabbatdag te ontheiligen.
35 Dus toen gaven ze hen de strijd met alle snelheid.

36 Maar zij antwoordden hun niet, wierpen geen steen naar hen en hielden de plaatsen waar zij verborgen lagen niet tegen;
37 Maar hij zei: Laten we allemaal in onze onschuld sterven: hemel en aarde zullen voor ons getuigen dat u ons ten onrechte ter dood hebt gebracht.
38 Toen kwamen zij op de sabbat in opstand tegen hen, en zij doodden hen, met hun vrouwen, kinderen en hun vee, tot wel duizend mensen.
39 Toen Mattathias en zijn vrienden dit begrepen, rouwden ze diep om hen.
40 En de een zei tegen de ander: Als we allemaal doen zoals onze broeders hebben gedaan, en niet voor ons leven en onze wetten tegen de heidenen strijden, zullen ze ons nu snel van de aarde wegvagen.
41 Daarom besloten zij destijds: Iedereen die op de sabbatdag met ons ten strijde zal trekken, zullen tegen hem strijden; noch zullen wij allemaal sterven, zoals onze broeders die op geheime plaatsen zijn vermoord.
42 Toen kwam er een groep Assideeërs naar hem toe, die machtige mannen van Israël waren, ja, allen die zich vrijwillig aan de wet hadden toegewijd.
43 Ook allen die voor vervolging vluchtten, sloten zich bij hen aan en vormden een steun voor hen.
44 Dus bundelden zij hun krachten en sloegen zondige mensen in hun woede, en goddeloze mensen in hun toorn; maar de rest vluchtte naar de heidenen om hulp.
45 Mattathias en zijn vrienden gingen eromheen en haalden de altaren neer.
46 En welke kinderen ze ook onbesneden aantroffen binnen de kust van Israël, die hebben ze dapper besneden.
47 Ook achtervolgden zij de trotse mannen, en het werk bloeide onder hun leiding.
48 Zo heroverden zij de wet uit de hand van de heidenen en uit de hand van koningen, en lieten zij de zondaar niet zegevieren.
49 Toen nu de tijd naderde dat Mattathias zou sterven, zei hij tegen zijn zonen: Nu hebben trots en bestraffing kracht gekregen, en de tijd van vernietiging, en de toorn van verontwaardiging:
50 Nu dan, mijn zonen, wees ijverig voor de wet en geef uw leven voor het verbond van uw vaderen.
51 Herinner je welke daden onze vaderen in hun tijd deden; zo zult u grote eer en een eeuwige naam ontvangen.
52 Werd Abraham niet getrouw bevonden in de verzoeking, en werd het hem tot gerechtigheid toegerekend?
53 Jozef hield zich in de tijd van zijn nood aan het gebod en werd heer van Egypte.
54 Onze vader Pinees heeft door zijn ijver en vurigheid het verbond van een eeuwig priesterschap verkregen.
55 Omdat Jezus het woord had vervuld, werd hij tot rechter in Israël benoemd.
56 Kaleb omdat hij getuigenis aflegde voordat de gemeente de erfenis van het land ontving.
57 Omdat David barmhartig was, bezat hij de troon van een eeuwig koninkrijk.
58 Omdat Elias ijverig en vurig was voor de wet, werd hij opgenomen in de hemel.
59 Ananias, Azarias en Misael werden door te geloven uit de vlam gered.
60 Daniël werd vanwege zijn onschuld verlost uit de muil van leeuwen.
61 En bedenk daarom door alle eeuwen heen dat niemand die zijn vertrouwen op Hem stelde, zal worden overwonnen.
62 Vrees dan niet de woorden van een zondig man: want zijn glorie zal mest en wormen zijn.
63 Vandaag zal hij worden verhoogd en morgen zal hij niet meer worden gevonden, omdat hij in zijn stof is teruggekeerd en zijn gedachte op niets is uitgelopen.
64 Daarom, mijn zonen, wees moedig en betoon u mannen ten behoeve van de wet; want daardoor zult gij heerlijkheid verkrijgen.
65 En zie, ik weet dat uw broer Simon een man van raad is; luister altijd naar hem: hij zal een vader voor u zijn.
66 Wat Judas Makkabeüs betreft, hij is machtig en sterk geweest, zelfs vanaf zijn jeugd: laat hem uw aanvoerder zijn en strijd de strijd van het volk.
67 Neem ook allen mee die de wet naleven, en wreek het onrecht van uw volk.
68 Beloon de heidenen volledig, en sla acht op de geboden van de wet.
69 Hij zegende hen dus en werd bij zijn vaderen verzameld.
70 En hij stierf in het honderdzesenveertig jaar, en zijn zonen begroeven hem in de graven van zijn vaderen in Modin, en heel Israël weeklaagde over hem.

HOOFDSTUK 3

1 Toen stond zijn zoon Judas, Makkabeüs genaamd, in zijn plaats op.
2 En al zijn broers hielpen hem, en dat deden ook allen die aan zijn vader vasthielden, en zij vochten met blijdschap de strijd van Israël.
3 Zo verwierf hij zijn volk grote eer, en trok een borstharnas aan als een reus, en gordde zijn oorlogstuig om zich heen, en hij voerde veldslagen, terwijl hij het leger beschermde met zijn zwaard.
4 In zijn daden was hij als een leeuw, en als een leeuwenwelp, brullend om zijn prooi.
5 Want Hij achtervolgde de goddelozen en zocht hen op, en verbrandde degenen die zijn volk kwelden.
6 Daarom deinsden de goddelozen terug uit angst voor hem, en alle werkers van ongerechtigheid raakten in verwarring, omdat de redding voorspoedig was in zijn hand.
7 Hij heeft ook veel koningen bedroefd en Jakob blij gemaakt met zijn daden, en zijn gedachtenis is voor altijd gezegend.
8 Bovendien trok hij door de steden van Juda, waarbij hij de goddelozen uit hen verdelgde en de toorn van Israël afwendde.
9 Zodat hij bekendheid kreeg tot het uiterste deel van de aarde, en hij mensen ontving die op het punt stonden om te komen.
10 Toen verzamelde Apollonius de heidenen en een groot leger uit Samaria om tegen Israël te strijden.
11 Toen Judas het merkte, ging hij hem tegemoet, en daarom sloeg hij hem en doodde hem. Velen vielen ook gedood neer, maar de rest vluchtte.
12 Daarom nam Judas hun buit, en ook het zwaard van Apollonius, en daarmee vocht hij zijn hele leven lang.
13 Toen nu Seron, een prins van het leger van Syrië, hoorde zeggen dat Judas een menigte en een groep gelovigen tot zich had verzameld om met hem ten strijde te trekken;
14 Hij zei: Ik zal mij een naam en eer geven in het koninkrijk; want ik zal gaan strijden tegen Judas en tegen degenen die bij hem zijn, die het gebod van de koning verachten.
15 Hij maakte hem dus gereed om op te trekken, en een machtig leger van goddelozen ging met hem mee om hem te helpen en zich te laten wreken op de kinderen van Israël.
16 En toen hij de opgang van Bethhoron naderde, ging Judas hem tegemoet met een klein gezelschap.
17 Wie, toen ze het leger hen tegemoet zagen komen, zei tegen Judas: Hoe kunnen wij, omdat we zo weinig zijn, tegen zo'n grote menigte en zo sterk strijden, aangezien we op het punt staan flauw te vallen van het vasten de hele dag?

18 Waarop Judas antwoordde: Het is voor velen niet moeilijk om in de handen van weinigen opgesloten te zijn; en bij de God des hemels is het allemaal één, om met een grote menigte of een klein gezelschap te bevrijden:
19 Want de overwinning van de strijd bestaat niet in de menigte van een leger; maar kracht komt uit de hemel.
20 Ze komen met veel trots en ongerechtigheid op ons af om ons, onze vrouwen en kinderen, te vernietigen en ons te beroven.
21 Maar we vechten voor ons leven en onze wetten.
22 Daarom zal de Heer zelf hen voor onze ogen omverwerpen; en wat u betreft, wees niet bang voor hen.
23 Zodra hij was opgehouden met spreken, sprong hij plotseling op hen af, en zo werden Seron en zijn leger voor hem omvergeworpen.
24 En zij achtervolgden hen vanaf de afdaling van Bethhoron tot aan de vlakte, waar ongeveer achthonderd man van hen werden gedood; en het overblijfsel vluchtte naar het land van de Filistijnen.
25 Toen begon de angst voor Judas en zijn broers, en een buitengewoon grote angst, de naties rondom hen te treffen:
26 Naarmate zijn faam bij de koning kwam, spraken alle volken over de veldslagen van Judas.
27 Toen koning Antiochus deze dingen hoorde, was hij vol verontwaardiging. Daarom stuurde hij alle strijdkrachten van zijn rijk en verzamelde ze, zelfs een zeer sterk leger.
28 Hij opende ook zijn schat, gaf zijn soldaten loon voor een jaar, en beval hen klaar te staan wanneer hij ze nodig zou hebben.
29 Niettemin, toen hij zag dat het geld van zijn schatten opraakte en dat de schattingen in het land klein waren vanwege de onenigheid en de pest die hij over het land had gebracht door de wetten van weleer af te schaffen;
30 Hij was bang dat hij de beschuldigingen niet langer zou kunnen dragen, en dat hij ook niet meer zo genereus geschenken zou kunnen geven als voorheen, want hij was overvloediger geweest dan de koningen die vóór hem waren.
31 Daarom besloot hij, zeer verbijsterd in zijn geest, naar Perzië te gaan om daar de schattingen van de landen in ontvangst te nemen en veel geld te verzamelen.
32 Daarom liet hij Lysias, een edelman en iemand uit de koninklijke familie, over om toezicht te houden op de zaken van de koning, vanaf de rivier de Eufraat tot aan de grenzen van Egypte.
33 En om zijn zoon Antiochus groot te brengen, totdat hij terugkwam.
34 Bovendien leverde hij hem de helft van zijn strijdkrachten en de olifanten over, en gaf hem de leiding over alle dingen die hij zou hebben gedaan, en ook over hen die in Juda en Jeruzalem woonden:
35 Te weten dat hij een leger tegen hen zou zenden om de sterkte van Israël en het overblijfsel van Jeruzalem te vernietigen en uit te roeien, en om hun gedachtenis uit die plaats weg te nemen;
36 En dat hij vreemdelingen in al hun wijken zou plaatsen en hun land door het lot zou verdelen.
37 De koning nam dus de helft van de overgebleven strijdkrachten en vertrok uit Antiochië, zijn koninklijke stad, honderd zevenenveertig jaar; en nadat hij de rivier de Eufraat was gepasseerd, trok hij door de hoge landen.
38 Toen koos Lysias Ptolemaeus, de zoon van Dorymenes, Nicanor en Gorgias, machtige mannen van de vrienden van de koning.
39 En met hen stuurde hij veertigduizend voetvolk en zevenduizend ruiters om het land Juda binnen te gaan en het te vernietigen, zoals de koning geboden had.
40 Zij trokken dus met al hun kracht uit en legerden zich bij Emmaüs in de vlakte.
41 En de kooplieden van het land, die de roem van hen hoorden, namen samen met hun bedienden veel zilver en goud mee en kwamen het kamp binnen om de kinderen van Israël als slaven te kopen: ook een macht van Syrië en van het land van de Filistijnen sloten zich bij hen aan.
42 Toen Judas en zijn broers zagen dat de ellende zich vermenigvuldigde en dat de strijdkrachten zich in hun grenzen legerden, wisten ze hoe de koning het bevel had gegeven om het volk te vernietigen en het volkomen uit te roeien;
43 Ze zeiden tegen elkaar: Laten we het vergane fortuin van ons volk herstellen, en laten we vechten voor ons volk en het heiligdom.
44 Toen werd de gemeente bijeengebracht, zodat ze gereed konden zijn voor de strijd, en konden bidden en om genade en mededogen konden vragen.
45 Nu lag Jeruzalem leeg als een wildernis; er was geen van haar kinderen die naar binnen of naar buiten ging; ook het heiligdom werd vertrapt, en vreemdelingen hielden de sterke greep; de heidenen hadden daar hun woonplaats; en de vreugde werd van Jakob weggenomen, en de fluit met de harp hield op.
46 Daarom kwamen de Israëlieten bijeen en kwamen naar Masfa, tegenover Jeruzalem; want in Masfa was de plaats waar vroeger in Israël gebeden werd.
47 Toen vastten zij die dag, trokken een zak aan, wierpen as op hun hoofd en scheurden hun kleren.
48 En legde het boek van de wet open, waarin de heidenen hadden geprobeerd de gelijkenis van hun beelden te schilderen.
49 Zij brachten ook de klederen van de priesters, en de eerstelingen, en de tienden; en zij brachten de Nazireeërs in beweging, die hun dagen hadden volbracht.
50 Toen riepen zij met luide stem naar de hemel en zeiden: Wat moeten we ermee doen en waarheen moeten we ze wegvoeren?
51 Want uw heiligdom is vertreden en ontheiligd, en uw priesters zijn in zwaarmoedigheid en vernederd.
52 En zie, de heidenen zijn tegen ons samengekomen om ons te vernietigen: welke dingen zij tegen ons bedenken, weet u.
53 Hoe kunnen wij tegen hen standhouden, tenzij U, o God, onze hulp bent?
54 Toen bliezen zij met trompetten en riepen met luide stem.
55 En daarna stelde Judas aanvoerders over het volk aan, zelfs oversten over duizenden, en over honderden, en over vijftig, en over tien.
56 Maar wat betreft degenen die huizen bouwden, of verloofde vrouwen hadden, of wijngaarden plantten, of bang waren, degenen die hij beval dat ze moesten terugkeren, ieder naar zijn eigen huis, volgens de wet.
57 Het kamp trok weg en sloeg zijn kamp op aan de zuidkant van Emmaüs.
58 En Judas zei: Bewapen u en wees dappere mannen, en zorg ervoor dat u gereed bent tegen de ochtend, zodat u kunt strijden met deze volken die tegen ons zijn samengekomen om ons en ons heiligdom te vernietigen:
59 Want het is beter voor ons om in de strijd te sterven dan de rampen van ons volk en ons heiligdom te aanschouwen.
60 Niettemin, zoals de wil van God in de hemel is, laat hem dat ook doen.

HOOFDSTUK 4

1 Toen nam Gorgias vijfduizend voetvolk en duizend van de beste ruiters mee en trok 's nachts uit het kamp;

2 Tot het einde zou hij het kamp van de Joden kunnen binnenstormen en hen plotseling kunnen verslaan. En de mannen van het fort waren zijn gidsen.
3 Toen Judas hiervan hoorde, trok hij zelf weg, en de dappere mannen met hem, om het leger van de koning, dat bij Emmaüs was, te verslaan.
4 Terwijl de troepen zich nog uit het kamp hadden verspreid.
5 In het middenseizoen kwam Gorgias 's nachts het kamp van Judas binnen, en toen hij daar niemand vond, zocht hij ze in de bergen: want hij zei: Deze kerels vluchten voor ons.
6 Maar zodra het dag werd, verscheen Judas in de vlakte met drieduizend man, die niettemin geen wapenrusting of zwaard in hun hoofd hadden.
7 En zij zagen het kamp van de heidenen, dat het sterk was en goed bewapend, en rondom omgeven door ruiters; en deze waren oorlogsexperts.
8 Toen zei Judas tegen de mannen die bij hem waren: Vrees niet voor hun menigte en wees niet bang voor hun aanval.
9 Bedenk hoe onze vaderen werden bevrijd in de Rode Zee, toen Farao hen met een leger achtervolgde.
10 Laten wij nu tot de hemel roepen of de Heer ons barmhartig wil zijn, en het verbond van onze vaderen gedenken, en dit leger vandaag voor ons aangezicht vernietigen:
11 Zodat alle heidenen weten dat er iemand is die Israël bevrijdt en redt.
12 Toen sloegen de vreemdelingen hun ogen op en zagen hen op hen afkomen.
13 Daarom gingen zij het kamp uit ten strijde; maar zij die bij Judas waren, bliezen op hun trompetten.
14 Ze sloten zich dus aan bij de strijd, en de heidenen vluchtten, omdat ze zich niet op hun gemak voelden, de vlakte in.
15 Niettemin werden de achtersten van hen met het zwaard gedood; want zij achtervolgden hen tot Gazera, en tot aan de vlakten van Idumea, en Azotus, en Jamnia, zodat er van hen drieduizend man werden gedood.
16 Toen dit gedaan was, keerde Judas weer terug met zijn leger, nadat hij hen achtervolgd had,
17 En zei tegen het volk: Wees niet begerig naar de buit, aangezien er een strijd voor ons ligt.
18 En Gorgias en zijn leger zijn hier bij ons op de berg: maar sta nu op tegen onze vijanden en overwin ze, en daarna kunt u moedig de buit pakken.
19 Terwijl Judas deze woorden nog sprak, verscheen een deel van hen dat uit de berg keek:
20 Toen ze merkten dat de Joden hun leger op de vlucht hadden gedreven en de tenten in brand hadden gestoken; want de rook die werd gezien, verklaarde wat er was gedaan:
21 Toen zij deze dingen dus bemerkten, werden zij hevig bang, en toen zij ook het leger van Judas in de vlakte zagen, gereed om te vechten,
22 Iedereen vluchtten ze naar het land van vreemdelingen.
23 Toen keerde Judas terug om de tenten te plunderen, waar ze veel goud, zilver, blauwe zijde, zeepurper en grote rijkdommen kregen.
24 Daarna gingen ze naar huis, zongen een danklied en prezen de Heer in de hemel: omdat het goed is, omdat zijn barmhartigheid eeuwig duurt.
25 Zo beleefde Israël die dag een grote bevrijding.
26 Alle vreemdelingen die waren ontsnapt, kwamen naar Lysias en vertelden wat er was gebeurd:
27 Die, toen hij daarvan hoorde, verbijsterd en ontmoedigd was, omdat noch de dingen die hij wilde, met Israël werden gedaan, noch de dingen die de koning hem had opgedragen, gebeurden.
28 Daarom verzamelde Lysias het volgende jaar zestigduizend uitgelezen mannen te voet en vijfduizend ruiters, zodat hij ze kon onderwerpen.
29 Zij kwamen dus in Idumea en sloegen hun tenten op in Bethsura, en Judas kwam hen tegemoet met tienduizend man.
30 En toen hij dat machtige leger zag, bad hij en zei: Gezegend bent u, o Redder van Israël, die het geweld van de machtige man hebt onderdrukt door de hand van uw dienaar David, en het leger van vreemdelingen in de handen van Jonathan, de zoon van Saul, en zijn wapendrager;
31 Sluit dit leger op in de hand van uw volk Israël, en laat hen beschaamd worden in hun macht en ruiters.
32 Zorg ervoor dat ze geen moed meer hebben, en laat de durf van hun kracht wegvallen, en laat ze beven door hun vernietiging:
33 Werp ze neer met het zwaard van hen die u liefhebben, en laat allen die uw naam kennen u loven met dankzegging.
34 Dus sloten ze zich aan bij de strijd; en van het leger van Lysias werden ongeveer vijfduizend man gedood, zelfs voordat zij werden gedood.
35 Toen Lysias nu zag dat zijn leger op de vlucht was gejaagd, en de mannelijkheid van de soldaten van Judas, en hoe zij bereid waren óf te leven óf dapper te sterven, ging hij naar Antiochië, en verzamelde een schare vreemdelingen, en nadat hij zijn leger had uitgebreid dan het was, was hij van plan weer naar Judea te komen.
36 Toen zeiden Judas en zijn broeders: Zie, onze vijanden zijn ontstemd: laten wij naar boven gaan om het heiligdom te reinigen en in te wijden.
37 Hierop verzamelde het hele leger zich en ging de berg Sion op.
38 En toen zij zagen dat het heiligdom verlaten was, en het altaar ontwijd, en de poorten in brand gestoken, en struiken zagen groeien in de voorhoven als in een bos, of in een van de bergen, ja, en de kamers van de priesters werden afgebroken;
39 Zij scheurden hun kleren, klaagden luid en wierpen as op hun hoofd,
40 En ze vielen plat op de grond op hun gezichten, bliezen alarm met de trompetten en riepen naar de hemel.
41 Toen stelde Judas bepaalde mannen aan om te strijden tegen degenen die zich in de vesting bevonden, totdat hij het heiligdom had gereinigd.
42 Daarom koos hij priesters met een onberispelijke omgang, die welbehagen hadden in de wet:
43 Die het heiligdom reinigde en de verontreinigde stenen naar een onreine plaats bracht.
44 En toen zij overlegden wat zij met het brandofferaltaar moesten doen, dat ontheiligd was;
45 Ze dachten dat het het beste was om het af te breken, anders zou het een smaad voor hen zijn, omdat de heidenen het hadden verontreinigd; daarom hebben ze het afgebroken,
46 En legde de stenen op een geschikte plaats op de berg van de tempel, totdat er een profeet zou komen om te laten zien wat ermee gedaan moest worden.
47 Toen namen zij hele stenen, overeenkomstig de wet, en bouwden een nieuw altaar, overeenkomstig het vorige;
48 En hij maakte het heiligdom en de dingen die zich in de tempel bevonden, en heiligde de voorhoven.
49 Zij maakten ook nieuwe heilige vaten, en brachten de kandelaar, het brandofferaltaar, het reukofferaltaar en de tafel naar de tempel.
50 En op het altaar brandden zij wierook, en de lampen die op de kandelaar stonden, staken zij aan, zodat zij licht zouden geven in de tempel.

51 Bovendien legden zij de broden op tafel, spreidden de sluiers uit en voltooiden al het werk dat zij begonnen waren te maken.
52 Nu, op de vijfentwintigste dag van de negende maand, die de maand Casleu wordt genoemd, in het honderdachtenveertigste jaar, stonden zij vroeg in de ochtend op,
53 En brachten volgens de wet een offer op het nieuwe brandofferaltaar dat zij hadden gemaakt.
54 Kijk, op welk tijdstip en op welke dag de heidenen het hadden ontheiligd, zelfs toen werd het opgedragen met liederen en cithernen en harpen en cimbalen.
55 Toen viel het hele volk op hun aangezicht en aanbaden en prezen de God van de hemel, die hen veel succes had gegeven.
56 En dus hielden zij de inwijding van het altaar acht dagen en brachten met blijdschap brandoffers, en offerden het offer van bevrijding en lof.
57 Ook versierden zij de voorgevel van de tempel met gouden kronen en schilden; en de poorten en de kamers vernieuwden zij, en hingen er deuren aan.
58 Zo was er een zeer grote blijdschap onder het volk, omdat de smaad van de heidenen was weggenomen.
59 Bovendien verordonneerden Judas en zijn broeders met de hele gemeente van Israël dat de dagen van de inwijding van het altaar van jaar tot jaar in de juiste tijd gehouden moesten worden, met een tijdsbestek van acht dagen, vanaf de vijfentwintigste dag van de maand Casleu. , met vrolijkheid en blijdschap.
60 In die tijd bouwden zij ook de berg Sion met hoge muren en sterke torens rondom, opdat de heidenen niet zouden komen en hem zouden vertrappen zoals zij voorheen hadden gedaan.
61 En zij plaatsten daar een garnizoen om het te bewaken, en versterkten Bethsura om het te behouden; dat het volk zich zou kunnen verdedigen tegen Idumea.

HOOFDSTUK 5

1 Toen de volken rondom hoorden dat het altaar was gebouwd en het heiligdom net als voorheen was vernieuwd, waren ze daar zeer kwaad over.
2 Daarom dachten zij de generatie van Jakob die onder hen was, te vernietigen, en daarop begonnen zij het volk te doden en te vernietigen.
3 Toen streed Judas tegen de kinderen van Esau in Idumea, bij Arabattine, omdat zij Gaël belegerden. Hij gaf hen een grote nederlaag, verminderde hun moed en nam hun buit.
4 Ook herinnerde hij zich het onrecht dat de kinderen van Bean waren aangedaan, die een valstrik en een belediging voor het volk waren geweest, omdat zij hen langs de wegen op de loer lagen.
5 Hij sloot ze daarom op in de torens, en legerde zich tegen hen, en vernietigde ze volkomen, en verbrandde de torens van die plaats met vuur, en alles wat daarin was.
6 Daarna ging hij over naar de kinderen van Ammon, waar hij een machtige macht en veel mensen aantrof, met Timotheus als hun aanvoerder.
7 Zo voerde hij vele veldslagen met hen, totdat zij ten slotte voor hem in de war raakten; en hij sloeg ze.
8 Nadat hij Jazar en de daarbij behorende steden had ingenomen, keerde hij terug naar Judea.
9 Toen verzamelden de heidenen die in Galaad waren zich tegen de Israëlieten die zich in hun wijken bevonden, om hen te vernietigen; maar ze vluchtten naar het fort van Dathema.
10 En ze stuurden brieven naar Judas en zijn broeders: De heidenen die ons omringen, zijn tegen ons verzameld om ons te vernietigen:
11 En ze bereiden zich voor om te komen en de vesting in te nemen waarheen wij zijn gevlucht, terwijl Timotheus de aanvoerder van hun leger is.
12 Kom daarom nu en verlos ons uit hun handen, want velen van ons zijn gedood:
13 Ja, al onze broeders die in de plaatsen van Tobie waren, worden ter dood gebracht: ook hun vrouwen en hun kinderen hebben zij gevangenen weggevoerd en hun spullen meegenomen; en zij hebben daar ongeveer duizend man vernietigd.
14 Terwijl deze brieven nog aan het lezen waren, zie, er kwamen andere boodschappers uit Galilea met gescheurde kleren, die hierover berichtten:
15 En zei: Zij van Ptolemais, en van Tyrus, en Sidon, en heel Galilea van de heidenen zijn tegen ons verzameld om ons te verteren.
16 Toen Judas en het volk deze woorden hoorden, kwam er een grote gemeente bijeen om te beraadslagen wat zij moesten doen voor hun broeders, die in moeilijkheden verkeerden en door hen werden aangevallen.
17 Toen zei Judas tegen zijn broer Simon: Kies mannen voor jullie uit en ga je broers die in Galilea zijn, bevrijden, want mijn broer Jonathan en ik zullen naar het land van Galaad gaan.
18 Daarom liet hij Jozef, de zoon van Zacharias, en Azarias, de leiders van het volk, achter bij het overblijfsel van het leger in Judea om het te bewaken.
19 Aan wie hij het gebod gaf, zeggende: Neem de leiding van dit volk op u en zorg ervoor dat u geen oorlog voert tegen de heidenen tot de tijd dat wij terugkomen.
20 Simon nu kreeg drieduizend man om naar Galilea te gaan, en aan Judas achtduizend man voor het land van Galaad.
21 Toen ging Simon naar Galilea, waar hij vele veldslagen met de heidenen vocht, zodat de heidenen door hem teleurgesteld raakten.
22 En hij achtervolgde hen tot aan de poort van Ptolemais; en onder de heidenen werden ongeveer drieduizend man gedood, wier buit hij nam.
23 En degenen die in Galilea en in Arbattis waren, met hun vrouwen en hun kinderen en alles wat ze hadden, nam hij mee en bracht hen met grote vreugde naar Judea.
24 Ook Judas Makkabeüs en zijn broer Jonathan trokken de Jordaan over en reisden drie dagreizen door de woestijn,
25 Waar zij de Nabatieten ontmoetten, die op vreedzame wijze naar hen toe kwamen en hun alles vertelden wat er met hun broeders in het land Galaad was gebeurd:
26 En hoe velen van hen opgesloten zaten in Bosora, en Bosor, en Alema, Casphor, Maked en Carnaim; al deze steden zijn sterk en groot:
27 En dat zij waren opgesloten in de overige steden van het land Galaad, en dat zij tegen morgen hadden afgesproken hun leger tegen de forten te brengen, ze in te nemen en ze allemaal op één dag te vernietigen.
28 Hierop keerden Judas en zijn leger zich plotseling langs de weg door de wildernis naar Bosora; en toen hij de stad had veroverd, doodde hij alle mannen met de scherpte van het zwaard, nam al hun buit mee en verbrandde de stad met vuur,
29 Vanwaar hij 's nachts vertrok, en ging totdat hij bij de vesting kwam.
30 En soms keken ze 's morgens op, en zie, er waren ontelbare mensen die ladders en andere oorlogstuigen droegen om de vesting in te nemen, want zij vielen hen aan.

31 Toen Judas dan zag dat de strijd was begonnen en dat de roep van de stad met trompetten en luid geluid naar de hemel steeg,
32 Hij zei tegen zijn leger: Vecht vandaag voor uw broeders.
33 Daarom ging hij in drie groepen achter hen aan, die op hun trompetten bliezen en riepen onder gebed.
34 Toen vluchtte het leger van Timotheus, wetende dat het Makkabeüs was, voor hem; daarom sloeg hij hen met een grote slachting; zodat er die dag ongeveer achtduizend man van hen werden gedood.
35 Toen dit gedaan was, wendde Judas zich af naar Masfa; en nadat hij het had aangevallen, nam en doodde hij alle mannetjes daarin, nam de buit ervan in ontvangst en verbrandde het met vuur.
36 Van daar ging hij heen en nam Casphon, Maged, Bosor en de andere steden van het land Galaad in.
37 Na deze gebeurtenissen verzamelde Timotheus een ander leger en sloeg zijn kamp op bij Rafon, aan de overkant van de beek.
38 Judas stuurde dus mannen om het leger te bespioneren, die hem dit bericht brachten en zeiden: Alle heidenen die rondom ons zijn, zijn bij hen verzameld, zelfs een zeer groot leger.
39 Hij heeft ook de Arabieren ingehuurd om hen te helpen, en zij hebben hun tenten aan de overkant van de beek opgeslagen, klaar om tegen u te komen vechten. Hierop ging Judas hen tegemoet.
40 Toen zei Timoteüs tegen de bevelhebbers van zijn leger: Wanneer Judas en zijn leger bij de beek komen en hij als eerste naar ons oversteekt, zullen wij hem niet kunnen weerstaan; want hij zal ons krachtig overwinnen:
41 Maar als hij bang is en zich aan de overkant van de rivier kampeert, zullen wij naar hem toe gaan en de overhand op hem krijgen.
42 Toen Judas bij de beek kwam, liet hij de schriftgeleerden van het volk bij de beek blijven. Hij gaf hem het bevel: Laat niemand in het kamp achterblijven, maar laat allen ten strijde trekken.
43 Dus ging hij eerst naar hen toe, en naar al het volk na hem. Toen wierpen alle heidenen, die zich voor hem ongemakkelijk voelden, hun wapens weg en vluchtten naar de tempel die in Carnaim was.
44 Maar zij namen de stad in en verbrandden de tempel met alles wat zich daarin bevond. Aldus werd Carnaim onderworpen, en zij konden ook niet langer voor Judas standhouden.
45 Toen verzamelde Judas alle Israëlieten die in het land Galaad waren, van de kleinste tot de grootste, zelfs hun vrouwen, en hun kinderen, en hun bezittingen, een zeer groot leger, zodat zij in het land van Galaad zouden kunnen komen. Judea.
46 Toen zij nu bij Efron kwamen (dit was een grote stad zoals zij moesten gaan, zeer goed versterkt), konden zij zich er niet van afwenden, noch aan de rechterhand, noch aan de linkerkant, maar moesten noodzakelijkerwijs door het midden van de stad gaan. Het.
47 Toen sloten de inwoners van de stad hen buiten en stopten de poorten met stenen.
48 Daarop stuurde Judas hen op vreedzame wijze een bericht met de mededeling: Laten wij door uw land trekken om naar ons eigen land te gaan, en niemand zal u enig kwaad doen; we gaan er alleen te voet doorheen, maar ze wilden niet voor hem opengaan.
49 Daarom beval Judas dat er in het hele leger een proclamatie moest worden gedaan, dat iedereen zijn tent moest opzetten op de plaats waar hij was.
50 De soldaten sloegen dus een kamp op en vielen de stad aan, de hele dag en de hele nacht, totdat de stad uiteindelijk in zijn handen werd overgeleverd.
51 Die toen alle mannen doodde met de scherpte van het zwaard, en de stad verwoestte, de buit ervan nam en door de stad trok over hen die waren gedood.
52 Daarna gingen ze de Jordaan over naar de grote vlakte vóór Bethsan.
53 Judas verzamelde degenen die achterbleven en spoorde het volk de hele weg aan, totdat zij in het land Judea kwamen.
54 Daarom gingen zij met vreugde en blijdschap de berg Sion op, waar zij brandoffers brachten, omdat niet één van hen werd gedood totdat zij in vrede waren teruggekeerd.
55 Hoe laat waren Judas en Jonathan in het land Galaad, en zijn broer Simon in Galilea, vóór Ptolemais,
56 Jozef, de zoon van Zacharias, en Azarias, aanvoerders van de garnizoenen, hoorden van de dappere en oorlogszuchtige daden die zij hadden begaan.
57 Daarom zeiden zij: Laten wij ook een naam voor ons zoeken en gaan strijden tegen de heidenen die om ons heen zijn.
58 Toen ze dus de leiding hadden gegeven aan het garnizoen dat bij hen was, gingen ze richting Jamnia.
59 Toen kwamen Gorgias en zijn mannen de stad uit om tegen hen te strijden.
60 En zo gebeurde het dat Jozef en Azaras op de vlucht werden gezet en achtervolgd tot aan de grens van Judea; en er werden die dag van het volk Israël ongeveer tweeduizend man gedood.
61 Aldus vond er een grote omverwerping onder de kinderen van Israël plaats, omdat zij Judas en zijn broeders niet gehoorzaam waren, maar dachten een dappere daad te verrichten.
62 Bovendien kwamen deze mannen niet uit het zaad van degenen door wier hand Israël bevrijding werd gegeven.
63 Niettemin stonden de man Judas en zijn broers zeer bekend in de ogen van heel Israël en van alle heidenen, waar hun naam ook maar werd gehoord;
64 In zoverre dat de mensen zich met vreugdevolle toejuichingen bij hen verzamelden.
65 Daarna trok Judas met zijn broers uit en streed tegen de kinderen van Esau in het land in het zuiden, waar hij Hebron en de steden daarvan versloeg, en de vesting ervan neerhaalde en de torens ervan rondom verbrandde.
66 Van daar vertrok hij om naar het land van de Filistijnen te gaan, en trok door Samaria.
67 In die tijd werden bepaalde priesters, die hun moed wilden tonen, in de strijd gedood, en daarom gingen zij onverhoeds ten strijde.
68 Toen wendde Judas zich tot Azotus in het land van de Filistijnen, en nadat hij hun altaren had afgebroken, hun gebeeldhouwde beelden met vuur had verbrand en hun steden had verwoest, keerde hij terug naar het land Judea.

HOOFDSTUK 6

1 Omstreeks die tijd hoorde koning Antiochus, die door de hoge landen reisde, zeggen dat Elymais in het land Perzië een stad was die zeer bekend stond om zijn rijkdom, zilver en goud;
2 En dat er daarin een zeer rijke tempel was, waarin zich gouden bedekkingen, borstplaten en schilden bevonden, die Alexander, de zoon van Filippus, de Macedonische koning, die de eerste regeerde onder de Grieken, daar had achtergelaten.

3 Daarom kwam hij en probeerde de stad in te nemen en haar te plunderen; maar dat kon hij niet, omdat zij uit de stad, nadat zij daarvoor gewaarschuwd waren,
4 Toen hij in de strijd tegen hem opstond, vluchtte hij, vertrok vandaar met grote moeite en keerde terug naar Babylon.
5 Bovendien kwam er iemand die hem het nieuws naar Perzië bracht dat de legers die tegen het land Judea waren opgetrokken, op de vlucht waren gejaagd.
6 En dat Lysias, die als eerste met grote macht uittrok, van de Joden werd verdreven; en dat ze sterk werden gemaakt door de wapenrusting, de macht en de voorraad buit die ze hadden gekregen van de legers die ze hadden vernietigd:
7 Ook dat zij de gruwel hadden afgebroken die hij op het altaar in Jeruzalem had geplaatst, en dat zij net als voorheen het heiligdom met hoge muren en zijn stad Bethsura hadden omsingeld.
8 Toen de koning deze woorden hoorde, was hij verbaasd en zeer ontroerd, waarop hij hem op zijn bed legde en ziek werd van verdriet, omdat het hem niet was overkomen zoals hij had verwacht.
9 En daar bleef hij vele dagen, want zijn verdriet werd steeds groter en hij rekende erop dat hij zou sterven.
10 Daarom riep hij al zijn vrienden bij zich en zei tegen hen: De slaap is uit mijn ogen verdwenen en mijn hart ontbreekt aan zorg.
11 En ik dacht bij mezelf: In welke verdrukking ben ik beland, en hoe groot is de vloed van ellende waarin ik me nu bevind! want ik was overvloedig en geliefd in mijn macht.
12 Maar nu herinner ik mij het kwaad dat ik in Jeruzalem heb begaan, en dat ik alle gouden en zilveren vaten die daarin waren, heb meegenomen en heb gestuurd om de inwoners van Judea zonder reden te vernietigen.
13 Ik besef daarom dat deze problemen mij om deze reden zijn overkomen, en zie, ik kom om door groot verdriet in een vreemd land.
14 Toen riep hij Filippus bij zich, een van zijn vrienden, die hij tot heerser over zijn hele rijk had benoemd.
15 En hij gaf hem de kroon, zijn mantel en zijn zegelring, zodat hij zijn zoon Antiochus zou kunnen grootbrengen en hem zou kunnen opvoeden voor het koninkrijk.
16 Koning Antiochus stierf daar in het honderdnegenenveertigste jaar.
17 Toen Lysias wist dat de koning dood was, stelde hij zijn zoon Antiochus, die hij jong had grootgebracht, aan om in zijn plaats te regeren, en zijn naam noemde hij Eupator.
18 Omstreeks deze tijd sloten zij die in de toren waren de Israëlieten rondom het heiligdom op, en zochten altijd hun schade en de versterking van de heidenen.
19 Daarom riep Judas, met het voornemen hen te vernietigen, het hele volk bijeen om hen te belegeren.
20 Zij kwamen dus bijeen en belegerden hen in het honderdvijftigste jaar, en hij maakte rijtuigen om tegen hen te schieten, en andere machines.
21 Toch gingen sommigen van hen die belegerd waren naar buiten, bij wie enkele goddeloze mannen van Israël zich hadden aangesloten:
22 En zij gingen naar de koning en zeiden: Hoe lang zal het duren voordat u het oordeel voltrekt en onze broeders wreekt?
23 Wij zijn bereid geweest uw vader te dienen, en te doen wat hij van ons wilde, en zijn geboden te gehoorzamen;
24 Om deze reden belegeren zij van ons volk de toren en zijn van ons vervreemd; bovendien hebben zij zovelen van ons als zij maar konden tegenkomen, gedood en onze erfenis geroofd.
25 Ze hebben hun hand niet alleen tegen ons uitgestrekt, maar ook tegen hun grenzen.
26 En zie, vandaag belegeren zij de toren van Jeruzalem om die in te nemen; ook het heiligdom en Bethsura hebben zij versterkt.
27 Daarom, als u ze niet snel verhindert, zullen zij grotere dingen doen dan deze, en zult u niet in staat zijn ze te regeren.
28 Toen de koning dit hoorde, werd hij boos en riep al zijn vrienden bijeen, de aanvoerders van zijn leger en degenen die de leiding hadden over het paard.
29 Ook uit andere koninkrijken en uit de eilanden van de zee kwamen bendes huurlingen naar hem toe.
30 Zodat het aantal van zijn leger honderdduizend voetvolk en twintigduizend ruiters bedroeg, en tweeëndertig olifanten die in de strijd werden ingezet.
31 Deze trokken door Idumea en sloegen een kamp op tegen Bethsura, dat zij vele dagen lang aanvielen en oorlogswapens maakten; maar zij van Bethsura kwamen naar buiten, verbrandden hen met vuur en vochten dapper.
32 Hierop verliet Judas de toren en sloeg zijn kamp op in Bathzacharias, tegenover het kamp van de koning.
33 Toen stond de koning heel vroeg op en marcheerde met zijn leger fel naar Bathzacharias, waar zijn legers hen gereed maakten voor de strijd, en bliezen op de trompetten.
34 En tot het einde konden ze de olifanten tot een gevecht uitdagen, ze lieten hun het bloed van druiven en moerbeien zien.
35 Bovendien verdeelden zij de dieren onder de legers, en voor elke olifant stelden zij duizend mannen aan, gewapend met maliënkolders en met koperen helmen op hun hoofd; en daarnaast werden voor elk dier vijfhonderd ruiters van de beste aangesteld.
36 Deze stonden bij elke gelegenheid klaar: waar het beest ook was en waar het beest ook heen ging, ook zij gingen niet van hem weg.
37 En op de dieren stonden sterke houten torens, die ze allemaal bedekten, en die met apparaten omgord waren; er waren ook op elke beest tweeëndertig sterke mannen die tegen hen vochten, naast de Indiaan die regeerde. hem.
38 Wat het overblijfsel van de ruiters betreft, zij plaatsten hen aan deze kant en aan die kant bij de twee delen van het leger, waarbij ze hun aanwijzingen gaven wat ze moesten doen, en werden overal tussen de rijen ingespannen.
39 Toen nu de zon op de schilden van goud en koper scheen, glinsterden de bergen daarmee en glansden als lampen van vuur.
40 Een deel van het leger van de koning was verspreid over de hoge bergen en een deel over de valleien beneden. Ze marcheerden veilig en ordelijk verder.
41 Daarom waren allen die het geluid van hun menigte hoorden, en het marcheren van de groep, en het ratelen van het harnas, ontroerd: want het leger was zeer groot en machtig.
42 Toen kwamen Judas en zijn leger naderbij en gingen ten strijde, en uit het leger van de koning werden zeshonderd man gedood.
43 Ook Eleazar, bijgenaamd Savaran, merkte dat een van de dieren, gewapend met een koninklijk harnas, hoger was dan de rest, en in de veronderstelling dat de koning op hem zat,
44 Hij bracht zichzelf in gevaar, zodat hij uiteindelijk zijn volk kon bevrijden en hem een eeuwige naam kon bezorgen:
45 Daarom rende hij moedig op hem af midden in de strijd, waarbij hij rechts en links doodde, zodat ze aan beide kanten van hem gescheiden raakten.
46 Nadat hij dat gedaan had, kroop hij onder de olifant door, duwde hem onder water en doodde hem. Toen viel de olifant op hem neer, en daar stierf hij.

47 Maar de rest van de Joden die de kracht van de koning en het geweld van zijn strijdkrachten zagen, keerden zich van hen af.
48 Toen trok het leger van de koning op naar Jeruzalem om hen tegemoet te komen, en de koning sloeg zijn tenten op tegen Judea en tegen de berg Sion.
49 Maar met hen die in Bethsura waren, sloot hij vrede: want zij kwamen uit de stad, omdat zij daar geen voedsel hadden om de belegering te doorstaan, aangezien het een jaar van rust voor het land was.
50 De koning nam Bethsura in en plaatste daar een garnizoen om het te bewaken.
51 Wat het heiligdom betreft, hij belegerde het vele dagen, en plaatste daar artillerie met machines en instrumenten om vuur en stenen te werpen, en stukken om pijlen en slingers te werpen.
52 Waarop ze ook motoren tegen hun motoren maakten, en ze een lang seizoen in de strijd hielden.
53 Maar uiteindelijk waren hun vaten zonder voedsel (want het was het zevende jaar, en zij in Judea die van de heidenen waren verlost, hadden het overblijfsel van de voorraad opgegeten;)
54 Er waren er nog maar weinig in het heiligdom over, omdat de hongersnood zo de overhand op hen had, dat zij zich graag wilden verspreiden, ieder naar zijn eigen plaats.
55 In die tijd hoorde Lysias zeggen dat Filippus, die koning Antiochus, terwijl hij leefde, had aangesteld om zijn zoon Antiochus groot te brengen, zodat hij koning zou worden.
56 Werd teruggestuurd uit Perzië en Medië, en ook het leger van de koning dat met hem meeging, en dat hij probeerde de leiding over de zaken op zich te nemen.
57 Daarom ging hij in alle haast en zei tegen de koning en de aanvoerders van het leger en de compagnie: Wij vergaan dagelijks, en onze voedselvoorraad is maar klein, en de plaats die wij belegeren is sterk, en de zaken van het koninkrijk lieg op ons:
58 Laten wij nu vrienden zijn met deze mannen en vrede sluiten met hen en met hun gehele natie;
59 En sluit een verbond met hen dat zij naar hun wetten zullen leven, zoals zij voorheen deden; want zij zijn daarom ontevreden en hebben al deze dingen gedaan, omdat wij hun wetten hebben afgeschaft.
60 De koning en de prinsen waren dus tevreden: daarom stuurde hij een boodschapper naar hen om vrede te sluiten; en zij accepteerden dat.
61 Ook legden de koning en de prinsen hun een eed af, waarop zij de vesting verlieten.
62 Toen ging de koning de berg Sion binnen; maar toen hij de kracht van de plaats zag, brak hij de eed die hij had afgelegd en gaf bevel de muur rondom neer te halen.
63 Daarna vertrok hij in alle haast en keerde terug naar Antiochië, waar hij ontdekte dat Filippus de heerser van de stad was; dus vocht hij tegen hem en nam de stad met geweld in.

HOOFDSTUK 7

1 In het honderdeenvijftigste jaar vertrok Demetrius, de zoon van Seleucus, uit Rome, trok met een paar mannen op naar een stad aan de zeekust en regeerde daar.
2 En toen hij het paleis van zijn voorouders binnenging, zo gebeurde het dat zijn troepen Antiochus en Lysias hadden ingenomen om ze naar hem toe te brengen.
3 Daarom, toen hij het wist, zei hij: Laat mij hun gezichten niet zien.
4 Zijn gastheer doodde hen. Toen Demetrius nu op de troon van zijn koninkrijk zat,
5 Alle slechte en goddeloze mannen van Israël kwamen naar hem toe, met als aanvoerder Alcimus, die graag hogepriester wilde worden.
6 En zij beschuldigden het volk bij de koning en zeiden: Judas en zijn broers hebben al uw vrienden gedood en ons uit ons eigen land verdreven.
7 Stuur nu dan iemand die u vertrouwt, en laat hem gaan en zien welke verwoesting hij onder ons en in het land van de koning heeft aangericht, en laat hem hen straffen met al degenen die hen helpen.
8 Toen koos de koning Bacchides, een vriend van de koning, die regeerde tot na de zondvloed, een groot man was in het koninkrijk en trouw aan de koning.
9 En hij stuurde hem met de slechte Alcimus, die hij tot hogepriester had benoemd, en beval dat hij wraak moest nemen op de kinderen van Israël.
10 Zij vertrokken dus en kwamen met grote macht het land Judea binnen, waar zij op bedrieglijke wijze boden naar Judas en zijn broers stuurden met vreedzame woorden.
11 Maar zij sloegen geen acht op hun woorden; want zij zagen dat zij met een grote macht kwamen.
12 Toen verzamelde zich daar een groep schriftgeleerden voor Alcimus en Bacchides, om gerechtigheid te eisen.
13 De Assideërs waren de eersten onder de kinderen van Israël die vrede met hen zochten:
14 Want zij hebben gezegd: Er is met dit leger een priester uit het geslacht van Aäron gekomen, die ons geen kwaad zal doen.
15 Daarom sprak hij op vredelievende wijze tot hen en zwoer hun: Wij zullen noch u, noch uw vrienden schade berokkenen.
16 Waarop zij hem geloofden, maar hij nam zestig mannen van hen en doodde hen in één dag, volgens de woorden die hij schreef:
17 Het vlees van uw heiligen hebben zij uitgeworpen, en hun bloed hebben zij rondom Jeruzalem vergoten, en er was niemand om hen te begraven.
18 Daarom viel de angst en vrees voor hen op heel het volk, dat zei: Er is noch waarheid, noch gerechtigheid in hen; want zij hebben het verbond en de eed die zij hebben afgelegd, verbroken.
19 Hierna verwijderde hij Bacchides uit Jeruzalem en sloeg zijn tenten op in Bezeth, waar hij heen stuurde en velen van de mannen die hem in de steek hadden gelaten, en ook sommigen van het volk, meenam, en toen hij hen had gedood, wierp hij ze in de grote pit.
20 Vervolgens droeg hij het land over aan Alcimus, en liet hij een macht achter om hem te helpen; dus ging Bacchides naar de koning.
21 Maar Alcimus streed om het hogepriesterschap.
22 En tot hem namen allen hun toevlucht die het volk in moeilijkheden brachten, dat, nadat zij het land Juda in hun macht hadden gekregen, veel schade aanrichtte in Israël.
23 Toen Judas al het onheil zag dat Alcimus en zijn gezelschap onder de Israëlieten hadden aangericht, zelfs boven de heidenen,
24 Hij trok naar alle kusten van Judea rondom, en nam wraak op hen die van hem in opstand waren gekomen, zodat zij niet meer het land in durfden te gaan.
25 Aan de andere kant, toen Alcimus zag dat Judas en zijn gezelschap de overhand hadden gekregen en wist dat hij hun macht niet kon verdragen, ging hij opnieuw naar de koning en zei het ergste van hen dat hij kon.
26 Toen stuurde de koning Nicanor, een van zijn achtenswaardige vorsten, een man die een dodelijke haat jegens Israël koesterde, met het bevel het volk te vernietigen.

27 Nikanor kwam met grote troepenmacht naar Jeruzalem; en stuurde op bedrieglijke wijze vriendelijke woorden naar Judas en zijn broers, zeggende:
28 Laat er geen strijd zijn tussen mij en jou; Ik zal met een paar mannen komen, zodat ik je in vrede kan zien.
29 Daarom kwam hij naar Judas toe, en zij groetten elkaar vredig. Maar de vijanden waren bereid Judas met geweld weg te voeren.
30 Nadat het Judas bekend was geworden, namelijk dat hij met bedrog naar hem toe was gekomen, was hij erg bang voor hem en wilde hij zijn gezicht niet meer zien.
31 Toen Nicanor zag dat zijn raad ontdekt was, ging hij naast Capharsalama tegen Judas strijden:
32 Waar aan de kant van Nikanor ongeveer vijfduizend man werden gedood, en de rest vluchtte naar de stad van David.
33 Hierna ging Nikanor de berg Sion op, en enkele priesters en enkele oudsten van het volk kwamen uit het heiligdom om hem vreedzaam te begroeten en hem het brandoffer te tonen dat voor de koning was geofferd.
34 Maar hij bespotte hen, lachte hen uit, beschimpte hen schandelijk en sprak trots:
35 En zwoer in zijn toorn, zeggende: Tenzij Judas en zijn leger nu in mijn handen worden overgeleverd, zal ik, als ik ooit in veiligheid kom, dit huis in brand steken; en daarop ging hij in grote woede naar buiten.
36 Toen kwamen de priesters binnen en gingen voor het altaar en de tempel staan, huilend en zeggend:
37 Gij, o Heer, hebt dit huis uitgekozen om bij uw naam genoemd te worden, en om een huis van gebed en gebed voor uw volk te zijn:
38 Neem wraak op deze man en zijn leger, en laat ze vallen door het zwaard: denk aan hun godslasteringen en laat ze niet langer doorgaan.
39 Nikanor vertrok dus uit Jeruzalem en sloeg zijn tenten op in Bethhoron, waar een leger uit Syrië hem tegemoet kwam.
40 Maar Judas legerde zich in Adasa met drieduizend man, en bad daar, zeggende:
41 O Heer, toen zij die door de koning van de Assyriërs waren gestuurd, godslasterden, ging uw engel uit en sloeg honderdvijfduizend van hen.
42 Zo vernietigt u dit leger vandaag voor ons, zodat de rest mag weten dat hij godslasterlijk tegen uw heiligdom heeft gesproken, en u hem kunt beoordelen op grond van zijn goddeloosheid.
43 Dus op de dertiende dag van de maand Adar sloten de legers zich aan bij de strijd: maar Nicanors leger was ontmoedigd en hijzelf werd als eerste gedood in de strijd.
44 Toen het leger van Nicanor zag dat hij was gedood, gooiden ze hun wapens weg en vluchtten.
45 Toen vervolgden zij hen een dagreis lang, van Adasa naar Gazera, terwijl zij hen met hun trompetten alarm sloegen.
46 Daarop kwamen zij uit alle steden van Judea rondom, en sloten ze in; zodat zij, zich kerend naar degenen die hen achtervolgden, allemaal met het zwaard werden gedood, en niet één van hen bleef achter.
47 Daarna namen ze de buit en de prooi, en sloegen Nicanors hoofd en zijn rechterhand af, die hij zo trots uitstak, en brachten ze weg, en hingen ze op in de richting van Jeruzalem.
48 Daarom verheugde het volk zich enorm, en zij hielden die dag als een dag van grote blijdschap.
49 Bovendien verordonneerden zij dat deze dag, de dertiende van Adar, jaarlijks gehouden zou worden.
50 Zo was het land van Juda een korte tijd in rust.

HOOFDSTUK 8

1 Nu had Judas van de Romeinen gehoord dat zij machtige en dappere mannen waren, en dat zij liefdevol allen wilden aanvaarden die zich bij hen aansloten, en een verbond van vriendschap wilden sluiten met allen die naar hen toe kwamen;
2 En dat het mannen van grote moed waren. Er werd hem ook verteld over hun oorlogen en nobele daden die ze onder de Galaten hadden bedreven, en hoe ze die hadden overwonnen en hen onder eer hadden gebracht;
3 En wat zij in het land Spanje hadden gedaan voor het winnen van de zilver- en goudmijnen die daar zijn;
4 En dat zij door hun beleid en geduld de hele plaats hadden veroverd, ook al was het heel ver van hen verwijderd; en ook de koningen die vanaf het uiterste deel van de aarde tegen hen optrokken, totdat zij hen in verwarring hadden gebracht en hen een grote omverwerping hadden bezorgd, zodat de rest hen elk jaar schatting gaf:
5 Bovendien, hoe zij in de strijd Filippus en Perseus, de koning van de Citims, in verlegenheid hadden gebracht met anderen die zich tegen hen verhieven en hen hadden overwonnen:
6 Hoe ook Antiochus, de grote koning van Azië, die in de strijd tegen hen optrok, met honderdtwintig olifanten, met ruiters en wagens, en een zeer groot leger, werd door hen ontmoedigd;
7 En hoe zij hem levend namen en een verbond sloten dat hij en degenen die na hem regeerden een grote schatting zouden betalen en gijzelaars zouden geven, en datgene waarover was overeengekomen,
8 En het land van India, en Media en Lydia en van de beste landen, die zij van hem namen en aan koning Eumenes gaven:
9 Bovendien, hoe de Grieken hadden besloten hen te komen vernietigen;
10 En dat zij, daar zij hiervan op de hoogte waren, een zekere kapitein tegen hen zonden, en met hen vochten, velen van hen doodden, en hun vrouwen en hun kinderen gevangen namen, en hen plunderden, en hun land in bezit namen, en hun sterke gebieden neerhaalden. bezit, en bracht hen tot op de dag van vandaag tot hun dienaren:
11 Er werd hem bovendien verteld hoe zij alle andere koninkrijken en eilanden die zich ooit tegen hen hadden verzet, vernietigden en onder hun heerschappij brachten;
12 Maar met hun vrienden en degenen die op hen vertrouwden, bleven zij vriendschappelijk; en zij hadden koninkrijken zowel heinde als dichtbij veroverd, zodat allen die van hun naam hoorden, bang voor hen waren:
13 Ook degenen die zij aan een koninkrijk wilden helpen, regeren; en wie ze ook weer wilden, ze verdringen: ten slotte dat ze enorm verheven waren:
14 Maar ondanks dit alles droeg niemand van hen een kroon of was hij in purper gekleed, om daardoor verheerlijkt te worden:
15 Bovendien hadden ze voor zichzelf een senaatshuis gebouwd, waarin driehonderdtwintig mannen dagelijks in de raad zaten en altijd met het volk overlegden, zodat ze goed geordend konden worden:
16 En dat zij hun regering ieder jaar toevertrouwden aan één man, die over heel hun land regeerde, en dat zij allen gehoorzaam waren aan die ene, en dat er geen afgunst of wedijver onder hen bestond.
17 Met het oog op deze dingen koos Judas Eupolemus, de zoon van Johannes, de zoon van Accos, en Jason, de zoon van Eleazar, en stuurde hen naar Rome, om een verbond van vriendschap en bondgenootschap met hen te sluiten.

18 En om hen te smeken dat zij het juk van hen zouden wegnemen; want zij zagen dat het koninkrijk van de Grieken Israël met dienstbaarheid onderdrukte.
19 Ze gingen daarom naar Rome, wat een zeer lange reis was, en kwamen in de senaat, waar ze spraken en zeiden.
20 Judas Makkabeüs en zijn broeders en het volk van de Joden hebben ons naar u toe gestuurd om een bondgenootschap en vrede met u te sluiten, en opdat wij als uw bondgenoten en vrienden zouden worden geregistreerd.
21 Deze kwestie beviel de Romeinen dus goed.
22 En dit is de kopie van de brief die de senaat opnieuw in koperen tafels heeft geschreven en naar Jeruzalem heeft gestuurd, zodat zij daar een herdenking van vrede en bondgenootschap zouden kunnen hebben:
23 Veel succes zij de Romeinen en het volk van de Joden, over zee en over land, voor altijd: ook het zwaard en de vijand zij verre van hen,
24 Als er eerst een oorlog komt tegen de Romeinen of een van hun bondgenoten gedurende hun gehele heerschappij,
25 Het volk van de Joden zal hen, zoals de tijd zal bepalen, met heel hun hart helpen:
26 Zij zullen ook niets geven aan degenen die oorlog tegen hen voeren, of hen helpen met voedsel, wapens, geld of schepen, zoals het de Romeinen goed heeft geleken; maar zij zullen hun verbonden nakomen, zonder daarom iets te nemen.
27 Op dezelfde manier zullen de Romeinen hen, als de oorlog het eerst over het volk van de Joden komt, met heel hun hart helpen, afhankelijk van de tijd die hun zal worden bepaald:
28 Er zullen ook geen levensmiddelen worden gegeven aan degenen die tegen hen meedoen, of wapens, of geld, of schepen, zoals het de Romeinen goed heeft geleken; maar zij zullen hun verbonden nakomen, en dat zonder bedrog.
29 Volgens deze artikelen sloten de Romeinen een verbond met het volk van de Joden.
30 Maar als de ene of de andere partij hierna denkt bijeen te komen om iets toe te voegen of te verminderen, mogen zij dat naar eigen goeddunken doen, en wat zij ook toevoegen of wegnemen, zal worden bekrachtigd.
31 En wat betreft het kwaad dat Demetrius de Joden aandoet, hebben wij hem geschreven: Waarom hebt u uw juk zwaar gemaakt op onze vrienden en bondgenoten, de Joden?
32 Als zij daarom nog meer tegen u klagen, zullen wij hen recht doen en met u strijden ter zee en over land.

HOOFDSTUK 9

1 Bovendien, toen Demetrius hoorde dat Nicanor en zijn leger in de strijd waren gedood, stuurde hij Bacchides en Alcimus voor de tweede keer naar het land Judea, en met hen de grootste kracht van zijn leger:
2 Die uitgingen langs de weg die naar Galgala leidde, en hun tenten opsloegen voor Masaloth, dat in Arbela ligt, en nadat ze die hadden veroverd, doodden ze veel mensen.
3 Ook in de eerste maand van het honderdtweeënvijftigste jaar sloegen zij hun kamp op voor Jeruzalem:
4 Vanwaar zij vertrokken, en gingen naar Berea, met twintigduizend voetvolk en tweeduizend ruiters.
5 Nu had Judas zijn tenten opgeslagen in Eleasa, en met hem drieduizend uitverkoren mannen.
6 Die bij het zien van de menigte van het andere leger, zo groot, erg bang waren; waarop velen zich uit het leger verlieten, zodat er niet meer dan achthonderd man hun verblijfplaats was.
7 Toen Judas dus zag dat zijn leger wegglipte en dat de strijd hem onder druk zette, was hij zeer verontrust en erg bedroefd, omdat hij geen tijd had om ze bijeen te brengen.
8 Niettemin zei hij tegen hen die achterbleven: Laten we opstaan en tegen onze vijanden optrekken, als we misschien met hen kunnen vechten.
9 Maar zij wezen hem af en zeiden: Dat zal ons nooit lukken. Laten we nu liever ons leven redden, en hierna zullen we terugkeren met onze broeders en tegen hen strijden: want we zijn maar met weinigen.
10 Toen zei Judas: God verhoede dat ik dit doe en van hen wegvlucht. Als onze tijd gekomen is, laten we dan manmoedig sterven voor onze broeders, en laten we onze eer niet bezoedelen.
11 Toen verliet het leger van Bacchides hun tenten en ging tegenover hen staan. Hun ruiters waren in twee troepen verdeeld, en hun slingeraars en boogschutters gingen voor het leger uit en zij die voorop marcheerden waren allemaal machtige mannen.
12 Wat Bacchides betreft, hij zat op de rechtervleugel: dus naderde het leger de twee delen en blies op hun trompetten.
13 Ook zij van de kant van Judas bliezen zelfs op hun trompetten, zodat de aarde schudde door het lawaai van de legers, en de strijd duurde van de ochtend tot de avond.
14 Toen Judas merkte dat Bacchides en de sterkte van zijn leger aan de goede kant waren, nam hij alle sterke mannen met zich mee.
15 Die de rechtervleugel in verwarring bracht en hen achtervolgde tot aan de berg Azotus.
16 Maar toen de leden van de linkervleugel zagen dat zij van de rechtervleugel ontevreden waren, volgden zij Judas en degenen die bij hem waren, van achteren:
17 Daarop volgde een hevige strijd, waarbij velen aan beide kanten sneuvelden.
18 Ook Judas werd gedood, en het overblijfsel vluchtte.
19 Toen namen Jonathan en Simon hun broer Judas mee en begroeven hem in het graf van zijn vaderen in Modin.
20 Bovendien weenden zij over hem, en heel Israël klaagde luid over hem, en rouwde vele dagen lang, zeggende:
21 Hoe is de dappere man gevallen die Israël heeft bevrijd!
22 Wat betreft de andere dingen over Judas en zijn oorlogen, en de nobele daden die hij deed, en zijn grootheid, die zijn niet opgeschreven: want het waren er heel veel.
23 Nu, na de dood van Judas, begonnen de goddelozen hun hoofden naar alle kusten van Israël te steken, en daar kwamen allen op die ongerechtigheid bedreven hadden.
24 In die dagen was er ook een zeer grote hongersnood, waardoor het land in opstand kwam en met hen meeging.
25 Toen koos Bacchides de slechte mannen uit en maakte hen tot heren van het land.
26 En zij deden navraag en zochten naar de vrienden van Judas, en brachten hen naar Bacchides, die wraak op hen nam en hen op een kwade manier gebruikte.
27 Zo was er een grote verdrukking in Israël, zoals er niet meer is geweest sinds de tijd dat er geen profeet meer onder hen was gezien.
28 Daarom kwamen alle vrienden van Judas bijeen en zeiden tegen Jonathan:
29 Sinds uw broer Judas stierf, hebben we niemand zoals hij die kan optrekken tegen onze vijanden, en tegen Bacchides, en tegen hen van ons volk die tegenstanders van ons zijn.
30 Daarom hebben wij u vandaag uitgekozen om in zijn plaats onze prins en kapitein te zijn, zodat u onze strijd kunt strijden.
31 Hierop nam Jonathan destijds het bestuur op zich en stond op in de plaats van zijn broer Judas.
32 Maar toen Bacchides hiervan kennis kreeg, probeerde hij hem te doden

33 Toen Jonathan en zijn broer Simon en allen die bij hem waren, dit merkten, vluchtten zij naar de wildernis van Thekoë en sloegen hun tenten op bij het water van de poel Asphar.
34 Toen Bacchides het begreep, kwam hij op de sabbatdag met zijn hele leger dichtbij de Jordaan.
35 Jonathan nu had zijn broer Johannes, een aanvoerder van het volk, gestuurd om zijn vrienden, de Nabatieten, te bidden dat zij hun rijtuig mochten achterlaten, wat veel was.
36 Maar de kinderen van Jambri kwamen uit Medaba en namen Johannes en alles wat hij had mee en gingen ermee op pad.
37 Hierna kwam het bericht aan Jonathan en zijn broer Simon dat de kinderen van Jambri een geweldig huwelijk hadden gesloten en de bruid met een grote stoet uit Nadabatha brachten, omdat ze de dochter was van een van de grote prinsen van Chanaän.
38 Daarom dachten zij aan hun broer Johannes, en gingen naar boven, en verborgen zich onder de schuilplaats van de berg.
39 Waar zij hun ogen opsloegen en keken, en zie, er was veel ophef en grote drukte; en de bruidegom kwam naar voren, en zijn vrienden en broeders, om hen tegemoet te treden met trommels en muziekinstrumenten en vele wapens.
40 Toen stonden Jonathan en zij die bij hem waren, tegen hen op vanaf de plaats waar zij in een hinderlaag lagen, en brachten een slachting onder hen aan, waarbij velen dood neervielen, en het overblijfsel vluchtte de berg in, en zij namen allen mee. hun buit.
41 Zo veranderde het huwelijk in rouw, en het geluid van hun melodie in weeklacht.
42 Toen ze het bloed van hun broer volledig hadden gewroken, keerden ze weer terug naar het moeras van de Jordaan.
43 Toen Bacchides hiervan hoorde, kwam hij op de sabbatdag met grote macht naar de oevers van de Jordaan.
44 Toen zei Jonathan tegen zijn gezelschap: Laten we nu optrekken en voor ons leven vechten, want het staat ons vandaag niet meer bij, zoals in het verleden:
45 Want zie, de strijd ligt voor ons en achter ons, en het water van de Jordaan aan deze kant en aan die kant, ook het moeras en het bos, en er is geen plaats waar we kunnen afwijken.
46 Daarom roept u nu tot de hemel, zodat u verlost zult worden uit de hand van uw vijanden.
47 Toen sloten ze zich aan bij de strijd, en Jonathan strekte zijn hand uit om Bacchides te verslaan, maar hij keerde zich van hem af.
48 Toen sprongen Jonathan en zij die bij hem waren de Jordaan in en zwommen naar de andere oever; maar de ander ging niet over de Jordaan naar hen toe.
49 Zo werden er die dag aan de zijde van Bacchides ongeveer duizend man gedood.
50 Daarna keerde Bacchides terug naar Jeruzalem en herstelde de sterke steden in Judea; het fort in Jericho, en Emmaüs, en Bethhoron, en Bethel, en Thamnatha, Pharathoni en Taphon, deze versterkte hij met hoge muren, met poorten en met grendels.
51 En hij plaatste er een garnizoen in, zodat zij kwaadwilligheid tegen Israël zouden kunnen zaaien.
52 Hij versterkte ook de stad Bethsura, en Gazera, en de toren, en plaatste er strijdkrachten en zorgde voor voedsel.
53 Bovendien nam hij de zonen van de belangrijkste mannen in het land als gijzelaars en plaatste ze in de toren van Jeruzalem om daar te worden bewaard.
54 Bovendien beval Alcimus in het honderddrieënvijftigste jaar, in de tweede maand, dat de muur van de binnenste voorhof van het heiligdom moest worden afgebroken; hij heeft ook de werken van de profeten afgebroken
55 En toen hij zich begon neer te trekken, werd Alcimus zelfs op dat moment geplaagd en werden zijn ondernemingen gehinderd: want zijn mond werd dichtgestopt en hij werd verlamd, zodat hij niets meer kon zeggen of bevelen kon geven over zijn huis.
56 Zo stierf Alcimus in die tijd met grote pijnigingen.
57 Toen Bacchides zag dat Alcimus dood was, keerde hij terug naar de koning, waarna het land Judea twee jaar in rust was.
58 Toen hielden alle goddeloze mannen een raadsvergadering en zeiden: Zie, Jonathan en zijn gezelschap zijn op hun gemak en wonen zonder zorgen. Daarom zullen we nu Bacchides hierheen brengen, die ze allemaal in één nacht zal meenemen.
59 Ze gingen dus met hem overleggen.
60 Toen verwijderde hij zich, kwam met een groot leger en stuurde in het geheim brieven naar zijn aanhangers in Judea, met de opdracht Jonathan en degenen die bij hem waren, mee te nemen; zij konden dat echter niet, omdat hun raad hun bekend was.
61 Daarom namen zij van de mannen van het land, die dit onheil veroorzaakten, ongeveer vijftig personen, en doodden hen.
62 Daarna brachten Jonathan en Simon, en zij die bij hem waren, hen naar Bethbasi, dat in de woestijn ligt, en zij herstelden het verval ervan en maakten het sterk.
63 Toen Bacchides het wist, verzamelde hij zijn hele leger en stuurde een bericht naar hen die uit Judea kwamen.
64 Toen ging hij heen en belegerde Bethbasi; en ze vochten er een lang seizoen tegen en maakten oorlogsmachines.
65 Maar Jonathan liet zijn broer Simon in de stad achter en ging zelf het land in, en met een bepaald aantal vertrok hij.
66 En hij sloeg Odonarkes en zijn broeders en de kinderen van Phasiron in hun tent.
67 En toen hij hen begon te slaan en met zijn strijdkrachten opkwam, gingen Simon en zijn gezelschap de stad uit en verbrandden de oorlogsmachines.
68 En hij vocht tegen Bacchides, die door hen in de war raakte, en zij kwelden hem zwaar: want zijn raad en moeite waren tevergeefs.
69 Daarom was hij zeer vertoornd op de slechte mannen die hem raad gaven om naar het land te komen, aangezien hij velen van hen doodde en van plan was naar zijn eigen land terug te keren.
70 Waarvan Jonathan, toen hij hiervan op de hoogte was, gezanten naar hem toe stuurde, zodat hij vrede met hem zou sluiten en hen de gevangenen zou uitleveren.
71 Wat hij ook accepteerde, en deed overeenkomstig zijn eisen, en hij zwoer hem dat hij hem gedurende de dagen van zijn leven nooit kwaad zou doen.
72 Toen hij hem daarom de gevangenen had teruggegeven die hij eerder uit het land Judea had meegenomen, keerde hij terug en ging naar zijn eigen land, en kwam niet meer in hun grenzen.
73 Zo hield het zwaard op uit Israël; maar Jonathan bleef in Machmas wonen en begon het volk te regeren; en hij vernietigde de goddeloze mannen uit Israël.

HOOFDSTUK 10

1 In het honderdzestigste jaar trok Alexander, de zoon van Antiochus, bijgenaamd Epiphanes, op en nam Ptolemais in, want het volk had hem ontvangen, door middel waarvan hij daar regeerde.
2 Toen koning Demetrius hiervan hoorde, verzamelde hij een buitengewoon groot leger en trok tegen hem op om te strijden.

3 Bovendien stuurde Demetrius brieven naar Jonathan met liefdevolle woorden, zodat hij hem groot maakte.
4 Want hij zei: Laten we eerst vrede met hem sluiten, voordat hij zich bij Alexander aansluit tegen ons:
5 Anders zal hij zich al het kwaad herinneren dat we tegen hem en tegen zijn broeders en zijn volk hebben aangericht.
6 Daarom gaf hij hem de bevoegdheid om een leger te verzamelen en wapens te leveren, zodat hij hem in de strijd zou kunnen helpen. Hij beval ook dat de gijzelaars die zich in de toren bevonden, hem moesten uitleveren.
7 Toen kwam Jonathan naar Jeruzalem en las de brieven voor aan het publiek van heel het volk, en van hen die in de toren waren:
8 Die erg bang waren toen ze hoorden dat de koning hem de bevoegdheid had gegeven om een leger te verzamelen.
9 Waarop zij van de toren hun gijzelaars aan Jonathan overleverden, en hij hen aan hun ouders overleverde.
10 Toen dit gedaan was, vestigde Jonathan zich in Jeruzalem en begon de stad te bouwen en te herstellen.
11 En hij gaf de werklieden opdracht de muren en de berg Sion en omgeving met vierkante stenen te bouwen ter versterking; en dat deden ze.
12 Toen vluchtten de vreemdelingen die zich in de forten bevonden die Bacchides had gebouwd;
13 Iedereen verliet zijn plaats en ging naar zijn eigen land.
14 Alleen in Bethsura bleven sommigen van degenen die de wet en de geboden hadden verlaten, stil: want het was hun toevluchtsoord.
15 Toen koning Alexander nu had gehoord welke beloften Demetrius aan Jonathan had gestuurd, en hem ook werd verteld over de veldslagen en nobele daden die hij en zijn broers hadden verricht, en over de pijn die zij hadden doorstaan,
16 Hij zei: Zullen we zo'n andere man vinden? nu zullen we hem daarom tot onze vriend en bondgenoot maken.
17 Hierop schreef hij een brief en stuurde die hem met de volgende woorden:
18 Koning Alexander groette zijn broer Jonathan:
19 Wij hebben van u gehoord dat u een man bent met grote macht en dat u onze vriend wilt zijn.
20 Daarom wijden wij u vandaag tot de hogepriester van uw volk en tot de vriend van de koning; (en daarmee stuurde hij hem een purperen gewaad en een gouden kroon :) en eist van u dat u onze kant opneemt en vriendschap met ons onderhoudt.
21 Dus in de zevende maand van het honderdzestigste jaar, op het loofhuttenfeest, trok Jonathan de heilige mantel aan, verzamelde zijn strijdkrachten en zorgde voor veel wapenrusting.
22 Toen Demetrius het hoorde, kreeg hij er veel spijt van en zei:
23 Wat hebben wij gedaan dat Alexander ons ervan heeft weerhouden vriendschap te sluiten met de Joden om zichzelf te versterken?
24 Ik zal hun ook bemoedigende woorden schrijven en hun waardigheid en geschenken beloven, zodat ik hun hulp kan krijgen.
25 Daarom stuurde hij hen de volgende boodschap: Koning Demetrius groette het volk van de Joden:
26 Hoewel u de verbonden met ons bent nagekomen en onze vriendschap hebt voortgezet, zonder u bij onze vijanden aan te sluiten, hebben wij hiervan gehoord en zijn we blij.
27 Daarom blijft u ons nog steeds trouw, en wij zullen u een goede beloning geven voor de dingen die u voor ons doet,
28 En zal u vele immuniteiten verlenen en u beloningen geven.
29 En nu bevrijd ik u, en ter wille van u bevrijd ik alle Joden van schattingen, van de zoutgebruiken en van kroonbelastingen.
30 En van wat mij toebehoort als derde deel, of het zaad, en de helft van de vrucht van de bomen, geef ik dat vanaf deze dag vrij, zodat zij niet uit het land Judea zullen worden weggenomen, noch van de drie regeringen die daaraan worden toegevoegd vanuit het land Samaria en Galilea, vanaf deze dag voor altijd.
31 Laat Jeruzalem ook heilig en vrij zijn, met zijn grenzen, zowel van tienden als van schattingen.
32 En wat de toren in Jeruzalem betreft, ik geef het gezag daarover over en geef het aan de hogepriester, zodat hij daarin de mannen kan aanstellen die hij wil om die te bewaken.
33 Bovendien laat ik vrijelijk alle Joden vrij die uit het land Judea zijn weggevoerd naar welk deel van mijn koninkrijk dan ook, en ik wil dat al mijn officieren zelfs de schattingen van hun vee afdragen.
34 Bovendien wil ik dat alle feesten, en sabbatten, en nieuwe manen, en plechtige dagen, en de drie dagen vóór het feest, en de drie dagen na het feest allemaal immuniteit en vrijheid zullen zijn voor alle Joden in mijn rijk.
35 Ook zal niemand de macht hebben om zich in welke zaak dan ook met iemand van hen te bemoeien of lastig te vallen.
36 Verder zal ik ervoor zorgen dat er onder de strijdkrachten van de koning ongeveer dertigduizend Joodse mannen worden ingeschreven, aan wie loon zal worden gegeven, zoals toebehoort aan alle strijdkrachten van de koning.
37 En van hen zullen sommigen in de vestingen van de koning worden geplaatst, van wie ook sommigen zullen worden aangesteld over de zaken van het koninkrijk, die van vertrouwen zijn; en ik wil dat hun opzieners en gouverneurs uit zichzelf zullen zijn, en dat zij daarna zullen leven. hun eigen wetten, zoals de koning in het land Judea geboden heeft.
38 En wat betreft de drie regeringen die vanuit het land Samaria aan Judea zijn toegevoegd, laten zij zich bij Judea voegen, zodat zij kunnen worden gerekend onder één gezag te staan, noch verplicht zijn een ander gezag te gehoorzamen dan dat van de hogepriester.
39 Wat Ptolemais betreft, en het land dat daarbij hoort, geef ik als gratis geschenk aan het heiligdom in Jeruzalem voor de noodzakelijke uitgaven van het heiligdom.
40 Bovendien geef ik elk jaar vijftienduizend sjekel zilver uit de rekeningen van de koning uit de betreffende plaatsen.
41 En al het overschot, dat de officieren niet hebben betaald zoals vroeger, zal van nu af aan worden besteed aan de werken aan de tempel.
42 En daarnaast zullen de vijfduizend sikkels zilver, die zij jaar na jaar uit de rekeningen hebben gehaald voor het gebruik van de tempel, zelfs die dingen worden vrijgegeven, omdat ze toebehoren aan de priesters die dienen.
43 En wie zij ook zijn die naar de tempel in Jeruzalem vluchten, of binnen de vrijheden hiervan vallen, omdat zij schulden hebben bij de koning, of voor enige andere zaak, laat hen vrijuit gaan, met alles wat zij in mijn rijk hebben.
44 Ook voor de bouw en het herstel van de werken aan het heiligdom zullen de kosten worden betaald uit de rekeningen van de koning.
45 Ja, en voor de bouw van de muren van Jeruzalem en de versterking ervan rondom zullen de uitgaven worden gedaan uit de rekeningen van de koning, evenals voor de bouw van de muren in Judea.
46 Toen nu Jonathan en het volk deze woorden hoorden, gaven zij er geen eer aan en ontvingen ze ook niet, omdat zij dachten aan het grote kwaad dat hij in Israël had aangericht; want hij had hen zeer getroffen.

47 Maar over Alexander waren ze zeer tevreden, omdat hij de eerste was die om ware vrede met hen smeekte, en ze waren altijd met hem verbonden.
48 Toen verzamelde koning Alexander een groot leger en legerde zich tegenover Demetrius.
49 En nadat de twee koningen zich in de strijd hadden gevoegd, vluchtte het leger van Demetrius, maar Alexander volgde hem en had de overhand op hen.
50 En hij zette de strijd zeer hevig voort totdat de zon onderging: en die dag werd Demetrius gedood.
51 Daarna stuurde Alexander ambassadeurs naar Ptolemaeus, de koning van Egypte, met de volgende boodschap:
52 Aangezien ik weer naar mijn rijk ben gekomen en op de troon van mijn voorouders ben gezeten, de heerschappij heb verkregen, Demetrius heb omvergeworpen en ons land heb teruggevonden;
53 Want nadat ik met hem de strijd had aangegaan, raakten zowel hij als zijn leger door ons in de war, zodat wij op de troon van zijn koninkrijk zitten:
54 Laten we daarom nu samen een vriendschap sluiten, en mij nu uw dochter tot vrouw geven; en ik zal uw schoonzoon zijn, en zowel u als haar geven overeenkomstig uw waardigheid.
55 Toen gaf de koning Ptolemaeus antwoord en zei: Gelukkig zij de dag waarop u terugkeerde naar het land van uw vaderen en op de troon van hun koninkrijk ging zitten.
56 En nu zal ik met u doen, zoals u hebt geschreven: ontmoet mij daarom in Ptolemais, zodat we elkaar kunnen zien; want ik zal mijn dochter met u trouwen, overeenkomstig uw verlangen.
57 Toen vertrok Ptolemaeus met zijn dochter Cleopatra uit Egypte, en in het honderdtweeënzestigste jaar kwamen ze bij Ptolemais aan.
58 Waar koning Alexander hem ontmoette, schonk hij hem zijn dochter Cleopatra, en vierde haar huwelijk in Ptolemais met grote glorie, zoals de gewoonte van koningen is.
59 Nu had koning Alexander aan Jonathan geschreven dat hij hem moest komen ontmoeten.
60 Vervolgens ging hij eervol naar Ptolemais, waar hij de twee koningen ontmoette, en hen en hun vrienden zilver en goud gaf, en vele geschenken, en gunst vond in hun ogen.
61 In die tijd verzamelden bepaalde pestilente mannen van Israël, mannen met een slecht leven, zich tegen hem om hem te beschuldigen; maar de koning wilde niet naar hen luisteren.
62 Ja, meer nog: de koning beval zijn klederen uit te trekken en hem in purper te kleden: en dat deden zij.
63 En hij liet hem alleen zitten en zei tegen zijn vorsten: Ga met hem mee naar het midden van de stad en maak bekend dat niemand over welke zaak dan ook tegen hem klaagt, en dat niemand hem om welke reden dan ook lastig valt. .
64 Toen zijn aanklagers zagen dat hij volgens de proclamatie geëerd was en in het paars gekleed was, vluchtten ze allemaal weg.
65 De koning eerde hem dus en schreef hem onder zijn belangrijkste vrienden, en maakte hem tot hertog en deelgenoot van zijn heerschappij.
66 Daarna keerde Jonathan met vrede en blijheid terug naar Jeruzalem.
67 Verder in de; Honderdzestig vijfde jaar kwam Demetrius, de zoon van Demetrius, van Kreta naar het land van zijn vaderen:
68 Toen koning Alexander dit hoorde, had hij er gelijk spijt van en keerde terug naar Antiochië.
69 Toen benoemde Demetrius Apollonius tot gouverneur van Celosyrië tot zijn generaal, die een groot leger verzamelde en zijn kamp opsloeg in Jamnia, en hij stuurde een boodschap naar de hogepriester Jonathan met de mededeling:
70 U alleen verheft uzelf tegen ons, en ik word ter wille van u uitgelachen en gesmaad; en waarom roemt u uw macht tegen ons in de bergen?
71 Welnu, als u op uw eigen kracht vertrouwt, kom dan naar ons toe, het vlakke veld in, en laten we daar de zaak samen uitproberen: want bij mij ligt de macht van de steden.
72 Vraag en leer wie ik ben, en de rest die onze kant opkomen, en zij zullen u vertellen dat uw voet niet in staat is om in hun eigen land te vluchten.
73 Daarom zult u de ruiters en zo'n grote macht in de vlakte niet kunnen verdragen, waar geen steen of vuursteen is, noch een plek om naartoe te vluchten.
74 Toen Jonathan deze woorden van Apollonius hoorde, werd hij diep in zijn gedachten geraakt, en tienduizend mannen uitkiezend vertrok hij uit Jeruzalem, waar zijn broer Simon hem ontmoette om hem te helpen.
75 En hij sloeg zijn tenten op tegen Joppe: maar; zij van Joppe sloten hem buiten de stad, omdat Apollonius daar een garnizoen had.
76 Toen belegerde Jonathan het, waarop de inwoners van de stad hem uit angst binnenlieten, en zo won Jonathan Joppe.
77 Toen Apollonius hiervan hoorde, nam hij drieduizend ruiters, met een grote schare voetvolk, en ging naar Azotus als een reizende, en trok hem daarmee de vlakte in. omdat hij een groot aantal ruiters had, op wie hij zijn vertrouwen stelde.
78 Toen volgde Jonathan hem naar Azotus, waar de legers de strijd aangingen.
79 Nu had Apollonius duizend ruiters in een hinderlaag achtergelaten.
80 En Jonathan wist dat er een hinderlaag achter hem lag; want zij hadden zijn leger omsingeld en pijlen op het volk geworpen, van 's ochtends tot 's avonds.
81 Maar het volk stond stil, zoals Jonathan hun had opgedragen, en dus werden de paarden van de vijand moe.
82 Toen bracht Simon zijn leger tevoorschijn en zette hen op tegen de voetvolk (want de ruiters waren uitgeput), die door hem van streek waren, en vluchtten.
83 Ook de ruiters, verspreid over het veld, vluchtten naar Azotus en gingen voor veiligheid naar Bethdagon, de tempel van hun afgod.
84 Maar Jonathan stak Azotus en de omliggende steden in brand, en nam hun buit; en de tempel van Dagon, met hen die erin waren gevlucht, verbrandde hij met vuur.
85 Zo werden er bijna achtduizend man verbrand en met het zwaard gedood.
86 En van daaruit verwijderde Jonathan zijn leger en legerde zich tegen Ascalon, waar de mannen van de stad uittrokken en hem met grote pracht tegemoet gingen.
87 Hierna keerden Jonathan en zijn leger terug naar Jeruzalem, met enige buit.
88 Toen koning Alexander deze dingen hoorde, eerde hij Jonathan nog meer.
89 En stuurde hem een gouden gesp, omdat die bestemd is voor degenen die van het bloed van de koning zijn; hij gaf hem ook Accaron, met de grenzen ervan in bezit.

HOOFDSTUK 11

1 En de koning van Egypte verzamelde een groot leger, zoals het zand dat aan de kust ligt, en vele schepen, en trok rond door middel van bedrog om het koninkrijk van Alexander te verwerven en het bij het zijne te voegen.
2 Waarop hij op vreedzame wijze zijn reis naar Spanje ondernam, zodat zij van de steden zich voor hem openden en hem ontmoetten: want koning Alexander had hun dat opgedragen, omdat hij zijn zwager was.

3 Toen Ptolemaeus de steden binnenkwam, plaatste hij in ieder van hen een garnizoen van soldaten om ze te bewaken.
4 En toen hij Azotus naderde, lieten zij hem de tempel van Dagon zien die verbrand was, en Azotus en de voorsteden daarvan die verwoest waren, en de lichamen die naar het buitenland waren geworpen en die hij in de strijd had verbrand; want ze hadden er hopen van gemaakt langs de weg waar hij langs zou komen.
5 Ook vertelden ze de koning wat Jonatan had gedaan, met de bedoeling dat hij hem de schuld zou kunnen geven, maar de koning zweeg.
6 Toen ontmoette Jonathan de koning met grote pracht en praal in Joppe, waar zij elkaar groetten en logeerden.
7 Daarna keerde Jonathan, nadat hij met de koning naar de rivier was gegaan die Eleutherus heet, weer terug naar Jeruzalem.
8 Toen koning Ptolemaeus daarom de heerschappij over de steden aan de zee tot aan Seleucia aan de zeekust had gekregen, bedacht hij boze plannen tegen Alexander.
9 Waarop hij ambassadeurs naar koning Demetrius stuurde met de woorden: Kom, laten we een verbond tussen ons sluiten, en ik zal je mijn dochter geven die Alexander heeft, en jij zult regeren in het koninkrijk van je vader.
10 Want het spijt mij dat ik mijn dochter aan hem heb gegeven, omdat hij mij probeerde te doden.
11 Zo belasterde hij hem, omdat hij naar zijn koninkrijk verlangde.
12 Daarom nam hij zijn dochter van hem af en gaf haar aan Demetrius, en liet Alexander in de steek, zodat hun haat openlijk bekend werd.
13 Toen ging Ptolemaeus Antiochië binnen, waar hij twee kronen op zijn hoofd zette: de kroon van Azië en die van Egypte.
14 In het midden van de tijd was koning Alexander in Cilicië, omdat degenen die in die streken woonden zich tegen hem hadden verzet.
15 Maar toen Alexander hiervan hoorde, trok hij ten strijde tegen hem, waarop koning Ptolemaeus zijn leger voortbracht, hem met een machtige macht tegemoet trad en hem op de vlucht joeg.
16 Daarom vluchtte Alexander naar Arabië om daar verdedigd te worden; maar koning Ptolemaeus werd verheven:
17 Want Zabdiel, de Arabier, nam het hoofd van Alexander af en stuurde het naar Ptolemaeus.
18 Ook koning Ptolemaeus stierf de derde dag daarna, en degenen die zich in de vestingen bevonden, werden door elkaar gedood.
19 Op deze manier regeerde Demetrius in het honderdzestigste jaar.
20 Tegelijkertijd verzamelde Jonathan hen die in Judea waren om de toren die in Jeruzalem stond in te nemen; en hij maakte er vele oorlogstuig tegen.
21 Toen kwamen er goddelozen, die hun eigen volk haatten, gingen naar de koning en vertelden hem dat Jonathan de toren had belegerd.
22 Toen hij dit hoorde, werd hij boos, en hij vertrok onmiddellijk naar Ptolemais en schreef aan Jonathan dat hij de toren niet moest belegeren, maar met grote haast in Ptolemais met hem moest komen spreken.
23 Niettemin gaf Jonathan, toen hij dit hoorde, het bevel het nog steeds te belegeren; en hij koos bepaalde oudsten van Israël en de priesters uit, en bracht zichzelf in gevaar;
24 En nam zilver en goud, kleding en bovendien diverse geschenken, en ging naar Ptolemais, naar de koning, waar hij gunst in zijn ogen vond.
25 En hoewel bepaalde goddeloze mannen uit het volk klachten tegen hem hadden ingediend,
26 Toch smeekte de koning hem zoals zijn voorgangers eerder hadden gedaan, en promootte hem in de ogen van al zijn vrienden.
27 En bevestigde hem in het hogepriesterschap en in alle eerbewijzen die hij voorheen had, en gaf hem voorrang onder zijn belangrijkste vrienden.
28 Toen verzocht Jonathan de koning dat hij Judea, evenals de drie regeringen, met het land Samaria vrij zou maken van belasting; en hij beloofde hem driehonderd talenten.
29 Dus stemde de koning ermee in en schreef op deze manier brieven aan Jonathan over al deze dingen:
30 Koning Demetrius groette zijn broer Jonathan en het volk van de Joden:
31 Wij zenden u hier een kopie van de brief die wij over u aan onze neef Lasthenes hebben geschreven, zodat u die kunt zien.
32 Koning Demetrius groette zijn vader Lasthenes:
33 We zijn vastbesloten goed te doen voor het volk van de Joden, dat onze vrienden is, en onze verbonden na te komen, vanwege hun goede wil jegens ons.
34 Daarom hebben wij hun de grenzen van Judea bekrachtigd, met de drie regeringen van Apherema, Lydda en Ramathem, die vanuit het land Samaria aan Judea zijn toegevoegd, en alle dingen die daarbij horen, voor allen die offers brengen in Jeruzalem, in plaats van de betalingen die de koning vroeger jaarlijks van hen ontving uit de vruchten van de aarde en van de bomen.
35 En wat betreft andere dingen die ons toebehoren, van de tienden en gebruiken die op ons betrekking hebben, evenals de zoutputten en de kroonbelastingen die ons verschuldigd zijn, wij betalen ze allemaal ter verlichting ervan.
36 En niets hiervan zal vanaf nu voor altijd worden ingetrokken.
37 Zorg er nu voor dat u een kopie van deze dingen maakt, en laat deze aan Jonathan overhandigen, en op een opvallende plaats op de heilige berg zetten.
38 Toen koning Demetrius daarna zag dat het land voor hem stil was en dat er geen weerstand tegen hem werd geboden, stuurde hij al zijn strijdkrachten weg, ieder naar zijn eigen plaats, met uitzondering van bepaalde groepen vreemdelingen, die hij had verzameld. de eilanden van de heidenen: daarom haatten alle krachten van zijn vaderen hem.
39 Bovendien was er een Tryphon, die eerder van de kant van Alexander was geweest, die, toen hij zag dat het hele leger tegen Demetrius mompelde, naar Simalcue ging, de Arabier die Antiochus, de jonge zoon van Alexander, had grootgebracht.
40 En hij wilde hem deze jonge Antiochus overleveren, zodat hij in de plaats van zijn vader zou kunnen regeren. Hij vertelde hem daarom alles wat Demetrius had gedaan, en hoe zijn krijgslieden hem vijandig gezind waren, en daar bleef hij een lange tijd. seizoen.
41 Intussen stuurde Jonathan een boodschap naar koning Demetrius, dat hij de mensen van de toren uit Jeruzalem zou verdrijven, en ook degenen die zich in de vestingen bevonden, want zij hadden tegen Israël gevochten.
42 Daarom stuurde Demetrius een bericht naar Jonathan met de mededeling: Ik zal dit niet alleen voor u en uw volk doen, maar ik zal u en uw volk ook zeer eren als de gelegenheid zich voordoet.
43 Nu zult u er goed aan doen mij mannen te sturen om mij te helpen; want al mijn krachten zijn van mij verdwenen.
44 Hierop stuurde Jonathan hem drieduizend sterke mannen naar Antiochië. Toen ze bij de koning kwamen, was de koning erg blij met hun komst.

45 Maar zij die uit de stad waren, verzamelden zich in het midden van de stad, met een getal van honderdtwintigduizend man, en wilden de koning hebben gedood.
46 Daarom vluchtte de koning naar het hof, maar zij van de stad hielden de doorgangen van de stad in stand en begonnen te vechten.
47 Toen riep de koning de Joden om hulp, die allemaal onmiddellijk naar hem toe kwamen, en zich door de stad verspreidden, doodden die dag in de stad een aantal van honderdduizend.
48 Ook staken zij de stad in brand, veroverden die dag veel buit en bevrijdden de koning.
49 Toen zij van de stad zagen dat de Joden de stad hadden ingenomen zoals zij wilden, nam hun moed af. Daarom smeekten zij de koning en riepen, zeggende:
50 Geef ons vrede, en laat de Joden ophouden ons en de stad aan te vallen.
51 Daarop wierpen zij hun wapens af en sloten vrede; en de Joden werden geëerd in de ogen van de koning, en in de ogen van allen die zich in zijn rijk bevonden; en zij keerden terug naar Jeruzalem, met een grote buit.
52 Toen zat koning Demetrius op de troon van zijn koninkrijk, en het land werd stil voor hem.
53 Niettemin veinsde hij in alles wat hij ooit zei, en vervreemdde zich van Jonathan, beloonde hem niet overeenkomstig de voordelen die hij van hem had ontvangen, maar bezorgde hem veel pijn.
54 Hierna keerde Tryfon terug, en met hem het jonge kind Antiochus, die regeerde en werd gekroond.
55 Toen verzamelden zich alle krijgslieden die Demetrius had weggestuurd, en zij vochten tegen Demetrius, die zich omdraaide en vluchtte.
56 Bovendien nam Tryphon de olifanten mee en veroverde Antiochië.
57 In die tijd schreef de jonge Antiochus aan Jonathan: Ik bevestig u in het hogepriesterschap en benoem u tot heerser over de vier regeringen, en tot een van de vrienden van de koning.
58 Hierop stuurde hij hem gouden vaten om in te dienen, en gaf hem toestemming om in goud te drinken, en om in purper gekleed te gaan, en om een gouden gesp te dragen.
59 Zijn broer Simon maakte hij ook tot kapitein van de plaats die de ladder van Tyrus wordt genoemd, tot aan de grens van Egypte.
60 Toen ging Jonathan uit en trok door de steden aan de overkant van het water, en alle strijdkrachten van Syrië verzamelden zich bij hem om hem te helpen; en toen hij in Ascalon aankwam, ontmoetten de inwoners van de stad hem eervol.
61 Vanwaar hij naar Gaza ging, maar zij van Gaza sloten hem buiten; daarom belegerde hij het, verbrandde de voorsteden ervan met vuur en plunderde ze.
62 Toen de inwoners van Gaza daarna een smeekbede tot Jonatan oprichtten, sloot hij vrede met hen, nam de zonen van hun voornaamste mannen als gijzelaars en stuurde hen naar Jeruzalem, en trok door het land naar Damascus.
63 Toen Jonathan nu hoorde dat de vorsten van Demetrius met grote macht naar Cades, dat in Galilea ligt, waren gekomen, met het voornemen hem uit het land te verdrijven,
64 Hij ging hen tegemoet en liet zijn broer Simon op het land achter.
65 Toen legerde Simon zich tegen Bethsura en streed er een lange tijd tegen, en sloot het op.
66 Maar zij wilden vrede met hem hebben, die hij hun verleende, en zij verdreven hen vandaar, namen de stad in en plaatsten er een garnizoen.
67 Wat Jonatan en zijn leger betreft, zij sloegen hun kamp op bij het water van Gennesar, vanwaar zij zich vroeg in de ochtend naar de vlakte van Nasor begaven.
68 En zie, de menigte vreemdelingen ontmoette hen in de vlakte, die, nadat ze mannen in de bergen voor hem in een hinderlaag hadden gelegd, zelf tegen hem optrokken.
69 Toen zij die in de hinderlaag lagen, opstonden van hun plaatsen en zich in de strijd voegden, vluchtten allen die aan Jonathans zijde stonden;
70 Omdat er niet één van hen overbleef, behalve Mattathias, de zoon van Absalom, en Judas, de zoon van Calphi, de oversten van het leger.
71 Toen scheurde Jonathan zijn kleren, wierp aarde op zijn hoofd en bad.
72 Nadat hij zich weer ten strijde had getrokken, zette hij ze op de vlucht, en dus renden ze weg.
73 Toen zijn eigen mannen die waren gevlucht dit zagen, keerden zij zich opnieuw tot hem en achtervolgden hen samen met hem tot aan Cades, zelfs tot aan hun eigen tenten, en daar sloegen zij hun kamp op.
74 Zo werden er die dag onder de heidenen ongeveer drieduizend man gedood, maar Jonathan keerde terug naar Jeruzalem.

HOOFDSTUK 12

1 Toen Jonathan zag dat de tijd hem diende, koos hij bepaalde mannen uit en stuurde ze naar Rome, om de vriendschap die ze met hen hadden te bevestigen en te vernieuwen.
2 Met hetzelfde doel stuurde hij ook brieven naar de Lacedemoniërs en naar andere plaatsen.
3 Zij gingen dus naar Rome, gingen de senaat binnen en zeiden: De hogepriester Jonathan en het volk van de Joden hebben ons naar u toe gestuurd, zodat u de vriendschap die u met hen had, moet hernieuwen, en een bondgenootschap moet sluiten. , zoals vroeger.
4 Hierop gaven de Romeinen hun brieven aan de gouverneurs van elke plaats met de opdracht hen vreedzaam naar het land Judea te brengen.
5 En dit is de kopie van de brieven die Jonathan aan de Lacedemoniërs schreef:
6 Jonathan, de hogepriester, en de oudsten van het volk, en de priesters, en de andere van de Joden, groetten de Lacedemoniërs, hun broeders:
7 Er zijn in het verleden brieven gestuurd naar Onias, de hogepriester, uit Darius, die toen onder u regeerde, om aan te geven dat u onze broeders bent, zoals aangegeven in het hier onderschreven exemplaar.
8 Op dat moment smeekte Onias de ambassadeur die eervol was gestuurd, en ontving de brieven waarin een verklaring werd afgelegd over de verbondenheid en vriendschap.
9 Daarom hebben wij ook, hoewel we geen van deze dingen nodig hebben, de heilige boeken van de Schrift in onze handen om ons te troosten,
10 Ik heb niettemin geprobeerd u een bericht te sturen voor de hernieuwing van de broederschap en vriendschap, opdat wij niet helemaal vreemden voor u zouden worden: want er is een lange tijd verstreken sinds u ons hebt gestuurd.
11 Wij gedenken u daarom altijd zonder ophouden, zowel op onze feesten als op andere geschikte dagen, in de offers die wij brengen, en in onze gebeden, zoals de rede is, en zoals het ons betaamt aan onze broeders te denken:
12 En wij zijn heel blij met uw eer.
13 Wat onszelf betreft, we hebben aan alle kanten grote problemen en oorlogen gehad, aangezien de koningen om ons heen tegen ons hebben gevochten.

14 Toch zouden wij u, noch anderen van onze bondgenoten en vrienden, in deze oorlogen lastig vallen:
15 Want we hebben hulp uit de hemel die ons te hulp komt, zodat we van onze vijanden worden verlost en onze vijanden onder de voet worden gelopen.
16 Om deze reden kozen wij Numenius, de zoon van Antiochus, en Antipater, de zoon van Jason, en stuurden hen naar de Romeinen om de vriendschap die wij met hen hadden, en het vroegere verbond, te hernieuwen.
17 Wij hebben hun ook geboden naar u toe te gaan en u onze brieven over de vernieuwing van onze broederschap te groeten en te overhandigen.
18 Daarom doet u er goed aan ons daarop een antwoord te geven.
19 En dit is de kopie van de brieven die Oniares heeft gestuurd.
20 Areus, koning van de Lacedemoniërs, aan de hogepriester Onias, groetend:
21 Er staat schriftelijk vermeld dat de Lacedemoniërs en de Joden broeders zijn, en dat zij tot het geslacht van Abraham behoren:
22 Nu wij dit weten, zult u er goed aan doen ons over uw voorspoed te schrijven.
23 Wij schrijven u nogmaals dat uw vee en goederen van ons zijn, en die van ons zijn van u. Daarom dragen wij onze ambassadeurs op hierover verslag uit te brengen aan u.
24 Toen Jonathan nu hoorde dat de vorsten van Demebius waren gekomen om met een groter leger dan voorheen tegen hem te strijden,
25 Hij vertrok uit Jeruzalem en ontmoette hen in het land Amathis, want hij gaf hun geen uitstel om zijn land binnen te komen.
26 Hij stuurde ook spionnen naar hun tenten, die opnieuw kwamen en hem vertelden dat ze waren aangewezen om hen in de nacht te overvallen.
27 Daarom beval Jonathan zijn mannen, zodra de zon onder was, om te waken en de wapens op te nemen, zodat ze de hele nacht gereed konden zijn om te vechten. Ook stuurde hij centinels rond het leger.
28 Maar toen de tegenstanders hoorden dat Jonathan en zijn mannen klaar waren voor de strijd, werden ze bang en beefden in hun hart, en staken vuren aan in hun kamp.
29 Jonathan en zijn gezelschap wisten het echter pas in de ochtend, want ze zagen de lichten branden.
30 Toen achtervolgde Jonathan hen, maar haalde hen niet in, want zij waren over de rivier de Eleutherus gegaan.
31 Daarom wendde Jonathan zich tot de Arabieren, die de Zabadeeërs werden genoemd, en sloeg hen en nam hun buit.
32 En van daaruit kwam hij in Damascus, en trok zo door het hele land,
33 Simon ging ook uit en trok door het land naar Ascalon en de aangrenzende ruimen, vanwaar hij zich afwendde naar Joppe en het veroverde.
34 Want hij had gehoord dat zij het ruim zouden overdragen aan hen die Demetrius' deel namen; daarom plaatste hij daar een garnizoen om het te bewaren.
35 Daarna kwam Jonathan weer thuis, riep de oudsten van het volk bijeen en beraadslaagde met hen over het bouwen van sterke vestingen in Judea.
36 En het verhogen van de muren van Jeruzalem, en het optrekken van een grote berg tussen de toren en de stad, om het van de stad te scheiden, zodat het alleen zou kunnen zijn, zodat mensen er niet zouden kunnen verkopen of kopen.
37 Hierop kwamen zij bijeen om de stad op te bouwen, aangezien een deel van de muur richting de beek aan de oostkant was ingestort, en zij herstelden wat Kaphenatha heette.
38 Simon richtte ook Adida op in Sephela en maakte het sterk met poorten en tralies.
39 Nu trok Tryphon rond om het koninkrijk Asia te veroveren en de koning Antiochus te doden, zodat hij de kroon op zijn eigen hoofd zou kunnen zetten.
40 Maar hij was bang dat Jonathan hem niet zou dulden en dat hij tegen hem zou strijden; daarom zocht hij een manier om Jonathan te pakken te krijgen, zodat hij hem zou kunnen doden. Hij vertrok dus en kwam bij Bethsan terecht.
41 Toen ging Jonathan hem tegemoet met veertigduizend mannen die voor de strijd waren uitgekozen, en kwam in Bethsan aan.
42 Toen Tryphon nu zag dat Jonathan met zo'n grote kracht kwam, durfde hij zijn hand niet naar hem uit te strekken;
43 Maar hij ontving hem eervol en prees hem aan bij al zijn vrienden, en gaf hem geschenken, en beval zijn krijgslieden om hem even gehoorzaam te zijn als hemzelf.
44 Ook tegen Jonathan zei hij: Waarom hebt u dit hele volk zo in moeilijkheden gebracht, terwijl er geen oorlog tussen ons is?
45 Stuur ze daarom nu weer naar huis, en kies een paar mannen om op u te wachten, en ga met mij mee naar Ptolemais, want ik zal het u geven, en de rest van de sterke vestingen en strijdkrachten, en allen die enige opdracht hebben: wat mij betreft, ik zal terugkeren en vertrekken: want dit is de oorzaak van mijn komst.
46 Jonathan geloofde dat hij deed wat hij hem had opgedragen en stuurde zijn leger weg, dat naar het land Judea ging.
47 En met zichzelf hield hij slechts drieduizend man over, van wie hij er tweeduizend naar Galilea stuurde, en duizend gingen met hem mee.
48 Zodra Jonathan nu Ptolemais binnenkwam, sloten de Ptolemais-mannen de poorten en namen hem mee, en allen die met hem meekwamen, doodden zij met het zwaard.
49 Toen stuurde Tryfon een leger voetvolk en ruiters naar Galilea en naar de grote vlakte, om het hele gezelschap van Jonathan te vernietigen.
50 Maar toen ze wisten dat Jonathan en degenen die bij hem waren, waren meegenomen en gedood, moedigden ze elkaar aan; en gingen dicht bij elkaar, bereid om te vechten.
51 Zij die hen daarom volgden, in de veronderstelling dat zij bereid waren voor hun leven te vechten, keerden weer terug.
52 Waarop zij allen vreedzaam het land Judea binnenkwamen, en daar weeklaagden zij over Jonathan en degenen die bij hem waren, en zij waren zeer bevreesd; daarom slaakte heel Israël een grote weeklacht.
53 Toen probeerden alle heidenen die in de buurt waren hen te vernietigen; want zij zeiden: Zij hebben geen kapitein, noch iemand die hen kan helpen. Laten wij nu oorlog tegen hen voeren en hun gedachtenis uit de mensen wegnemen.

HOOFDSTUK 13

1 Toen Simon nu hoorde dat Tryphon een groot leger had verzameld om het land Judea binnen te vallen en het te vernietigen,
2 Toen hij zag dat het volk hevig beefde en bang was, ging hij naar Jeruzalem en verzamelde het volk.
3 En gaf hun de aansporing, zeggende: U weet zelf welke grote dingen ik, en mijn broers, en het huis van mijn vader, hebben gedaan voor de wetten en het heiligdom, ook voor de veldslagen en de problemen die wij hebben gezien.
4 Daarom zijn al mijn broeders ter wille van Israël gedood, en blijf ik alleen achter.

5 Het zij daarom verre van mij dat ik in elke tijd van moeilijkheden mijn eigen leven zou sparen: want ik ben niet beter dan mijn broeders.
6 Ongetwijfeld zal ik mijn natie, en het heiligdom, en onze vrouwen en onze kinderen wreken; want alle heidenen zijn verzameld om ons uit boosaardigheid te vernietigen.
7 Zodra de mensen deze woorden hoorden, herleefde hun geest.
8 En zij antwoordden met luide stem: Jij zult onze leider zijn in plaats van Judas en jouw broer Jonatan.
9 Strijd onze strijd, en wat u ons ook opdraagt, dat zullen wij doen.
10 Toen verzamelde hij alle krijgslieden en haastte zich om de muren van Jeruzalem af te maken, en versterkte ze rondom.
11 Ook stuurde hij Jonathan, de zoon van Absolom, en met hem een grote macht, naar Joppe; die hen die daarin waren uitdreef, bleef daarin achter.
12 Tryfon trok met grote macht weg van Ptolemaüs om het land Judea binnen te vallen, en Jonathan was met hem in zijn wijk.
13 Maar Simon sloeg zijn tenten op in Adida, tegenover de vlakte.
14 Toen Tryphon nu wist dat Simon was opgestaan in plaats van zijn broer Jonathan, en van plan was met hem de strijd aan te gaan, stuurde hij boodschappers naar hem toe met de mededeling:
15 Terwijl wij uw broer Jonathan onder ons hebben, is het voor geld dat hij verschuldigd is aan de schat van de koning, met betrekking tot de zaak die hem is toevertrouwd.
16 Stuur daarom nu honderd talenten zilvers, en twee van zijn zonen als gijzelaars, zodat hij, wanneer hij vrijkomt, niet van ons in opstand komt, en wij hem zullen laten gaan.
17 Daarop stuurde Simon, hoewel hij merkte dat ze bedrieglijk tegen hem spraken, toch het geld en de kinderen, uit angst dat hij zichzelf grote haat tegen het volk zou opwekken:
18 Wie had kunnen zeggen: Omdat ik hem het geld en de kinderen niet heb gestuurd, is Jonathan dood.
19 Daarom stuurde hij hun de kinderen en de honderd talenten. Maar Tryphon veinsde en wilde Jonatan niet laten gaan.
20 En daarna kwam Tryphon om het land binnen te vallen en het te vernietigen, terwijl hij de weg omsingelde die naar Adora leidde; maar Simon en zijn leger trokken tegen hem op in elke plaats, waar hij ook ging.
21 Nu stuurden zij die in de toren waren boodschappers naar Tryphon, met het doel dat hij zijn komst naar hen door de wildernis zou bespoedigen en hun voedsel zou sturen.
22 Daarom maakte Tryphon al zijn ruiters klaar om die nacht te komen: maar er viel een zeer grote sneeuw, waardoor hij niet kwam. Dus vertrok hij en kwam in het land van Galaad.
23 En toen hij Bascama naderde, doodde hij Jonathan, die daar begraven lag.
24 Daarna keerde Tryphon terug en ging naar zijn eigen land.
25 Toen stuurde Simon erheen en nam de beenderen van zijn broer Jonathan en begroef ze in Modin, de stad van zijn vaderen.
26 En heel Israël klaagde diep over hem en huilde dagenlang over hem.
27 Simon bouwde ook een monument op het graf van zijn vader en zijn broers, en richtte het omhoog zodat het zichtbaar was, met uitgehouwen stenen aan de achterkant en aan de voorkant.
28 Bovendien zette hij zeven piramides tegen elkaar op, voor zijn vader, zijn moeder en zijn vier broers.
29 En daarin maakte hij sluwe plannen, waarover hij grote pilaren plaatste, en op de pilaren maakte hij al hun wapenrusting ter eeuwige herinnering, en door de wapenrusting werden schepen uitgehouwen, zodat ze gezien konden worden door allen die op zee varen. .
30 Dit is het graf dat hij in Modin heeft gemaakt, en het staat er nog steeds.
31 Tryphon nu handelde op bedrieglijke wijze met de jonge koning Antiochus en doodde hem.
32 En hij regeerde in zijn plaats en kroonde zichzelf tot koning van Asia, en bracht een grote ramp over het land.
33 Toen bouwde Simon de sterke vestingen in Judea, en omheinde ze met hoge torens, en grote muren, en poorten, en grendels, en legde daarin voedsel op.
34 Bovendien koos Simon mannen uit en stuurde hij naar koning Demetrius, zodat hij het land immuniteit zou geven, omdat Tryphon alleen maar plunderde.
35 Tot wie koning Demetrius antwoordde en op deze manier schreef:
36 Koning Demetrius groette Simon, de hogepriester en vriend van de koningen, en ook de oudsten en het volk van de Joden:
37 De gouden kroon en de scharlakenrode mantel die u ons hebt gestuurd, hebben wij ontvangen: en wij zijn bereid een standvastige vrede met u te sluiten, ja, en onze officieren te schrijven om de immuniteiten te bevestigen die wij hebben verleend.
38 En alle verbonden die wij met u hebben gesloten, zullen standhouden; en de sterke vestingen die u hebt gebouwd, zullen van u zijn.
39 Wat betreft elke vergissing of fout die tot op de dag van vandaag is begaan, wij vergeven die, en ook de kroonbelasting die u ons verschuldigd bent: en als er in Jeruzalem nog een andere schatting werd betaald, zal die niet meer worden betaald.
40 En kijk wie onder u geschikt is om in onze rechtbank te zijn, laat u dan inschrijven, en laat er vrede tussen ons zijn.
41 Zo werd in het honderdzeventigste jaar het juk van de heidenen van Israël weggenomen.
42 Toen begon het volk van Israël in hun akten en contracten te schrijven: In het eerste jaar van Simon, de hogepriester, de stadhouder en leider van de Joden.
43 In die dagen legerde Simon zich tegen Gaza en belegerde het rondom; hij maakte ook een oorlogsmachine, zette die bij de stad, bestormde een bepaalde toren en nam die in.
44 En zij die in de motor zaten, sprongen de stad in; waarop er grote opschudding ontstond in de stad:
45 Terwijl de mensen van de stad hun kleren scheurden en met hun vrouwen en kinderen op de muren klommen, en met luide stem riepen en Simon smeekten om hen vrede te schenken.
46 En zij zeiden: Handel niet met ons overeenkomstig onze slechtheid, maar overeenkomstig uw barmhartigheid.
47 Simon werd dus gunstig tegenover hen gestemd, en vocht niet meer tegen hen, maar joeg hen de stad uit, reinigde de huizen waarin de afgoden zich bevonden, en ging de stad binnen met gezang en dankzegging.
48 Ja, hij verwijderde er alle onreinheid uit en plaatste daar mannen die de wet wilden onderhouden, en maakte de wet sterker dan voorheen, en bouwde daarin een woning voor zichzelf.
49 Ook zij van de toren in Jeruzalem werden zo benauwd gehouden dat zij niet naar buiten konden komen, noch het land in konden gaan, noch konden kopen of verkopen. Daarom verkeerden zij in grote nood door gebrek aan levensmiddelen, en een groot aantal van hen kwam om. door hongersnood.

50 Toen riepen zij tot Simon en smeekten hem om één met hen te zijn: wat hij hun ook gunde; en toen hij ze daar vandaan had verdreven, reinigde hij de toren van verontreinigingen:
51 En ging daarin binnen op de drieëntwintigste dag van de tweede maand van het honderdeenenzeventig jaar, met dankzegging, en takken van palmbomen, en met harpen, en cimbalen, en met altviolen, en gezangen, en liederen: omdat daar werd een grote vijand uit Israël vernietigd.
52 Hij bepaalde ook dat die dag elk jaar met blijdschap gevierd moest worden. Bovendien maakte hij de heuvel van de tempel, die bij de toren lag, sterker dan hij was, en daar ging hij met zijn gezelschap wonen.
53 En toen Simon zag dat zijn zoon Johannes een dapper man was, benoemde hij hem tot aanvoerder van alle legerscharen; en hij woonde in Gazera.

HOOFDSTUK 14

1 In het honderdzestig twaalfde jaar verzamelde koning Demetrius zijn troepen en ging naar Media om hem te helpen bij de strijd tegen Tryphone.
2 Maar toen Arsaces, de koning van Perzië en Medië, hoorde dat Demetrius binnen zijn grenzen was gekomen, stuurde hij een van zijn prinsen om hem levend gevangen te nemen:
3 Die ging heen en sloeg het leger van Demetrius, nam hem mee en bracht hem naar Arsaces, door wie hij in bewaring werd gesteld.
4 Wat het land Judea betreft, dat was stil al de dagen van Simon; want hij zocht het welzijn van zijn natie op zo'n manier dat zijn gezag en eer hen steeds goed bevielen.
5 En omdat hij eervol was in al zijn daden, zo was hij hierin, dat hij Joppe als toevluchtsoord nam en een ingang maakte naar de eilanden van de zee,
6 En hij vergrootte de grenzen van zijn natie, en herstelde het land,
7 En hij verzamelde een groot aantal gevangenen, en had de heerschappij over Gazera, en Bethsura, en de toren, waaruit hij alle onreinheid weghaalde, en er was niemand die zich tegen hem verzette.
8 Toen bebouwden zij hun grond in vrede, en de aarde gaf haar opbrengst, en de bomen van het veld hun vruchten.
9 De oude mannen zaten allemaal op straat en praatten met elkaar over goede dingen, en de jonge mannen trokken glorieuze en oorlogszuchtige kleding aan.
10 Hij voorzag in levensmiddelen voor de steden en plaatste daarin allerlei munitie, zodat zijn eervolle naam tot het einde van de wereld bekend werd.
11 Hij maakte vrede in het land, en Israël verheugde zich met grote vreugde:
12 Want iedereen zat onder zijn wijnstok en zijn vijgenboom, en er was niemand die ze rafelde:
13 Er was ook niemand meer in het land die tegen hen kon strijden: ja, de koningen zelf werden in die dagen omvergeworpen.
14 Bovendien versterkte hij al degenen van zijn volk die vernederd waren: de wet zocht hij uit; en elke vereerder van de wet en elke goddeloze persoon nam hij weg.
15 Hij verfraaide het heiligdom en vermenigvuldigde de vaten van de tempel.
16 Toen nu in Rome en tot in Sparta vernomen werd dat Jonathan dood was, kregen ze er veel spijt van.
17 Maar zodra zij hoorden dat zijn broer Simon in zijn plaats hogepriester was geworden en het land en de steden daarin regeerde:
18 Zij schreven hem op koperen tafels om de vriendschap en de band die zij met zijn broers Judas en Jonathan hadden gesloten, te hernieuwen:
19 Welke geschriften werden voorgelezen voor de gemeente in Jeruzalem.
20 En dit is de kopie van de brieven die de Lacedemoniërs stuurden; De heersers van de Lacedemoniërs, met de stad, aan Simon de hogepriester, en de oudsten, en priesters, en het overblijfsel van het volk van de Joden, onze broeders, groeten:
21 De ambassadeurs die naar ons volk zijn gestuurd, hebben ons uw glorie en eer bewezen; daarom waren we blij met hun komst,
22 En zij registreerden op deze wijze de dingen die zij in de volksraad spraken; Numenius, de zoon van Antiochus, en Antipater, de zoon van Jason, de ambassadeurs van de Joden, kwamen naar ons toe om de vriendschap die zij met ons hadden te hernieuwen.
23 En het behaagde het volk om de mannen op eervolle wijze te ontvangen en de kopie van hun ambassadeurschap in openbare archieven op te nemen, zodat het volk van de Lacedemoniërs er een herdenking aan zou kunnen hebben; bovendien hebben we een kopie ervan geschreven aan Simon, de hogepriester.
24 Hierna stuurde Simon Numenius naar Rome met een groot gouden schild van duizend pond om het verbond met hen te bevestigen.
25 Toen de mensen dit hoorden, zeiden ze: Wat voor dank zullen wij aan Simon en zijn zonen geven?
26 Want hij en zijn broers en het huis van zijn vader hebben Israël bevestigd, en hun vijanden in de strijd van hen verdreven, en hun vrijheid bevestigd.
27 Toen schreven ze het op koperen tafels, die ze op pilaren op de berg Sion zetten. Dit is de kopie van het schrift; De achttiende dag van de maand Elul, in het honderdzestig twaalfde jaar, zijnde het derde jaar van Simon, de hogepriester,
28 In Saramel werden deze dingen ons meegedeeld in de grote vergadering van de priesters en het volk, en de heersers van de natie en de oudsten van het land.
29 Omdat er vaak oorlogen in het land zijn geweest, waarbij Simon, de zoon van Mattathias, uit het nageslacht van Jarib, samen met zijn broers, voor het behoud van hun heiligdom en de wet zichzelf in gevaar bracht en de vijanden weerstond van hun natie deed hun natie grote eer:
30 (Want daarna werd Jonathan, nadat hij zijn volk had bijeengebracht en hun hogepriester was geweest, aan zijn volk toegevoegd,
31 Hun vijanden bereidden zich voor om hun land binnen te vallen, om het te vernietigen en het heiligdom in handen te krijgen.
32 Op dat moment stond Simon op en vocht voor zijn volk, en gaf een groot deel van zijn eigen bezit uit, en bewapende de dappere mannen van zijn volk en gaf hun loon,
33 En versterkte de steden van Judea, samen met Bethsura, dat aan de grens van Judea ligt, waar voorheen de wapenrusting van de vijanden was geweest; maar hij plaatste daar een garnizoen van Joden:
34 Bovendien versterkte hij Joppe, dat aan de zee ligt, en Gazera, dat grenst aan Azotus, waar de vijanden voorheen hadden gewoond; maar hij plaatste daar Joden en voorzag hen van alle dingen die geschikt waren voor de schadeloosstelling daarvan.)
35 Het volk zong daarom de daden van Simon, en tot welke heerlijkheid hij dacht zijn volk te brengen, benoemde hem tot hun gouverneur en hogepriester, omdat hij al deze dingen had gedaan, en vanwege de gerechtigheid en het geloof dat hij zijn

volk betoonde. en daarom probeerde hij met alle middelen zijn volk te verhogen.
36 Want in zijn tijd bloeiden de zaken in zijn handen, zodat de heidenen uit hun land werden weggevoerd, en ook zij die in de stad van David in Jeruzalem waren, die voor zichzelf een toren hadden gemaakt, waaruit zij voortkwamen en deze vervuilden. alles over het heiligdom, en deed veel pijn in de heilige plaats:
37 Maar hij plaatste er Joden in. en versterkte het voor de veiligheid van het land en de stad, en richtte de muren van Jeruzalem op.
38 Koning Demetrius bevestigde hem ook in het hogepriesterschap overeenkomstig deze dingen:
39 En maakte hem tot een van zijn vrienden, en eerde hem met grote eer.
40 Want hij had horen zeggen dat de Romeinen de Joden hun vrienden, bondgenoten en broeders hadden genoemd; en dat ze de ambassadeurs van Simon eervol hadden ontvangen;
41 Ook dat de Joden en de priesters er zeer blij mee waren dat Simon voor altijd hun stadhouder en hogepriester zou zijn, totdat er een getrouwe profeet zou opstaan;
42 Bovendien dat hij hun kapitein zou zijn en de leiding zou nemen over het heiligdom, om hen over hun werken te plaatsen, en over het land, en over de wapenrusting, en over de vestingen, dat, zeg ik, hij de leiding zou nemen over de heiligdom;
43 Daarnaast moet iedereen hem gehoorzamen, en moeten alle geschriften in het land in zijn naam worden geschreven, en moet hij in purper gekleed zijn en goud dragen.
44 Ook dat het voor niemand van het volk of de priesters geoorloofd is iets van deze dingen te overtreden, of zijn woorden tegen te spreken, of zonder hem een vergadering in het land bijeen te roepen, of in purper gekleed te zijn, of een gesp van goud;
45 En iedereen die iets anders doet of iets van deze dingen overtreedt, moet worden gestraft.
46 Daarom vonden alle mensen het prettig om met Simon om te gaan en te doen wat er is gezegd.
47 Toen aanvaardde Simon dit, en hij vond het heel leuk om hogepriester te zijn, en aanvoerder en gouverneur van de Joden en priesters, en hen allemaal te verdedigen.
48 Daarom bevalen zij dat dit schrift op koperen tafels moest worden geplaatst, en dat zij binnen de omtrek van het heiligdom op een opvallende plaats moesten worden opgesteld;
49 Ook dat de kopieën ervan in de schatkist zouden worden bewaard, zodat Simon en zijn zonen ze zouden kunnen krijgen.

HOOFDSTUK 15

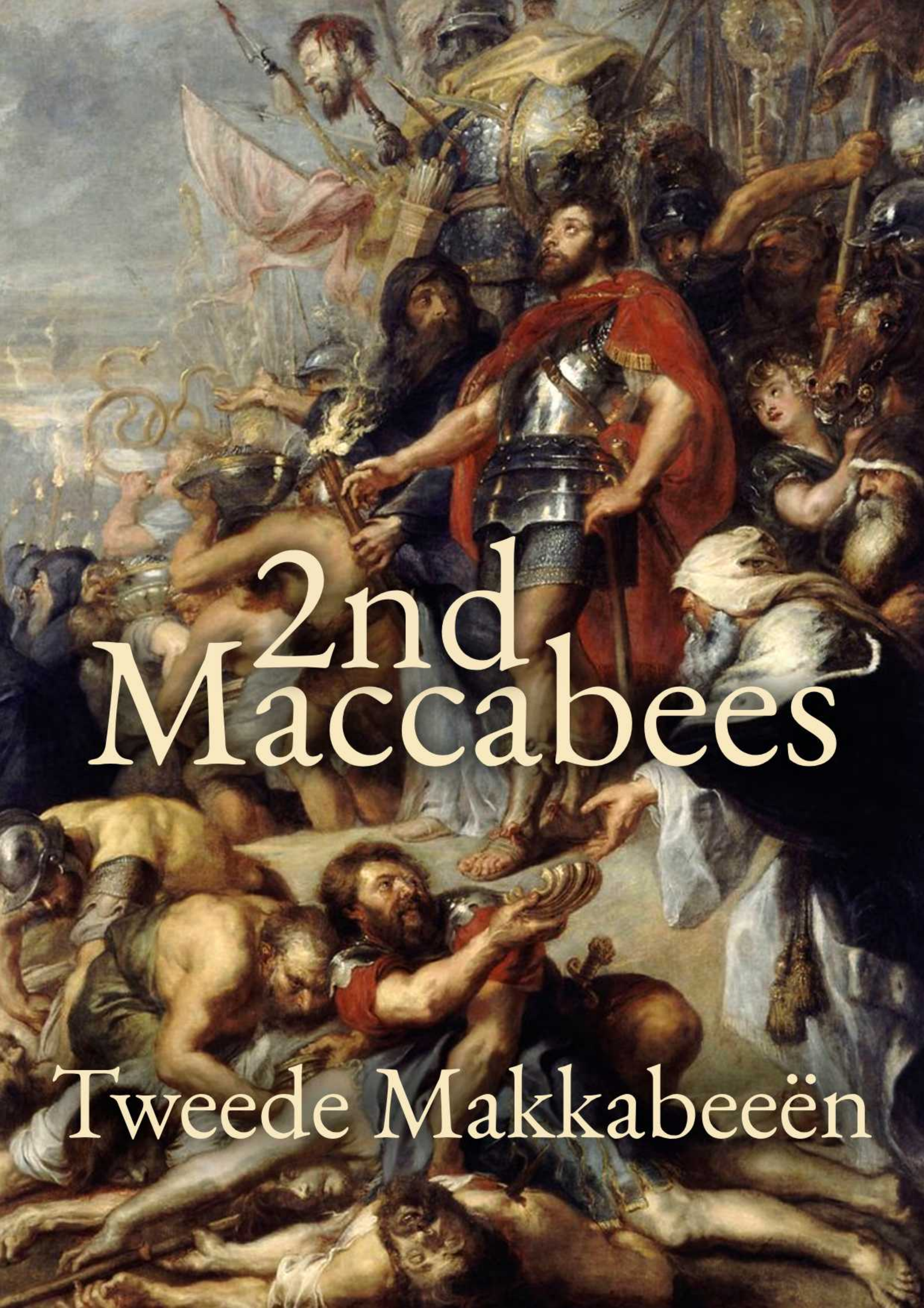
1 Bovendien stuurde de koning Antiochus, de zoon van Demetrius, brieven vanuit de eilanden van de zee naar Simon, de priester en prins van de Joden, en naar het hele volk;
2 De inhoud hiervan was deze: Koning Antiochus aan Simon, de hogepriester en prins van zijn volk, en aan het volk van de Joden, groetend:
3 Aangezien bepaalde pestilerende mannen zich het koninkrijk van onze vaderen hebben toegeëigend, en het mijn bedoeling is om het opnieuw uit te dagen, zodat ik het in de oude staat kan herstellen, en met dat doel een groot aantal buitenlandse soldaten bij elkaar heb gebracht en schepen van oorlog;
4 Het is ook mijn bedoeling om door het land te trekken, zodat ik gewroken mag worden op hen die het hebben verwoest en veel steden in het koninkrijk verwoest hebben gemaakt:
5 Nu bevestig ik u daarom alle offergaven die de koningen vóór mij u hebben verleend, en alle andere geschenken die zij daarnaast hebben verleend.
6 Ik geef u ook toestemming om met uw eigen stempel geld voor uw land te munten.
7 En wat Jeruzalem en het heiligdom betreft, laat hen vrij zijn; en al de wapenrusting die u hebt gemaakt en de vestingen die u hebt gebouwd en die u in uw handen houdt, laat ze voor u blijven.
8 En als er iets aan de koning verschuldigd is of zal zijn, laat het u dan van nu af aan voor altijd vergeven worden.
9 Bovendien zullen wij, wanneer wij ons koninkrijk hebben verworven, u, uw natie en uw tempel met grote eer eren, zodat uw eer in de hele wereld bekend zal zijn.
10 In het honderdzestig en veertiende jaar ging Antiochus naar het land van zijn vaderen; op dat moment kwamen alle strijdkrachten naar hem toe, zodat er bij Tryphon weinigen overbleven.
11 Daarom werd hij achtervolgd door koning Antiochus en vluchtte naar Dora, dat aan de zee ligt.
12 Want hij zag dat de problemen hem plotseling overkwamen en dat zijn troepen hem in de steek hadden gelaten.
13 Toen legerde Antiochus zich tegen Dora, met honderdtwintigduizend krijgslieden en achtduizend ruiters bij zich.
14 En toen hij de stad rondom had omsingeld en zich dicht bij de stad aan de zeezijde bij schepen had aangesloten, kwelde hij de stad over land en over zee, en liet hij niemand toe om naar buiten of naar binnen te gaan.
15 In het midden van de tijd kwamen Numenius en zijn gezelschap uit Rome, met brieven aan de koningen en landen; waarin deze dingen waren geschreven:
16 Lucius, consul van de Romeinen voor koning Ptolemaeus, groet:
17 De ambassadeurs van de Joden, onze vrienden en bondgenoten, kwamen naar ons toe om de oude vriendschap en bond te hernieuwen, gestuurd door de hogepriester Simon en door het volk van de Joden:
18 En zij brachten een gouden schild van duizend pond.
19 Wij vonden het daarom goed om de koningen en landen te schrijven dat zij hen geen kwaad zouden doen, noch tegen hen, hun steden of landen zouden strijden, noch hun vijanden tegen hen zouden helpen.
20 Het leek ons ook goed om het schild van hen te ontvangen.
21 Als er dus pestkoppen zijn die uit hun land naar u zijn gevlucht, lever ze dan over aan de hogepriester Simon, zodat hij hen kan straffen volgens hun eigen wet.
22 Dezelfde dingen schreef hij eveneens aan de koning Demetrius, en Attalus, aan Ariarathes en Arsaces,
23 En aan alle landen en aan Sampsames, en de Lacedemoniërs, en aan Delus, en Myndus, en Sicyon, en Caria, en Samos, en Pamphylia, en Lycia, en Halicarnassus, en Rhodus, en Aradus, en Cos, en Side , en Aradus, en Gortyna, en Cnidus, en Cyprus, en Cyrene.
24 En het afschrift hiervan schreven zij aan Simon, de hogepriester.
25 Antiochus, de koning, legerde zich de tweede dag tegen Dora, viel het voortdurend aan en maakte machines, waardoor hij Tryphon de mond snoerde, zodat hij noch naar buiten, noch naar binnen kon gaan.
26 In die tijd stuurde Simon hem tweeduizend uitverkoren mannen om hem te helpen; ook zilver, en goud, en veel wapenrusting.

27 Niettemin wilde hij ze niet ontvangen, maar hij verbrak alle verbonden die hij eerder met hem had gesloten, en werd hem vreemd.
28 Bovendien stuurde hij Athenobius, een van zijn vrienden, naar hem toe om met hem te communiceren en te zeggen: U houdt Joppe en Gazera achter; met de toren die in Jeruzalem staat, steden van mijn rijk.
29 U hebt de grenzen daarvan verwoest en grote schade aangericht in het land, en de heerschappij over vele plaatsen binnen mijn koninkrijk verkregen.
30 Bevrijd nu dan de steden die u hebt ingenomen, en de schattingen van de plaatsen waarover u heerschappij hebt gekregen buiten de grenzen van Judea:
31 Of geef mij anders vijfhonderd talenten zilver; en voor de schade die u hebt aangericht, en de schattingen van de steden, nog eens vijfhonderd talenten. Zo niet, dan zullen wij komen en tegen u strijden
32 Toen kwam Athenobius, de vriend van de koning, naar Jeruzalem. Toen hij de glorie van Simon zag, en de kast met gouden en zilveren platen, en zijn grote opkomst, was hij verbaasd en vertelde hem de boodschap van de koning.
33 Toen antwoordde Simon en zei tegen hem: Wij hebben noch het land van anderen ingenomen, noch bezit genomen van wat aan anderen toebehoort, maar de erfenis van onze vaderen, die onze vijanden een bepaalde tijd ten onrechte in bezit hadden.
34 Daarom bezitten wij, als we de gelegenheid hebben, de erfenis van onze vaderen.
35 En hoewel u om Joppe en Gazera vraagt, ook al hebben zij de mensen in ons land grote schade toegebracht, zullen wij u toch honderd talenten voor hen geven. Hierop antwoordde Athenobius hem geen woord;
36 Maar hij keerde woedend terug naar de koning en bracht hem verslag uit van deze toespraken, en van de glorie van Simon, en van alles wat hij had gezien: waarop de koning buitengewoon verbolgen was.
37 Ondertussen vluchtte Tryphon per schip naar Orthosias.
38 Toen benoemde de koning Cendebeüs tot kapitein van de zeekust en gaf hem een leger voetvolk en ruiters,
39 En hij beval hem zijn leger naar Judea te trekken; ook beval hij hem Cedron op te bouwen, de poorten te versterken en oorlog te voeren tegen het volk; maar wat de koning zelf betreft, hij achtervolgde Tryphon.
40 Cendebeus kwam dus naar Jamnia en begon het volk te provoceren en Judea binnen te vallen, het volk gevangen te nemen en te doden.
41 En toen hij Cedrou had opgebouwd, plaatste hij daar ruiters en een leger voetvolk, met het doel dat zij, als ze uitkwamen, de wegen van Judea zouden bewandelen, zoals de koning hem had opgedragen.

HOOFDSTUK 16

1 Toen kwam Johannes uit Gazera naar boven en vertelde zijn vader Simon wat Cendebeus had gedaan.
2 Daarom riep Simon zijn twee oudste zonen, Judas en Johannes, en zei tegen hen: Ik, en mijn broers, en het huis van mijn vader, hebben altijd vanaf mijn jeugd tot op de dag van vandaag tegen de vijanden van Israël gevochten; en de dingen zijn zo goed voorspoedig gegaan in onze handen, dat we Israël vaak hebben bevrijd.
3 Maar nu ben ik oud, en door Gods genade bent u oud genoeg: wees in plaats van mij en mijn broer, en ga voor ons land vechten, en de hulp uit de hemel zij met u.
4 Daarom koos hij uit het land twintigduizend strijders met ruiters, die tegen Cendebeus optrokken en die nacht in Modin rustten.
5 En toen zij 's morgens opstonden en de vlakte binnengingen, zie, daar kwam een machtig groot leger van voetvolk en ruiters tegen hen op; hoewel er een waterbeek tussen hen was.
6 Hij en zijn volk gingen dus tegen hen aan. Toen hij zag dat de mensen bang waren om de waterbeek over te steken, ging hij eerst over zichzelf heen, en daarna gingen de mannen die hem zagen, achter hem aan.
7 Toen hij dat gedaan had, verdeelde hij zijn mannen en plaatste de ruiters te midden van de voetvolk, want de ruiters van de vijand waren zeer talrijk.
8 Toen bliezen zij met de heilige trompetten, waarop Cendebeus en zijn leger op de vlucht werden gejaagd, zodat velen van hen werden gedood, en het overblijfsel hen naar de vesting bracht.
9 In die tijd raakte de broer van Judas Johannes gewond; maar Johannes volgde hen nog steeds, totdat hij bij Cedron kwam, dat Cendebeus had gebouwd.
10 Dus vluchtten ze zelfs naar de torens in de velden van Azotus; daarom verbrandde hij het met vuur, zodat er ongeveer tweeduizend man van hen werden gedood. Daarna keerde hij in vrede terug naar het land Judea.
11 Bovendien werd Ptolemeus, de zoon van Abubus, in de vlakte van Jericho tot kapitein benoemd, en hij beschikte over een overvloed aan zilver en goud.
12 Want hij was de schoonzoon van de hogepriester.
13 Daarom verhief hij zijn hart en dacht hij het land voor zichzelf te krijgen, en daarop beraadslaagde hij op bedrieglijke wijze tegen Simon en zijn zonen om hen te vernietigen.
14 Simon nu bezocht de steden in het land en zorgde voor de goede orde ervan; Op dat moment daalde hij zelf af naar Jericho met zijn zonen Mattathias en Judas, in het honderdzeventiende jaar, in de elfde maand, genaamd Sabat.
15 Waar de zoon van Abubus hen op bedrieglijke wijze ontving in een klein ruim, genaamd Docus, dat hij had gebouwd, en een groot feestmaal voor hen maakte; hoewel hij daar mannen had verborgen.
16 Toen Simon en zijn zonen ruimschoots hadden gedronken, stonden Ptolemaeus en zijn mannen op, pakten hun wapens, kwamen Simon tegen in de feestzaal en doodden hem, zijn twee zonen en enkele van zijn dienaren.
17 Waardoor hij een groot verraad pleegde en kwaad met goed vergelde.
18 Toen schreef Ptolemaeus deze dingen en stuurde een bericht naar de koning, dat hij hem een leger moest sturen om hem te helpen, en dat hij hem het land en de steden zou overhandigen.
19 Hij stuurde ook anderen naar Gazera om Johannes te doden; en naar de tribunes stuurde hij brieven om naar hem toe te komen, zodat hij hun zilver en goud en beloningen kon geven.
20 En anderen stuurde hij om Jeruzalem en de berg van de tempel in te nemen.
21 Nu was er iemand naar Gazera gerend en Johannes verteld dat zijn vader en broers waren gedood, en hij zei: Ptolemaeus heeft iemand gestuurd om ook jou te doden.
22 Toen hij dit hoorde, was hij zeer verbaasd; daarom sloeg hij de handen op hen die gekomen waren om hem te vernietigen, en doodde hen; want hij wist dat ze hem probeerden weg te voeren.
23 Wat betreft de rest van de daden van Johannes, en zijn oorlogen, en goede daden die hij deed, en de bouw van de muren die hij maakte, en zijn daden:

24 Zie, deze staan geschreven in de kronieken van zijn priesterschap, vanaf de tijd dat hij na zijn vader tot hogepriester werd benoemd.

2nd Maccabees

Tweede Makkabeeën

HOOFDSTUK 1

1 De broeders, de Joden die in Jeruzalem en in het land Judea zijn, wensen de broeders, de Joden die in heel Egypte zijn, gezondheid en vrede:
2 God zij u genadig, en denk aan zijn verbond dat hij heeft gesloten met Abraham, Isaak en Jakob, zijn trouwe dienstknechten;
3 En geef u allen een hart om hem te dienen en zijn wil te doen, met goede moed en een gewillige geest;
4 En open uw hart voor zijn wetten en geboden, en stuur u vrede,
5 En hoor je gebeden, wees één met jezelf en laat je nooit in de steek in tijden van moeilijkheden.
6 En nu zijn we hier om voor je te bidden.
7 Toen Demetrius regeerde, in het honderdzestigste jaar, schreven wij, de Joden, u in de uiterste moeilijkheden die ons in die jaren overkwamen, vanaf de tijd dat Jason en zijn gezelschap in opstand kwamen tegen het heilige land en koninkrijk:
8 En we verbrandden de veranda en vergoten onschuldig bloed. Toen baden we tot de Heer en werden gehoord; we brachten ook offers en meelmeel, staken de lampen aan en zetten de broden klaar.
9 En zorg er nu voor dat u het loofhuttenfeest viert in de maand Casleu.
10 In het honderdachtste jaar stuurden de mensen die in Jeruzalem en in Judea waren, en de raad, en Judas groeten en gezondheid naar Aristobulus, de meester van koning Ptolemeus, die tot de familie van de gezalfde priesters behoorde, en naar de Joden die in Egypte waren:
11 Voor zover God ons van grote gevaren heeft verlost, danken wij Hem zeer, alsof Hij in de strijd tegen een koning heeft gevochten.
12 Want hij wierp hen uit die in de heilige stad streden.
13 Want toen de leider Perzië was binnengekomen, en het leger met hem dat onoverwinnelijk leek, werden zij in de tempel van Nanea gedood door het bedrog van Nanea's priesters.
14 Want Antiochus kwam, alsof hij met haar wilde trouwen, samen met zijn vrienden die bij hem waren, naar de plaats om geld in ontvangst te nemen in naam van een bruidsschat.
15 Toen de priesters van Nanea waren vertrokken en hij met een klein gezelschap het tempelgebied was binnengegaan, sloten zij de tempel af zodra Antiochus was binnengekomen.
16 En ze openden een geheime deur van het dak, gooiden stenen als bliksemschichten en sloegen de kapitein neer, hakten ze in stukken, sloegen hun hoofden eraf en wierpen ze naar degenen die buiten waren.
17 Gezegend zij onze God in alle dingen, die de goddelozen heeft overgeleverd.
18 Daarom vonden wij het, terwijl het nu de bedoeling is om de zuivering van de tempel op de vijfentwintigste dag van de maand Casleu te houden, noodzakelijk u daarvan te bekrachtigen, zodat u het ook kunt vieren, als het feest van de loofhutten en van het vuur, dat ons werd gegeven toen Neemias een offer bracht, waarna hij de tempel en het altaar had gebouwd.
19 Want toen onze vaderen naar Perzië werden geleid, namen de priesters die toen vroom waren het vuur van het altaar in het geheim en verborgen het in een holle plaats van een kuil zonder water, waar ze het veilig hielden, zodat de plaats voor niemand bekend was. alle mannen.
20 Nu, na vele jaren, toen het God behaagde, stuurde Neemias, gestuurd door de koning van Perzië, het nageslacht van de priesters die het in het vuur verborgen hadden, maar toen ze ons vertelden dat ze geen vuur vonden, maar dik water ;
21 Toen beval hij hun het op te halen en te brengen; en toen de offers werden neergelegd, beval Neemias de priesters om het hout en de daarop gelegde dingen met water te besprenkelen.
22 Toen dit gebeurd was, en de tijd aanbrak dat de zon scheen, die voorheen verborgen was in de wolk, werd er een groot vuur ontstoken, zodat iedereen zich verwonderde.
23 En de priesters spraken een gebed uit terwijl het offer verteerde, zeg ik, zowel de priesters als de hele rest, waarbij Jonathan begon en de rest daarop antwoordde, zoals Neemias deed.
24 En het gebed was op deze manier; O Heer, Heer God, Schepper van alle dingen, die bang en sterk, en rechtvaardig en barmhartig bent, en de enige en genadige Koning,
25 De enige Gever van alle dingen, de enige rechtvaardige, almachtige en eeuwige, Gij die Israël van alle benauwdheid verlost, en de vaderen hebt uitgekozen en hen hebt geheiligd.
26 Ontvang het offer voor uw hele volk Israël, bewaar uw eigen deel en heilig het.
27 Verzamel degenen die van ons verstrooid zijn, bevrijd hen die onder de heidenen dienen, kijk naar hen die veracht en verafschuwd worden, en laat de heidenen weten dat U onze God bent.
28 Straf hen die ons onderdrukken, en doe ons met trots onrecht.
29 Plant uw volk opnieuw in uw heilige plaats, zoals Mozes heeft gesproken.
30 En de priesters zongen dankpsalmen.
31 Toen het offer was genuttigd, gaf Neemias opdracht om het resterende water op de grote stenen te gieten.
32 Toen dit gebeurde, werd er een vlam ontstoken, maar die werd verteerd door het licht dat van het altaar scheen.
33 Toen deze zaak bekend werd, werd de koning van Perzië verteld dat er water verscheen op de plaats waar de priesters die waren weggeleid het vuur hadden verborgen, en dat Neemias de offers daarmee had gezuiverd.
34 Toen sloot de koning de plaats af en heiligde die, nadat hij de zaak had onderzocht.
35 En de koning nam vele geschenken, en schonk die aan degenen die hij tevreden wilde stellen.
36 En Neemias noemde dit ding Nafthar, wat zoveel wil zeggen als een reiniging: maar veel mensen noemen het Nephi.

HOOFDSTUK 2

1 In de kronieken wordt ook aangetroffen dat de profeet Jeremy hen die werden weggevoerd, beval het vuur te verwijderen, zoals is aangegeven:
2 En hoe de profeet, nadat hij hun de wet had gegeven, hen opdroeg de geboden van de Heer niet te vergeten, en dat ze niet in hun gedachten mochten dwalen als ze zilveren en gouden beelden met hun sieraden zagen.
3 En met andere soortgelijke toespraken spoorde hij hen aan dat de wet niet uit hun hart zou wijken.
4 In hetzelfde geschrift stond ook dat de profeet, door God gewaarschuwd, de tabernakel en de ark gebood met hem mee te gaan, toen hij de berg opging, waar Mozes naar boven klom en de erfenis van God zag.
5 En toen Jeremy daar kwam, vond hij een holle grot, waarin hij de tabernakel, de ark en het reukofferaltaar legde, en zo sloot hij de deur af.
6En sommigen van degenen die hem volgden, kwamen om de weg te markeren, maar ze konden hem niet vinden.

7 Toen Jeremy het merkte, gaf hij hen de schuld, zeggende: Wat die plaats betreft, die zal onbekend zijn tot de tijd dat God zijn volk weer bijeenbrengt en hen in genade ontvangt.
8 Dan zal de Heer hun deze dingen tonen, en de heerlijkheid van de Heer zal verschijnen, en ook de wolk, zoals die onder Mozes werd getoond, en zoals toen Salomo verlangde dat de plaats eervol zou worden geheiligd.
9 Er werd ook verklaard dat hij, omdat hij wijs was, het offer van de inwijding en van de voltooiing van de tempel had aangeboden.
10 En zoals toen Mozes tot de Heer bad, kwam er vuur uit de hemel en verteerde de offers: zo bad Salomo ook, en het vuur kwam uit de hemel en verteerde de brandoffers.
11 En Mozes zei: Omdat het zondoffer niet gegeten mocht worden, werd het geconsumeerd.
12 Salomo hield zich dus aan die acht dagen.
13 Dezelfde dingen werden ook gerapporteerd in de geschriften en commentaren van Neemias; en hoe hij een bibliotheek stichtte en de handelingen van de koningen, en de profeten, en van David, en de brieven van de koningen betreffende de heilige gaven verzamelde.
14 Op dezelfde manier verzamelde Judas ook al die dingen die verloren waren gegaan door de oorlog die we hadden, en ze blijven bij ons,
15 Welnu, als u er behoefte aan hebt, stuur dan iemand om ze bij u te halen.
16 Terwijl wij dan op het punt staan de reiniging te vieren, hebben wij u geschreven en het zal u goed doen als u zich aan dezelfde dagen houdt.
17 Wij hopen ook dat de God, die heel zijn volk heeft bevrijd en hun allen een erfdeel heeft gegeven, en het koninkrijk, en het priesterschap, en het heiligdom,
18 Zoals hij in de wet heeft beloofd, zal hij binnenkort medelijden met ons hebben en ons uit elk land onder de hemel bijeenbrengen in de heilige plaats: want hij heeft ons uit grote problemen verlost en de plaats gereinigd.
19 Wat nu Judas Makkabeüs en zijn broeders betreft, en de reiniging van de grote tempel en de inwijding van het altaar:
20 En de oorlogen tegen Antiochus Epiphanes en zijn zoon Eupator,
21 En de duidelijke tekenen die uit de hemel kwamen voor degenen die zich manmoedig gedroegen ter ere van het jodendom: zodat zij, met slechts weinigen, het hele land overwonnen en barbaarse menigten achtervolgden,
22 En heroverde de tempel die over de hele wereld bekend stond, en bevrijdde de stad, en handhaafde de wetten die van kracht werden, terwijl de Heer hen met alle gunst genadig was:
23 Ik zeg dat al deze dingen door Jason van Cyrene in vijf boeken zijn verklaard en dat we zullen proberen samen te vatten in één boekdeel.
24 Want gezien het oneindige aantal, en de moeilijkheid die zij ondervinden bij het verlangen om de vertellingen van het verhaal te onderzoeken, vanwege de verscheidenheid van de zaak,
25 We zijn voorzichtig geweest, zodat degenen die willen lezen er plezier in zullen hebben, en dat degenen die ernaar verlangen zich aan het geheugen te wijden, gemak kunnen hebben, en dat allen in wiens handen het komt, voordeel kunnen hebben.
26 Daarom was het voor ons, die dit pijnlijke werk van het inkorten op ons hebben genomen, niet gemakkelijk, maar een kwestie van zweten en waken;
27 Ook al is het geen gemak voor hem die een banket bereidt en het voordeel van anderen zoekt: toch zullen wij, tot genoegen van velen, deze grote moeite graag ondernemen;
28 De exacte afhandeling van elk detail aan de auteur overlaten, en zich inspannen om de regels van een verkorting te volgen.
29 Want zoals de bouwmeester van een nieuw huis voor het hele gebouw moet zorgen; maar hij die het op zich neemt om het uit te tekenen en te schilderen, moet geschikte dingen zoeken om het te versieren: zo denk ik dat het ook met ons is.
30 Op elk punt staan, de zaken in het algemeen doornemen, en nieuwsgierig zijn naar de bijzonderheden, behoort tot de eerste auteur van het verhaal:
31 Maar beknoptheid te gebruiken en veel inspanning van het werk te vermijden, is toegestaan aan hem die een samenvatting wil maken.
32 Hier beginnen we dan met het verhaal: we voegen alleen zoveel toe aan wat er is gezegd, dat het dwaas is om een lange proloog te maken en het verhaal zelf kort te houden.

HOOFDSTUK 3

1 Toen nu de heilige stad in alle vrede werd bewoond en de wetten zeer goed werden nageleefd, vanwege de godsvrucht van de hogepriester Onias, en zijn haat tegen goddeloosheid,
2 Het geschiedde dat zelfs de koningen zelf de plaats eerden en de tempel verheerlijkten met hun beste gaven;
3 In zoverre dat Seleucus van Azië uit zijn eigen inkomsten alle kosten droeg die verband hielden met de dienst van de offers.
4 Maar Simon uit de stam Benjamin, die tot gouverneur van de tempel was aangesteld, kreeg ruzie met de hogepriester over wanorde in de stad.
5 En toen hij Onias niet kon overwinnen, gaf hij hem over aan Apollonius, de zoon van Thraseas, die toen gouverneur was van Celosyria en Fenicië.
6 En vertelde hem dat de schatkist in Jeruzalem vol zat met oneindige sommen geld, zodat de veelheid van hun rijkdommen, die niet tot de rekening van de offers behoorden, ontelbaar was, en dat het mogelijk was om alles in de handen van de koning te brengen. hand.
7 Toen Apollonius nu bij de koning kwam en hem het geld had laten zien waarvan hem was verteld, koos de koning Heliodorus, zijn schatbewaarder, uit en stuurde hem met het bevel hem het genoemde geld te brengen.
8 Heliodorus ging meteen op reis; onder de kleur van het bezoeken van de steden Celosyria en Fenicië, maar inderdaad om het doel van de koning te vervullen.
9 En toen hij in Jeruzalem was aangekomen en hoffelijk was ontvangen door de hogepriester van de stad, vertelde hij hem welke informatie over het geld was gegeven, en verklaarde waarom hij kwam, en vroeg of deze dingen inderdaad zo waren.
10 Toen vertelde de hogepriester hem dat er zoveel geld was gereserveerd voor de verzorging van weduwen en vaderloze kinderen:
11 En dat een deel ervan toebehoorde aan Hircanus, de zoon van Tobias, een man van grote waardigheid, en niet zoals die slechte Simon verkeerd had geïnformeerd: de som daarvan was in totaal vierhonderd talenten zilver en tweehonderd goud:
12 En dat het volkomen onmogelijk was dat zulke onrechtvaardigheden zouden worden aangedaan aan hen die dit hadden toevertrouwd aan de heiligheid van de plaats, en aan de majesteit en onschendbare heiligheid van de tempel, die over de hele wereld wordt geëerd.
13 Maar Heliodorus zei, op grond van het bevel dat de koning hem had gegeven: dat het hoe dan ook in de schatkamer van de koning moest worden gebracht.

14 Dus op de dag die hij had vastgesteld, ging hij naar binnen om deze zaak te regelen; daarom was er geen kleine pijn in de hele stad.
15 Maar de priesters, die zich in hun priestergewaad voor het altaar ter aarde wierpen, riepen hem tot de hemel aan die een wet had opgesteld betreffende de dingen die hij had gekregen, zodat ze veilig bewaard mochten worden voor degenen die hadden opgedragen dat ze moesten worden nageleefd.
16 En wie de hogepriester in het gezicht had gekeken, zou zijn hart hebben verwond; want zijn gelaat en de verandering van zijn huidskleur verklaarden de innerlijke pijn van zijn geest.
17 Want de man was zo omringd door angst en afschuw voor zijn lichaam, dat het voor hen die naar hem keken duidelijk was welk verdriet hij nu in zijn hart had.
18 Anderen renden massaal hun huizen uit voor de algemene smeekbede, omdat de plaats dreigde in verachting te komen.
19 En de vrouwen, omgord met een zak onder hun borsten, waren in overvloed aanwezig op straat, en de maagden die daar werden vastgehouden, renden, sommigen naar de poorten, en sommigen naar de muren, en anderen keken uit de ramen.
20 En allen, terwijl ze hun handen naar de hemel hielden, smeekten.
21 Dan zou het een man medelijden hebben gegeven als hij had gezien hoe een menigte van allerlei aard neerstortte en hoe bang de hogepriester was in zo'n hevige pijn.
22 Toen riepen ze de Almachtige Heer aan om de dingen die ze uit vertrouwen hadden begaan, veilig en zeker te houden voor degenen die ze hadden begaan.
23 Niettemin voerde Heliodorus uit wat was verordend.
24 Terwijl hij daar met zijn bewakers bij de schatkist aanwezig was, veroorzaakte de Heer der geesten en de Prins van alle macht een grote verschijning, zodat allen die het aandurfden met hem binnen te komen, verbaasd waren over de macht van God. en viel flauw, en was erg bang.
25 Want er verscheen hun een paard met een vreselijke berijder erop, en versierd met een heel mooie bedekking, en hij rende woest en sloeg op Heliodorus met zijn voorpoten, en het leek alsof hij die op het paard zat een volledig harnas had. goud.
26 Bovendien verschenen er twee andere jonge mannen voor hem, opmerkelijk in kracht, uitmuntend in schoonheid en knap in kleding, die aan weerszijden van hem stonden; en geselde hem voortdurend, en gaf hem vele pijnlijke striemen.
27 En Heliodorus viel plotseling op de grond en werd omgeven door grote duisternis; maar zij die bij hem waren, namen hem op en legden hem in een draagstoel.
28 Zo voerden zij hem, die onlangs met een grote stoet en met al zijn bewakers de genoemde schatkamer binnenkwam, uit, omdat ze zichzelf niet konden helpen met zijn wapens: en zij erkenden duidelijk de macht van God.
29 Want hij werd door de hand van God neergeworpen en lag sprakeloos, zonder enige hoop op leven.
30 Maar zij prezen de Heer, die op wonderbaarlijke wijze zijn eigen plaats had geëerd: voor de tempel; die een tijdje daarvoor vol angst en problemen was, toen de Almachtige Heer verscheen, was hij vervuld van vreugde en blijdschap.
31 Toen baden enkele vrienden van Heliodorus onmiddellijk Onias, dat hij een beroep zou doen op de Allerhoogste om hem zijn leven te schenken, die klaar lag om de geest te geven.
32 De hogepriester, die vermoedde dat de koning niet zou kunnen opvatten dat de Joden Heliodorus verraad hadden aangedaan, bracht een offer voor de gezondheid van de man.
33 Terwijl de hogepriester verzoening aan het doen was, verschenen dezelfde jonge mannen in dezelfde kleding, gingen naast Heliodorus staan en zeiden: Dank de hogepriester Onias hartelijk, want ter wille van hem heeft de Heer u het leven geschonken.
34 En aangezien u uit de hemel bent gegeseld, verkondig aan alle mensen de machtige macht van God. En toen ze deze woorden hadden gesproken, verschenen ze niet meer.
35 Nadat hij de Heer een offer had gebracht en grote geloften had afgelegd aan hem die zijn leven had gered, en Onias had gegroet, keerde hij dus met zijn leger terug naar de koning.
36 Toen getuigde hij aan alle mensen van de werken van de grote God, die hij met zijn ogen had gezien.
37 En toen koning Heliodorus, die misschien een geschikte man zou zijn om nogmaals naar Jeruzalem te worden gestuurd, zei:
38 Als u een vijand of verrader heeft, stuur hem daarheen, en u zult hem gegeseld ontvangen, als hij levend ontsnapt; want op die plaats ongetwijfeld; er is een bijzondere kracht van God.
39 Want hij die in de hemel woont, heeft die plaats in het oog en verdedigt die; en hij slaat en vernietigt hen die het kwaad komen doen.
40 En de dingen betreffende Heliodorus en het beheer van de schatkist waren op deze manier van toepassing.

HOOFDSTUK 4

1 Deze Simon, over wie we eerder spraken, omdat hij een verrader van het geld en van zijn land was, belasterde Onias, alsof hij Heliodorus bang had gemaakt en de veroorzaker van dit kwaad was geweest.
2 Zo was hij stoutmoedig om hem een verrader te noemen, die het goede van de stad had verdiend, die zijn eigen volk had verzorgd, en die zo ijverig was in de wetten.
3 Maar toen hun haat zo ver ging dat er door een van Simons fracties moorden werden gepleegd,
4 Onias die het gevaar van deze strijd zag, en dat Apollonius, als stadhouder van Celosyria en Fenicië, woedend werd en Simons boosaardigheid vergrootte,
5 Hij ging naar de koning, niet om zijn landgenoten te beschuldigen, maar om het welzijn van iedereen te zoeken, zowel publiek als privé:
6 Want hij zag dat het onmogelijk was dat de staat rustig zou blijven, en Simon zou zijn dwaasheid laten varen, tenzij de koning daarnaar zou kijken.
7 Maar na de dood van Seleucus, toen Antiochus, bijgenaamd Epiphanes, het koninkrijk in bezit nam, werkte Jason, de broer van Onias, onderhands om hogepriester te worden.
8 Door op voorspraak aan de koning driehonderd zestig talenten zilver te beloven, en uit nog eens tachtig talenten:
9 Daarnaast beloofde hij er nog eens honderdvijftig aan toe te wijzen, als hij toestemming mocht krijgen om een oefenplaats voor hem op te zetten, en voor de opleiding van de jeugd naar de mode van de heidenen, en om ze vanuit Jeruzalem te schrijven door de naam van Antiochiërs.
10 Toen de koning dit had toegestaan en hij de heerschappij in zijn hand had gekregen, bracht hij zijn eigen volk onmiddellijk naar Grieks model.
11 En de koninklijke voorrechten die aan de Joden als bijzondere gunst waren verleend door bemiddeling van Johannes, de vader van Eupolemus, die ambassadeur naar Rome werd voor vriendschap en hulp, nam hij weg; en nadat hij de regeringen had omvergeworpen die volgens de wet waren, bracht hij nieuwe gebruiken naar voren die tegen de wet ingingen:
12 Want hij bouwde graag een oefenplaats onder de toren zelf, en bracht de belangrijkste jonge mannen onder zijn onderwerping en liet hen een hoed dragen.

13 Nu was de hoogte van de Griekse mode en de toename van de heidense manieren zo groot, door de buitengewone godslastering van Jason, die goddeloze ellendeling en geen hogepriester;
14 Dat de priesters geen moed hadden om nog meer aan het altaar te dienen, maar de tempel verachtten en de offers verwaarloosden, zich haastten om deel te nemen aan de onwettige vergoeding op de plaats van oefening, nadat het spel Discus hen had opgeroepen;
15 Ze zijn niet afhankelijk van de eer van hun vaderen, maar houden het meest van de glorie van de Grieken.
16 Om reden waarvan een zware ramp over hen kwam: want zij hadden hen als hun vijanden en wrekers, wier gewoonte zij zo ernstig volgden, en op wie zij in alle dingen gelijk wilden zijn.
17 Want het is niet licht om goddeloos te handelen tegen de wetten van God; maar de tijd die volgt zal deze dingen bekendmaken.
18 Toen het spel dat elk geloofsjaar werd gebruikt, in Tyrus werd gehouden, terwijl de koning aanwezig was,
19 Deze ongenadige Jason stuurde speciale boodschappers uit Jeruzalem, die Antiochiërs waren, om driehonderd drachmen zilver naar het offer van Hercules te brengen, wat zelfs de dragers ervan passend vonden om niet aan het offer te schenken, omdat het niet uitkwam, maar om gereserveerd voor andere kosten.
20 Dit geld werd vervolgens, met betrekking tot de afzender, bestemd voor het offer van Hercules; maar vanwege de dragers ervan werd het gebruikt voor het maken van gallies.
21 Toen Apollonius, de zoon van Menestheus, naar Egypte werd gestuurd voor de kroning van koning Ptolemeus Philometor, zorgde Antiochus, die begreep dat hij niet erg betrokken was bij zijn zaken, voor zijn eigen veiligheid: waarop hij naar Joppe kwam, en vandaar naar Jeruzalem. :
22 Waar hij eervol werd ontvangen door Jason en door de stad, en met brandende fakkels en met groot geschreeuw werd binnengebracht; en zo ging hij daarna met zijn leger naar Fenicië.
23 Drie jaar later stuurde Jason Menelaüs, de bovengenoemde broer van Simon, om het geld naar de koning te brengen en hem aan bepaalde noodzakelijke zaken te herinneren.
24 Maar toen hij voor de koning werd gebracht, nadat hij hem had verheerlijkt vanwege de glorieuze verschijning van zijn macht, kreeg hij het priesterschap voor zichzelf, waarbij hij driehonderd talenten zilver meer dan Jason aanbood.
25 Dus kwam hij met het mandaat van de koning. Hij bracht niets mee dat het hogepriesterschap waardig was, maar had de woede van een wrede tiran en de woede van een wild beest.
26 Toen werd Iason, die zijn eigen broer had ondermijnd, terwijl hij door een ander werd ondermijnd, gedwongen naar het land van de Ammonieten te vluchten.
27 Menelaüs kreeg dus het vorstendom: maar wat het geld betreft dat hij de koning had beloofd, hij nam er geen goed bevel voor, ook al eiste Sostratis, de heerser van het kasteel, het:
28 Want hem behoorde het verzamelen van de douanerechten toe. Daarom werden zij beiden voor de koning geroepen.
29 Nu verliet Menelaüs zijn broer Lysimachus in zijn plaats in het priesterschap; en Sostratus verliet Crates, die gouverneur van de Cypriërs was.
30 Terwijl deze dingen gaande waren, kwamen de leden van Tarsus en Mallos in opstand, omdat ze aan de bijvrouw van de koning, Antiochus genaamd, waren gegeven.
31 Toen kwam de koning in alle haast om de zaken te beslechten, en liet Andronicus, een man met gezag, als zijn plaatsvervanger achter.
32 Menelaüs dacht dat hij een geschikte tijd had gekregen en stal bepaalde gouden vaten uit de tempel, en gaf een deel ervan aan Andronicus, en een deel verkocht hij aan Tyrus en de omliggende steden.
33 Toen Onias een borg kende, berispte hij hem en trok zich terug in een heiligdom in Daphne, dat bij Antiochië ligt.
34 Daarom bad Menelaüs, terwijl hij Andronicus apart nam, hem of hij Onias in zijn handen mocht krijgen; die daartoe overreed was en in bedrog naar Onias kwam, hem onder ede zijn rechterhand gaf; en hoewel hij door hem werd verdacht, overtuigde hij hem toch om uit het heiligdom te komen: die hij onmiddellijk opsloot zonder rekening te houden met gerechtigheid.
35 Om deze reden waren niet alleen de Joden, maar ook velen uit andere natiën, zeer verontwaardigd en zeer bedroefd over de onrechtvaardige moord op de man.
36 En toen de koning terugkwam uit de plaatsen rond Cilicië, klaagden de Joden die in de stad waren, en bepaalde Grieken die dit feit ook verafschuwden, omdat Onias zonder reden was gedood.
37 Daarom had Antiochus diep berouw, kreeg medelijden en huilde vanwege het nuchtere en bescheiden gedrag van hem die dood was.
38 En ontstoken van woede, nam hij onmiddellijk Andronicus zijn purper af, scheurde zijn kleren af, en leidde hem door de hele stad naar die plek waar hij goddeloosheid tegen Onias had bedreven, waar hij de vervloekte moordenaar doodde. Zo beloonde de Heer hem zijn straf, zoals hij verdiend had.
39 Toen Lysimachus met toestemming van Menelaüs in de stad vele heiligschennissen had bedreven en de vrucht ervan over het hele land was verspreid, verzamelde de menigte zich tegen Lysimachus, terwijl er al veel gouden vaten waren weggevoerd.
40 Waarop het gewone volk in opstand kwam en vervuld was van woede, bewapende Lysimachus ongeveer drieduizend man, en begon eerst geweld te gebruiken; één Auranus was de leider, een man die ver in de jaren was, en niet minder in dwaasheid.
41 Toen ze de poging van Lysimachus zagen, vingen sommigen van hen stenen op, sommige knuppels, anderen namen handenvol stof mee, dat naast hen lag, en gooiden ze allemaal samen op Lysimachus en degenen die op hen afkwamen.
42 Zo verwondden ze velen van hen, en sommigen sloegen ze tegen de grond, en ze dwongen ze allemaal te vluchten; maar wat de kerkrover zelf betreft, hem doodden ze naast de schatkist.
43 Van deze zaken werd daarom een beschuldiging tegen Menelaüs ingediend.
44 Toen de koning in Tyrus aankwam, bepleitten drie mannen die door de senaat waren gestuurd de zaak bij hem:
45 Maar Menelaüs, die nu veroordeeld was, beloofde Ptolemaeus, de zoon van Dorymenes, hem veel geld te geven, als hij de koning jegens hem tot bedaren wilde brengen.
46 Waarop Ptolemaeus de koning apart nam in een bepaalde galerij, als het ware om de lucht in te gaan, en hem tot een andere mening bracht:
47 In zoverre dat hij Menelaüs ontsloeg van de beschuldigingen, die niettegenstaande de oorzaak van al het onheil was; en die arme mannen, die, als zij hun zaak hadden verteld, ja, ten overstaan van de Scythen, onschuldig hadden moeten worden verklaard, veroordeelde hij ter dood. .
48 Zo werden zij die de zaak volgden voor de stad, voor het volk en voor de heilige vaten al snel onrechtvaardig gestraft.
49 Daarom lieten zelfs zij van Tyrus, bewogen door haat tegen die goddeloze daad, hen eervol begraven worden.

50 En zo bleef Menelaüs, door de hebzucht van hen die de macht hadden, nog steeds aan de macht, terwijl hij steeds bozer werd en een grote verrader van de burgers was.

HOOFDSTUK 5

1 Ongeveer in dezelfde tijd bereidde Antiochus zijn tweede reis naar Egypte voor:
2 En toen gebeurde het dat er door de hele stad, bijna veertig dagen lang, ruiters door de lucht werden zien rennen, in gouden kleding en gewapend met lansen, als een bende soldaten.
3 En troepen ruiters in slagorde, die elkaar tegenkwamen en tegen elkaar aan liepen, met het schudden van schilden, en een veelheid aan snoeken, en het trekken van zwaarden, en het werpen van pijlen, en het glinsteren van gouden sieraden, en allerlei soorten harnassen.
4 Daarom bad iedereen dat deze verschijning ten goede zou keren.
5 Toen er nu een vals gerucht de ronde deed, alsof Antiochus dood was geweest, nam Jason minstens duizend man mee en deed plotseling een aanval op de stad; en nadat zij die zich op de muren bevonden werden teruggezet en de stad uiteindelijk werd ingenomen, vluchtte Menelaüs het kasteel in:
6 Maar Jason doodde zijn eigen burgers zonder genade, omdat hij niet in overweging nam dat het een zeer ongelukkige dag voor hem zou zijn om de dag van zijn eigen natie te winnen; maar hij dacht dat ze zijn vijanden waren geweest, en niet zijn landgenoten, die hij overwon.
7 Ondanks dit alles verkreeg hij echter niet het vorstendom, maar ontving uiteindelijk schande voor de beloning voor zijn verraad, en vluchtte opnieuw naar het land van de Ammonieten.
8 Uiteindelijk kwam hij dus ongelukkig terug, omdat hij werd beschuldigd door Aretas, de koning van de Arabieren, hij vluchtte van stad naar stad, achtervolgd door alle mensen, gehaat als een verzaker van de wetten, en verafschuwd als een openlijke vijand van zijn land en zijn landgenoten, werd hij naar Egypte geworpen.
9 Zo kwam hij die velen uit hun land had verdreven om in een vreemd land, trok zich terug bij de Lacedemoniërs en dacht daar hulp te vinden dankzij zijn verwanten:
10 En hij die velen die niet begraven waren had verdreven, had niemand om over hem te rouwen, noch enige plechtige begrafenis, noch een graf met zijn vaderen.
11 Toen dit nu bij de auto van de koning was aangekomen, dacht hij dat Judea in opstand was gekomen. Toen hij in een woedende geest uit Egypte vertrok, nam hij de stad met wapengeweld in,
12 En hij beval zijn krijgslieden om degenen die zij tegenkwamen niet te sparen, en om degenen die de huizen binnendrongen, te doden.
13 Zo vond er het doden plaats van jong en oud, het wegvoeren van mannen, vrouwen en kinderen, het doden van maagden en zuigelingen.
14 En binnen een tijdsbestek van drie hele dagen werden er zestigduizend vernietigd, waarvan veertigduizend in de strijd werden gedood; en niet minder verkocht dan gedood.
15 Toch was hij hier niet tevreden mee, maar hij werd verondersteld de allerheiligste tempel van de hele wereld binnen te gaan; Menelaüs, die verrader van de wetten en van zijn eigen land, die zijn gids was:
16 En hij nam met verontreinigde handen de heilige vaten en trok met profane handen de dingen naar beneden die door andere koningen waren opgedragen aan de vermeerdering, glorie en eer van de plaats, en gaf ze weg.
17 En Antiochus was zo hooghartig van gedachten, dat hij er niet bij stilstond dat de Heer een tijdlang boos was over de zonden van hen die in de stad woonden, en daarom was zijn oog niet op de plaats gericht.
18 Want als zij voorheen niet in vele zonden waren gehuld, was deze man, zodra hij was gekomen, onmiddellijk gegeseld en van zijn verwaandheid verlost, net als Heliodorus, die de koning Seleucus had gestuurd om de schatkist te bekijken.
19 Toch heeft God het volk niet uitgekozen ter wille van de plaats, maar de plaats ver weg ter wille van het volk.
20 En daarom communiceerde de plaats zelf, die met hen deelnam aan de tegenspoed die het volk overkwam, daarna in de voordelen die door de Heer waren gezonden: en zoals deze werd verlaten in de toorn van de Almachtige, zo ook de grote Heer Toen het verzoend was, werd het met alle glorie opgericht.
21 Toen Antiochus duizend en achthonderd talenten uit de tempel had meegenomen, vertrok hij in alle haast naar Antiochië, terwijl hij in zijn trots het land bevaarbaar en de zee te voet begaanbaar wilde maken: zo groot was zijn geest.
22 En hij liet gouverneurs achter om de natie te kwellen: in Jeruzalem, Filippus, vanwege zijn land een Frygiër, en vanwege zijn manieren die barbaarser waren dan die van hem die hem daar had aangesteld;
23 En in Garizim, Andronicus; en bovendien Menelaüs, die erger dan de rest een harde hand uitstak over de burgers en een kwaadaardige geest had tegenover zijn landgenoten, de Joden.
24 Hij stuurde ook die verfoeilijke leider Apollonius met een leger van tweeëntwintigduizend mensen, met de opdracht om al degenen die op hun beste leeftijd waren te doden, en de vrouwen en de jongere soort te verkopen:
25 Wie naar Jeruzalem kwam en vrede voorwendde, het volhield tot de heilige dag van de sabbat, toen hij de Joden meenam om de heilige dag te vieren, beval hij zijn mannen zich te bewapenen.
26 En dus doodde hij allen die naar de viering van de sabbat waren gegaan, en terwijl hij met wapens door de stad rende, doodde hij grote menigten.
27 Maar Judas Makkabeüs trok zich met negen anderen, of daaromtrent, terug in de wildernis, en leefde in de bergen op de manier van dieren, met zijn gezelschap, dat zich voortdurend met kruiden voedde, uit vrees dat zij deel zouden krijgen aan de vervuiling.

HOOFDSTUK 6

1 Niet lang daarna stuurde de koning een oude man uit Athene om de Joden te dwingen af te wijken van de wetten van hun vaderen en niet te leven naar de wetten van God:
2 En om ook de tempel in Jeruzalem te verontreinigen en deze de tempel van Jupiter Olympius te noemen; en dat in Garizim, van Jupiter, de verdediger van vreemden, zoals ze wilden dat daar woonde.
3 De komst van dit onheil was pijnlijk en pijnlijk voor het volk:
4 Want de tempel was gevuld met oproer en feestvreugde onder de heidenen, die met hoeren omgingen en met vrouwen in de kring van de heilige plaatsen te maken hadden, en bovendien dingen binnenbrachten die niet geoorloofd waren.
5 Ook het altaar was gevuld met profane dingen, die de wet verbiedt.
6 Het was een mens ook niet geoorloofd sabbatdagen of eeuwenoude vastendagen te vieren, of zelfs maar te belijden dat hij een Jood was.

7 En op de dag van de geboorte van de koning werden zij elke maand onder bittere dwang ertoe gebracht van de offers te eten; en toen het vasten van Bacchus werd gehouden, werden de Joden gedwongen in processie naar Bacchus te gaan, met klimop in de hand.
8 Bovendien werd er op voorstel van Ptolemaeus een decreet uitgevaardigd naar de naburige steden van de heidenen tegen de Joden, dat zij dezelfde gewoontes moesten naleven en deel moesten nemen aan hun offers:
9 En wie zich niet wil conformeren aan de gewoonten van de heidenen, moet ter dood worden gebracht. Dan had een man de huidige ellende kunnen zien.
10 Want er waren twee vrouwen gebracht die hun kinderen hadden besneden; die ze, toen ze openlijk door de stad waren rondgeleid, de baby's aan hun borsten vasthoudend, met hun hoofd van de muur naar beneden wierpen.
11 En anderen die samen naar grotten in de buurt waren gevlucht om de sabbatdag in het geheim te vieren, werden ontdekt door Filippus en werden allemaal samen verbrand, omdat ze een geweten hadden gevormd om zichzelf te helpen voor de eer van de allerheiligste dag.
12 Nu smeek ik degenen die dit boek lezen, dat ze niet ontmoedigd raken vanwege deze rampen, maar dat ze oordelen dat deze straffen niet bedoeld zijn voor vernietiging, maar voor een kastijding van onze natie.
13 Want het is een teken van zijn grote goedheid, wanneer slechte daders niet langdurig worden vervolgd, maar onmiddellijk worden gestraft.
14 Want niet zoals met andere volken, die de Heer geduldig nalaat te straffen, totdat zij tot de volheid van hun zonden zijn gekomen, zo handelt Hij ook met ons:
15 Opdat hij, nu hij op het toppunt van de zonde is gekomen, later geen wraak op ons zou nemen.
16 En daarom onttrekt hij zijn barmhartigheid nooit van ons; en hoewel hij straft met tegenspoed, laat hij zijn volk toch nooit in de steek.
17 Maar laat dit wat wij hebben gezegd een waarschuwing voor ons zijn. En nu zullen we in een paar woorden tot de verklaring van de zaak komen.
18 Eleazar, een van de belangrijkste schriftgeleerden, een bejaarde man en met een welbehaaglijk uiterlijk, werd gedwongen zijn mond te openen en varkensvlees te eten.
19 Maar hij, die er de voorkeur aan gaf glorieus te sterven, dan door zo’n gruwel te worden besmeurd, spuugde het uit en onderging uit eigen beweging de pijniging.
20 Zoals het betaamt dat zij komen, die vastbesloten zijn zich te verzetten tegen zulke dingen die niet geoorloofd zijn voor de liefde voor het leven.
21 Maar zij die de leiding hadden over dat goddeloze feest, smeekten hem vanwege de oude bekende die zij met de man hadden, hem apart te nemen, om vlees van zijn eigen voorziening mee te brengen, zoals hem geoorloofd was om te gebruiken, en te doen alsof hij at van het vlees dat afkomstig was van het offer dat door de koning was bevolen;
22 Opdat hij door dit te doen van de dood verlost zou worden, en vanwege de oude vriendschap met hen genade zou vinden.
23 Maar hij begon discreet na te denken, en zoals het paste bij zijn leeftijd, en de uitmuntendheid van zijn oude jaren, en de eer van zijn grijze hoofd, waarop hij was gekomen, en zijn meest eerlijke opvoeding van kinds af aan, of beter gezegd de heilige wet die werd opgesteld en door God gegeven: daarom antwoordde hij dienovereenkomstig, en wilde dat ze hem meteen naar het graf zouden sturen.
24 Want het past niet bij onze leeftijd, zei hij, op enigerlei wijze om te veinzen, waardoor veel jonge mensen zouden kunnen denken dat Eleazar, die zestig en tien jaar oud was, nu een vreemde religie had aangenomen;
25 En dus zouden zij door mijn huichelarij en verlangen om nog een tijdje en een moment langer te leven, door mij moeten worden misleid, en ik krijg een smet op mijn ouderdom en maak die afschuwelijk.
26 Want ook al zou ik voor de huidige tijd verlost zijn van de straf van mensen, toch zou ik niet ontkomen aan de hand van de Almachtige, noch levend, noch dood.
27 Daarom zal ik, terwijl ik dit leven op een manhaftige wijze verander, mezelf iemand laten zien die past bij mijn leeftijd,
28 En laat een opmerkelijk voorbeeld na voor degenen die jong zijn, om gewillig en moedig te sterven voor de eervolle en heilige wetten. En toen hij deze woorden had gezegd, ging hij onmiddellijk naar de kwelling:
29 Zij die hem ertoe brachten de goede wil te veranderen, hebben hem een tijdje eerder in haat gebracht, omdat de bovengenoemde toespraken, zoals zij dachten, voortkwamen uit een wanhopige geest.
30 Maar toen hij op het punt stond met de slagen te sterven, kreunde hij en zei: Het is duidelijk voor de Heer, die de heilige kennis heeft, dat ik, terwijl ik van de dood verlost had kunnen worden, nu pijnlijke lichamelijke pijnen verdraag doordat ik geslagen word. Maar in mijn ziel ben ik er tevreden mee deze dingen te ondergaan, omdat ik bang voor hem ben.
31 En aldus stierf deze man, en liet zijn dood achter als een voorbeeld van nobele moed en een gedenkteken van deugd, niet alleen voor jonge mannen, maar voor zijn hele natie.

HOOFDSTUK 7

1 Het geschiedde ook dat zeven broers met hun moeder werden meegenomen en door de koning tegen de wet werden gedwongen om varkensvlees te proeven, en werden gepijnigd met geselingen en zwepen.
2 Maar een van hen die het eerst sprak, zei: Wat zou je van ons willen vragen of leren? we zijn bereid te sterven, in plaats van de wetten van onze vaderen te overtreden.
3 Toen beval de koning, in woede ontstoken, dat pannen en ketels heet moesten worden gemaakt.
4 Toen hij onmiddellijk verhit werd, beval hij de tong af te snijden van degene die het eerst sprak, en de uiterste delen van zijn lichaam af te snijden, terwijl de rest van zijn broers en zijn moeder toekeken.
5 Toen nu al zijn ledematen aldus verminkt waren, beval hij dat hij, terwijl hij nog leefde, naar het vuur moest worden gebracht en in de pan moest worden gebakken. een ander met de moeder om manmoedig te sterven, en zei aldus:
6 De Heer God kijkt naar ons en heeft in waarheid troost in ons, zoals Mozes in zijn lied, dat voor hun gezichten getuigde, verklaarde: En hij zal getroost worden door zijn dienaren.
7 Toen de eerste na dit aantal dood was, brachten ze de tweede om er een spottende stok van te maken. En toen ze de huid van zijn hoofd met het haar eraf hadden getrokken, vroegen ze hem: ‘Wil je eten, voordat je de hele tijd wordt gestraft? elk lid van uw lichaam?
8 Maar hij antwoordde in zijn eigen taal en zei: Nee. Daarom ontving hij ook de volgende kwelling, net als de eerste.
9 En toen hij zijn laatste adem uitblies, zei hij: U haalt ons als een woede uit dit huidige leven, maar de Koning van de wereld zal ons, die voor zijn wetten zijn gestorven, oprichten tot het eeuwige leven.
10 Na hem werd de derde tot een spottende stok gemaakt; en toen hem dat werd gevraagd, stak hij zijn tong uit, en dat al snel, terwijl hij zijn handen manmoedig uitstak.

11 En zei moedig: Deze heb ik uit de hemel gekregen; en vanwege zijn wetten veracht ik ze; en van hem hoop ik ze nog eens te ontvangen.
12 Zozeer zelfs dat de koning, en zij die bij hem waren, zich verwonderden over de moed van de jongeman, omdat hij geen aandacht besteedde aan de pijn.
13 Toen ook deze man dood was, martelden en verminkten ze de vierde op dezelfde manier.
14 Toen hij dus op het punt stond te sterven, zei hij het volgende: Het is goed, nu je door mensen ter dood bent gebracht, te verwachten dat God de hoop zal wekken dat hij door Hem weer zal worden opgewekt; wat jou betreft, jij zult geen opstanding tot leven krijgen.
15 Daarna brachten ze ook de vijfde en verminkten hem.
16 Toen keek hij naar de koning en zei: U hebt macht over de mensen, u bent vergankelijk, u doet wat u wilt; denk toch niet dat onze natie door God verlaten is;
17 Maar wacht nog een tijdje en aanschouw zijn grote macht, hoe hij u en uw zaad zal kwellen.
18 Na hem brachten ze ook de zesde, die op het punt stond te sterven en zei: Laat u niet zonder reden misleiden, want wij lijden deze dingen voor onszelf, omdat we tegen onze God hebben gezondigd; daarom worden ons wonderbaarlijke dingen aangedaan.
19 Maar denk niet dat u, die de strijd tegen God ter hand neemt, ongestraft zult ontsnappen.
20 Maar de moeder was bovenal wonderbaarlijk en een eervolle nagedachtenis waard: want toen ze zag dat haar zeven zonen binnen één dag werden gedood, droeg ze dat met goede moed, vanwege de hoop die ze op de Heer had.
21 Ja, zij spoorde ieder van hen aan in haar eigen taal, vol moedige geesten; en met een mannelijke maag haar vrouwelijke gedachten opwekkend, zei ze tegen hen:
22 Ik kan niet vertellen hoe u in mijn baarmoeder bent gekomen: want ik heb u geen adem of leven gegeven, noch heb ik de leden van een ieder van u gevormd;
23 Maar ongetwijfeld zal de Schepper van de wereld, die de generatie van de mens heeft gevormd en het begin van alle dingen heeft ontdekt, u uit zijn eigen barmhartigheid ook weer adem en leven geven, aangezien u uzelf nu niet meer beschouwt als zijn wetten.' belang.
24 Antiochus nu, die zichzelf verachtte en vermoedde dat het een verwijtende toespraak was, terwijl de jongste nog leefde, spoorde hem niet alleen met woorden aan, maar verzekerde hem ook met eden dat hij hem zowel een rijke als een gelukkige zou maken. de mens, als hij zich zou afkeren van de wetten van zijn vaderen; en dat hij hem ook tot zijn vriend zou nemen en hem de zaken zou toevertrouwen.
25 Maar toen de jongeman in geen geval naar hem wilde luisteren, riep de koning zijn moeder en spoorde haar aan dat zij de jongeman zou adviseren zijn leven te redden.
26 En nadat hij haar met veel woorden had aangespoord, beloofde zij hem dat zij haar zoon raad zou geven.
27 Maar zij boog zich naar hem toe, lachte de wrede tiran uit en sprak op deze manier in haar landstaal; O mijn zoon, heb medelijden met mij, die je negen maanden in mijn baarmoeder heb gebaard, en je zulke drie jaren heb gegeven, en je heb gevoed, en je tot deze leeftijd heb grootgebracht, en de problemen van de opvoeding heb doorstaan.
28 Ik smeek je, mijn zoon, kijk naar de hemel en de aarde, en alles wat daarin is, en bedenk dat God ze heeft gemaakt van dingen die niet waren; en zo werd de mensheid op dezelfde manier gemaakt.
29 Vrees deze kwelgeest niet, maar aanvaard uw dood, omdat u uw broeders waardig bent, zodat ik u weer in genade met uw broeders kan ontvangen.
30 Terwijl ze deze woorden nog sprak, zei de jongeman: Op wie wacht je? Ik zal het gebod van de koning niet gehoorzamen, maar ik zal het gebod van de wet gehoorzamen die door Mozes aan onze vaderen is gegeven.
31 En jij, die de aanstichter bent van alle onheil tegen de Hebreeën, zult niet aan de handen van God ontsnappen.
32 Want wij lijden vanwege onze zonden.
33 En ook al is de levende Heer een poosje boos op ons vanwege onze kastijding en correctie, toch zal Hij weer één zijn met zijn dienstknechten.
34 Maar gij, o goddeloze mens, en van alle andere zeer goddelozen, wees niet zonder reden verheven, noch opgeblazen met onzekere hoop, terwijl u uw hand opheft tegen de dienstknechten van God:
35 Want u bent nog niet ontkomen aan het oordeel van de Almachtige God, die alle dingen ziet.
36 Want onze broeders, die nu een korte pijn hebben geleden, zijn dood onder Gods verbond van eeuwig leven: maar u zult, door het oordeel van God, een rechtvaardige straf ontvangen voor uw hoogmoed.
37 Maar ik, als mijn broeders, offer mijn lichaam en leven op voor de wetten van onze vaderen, en smeek God dat Hij spoedig barmhartig jegens onze natie zou zijn; en dat u door pijnigingen en plagen mag belijden dat Hij alleen God is;
38 En dat in mij en mijn broeders de toorn van de Almachtige, die terecht over onze natie is gebracht, mag ophouden.
39 Omdat de koning woedend was, maakte hij hem erger dan de rest, en vond het erg dat hij werd bespot.
40 Deze man stierf dus onbesmet en stelde zijn volledige vertrouwen op de Heer.
41 Als laatste stierf de moeder na de zoons.
42 Laat dit nu genoeg zijn om te spreken over de afgodische feesten en de extreme martelingen.

HOOFDSTUK 8

1 Toen ging Judas Makkabeüs, en zij die bij hem waren, in het geheim de steden in, riep hun verwanten bij elkaar en nam iedereen mee die de joodse godsdienst aanhield, en verzamelde ongeveer zesduizend man.
2 En zij riepen de Heer aan, dat Hij zou kijken naar het volk dat van allemaal vertrapt was; en heb ook medelijden met de tempel die ontheiligd is door goddeloze mensen;
3 En dat hij medelijden zou hebben met de stad, die zwaar beschadigd was en klaar om met de grond gelijk gemaakt te worden; en hoor het bloed dat tot Hem riep,
4 En denk aan de goddeloze slachting van onschuldige zuigelingen en de godslasteringen die tegen zijn naam zijn gepleegd; en dat hij zijn haat tegen de goddelozen zou tonen.
5 Toen Makkabeüs zijn gezelschap om zich heen had, kon hij niet door de heidenen worden tegengehouden: want de toorn van de Heer werd omgezet in genade.
6 Daarom kwam hij onverwachts aan, en verbrandde steden en dorpen, en kreeg de meest bevoorrechte plaatsen in zijn handen, en overwon en joeg een groot aantal van zijn vijanden op de vlucht.
7 Maar hij profiteerde speciaal van de nacht voor zulke geheime pogingen, zodat de vrucht van zijn heiligheid overal werd verspreid.
8 Toen Filippus dus zag dat deze man beetje bij beetje groeide, en dat de zaken steeds meer voorspoedig met hem gingen, schreef hij aan Ptolemeus, de gouverneur van Celosyrië en Fenicië, om meer hulp te verlenen aan de zaken van de koning.
9 Vervolgens koos hij onmiddellijk Nicanor, de zoon van Patroclus, een van zijn bijzondere vrienden, en stuurde hem met niet minder dan twintigduizend uit alle naties onder zich,

om de hele generatie Joden uit te roeien; en met hem voegde hij zich ook bij Gorgias, een kapitein, die op oorlogsgebied veel ervaring had.
10 Nicanor beloofde dus zoveel geld te verdienen aan de gevangengenomen Joden, als voldoende was om de schatting van tweeduizend talenten te dekken, die de koning aan de Romeinen moest betalen.
11 Daarom stuurde hij onmiddellijk een boodschap naar de steden aan de zeekust, waarin hij de verkoop van de gevangengenomen Joden afkondigde en beloofde dat ze voor één talent zestig en tien lichamen zouden krijgen, zonder de wraak te verwachten die op hem zou volgen van de Almachtige God.
12 Toen nu het bericht aan Judas van de komst van Nikanor werd gebracht, en hij degenen die bij hem waren, had meegedeeld dat het leger nabij was,
13 Zij die bang waren en de gerechtigheid van God wantrouwden, vluchtten en lieten zich wegvoeren.
14 Anderen verkochten alles wat ze nog hadden, en smeekten de Heer om hen te bevrijden, verkocht door de slechte Nicanor voordat ze elkaar ontmoetten:
15 En zo niet ter wille van henzelf, dan toch ter wille van de verbonden die hij met hun vaderen had gesloten, en ter wille van zijn heilige en glorieuze naam, waarnaar zij werden genoemd.
16 Dus riep de Makkabeüs zijn mannen bijeen tot een getal van zesduizend, en spoorde hen aan zich niet te laten overvallen door angst voor de vijand, noch bang te zijn voor de grote menigte van de heidenen, die ten onrechte tegen hen optrokken; maar om manmoedig te vechten,
17 En om hun de schade voor ogen te houden die zij ten onrechte aan de heilige plaats hadden toegebracht, en de wrede behandeling van de stad, waarmee zij de spot dreven, en ook het wegnemen van de regering van hun voorvaders:
18 Want zij, zei hij, vertrouwen op hun wapens en durf; maar ons vertrouwen is in de Almachtige, die in één keer zowel degenen die tegen ons ingaan, als de hele wereld kan neerwerpen.
19 Bovendien vertelde hij hun welke hulp hun voorvaders hadden gevonden, en hoe zij werden bevrijd, toen onder Sanherib honderdvijfduizend mensen omkwamen.
20 En hij vertelde hun over de strijd die zij in Babylon met de Galaten hadden gevoerd, hoe zij in totaal maar met achtduizend mensen in de zaak kwamen, met vierduizend Macedoniërs, en dat de Macedoniërs perplex stonden en dat de achtduizend honderdtwintigduizend mensen vernietigden. vanwege de hulp die zij uit de hemel kregen, en ontvingen zo een grote buit.
21 Toen hij hen dus met deze woorden stoutmoedig had gemaakt en bereid was te sterven voor de wet en het land, verdeelde hij zijn leger in vier delen;
22 En hij voegde zich bij zijn eigen broeders, leiders van elke bende, te weten Simon, en Jozef, en Jonathan, en gaf ieder vijftienhonderd man.
23 Ook gaf hij Eleazar de opdracht om het heilige boek te lezen; en toen hij hun dit wachtwoord had gegeven: De hulp van God; hijzelf leidde de eerste band,
24 En met de hulp van de Almachtige doodden zij ruim negenduizend van hun vijanden, en verwondden en verminkten zij het grootste deel van Nicanors leger, en joegen zo allen op de vlucht;
25 En ze namen het geld dat hen kwam kopen en achtervolgden hen tot ver, maar omdat ze geen tijd hadden, keerden ze terug:
26 Want het was de dag vóór de sabbat, en daarom wilden ze hen niet langer achtervolgen.
27 Toen zij dus hun wapenrusting hadden verzameld en hun vijanden hadden beroofd, hielden zij zich bezig rond de sabbat, waarbij zij buitengewone lof en dank uitten aan de Heer, die hen had bewaard tot die dag, die het begin was van de barmhartigheid die over hen uitsijpelde.
28 En na de sabbat, toen zij een deel van de buit aan de verminkten, de weduwen en de wezen hadden gegeven, verdeelden zij het overblijfsel onder zichzelf en hun bedienden.
29 Toen dit gedaan was, en zij een gemeenschappelijke smeekbede hadden opgezonden, smeekten zij de barmhartige Heer om voor eeuwig verzoend te worden met zijn dienaren.
30 Bovendien doodden zij van degenen die bij Timotheus en Bacchides waren en die tegen hen vochten, meer dan twintigduizend, en bereikten zeer gemakkelijk hoge en sterke posities, en verdeelden nog veel meer buit onder elkaar, en maakten de verminkten, wezen, weduwen, ja, en ook de ouderen, die qua buit gelijk zijn aan zichzelf.
31 En toen ze hun wapenrusting hadden verzameld, legden ze ze allemaal zorgvuldig op geschikte plaatsen neer, en het overblijfsel van de buit brachten ze naar Jeruzalem.
32 Ze doodden ook Philarches, de slechte persoon die bij Timotheus was en die de Joden op vele manieren had geïrriteerd.
33 Bovendien verbrandden ze op het moment dat ze het feest ter ere van de overwinning in hun land vierden Callisthenes, die de heilige poorten in brand had gestoken, die naar een huisje was gevlucht; en dus ontving hij een beloning die passend was voor zijn slechtheid.
34 Wat betreft die ongenadige Nicanor, die duizend kooplieden had meegebracht om de Joden te kopen,
35 Hij werd door de hulp van de Heer neergehaald door hen, van wie hij het minst rekening hield; Nadat hij zijn glorieuze kleding had uitgetrokken en zijn gezelschap had ontslagen, kwam hij als een voortvluchtige dienaar door het binnenland naar Antiochië, met zeer grote schande, omdat zijn leger werd vernietigd.
36 Zo vertelde hij, die het op zich nam om de Romeinen hun schatting te vergoeden door middel van gevangenen in Jeruzalem, in het buitenland dat de Joden God hadden om voor hen te vechten, en dat zij daarom niet gekwetst konden worden, omdat zij de wetten volgden die hij gaf ze.

HOOFDSTUK 9

1 Omstreeks die tijd kwam Antiochus oneervol uit het land Perzië
2 Want hij was de stad binnengegaan die Persepolis heette, en ging rond om de tempel te beroven en de stad in bezit te nemen; waarop de menigte die zich met hun wapens wilde verdedigen, hen op de vlucht joeg; en zo gebeurde het dat Antiochus, die op de vlucht was gedreven voor de inwoners, beschaamd terugkeerde.
3 Toen hij nu in Ecbatane aankwam, werd hem het nieuws gebracht wat er met Nicanor en Timotheus was gebeurd.
4 Vervolgens zwellend van woede. hij dacht dat hij op de Joden wraak zou kunnen nemen voor de schande die hem was aangedaan door degenen die hem hadden doen vluchten. Daarom beval hij zijn wagenmenner om zonder ophouden te rijden en de reis te ondernemen, terwijl het oordeel van God hem nu volgde. Want hij had op deze manier trots gezegd dat hij naar Jeruzalem zou komen en er een algemene begraafplaats voor de Joden van zou maken.
5 Maar de Almachtige Heer, de God van Isreal, sloeg hem met een ongeneeslijke en onzichtbare plaag: of zodra hij deze

woorden had gesproken, kreeg hij pijn in de darmen die niet te genezen was, en pijnlijke kwellingen van de innerlijke delen;
6 En dat was zeer terecht: want hij had de ingewanden van andere mannen met vele en vreemde kwellingen gekweld.
7 Hoewel hij helemaal niet ophield met opscheppen, was hij nog steeds vervuld van trots, terwijl hij vuur uitblies in zijn woede tegen de Joden en beval de reis te bespoedigen; maar het geschiedde dat hij van zijn wagen viel en met geweld werd voortgedragen. ; zodat bij een pijnlijke val alle leden van zijn lichaam veel pijn leden.
8 En zo werd hij, die kort tevoren dacht dat hij de golven van de zee zou kunnen beheersen (zo trots was hij boven de menselijke conditie) en de hoge bergen op een weegschaal kunnen wegen, nu op de grond geworpen en in een paardendraagstoel gedragen , die alle manifeste kracht van God laat zien.
9 Zodat de wormen uit het lichaam van deze slechte man opstegen, en terwijl hij in verdriet en pijn leefde, viel zijn vlees weg, en de smerigheid van zijn geur was hinderlijk voor zijn hele leger.
10 En de man, die al een tijdje dacht dat hij de sterren van de hemel zou kunnen bereiken, zou niemand kunnen verdragen zijn ondraaglijke stank te dragen.
11 Toen hij daarom geplaagd werd, begon hij zijn grote trots op te geven en zichzelf te leren kennen door de gesel van God, waarbij zijn pijn elk moment toenam.
12 En toen hij zelf zijn eigen geur niet kon verdragen, zei hij deze woorden: Het is passend om onderworpen te zijn aan God, en dat een sterfelijk mens niet trots aan zichzelf mag denken als hij God was.
13 Deze slechte persoon beloofde ook de Heer, die hem nu niet meer genadig zou zijn, door het volgende te zeggen:
14 Dat hij de heilige stad (waarheen hij zich haastte om haar met de grond gelijk te maken en er een gemeenschappelijke begraafplaats van te maken) in vrijheid zou stellen:
15 En wat betreft de Joden, van wie hij had geoordeeld dat ze niet zozeer de moeite waard waren om begraven te worden, maar om samen met hun kinderen verdreven te worden om verslonden te worden door de vogels en de wilde dieren: hij maakte ze allemaal gelijk aan de burgers van Athene:
16 En de heilige tempel, die hij vóór hij had verwoest, zou hij versieren met mooie geschenken, en alle heilige vaten herstellen met nog veel meer, en uit zijn eigen inkomsten de lasten bekostigen die bij de offers hoorden:
17 Ja, en dat hij ook zelf een Jood zou worden en de hele bewoonde wereld zou doorkruisen en de macht van God zou verkondigen.
18 Maar ondanks dit alles hielden zijn pijnen niet op: want het rechtvaardige oordeel van God was over hem gekomen. Daarom schreef hij, wanhopend aan zijn gezondheid, de onderschreven brief aan de Joden, die de vorm van een smeekbede bevatte, op deze manier:
19 Antiochus, koning en gouverneur, zijn burgers wensen de goede Joden veel vreugde, gezondheid en voorspoed:
20 Als het u en uw kinderen goed gaat, en uw zaken naar wens zijn, dank ik God zeer, omdat ik mijn hoop op de hemel heb.
21 Wat mij betreft, ik was zwak, anders zou ik vriendelijk aan uw eer en goede wil hebben gedacht toen u uit Perzië terugkeerde, en omdat ik door een ernstige ziekte werd getroffen, vond ik het nodig om voor de gemeenschappelijke veiligheid van iedereen te zorgen:
22 Ik wantrouw mijn gezondheid niet, maar heb grote hoop om aan deze ziekte te ontsnappen.
23 Maar als je bedenkt dat zelfs mijn vader destijds een leger naar de hoge landen leidde. een opvolger benoemd,
24 Met als doel dat, als er iets zou gebeuren dat in strijd was met de verwachting, of als er een bericht zou worden gebracht dat ernstig was, zij van het land, wetende aan wie de staat werd overgelaten, niet in de problemen zouden komen:
25 Nogmaals, overwegend hoe de prinsen die grenzen en buren van mijn koninkrijk zijn, wachten op kansen en verwachten wat de gebeurtenis zal zijn. Ik heb mijn zoon Antiochus tot koning benoemd, die ik vaak aan velen van u heb toevertrouwd en aanbevolen toen ik naar de hoge provincies trok; aan wie ik het volgende heb geschreven:
26 Daarom bid ik en verzoek u om de voordelen te gedenken die ik u in het algemeen en in het bijzonder heb aangedaan, en dat ieder mens mij en mijn zoon nog steeds trouw zal zijn.
27 Want ik ben ervan overtuigd dat hij, die mijn gedachten begrijpt, welwillend en genadig zal toegeven aan uw verlangens.
28 Nadat de moordenaar en godslasteraar zo zwaar had geleden, zoals hij andere mannen had bepleit, stierf hij een ellendige dood in een vreemd land in de bergen.
29 En Filippus, die met hem was grootgebracht, voerde zijn lichaam weg, en ook uit angst voor de zoon van Antiochus ging hij naar Egypte, naar Ptolemeus Philometor.

HOOFDSTUK 10

1 Makkabeüs en zijn gezelschap, onder leiding van de Heer, heroverden de tempel en de stad:
2 Maar de altaren die de heidenen in de open straat hadden gebouwd, en ook de kapellen, hebben ze afgebroken.
3 En nadat zij de tempel hadden gereinigd, maakten zij nog een altaar, en sloegen er stenen uit. Zij haalden er vuur uit, brachten na twee jaar een offer en zetten reukwerk, lampen en toonbroden neer.
4 Toen dat gedaan was, vielen ze plat op de grond en smeekten de Heer dat ze niet meer in zulke problemen mochten komen; maar als zij nog meer tegen hem zondigden, zou hij hen zelf met barmhartigheid kastijden, en zouden zij niet aan de godslasterlijke en barbaarse volken worden overgeleverd.
5 Nu, op dezelfde dag dat de vreemdelingen de tempel ontwijdden, werd hij op dezelfde dag opnieuw gereinigd, namelijk de vijfentwintigste dag van dezelfde maand, namelijk Casleu.
6 En zij vierden de acht dagen met blijdschap, zoals op het loofhuttenfeest, en herinnerden zich dat zij niet lang daarvoor het loofhuttenfeest hadden gevierd, terwijl zij als beesten door de bergen en holen dwaalden.
7 Daarom ontblootte zij takken en mooie takken en ook palmen, en zongen psalmen voor hem die hen goed succes had gegeven bij het reinigen van zijn plaats.
8 Ook bepaalden zij bij gemeenschappelijk statuut en decreet dat deze dagen elk jaar door het hele volk van de Joden moesten worden gevierd.
9 En dit was het einde van Antiochus, genaamd Epiphanes.
10 Nu zullen we de daden bekendmaken van Antiochus Eupator, de zoon van deze slechte man, waarbij we in het kort de rampen van de oorlogen op een rijtje zetten.
11 Toen hij dus de kroon bereikte, stelde hij een zekere Lysias aan over de zaken van zijn rijk, en benoemde hem tot zijn belangrijkste gouverneur van Celosyrië en Fenicië.
12 Want Ptolemeus, die Macron heette, die er de voorkeur aan gaf de Joden recht te doen voor het onrecht dat hen was aangedaan, probeerde de vrede met hen voort te zetten.
13 Toen hij bij Eupator door de vrienden van de koning werd beschuldigd en bij elk woord een verrader werd genoemd omdat hij Cyprus had verlaten, dat Philometor hem had

toevertrouwd, en naar Antiochus Epiphanes was vertrokken, en omdat hij zag dat hij zich niet op een eervolle plaats bevond, was hij zo ontmoedigd , dat hij zichzelf vergiftigde en stierf.
14 Maar toen Gorgias gouverneur van de ruimen was, huurde hij soldaten in en voerde voortdurend oorlog met de Joden:
15 En daarmee hielden alle Idumeeërs, nadat ze de meest waardevolle bezittingen in hun handen hadden gekregen, de Joden bezig, en nadat ze degenen hadden ontvangen die uit Jeruzalem waren verbannen, gingen ze rond om oorlog te voeren.
16 Toen smeekten zij die bij Makkabeüs waren, en smeekten God of Hij hun helper wilde zijn; en dus renden ze met geweld naar de sterke greep van de Idumeeërs,
17 En door hen krachtig aan te vallen, veroverden zij de ruimen, hielden allen op afstand die tegen de muur vochten, doodden allen die in hun handen vielen en doodden niet minder dan twintigduizend.
18 En omdat sommigen, die niet minder dan negenduizend waren, samen naar twee zeer sterke kastelen waren gevlucht, waar ze allerlei dingen hadden die handig waren om de belegering te doorstaan,
19 Makkabeüs verliet Simon en Jozef, en ook Zacheüs, en degenen die bij hem waren, die genoeg waren om hen te belegeren, en vertrok zelf naar de plaatsen die zijn hulp meer nodig hadden.
20 Nu werden zij die bij Simon waren, door hebzucht geleid, om geld overgehaald door sommigen van degenen die in het kasteel waren, en namen zeventigduizend drachmen mee, en lieten sommigen van hen ontsnappen.
21 Maar toen Makkabeüs werd verteld wat er was gebeurd, riep hij de gouverneurs van het volk bijeen en beschuldigde die mannen ervan dat zij hun broeders voor geld hadden verkocht en hun vijanden de vrijheid hadden gegeven om tegen hen te strijden.
22 Daarom doodde hij de verraders en nam onmiddellijk de twee kastelen in beslag.
23 En omdat hij goed succes had met zijn wapens in alles wat hij ter hand nam, doodde hij in de twee ruimen meer dan twintigduizend.
24 Nu kwam Timotheus, die de Joden eerder hadden overwonnen, toen hij een grote menigte buitenlandse strijdkrachten had verzameld, en niet weinig paarden uit Azië, alsof hij de Joden met wapengeweld wilde innemen.
25 Maar toen hij dichterbij kwam, keerden zij die bij de Makkabeüs waren zich om tot God te bidden, en sprenkelden aarde op hun hoofd en gordden hun lendenen met een zak.
26 En hij viel aan de voet van het altaar neer en smeekte hem barmhartig jegens hen te zijn, en een vijand van hun vijanden te zijn, en een tegenstander van hun tegenstanders, zoals de wet verklaart.
27 Na het gebed pakten ze dus hun wapens en trokken verder de stad uit. Toen ze hun vijanden naderden, bleven ze alleen.
28 Nu de zon pas opkwam, voegden zij beide samen; de ene kant heeft samen met hun deugd ook hun toevlucht tot de Heer als onderpand voor hun succes en overwinning; de andere kant maakt hun woede tot leider van hun strijd
29 Maar toen de strijd hevig werd, verschenen er aan de vijanden uit de hemel vijf knappe mannen op paarden, met gouden hoofdstellen, en twee van hen leidden de Joden,
30 En hij nam Makkabeüs tussen hen in, en bedekte hem met wapens van alle kanten, en hield hem veilig, maar schoot pijlen en bliksemschichten op de vijanden, zodat zij, verward door blindheid en vol problemen, werden gedood.
31 En er werden twintigduizend vijfhonderd ruiters en zeshonderd ruiters gedood.
32 Wat Timotheus zelf betreft, hij vluchtte naar een zeer sterke vesting, genaamd Gawra, waar Chereas gouverneur was.
33 Maar zij die bij Makkabeüs waren, belegerden de vesting vier dagen lang moedig.
34 En zij die daarbinnen waren, vertrouwden op de kracht van de plaats, lasterden buitengewoon en spraken slechte woorden.
35 Niettemin vielen op de vijfde dag vroeg twintig jonge mannen uit het gezelschap van Makkabeüs, ontstoken van woede vanwege de godslasteringen, de muur mannelijk aan en doodden met felle moed iedereen die ze tegenkwamen.
36 Anderen stegen eveneens achter hen op, terwijl zij bezig waren met hen die binnen waren, en verbrandden de torens, en het aansteken van vuren verbrandde de godslasteraars levend; en anderen braken de poorten open en namen, nadat ze de rest van het leger hadden ontvangen, de stad in,
37 En hij doodde Timotheus, die in een kuil verborgen was, en zijn broer Chereas, samen met Apollophanes.
38 Toen dit gebeurd was, prezen zij de Heer met psalmen en dankzegging, die zulke grote dingen voor Israël had gedaan, en gaven hun de overwinning.

HOOFDSTUK 11

1 Niet lang daarna kreeg Lysias, de beschermer en neef van de koning, die ook de zaken regelde, een groot ongenoegen over de dingen die werden gedaan.
2 En toen hij met alle ruiters ongeveer zestigduizend had verzameld, trok hij tegen de Joden op, met het idee om van de stad een woonplaats voor de heidenen te maken,
3 En om winst te maken op de tempel, net als op de andere kapellen van de heidenen, en om het hogepriesterschap elk jaar te koop te zetten:
4 Helemaal niet nadenkend over de macht van God, maar opgeblazen met zijn tienduizenden voetvolk, en zijn duizenden ruiters, en zijn zestig olifanten.
5 Zo kwam hij in Judea en naderde Bethsura, een sterke stad, maar ongeveer vijf stadiën verwijderd van Jeruzalem, en hij belegerde haar zwaar.
6 Toen zij die bij de Makkabeüs waren hoorden dat hij de vestingen had belegerd, smeekten zij en het hele volk de Heer onder weeklagen en tranen of Hij een goede engel wilde sturen om Israël te bevrijden.
7 Toen pakte Maccabeüs zelf eerst de wapens en spoorde de ander aan dat ze samen met hem zichzelf in gevaar zouden brengen om hun broeders te helpen: dus gingen ze samen op pad met een gewillige geest.
8 En terwijl ze in Jeruzalem waren, verscheen er voor hen te paard iemand in witte kleding, terwijl hij zijn gouden wapenrusting schudde.
9 Toen prezen zij allen samen de barmhartige God en kregen moed, zodat zij niet alleen bereid waren om met mensen te vechten, maar ook met de meest wrede dieren, en door muren van ijzer heen te breken.
10 Zo marcheerden zij voorwaarts in hun wapenrusting, met een helper uit de hemel: want de Heer was barmhartig jegens hen
11 En terwijl zij hun vijanden als leeuwen bevalen, doodden zij elfduizend voetvolk en zestienhonderd ruiters, en joegen alle anderen op de vlucht.
12 Velen van hen waren ook gewond en ontsnapten naakt; en Lysias zelf vluchtte schandelijk weg, en ontsnapte zo.
13 Omdat hij een man van inzicht was, die het verlies dat hij had geleden met zich meebracht, en overwegende dat de Hebreeën niet overwonnen konden worden, omdat de Almachtige God hen hielp, stuurde hij naar hen:

14 En hij overtuigde hen ervan in te stemmen met alle redelijke voorwaarden, en beloofde dat hij de koning ervan zou overtuigen dat hij een vriend voor hen moest zijn.
15 Toen stemde Makkabeüs in met alles wat Lysias verlangde, waarbij hij voorzichtig was met het algemeen welzijn; en wat Makkabeüs ook aan Lysias schreef over de Joden, de koning stond het toe.
16 Want er zijn vanuit Lysias brieven aan de Joden geschreven met de volgende strekking: Lysias groet het volk van de Joden:
17 John en Absolom, die door u waren gestuurd, hebben mij de petitie overhandigd waarin zij zich hadden ingeschreven, en verzochten om uitvoering van de inhoud ervan.
18 Daarom heb ik de dingen die geschikt waren om aan de koning te worden gerapporteerd, bekendgemaakt, en hij heeft zoveel gegeven als mogelijk was.
19 En als u uzelf dan trouw blijft aan de staat, zal ik hierna ook proberen een middel voor uw welzijn te zijn.
20 Maar van de bijzonderheden heb ik zowel deze als de andere die van mij kwamen opdracht gegeven om met u te communiceren.
21 Het ga je goed. Het honderdachtveertigste jaar, de vierentwintigste dag van de maand Dioscorinthius.
22 De brief van de koning bevatte deze woorden: Koning Antiochus groette zijn broer Lysias:
23 Omdat onze vader naar de goden is overgebracht, is het onze wil dat zij die in ons rijk zijn, rustig leven, zodat iedereen zich met zijn eigen zaken kan bezighouden.
24 Wij begrijpen ook dat de Joden niet met onze vader zouden instemmen om naar de gewoonte van de heidenen te worden gebracht, maar liever hun eigen manier van leven zouden behouden: om de reden waarom zij van ons eisen, dat wij moeten toestaan dat zij leven naar hun eigen wetten.
25 Daarom is het onze bedoeling dat dit volk rust zal hebben, en wij hebben besloten hun tempel te herstellen, zodat zij kunnen leven volgens de gebruiken van hun voorvaders.
26 U zult er daarom goed aan doen om hen een bericht te sturen en hun vrede te schenken, zodat zij, wanneer zij overtuigd zijn van onze geest, gerustgesteld mogen zijn en altijd opgewekt hun eigen zaken kunnen voortzetten.
27 En de brief van de koning aan de natie van de Joden was als volgt: Koning Antiochus groette de raad en de rest van de Joden:
28 Als het u goed gaat, hebben wij ons verlangen; wij zijn ook in goede gezondheid.
29 Menelaüs vertelde ons dat het uw verlangen was om naar huis terug te keren en uw eigen zaken te doen:
30 Daarom zullen zij die willen vertrekken, veilig kunnen worden geleid tot de dertigste dag van Xanthicus.
31 En de Joden zullen hun eigen soort vlees en wetten gebruiken, zoals voorheen; en geen van hen zal op welke manier dan ook worden lastiggevallen vanwege dingen die onwetend zijn gedaan.
32 Ik heb ook Menelaüs gestuurd, zodat hij u kan troosten.
33 Het ga je goed. In het honderd achtenveertigste jaar en de vijftiende dag van de maand Xanthicus.
34 De Romeinen stuurden hen ook een brief met de volgende woorden: Quintus Memmius en Titus Manlius, ambassadeurs van de Romeinen, groeten het volk van de Joden.
35 Wat Lysias, de neef van de koning, ook heeft toegestaan, daar zijn wij ook blij mee.
36 Maar als u zaken aanraakt waarvan hij oordeelde dat ze aan de koning moesten worden voorgelegd, moet u, nadat u daarover hebt geïnformeerd, onmiddellijk een bericht sturen, zodat wij u kunnen laten weten wat het u uitkomt: want we gaan nu naar Antiochië.
37 Stuur er daarom zo snel mogelijk een paar, zodat wij weten wat u van plan bent.
38 Vaarwel. Dit honderdachtveertigste jaar, de vijftiende dag van de maand Xanthicus.

HOOFDSTUK 12

1 Toen deze verbonden waren gesloten, ging Lysias naar de koning, en de Joden hielden zich bezig met hun veeteelt.
2 Maar van de gouverneurs van verschillende plaatsen, Timotheus en Apollonius, de zoon van Genneus, ook Hieronymus, en Demophon, en naast hen Nicanor, de gouverneur van Cyprus, wilden niet dat ze stil waren en in vrede leefden.
3 De mannen van Joppe deden ook zo'n goddeloze daad: zij baden de Joden die onder hen woonden om met hun vrouwen en kinderen in de boten te gaan die zij hadden klaargemaakt, alsof ze hen geen kwaad wilden doen.
4 Die het aanvaardden volgens het algemene besluit van de stad, omdat ze verlangden om in vrede te leven en niets vermoedden; maar toen ze de diepte in gingen, verdronken ze niet minder dan tweehonderd van hen.
5 Toen Judas hoorde van deze wreedheid die zijn landgenoten was aangedaan, gaf hij degenen die bij hem waren de opdracht hen gereed te maken.
6 En terwijl hij God, de rechtvaardige Rechter, aanriep, trad hij op tegen de moordenaars van zijn broeders, en stak 's nachts de haven in brand, en stak de boten in brand, en degenen die daarheen vluchtten doodde hij.
7 En toen de stad gesloten was, ging hij achteruit, alsof hij terug wilde keren om iedereen uit de stad Joppe uit te roeien.
8 Maar toen hij hoorde dat de Jamnieten van plan waren hetzelfde te doen als de Joden die onder hen woonden,
9 Hij kwam ook 's nachts de Jamnieten tegen en stak de haven en de marine in brand, zodat het licht van het vuur te Jeruzalem tweehonderdveertig stadiën verderop te zien was.
10 Toen zij vandaar negen stadiën onderweg waren naar Timotheus, gingen niet minder dan vijfduizend man te voet en vijfhonderd ruiters van de Arabieren op hem af.
11 Daarop volgde een zeer hevige strijd; maar Judas' zijde behaalde, met de hulp van God, de overwinning; zodat de Nomaden van Arabië, overwonnen, Judas om vrede smeekten, waarbij ze beloofden hem vee te geven en hem op een andere manier te plezieren.
12 Toen schonk Judas hun vrede, omdat hij dacht dat ze in veel dingen nuttig zouden zijn. Vervolgens schudden ze elkaar de hand en gingen naar hun tenten.
13 Hij ging ook op pad om een brug te maken naar een bepaalde sterke stad, die omringd was met muren en bewoond werd door mensen uit verschillende landen; en de naam ervan was Caspis.
14 Maar zij die zich daarbinnen bevonden, stelden zo veel vertrouwen in de sterkte van de muren en de voorziening van voedsel, dat zij zich grof gedroegen tegenover hen die bij Judas waren, door te schelden en te lasteren, en woorden te uiten die niet mochten worden uitgesproken.
15 Daarom voerde Judas met zijn gezelschap, een beroep doend op de grote Heer van de wereld, die zonder rammen of oorlogstuig Jericho in de tijd van Jozua had neergeworpen, een felle aanval uit op de muren,
16 En nam de stad in door de wil van God, en veroorzaakte onuitsprekelijke slachtingen, zodat men een meer dat twee stadiën breed was, dat daar bijna aan grensde, vol zag lopen en met bloed stroomde.

17 Toen vertrokken zij van daar zevenhonderdvijftig stadiën en kwamen in Characa bij de Joden die Tubieni worden genoemd.
18 Maar wat Timotheus betreft, ze vonden hem niet op de plaatsen: want voordat hij iets had verzonden, vertrok hij vandaar, nadat hij een zeer sterk garnizoen in een bepaald ruim had achtergelaten.
19 Maar Dositheus en Sosipater, die tot de kapiteins van Makkabeüs behoorden, gingen uit en doodden degenen die Timotheus in het fort had achtergelaten, meer dan tienduizend man.
20. Makkabeüs stelde zijn leger op in bendes, stelde ze over de bendes heen, en trok tegen Timotheus op, die ongeveer honderdtwintigduizend man te voet en tweeduizendvijfhonderd ruiters had.
21 Toen Timotheus op de hoogte was van de komst van Judas, stuurde hij de vrouwen en kinderen en de overige bagage naar een vesting genaamd Carnion: want de stad was moeilijk te belegeren en moeilijk te bereiken vanwege de krapte van alle plaatsen. .
22 Maar toen Judas, zijn eerste bende, in zicht kwam, vluchtten de vijanden, overvallen door angst en angst door de verschijning van Hem die alle dingen ziet, weg, de een rende deze kant op, de ander die kant op, zodat ze vaak gewond raakten. van hun eigen mannen, en gewond door de punten van hun eigen zwaard.
23 Ook Judas achtervolgde hen zeer serieus en doodde die slechte stakkers, van wie hij ongeveer dertigduizend man doodde.
24 Bovendien viel Timotheus zelf in de handen van Dositheus en Sosipater, van wie hij met veel sluwheid smeekte hem met zijn leven te laten gaan, omdat hij veel van de Joodse ouders had, en de broers van sommigen van hen, die, als ze dat zouden doen, hem ter dood brengen, mogen niet in aanmerking worden genomen.
25 Toen hij hen dus met veel woorden had verzekerd dat hij hen, volgens de afspraak, zonder schade zou herstellen, lieten ze hem gaan om hun broeders te redden.
26 Toen marcheerde de Makkabeüs naar Carnion en naar de tempel van Atargatis, en daar doodde hij vijfentwintigduizend mensen.
27 En nadat hij hen op de vlucht had gejaagd en hen had vernietigd, verplaatste Judas het leger naar Efron, een sterke stad, waar Lysias woonde, en een grote menigte van verschillende naties, en de sterke jonge mannen hielden de muren in stand en verdedigden ze krachtig: waarin er was ook een geweldige voorziening van motoren en darts.
28 Maar toen Judas en zijn gezelschap de Almachtige God hadden aangeroepen, die met zijn macht de kracht van zijn vijanden verbreekt, veroverden zij de stad en doodden vijfentwintigduizend van hen die daarbinnen waren.
29 Van daaruit vertrokken zij naar Scythopolis, dat zeshonderd stadiën van Jeruzalem ligt,
30 Maar toen de Joden die daar woonden, hadden getuigd dat de Scythopolitanen hen liefdevol behandelden en hen vriendelijk smeekten in de tijd van hun tegenspoed;
31 Zij dankten hen en verlangden dat ze nog steeds vriendelijk tegen hen zouden zijn. En zo kwamen ze naar Jeruzalem, terwijl het feest van de weken in aantocht was.
32 En na het feest, genaamd Pinksteren, trokken zij op tegen Gorgias, de gouverneur van Idumea,
33 Die uittrokken met drieduizend man te voet en vierhonderd ruiters.
34 En het gebeurde dat tijdens hun gezamenlijke strijd enkele Joden werden gedood.
35 Op dat moment was Dositheus, een van Bacenors gezelschap, die te paard was en een sterke man, nog steeds op Gorgias, en terwijl hij zijn jas vasthield, trok hij hem met geweld; en toen hij die vervloekte man levend wilde hebben gevangen, sloeg een ruiter uit Thracië die op hem afkwam, zijn schouder af, zodat Gorgias naar Marisa vluchtte.
36 Toen zij die bij Gorgias waren lang hadden gevochten en vermoeid waren, riep Judas de Heer aan, dat Hij Zichzelf als hun helper en leider in de strijd zou tonen.
37 En daarmee begon hij in zijn eigen taal, zong met luide stem psalmen, en terwijl hij zich onverwacht op de mannen van Gorgias stortte, joeg hij ze op de vlucht.
38 Judas verzamelde zijn leger en kwam in de stad Odollam. Toen de zevende dag aanbrak, reinigden zij zich, zoals gebruikelijk was, en hielden de sabbat op dezelfde plaats.
39 En de volgende dag kwamen Judas en zijn gezelschap, zoals gebruikelijk was, om de lichamen van hen die waren gedood op te halen en ze met hun verwanten in de graven van hun vaderen te begraven.
40 Onder de jassen van iedereen die werd gedood, vonden ze dingen die waren gewijd aan de afgoden van de Jamnieten, wat de Joden bij de wet verboden is. Toen zag iedereen dat dit de reden was waarom ze werden gedood.
41 Alle mensen prezen daarom de Heer, de rechtvaardige Rechter, die de dingen had geopend die verborgen waren,
42 Ze gingen in gebed en smeekten hem dat de begane zonde geheel uit de herinnering mocht worden verwijderd. Bovendien spoorde die edele Judas het volk aan zich van de zonde te onthouden, omdat zij voor hun ogen de dingen zagen die gebeurden vanwege de zonden van hen die gedood waren.
43 En toen hij voor het hele gezelschap een bijeenkomst had georganiseerd ter waarde van tweeduizend drachmen zilver, stuurde hij die naar Jeruzalem om een zondoffer te brengen, en hij deed dat heel goed en eerlijk, doordat hij aan de opstanding dacht:
44 Want als hij niet had gehoopt dat de gesneuvelden weer zouden opstaan, zou het overbodig en nutteloos zijn geweest om voor de doden te bidden.
45 En ook omdat hij inzag dat er een grote gunst weggelegd was voor degenen die godvruchtig stierven, was dat een heilige en goede gedachte. Waarop hij een verzoening voor de doden maakte, zodat zij van de zonde verlost mochten worden.

HOOFDSTUK 13

1 In het honderdnegenenveertigste jaar werd Judas verteld dat Antiochus Eupator met grote macht naar Judea zou komen.
2 En met hem Lysias, zijn beschermer, en heerser over zijn zaken, met een van hen een Griekse macht van voetvolk, honderdtienduizend, en ruiters vijfduizenddriehonderd, en tweeëntwintig olifanten, en driehonderd strijdwagens bewapend met haken.
3 Menelaüs sloot zich ook bij hen aan en moedigde Antiochus met grote huichelarij aan, niet ter bescherming van het land, maar omdat hij dacht dat hij tot gouverneur was aangesteld.
4 Maar de Koning der koningen bracht de gedachten van Antiochus tegen deze goddeloze ellendeling op, en Lysias deelde de koning mee dat deze man de oorzaak van alle onheil was, zodat de koning beval hem naar Berea te brengen en hem ter dood te brengen, zoals de koning had gezegd. manier is op die plaats.
5 Nu stond op die plaats een toren van vijftig el hoog, vol as, en er zat een rond instrument in dat aan alle kanten in de as hing.

6 En iedereen die wegens heiligschennis werd veroordeeld of een andere ernstige misdaad had begaan, die werd allemaal ter dood gebracht.
7 Zo'n dood kwam voor dat een goddeloze mens stierf, zonder ook maar enige begrafenis op aarde; en dat is zeer terecht:
8 Want omdat hij vele zonden had begaan tegen het altaar, waarvan het vuur en de as heilig waren, ontving hij zijn dood in as.
9 Nu kwam de koning met een barbaarse en hooghartige geest om de Joden veel erger aan te doen dan in de tijd van zijn vader was gedaan.
10 Toen Judas dit bemerkte, gebood hij de menigte om de Heer dag en nacht aan te roepen, zodat Hij, als hij ooit op een ander moment zou komen, hen ook zou helpen, omdat hij op het punt stond van hun wet, van hun land, te worden verdreven. en vanuit de heilige tempel:
11 En dat hij niet zou toestaan dat het volk, dat zelfs nu nog maar een beetje verkwikt was, onderworpen zou zijn aan de godslasterlijke natiën.
12 Toen zij dit allemaal samen hadden gedaan en de barmhartige Heer hadden aangebeden onder wenen en vasten, en drie dagen lang plat op de grond hadden gelegen, beval Judas hen, nadat hij hen had aangespoord, dat zij gereed moesten zijn.
13 En Judas, afgezonderd van de oudsten, besloot, voordat het leger van de koning Judea zou binnentrekken en de stad in handen zou krijgen, erop uit te trekken en de zaak in de strijd te beproeven met de hulp van de Heer.
14 Dus toen hij alles aan de Schepper van de wereld had toevertrouwd en zijn soldaten had aangespoord om manmoedig, zelfs tot de dood toe, te vechten voor de wetten, de tempel, de stad, het land en het gemenebest, sloeg hij zijn kamp op bij Modin:
15 En nadat hij het wachtwoord had gegeven aan hen die om hem heen waren: De overwinning is van God; met de meest dappere en uitgelezen jonge mannen ging hij 's nachts de tent van de koning binnen, en doodde in het kamp ongeveer vierduizend man, en de belangrijkste van de olifanten, met alles wat op hem afkwam.
16 En ten slotte vulden zij het kamp met angst en tumult, en vertrokken met goed succes.
17 Dit gebeurde bij het aanbreken van de dag, omdat de bescherming van de Heer hem hielp.
18 Toen de koning een voorproefje had gekregen van de mannelijkheid van de Joden, ging hij op het punt om de greep in te nemen door middel van beleid,
19 En marcheerde naar Bethsura, dat een sterke greep van de Joden was, maar hij werd op de vlucht gejaagd, faalde en verloor van zijn mannen.
20 Want Judas had hun die daarin waren, de dingen meegedeeld die nodig waren.
21 Maar Rhodocus, die zich in het leger van de Joden bevond, onthulde de geheimen aan de vijanden; daarom werd hij gezocht, en toen ze hem te pakken hadden, stopten ze hem in de gevangenis.
22 De koning behandelde hen voor de tweede keer in Bethsum, gaf zijn hand, pakte die van hen, vertrok, vocht met Judas en werd overwonnen;
23 Ik hoorde dat Filippus, die de zaken in Antiochië overbleef, wanhopig gebogen en verward was, de Joden smeekte, zichzelf onderwierp en aan alle gelijke voorwaarden zwoer, met hen instemde, offers bracht, de tempel eerde en vriendelijk met hen omging. de plaats,
24 En hij aanvaardde de Makkabeüs goed en benoemde hem tot voornaamste gouverneur van Ptolemais tot de Gerrheniërs;
25 Toen ze in Ptolemais kwamen, waren de mensen daar bedroefd over de verbonden; want zij stormden, omdat zij hun verbonden ongeldig wilden maken:
26 Lysias ging naar de rechterstoel, zei zoveel als maar mogelijk was ter verdediging van de zaak, overtuigde, bracht hen tot bedaren, maakte hen goed getroffen en keerde terug naar Antiochië. Zo ging het met het komen en vertrekken van de koning.

HOOFDSTUK 14

1 Na drie jaar kreeg Judas te horen dat Demetrius, de zoon van Seleucus, met een grote macht en vloot via de haven van Tripolis was binnengekomen,
2 Hij had het land ingenomen en Antiochus en zijn beschermer Lysias gedood.
3 En ene Alcimus, die hogepriester was geweest en zich moedwillig had verontreinigd in de tijd dat zij zich onder de heidenen bevonden, omdat hij zag dat hij zichzelf op geen enkele manier kon redden, noch enige toegang meer had tot het heilige altaar,
4 Hij kwam in het honderdeenvijftigste jaar bij koning Demetrius en bood hem een gouden kroon aan, en een palm, en ook van de takken die plechtig in de tempel werden gebruikt; en zo zweeg hij die dag.
5 Hoewel hij de gelegenheid had gekregen om zijn dwaze onderneming te bevorderen, en door Demetrius om advies was gevraagd, en vroeg hoe de Joden erdoor getroffen werden en wat zij van plan waren, antwoordde hij daarop:
6 De joden die hij Assideërs noemde, wier aanvoerder Judas Makkabeüs is, voeden de oorlog en zijn opruiend, en zullen de rest niet met rust laten.
7 Daarom ben ik, beroofd van de eer van mijn voorouders, ik bedoel het hogepriesterschap, nu hierheen gekomen:
8 In de eerste plaats vanwege de ongeveinsde zorg die ik heb voor zaken die de koning aangaan; en ten tweede, zelfs daarvoor beoog ik het welzijn van mijn eigen landgenoten: want onze hele natie verkeert in niet geringe ellende door de ondoordachte omgang van hen, zoals hierboven vermeld.
9 Daarom, o koning, aangezien u al deze dingen kent, wees voorzichtig voor het land en onze natie, die aan alle kanten onder druk staat, overeenkomstig de clementie die u bereidwillig aan allen betoont.
10 Zolang Judas leeft, is het niet mogelijk dat de staat stil blijft.
11 Nauwelijks werd er over hem gesproken, of anderen van de vrienden van de koning, kwaadaardig tegen Judas, wierook Demetrius nog meer.
12 En onmiddellijk riep hij Nicanor, die de baas over de olifanten was geweest, bij zich en benoemde hem tot gouverneur over Judea, en stuurde hem weg.
13 Hij beval hem Judas te doden en hen die bij hem waren te verstrooien, en Alcimus tot hogepriester van de grote tempel te maken.
14 Toen kwamen de heidenen, die uit Judea voor Judas waren gevlucht, in kudden naar Nikanor, in de mening dat de schade en rampen van de Joden hun welzijn waren.
15 Toen nu de Joden hoorden van de komst van Nikanor, en dat de heidenen tegen hen waren, wierpen zij aarde op hun hoofd en richtten smeekbeden tot hem die zijn volk voor altijd had bevestigd, en die altijd zijn deel helpt met het manifesteren van zijn aanwezigheid. .
16 Op bevel van de kapitein vertrokken zij dus onmiddellijk vandaar en kwamen bij hen in de buurt van de stad Dessau.

17 Simon, de broer van Judas, had zich bij Nicanor aangesloten, maar was enigszins ontmoedigd door de plotselinge stilte van zijn vijanden.
18 Niettemin durfde Nicanor, toen hij hoorde van de mannelijkheid van hen die bij Judas waren, en van de moed die zij hadden om voor hun land te vechten, de zaak niet met het zwaard te beproeven.
19 Daarom stuurde hij Posidonius, en Theodotus, en Mattathias, om vrede te sluiten.
20 Toen zij zich daarover uitvoerig hadden laten adviseren en de kapitein de menigte daarmee op de hoogte had gebracht, en het leek alsof zij het allemaal eens waren, stemden zij in met de verbonden.
21 En ze stelden een dag vast waarop ze alleen samen zouden komen, en toen de dag aanbrak en er voor een van hen stoelen werden klaargezet,
22 Ludas zette gewapende mannen klaar op geschikte plaatsen, zodat de vijanden niet plotseling verraad zouden plegen: dus hielden ze een vreedzame conferentie.
23 Nikanor bleef in Jeruzalem en deed geen kwaad, maar stuurde het volk weg dat naar hem toe stroomde.
24 En hij wilde Judas niet graag uit zijn ogen hebben, want hij hield van de man met zijn hart
25 Hij bad hem ook om een vrouw te nemen en kinderen te krijgen: dus trouwde hij, was stil en nam deel aan dit leven.
26 Maar Alcimus, die de liefde bemerkte die tussen hen bestond, en rekening hield met de verbonden die waren gesloten, kwam naar Demetrius en vertelde hem dat Nicanor niet veel sympathie voor de staat had; daarvoor had hij Judas, een verrader van zijn rijk, tot opvolger van de koning benoemd.
27 Toen de koning woedend was en werd uitgedaagd door de beschuldigingen van de slechtste man, schreef hij aan Nikanor, waarin hij te kennen gaf dat hij zeer ontevreden was over de verbonden, en hem beval Makkabeüs met spoed gevangen te sturen naar Antiochië.
28 Toen Nicanor dit ter ore kwam, was hij erg in de war en vond het erg dat hij de overeengekomen artikelen nietig zou verklaren, aangezien de man geen schuld had.
29 Maar omdat er niets tegen de koning werd gedaan, keek hij goed naar zijn tijd om dit door middel van beleid te verwezenlijken.
30 Niettemin, toen Makkabeüs zag dat Nikanor grof tegen hem begon te worden, en dat hij hem ruwer bejegende dan hij gewend was, omdat hij inzag dat zulk zuur gedrag niet goed was, verzamelde hij niet weinig van zijn mannen en trok zich terug. van Nikanor.
31 Maar de ander, die wist dat hij duidelijk werd verhinderd door het beleid van Judas, kwam de grote en heilige tempel binnen en beval de priesters, die hun gebruikelijke offers brachten, om hem de man over te leveren.
32 En toen ze zweerden dat ze niet konden zeggen waar de man was die hij zocht,
33 Hij strekte zijn rechterhand uit naar de tempel en zwoer de volgende eed: Als u mij Judas niet als gevangene wilt uitleveren, zal ik deze tempel van God met de grond gelijk maken en het altaar afbreken. en richt een opmerkelijke tempel voor Bacchus op.
34 Na deze woorden vertrok hij. Toen hieven de priesters hun handen op naar de hemel en smeekten hem die altijd een verdediger van hun volk was, en zeiden op deze manier:
35 Gij, o Heer van alle dingen, die niets nodig hebt, was blij dat de tempel van uw woonplaats onder ons zou zijn:
36 Daarom nu, o heilige Heer van alle heiligheid, houd dit huis voor altijd onbesmet, dat onlangs is gereinigd, en stop elke onrechtvaardige mond.
37 Nu werd bij Nikanor een zekere Razis beschuldigd, een van de oudsten van Jeruzalem, een minnaar van zijn landgenoten en een man met een zeer goede reputatie, die vanwege zijn vriendelijkheid een vader van de Joden werd genoemd.
38 Want in vroegere tijden, toen zij zich niet onder de heidenen mengden, was hij beschuldigd van het judaïsme en had hij stoutmoedig zijn lichaam en leven met alle heftigheid op het spel gezet voor de religie van de joden.
39 Nicanor, die bereid was de haat die hij jegens de Joden koesterde, bekend te maken, stuurde meer dan vijfhonderd krijgslieden om hem gevangen te nemen:
40 Want hij dacht dat door hem mee te nemen de Joden veel pijn zou doen.
41 Toen nu de menigte de toren had ingenomen en met geweld de buitendeur had ingebroken en had verzocht dat er vuur zou worden gebracht om de toren te verbranden, viel hij, klaar om van alle kanten te worden meegenomen, in zijn zwaard;
42 Hij verkiest liever een manlijke dood te sterven dan in de handen van de goddelozen te komen, om op een andere manier mishandeld te worden dan zijn edele afkomst betaamde:
43 Maar omdat hij door haast zijn slag miste, stormde de menigte ook de deuren binnen, rende hij stoutmoedig naar de muur en wierp zich manhaftig neer tussen de dikste van hen.
44 Maar ze gaven snel terug en nadat er ruimte was gemaakt, viel hij midden in de lege ruimte neer.
45 Niettemin, terwijl er nog adem in hem was, stond hij op, ontstoken van woede; en hoewel zijn bloed eruit stroomde als waterspuiten, en zijn wonden pijnlijk waren, rende hij toch door het midden van de menigte; en staande op een steile rots,
46 Toen hij, toen zijn bloed nu geheel verdwenen was, zijn ingewanden eruit trok, ze met beide handen nam, ze op de menigte wierp en de Heer van leven en geest aanriep om hem die weer terug te geven, stierf hij aldus.

HOOFDSTUK 15

1 Maar Nikanor, die hoorde dat Judas en zijn gezelschap zich in de sterke plaatsen rond Samaria bevonden, besloot zonder enig gevaar hen op de sabbatdag aan te vallen.
2 Niettemin zeiden de Joden die met hem mee moesten gaan: O vernietig niet zo wreed en barbaars, maar geef eer aan die dag, die hij, die alles ziet, boven alle andere dagen met heiligheid heeft geëerd.
3 Toen vroeg de meest ongenadige ellendeling of er een Machtige in de hemel was die had bevolen dat de sabbatdag moest worden gehouden.
4 En toen zij zeiden: Er is in de hemel een levende en machtige Heer, die geboden heeft de zevende dag te vieren:
5 Toen zei de ander: En ook ik ben machtig op aarde, en ik beveel de wapens op te nemen en de zaken van de koning te doen. Toch slaagde hij erin zijn boze wil niet te laten geschieden.
6 Nikanor besloot daarom, in buitengewone trots en hooghartigheid, een openbaar monument op te richten ter ere van zijn overwinning op Judas en degenen die bij hem waren.
7 Maar Makkabeüs had er altijd het vaste vertrouwen in dat de Heer hem zou helpen:
8 Daarom spoorde hij zijn volk aan de komst van de heidenen tegen hen niet te vrezen, maar zich de hulp te herinneren die zij in vroegere tijden uit de hemel hadden ontvangen, en nu de overwinning en hulp te verwachten die hen van de Almachtige zouden toekomen.

9 En door hen aldus te troosten met behulp van de wet en de profeten, en zonder hen in gedachten te houden aan de veldslagen die zij eerder hadden gewonnen, maakte hij hen vrolijker.
10 En toen hij hun geest in beroering had gebracht, gaf hij hun de opdracht, waarbij hij hen daarmee alle leugens van de heidenen en het schenden van eden liet zien.
11 Zo bewapende hij ieder van hen, niet zozeer met de verdediging van schilden en speren, maar met comfortabele en goede woorden: en daarnaast vertelde hij hun een droom die het waard was om geloofd te worden, alsof het inderdaad zo was geweest, die verheug hen niet een beetje.
12 En dit was zijn visioen: dat Onias, die hogepriester was geweest, een deugdzame en goede man, eerbiedig in zijn gesprekken, zachtaardig van aard, ook goed gesproken, en van kinds af aan geoefend in alle punten van deugd, zijn handen omhoog hield bad voor het hele lichaam van de Joden.
13 Nadat dit gedaan was, verscheen er op dezelfde manier een man met grijze haren en buitengewoon glorieus, die van een wonderbaarlijke en voortreffelijke majesteit was.
14 Toen antwoordde Onias en zei: Dit is een liefhebber van de broeders, die veel bidt voor het volk en voor de heilige stad, namelijk Jeremias, de profeet van God.
15 Daarop gaf Jeremias, terwijl hij zijn rechterhand uitstak, aan Judas een gouden zwaard, en door het te geven sprak hij aldus:
16 Neem dit heilige zwaard, een geschenk van God, waarmee je de tegenstanders zult verwonden.
17 Aldus goed getroost door de woorden van Judas, die zeer goed waren, en in staat hen tot moed aan te zetten en het hart van de jonge mannen te bemoedigen, besloten zij niet hun kamp op te slaan, maar moedig tegen hen op te trekken, en manmoedig om de zaak door middel van een conflict te beslechten, omdat de stad, het heiligdom en de tempel in gevaar waren.
18 Want de zorg die zij voor hun vrouwen en hun kinderen, hun broeders en mensen besteedden, werd op zijn minst bij hen gerekend; maar de grootste en voornaamste angst was voor de heilige tempel.
19 Ook zij die in de stad waren, besteedden er niet de minste zorg aan, omdat ze zich zorgen maakten over de conflicten in het buitenland.
20 En nu, zoals iedereen zag wat de beproeving zou moeten zijn, en de vijanden al dichtbij waren gekomen, en het leger opgesteld was, en de dieren handig opgesteld waren, en de ruiters op vleugels stonden,
21 Toen de Makkabeüs de komst van de menigte zag, en de diverse uitrustingsvoorbereidingen, en de felheid van de dieren, strekte hij zijn handen uit naar de hemel en riep de Heer aan die wonderen verricht, wetende dat de overwinning niet met wapens komt, maar zelfs als het lijkt hem goed, hij geeft het aan wie het waard zijn:
22 Daarom zei hij in zijn gebed op deze manier: O Heer, Gij hebt Uw engel gezonden in de tijd van Ezekia, de koning van Judea, en in het leger van Sanherib honderdvijfduizend gedood.
23 Daarom nu ook, o Heer van de hemel, zend een goede engel voor ons uit om hen te vrezen en te beangstigen;
24 En laat door de macht van uw arm degenen worden getroffen door angst, die tegen uw heilige volk opkomen om te lasteren. En hij eindigde aldus.
25 Toen kwamen Nikanor en degenen die bij hem waren naar voren met trompetten en gezangen.
26 Maar Judas en zijn gezelschap gingen de vijanden tegemoet met aanroeping en gebed.
27 Terwijl ze met hun handen vochten en met hun hart tot God baden, doodden ze niet minder dan vijfendertigduizend mannen; want door de verschijning van God werden ze enorm toegejuicht.
28 Toen de strijd voorbij was en blij terugkeerde, wisten ze dat Nicanor dood in zijn harnas lag.
29 Toen maakten ze een luide kreet en een luid geluid, waarbij ze de Almachtige prezen in hun eigen taal.
30 En Judas, die altijd de belangrijkste verdediger van de burgers was, zowel naar lichaam als naar geest, en die zijn hele leven zijn liefde voor zijn landgenoten bleef koesteren, beval Nicanors hoofd en zijn hand met zijn schouder af te slaan en ze naar Jeruzalem te brengen. .
31 Toen hij daar was en de leden van zijn volk bijeenriep en de priesters voor het altaar zette, liet hij de mensen uit de toren komen.
32 En hij liet hun het verachtelijke hoofd van Nicanor zien, en de hand van die godslasteraar, die hij met trotse opschepperij had uitgestrekt tegen de heilige tempel van de Almachtige.
33 En nadat hij de tong van die goddeloze Nicanor had afgesneden, beval hij dat zij die in stukken aan de vogels moesten geven en de beloning voor zijn waanzin voor de tempel moesten ophangen.
34 Zo prees iedereen de glorierijke Heer naar de hemel, zeggende: Gezegend zij hij die zijn eigen plaats onbesmet heeft gehouden.
35 Hij hing ook het hoofd van Nicanor aan de toren, een duidelijk en duidelijk teken voor alle hulp van de Heer.
36 En zij bepaalden allen met een gemeenschappelijk besluit om die dag in geen geval zonder plechtigheid te laten voorbijgaan, maar om de dertiende dag van de twaalfde maand te vieren, die in de Syrische taal Adar wordt genoemd, de dag vóór de dag van Mardocheus.
37 Zo ging het met Nicanor: en vanaf dat moment hadden de Hebreeën de stad in hun macht. En hier zal ik een einde maken.
38 En als ik het goed heb gedaan, en zoals passend bij het verhaal, is dat wat ik verlangde: maar als het slank en gemeen was, was het datgene wat ik kon bereiken.
39 Want zoals het schadelijk is alleen wijn of water te drinken; en zoals wijn vermengd met water aangenaam is en de smaak verrukt, zo verrukt spraak met een fijne omlijsting de oren van hen die het verhaal lezen. En hier zal een einde zijn.